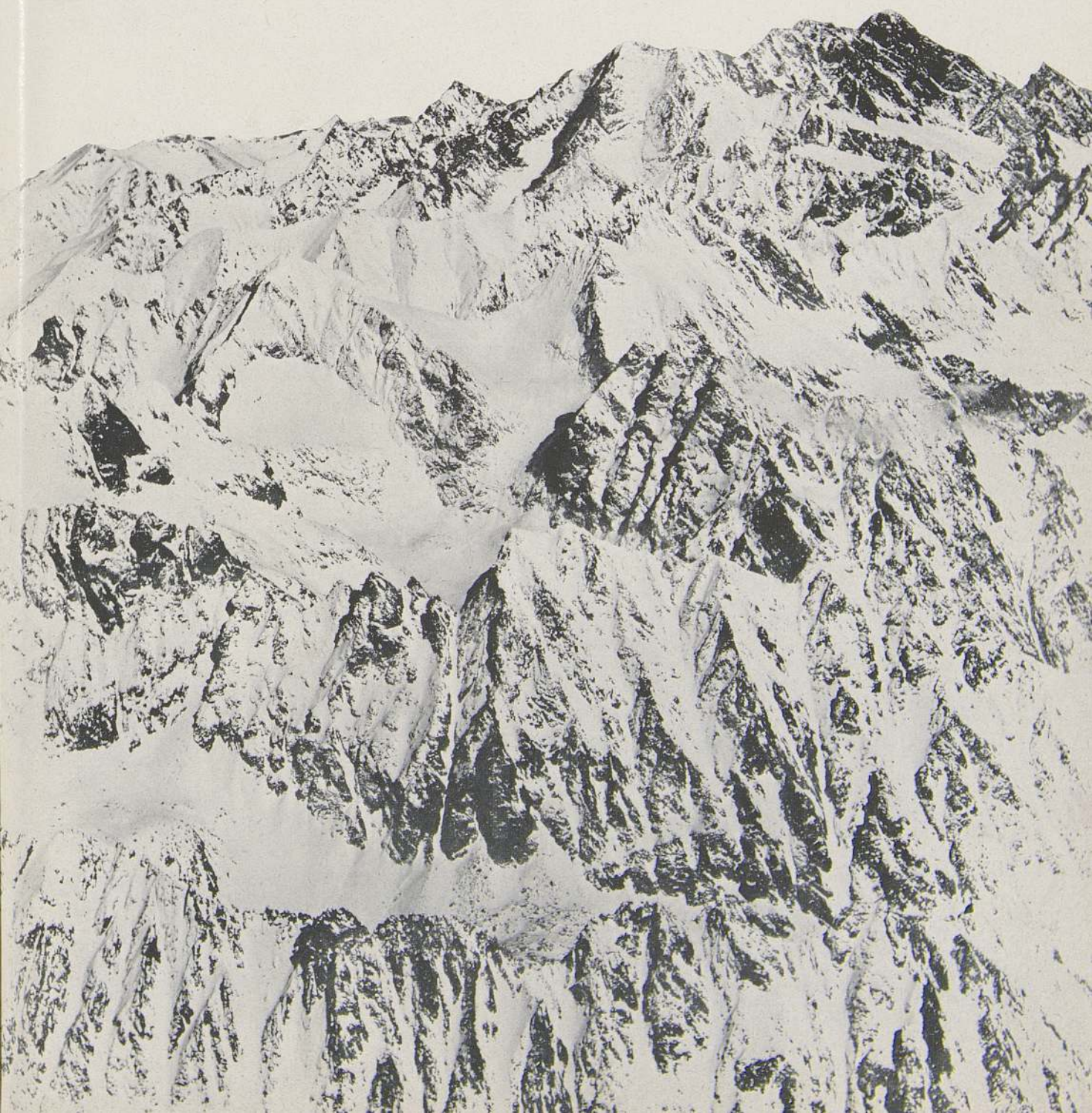


ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ RČS

ROČNÍK XXIV.



ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ RČS. — ROČNÍK XXIV., 1934-35. — REDAKTOR
Dr. JOSEF KALIBERA. — ADMINISTRÁTOR JAN ŘÍHÁNEK. — MAJITEL
A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS.—TISKL Dr. ED. GRÉGR A SYN V PRAZE.

OBSAH

ČLÁNKY

	Str.
<i>Karel Rudl</i> , Kolem velké sjezdové ceny Československa	6
<i>Jan Řihánek</i> , Tábor C. A. I. ve skupině Brenta	8
<i>Josef Kalibera</i> , Pořádek v lyžařském vlajkování ..	11
<i>Tomáš Trnka</i> , Pozor, natáčí se	13
<i>L. Stehlík, M. Vejchoda-Ambros</i> , Podzimní lyžařský training	14
<i>J. K. Honzů</i> , Sjezd a slalom	38
<i>Josef Kalibera</i> , Vítězství československé umělé hrany	40
<i>Lída Zemanová</i> , O tom ženském podnikání	42
<i>Slavoj Svoboda</i> , Jasanové dřevo na lyže	43
<i>Karel Drlík</i> , Lyžař v Jeseníkách	44
<i>Václav Myšák</i> , Trať pro sjezdový závod	70
<i>Jan Řihánek</i> , Marmolada	72
<i>Josef Kolář</i> , Charakter skalního lyžaře	77
<i>Josef Kalibera</i> , Jen slovíčka	82
<i>Karel Finger</i> , Přijedou!	104
<i>Ing. V. Smith-Kielland</i> , Několik starých vzpomínek	105
<i>Red.</i> , Les Hautes Tatras	106
<i>Karel Jarolímek</i> , Jarolímkův můstek	109
<i>Red.</i> , Ako pracovali Bratislavskí	114
<i>Josef Kalibera</i> , Oestgaard opět mezi nami	116
<i>Leo Brož</i> , ČSD a zimní sporty	117
—, Les chemins de fer de l'état Tchécoslovaque et les sports d'hiver	124
—, ČSD und die Wintersporte	128
<i>Bohumír Sládek</i> , Les bains d'état en Tchécoslovaquie	120
—, Státní klimatické lázně ve Vys. Tatrách	122
<i>Red.</i> , Tatranská elektrická vicinální dráha	125
—, The Low Tatras	126
—, Beskiden	127
—, Adlergebirge	129
—, Les Monts des Géants	130
—, La Šumava	131
—, Subcarpathian Russia	131
<i>Josef Kalibera</i> , Revue závodů FIS	132
<i>Václav Myšák</i> , Trať pro slalom	146
<i>Rudolf Pílnáček</i> , Stavba lyžařských můstků	149
<i>Václav Drchal</i> , Trochu lyžařské historie	158
<i>Robert Vosyka</i> , Zimní horolezeectví ve Vys. Tatrách	159
<i>Red.</i> , Po velikém zápase	174
<i>Gösta Mellin</i> , Několik glos	178
<i>Red.</i> , Štafety	182
—, 18 km	184
—, Závod sdružený	186
—, Skok	188
—, 50 km	190
—, Trať	192
—, Rekordní zahraniční účast	193
—, Výsledky	196
<i>Karel Rudl</i> , Velká sjezdová cena Československa ..	206
<i>Karel Finger</i> , Co mně říkali	209
<i>Josef Zástěra</i> , Soudcové	210
<i>Red.</i> , Myslit dopředu	210
—, Svaz lyžařů a Československá Obec Sokolská ..	214
<i>Rudolf Krňoul</i> , Naše mistrovství 1935	214
<i>Jan Řihánek</i> , Laviny a první pomoc I.	219
<i>Heřman Šíkl</i> , Můžeme mít dobré sjezdové dráhy ..	222
<i>Vilém Macháček</i> , Slovanská mistrovství	234
<i>Miroslav Bartů</i> , Planica	237

Str.

	Str.
<i>Karel M. Zimmer</i> , Starosti hostitelské	241
<i>Josef Jílek</i> , Ceny vítězů	244
<i>Karel Jarolímek</i> , Několik slov náčelníkových	246
<i>Josef Zástěra</i> , Práce soudečů při sjezdu a slalomu ..	249
<i>Rudolf Krňoul</i> , Naše mistrovství 1935, Hančův memorial	250
<i>Jan Řihánek</i> , Laviny a první pomoc II.	253
—, S lanem a lyžemi do velehor	262
<i>Red.</i> , Dr. Bohuslav Brauner	266
<i>Zdeněk Mohr</i> , Sjezd a lanovka	266
<i>Xaver Hnátek</i> , Dorost především	269
<i>Jiří Votava</i> , Výživa při horolezeectví	270
<i>Josef Kalibera</i> , Co potřebujeme	272
<i>Jan Řihánek</i> , Mont Blanc	284
<i>Karel Rudl</i> , Lanovka = život sjezdařů	288
<i>Petr Vosk</i> , Zkušenosti vlastní kůže	289

RUBRIKY A POZORUHODNĚJŠÍ ČLÁNKY A ZPRÁVY V NICH

<i>Připravujeme závody FIS 1935 ve Vys. Tatrách</i> 18, 46, 83	
<i>Cvičitel</i>	25, 143, 131
—, <i>B. Zádák</i> , Několik upřímných slov	25
—, <i>J. K. Honzů</i> , Náčelníci, cvičitelé a soudci sněmovali	25
<i>Z ciziny</i>	28, 55, 89, 97, 142, 169, 202, 281
<i>Kluby a župy</i>	52, 87, 135
<i>Závody</i>	1, 28, 33, 35, 141, 161, 170, 223, 230, 274
—, <i>Karel Rudl</i> , Velká sjezdová cena pražské župy ..	161
—, <i>Norbert Pokorný</i> , Přebor pražské župy	163
—, <i>Leoš Stehlík</i> , Slovanští lyžaři mezi sebou	164
—, <i>Norbert Lang</i> , Velká sjezdová cena Šumavy	170
—, <i>Red.</i> , FIS-závody 1935	174
—, <i>Rudolf Krňoul</i> , Pohár kongresového můstku 1935	274
—, <i>Karel Rudl</i> , Štafety pražské župy	275
—, <i>Josef Koudelka</i> , Lyžařské závody ČOS.	277
—, <i>Jiří Kraus</i> , Velikonoce Svazu v Tatrách	291
<i>Dorost</i>	84
—, <i>Slavoj Svoboda</i> , Výchova lyž. mládeže a dorostu	84
—, <i>Lída Zemanová</i> , Dopis místo článku	85
—, <i>Jos. Koudelka</i> , Návrh závodního řádu pro mládež	85
<i>Nová výzbroj</i>	90, 98
<i>Lyžařská bibliografie</i>	92, 98, 143, 201, 229, 259
<i>Různé zprávy. Debata. Všelicos</i>	22, 36, 57, 66, 88, 99, 231, 255, 257, 279
<i>Svaz lyžařů</i>	50, 203, 300
<i>Těm, kteří odesli</i>	50, 266

OBRÁZKY

<i>Leoš Stehlík</i> , Lyže shůry	5
<i>Koutský, Horák</i> , FIS-plakát	7
—, Šešul	8
<i>Jan Řihánek</i> , Castelletto Inferiore	9

	Str.		Str.
<i>Jan Řihánek, Že by Alpy?</i>	11	<i>K. Kučera, Rozcestí na Labské louce</i>	155
<i>Trnka, Vich, Stehlik, Pozor, natáčí se</i>	13	<i>J. Ježek, FIS-vichřice na Štrbském Plesu</i>	173
<i>J. Stochl, Cvičíme slalom</i>	14	—, Reklamní tabule ve větru	175
<i>V. Vich, Mořská oka</i>	15	—, FIS-vichřice na Štrbském Plesu	175
<i>M. Staněk, Panorama V. Tater</i>	16	<i>PPS, FIS 1935, start</i>	177
<i>Josef Bethlenfalvy, Proti slunci</i>	17	—, Vojáci	177
<i>A. Sekanina, FIS-plakát na Rysech</i>	18	—, Švéd Matsbo	179
—, <i>Lyže a lyže</i>	21	—, Kadavý	179
—, <i>Macháčekův problém</i>	22	<i>A. Sekanina, FIS 1935, 18 km na Krivánských</i>	179
<i>Leoš Stehlik, Dvě stopy</i>	37	loukách	179
<i>Josef Bethlenfalvy, Výhled z Jahňacího štítu</i>	39	<i>PPS, FIS 1935, Den armády a dekorace Oestgaard</i>	181
<i>Fr. Stejskal, Na Kotličce</i>	41	—, Jarolímkův můstek	183
<i>J. Hořice, Hledal stopu svého pána</i>	42	<i>J. Ježek, FIS 1935, Vinjarengen ve skoku</i>	183
<i>Fr. Stejskal, Chopek</i>	43	<i>PPS, FIS 1935, Skoky: Noří Hagen a Ruud, Švéd</i>	185
<i>S. Glogar, Cestou na Rysy</i>	44	Vikén, Němec Meinel	185
<i>Josef Bethlenfalvy, Pyšný štít, Výhled z Gerlachu</i> ..	45	18 km: Noří Hagen a Hofsbakken,	187
<i>B. Rašmadžian, Návrh na FIS-plakát</i>	47	Němec Motz, Fin Karppi-	187
<i>N. Lang, Pohled z Falkenštejnu</i>	48	nen	187
<i>M. Karlíček, Na potoce I.</i>	48	<i>Štafety: Start, československá, švéd-</i>	189
—, <i>Na potoce II.</i>	49	ská, finská	189
<i>Josef Bethlenfalvy, V. Tatry z Vel. Lomnice</i>	49	—, <i>Velká cena Československa, Rakušan Matt a</i>	191
—, <i>FIS-razítka a FIS-pohlednice</i>	51	Horčička	191
<i>Jan Řihánek, Cimón di Palla</i>	69	<i>M. Karlíček, První visitka jara</i>	205
—, <i>Marmolada se sedla Padov</i>	71	<i>J. Kodat, FIS 1935, Vlajky na Štrbském Plesu</i>	207
—, <i>Lyžařské terény na Falzarego</i>	72	<i>PPS, FIS 1935, Soudecovská věž můstku</i>	207
—, <i>Lyžařské terény na Pordoi</i>	73	<i>ČTK, FIS 1935, Tribuna žurnalistů</i>	207
—, <i>Ombretta</i>	74	—, <i>Norská štafeta</i>	209
—, <i>S Marmolady k jihu</i>	75	<i>J. Kodat, FIS 1935, Německá štafeta</i>	209
<i>B. Johannes, Dvojskok Ruud-Andersen</i>	76	<i>ČTK, FIS 1935, Nor Smith-Kielland, Nor Ruud,</i>	211
<i>F. Bruckmann, Všechno se dá sjet</i>	77	Polák Maruszczak	211
<i>Fr. Stejskal, Odpočinek pod Chabencem</i>	78	<i>J. Ježek, FIS 1935, Nor Vinjarengen</i>	213
<i>J. Kvid, Černé mraky nad M. Dumbierem</i>	80	<i>PPS, FIS 1935, Švédí Lilliehöök a Moritz</i>	213
<i>M. Karlíček, Na potoce III.</i>	80	<i>ČTK, FIS 1935, Dostálová a Šebelová</i>	213
—, <i>Na potoce IV.</i>	81	<i>PPS, FIS 1935, Norské mužstvo</i>	215
<i>M. Hartmannová, Mraky od Téryho chaty</i>	81	—, <i>Finské mužstvo</i>	217
<i>Kincl, Krča, Tobek, Návrh na FIS-plakát</i>	83	<i>Schwarz, Eskadra skokanů</i>	233
—, <i>Portrét presidenta republiky T. G. Masaryka</i> ..	101	<i>M. Bartů, Planica</i>	235
—, <i>Portrét N. R. Oestgaard</i>	103	<i>PPS, FIS 1935, Němec Bogner, Bartoň, vojáci</i> ..	237
<i>Karel Procházka, Severní svahy Kriváně, Liptovské</i>		—, <i>Dvě scény slalomu</i>	239
Hole	105	<i>M. Hartmannová, V. Fatra a údolí Váhu</i>	242
—, <i>Štrbské Pleso, panorama</i>	106	<i>M. Karlíček, Zářské Vidle</i>	242
—, <i>Štrbské Pleso, hotely</i>	107	—, <i>Jaro na Hlupém</i>	243
<i>M. Karlíček, Kotlička</i>	108	<i>J. Zeman, Schwarze Schneide</i>	243
—, <i>Dumbier</i>	109	<i>Schwarz, Hančův memorial 1935, Musil, Mihalák a</i>	245
—, <i>Smutná dolina</i>	110	Koldovský	245
<i>Karel Procházka, Furkotská dolina</i>	111	<i>Jar. Jankovský, Dubnový sníl na Kotli</i>	261
<i>A. Chytil a M. Szabó, Jarolímkův můstek</i>	112	<i>O. Schütz, Čtyři druhy sněhu</i>	265, 267
—, <i>Portréty: J. Országh, M. Havias, Ing. A. Jauris,</i>	113	<i>Leoš Stehlik, Training Jihoslovanů</i>	269, 271
K. Jarolímek	114, 115	<i>Jan Řihánek, Mont Blanc</i>	283
<i>J. Seidl, Polonina Boržava</i>	116	—, <i>Aig. du Bionnassay</i>	285
<i>M. Karlíček, Popradské Pleso a Patrie</i>	118	—, <i>Mont Blanc</i>	287
—, <i>Dumbier</i>	118	<i>M. Staněk, Vys. Tatry s letadla (Štrbský štít)</i> ..	289
<i>Karel Procházka, Osterva</i>	119	—, <i>Vys. Tatry s letadla (Pät Pol. St.</i>	291
—, <i>Kriván</i>	119	—, <i>Vys. Tatry s letadla (Kopa)</i>	293
<i>Fr. Stejskal, Trangoška</i>	121	<i>J. Šiman, Třeboňská rogata</i>	297
<i>J. Trieb, Nejde</i>	122		
<i>N. Lang, Falkenštejn</i>	123		
<i>Karel Procházka, Česká chata na Sněžce</i>	124		
—, <i>Horál z V. Tater</i>	125		
<i>Fr. Stejskal, Rozsutec</i>	126		
<i>Josef Bethlenfalvy, Kolový štít, Vebrův štít</i>	127		
<i>M. Karlíček, Na Chabenci</i>	144		
<i>PPS, Velká cena pražská, E. Klozarová</i>	147		
—, <i>Starý</i>	149		
—, <i>Atmosféra u startu</i>	151		
—, <i>Start slalomu</i>	152		
<i>J. Jaňour, U Labské boudy</i>	154		
<i>M. Karlíček, Chata na Chabenci</i>	154		
—, <i>Cvičiště na Kopě</i>	155		

RUBRIKA: JAK SE TVÁŘÍME

(Jarolímek, Novák, Vrána, Bujak, Krňoul, Stehlik, Horčička, Myšák, Stehliková, Weis, Patzak, Štáflová, Klozarová, Ascher, Rudl, Sládek, Beranovský, Finger, Hnátek, Kunec, Matt, Gardner, Pilnáček, Vaniček, Buchar, Lukeš, Chlum, Garkischová, Skrbek, Příbyl, Kraus, Jauris, Soukup, Országh, Dérer, Oestgaard, Zadák, Jelínek.)23, 53, 85, 157, 247, 273, 295

Na led a do hor



BRUSLARSKE:

Dětské Kč 49.-

Dámské Kč 69.-

Pánské Kč 79.-

„TELEMARK“ - lyžařské

vlněné ponožky.

Dětské Kč 9.-

dámské a pánské

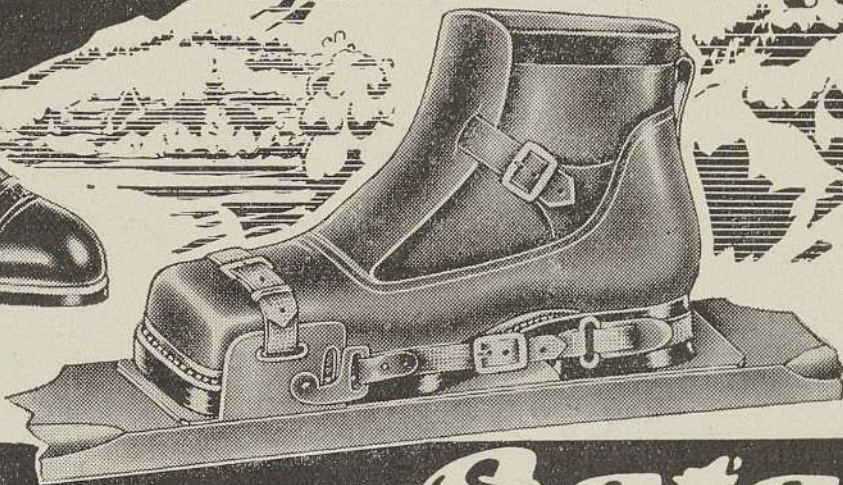
Kč 12.-

LYŽAŘSKÉ:

Dětské Kč 69.-

Dámské Kč 99.-

Pánské Kč 129.-



PRO ZIMNÍ SPORTY PEVNOU
A ODBORNĚ VYROBENOU OBUV.

Rota

Lyžařské oděvy pánské a dámské

dle míry, šije nejlépe krejčí lyžař

BOHUSLAV KOZÁK

Praha II., Na Zbořenci čís. 24. Tel. 479-02

Speciální výroba
lyží



F. PIČMAN

**Horní Branná
Krkonoše**

TERMÍNOVÁ LISTINA

SVAZU LYŽAŘŮ RČS PRO ZIMNÍ OBDOBÍ
1934—1935

Od 26. prosince 1934 do 2. ledna 1935: závodní kursy ve všech župách, místa podle určení župy.

Od 26. prosince 1934 do 6. ledna 1935: kurs vybraných závodníků olympijských (Svazu lyžařů RČS) na Štrbském Plese.

26. prosince 1934: Český Ski Klub Vysoké n. Jiz. — Vysoké n. Jiz. — skok — závod veřejný.

1. a 6. ledna 1935: exhibiční skoky na nově upraveném „Jarolímkově“ můstku na Štrbském Plese.

1. a 6. ledna: termíny povinných vyhledávacích závodů klubových.

6. ledna: S. K. Turnov — Kopanina — skok, běh, župní veřejný závod.

Od 6. ledna do 13. ledna: kurs dorostu v Harrachově. 13. ledna: župní přebory Svazu lyžařů RČS v místech podle určení žup.

10.—13. ledna: S. K. Nové Město n. M.: přebor země Moravskoslezské — Nové Město n. M.

20. ledna: přebor K. Č. S. T. — hlídky a veřejný skok — Bílá.

19. a 20. ledna: Pražská župa S. L. RČS. — „Velká sjezdová cena“.

20. ledna: S. K. Plzeň — veřejný sjezd, Špičák.

20. ledna: S. K. Sparta Plzeň — hlídky 15 km, Špičák.

27. ledna: Jilemnice: Mistrovství RČS. v jízdě na 50 km. — Veřejný skok.

3. února: Juniorské přebory — závod J. Rösslera-Ořovského, místo není dosud stanoveno.

3. února: přebor dorostu „Memoriál Dr. Synáčka“, Bezděčská župa.

1.—3. února: Ski Klub Báňská Bystrica — běh, skok, slalom. — Báňská Bystrica.

1. a 3. února: Österreichischer Ski-Verband. — „Mistrovství“: sjezd, běh, skok a závod sdružený — Reutte (Severní Tyroly).

3. února: Sněhaři Domažlice — hřídky — Čerchov — veřejný závod.
 3. února: S. K. Olympia Plzeň — studentské přebory — Špičák.
 3. února: Zimní klub Jičín — sjezd na Táboře.
 9. února: „Velká sjezdová cena Československa“ — sjezd — Štrbské Pleso.
 10. února: „Velká sjezdová cena Československa“ — slalom — Štrbské Pleso.
 10. února: S. K. Olympia Plzeň — závod na 30 km — Špičák.
 13.—18. února: Mezinárodní jubilejní závody „FIS“ ve Vysokých Tatrách.
 13. února: Tatr. Lomnice — závod štafet 4×10 km.
 15. února: závod na 18 km (prostý i sdružený) — Štrbské Pleso.
 16. února: závod ve skoku sdruženém na Jarolímkově můstku — Štrbské Pleso.
 17. února: závod ve skoku prostém na Jarolímkově můstku — Štrbské Pleso.
 18. února: závod na 50 km ve Smokovci a v Tatranské Poliance.
 17. února: L. K. Brouk a Babka — klubové závody.
 23. února: Mistrovství RČS. — závod na 18 km sdružený a prostý — Špindlerův Mlýn — závod žen na 8 km. Pokračování příště.

Nový druh papíru Fomatyp N 9, Karton. Továrna *Fotochema* v Hradci Králové oznamuje, že v těchto dnech dala do prodeje nový druh osvědčeného papíru *Fomatyp N 9, Karton*, který má jemnozrný, pololesklý povrch, barvy chamois. Jeho emulze jest určena jak pro fotografii portrétní tak i krajinářskou, genrovou atd. a pracuje měkčeji, při tom však brilantně a má rozsáhlou expoziční pružnost i gradaci k získání bezvadných kopií (příp. zvětšením ve spojení s kondensorem); doporučuje se použití vývojky Metol-hydrochinonové, jejíž předpis jest ke každému balíčku připojen, nebo jiné vývojky, brilantně pracující a správně sestavené. Citlivost tohoto nového druhu papíru jest mezi citlivostí kontaktních méně citlivých papírů *Fomax* a zvětšovací papírů *Fomabrom*.

K získání brilantních, řádně propracovaných a ve stínech výrazně krytých obrazů nutno kopie na *Fomatypu* zhotovené vyvíjet asi 2 minuty v čerstvě nasazené neb zředěné vývojce.

Fomatyp N 9 vyrábí se ve všech běžných velikostech, v jedné normální gradaci a jediné kartonové síle.

Neopomeňte se ve vlastním zájmu přesvědčiti o prvotřídní jakosti tohoto nového papíru a při správném jeho zpracování budete mile překvapeni získanými výsledky.

V Ý S T R A H A !

Týká se **PATENT. ČERNÝ-HRAN.**

Patenty ČSR. č. 23.958, Německo č. 464.307, Švýcarský č. 125.753, Rakousko č. 111.274, Itálie č. 257.366, Polsko č. 8215, Francie č. 630.769 jest celkově následující chráněno:

»Lyže« vyznačené tím, že na hranách jízdne plochy zapuštěny jsou pásky z celuloidové neb podobné účinné umělé hmoty, takže jsou jimi nahrazeny u lyží původní hrany.«

V posledním čase jsou tato práva porušována přímo řemeslně a proto jsem nucen všechny ty, jichž se tato poslední výstraha týká, upozorniti, že nehodlám déle trpěti toto padělatelské řemeslo. Trestním oznámením a požadováním odškodného stíhati budu každého, který neoprávněným způsobem lyže umělými hranami opatruje, jakož i dodavatele, kteří tyto hmoty k těmž účelům dodávají. Pro informaci uvádím, mimo jiných, padělky: Presstoff, Weisshorn, Express, Galalit, Lignostone a j. z umělé hmoty, neopatřené značkou »Patent Černý«. Taktéž i kombinace s kovovou hranou spadají do práv uvedených patentů. Při této příležitosti doporučuji padělky hran dodavateli raději vrátiti.

SPORT. ZÁVOD ČERNÝ

PRAHA II., v JÁMĚ č. 5.

neb Václavské nám. pasáž bio „ALFA“.

Veškeré sportovní pletené zboží zn.

FIS-BH.

jest dokonalý československý výrobek a obdržíte jej ve všech sportovních závodech.

LYŽ. OBLEKY

dle míry — v prvotřídním provedení

VE SPORTOVNÍM ZÁVODĚ

HECHT-MALEČEK-VODIČKA

JUNGMANNOVO NÁMĚSTÍ 19 • TELEFON 235-33

DOKONALÝ SERVICE PRO ZÁVODNÍKY

pod vedením **LEOŠE STEHLÍKA.**

Odborná montáž všech osvědčených **hran.**

LYŽAŘSKÉ HOLE zpracované podle zkušeností nejlepších závodníků.

VEŠKERÉ LYŽE techn. přesně propracované podle posledních zkušeností.

Rozumné osvědčené výbroje pro turistické lyžařství.

Specielní lyžařské prádlo.

Sportovní dům **Skauting**

TELEFON ČÍSLO 374.23.

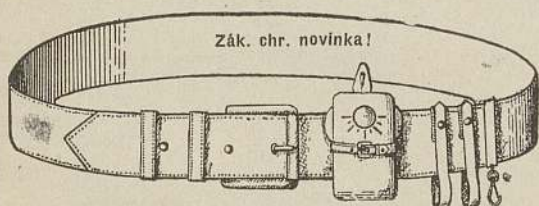
PRAHA II., VODIČKOVA 6.

LYŽAŘI! ŽÁDEJTE VE SPORT. ZÁVODECH
A OBCHODECH MODNÍM ZBOŽÍM

SPEC. LYŽAŘSKÝ OPASEK

FIS

DOPORUČENO



PŘEDNOSTI: Řemínek na bezvadné upevnění svítilny, poutka na zavěšení rukavic, čepice a pod., karabinka
● | Řemínek, poutka i karabinka jsou lehce snímatelné

**POŘADÍ VÝCHOVNÝCH PODNIKŮ
A ZKOUŠEK SVAZU LYŽAŘŮ
V ZIMNÍM OBDOBÍ 1934—1935**

STÁLÁ ŠKOLA SVAZU LYŽAŘŮ

Kursy pro širší veřejnost.

Pro začátečníky i pokročilé:

1. 10.—15./12. 34 v Krkonoších.
2. 7.—12./1. 1935 na Šumavě.
3. 21.—26./1. 1935 v Bezkydách.
4. 25./2.—2./3. 1935 v Krkonoších (i jako příprava pro vedoucí).
5. 11.—16./3. 1935 v Krkonoších (pro pokročilé i vyspělé).
6. 25.—30./3. 1935 v Nízkých Tatrách.

Další kursy pořádaný budou podle sněhových poměrů v dubnu a květnu v Nízkých Tatrách. Všechny jsou přístupny členstvu Svazu lyžařů a veškerých klubů ve Svazu organizovaných i širší veřejnosti za podmínek uvedených ve zvláštním prospektu. Přihlášky vždy 14 dní před začátkem kursu. Podrobnosti i v denním tisku.

Zájezdy.

1. 22./12.—1./1. 1935 do Rachova, Jasiny a event. i do Užoku. Za spolupráce Svazu lyžařů pořádá „Čedok“, který vydal již podrobné prospekty. Členové Svazu lyžařů, hlase se prostřednictvím kanceláře Svazu do 15. prosince t. r.
2. o velikonočních 1935 — bude-li dosti zájemců a příznivé poměry sněhové, bude uspořádán další zájezd na Podkarpát. Rus. Podrobnosti budou včas oznámeny.

Kursy, přístupné jen členům klubů, sdružených ve Svazu lyžařů.

Pro dorost a mládež:

1. 23.—26./12. 1934: Vysoké n./Jiz., pořádá KČST., odbor v Praze; podrobnosti v oběžníku klubu.

*Pro sportovní a pevnou obuv
vezmi*



*kteřá činí obuv tevanlivě
nepromokavou a chebnou*

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod Václav Váša, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

- 6.—13./1. 1935: Svazový kurs pro vybrané dorostence-závodníky, místo a podmínky přijetí budou určeny dorost. referentem Svazu lyžařů.
- 31./1.—2./2. 1935: Rokytnice n./Jiz.; kurs pro dorost a mládež; pořádá Pražská župa Svazu lyžařů; podrobnosti sdělí klubům župa.
4. 19.—22./4. 1935: Krkonoše; svazový kurs sjezdu a slalomu; podrobnosti určí referent sjezdu a slalomu.
Pro závodníky, přicházející v úvahu pro Olympijské hry:
26./12.—6./1. 1935: Štrbské Pleso.
30./1.—9./2. 1935: Štrbské Pleso.

Kursy sjezdu a slalomu.

- 25.—30./12. 1934: Krkonoše; svazový kurs ve Vlhkém dole (Zehgrund) pro talentované závodníky a závodnice. Podmínky přijetí uvedeny budou ve zvláštním oběžníku.
- 29./1.—9./2. 1935: Vys. Tatry; svazový kurs za vedení Zingerleho pro vybrané závodníky. Podmínky určí a účastníky jmenuje náčelnictvo Svazu lyžařů.
- začátkem března 1935: Krkonoše; kurs KČST., odbor Praha; podrobnosti určeny budou v polovině února pořadatelem.
- 19.—22./4. 1935: Krkonoše; svazový kurs, podrobnosti určí referent sjezdu a slalomu. Viz kursy pro dorost.

Kursy pro vedoucí a cvičitele.

1. *Zdravotnický kurs* Svazu lyžařů a Pražské župy; pořádán bude v prosinci neb lednu. Cvičitelé a vedoucí, podejte nezávazné přihlášky do kanceláře Svazu lyžařů co nejdříve, obratem pošty.
2. *Pokračovací kurs pro vedoucí a cvičitele:* 7.—9./12. 34: Krkonoše; přihlášky obratem do kanceláře Svazu lyž.
3. *Přípravný kurs pro zkoušky cvičitelské:* dvoudenní; uspořádá Pražská župa začátkem ledna, nejspíše v Krkonoších; přihlášky do 20./12. 1934 na referenta cvičitelů Pražské župy: A. Průcha, Praha I., Národní tř. 25.
4. *Přípravný kurs pro zkoušky vedoucích:* 25./2.—2./3. 35: Krkonoše; uspořádá Svaz lyžařů v rámci pětidenního veřej. kursu; přihlášky do 10./2. kanceláři Svazu lyž.
5. *Přípravný kurs pro zkoušky vedoucích:* dvoudenní začátkem března 1935: Krkonoše; pořádá Pražská župa. Přihlášky do 28./2. na adresu jako sub. 3.

Zkoušky.

- A. vedoucích: konány budou podle řádu, po dohodě s župami Svazu lyžařů, pravděpodobně v březnu 1935. *V únoru nebudou zásadně zkoušky povoleny; ani v den zkoušek cvičitelských, v den přeborů žup a mistrovství, nelze je povoliti.*
- B. cvičitelské: 26.—27./1. 1935: Špičák; župy Pražská a Západočeská.
26.—27./1. 1935: Jilemnice; župy Jizerská a Krkonošská.
26.—27./1. 1935: Ramzová neb St. Město p. Sněž.; župy Beskydská, Brněnská a Jesenická.
11./2. 1935: Štrbské Pleso; župy Východoslovenská, Západoslovenská a Podkarpatoruská.
Přihlášky ke zkouškám cvičitelským mohou podati všichni vedoucí, kterým klubový náčelník podle pravdy potvrdí činnost. Přihlášky zašlete prostřednictvím svých župních referentů tak, aby nejpozději do 31. prosince 1935 byly v kanceláři Svazu lyžařů.
Nepřihlášení, nebo ti, kteří se nepřihlásí prostřednictvím svazových žup, nebudou zkoušeni.

POŽITEK, KTERÝ NEŠKODÍ



PATENTNÍ DUTINKA
Patent ohlášen pod č. 9-34

DESTILA

AKC. spol. pro prům. papírnický, Olšany

Prodejní kanceláře: Praha II., Václavské nám. 4.

POHÁR FRANCHETTIHO 1933

vyhrává Hartig,

POHÁR

KONGRESOVÉHO MŮSTKU 1934

Skrbek, ve III. tř. Chlum, v dorostu Hrubý,
všichni na lyžích fy

KAREL KOLDOVSKÝ

VYSOKÉ n. JIZ.

Lyže značky „FIS“ Svazem lyžařů RČS. doporučeno.



Patentní ocelové páskové kování pro sportovní, štrapační a lyžařskou obuv.

A. STEPPER,
Praha I., Pařížská 6.
Vždy novinky pro sportovní obuv.
Zástupci se přijmou.

REDAKCE

AUTORY FOTOGRAFIÍ reprodukovanych v tomto čísle našeho listu, pokud nejsou jejich jména u snímků uvedena, žádá redaktor za prominutí. Obrázky dostal, resp. přejal, ale některé autory nemohl vypátrati. Prosí, aby se písemně přihlásili, aby mohla býti jejich jména uvedena v příštím čísle.

VŮBEC VŠECHNY PŘÍSPÍVATELE OBRÁZKOVÉ prosí redaktor, aby na každý obrázek napsali své jméno, předmět snímku, příp. bližší popis a data. Pak se nemůže stát neporozumění, které je jinak zcela pochopitelné, neboť původní dopis se zakládá jinam a fotografie se s jinými při výběru často smísí.

VELMI MNOHO ZAJÍMAVÉHO MATERIÁLU jsme musili pro nedostatek místa odložit do příštích čísel. Zejména celá řada velmi zajímavých drobných zpráv padla za oběť. Shledáte se s nimi však brzo. Buďte — prosíme — trpěliví a suďte shovívavě.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14, TEL. 322-13,
ÚČET POŠTOVNÍ SPORITELNY 34 474. — PŘEDPLATNÉ NA
10 ČÍSEL Kč 35.—, JEDNOTLIVÉ ČÍSLO Kč 4.—, MAJITEL A VY-
DAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14



LEOŠ STEHL

KOLEM VELKÉ SJEZDOVÉ CENY ČESKOSLOVENSKA

Jsou to synové „bílého Albionu“, nebo chcete-li, „zeleného ostrova“, kteří mají největší zásluhu o to, že konečně došlo k vypsání „Velké sjezdové ceny Československa“. Ptáte se nedůvěřivě: že by Angličané? Ano! —

V krátkosti se to sběhlo asi takto: zasedá kongres FIS v Solleftea ve Švédsku. Nejprve se vysloví požadavek, aby závody FIS již nebyly rozdělovány, jako tomu bylo loni, kdy klasická část byla ve Švédsku a alpská ve Švýcarech. Již se schyluje k tomu, že celé závody 1935 dostane Československo, když povstává anglický delegát p. Arnold Lunn, bývalý president „Ski Clubu of Great Britain“ a důrazně reklamuje celé závody pro Anglii. Uvádí řadu důvodů. Na konec nezbyvá direktoriu FIS, které si nechce ani tu, ani onu stranu rozhněvati, než aby závody opět rozdělilo. Jedna věc je pro nás velmi zajímavá a ještě více poučná: uznalo-li direktorium FIS, resp. celý kongres, že máme mravní nárok na závody FIS proto, že u nás je *lyžařství národním sportem* a že naše stará tradice zajišťuje jejich bezvadné provedení, ovšem pokud jde o jejich klasickou část, kdežto pro Anglii platí totéž pokud jde o část sjezdovou, pak se nad tím musíme pořádně zamyslet. Direktorium FIS více neřeklo, ale p. Arnold Lunn toho řekl více a to je to, co by nás mělo pálit. Dříve, než to povím, uvědomme si obraz situace: věc stojí tak, že se tvrdí, že my na základě své staré lyžařské tradice a na základě širokého znárodnění lyžařského sportu, tedy zkrátka na základě svých *zkušeností* organizátorských (t. j. zejména *technických*), zaručujeme perfektní provedení *celých* závodů. Naproti tomu p. Lunn, starý propagátor slalomu a sjezdu, dobře znalý těchto poměrů v celé Evropě, vychází se stanoviska, že Čechoslováci sjezd a slalom nepěstují, resp. že v něm podali dosud jen slabé výkony a že by to tedy ani nedovedli uspořádat. — Tímto názorem se nijak netají a říká: „*Lze velmi snadno prokázat, že my (t. j. Angličané) máme daleko více zkušeností v běhu a skoku, než Češi ve sjezdovém závodění. Jestliže však my (t. j. Angličané) nejsme pokládáni za schopné uspořádati běh a skok, jak může být Čechům svěřeno uspořádání sjezdových závodů?*“

To je, myslím, dost silné. Nikdo před p. Lunem, takto majitelem alpského hotelu v Mürren, neřekl nám to tak na plno a doufáme, že už to také nikdo neřekne. Proč jsme si to však nechali líbit? To je ovšem jiná otázka. Ale vidíte už spojitost mezi Anglií a Velkou cenou Československa? — Sotva jsme se tohle dověděli, vzali jsme se — tak říkáje — za hlavu. Angličané sice dostali sjezdový závod, ale my tu uděláme něco, co se alpské části FIS-závodů musí po každé stránce vyrovnat! My musíme celé lyžařské veřejnosti, která tu bude při FIS-závoděch shromážděna, ukázat, že se takové řeči o nás vést nesmějí! Že máme nejen dost orga-

nizačních schopností, dost zkušeností a dost technického aparátu, ale i vhodný terén, dobré závodníky a nadšené obecenstvo, zkrátka, že nejen můžeme, ale i dovedeme udělat sjezd i slalom aspoň tak dobře, jako Angličané. Nebylo třeba o vtělení této myšlenky bojovati. Svaz lyžařů se spontánně rozhodnul, vypsat Velkou cenu. Jistě pod dojmem Angličanova prohlášení a následujícího mu rozhodnutí FIS. A nyní už nepochybujete, že se Angličané přímo zasloužili o vypsání naší Velké sjezdové ceny?

Pravda, propásli jsme nějaký ten rok — a to znamená hodně — veřejně se sjezdově uplatnit. Neříkám, že jsme sjezdu a slalomu nevěnovali pozornost, že u nás snad nebylo dost lidí, kteří by na to do Alp jezdili, že jsme snad v alpské disciplíně nestartovali atd. Všechno to jsme dělali. Ale, jak říkám, zapomněli jsme se veřejně uplatňovati s náležitým důrazem. Snad se to u nás přes mnohé varovné hlasy trochu podceňovalo. Ale z toho si, mládenci, nic nedělejte! Pročpak p. Lunn nemluvil takto i o Norech, Švédech a Finech, kteří přece dosud také sjezd a slalom příliš nevyznávali? Byl jim tuze blízko a netroufal si! Tak je to. Tedy k našemu závodě. Je to kombinace, t. zn., že závodník má nárok na cenu jen tenkrát, jestliže absolvuje oba závody, sjezd i slalom. Podle mezinárodního řádu vyloučí se z účasti na slalomu ti závodníci, kteří nedosáhli při sjezdu určitého limitu. Slalom sám je pak rychlejší. — Velká cena je vypsána ve společné třídě od 18—32 let, ve starší třídě a ve společné třídě žen. Velkou cenu samu, věnovanou čestným předsedou Svazu lyžařů, tov. J. V. B. Pilnáčkem, získá definitivně ten, kdo ji třikrát dobude (ne za sebou, ale vůbec). V dámské kategorii bojuje se rovněž o čestnou cenu, ne však putovní. Umístivší se dostávají krásné plakety. Pro závod o Velkou cenu jsou přichystány dva páry tratí. První eventualita: sjezd ve Furkotské dolině (start: terasa ve výši 2300 m nad hořejším Wahlenbergovým plesem, cíl: pod Štrbským plesem na kotě 1200 m, délka 5—6 km, rozdíl 1100 m) a slalom na obvyklé trati v Mlynické dolině. Druhá eventualita: sjezd ve Velké studené dolině (start: pod Věží 2300 m, cíl Kamzík 1300 m, délka 5—5 $\frac{1}{3}$ km, rozdíl 1000 m) a slalom na severní straně Slavkovského štítu). — Konečně je ještě třetí slalomová trať ve Furkotě. Všechny dráhy slalomové (500—600 m) mají sklon cca 35°.

O zdar závodu se stará početný štáb pracovníků, vesměs to kvalifikovaných sil, měřičů, soudců a počtářů. Jak je vám jistě známo, je počítání zde trochu obtížnější (pracuje se i s logaritmami).

Velká cena Československa bude nepochybně srovnávána se sjezdovou částí FIS-závodů, kterou provedou Angličané v Mürren. My nepochybujeme ani v nejmenším o tom, že se Angličané svého

PŘIPRAVUJEME
ZÁVODY
FIS
1935

VIZ STR. 18



Karpaty
Šešul
1726 m

úkolu zhostí při svých zkušenostech a při popularitě, které ve Švýcarsku požívají (libra!), co neúspěšněji. Ale to musíme dokázat my také! Pravda, odedávna pěstují Angličané, kteří (zásluhou či nedopatřením Golského proudu) nemají vlastního sněhu, v Alpách jen sjezd v jeho nejrůznějších formách. Řada jejich „Downhill Only Ski Clubů“ (t. j. „Ski Klubů Pouze s kopce“) nám říká dosti. Kluby mají nejen vlastní trainery a školy, ale i celé hotely a mnoho jiných výhod. Spojení Anglie se Švýcarskem, zejména letecké, je báječné. Létadlo jim přiblížilo Švýcary asi na takovou vzdálenost, na jakou nám dráha vzdaluje Krkonoše. Ale přes to jsme zvědaví. Vidíme přece dobře, kdo vítězí na veřejných sjezdových a slalomových závodech.

(Na posledních FIS-závodech ve Sv. Mořici 1934 byli Angličané: v pánském sjezdu až na 10. místě, v dámském sjezdu na 4., v pánském slalomu na 5., v dámském slalomu na 7., v kombinaci pánské na 7., v kombinaci dámské na 4. místě, před nimi vesměs Němci a Švýcaři, ba i Italové.) — —

Dnes máme tedy nejen „Velkou cenu Československa“, ale i neméně významnou „Velkou cenu pražské župy“, dále celou řadu větších i menších sjezdových a slalomových závodů.

Do toho! Když se už Angličané zasloužili o naši Velkou cenu, ať z ní tedy mají pořádnou radost! Cvičit, cvičit a cvičit! Žádnou stráž nevynechat! Odvahu, rutinu a hlavně vteřiny!! Hurá! S kopce!

JAN ŘÍHÁNEK

TÁBOR. C. A. I. VE SKUPINĚ BRENTA

Mezzocorona, přestupní stanice na elektrickou trať do Malè, překvapila nás obrazem z časů války. Těžká děla, muniční vozy, světlomety, polní kuchyně a spousty vojska. Uvědomujeme si, že jsme projeli válečným pásmem pod Brennerem. Dlouhou chvíli čekání si krátíme pozorováním, jak Italové nakládají válečný materiál a zvědavě nakukujeme do polní kuchyně. Konečně nasedáme k další cestě. Pomalu se vůz plouží nádherným údolím. Občas nám tarasí cestu těžké kamiony a motorisované těžké dělostřelectvo; srdečně se na nás usmívají opálené tváře vojáků.

Konečně přijíždíme do Malè, konečné stanice. Prvá nepříjemnost: autobus právě odejel. Po dlouhém smlouvání najímáme taxi do Madonna di Campiglio. Jsme čtyři. Auto vyráží ostrým tempem do rozkošného údolí, brzy dobrá silnice v serpentínách stoupá a při spokojeném chodu Fiatky připadá nám i toto cestování příjemné. Míjíme rekreační letní tábor kterési

továrny pro její úřednictvo a dělnictvo. Na chvíli vystřídá hry mávání. A již sjíždíme do Madonna di Campiglio. Nádherně položené místo, skutečná brána do skupiny Brenta. Vůz zastavuje, narovnávané svoje dlouhé nohy. Konečně nacházíme ředitele tábora.

Po krátkém odpočinku prohlížíme zběžně rozkošné horské městečko. Hotely, pensiony, obchody, vše posazeno do nádherného rámce přírody. Poslední nákupy a dáváme se na další cestu. Mineme skupinu mul, na něž právě nakládají naše zavazadla. S veselou náladou tedy vcházíme do lesnatého údolí Valsinella. Občas, jako barvitý koberec, se před námi rozevře pastvina v jasných barvách zeleně a květů, s výhledy na lesknoucí se pláň Adamella. Nad pásmem lesů se táhnou mírně se sklánějící zelené svahy; živě si představujeme jiskřivou nádheru lyžařských sjezdů. Přecházíme údolí Malga di Valsinella; začíná prudký výstup k chatě Casinei. Po dvouhodinné chůzi jsme u chaty. Stromy



J. Říhánek, Castelletto Inferiore v sedle Tuckett

řidnou, jsme ve výši 1800 m a za chvíli dostihneme výběžek hřebenu. Chvilu němému údivu. Před námi se rozevívá panorama divokého údolí Brenty, uzavřeného řetězem horských velikánů. Dominující Crozzon di Tosa a vedle Cima Margherita v zapadajícím slunci hýří barvami. V pozadí svítí bílý vrchol Cima Tosa. Pod námi na mírném svahu se rozprostírá skupina stanů, cíl naší cesty.

Dopis, jímž jsme byli pozváni, byl stejně srdečný a přátelský jako přijetí v táboře. Jsme jediní zahraniční příslušníci mezi 70 účastníky italské národnosti. Od prvního okamžiku vládla mezi námi úplná shoda a kamarádský duch. Nijak nebylo závadou, že já jediný se mohl dorozumět italsky. Hned od prvního večera jsme se cítili opravdu jako mezi svými. Po přidělení stanů prováděl nás ředitel tábora svým královstvím a s netajenou radostí nám vyprávěl o tomto rekreačním díle C. A. I. Je to desáté táboření, pro něž každým rokem je volena určitá skupina ital. Alp. Tábor, zařízený na ubytování 100 osob, má dvojité, dobře vybavené stany pro jednotlivce neb pro dvě osoby, veliké společné stany pro 10 a 20 osob, samostatný stan pro kuchyni a konečně v největším stanu jídelnu. Nechybí ani „bar“, v němž za levný peníz možno

koupiti mimo dobrého a levného vína vše, co se ve spěchu snad doma zapomnělo. Všechny stany jsou opatřeny dřevěnou podlahou, pevnými skládacími lehátky a dobrými vlněnými pokrývkami. K řízení a organizaci tábora je třeba silné ruky; ředitel tábora, povoláním učitel, měl silnou dávku důkladnosti, ale v jeho povaze nebylo nic kantorského. Byl dobrý rádce a kamarád.

„Zítra jdeme na Cima Sella, pak budeme dělati Cima Tosa a s našimi cvičiteli byste mohli podniknouti nějaký lezecký výstup,“ pravil ředitel, „doufám, že půjdete s námi.“

Hvězdná noc slibovala krásný den. Uléhali jsme ke spánku. Z údolí zněl hukot vody.

Ranní budíček byl originelní. O páté hodině probudil nás nehorázný křik a hlomoz. Táborový kuchař s velkým kastrolem a měchačkou dělal pekelný hřmot a křičel: „Sveglia, dormiglioni,“ zatím co jeho dva pomocníci se zvoncem a trubkou mu statečně pomáhali. Ve chvíli byl celý tábor vzhůru a za veselé nálady se nás vydalo asi 20 na turu. Přicházíme k chatě Tuckett. Před námi se zvedá mohutné cimbuří Castelletta s centrální věží, dále Castelletto Superiore, strmá stěna Cima Sella a v pozadí Campanile di Valesinella. Prímo

Na zuby

Praktické pouzdro na cesty

pro kartáček a zubní pastu!

Lehoučké pouzdro
Kč 3-50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou ... Kč 12-80

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

před námi ledovec Brenta, v pozadí sedlo Tuckett a napravo mohutný masiv Vima Brenta s ledovcovým kuloárem, jiskřícím v ranních paprscích slunce. Usedáme před chatu. Nad masivem Pressanella se právě odtrhly ranní mraky, vznášející se jako odpoutané balony.

Někdo dává přednost rozeklanému Catinacciu, jiný terasovité skupině Sella, jinému opět se líbí ledovec Marmolady anebo ohromný masiv Sasso Lunga. Někoho v nadšení uvede divokost hřebenu Cimon della Pala, druhého nadehnou ohromné bloky Tre Cime di Lavareda a Antelaa. Alpiští, hledající opravdové klenoty své vášně, vybírají si stěny Pelma a Civetty. Zde však, v tomto grandiosním řetězu hor, na ploše dlouhé 42 km a široké 12 km, možno nalézt vše. Štíhlé věže, mohutné stěny, kde jen oko zkušeného horolezce dovede vytyšití možnou cestu, pestrost barev, bizarnost útvarů, ledovce spadající hluboko do údolí a především naprostý klid. Skupina Brenty, nejzápadnější výběžek Dolomit, je úplně samostatný útvar, mající svůj originální ráz a hlavně vzdálený všeho ruchu, tak obvyklého v jiných místech.

Opouštíme příjemnou chatu. Nemáme rádi mnohačlennou společnost v horách a držíme se raději vzadu. Obdivujeme stěny Castelletta a slibujeme si s nimi brzké seznámení. Úmorný nástup morénou přechází v terasy a dostihujeme sněžné pole. Pod samotným nástupem na vrchol nás překvapuje jasně tyrkysovou barvou malé jezírko v ledovci. Přecházíme opět na skálu a pomalu s terasy na terasu. Slyšet je jen tupý zvuk kovaných bot. Obavy z padajících kamenů se vyplňují. Dostali jsme jeden pozdrav s hůry, což nás nabádá k větší opatrnosti. Konečně přelézáme vrchol a hledáme na ochozu kryté místo. Před námi se zvedá Cima Brenta, její mohutné věže, ledovcový kuloár a bílý vrchol. Sledují cestu od nástupu vzhůru, ztrácí se však ve skalách. Nejlepší výstup by byl přímo kuloárem, byl by však jistě namahavý a nebezpečný. Na severní straně tříští se mraky o terasovitý a divoce rozeklaný vrchol Cima Falkner a v pozadí už jen tušíme poslední vrchol skupiny Cima Crostè. Po odpočinku a malém občerstvení nastává sestup. Trochu stěnové práce a dostihujeme ledovcového kuloáru. Na no-

vém sněhu a prudkém svahu sestupujeme opatrně. Sklouznutí by znamenalo nepříjemné zastavení až v morénách 500 m pod námi. Ještě několik kroků a přecházíme na volný svah. A nyní lyžařský postoj, předklon na svah a sjíždíme dolů. Máme náskok, jsme první na ledovci. Zatím ostatní dosáhli rovněž ledovcové plochy a chtějí nás následovati. Prvý nastupuje na ledovec, záhy však padá a letí dolů, rovněž tak i druhý a třetí. Následuje jedna z účastnic, jede asi 10 metrů, padá rovněž, utíkám jí naproti, chtěje ji zadržeti, miji mne však a zahlédnu pouze její úzasek rozšířené zornice. Všichni končí v moréně. Vstávají však a mimo odřenin není vážných úrazů. Bylo to dílem okamžiku a nemohli jsme nijak přispěti. „Nikdo nesestupovat, připravte lano,“ křičím a stoupám pracně vzhůru. Chápu se hozeného konce lana a sjíždím. Na nejprudším svahu jsme utvořili jakýsi most a chceme účastníky pouštět dolů. Prvý se chápe provazu a začíná sjížděti. Asi po dvaceti metrech padá. Trhnutí lanem a vůdce, který neměl zajištěno lano na cepín, letí velkým obloukem dolů. Rychle pobírám lano, abych zmírnil pád a nebyl stržen s nimi. Dobře to dopadlo. Posílám svého přítele nahoru a po upevnění lana na cepín účastníci jeden po druhém, někdo jak po toboganu, se soukají po prudkém svahu dolů. Prožití dobrodružství, nijak nebezpečné, utužilo náš přátelský poměr a po večeři při víně a dobré náladě jsme smlouvali další tury.

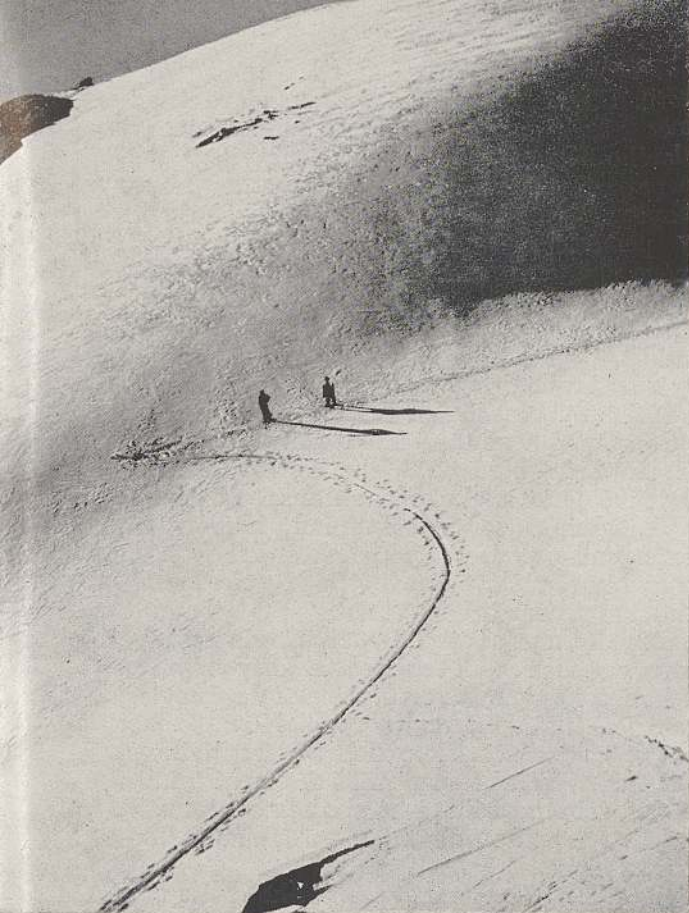
Dny rychle ubíhaly. Výstup na Castelletto, při němž jsme se seznámili s dobrými vápencovými záchyty, dal nám pocit jistoty a s chutí jsme pak slezli Cima Tosa, Cima Brenta, Torre di Brenta, Croz del Rifugio, Campanile Alto a do krve si rozedřeli bříška svých prstů na stěně Margherity. Ani další výstupy se neodbyly bez drobných příhod, nebylo nouze o nějaké koleno, jímž si občas někdo vypomohl, za což dle nepsaného zákona tábora platil večer láhev vína.

Posledního večera ležíme u táborového ohně. Jak rychle uběhl týden společného života mezi alpisty, daleko od všeho shonu a všednosti, v tichu hor a v přátelství. Příštího dne se celá velká rodina účastníků srdečně loučí. Přejeme si „a rivederci“ příštího roku ve skupině Monte Rosa.

TVRDÍ SE, ŽE U NÁS NEMÁME MEZI LYŽAŘSKÝMI ZÁVODNICEMI ŽEN TAKOVÉ TECHNICKÉ VYSPĚLOSTI, ABY SE MOHLY S ÚSPĚCHEM UPLATNITI VE SJEZDOVÉ KONKURENCI EVROPSKÉ TŘÍDY.

SJEZDAŘKY! UKAŽTE TĚM, KDO O VÁS POCHYBUJÍ, ŽE VÁS MÁME A ŽE NĚCO DOKÁŽETE! HURÁ DO TRAININGU NA „VELKOU SJEZDOVOU CENU ČESKOSLOVENSKA“!

Kde **F O M A** deska, film, papír
— v ž d y ú s p ě c h .



ŽE BY ALPY? — Nikoliv
Na našich Tatrách dovedeme si najít
motiv naprosto rovnocenné alpským

JOSEF KALIBERA

POŘÁDEK V LYŽAŘSKÉM VLAJKOVÁNÍ

Fakt, že vlajka má svůj základ a své hlavní funkční pole na moři a na řekách, nijak nás neosvobozuje od povinnosti pořádně vlajkovat i ve sportu lyžařském. Základní vlajkové principy námořní byly ve všech státech zákonitě přejaty pro veškerý státní život, vojenský i občanský. Nikdo nemá privilej vyvěsiti si nějaký fábor vlastní fantasie tam, kde má vyvěsiti *vlajku*. A s vlajkou lze zacházeti jen předepsaným způsobem.

Na lyžařských podnicích jsme dosud až příliš mnoho chybovali ve vlajkování. Zpravidla jsme vyvěšovali místo řádných vlajek jakési korouhve a fábory. Ani praporem to nelze nazvat. To musí přestat! Nejen, že tím porušujeme předpisy, nejen, že urážíme symbol státu, jímž je vlajka, ale děláme se zejména před cizinou směšnými.

V přirovnání to vypadá asi tak, jako kdybychom místo pořádných kalhot nosili nějaké středověké suknice, nebo kdybychom si k fraku vzali lyžařské boty, nebo pestrou vázanku, či koženou vestu. To přece pokládáte za nemožné a přece děláme něco podobného v případech, kdy máme vztyčiti řádnou vlajku!

Rozměr, resp. poměr československé státní vlajky je zákonem přesně stanoven: *obdélník, šířka k výšce 3:2*. Každý jiný poměr je chybou! — Čsl. státní vlajka má dvě pole vodorovná, stejně široká: nahoře bílé, dole červené, mezi něž je od žerďové

strany vsunut modrý klín, jehož vrchol je právě uprostřed (t. j. v průsečíku úhlopříčen).

Vlajka je u své žerďové strany (t. j. po straně modrého klínu) všita do úzkého, pevného, rezného, dvojitého pásku, jímž probíhá pevně zašitý vlajkový provazec, který končí na obou koncích, kde vybíhá (t. j. v obou rozích modrého klínu), buď karabinkami nahoře i dole, nebo nahoře okem a dole kolíčkem. To záleží na způsobu, jímž je vlajka připevňována k žerďovému lanu. O tom dále.

Vlajku *vztyčujeme* (tedy nevytahujeme, ani nevyvěšujeme) jen na svislém stožáru nebo žerdi. (Nad vchodem do domu je přípustná i mírně skloněná žerď.) Stožár je na svém vrcholu opatřen střízlivým kloboučkem, žádnou honosnou ozdobou, nebo nějakým konstruktivním ornamentem. Těsně pod kloboučkem je kladka, jíž probíhá provazové lano (samozřejmě dvojitě), nikoliv drát, nebo drátěné lano. Dole, ve výši pasu člověka, je t. zv. úvazník, na nějž se lano přivazuje. Nikdy se nesmí lano omotat jen tak kolem stožáru, bez úvazníku.

Vlajku připevňujeme k lanu takto: lano má na obou svých koncích buď karabinky (odpovídající těm, jež jsou u vlajky), nebo na jednom konci oko, na druhém kolíček. Zapneme tedy buď obě karabinky, nebo vlajkové oko (nahoře) připevníme dvo-

jitě ke kolíčku lana a vlajkový kolíček (dole) provlékneme dvojité okem lana. Ve skutečnosti tedy nastavíme lano o délku vlajkového provazce, takže po zapnutí (uvázání) máme v ruce uzavřený okruh. Dbáme, aby při tom vlajka se nedotkla ani cípem země. Pak táhneme vlajku rychle vzhůru, až těsně ke kládce, obě lana pak najednou uvážeme pevně ve formě osmy k úvazníku. Ona část lana, na němž je vlajka, nesmí volně vlát ve větru, musí přiléhat těsně ke stožáru, či žerdi. Je-li to dobře provedeno, vlajka ve větru vlaje *vodorovně*. Tak je to správně. Při vztyčování dlužno mít odkrytou hlavu. Jakmile je vlajka vztyčena, nutno ji pozdravit.

Jen tohle je vlajka, jen tak lze s ní zacházet, jen tak smí vlát! Ne jinak!

Zejména *nesmí nikdy viset se stožáru na dřevěném vodorovném příčném rahně a splývat svisle k zemi!* To je hrubá chyba, pak to není vlajka, ale korouhev, kterou náš zákon nezná! Ale ani prapor nesmí býti na příčném rahně! Prapor není symbolem státu, je to jen dekorace. Nikdy nemá býti na stožáru, nýbrž jen na žerdi pevně přibít. Žerd s praporem se vysunuje vodorovně na př. ze střešního okna domu. Nikdy nemá přijít prapor na svislý stožár. Pak to není prapor, ale jakási neforemná korouhev. Vítr si s ní hraje jak chce a často ji omotá kolem vrcholu stožáru. Pak to obyčejně nejde ani stáhnout. Neužívejte nikdy takové „výzdoby“, je to nejen špatné, ale i nehezke, směšné, ba s přísného vlajkového hlediska naivní; kromě toho i nepraktické a drahé.

Vlajka smí vlát pouze na laně se svislého stožáru. Nesmí se žádným jiným způsobem užíti. Tedy ani jako draperie z okna, ani se nesmí přibít na stěnu, ani se jí nesmí zdobit řečnická tribuna a zejména jí nesmíme užíti za ozdoby stolu můstku pro skok. Těhle chyby se často dopouštíme (viděli jsme i v cizině tyto špatné příklady). Pod můstek smí přijít jakákoliv dekorace ze státních barev, může tam býti i státní znak, ale nikdy ne vlajka! — Také je nepřipustno udělat ze státních vlajek na př. slavobránu nad startem, či cílem tak, že je pevně napneme jako pás mezi dva stožáry. Slavobránu beze všeho udělejte, ale dejte tam pás s nápisem, či jinou dekoraci, jen ne vlajky! Ty musí volně vlát se stožárů. Nedejte se mýlit tím, že jste někde (i v cizině) takové pásy z vlajek viděli, byla to v každém případě chyba, nesmí se to dělat! Nedejte se ani vést takovými úvahami, jako je na př., že za bezvětří visí vlajky bezvládně se stožárů a nepozná se ani, kterému státu patří. (A že tedy je lépe připevnit je na příčné vodorovné rahně, aby splývaly svisle k zemi a byly i za bezvětří dobře viditelné.) Vždycky je lépe, když za bezvětří bezvládně visí, než když se dopustíte oné směšné a naivní chyby s rahnem! Ostatně při lyžařských podnicích (na horách přece!) zpravidla není o vítr nikdy nouze. A ještě jedna důležitá věc: na stožáru smí vlát *jen jedna* vlajka, nikdy nesmí pod ní přijít druhá. Ani státní, ani klubovní.

Podobně jako se státní vlajkou československou musí se zacházet i s *vlajkami cizích*

států. Téměř všude je jejich standardní poměr jako u nás, 3:2. (Někde je poměr t. zv. zlatého řezu, který se od poměru 3:2 jen nepatrně liší, takže se nedopustíte nikdy chyby, když vlajky všech států si zhotovíte v poměru 3:2 a *všechny stejně veliké!*)

Zejména dbejte při vlajkování na to, aby všechny stožáry byly přesně stejně vysoké, přesně svislé, stejně silné, aby vlajky v řadě byly všechny stejně veliké.

Bylo by hrubou urážkou dotyčného státu, aby jeho vlajka byla malíčká, zatím co vlajka druhého státu ohromná a pod. — Před vztyčením vlajek cizích států si dobře ověřte, jsou-li správně!

Podobně jako s vlajkami státními zacházíme i s vlajkami svazovými, župními, klubovními, soukromými a pod. Vždycky na stožár a lano, vždycky musí vlát vodorovně, nikdy viset svisle k zemi, ani v miniatuře na stole!

V případě smutku se vlajka *spouští* do polovice stožáru, což se provádí tak, že se nejdříve vztyčí až k vrcholu a za okamžik teprve spustí do polovice, nestačí jen ji vztyčit do polovice. Když se pak snímá, opět se vztyčí až k vrcholu a pak definitivně spustí. Zdá se vám to snad příliš ceremonielní, ale patří to k dobrému tónu, jako pozdrav smeknutím, který také nesmíte odbýt jen pošoupnutím kloubku na hlavě.

Vlajkou lze přikrýt rakev zemřelého a sice tak, že horním *žerďovým* cípem leží nad levým ramenem mrtvého. Do hrobu nesmí vlajka nikdy být spuštěna s rakví. Musí se před tím s rakve sejmout, i kdyby si mrtvý za živa tisíckrát přál mít vlajku v hrobě.

I když malujete a kreslíte vlajky na obrázcích, hleďte k tomu, aby zejména rozměry i v perspektivě vyhovovaly předepsanému poměru 3:2. Tady žádná licence pro „frajkumšt“ neplatí, zejména nelze uznat, že umělec potřeboval mít poměr na př. 6:2, nebo že potřeboval, aby vlajka visela svisle k zemi, nebo na rahně a pod. Stejně byste si nesměli dovolit udělat lva na *státním znaku* na př. ležícího, nebo stojícího na všech čtyřech a pod. i kdybyste to sebe víc „potřebovali“. — Stokoruna na obrázku musí také vyhlížet jako stokoruna a ne jako lístek do biografu nebo akcie mlýna. Vlajka na obrázku musí být vlajka a ne fábor nebo korouhev. Když se nechte podrobit, raději ji nemalujte.

Tohle jsou v krátkosti asi hlavní principy a pravidla mezinárodní vlajkové slušnosti.

Letos zde budeme mít silnou zahraniční návštěvu. Včas tedy prohlédněte svůj vlajkový archiv. Opravte a přizpůsobte si své vlajky, přešijte si své staré korouhve a prapory na řádné vlajky.

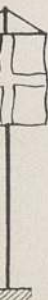
Několik hlavních ukázek dobrého i špatného vlajkování přinášíji připojené obrázky.

Redakce vám pak mileráda zodpoví vaše dotazy a v důležitých případech event. i uveřejní další poučení.

Již dosti dlouho jsme se dopouštěli svojí laxností na tomto poli nepřijemných chyb. Sezona 1934—1935 musí v naší lyžařině přinést vzorný pořádek do vlajkování!

ŠPATNĚ

Naše nejčastější chyba



ŠPATNĚ

Tak to obyčejně dopadne



ŠPATNĚ

Tohle není vlajka, ani prapor, ale naivnost



POZOR, NATAČÍ SE

TOMÁŠ TRNKA



Filmování v horách je stejně zajímavé jako svízelné. Sám jsem to často zakusil vrchovatou měrou zejména ve Vysokých Tatrách, kde filmuji již hezkou řadu let. Nejhorší je vyčíhat a zachytit kamzíky a sviště. Příjemná zábava je filmovat bouři, když bije hrom; to jsem prodělal při natáčení „Bouře nad Tatrami“. Méně nebezpečný, ale za to velmi „vděčný“, byl výstup s těžkými aparáty na vrchol Široké při filmování „Javoriny“, kdy napadlo více než půl metru nového sněhu a výstup ne a ne zdolat. A když jsme sjížděli, lyže byly pluhem, vyjímám snůh více než 1 dm pod palcovou ledovou korou; prováděli jsme tedy nedobrovolnou akrobacii, salta mortale, i s aparáty. Také horolezecké filmařské tury loudí leckterou vzpomínku: slézáme Velkou Vysokou, když udřený nosič volá: „Už se neudrším, spadnu. Ale už je mně to všecko jedno!“ Příjemné vzpomínky máme na natáčení nového lyžařského filmu, který vyrobil Masarykův lidovýchovný ústav za účasti Svazu lyžařů, přes to, že se nám stavěly do cesty různé překážky a nesnáze. Proč tedy příjemné vzpomínky? Poněvadž národ lyžařský je parta veselá.

Nedostatek dobrých českých lyžařských instrukčních a propagačních filmů přivedl MLÚ a SL k rozhodnutí, natočiti ve Vys. Tatrách takový film u příležitosti velikonočních závodů, které by byly do filmu pojaty jako reportáž. Film je sepat touto dějovou nití: na Štrbské pleso, kde jsou závody, sjíždí se lyžaři; je mezi nimi také Míla Šebová, která se tu seznámí se závodníkem a instruktorem Pavlem Bláhou. Šebová jede se závodníky cvičit do hor (pokročilý kurs lyžařský), zatím co Bláha je dole instruktorem v kursu pro začátečníky. Shledají se zase při závodech ve sjezdu, které Bláha vyhraje. Po závodech umluví si skupina lyžařů výlet do hor a podniknou výstup na Rysy. Do hor však přijedou také filmaři, aby si pořídili lyžařské scény, které jim předvádí humorná lyžařská trojice (režisér — řed. Kopřiva, trojice: Jan Ružinský, Jos. Daňo z Banské Bystrice a Láďa Weis z Prahy). Filmování se účastnili: Míla Šebelová, Vlasta Štáflová, Rud. Krňoul, Fr. Bujak, R. Bauše, Jan Cířka, Fedor Hodža, Vlad. Holan, V. Myšák, Leoš Stehlík, Jar. Šebela a j. U kamery V. Vích a Vlad. Novotný.

Filmováno bylo o Velikonocích 1934. Zachycen byl velmi pěkně závod ve sjezdu a to přímo u startu ve výšce 2200 m. Natočen byl i začátečnický kurs pod vedením Fr. Bujaka a training závodníků pod dozorem R. Krňoula. Výstup na Rysy proveden za vedení V. Myšáka. Třicetiletá výprava na Rysy však uvázla téměř týden v chatě pod Rysy, neboť zuřila prudká vichřice a sněhová bouře. Od rána do večera bylo třeba udržovati náladu trosečníků, o což se starali vůdcové harmonikou, zpěvem, skládáním písniček, vařením grogu a jinými kanadskými žertíky. Tragikomické byly scény, když někdo musil ven do hrozné zimy a vichřice „lícit na medvědy“ a — nebylo zbylí. To bylo jáсотu, když se konečně ukázalo slunce! Avšak jaká smůla! Sotva jsme se vrátili s Rysů, zase se přihnaly mlhy a dokonce obleva. Filmování jsme musili skončiti. A tak je třeba ještě dotočiti některé detaily, hlavně do kursu pokročilého. Proto čekáme nyní netrpělivě na nový snůh. A pak hned na Krkonoše! Plán a program pro toto natáčení vypracoval již cvičitelský odbor Svazu lyžařů.

Doufáme, že hotový film budete už moci brzo spatřit. Není to tečka za naší prací. Naopak, je to jen počátek, průprava, sbírání zkušeností. Po něm přijdou další filmy.

OBRÁZKY: V levo nahoře: filmovací práce na Rysech. V pravo: cameramani Vích a pod ním Novotný; skupina »herců« na vrcholu Rysů; spodní tři snímky scény z filmu samého: na dvou hraje Kopřiva filmového režiséra při práci, na nejspodnějším rozděljuje Jarolímek ceny po sjezdovém závodě





J. Štochl, Cvičíme slalom

SJEZDOVÝM ZÁVODNÍKŮM A ZÁVODNICÍM

Moderní lyžařské disciplíny sjezd a slalom doznaly v posledních letech obrovského rozvoje. Nesmíme ani v tomto oboru našeho sportu zůstatí na mezinárodním kolbišti pozadu! A musíme mnoho doháněti! Je tu třeba veliké a důkladné práce. Musíte se věnovati sjezdovému výcviku s největším úsilím!

O Vánocích 1934 uspořádán bude péčí Svazu lyžařů velký kurs sjezdu a slalomu na Krkonoších. Bližší bude klubům včas oznámeno. Vedení svěřeno bude našim nejlepším sjezdovým instruktorům. Na to bude dne 19. a 20. ledna 1935 vybojována Velká cena pražské župy. Deset nejlepších závodníků a několik závodnic z tohoto závodu bude vybráno pro speciální kurs sjezdu a slalomu, který se bude ve dnech 8. ledna až 9. února 1935 konati ve Vys. Tatrách pod vedením známého sjezdaře Zingerle-ho. Kurs ukončen bude „Velkou cenou Československa“, která bude zároveň i rozřařovacím závodem pro alpskou kombinaci FIS v Mürren ve Švýcarsku.

Víte tedy, co Vás očekává! Chutě do práce!

*Karel Jarolímek,
náčelník.*

*Karel Rudl,
ref. slalomu a sjezdu.*

L. STEHLÍK A M. VEJCHODA-AMBROS

PODZIMNÍ LYŽAŘSKÝ TRENING

Často se stává, že ten, kdo začíná trenovat, je pronásledován řadou otázek, vztahujících se na životosprávu, oděv či způsob treningu. Tyto otázky ho tak duševně vyčerpávají a zatěžují, že konečný výsledek přes veškeré úsilí není rovnocenný vynaložené energii. Dřívější trening, jenž spočíval v pouhém tělesném dřeni bez ohledu na celkový stav a duševní náladu závodníka, nebyl správný. Tělesný výcvik tvoří jen polovinu vlastního treningu. Druhou polovinu představuje životospráva (spánek, jídlo, koupele, masáže, odstranění a kontrola různých zvyků, jako kouření a pití alkoholických nápojů a pod. Trening je především získáváním, hromaděním energie. To, co bylo v treningu vydáno energií pohybovou a tepelnou, musí býti tělu zase vráceno ve formě výživy, spánku atd. Představme si lidské tělo jako reservoár, naplněný až po okraj energií. Cvičební doba znamená pak úbytek, jenž se projeví poklesem hladiny. Jídlo, klid, spánek a dobrá duševní pohoda, vzniklá z radosti lehce dosaženého výkonu, v příjemném prostředí, má naplniti reservoár zase až po okraj. Klesá-li hladina nebo nedoplňuje-li se reservoár zas až po okraj v řadě za sebou jdoucích treningů, pociťuje to tělo jako únavu a malátnost, jež se může zvětšiti i ve stav, jemuž říkáme přetrenovanost.

V takovém případě má pomoci důkladný odpočinek; nepomůže-li, vyhledej lékaře. Dobrý trening a dosažení kondice se jeví 1. ve stálosti tělesné váhy (po předchozím mírném poklesu, jenž je znova doplněn), 2. v pocitu správné tělesné rovnováhy, 3. v ranní svěžesti.

Druhým úkolem treningu je poznenáhlé zvyšování výkonu se vztahem jednak k datu prvního závodu a jednak k nejdůležitějšímu závodu sezony. Závody, jež

předcházejí mistrovství, nebo závodům FIS, je třeba považovati za závody treningové nebo zkušební závodní kondiční.

Ježto jednotlivci se od sebe liší svými potřebami a konstitučními rozdíly, nelze předem přesně pro každého stanoviti stejně ani délku a mohutnost cvičení, ani předpisy pro životosprávu. Dnes je již překonán názor, že trening jednoho vzorného lyžaře lze beze všech výhrad a přizpůsobení aplikovati na jiného.

Jak jísti během treningu? Především pravidelně a to, nač jsme zvyklí. Stravu pak upravit bez přemáhání tak, aby nebyla ani přísně vegetariánská, ani výlučně masitá. Moučná jídla, ovoce a cukry se doporučují jako doplněk stravy po celou dobu treningu i závodního období. *Pít* má trenující co nejméně. Po treningu má vyčkat aspoň 20 minut (ne snad jen ze strachu z nachlazení, ale proto, že rychlé napití neuhasí žízeň — byt' se vypila spousta nápoje). Samozřejmě se nemá ke treningu přistoupiti s naplněným žaludkem; zachovejme vždy aspoň přestávku 1½ h. po každém jídle.

Spánek má být takový, aby unavený organismus si mohl skutečně v pohodlí odpočinouti: klidná, dobře větraná místnost, tělo podle zvyku přikryto. Otuzování ve spánku je nemístné. Zvykati si na nové podmínky spánku byl by nový trening sám o sobě, jenž však nepatří do treningu lyžařského. Dobu spánku zachovávejte podle zvyku, ale v době intenzivního treningu je třeba spáti aspoň 7—8 hodin. Válení se ve dne nebo po probuzení není možno schvalovati. Tělesná čistota (umývání, sprchy, koupele, masáže a pravidelné vyměšování) doplňují úspěch treningu. — Čím více trenující přemýšlí o své životosprávě, tím větší je nebezpečí, že se odchýlí od přirozeného průběhu treningu. Každá z uvedených složek má svou důležitost,

ale přehánění jednotlivostí často spíše škodí, než prospívá. Zdravý organismus si vyžádá své potřeby sám.

Jaro, léto. Lyže odloženy a co teď? Prožít normálně jaro i léto bez výstřednosti v životosprávě a bez závodivých sportů. Udržovat však výši celkové kondice a zvyšovat technické schopnosti všemi druhy míčových her. Sportovní odhodlanost se cvičí pod pečlivým odborným vedením na př. horolezectvím, vodní turistikou, výletnictvím neznámými a neznačkovými cestami. V zásadě jde o to, abychom vyvážili soustavné vyčerpání zimního závodního období, doplnili ztracenou energii a abychom načerpali nových sil, duševní svěžesti, pohody a rovnováhy pro své vlastní povolání životní mimo sport a také pro zdárné pokračování v příštím závodním období.

Podzim. Začíná soustavná příprava v tělocvičně i venku. Podzimnímu treningu má vždy předcházeti lékařská prohlídka. (Sportovní poradna Doc. MUDr. J. Krále, Praha II., Karlovo nám. vás odborně a bezplatně vyšetří.) Délka přípravy je individuální. Ježto však nejdůležitější závody nebývají na začátku období, je nutno dbáti toho, aby vrcholná forma závodníková nespadla do prvního závodního období.

Je třeba si uvědomiti, že cvičení v tělocvičně má být doplněno cvičením v terénu. Training v tělocvičně i venku má končiti příjemnou únavou. Je-li únava přílišná (hlavně ráno před započatím denní práce a nepřejde-li v průběhu dne), je radno příští training zmírniti nebo nahraditi teplou lázní (sprchou) a klidem.

Cvičení v tělocvičně. Každá větší, čistá a dobře větraná místnost se hodí za tělocvičnu. Náradí není celkem třeba, z náčiní postačí půlkilové činky. Cvičí se v lehkém, pórovitém úboru (nejlépe nebarvený teplák), pouhé trenýrky *nestačí*. Také zde je otužování nemístné. Účelem oblékání je potřeba vypocení: trenující tělo se potřebuje zbaviti přebytečné vody a tuku. Čím větší je pocení na začátku trainingu, tím tepleji se máme oblékati, abychom se vody a tuku zbavili co nejdříve.

V celku možno říci, že pro výcvik postačuje normální pružná a dobře sestavená gymnastická hodina, jež obsahuje pouze prostocviky, nikoliv cviky nářadové, neboť *pouhé cvičení na náradí podporuje vytváření svalstva ve směru pro lyžařství nežádoucím*. Prostocviky jsou prokládány speciálními lyžařskými pohyby. Cvičení v tělocvičně se zhruba rozděluje do čtyř částí, jež do sebe plynule přecházejí; jednotlivé cviky na sebe navazují přímo bez přerušování a delších odpočinků. Oddíly cvičební hodiny jsou tyto:

1. celkové rozvečvení (pro zahřátí a všestranné maximální rozhýbání),

2. speciální lyžařské cviky,

3. cviky, jež slouží ke zvýšení síly, které si vyžaduje lyžařská technika,

4. zakončení, jež se provádí poznenáhlu a postupně se snižující námahou a ruchem.

Průběh a trvání lyžařského cvičení. Průběh hodiny je plynulý, bez přestávek. Cvik navazuje na cvik, hodina nemá pohovu. Odpočinek se provádí tím, že vystřídáme cviky těžší lehčími a cviky silové prokládáme švihovými; potom cviky, jež vyžadují zvýšenou činnost dýchací (poskoky, poklus, rychlé předklony) zaměníme za uklidňující (ne tedy pouze t. zv. cviky dýchací). Prvé dvě až tři hodiny mají být v celku neunavující — skoro až rázu hravého, neboť trenující má do své kondice přijíti poznenáhlu, má do ní takřka nepozorovaně vplouti. Často se stává, že prudký začátek způsobuje tak silné svalové bolesti, že buď znechutí nebo znemožní training na delší dobu. Další hodiny mají míti ráz usilovnější činnosti se stupňovanou namahavostí cviků. Velmi důležitá je kontrola pocitu únavy během cvičení.

První pocit únavy, dostavující se kolem $\frac{1}{3}$ celkové doby cvičení, je třeba překonati vůlí. Hodina sama má být tak uspořádána, aby intenzita dvakrát vrcholila. V prvním vrcholení dosahují svého nejvyššího bodu cviky druhého oddílu, t. j. cviky pro výkonnost, rychlost a obratnost. Druhého vrcholu se dosahuje cviky silovými.

1. *Rozvečvování* (5—10 minut) koná se zásadně bez zatížení paží. Má začíti mírným tempem, nejlépe pochodem, doprovázeným pohyby paží i trupu. Tyto cviky mají být konány uvolněnými končetinami (chůze je měkká, ne „pochodová“, každý krok změkčen vypérováním v koleně). Paže se mají pohybovati do nejkrasnějších poloh v kloubech. Také na trup má rozvečvování působiti v tom smyslu, co nazýváme obyčejně „rozvikláním“. Bez rozvečvování nelze dosáhnouti dalšího dobrého výkonu; zde platí fyziologický zákon, že maximální práce lze dosáhnouti jen při dostatečné tělesné teplotě.

2. *Speciální lyžařské cviky* (s malým zatížením paží) navazují bez přestávky na rozvečvování a trvají 10—20 minut. Mají za účel zaměstnati svalové skupiny, jež potřebují předběžné průpravy, tak, aby trenující byl ušetřen úrazu na lyžích, jež vznikají neobvyklým, velkým a náhlým zaměstnáním svalstva a vaziva předem

V. Vích, Mořská oka s Rysů





M. Staněk, Panorama Vysokých Tater

nepřipraveného a aby byla zvýšena výkonnost, t. j. pružnost, obratnost a vytrvalost.

Začínáme mírnými cviky (na př. soupažným odrazem holí s mírnými předklony a podřepy) a přecházíme postupně do usilovnějšího výkonu. Příklad téhož cviku: usilovnější švih paží, hlubší předklony i podřepy), dále ztěžujeme tyto cviky přidáním klonů a otáčením trupu; v lehu na zádech provádíme vydatné cviky pro břišní a zádové svalstvo; střídavé a současně zvedání nohou a trupu, zvedání nohou nad hlavu, dotknout se podlahy za hlavou vlevo i vpravo; v lehu na břiše zanožování střídavě jednou a oběma nohama se zvedáním trupu (tyto cviky jsou prokládány poskoky snožmo, roznožmo, švihadlovými a pod.); usilovné, nepřetržité provádění těchto cviků vede k prvnímu vrcholu hodiny, jehož charakterem je značné udýchání. Mírným uklidněním (cviky uvolňovací: změkčení pohybů, vytřepávání nohou, paží, zápěstí, uvolňování a vlnění páteře v kleku a pod.) přechází hodina do třetího cvičebního oddílu, jež tvoří

3. *cviky silové* (10—20 minut). Jsou to cviky, jež zaměstňávají trvaleji svalové skupiny (na př. celá stehna, jako v přívratné jízdě na lyžích, střídavé zvedání kolen, prováděné zvolna, ale co nejvýše současně s prací paží). Je nutno si všimnouti charakteru těchto cviků: převládá u nich tah, kontrolované úsilí a soustředění (oproti mechanickým švihovým cvikům předešlé skupiny). K druhému vrcholu přecházíme cviky, jež vyžadují skutečného vynaložení nejen síly, ale i vůle. Nedoporučujeme přestat s intenzitou cvičení před dosažením tohoto vrcholu, jež se projeví citelnou místní

únavou (na př. v lýtkách či stehnech, chodidlech nebo trupu). Po druhém vrcholu vždy následuje důkladné uvolnění, z něhož přejdeme

4. *ke cvikům uklidňovacím*, jež tvoří závěr. Tento přechod a zakončení hodiny je nejlépe provést mírnou a měkkou chůzí. Nekončíme tudíž hodinu úplným klidem! Dovolují-li to podmínky, vyhovuje zakončení nejlépe kolektivní míčová hra (wolleyball, mírný basketball, rugby v tělocvičně nebo přehazování medicinballu). Po hodině má vždy následovati teplá lázeň nebo sprcha. Není-li teplé vody, tedy aspoň tření celého těla hrubým mokřím ručníkem. Tření se provádí v teplé místnosti, postupujeme podle jednotlivých částí těla. Obnažovat vždy jen tu část těla, kterou právě třeme. Protřené části těla nemají býti vystaveny účinkům chladnějšího vzduchu. Studená lázeň je nemístné hrdinství a projev neznalosti základních pravidel hygieny trainingu; způsobuje totiž velikou ztrátu tepla a stah pokožky zabraňuje protékání krve svalstvem, takže únavné látky nemohou býti rychle odplaveny. Jsou-li tu podmínky, budiž teplá lázeň doplněna masáží.

Training venku dělíme na krátký (až jednohodinový) a dlouhodobý (až celodenní).

Krátký training má převážně ráz lehkého kondičního běhu, pokud možno v rozmanitém terénu, běháme ve skupinách. Výstroj je lehký (cvičky, kedsy, dostatečně teplý, ale lehký oděv); účelem je zvýšiti pohybovou rychlost nohou. Tento training má býti protikladem a vystřídáním dlouhotrvajícího trainingu s jeho těžkou prací. Nevadí vkládati vyložené sprinty v rovném příhodném terénu, aby trenující neupadl do si-



J. Betlenfalvy, Proti slunci

lácké těžkopádnosti, jež je největším nepřítelem dobrého lyžaře. Vyhledáváme měkký kopcovitý terén (oraniště, lesní cesty). Začátek běžíme lehkým klusem, jenž se proloží rychlými výběhy do kopce co největší rychlostí. Právě vrchol kopce snažíme se vůlí vyběhnouti co nejprudčeji a na vrcholu pokračujeme dále úsilovnou chůzí. Sbíhání s kopce provádíme co nejdelšími skoky, zásadně po zpracované měkké oranici. Opět prokládáme měkkým, jakoby vlčím poklusem, jenž přechází místy v chůzi, ve sprint či úsilovný pochod. Sebe hustším lesem kličkujeme skoro kolem každého stromu pro obratnost a postřeh a zvykáme si pohybovat se mezi větvemi mlází a hustého lesa, kde moderní závodní trati tak často vedou. Nemá tedy tento training býti tak jednostranný jako atletický běh. Celková délka trati je 3—7 km. Nemá být delší. Ani specialista na 50 km nebude délku těchto kondičních běhů zvyšovat. Množství proběhnutých km v trainingu na suchu nemá totiž vlivu na výkonnost lyžaře-vytrvalce, neboť způsob lyžařského běhu má velmi málo společných znaků s během atletickým, takže právě naopak by délka trainingové trati lyžaře před časem vyčerpávala.

Dlouhotrvající training je dvojí: s lyžařskými holemi (trvá maximálně dvě hodiny) a bez holí. Pro training s lyžařskými holemi se doporučuje obuv lyžařská nebo horská; dobře se osvědčily Baťovy dělnické boty s gumovou podrážkou. K tomuto trainingu potřebujeme kopcovitý terén s podrostem, vysokou travou, kapradím a mlázím, abychom si navykli ovládati hole. Je důležité, aby hole byly uplatněny při každém výstupu

(kde práce paží podporuje práci nohou); při chůzi rovinou imitují se veškeré závodní běhy, lze prováděti přeskoky, terénní skoky a nevyhýbáme se žádným překážkám (jako vyvráceným kořenům, sebe hustšímu mlází, potokům atd.). Účelem toho je, abychom se hráli práci holí, paží a trupu v harmonický celek a naučili se podvědomě viděti, vyhýbat se a přizpůsobiti se překážkám terénu a okolí. Toto odpovídá skutečné jízdě na lyžích tolik, že celé tělo je připraveno začítí training na lyžích bez únavy a zdržení.

Training bez holí se provádí se zatížením (baťoh s rezervním prádlem, svetrem, ručníky, jídlem atd.), má charakter polo- až celodenního výletu. Obuv a ústroj jako u předešlého. Tento training se skládá především z chůze, střídané občas útoky do strání, kličkováním ve smrči a rychlým sbíháním oranic ve vlnkách a v překonávání všech překážek nejruznějším způsobem (přeskoky, přelézání). Místy přecházíme v improvizované honičky za tím, který se dostal skupině do čela. Běží se ve shluku, při čemž se uplatňuje osobní etičnost a technická schopnost jednotlivce v dosahování a překonávání překážek. Na občerstvení při celodenním výletu věnujeme asi dvě hodiny (uklidnit, osušit pot, přibrat teplý oděv). Po skončeném trainingu je třeba vyměnit prádlo a zůstatí teple oblečen. Teplá lázeň je samozřejmá.

Training tento byl prakticky vyzkoušen a měl opravdu kladné výsledky. Varujeme před výstřelky a upozorňujeme, že každý si musí najít způsob a dávku trainingu sám pro sebe, neboť všeobecně bez výjimky platných předpisů v tomto směru není.



28. října 1934 připevnili Inž. A. Sekanina, Inž. V. Horáček a J. Ilavský náš plakát na vrcholu Rysů (2503 m)

PŘIPRAVUJEME

ZÁVODY

FIS 1935

VE VYSOKÝCH TATRÁCH

Slovíčko „FIS“ stalo se dnes u nás mnohovýznamnou zkratkou, nahrazující nejen oficiální — a nadto dosti dlouhý — titul: „Jubilejní mezinárodní závody FIS 1935 ve Vysokých Tatrách“, ale i celou řadu podružnějších pojmů, jako je na př. jejich „Organizační výbor“ (za kterážto dvě slova nutno přidat ještě všechna, uvedená právě výše v uvozovkách), jednotlivé jeho odbory a komise odborů a subkomise, publikace, doklady atd. atd. Všechno to spraví tři písmenka „FIS“. Budeme mít nejen vlastní FIS-závody, ale máme už FIS-plakáty, FIS-letáky, FIS-tiskovou korespondenci, FIS-papíry a obálky, máme už FIS-čepice a budeme mít celou řadu FIS-zboží, jak lyžařského, tak konfekčního, ba i potravinářského, na Tatrách budujeme FIS-parkoviště, na drahách budeme mít FIS-slevu, na poštách budou FIS-razítka, v oběhu budou FIS-koresp. lístky, zkrátka je a bude celá ohromná řada FIS-věcí a FIS-podniků. Pracujeme ve znamení FIS, připravujeme FIS. A přes to, že byly letošní závody FIS rozděleny, je jejich 90% naším podnikem, my provádíme jejich nejklašičtější část. Slalom a sjezd, svěřený Angličanům, je jen apendixem, připojeným moderní dobou, který s vlastním tělem FIS-závodů teprve srůstá. — Připravujeme tedy FIS! Hurá do práce!

Pracujeme, ale přece můžeme trochu zaskočit pro staré vzpomínky. Janské Lázně 1925! Není to přece pouhá náhoda, že jsme to právě my Čechoslováci, pořadatelé prvního závodního podniku FIS, kteří máme příležitost na vlastní oči se přesvědčit, jaký pokrok udělala evropská, ba světová lyžařina za deset let! Jak se vyvinula mezinárodní lyžařská technika v rámci FIS! Je to příležitost zejména pro naše široké lyžařské vrstvy vzácná, protože dnes už nemáme naději, že bychom mohli dostat FIS-závody, kdykoli bychom jejich provedení nabídli. Trvalo to právě deset let, než na nás přišla zase řada a ještě to nebylo lehké a ještě byly závody rozděleny. Ale to nezmenší náš požitek, zvláště a řídký: srovnati Janské Lázně 1925 a Vysoké Tatry 1935.

Stará jména a staré tváře

Vzpomínáte si? Janské Lázně kolem polovičky února 1925! Sníh slézá odevšud, chodíme na něj do lesa jako

na houby, stavíme pro závodníky úzkou pěšinu sněhu a chráníme ji bariérou. Na skok vozíme celé povozy sněhu. Provedli jsme to tenkrát s krajním úsilím. V celé Evropě nebyl tehdy sníh, i Alpy tonuly v blátě. A my v Janských Lázních také. Vzpomínáte si na tu téměř bezdnou blátivou cestu k nádraží po skoku v neděli 15. února 1925 večer? — V řadě jmen těch, kteří tam tehdy vsutku „dřeli“, napadá mne jedno: rotmistr Sobel. To byl ten, který — včetně své hlídky — má největší zásluhu na provedení 50 km závodu. Většinu z vás jistě není známo, že to byl jeden z téměř anonymních pracovníků, na jejichž spolehlivosti závisí často slabá a riskantní nitka těžkého úspěchu. Dlouho bychom zůstali u tohoto obětavého muže, kdybychom si měli vzpomenout na jeho téměř dobrodružné hledání sněhu v okolí Vrehlabí ještě ve chvílích, kdy závod již byl v běhu. Jak se svojí hlídkou sháněl souvislou stopu v příkopech a pod mezemi a tudy převáděl trať a tak zachraňoval první závodní podnik FIS. Sníh tehdy mizel závodníkům doslova pod nohama.

A nyní malá revue tehdejších závodnických jmen, která mnohým z vás už jistě v paměti vybledla. Napřed tedy populární **Norové**, Blomseth a Ljungmann; sympatičtí **Italové** bratři Colli, Ghedina, Faure; **Rakušané**, rozdělení tehdy do dvou, příkrě proti sobě stojících táborů (už tehdy řádil „arijský paragraf“), Keglowsch, Gayschlager, Baumgartner, Radacher, Ratay, Hinterauer, Speier, Ballou, Löwy; **Jihoslované**, kteří se tehdy vlastně chodili učit a byli doopravdy slibnými žáky, Kajzelj, Predalič, Ogrin, Agič, Benkovič, Maravič, Kobilica, Würt, Jansa; **Němci**: Kröckel, Häring, Endler, Wiesner, Eberhard, Mischak, Wagner, Ermel; **Švýcaři**: Affentranger, Lauener, Eidenbenz; **Poláci**: Bujak, Wilezynski, Czech, Mückenbrun, Sieczka, Rozmus, Teseyre, Krzeptowski, Seydel, Schielle; **Rumuni**: Dimitriu, Leurzeanu, Wöffkes. — **A naši**: Německý J. a Německý O., oba „hrdinové“ Janských Lázní, Bachtík, Erlebach, Fišera, Šolín, Bim, Vitámvás, Šir, Martin, Koldovský, Slonek, Gottstein, Hevák, Švitorka, Buchta, Novák, Mečír, Lukeš, Rudl, Gregor, Petříček, Rejl, Hnyk atd. atd.; a konečně naši **Němci z HDW**, kteří tam hráli úlohu bezesporně vynikající: Donth, Häckel, Ettrich, Adolf, Zinnecker, Kraus,

Lauer, Haller, Körber, Bräth, Wende, Holmann, Dick, Schrimpel, Purkert, Rieger, Braun atd.

Nyní se ohlédněme trochu po populárních tvářích tehdejších funkcionářů, v první řadě technických: největší tíha spočívala na dvou známých postavách naší závodní lyžařiny, totiž na dru Scheinerovi a arch. Jarolímkově, jim vydatně sekundovali Inž. Jílek, Inž. Pilnáček, prof. Tureček, mistr Cina-Jelínek, Štengl, Kraus, dr. Brauner, uč. Ďoubalík, Inž. Fischer, Inž. Macháček, Komárek, Brožek, Inž. Heger, Dr. Kalibera, Čadek, Weymann, pplk. Zizius a celá řada dalších. Ani si už nelze na všechna jména vzpomenouti. Tratě, kontroly, stanice atd. byly obsazeny celými klubovními delegacemi; mnohé desítky obětavých funkcionářů bylo činně „netechnicky“, t. j. při ubytování, pořadatelských, pokladních, šatních, při telefonu, v kancelářích, při tisku, společenských podnicích, při dopravě, zapisování atd. atd. Vzpomeňme aspoň některých; je to zejména dr. Synáček, obětavý předseda Svazu a jeho neméně obětavý zástupce gen. dr. Pečírka, kteří dnes již nežijí. Na nich — a štábu věrných spolupracovníků — závisela celá tíha administrativy závodní; bylo by nevděkem nevzpomenouti zde aspoň na př. pp. J. V. B. Pilnáčka, Inž. Jaurise, Suchomela, dra Šolce, dra Zuckriegela, dra Fingera, prof. Fikejse (†), Vlčka, Weckera (†), dra Sikyty, Langa, Preiningera, Bičšístě, Matouška, Krňoula, Jirků, Hejreta atd.; i zde by to byla řada dlouhá. Vybavují se nám jen některá jména. Defilují před námi staré známé tváře, z nichž mnohé již po deseti letech kryje zem. Hlavně jim patří dnes naše vzpomínky. Teprve dnes vyrůstá jejich práce, již přispívali ke zrodu prvního podniku FIS, do patřičného významu, dnes, kdy připravujeme jubileum „deseti let“ jejich díla.

Byly to chvíle proti dnešním, pravda, někdy skoro idyllické; na př. to losování v kanceláři Svazu lyžařů, které provádělo s veselou tváří několik funkcionářů v jakémsi domácím rámci, ale poetivě a přesně jako před tváří celého světa. Bylo dost takových chvílí po celou dobu příprav. Ale byly i okamžiky tuhé práce a napětí. Všechno to je už deset let za námi. Jen tak trochu jsme si zavzpomínali. Budiž nám to odpuštěno.

Po deseti letech

Z kongresu FIS v Solleftea ve Švédsku přišla první zpráva, že Československu přiděleny byly pro rok 1935 mezinárodní závody FIS, dne 24. února 1934. — Již 28. února zasedá v Praze Technický sbor S. L. a ačkoliv má řadu důležitých aktuálních záležitostí na programu, věnuje této skutečnosti, zatím jen z novinářských zpráv známé, svrchovanou pozornost. 7. března 1934 slyší Ústřední výbor S. L. oficiální referát o kongresu FIS z úst našich delegátů, pp. Komárka a Langa; ustavuje ihned přípravný výbor a rozhoduje se věnovati své příští zasedání zcela této otázce. — Přípravný výbor zasedá po první 13. března 1934 a od té doby pracuje nepřetržitě. Svě práce omezuje zatím na předpracování materiálu pro rozhodování vyšších článků svazové správy, které také se věci živě zabývají. Nejožehavější otázkou je místo závodů. Aby byly získány přesné údaje o předpokladech, rozeslal přípr. výbor všem místům, v úvahu přicházejícím, podrobné dotazníky. Materiál, došlý v odpovědích, zpracován technicky i administrativně a předložen, téměř v matematickém obrazu, ústřednímu výboru. Po bedlivém projednání věci se všech stránek, za asistence 17 zástupců denního tisku, rozhodnuto o pořadí míst, kde by závody

měly být uspořádány, takto: 1. Špindlerův Mlýn, 2. Vysoké Tatry, 3. Báňská Bystrica. — Toto rozhodnutí bylo pochopitelně ve veřejnosti, zejména v tisku, hojně glossováno. Kruhy blízké Vys. Tatrám vyvíjely zatím intenzivní činnost, aby rozhodnutí bylo revidováno a staraly se vydatně zejména za finanční a technické podložení svého požadavku. Jejich úsilí bylo korunováno zdarem. Podařilo se pro případ, že by závody byly položeny do Vys. Tater, získati takové garancie pro jejich provedení, že zastupitelstvo S. L., které se sešlo v Praze 5. května 1934, mohlo dosavadní rozhodnutí ústředního výboru podrobiti z vážných důvodů revidi. Po velmi zevrubné debatě vyšel skutečně návrh na Vysoké Tatry, který byl shromážděním jednomyslně přijat. Ihned ustaveno předsednictvo „Organizačního výboru závodů FIS 1935“ a pověřeno úkolem tento výbor vybudovati a uvést v činnost. — To se také neprodloužilo.

Organizační výbor

závodů FIS 1935 vypadá takto:

Předsednictvo: předseda Ing. A. Jauris, dr. J. Moser, arch. K. Jarolímek, dr. K. Finger, J. Kuncce, Ing. V. Macháček, dr. L. Izák, Dr. L. Ruhmann, dr. J. Schleiner, Ing. J. Kraus, dr. J. Kalibera, J. Říháněk, N. Pokorný, dr. X. Hnátek, dr. F. Jakubec, J. Bárta, zapisovatel L. Zbyněk, tajemník závodů R. Krňoul.

1. **Technický odbor** (předs. arch. K. Jarolímek, jedn. Ing. J. Kraus) má komise:

- 1/I *traťovou* (B. Zadák),
- 1/II *místkovou* (Ing. R. Pilnáček),
- 1/III *závodnickou* (F. Diabola),
- 1/IV *soudcovskou* (Ing. J. Zástěra),
- 1/V *zdravotní* (dr. K. Procházka),
- 1/VI *vojenskou* (plk. Ing. V. Veselý).

2. **Propagační odbor** (předs. dr. J. Kalibera, jedn. J. Říháněk), má komise:

- 2/I *propagační a publikační* (Ing. J. Procházka),
- 2/II *tiskovou* (red. F. Maršák),
- 2/III *fotografickou* (Ing. F. Příbyl).

3. **Finanční odbor** (předs. J. Kuncce, jedn. V. Pokorný) má komise:

- 3/I *vstupenkovou* (J. Kuncce),
- 3/II *insertní* (V. Pokorný),
- 3/III *prodeje předmětů značky FIS* (A. Průcha),
- 3/IV *odznaků a cen* (Ing. J. Jílek).

4. **Pořadatelský odbor** (předs. dr. X. Hnátek, jedn. J. Bárta) má komise:

- 4/I *dopravní* (A. Matoušek),
- 4/II *ubytovací a stravovací* (E. Voříčka),
- 4/III *pořadatelskou* (K. Bloman),
- 4/IV *uvítací* (štkpt. L. Mojžíš),
- 4/V *výletní* (B. Peka),
- 4/VI *společenskou* (F. Žižala).

5. **Tatranský odbor** (předseda dr. Říha, jednatel Mil. Slavík) sídlí ve St. Smokoveci a má celou řadu komisí a referentů; tento odbor je interně organisován podle konstrukce celého org. výboru.

6. Kromě toho existuje ještě zvláštní **propagační odbor FIS-závodů v Bratislavě**, jehož předsedou je sám zemský prezident slovenský J. Országh. Odbor je vlastně přičleněn Zemskému cudzineckému svazu slovenskému v Bratislavě.

Pracujeme

Jakmile byl organizační výbor sestaven, zahájily jeho komise a odbory pilnou práci. Ihned po vytvoření prvotního celkového obrazu podniku, který nás čeká, navázáno náležité spojení s místními kruhy tatranskými. Š. K. Vysoké Tatry, který byl iniciátorem místní akce, ustavil ze svých pracovníků a ostatních interesovaných kruhů a činitelů místní tatranský odbor. Konána již veliká řada schůzí jak v Praze, tak na Tatrách a mnoho jich bylo společných. Pražští pracovníci zajíždějí korporativně i jednotlivě na Tatry a podobně tatranští do Prahy. Vzdálenost (po železnici téměř 640 km, tedy skoro 1300 km při cestě tam i zpět) je sice značná, ale dobrá vůle vše přemáhá. V létě nenastala v přípravných pracích téměř žádná přestávka. Ale s příchodem podzimu zdvojnásobeno tempo. Zatím je středem prací svazová kancelář a jistě jím zůstane až do chvíle, kdy se tajemník závodů Krňoul přestěhuje se svým aparátem do Tater.

Dnes — ve stadiu intenzivního pracovního tempa — kdy všechny přípravy stále spějí kupředu, nemá smyslu referovat zde podrobně o jednáních odborů a komisí. Od chvíle napsání těchto řádků do okamžiku, kdy je čtete, bylo zatím ve všech směrech hojně vykonáno. Podrobné zprávy neměly by tedy ani žádané aktuálnosti. Přecházejí i změny, což je při díle takového dosahu samozřejmé.

Všeobecně lze říci: rekonstruuje se — a sice velkoryse — Jarolímkův můstek na Štrbském Plese, kde bude absolvoována skokanská část závodů. Práce pokračují čile kupředu. Jarolímek osobně a velmi často dozírá na postup prací. Spolu s projektanty a staviteli přestavby byl v létě prostudovat nový můstek pro Zimní Olympiádu v Garmisch-Partenkirchen. Neopomíná ničeho. — Dopravní otázka v Tatrách a sice jak pokud jde o státní železnici a Tatra-dráhu, tak zejména o Cestu slobody — byla podrobena pečlivému studiu a činí se příslušná opatření. Zejména terénní úpravy parkovišť pro autobusy a automobily v blízkosti Štrbského Plesa byly obtížnou otázkou, ale vše je již kladně rozřešeno a provádí se. Také

zabezpečení neustálého volného zimního provozu na Cestě Slobody mezi Tatranskou Lomnicí a Štrbským Plesem je předmětem pečlivých příprav. Ovšem i Tatradráha se připravuje na zdolání návalů. Také příchod k můstku bude pro silnou návštěvu upraven. — Státní lázně, jež závody FIS vydatně a všestranně podporují, činí náležitě přípravy pro přijetí hostů. Nejen na Štrbském Plese, ale i v ostatních podtatranských lázeňských místech. — Ubytovací a stravovací komise bude musit rozřešit neobyčejně obtížný úkol: rozložit tisíce návštěvníků v hotelových střediskách podtatranských. Ovšem, čím dříve se kdo přihlásí, tím lépe bude bydlet, resp. tím spíše bude lze vyhovět jeho přání. Štrbské Pleso bude ovšem nutno především vyhradit vedení závodů, cizím hostům, direktoriu FIS, vynikajícím osobnostem a pod. Teprve pak lze vzít zřetel na domácí obecnost. To však nebude nijakou závadou. Ve Vyš. Hágách, Tatr. Poljance, St. Smokovci, Tatr. Lomnici, Tatr. Kotlině, Matliárech, zkrátka po celém frekvenčním pásu „Cesty Slobody“ budete stejně dobře bydlet a vždy se dostanete včas, pohodlně a lacině na své místo. Ostatně nejsou všechny závody na Štrbském Plese, jak níže ukazuje program.

I propaganda závodů utěšeně pokračuje. Plakát je již dávno nejen v celé republice, ale i v celé Evropě. I malé plakátky. Také nálepky a kóčky. Vše v několika řečech a na všem je jeden jediný oficiální obrazový emblem FIS závodů. Proposice také vyšly a jsou rozeslány do světa. Zvláštní tisková korespondence informuje tuzemský i zahraniční tisk. Je, zejména za hranicemi, příznivě přijímána. Diapositivy, rozhlasové přednášky a zprávy, noviny, letáky, fotografie a film, zboží FIS atd. vše propaguje „FISu“ doma i za hranicemi. Zájem je značný. — Železnice podpořily podnik vydatnou 50% slevou. Pošty vydávají právě 10 zahraničních a 5 tuzemských obrázkových dopisnic s oznámením závodů (reprodukce jejich přineseme příště), zvláštní propagační razítka a speciální filatelistická razítka v tatranských úřadech. Rozmnožují se i telefonní a telegrafní spojení s místem závodů. Státní rozhlas chystá reportáže.

J. EISELT

clothing for ladies and gentlemen

LYŽAŘSKÉ DRESY

podle míry • Dokonalé látky všech barev • Speciální podšívky

PRAHA I., NÁRODNÍ 37. PALÁC PLATÝZ

Pracuje se zkrátka na všech stranách. A se všim má zejména pokladna značné obtíže. Stojí to mnoho peněz! I při největší šetrnosti. To jsou ovšem těžké problémy pro odbor finanční, který kromě toho musí se starati o vstupenky, zabezpečení co největšího příjmu z nich, z inserece v programech atd. atd. V odboru finančním se zkrátka veškerá práce hospodářsky obrazí. Technicky jsou závody již nyní zabezpečeny. Prostudovány trati, místa startů, kontroly, stanice, spojení atd. To vše ovšem dlužno do poslední chvíle uchovati v důvěrnosti.

Zkrátka: pracuje se plnou parou.

Něco o programu

Má dvě části: sportovní a společenskou a vypadá v hrubých rysech takto:

Sportovní:

Středa, 13. února: I. Závod v běhu na lyžích čtyřčlenných štafet na 4×10 km. Start v 13 hod. v Tatranské Lomnici.

Pátek, 15. února: II. Závod v běhu na lyžích na 18 km — prostý a I. část závodu sdruženého. Start v 10 hod. na Štrbském Plese.

Sobota, 16. února: III. Závod ve skoku na lyžích, II. část závodu sdruženého. V 13.30 hod. na Jarolímkové můstku na Štrbském Plese.

Neděle, 17. února: IV. Závod ve skoku na lyžích — prostý. V 12.30 hod. na Jarolímkové můstku na Štrbském Plese.

Pondělí, 18. února: V. Závod na vytrvalost na 50 km. Start v 9 hod. Nový Smokovec—Tatr. Polianka.

Společenský:

Pondělí, 11. února: Výlety do Vysokých Tater.

Úterý 12. února: Výlety do Vysokých Tater.

Středa, 13. února: Uvítání závodníků a hostů v 17 hod. Večeře pro členy předsednictva Mezinárodní lyžařské federace v 21 hod.

Čtvrtek, 14. února: Výlety hostů a žurnalistů do Vysokých Tater v 8 hod.

Hockeyové zápasy a krasobruslařské exhibice o 20. h.

Večer pro zahraniční delegace a žurnalisty o 21. hod.

Pátek, 15. února: Večerní výlety hostů a delegátů.

Sobota, 16. února: Schůze předsednictva Mezinárodní lyžařské federace od 9—12 hod. a od 16.30—19.30 h.

Velký přátelský večer a rozdělení cen ze závodu štafetového, závodu prostého na 18 km a závodu sdruženého.

Neděle, 17. února: Večerní slavnost o 20. hod.

Pondělí, 18. února: Rozdělení cen ze závodu ve skoku prostém a závodu vytrvalostního na 50 km.

Zakončení závodů FIS 1935.

Úterý, 19. až pátek, 22. února: Zájezdy delegací do jiných hor a významných míst Československa.

Zájezd závodníků na mistrovství RČS., jež se koná ve dnech 23. a 24. února ve Špindlerově Mlýně v Krkonoších.

VÝHODY NA DRAHÁCH

V ZIMNÍM OBDOBÍ 1934—1935

Ministerstvo železnic povolilo Svazu lyžařů republiky Československé pro sezonu 1934/35 jednak výhodu zlevněných zpátečních jízdenek, t. zv. relací, jednak tarifní spolkovou slevu.

Tarifní spolkové slevy. (Výnos min. žel. 29.172-III/3-1934 z 8. října 1934.)

Poskytovány jsou tyto výhody:

1. Při společné jízdě nejméně 6 členů ve stejné třídě vozové na vzdálenost do 100 km — osobními vlaky nejméně od 16 km, spěšnými vlaky a rychlíky od 31 km — 33%.

LYŽE a — lyže

Prostředního páru užívá obyčejný lyžařský smrtelník Na dvou krajních párech se jezdí letmý kilometr ve Sv. Mořici



2. Při společné jízdě nejméně 3 členů ve stejné třídě vozové na vzdálenost přes 100 km — 33%.

3. Při společné jízdě nejméně 3 členů ve stejné třídě vozové na vzdálenost přes 200 km — 50% na zvláštní přihlášku společného výletu.

4. V době platnosti zpátečních zlevněných jízdenek pro neděle a svátky — při jízdách jednotlivců — 33%.

5. Při společných jízdách nejméně 3 členů na autobusových tratích ČSD — 25% při zakoupení zpáteční jízdenky. V době platnosti zpátečních zlevněných jízdenek pro neděle a svátky táž sleva i jednotlivcům.

Jak v sub 3. uvedeno, může 50% slevy při jízdě přes 200 km v době od 1. listopadu do 30. dubna použití skupina nejméně 3 členů Svazu lyžařů RČS., vykáže-li se staniční pokladně zvláštní poukázkou, opatřenou razítkem Svazu lyžařů RČS. a podepsanou předsedou a jednatelem spolku, sdruženého ve Svazu lyžařů RČS. a vůdcem výpravy. Skupina může sestávat z členů několika spolků, ve Svazu lyžařů RČS. sdružených. Všichni však musí se prokázatí svazovou průkazkou. Poukázky v potřebném množství dodá Vám kancelář Svazu lyžařů RČS. za nákupní cenu Kč —.50 za poukázku plus poštovné. Jednotná prodejní cena těchto poukázek pro členstvo je Kč 1.—. (Členové Západočeské župy Svazu lyžařů RČS. opatří si poukázky stejně jako ostatní zboží přímo u župy.)

Na poukázce musí býti uvedeno číslo výnosu ministerstva železnic. Podle předp. min. ž. musí býti opatřeny dosavadní naše svazové průkazky dvěma razítky a sice na přední straně průkazky v místě pod titulem Svazu lyžařů republiky Československé a nad číslem katastru razítkem „Jízdní výhody pouze v době od 1. listopadu do 30. dubna“. Druhé razítko s textem „Výhody povoleny byly výnosem min. železnic číslo 29.127-III/3-1934“ otiskne se na horní okraj druhé nebo třetí strany svazové průkazky. Svaz lyžařů RČS. dal zhotoviti potřebný počet razítek, které přenechá svým členům za výrobní cenu. Objednejte si proto ihned razítka v kanceláři Svazu lyžařů RČS.

Nevydávejte příspěvkové nálepky na sezonu 1934/1935 dříve, dokud neopatříte průkazku těmito razítky! Ubráníte tím členstvo před nepřijemnostmi! Postupně vydány budou nové svazové legitimace, na nichž bude již vše vytištěno.

Obě razítka musí být otištěna na legitimacích vhodně a viditelně červenou barvou.

Zpáteční zlevněné jízdenky — relace — povoleny výn. min. železnic 49.838-III/3-1934 z 31. října 1934.

Jak je blíže uvedeno v oběžníku Svazu č. 93 z 13. listopadu 1934, zůstávají výhody relačních jízdenek v platnosti tak, jak tomu bylo léta minulá. Žádosti o zavedení nových relací zasílejte prostřednictvím Svazu lyžařů RČS na ředitelství státních drah, v jehož oblasti Váš spolek má sídlo.

Upozorňujeme na to, že podobenka na průkazce *musí být* na světlém místě vlastnoručně *podepsána* majitelem průkazky inkoustem nebo černou tuší. *Podpis tužkou, třeba i inkoustovou, je neplatný.* Na průkazce musí být dále bezpodmínečně vepsáno jméno, příjmení, den, měsíc a rok narození člena. Za správné údaje těchto dat ručí spolky i Svaz.

Průkazka, opatřená příspěvkovou nálepkou na období 1934/35 a kontrolní známkou min. žel. na rok 1934, má platnost do 10. ledna 1935.

Průkazka, opatřená příspěvkovou nálepkou na období 1934/1935 a kontrolní známkou min. žel. na rok 1935, má platnost již od 15. prosince 1934.

Slevy na rakouských spolkových drahách od 1. listopadu 1934 do 31. května 1935. Členové Svazu lyžařů mohou na svazovou legitimaci, opatřenou příslušnou nálepkou Ústředí zimního sportovního svazu v Solnohradě, za Kč 10.—, používat zlevněných zpátečních jízdenek pro lyžaře na rakouských spolkových drahách.

Nálepky, jakož i příslušné poučení vydává kancelář Svazu lyžařů.

Zájemci mohou si zakoupiti u Svazu lyžařů RČS, přesný seznam relačních jízdenek povolených rakouskými spolkovými drahami. — Cena seznamu Kč 2.—; poštovné Kč 1.—.

ZPRÁVY

K tragické smrti rytířského krále Alexandra I.—Sjednotitele zaslal Svaz lyžařů RČS bratrskému jihoslovanskému lyžařskému svazu projev nejhlubší soustrasti všeho československého lyžařstva nad úmrtím panovníka, který byl mocnou záštitou jihoslovanského sportu.

Památku tragicky zesnulého ministra L. Barthou-a, který padl po boku krále Alexandra a památku býv. *presidenta Francie R. Poincaré-a*, jehož život byl nepřehlédnou řadou vynikajících činů pro dobro francouzské vlasti, uctil Svaz lyžařů RČS zasláním smutečních projevů francouzskému lyžařskému svazu.

Přestaňte konečně „lyžovat“! Je to strašné slovo. Pořádný lyžař, sportovec, nikdy je nevysloví. Je to nesmysl, naivně utvořený doma za kamny, v kavárnách a „salonech“. Nevzniknul na sněhu. Kdo „lyžuje“, dává si již tímto slovem vysvědčení, do které třídy „lyžníků“ patří. Zde malé srovnání tohoto „lyžovacího“ nesmyslu, jak by vypadal v jiných sportech: tennis hraje raketou, ale *neraketujete*, ani *netennistujete*. Golf a hockey hraje holí — že byste *holili*, nebo *holovali*, či *golfovali* a *hockeyovali*? Jezdíte na kole, ale *nekolujete*. Namítnete něco o bruslení, ale to bruslíte a *nebruslujete*. (Slovo „lyžiti“ bylo by mnohem přijatelnější, než „lyžovati“, kdybychom chtěli za každou cenu utéci od naší „jízdy na lyžích“, jak ji zná závodní řád). — Slovo „lyžování“ je naivnost hrozně nesportovně znějící a my mu ohlašujeme nejostřejší boj. Pamatujte se přece na to, jak jsme před osmi-desíti lety mýtili slovo „skol“. Podařilo se to. Nyní tedy platí heslo: **Pryč s lyžováním!**

Šedesátikilometrová průměrná rychlost na silnici je již velmi slušná. Ale téměř takové průměrné rychlosti dosahuje se dnes i při sjezdových závodech. Přesně si to odměřili Švýcaři na trati sjezdového závodu „Corviglia“, jehož start je na Piz Nair Pitschen ve výši 2700 m a cíl ve Sv. Mořici ve výši 1790 m. Na této trati jel se sjezdový závod FIS 1934 a Švýcaři, mistři cizinecké propagandy, neváhali ji *trvale* nazvat „FIS-tratí“. Dali si práci *přesně na metr* změřiti její délku a po podrobném propočítání a několikanásobné kontrole došli k výsledku, že vítěz pánské kategorie, Švýcar David Zogg, jel rychlostí 16-470 metrů za vteřinu, což odpovídá rychlosti 59.292 metrů za hodinu; vítězka kategorie dámské, Švýcarka Anny Rüegg, jela rychlostí 13-020 m za vteř., čili 46.872 m za hod. — To jsou ovšem rychlosti *průměrné*, což znamená, že v některých částech trati musila být tato rychlost ještě značně převyšena.

Známý norský skokan Birger Ruud, mladší bratr slavného Sigmunda, zaměstnan je t. č. v jednom sportovním obchodě berlinském, kde vesele „montuje“.

Lyžařskou mapu Šumavy, tříbarevnou s vyznačenými lyžařskými cestami, v měřítku 1 : 75.000 vydalo nakladatelství Osvěta v Plzni. Tisk provedl Vojenský zeměpisný ústav. Cena 10 Kč.

Zima, týdeník lyžařů, hockeyistů a bruslařů, počal dne 24. října t. r. vycházeti v Praze. Redaktorem je Zdeněk Kopecký. List má novinový formát o čtyřech stranách a stojí 50 hal.

FIS je přísná na „mamutí“ můstky Nelíbil se jí proto návrh na veliký můstek ve Špindlerově Mlýně. Ale historie ta je trochu delší a bude vás jistě zajímat: otázka velikého můstku ve Špindlerově Mlýně je přirozeně mnohem starší, než otázka FIS-závodů v Československu. T. S. už řadu let studuje a připravuje k řešení tuto věc. Autorem návrhu a plánů je přirozeně arch. Jarolímek. Zkonstruoval můstek opravdu vynikající a pro skoky opravu mohutné.

To za prvé.



Macháčkův problém při letošních Měchenicích: Co s ní?

Za druhé: přeneste se kousek na jih, do Innsbrucku, kde Rakušané vybudovali (resp. zrekonstruovali) veliký, ale doopravdy veliký můstek, na němž byly provedeny závody FIS 1933. Direktorium FIS si tohoto můstku a zejména výkonů, na něm ne docílených, ale *průměrně podaných*, velmi dobře všimnulo — a došlo k tomuto výsledku: *ohromné dimenze můstku většinou závodníků byly na překážku!* A to musíte uvážit, že na FIS-závody jedou ti nejlepší z nejlepších. *Innsbrucký můstek ukazoval prý spíše ony negativní, než pozitivní stránky ohromných můstků.*

Za třetí: když jsme dostali FIS-závody na r. 1935 a položili je původně do Špindlerova Mlýna, hned jsme bez meškání zaslali již dříve připravené plány velikého můstku jednomu z mezinárodních můstkových kontrolorů FIS — ing. K. Straumannovi. Ten ovšem zjistil, že proponovaný můstek je jeden z oněch „mamutích“, jež FIS již nechce schvalovat. Oznamil tedy tuto skutečnost do Oslo.

Za čtvrté: direktorium FIS nám pak bez meškání, sice nejpřátelštější formou, ale jasně řeklo, že pro FIS-závody by tak ohromný můstek nerado vidělo a že by event. musilo užít svého práva a můstek ten by pro FIS-závody *případně* neschválilo.

Za páté: i musil Jarolímek, autor tohoto kolosu mezi můstky, studovat, jak by to přivedl opět pod přípustnou „míru“.

A konečně: osud věc zaonačil tak, že místo jednoho nového velikého můstku budeme mít dva: položením závodů FIS do Tater, stala se především aktuální otázka rekonstrukce dosavadního Jarolímekova můstku na Štrbském Plesu. Ten se opravdu velkolepě přestavuje a zvětšuje. — Ale ve Špindlerově Mlýně bude můstek také. Oba sice veliké, ale oba podle předpisů FIS a s jejím schválením.

Starý norský způsob je impregnovat nové i sněhem vyuhované lyže olejem. Pečlivým výběrem vhodných olejů, jakož i účelnou jejich přípravou drží primát oblíbený *Skioleij*, jehož prospekt přikládáme k dnešnímu čísle a doporučujeme ho laskavé pozornosti svých čtenářů.

JAK SE TVÁŘÍME

Tuto rubriku zavádí redakce — zajisté s Vaším souhlasem — náhradou za problematické „vločky humoru“ a anekdoty, ačkoliv se jich nezříká a dobré je vždy připravena otisknouti. Prohlédněte své zásoby! Nyní víte, kam patří Vaše grimasy!



Řádu zahajujeme Jarolímekem, sejmutým v okamžiku, kdy jej ovládla rozkoš z prvního usednutí na nové tribuny jeho můstku na Štrbském Plesu; pod ním je dvakrát Vláda Novák: „v akci“ a „po akci“; decentní úsměv typu zv. „na plné kolo“ na začátku třetí řady patří Vránovi; uprostřed je Buják, „zavrtaný“ do protějšího svahu; konečně Krňoul, zasněžená huličící ven z naší stránky.

Ani v neděli vás nemá opustit váš kartáček a vaše tuba Thymolinu. Čištění zubů je samozřejmou potřebou kulturního člověka, ať už je ve městě či na horách. Červené Thymolinové pouzdro, v němž vezete s sebou Thymolin i kartáček, je lehoučké, skladné jako plnicí pero a skutečně levné za Kč 12.80, které za ně zaplatíte, bude vám věrně sloužit po mnoho let.

PERLA KLISTRŮ — ENO KLISTER



DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ ČS

Dlouholetá zkušenost!

Odborná znalost!

Sportovní vyspělost!



jsou znaky
sportovního závodu

A. Prichard

PRAHA I., tel. 33017, Národní 25
Dílny a pobočka: Národní 12

DOBRÁ RADA NAD ZLATO

Ve schůzích se nikdy nehlaš o slovo, ale mluv stále a vykřikuj do všeho. To mají předsedové a ostatní účastníci hrozně rádi.

Buď ze zásady kverulantem a opozičníkem. Hlasuj vždy a bezvýjimečně proti každému návrhu. Všechno potřebuj. V našich klubovních rybnících totiž potřebujeme štiky. Nakonec zbudeš v klubu sám a to jsi přece chtěl dosáhnout.

Klubovní příspěvky nikdy neplat. Za tvé peníze si pak jezdí závodníci a vybírají na výlety. To potřebuješ? Doma ti žena varí a obléká se přece také zadarmo.

Buď si dobře vědom, že tvůj názor je vždycky lepší a že znáš všechno lépe. Všichni ostatní lyžaři jsou totiž hlupáci.

Všechny hory, cesty a chaty znáš lépe, než kdo jiný. Ale za vůdce se nikdy nehlaš. Ať se ti ostatní také otrkají.

Positivní práci v klubu, župě a svazu se důsledně vyhýbej. Lyžařina je u nás národním sportem. Bylo by smutné, aby se v národě nenašlo tisíce lidí, dychtících po funkcích. To není nic pro tebe. Naše lyžařina běží sama.

Do „Zimního Sportu“ příspěvky ze zásady nepiš. Redaktor má celé stohy článků. Nepřidělávej mu tedy práci.

„Zimní Sport“ číst můžeš, ale předplatné neplat. Svaz je tak bohatý, že neví kam s penězi.

„Zimní Sport“ pořádně strhej. Nikdo tomu tam nerozumí, nevědí, jak se to dělá, nemají „péro“, nemají „oko“ na obrázky. Ty bys jim to ukázal, inserty bys vyházal a zavedl bys vysoce umělecký kurs. — Prosíme tě, přihlaš se! Už dlouho sháníme zázračného fakira.

CHCETE DOSTÁVATI ZIMNÍ SPORT ZDARMA?

I my pocítujeme po hospodářské stránce tíhu neutešené doby. Nevyhnutelně potřebujeme zvýšiti počet svých předplatitelů! Staráme se sami na všech stranách, ale prosíme, abyste nám i vy pomohli.

Rozhodli jsme se, že každý, kdo nám získá tři nové předplatitele, obdrží celý ročník zdarma! Jedinou podmínkou je, aby oni tři nově získaní abonenti skutečně předem předplatné zaplatili.

V praxi bude tedy tento postup: nově získaný abonent zašle nám přihlášku k odběru listu se svojí adresou a připojí v poznámce jméno a adresu toho, kdo jej získal. Zároveň neprodleně zaplatí předplatné. Ten, kdo získal tři nové abonenty, nám to lístkem oznámí. Budou-li všechny tři částky řádně zaslány, pak onomu, kdo nové abonenty získal, buď odepíšeme předplatné (byl-li již naším odběratelem), nebo jej zařadíme mezi své odběratele a bude dostávat list zadarmo. Týká se to ovšem pouze letošního ročníku XIV., 1934—35.

Prosíme vás, abyste rozšířili toto oznámení v klubech a mezi svými známými. Zejména mládež může mezi svými bohatšími druhy a příbuznými lehce získati tři odběratele. Ročník Zimního Sportu zdarma stojí přece za trochu námahy. Nezapomeňte, že tím vydatně podpoříte svůj odborný list a sami ušetříte!

Proč je dáma tak elegantní v lyžařském dresu, nebo proč je tak neelegantní, nezávisí jen na ženě. I nejkrásnější postava sportswoman může býti zhyzděna neodborně vypracovaným dresem, který porušuje linie ženského těla, nejsa tvořen individuálně podle míry. Skutečný dres je však takový, který zachovává nutnou pohodlnost, zdůrazňuje krásu postavy a je šit z prvotřídního materiálu podle míry. Vedoucí světovou značku látek Burberry Burella, Solax, Gabardine ve všech barvách s nejnovějším v sobě vzorkovaným efektem a skvělé angl. podšívky ve všech nuancích spatříte u fy. Josef Eiselt, Praha I., Národní tř. 37, palác Platýz, kde Vás ochotně informují o posledních novinkách lyžařských dresů. Barevné lift-jacky, kostkované a bleu saphir plus-fours, angl. plátna, lodenové dresy pro každou kapsu. Tedy, prosím, nezapomeňte! Burberry dress — Eiselt, palác Platýz, telefon 286-61. mp.

1894 — 40 LET DOBRÉ SLUŽBY LYŽAŘŮM — 1934



LYŽE

Vázání-Hole veškeré potřeby pro lyžaře Sáňky
Továrna na dřevěné zboží a sportovní potřeby

H. MECÍŘ A SPOL.
JILEMNICE Telefon 28.

LYŽE v nejdokonalejším provedení se znač.

FIS 1935

Značka FIS je chráněna Svazem lyžařů RČS. a propůjčena pouze pro special. vyzkoušené výrobky!

CVIČITEL

NĚKOLIK UPŘÍMNÝCH SLOV

Novými stanovami a řády bylo těžiště výchovné práce lyžařské přeneseno do žup. Ale z žup, bohužel, dochází velmi málo zpráv o cvičitelské činnosti. A zpravidla se týkají jen zkoušek! Málo pomáhá opětování žádosti o zaslání výkazů a zpráv o činnosti, a přece z toho nelze dovozovati, že by naši cvičitelé a vedoucí nepracovali na tom, k čemu se zavázali. Mnohdy snad nemístná skromnost jim brání vypsat, co vše učinili pro dobro naší lyžařiny a pro zvýšení její technické úrovně; to je ovšem chyba. C. O. Tech. sboru S. L. musí mít dobrý obraz o situaci, aby se mohl starati na místech, kde je třeba více práce a naopak uleviti tam, kde se pracuje dobře, aby se mohly síly nasaditi jinde.

Nezapomeňte, že vykonáním cvičitelské zkoušky váš úkol nejen nebyl skončen, ale teprve započal! Váš odznak není vysvědčením, že umíte více než druzí, nýbrž je závazkem, že ty druhé budete učit tomu, co sami dovedete. Funkee a úkol cvičitelů a vedoucích je v organizační struktuře našeho sportu jeho jádrem! To není fráze, ale skutečnost a tu si musíte uvědomit. Je to velmi zodpovědný úkol, neboť v rukou cvičitelů a vedoucích je zejména mládež a dorost a my jsme povinni svému dobrému lyžařskému jménu ve světě starat se ze všech sil, abychom nejen zůstali na své výši, ale šli ještě vpřed. My musíme mít za úderným šikem našich mezinárodních závodníků ne jednu, ale

celou řadu garnitur náhradních a ty musíme sestavovati z mládeže. Mládež cvičiti a připravovati technicky i duševně je právě hlavním úkolem cvičitele. Ale kromě toho i dbáti na slušnou technickou lyžařskou úroveň i celého svého okolí. Pracujte, vychovávejte, cvičte a učte a neváhejte podávati nám o tom zprávy! Buďte s C. O. v neustálém spojení. Pište nám o všem, co pokládáte za vhodné a upřímně nám sdělte své názory, návrhy i kritické úvahy. A pište to i do Zimního Sportu!

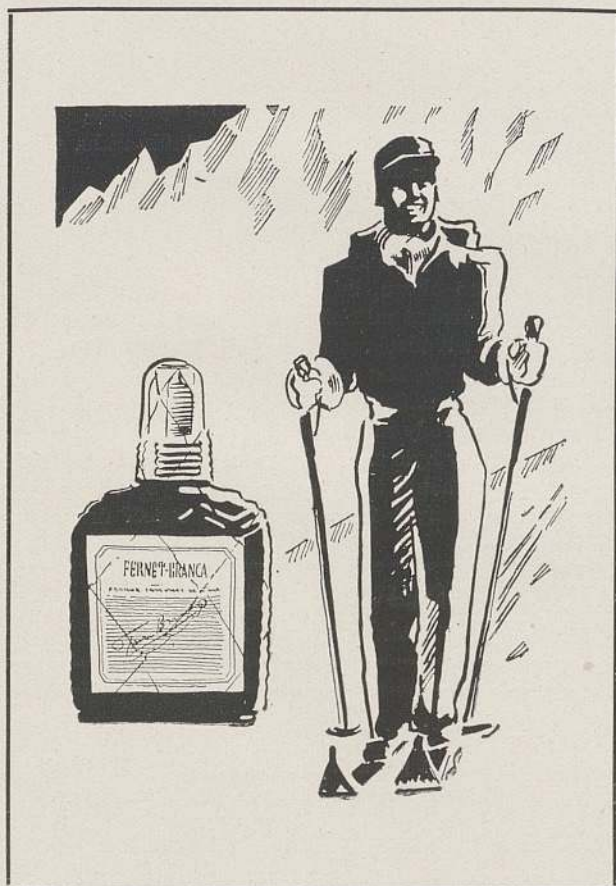
Nejužší spojení cvičitelů a vedoucích s jejich ústředím a jeho prostřednictvím mezi sebou navzájem je úhelným kamenem úspěchu. To jste ostatně v mnoha obměnách slyšeli i na sjezdu.

Zdar práci na sněhu!

Boh. Zadák.

NÁČELNÍCI, CVIČITELÉ A SOUDCI SNĚMOVALI

Při letošním sjezdu (3. listopadu t. r.) ukázali účastníci — aniž by si toho byli zvláště vědomi — velmi nápadně na to, co je zajímavá: na věci technické a nové. Je to více než přirozené, neboť na sjezdu shromáždí se z větší části lidé mladí, kteří sport provozují intenzivně a snaží se získati a přinést pak širším lyžařským kruhům to nejlepší. Zračilo se to v zájmu a napjaté pozornosti, se kterou bylo sledováno jednání a zasahováno do debat od té chvíle, kdy byly vyčerpány záležitosti organizační a administrativní. Tento kontrast v interusu měl by býti směrnicí pro program příštích sjezdů. Vždyť výroční



**NA DOBROU LYŽI -
DOBŘÉ MAZÁNÍ**



Svaz Lyžařů RČS. doporučuje

VOSKY VELOX

sjezd jest jedinou příležitostí, kdy se setkají představitelé a nositelé vlastní lyžařské kultury z celého státu.

Zájem pro práci organizační a administrativní bude ovšem nutno také živiti, neboť ani ten nesmí technickým vůdcům scházet. Zvláště letos, kdy byla provedena „čistka“ vyřazením 97 cvičitelů, kdy jmenován velký počet vedoucích, měl cvičitelský referent T. S. příležitost trpce si stěžovati na nezasílání zpráv o činnosti a nedodávání statistických dat, bez kterých se žádná velká organizace nemůže obejít.

Letos, kdy bylo Svazu svěřeno pořádání závodů FIS, jest obzvláště nutná užší a intenzivní spolupráce, po které volá náčelník Svazu. Není bohužel možno, aby všichni venkovští náčelníci navštěvovali schůze T. S., neboť jsou konány zpravidla během týdne; v sobotu, nebo neděli, kdy téměř všichni členové T. S. jsou ve své funkci na horách, není možno schůze konati.

Práce cvičitelského referenta byla náčelnictvem zaslouženě oceněna a ohodnocena. Přesně zpracovaná zpráva Zadákova dává nahlédnouti víc než dostatečně do činnosti cvičitelského odboru jak co se týče zkoušek, tak snahy o zachycení činnosti cvičitelů, nebo péče o kursy atd. Nemalá práce vykonána změnou a zjednodušením názvosloví a vypracováním učebního plánu, který bude připraven do konce t. r. Pro nedostatek zájmu se strany cvičitelů nedošlo bohužel, k uskutečnění kursu pro cvičitele, ale kursy uspořádané pro nejširší veřejnost, bez ohledu na příslušnost organizační, dokázaly, jak velký jest interes o řádný výcvik. Kursy ty měly nesporný úspěch a cvičitelský odbor bude v této činnosti v nastávající sezóně pokračovati na široké základně. CO. přiznává se k neúspěchu ve věci odznaku — nutno však konstatovati, že nedisponujeme-li dosud novým odznakem pro cvičitele a vedoucí, není to vinou CO.

Oprávněně stěžuje si Zadák na nevyzvednutí legitimací cvičitelů a na nehlášení změn adres. CO. zanáší se úmyslem vydati cvičitelům a vedoucím výkazové knížky, ve kterých by byla zachycena a kontrolována činnost. Zkoušky budou letos provedeny po oblastech, vždy pro 2—3 župy najednou. Příslušná termínová listina bude vydána po dohodě s náčelníky žup a dojde také k uveřejnění termínové listiny výchovné.

Organizace cvičitelů a vedoucích je dnes zcentralisována, avšak CO. sleduje i otázku decentralisace, kterou bude možno uskutečniti až při lepší funkci žup — pak dostane se jim také větší pravomoci.

Při referátu zdravotního referenta doc. dra Procházky rozpředla se zajímavá debata o tom, zda i méně schopní lyžaři by měli nositi odznak o zkoušce z první pomoci. Jest sice správným názor, že v prvé řadě je to cvičitel,

který má povinnost zákroku v případě úrazu, ale nelze popřít, že mezi jeho svěřenci najde se někdy i méně vyspělý lyžař, jehož znalosti první pomoci ho opravňují k zákroku při úrazu. Odznak má přece účel, aby postižený věděl, na koho se má v případě potřeby obrátiti. (Ne všichni cvičitelé a vedoucí mají zkoušku první pomoci). A s první pomoci jest počítáno samozřejmě pro každého. Velmi účelným a osvědčeným jest zařízení v Alpenvereinu, kde na spolkových chatách jest povinností lékařů hlásiti svůj pobyt. Zavedení takové povinnosti pro toho, kdo má zkoušku první pomoci, by bylo i u nás jistě také na místě. Větší spolupráce lékařů-lyžařů ve zdravotním odboru T. S. bude radostně uvítána. Program přednášek pro sanitní kursy bude župám dodán. Jedná se tu hlavně o jednotnost ve vedení kursů a přibližně stejný rozsah sanitních zkoušek. Pro zdravotního i pro pojišťovacího referenta jest nutno sestavovati statistiku úrazů.

Na loňském sjezdu došlo k výměně názorů o tom, zda jest účelnější příprava lyžaře suchým kursem s lyžemi na nohou, nebo lyžařskou gymnastikou. Mám dojem, že většina účastníků letošního sjezdu byla po přestávce, kdy byly předvedeny za vedení L. Stehlíka lyžařsko-gymn. cviky, zcela získána pro tento způsob přípravy. Je při tom rytmus, je to zábavné a hlavně přirozené. Předvedení cviků bylo veliké plus letošního sjezdu. Škoda, že shromáždění podobného formátu nelze uskutečniti na sněhu. Zadák však něco pro příští rok přislíbil, ne sice na sněhu, ale snad v tělocvičně. — Bárta, zastánce a propagátor suché přípravy s lyžemi, předal svůj návrh k posouzení prof. Dr. Jiráskovi. Cviky ty jsou dostatečně známy z loňska, kdy byly skvěle reprodukovány v listě „Letem světem“. Bylo by záhodno, aby také cviky lyžař. gymnastiky byly předloženy k posouzení, resp. předvedeny jmenovanému odborníkovi. Zajímalo by nás vědecké porovnání obou těchto cvičebních systémů.

Soudce čeká práce ve změnách závodního řádu, týkajících se hlavně sjezdu, slalomu a názvosloví.

Návrh na řády pro závody mládeže přinesl debatu o péči o mládež; následovaly chvíle, které patří k nejpłodnějším ze sjezdu. Slyšeli jsme lékaře, zkušené pracovníky a pracovnice tohoto oboru, ba i aktivní závodníky. Hlavní byla otázka: nechat mládež závodit nebo ne? Sdělovány poznatky o závodech, pořádaných kluky samotnými (s žertovnou historkou o budíku v rukou malého časoměřiče) a vlivu udílení cen. Resumé by bylo asi toto: Organizovat závody mládeže jak za účelem výchovným, tak i proto, aby bylo zabráněno nerozumnému závodění; krátke snadné běhy; také slalom, pro zvýšení techniky, pro jeho zajímavost i pro menší nebezpečí úrazu při

PRVNÍ odborný závod **SPORT JANDOVÁ, DEJVICE, NA HUTÍCH**, č. 3 n.,
V DEJVICÍCH, tel. 734-63, vyhoví Vám v každém směru odborně a levně.

Chce-li LYŽAŘ - TURISTA

vychutnávat krásu a požitek jízdy na lyžích — za největšího pohodlí — a bezpečnosti před úrazem,

volí: **LYŽAŘSKOU SPOJKU „HORA“ - vázání bez řemene.**

sjezdu. Doporučováno rozdělení kategorie podle vyspělosti tělesné, nikoliv podle stáří; ceny udíletí pokud možno všem a to ceny skromné. Při cvičení a závodech dětí pracovat ruku v ruce s lékařem.

Referent dorostu slyšel zde již před svým referátem hodně cenných poznatků. Svazová práce dorostenecká v době, kdy se mluví o krizi dorostu, byla v minulé sezoně zvýšena, zvláště zásluhou Pražské župy. Jest nutno pracovat s mládeží i v létě, připravovat ji. Správně zdůraznil Peka: starat se o mládež bez ohledu na organizační příslušnost.

Sjezdu a slalomu dostalo se v minulé sezoně zájmu, který jim patří. Klubovní závody a hlavně velký kombinovaný závod Pražské župy — to byla dobrá propagace. Rakouský sjezdař Zingerle ukázal našim předním závodníkům, kde všude a jak lze sjíždět a jeho loňský pobyt u nás přinesl dobré ovoce. Proto Zingerle přijede i letos. Téměř všichni naši význační sjezdaři pěstují však také závody klasické; při velkém počtu startů během sezony jsou na ně tudíž položeny mimořádné požadavky. Domnívám se, že výzva ke specialisaci, pronesená referentem sjezdu a slalomu, značila, aby se tito závodníci rozhodli jen pro určité druhy závodu. Specialisace jest nutná, ale nesmíme ji mezi dnešními závodníky přehnat. Jistě se u nás najde mnoho nové mládeže, která se bude věnovati výhradně sjezdařině. V Rakousku slyšíme nářek nad tím, že nikdo nechce běhat. Jen sjezd, slalom a skok dominují. Stalo se právě v Rakousku, že 3 měsíce před závody FIS v Innsbrucku 1933 neměli běžecský team! Úspěch rakouského mužstva ve štafetě, však byl důkazem, že by Rakušané měli běžecský materiál opravdu nadaný, neboť jejich štafetoví běžci běhali teprve čtvrt roku. U nás, kde se vždy kladl důraz na kombinaci, bude asi při tom setrváno, zvláště dojde-li ke kombinaci sjezdu, slalomu, skoku a běhu (pěstuje se již v Rakousku a také v HDW). Naše poměry dávají více dobrých podmínek pro pěstování běhu než rodákům zemí alpských.

Zmiňuji se obšírněji o závodění proto, že předmětem práce našich cvičitelů je zejména dorost, naši budoucí závodníci. Ve sjezdu elán a bojovnost nezmohou mnoho, nejsou-li doplněny perfektní technikou. Není jistě bez zajímavosti výrok Zingerleho, že mezi svěřenými mu závodníky našel více schopných pro sjezd, než pro slalom, kde odvaha a nebojácnost hraje menší roli než technika a důmysl.

Jest velmi pocítována potřeba vhodné instrukční knížky pro slalom a sjezd a Svaz jistě v této věci učiní svoji povinnost.

V novinkách výzbroje není letos nic zvláštního; větší důraz jest kladen na pevnost lyže a pružnost v ohbí. Změnily se poněkud názory na šíři závodní lyže (běžek), odůvodněné nynějším charakterem trati, kde značnou roli hraje jízda v terainu: proto lyži širší, 5—6.2 mm. Pro sjezd a slalom, kde byly u nás používány (správněji: prodávány) lyže zvláště široké, doporučuje se používati

norm. šíře (7—7.5 mm), ale delší (210—220 cm, dům. 195—200), pružné, ostrých hran. Nutno respektovat, že podle návrhu FIS mají býti předepsány pro sjezd i slalom jedny a tytéž lyže.

Výzva k účastníkům sjezdu, aby přispívali speciálně *technickými články do našeho časopisu „Zimní sport“* byla na místě; u nás se málo píše o technických věcech!

Pro úplnost zmiňuji se, že letos budeme mítí norského trenera pro klasické disciplíny.

Návrhy na nové můstky nutno podávati TS. v měřítku 1 : 200!

Náčelník Jarolímek i všichni účastníci byli s letošním sjezdem jistě plně spokojeni. *Honzů.*

Novinky lyžařské výzbroje. Se stálým vzestupem lyžařského sportu, zdokonaluje se úměrně i lyžařská výzbroj. Mezi výrobci jsou přímo dostihy ve vynalézavosti nového a zdokonaleného zboží. Tato nadprodukce novinek musí býti stále sledována a z nich vybíráno pouze to, co je pro naše poměry nejdokonalejší a stojí na výši doby.

Tato práce je svěřena odborným znalecům, kteří věci zkouší a podle výsledku o nich rozhodují. Letošní sezonu přistupují k řadě dobrých následující výrobky:

Lyže „FIS“, dokonalé tvarem i jakostí. Lyže s vodící hranou (Stromlinie). Hrana lyže je od vázání k patě probrána.

Hrany na lyže, umělé hrany, patent Černý (zn. „Slalom“, komprimované dřevo), ocelové osvědčené pat. Letner, ocelové násuvné na spodem našroubovaný pásek (pat. Gatstein), ocelové Nöbelhrany s celuloidovou vložkou.

Vázání turistické „Slalom Huitfeld“ bez předního řemene, velmi osvědčené (pérové vázání „Ligula“ a jeho domácí obměna), zdokonalená Horova spojka. Vázání pro spodní držení, čelisti „Maro“ („Haug“), neb „Slalom Huitfeld“.

Hole zn. „Slalom“ se speciálním bodcem, dlouhou hliníkovou zdívkou a patentovaným prstencem, těsnícím zdívkou k holi.

Tulení pasy z kozí srsti a zdokonaleným připínacím zařízením.

Boty „FIS“ se speciální vložkou a krytým jazykem.

Hedvábné vesty nepromokavé, kravaty, sveatry, ponožky, palčáky, košile zn. „FIS“.

Každá z výše jmenovaných věcí má mnoho svých předností, o nichž pro nedostatek místa nemůžeme se zde rozeptati. Veškeré tyto výrobky Vám ochotně předvedeme a veškeré praktické vlastnosti vysvětlíme v nově zřízené lyžařské servise na *Národní tř. č. 12* ve dvořaně nebo Sport dům A. Průcha, *Národní 25*. Obratě se na tuto odbornou firmu s plnou důvěrou. Pracují v ní odborníci lyžaři!

S novou radostí do nové sezony. První neděle na horách, první sjezdy, první telemarky . . . také první „výmazý“. Zledovatělý sníh snadno poškrábe pleť obličje, rozcitlivělou ostrým větrem a horským sluncem. Nezapomeňte proto na crem Grado, který svým hojivým účinkem dá vše do pořádku. Chrání před spálením i omrznutím. Dostane se nyní v tubách i v praktických bakelitových krabičkách po Kč 3.50. — Nezapomeňte: crem Grado, jediný sportovní crem s hojivým účinkem.

Chce-li LYŽAŘ - ZAČÁTEČNÍK

brzy překonati počáteční obtíže jízdy na lyžích (protože užívá přirozeného způsobu chůze) a při tom mítí pocit bezpečnosti a snadné ovladatelnosti lyže,

volí: LYŽAŘSKOU SPOJKU „HORA“ — vázání bez řemene.

PŘESPOLNÍ BĚHY

Jedenácté Měchenice. Měchenický běh, nazývaný doposud přespolní, dostal letos přeložením startu a cíle do Bojovského údolí název lesní. Starešínové župní, pátravše po prázdninách po novém umístění, nemohli nalézt vhodnějšího a pěknějšího nad to, kde se v neděli dne 7. října t. r. závod konal.

Bojováno bylo na 3 tratích, které vesměs vedly lesem neb po jeho kraji a byly jen v některých místech obtížnější. 2 a 4 km trať odbočovala od 8 km na levém břehu údolí, kamž vystoupily společně po krátké rovince; osmička pak pokračovala po hřbetě směrem k Vltavě, sestoupila do údolí a vytočila se na protější břeh potoka, odkud byla prudce svedena pod viadukt trati k Mníšku a k cíli.

Výsledky byly ihned na místě vyhlášeny. Putovní cenu Ivana Komárka získává Karel Bloman z KLV.

Výsledky: I. třída (8 km): 1. Buchar, ČSK, 31.49; 2. Hiltcher, LZK, 33.20.5; 3. Ing. Dlouhý, LKVS, 37.05.

II. třída (8 km): 1. Obešlo LKVS, 28.06, nejl. čas dne; 2. Bloman, KLV, 29.22; 3. Votava, KLV, 29.49; 4. Kraus, KČST, 30.28; 5. Kunze, ČSK, 32.21; 6. Štochl, KČST, 32.50; 7. Stejskal, ČSK, 33.44; 8. Kavan, Slávia, 34.04; 9. Vaniček P., KLV, 34.07; 10. Jelínek, Varjag, 34.45; 11. Čihař, Vočko, 35.17; 12. Hesoun, Vočko, 35.27; 13. Srkal, LKVS, 35.32; 14. Ing. Krásný, LTC, 35.48; 15. Buman, Vočko, 36.19; 16. Hora, ČSK, 37.20; 17. Kaldarar G., Vočko, 37.31; 18. Kraus Al., Varjag, 38.03; 19. Kouba, KČST, 38.37; 20. Koňenský, 38.51; 21. Hlaváč, ČSK, 40.41.

III. třída (8 km): 1. Malý, LKVS, 30.30; 2. Kaldarar H., Vočko, 34.14.5; 3. Jiráček, Varjag, 34.30, 4. Šimůnek Jan, Slávia, 35.00; 5. Vávra, Slávia, 37.11; 6. Linhart, Vočko, 38.24.

Tř. st. A (8 km): . Ing. I Krča, ČSK 3.47; 2. Adámek, Slávia, 33.32; 3. Dr. Šule, LTC, 25.59; 4. Kopecký, Vočko, 39.

Tř. st. C (8 km): Rath, LZK, 45.59.

Dorost (4 km): 1. Brabec, KLV, 17.15; 2. Pachman, Č. S. p. Z. S., 18.44; 3. Andršt, Vočko, 19.56; 4. Kotnauer, 20.22; 5. Karbusický, 20.25; 6. Florián, 20.54; 7. Záruba, 21.24; 8. Kula, 21.49, všichni Vočko.

Mladší (2 km): 1. Reinelt, 9:08; 2. Novotný, 9.17; 3. Kubíček, 9.34, všichni Vočko.

Žáci A (2 km): Jansa Jiří, Vočko, 11.32.

Žáci B (2 km): 1. Kutina, 9.30; 2. Otto, 9.32; 3. Jansa, 9.45; 4. Škvor, 10.04; 5. Novínek, 10.16; 6. Novák, 10.45, všichni Vočko.

Ženy (2 km): Lelková, Slávia, 10.14.

Podzimní běh Západočeské župy SLRČS v Nové Huti. 14. října t. r. provedla Zpč. župa SLRČS, v osvědčeném okolí Nové Huti svůj podzimní běh. S výsledky byli všichni spokojeni. Závod se stal kořistí výborně běžícího Jar. Žáka z Čes. Ski Klubu v Plzni. Délka 9 km,

třída dorostu 4 km. Organizaci provedl župní výbor. 21 startujících doběhlo do cíle v dobré kondici. Výsledky:

II. třída (9 km): 1. Žák Jaroslav, Č. Ski Klub v Plzni, 20.53 (nejlepší čas dne); 2. Štork Mirosl., Lyžaři Klatovy, 32.02; 3. Vejšický Zdeněk, Ski Klub v Plzni, 32.12; 4. Rupert František, Č. Ski Klub v Plzni, 32.39; 5. Lucák Jaroslav, L. o. S. K. Sparty, 33.50; 6. Dr. M. Jašek, L. o. S. K. Plzně, 35.09; 7. Bokr Jaroslav, L. o. S. K. Sparty, 37.46; 8. Svoboda Jarosl., Lyž. K. Brouk a Babka 37.46; 9. Wolf Josef, Brouk a Babka, 38.09; 10. Kameník Mirka, L. o. S. K. Sparty, 39.38; 11. Fiala Jarosl., Brouk a Babka, 39.53; 12. Hrdlička Ant., Brouk a Babka, 41.40; 13. Čermák Václav, L. o. S. K. Sparty, 43.52; 14. Bláha Václav, L. o. S. K. Sparty, 44.20.

III. třída (9 km): 1. Štengl Jar., K. Brouk a Babka, 36.35; 2. Hřabačka E., L. o. S. K. Sparta, 37.13; 3. Šašek D., Brouk a Babka, 41.34; 4. Hurský Rud., L. o. S. K. Olympia, 43.22; 5. Cipra Oldř., L. o. Olympia, 44.33, 6. Roh Václav, L. o. S. K. Sparta, 49.25.

Dorost (4 km): 1. Kolář Emil, Brouk a Babka, 1641.

Svazový přespolní běh se letos konal za krásného počasí a četné účasti v Senohrabech péčí S. K. Slavia. Pro nedostatek místa přineseme referát v příštím čísle.

Z CIZINY

Druhý, sjezdový, díl závodů FIS 1935 koná se v Mürren ve Švýcarsku ve dnech 22. až 25. února 1935 a proveden bude péčí „Ski Clubu of Great Britain“.

Znamé letní lyžařské závody „Silvretta“ a také „Květňové závody arlbergské“ se letos nekonaly pro nedostatek sněhu. — Naproti tomu provedena byla sjezdová kombinace „Grimsel“ 3. července. Zvítězil David Zogg, 2. Fritz Steuri, 3. dr. Vetter, 4. *Sigmund Ruud*. — Dámskou cenu získala Elvira Osirinig ze Sv. Mořice.

Štafeta na Stilském sedle, která se jede na trati dlouhé asi 12 km, má zajímavé uspořádání: každé mužstvo tvoří tři závodníci, z nichž první má pouze výstup, druhý běží po rovině a třetí pouze sjíždí. Ročník 1934 stal se kořistí Italů, kteří obsadili první tři místa. — Innsbrucké mužstvo Hrabi, Lantschner (Helmut) a Nöbl bylo až desáté a druhé rakouské mužstvo bratří Gstreinů z Gurglu bylo jedenácté.

Němci ohlásili FIS za mezinárodní tyto závody: 6. ledna 1935: Mezinár. skok na olympijském můstku, 27. ledna až 3. února 1935: Německá lyžařská mistrovství. Obojí v Garmisch-Partenkirchen.

Německá armáda je dnes jedním z předmětů světového zájmu. Její lyžařské mistrovství bude letos spojeno s německým svazovým mistrovstvím, což je sice pozoruhodné, ale nepřekvapuje a uspořádáno bude ovšem v Garmisch-Partenkirchen. Obsahuje 25 km hlídkový závod a 18 km běh jednak pro vysokohorské části (tř. A), jednak pro středohorské části (tř. B). Hlídkové závody

Chce-li LYŽAŘ - BĚŽEC

docíliti dlouhý krok a dlouhý smyk — při tom šetřiti silami a býti prvním mezi závodícími

volí: LYŽAŘSKOU SPOJKU „HORA“ — vázání bez řemene.

jsou přirozeně spojeny s ostrou střelbou během závodu. Hlídku tvoří 1 důstojník, 1 poddůstojník a 2 muži. — Běží vojenské třídy A i B startují 1. února 1935 v 18 km závodu německých civilních lyž. mistrovství, vesměs v I. tř. závodníků. — Závody uspořádá 7. divise.

DSV se připravuje na FIS 1935 velmi pilně. Své závodní mužstvo soustředí v Garmisch-Partenkirchen. Tam budou působiti jako stálí traneři Fin Veli Saarinen pro běhy a Nor Birger Ruud pro skok. Kromě toho budou na různých místech Německa střídavě vyučovati závodníky norští instruktoři Raabe, R. Anderson a Sørensen. Příprava na FIS-závody děje se již v rámci olympijského trainingu na rok 1936. — Řetěz závodnických kursů byl zahájen již 23. září t. r. v Ettlingen.

Holmenkollen 1935! Záznam ve vašem diáři bude znít: 50 km ve středu 27. února, 18 km v sobotu 2. března a skok v neděli 3. března 1935.

Ing. Thorleif Tunold Hansen, československý mistr ve skoku 1924, kdysi po dlouhou řadu let amateur-trainer našich závodních mužstev a náš výtečný instruktor, později i instruktor Jugoslávce, jest dnes jedním ze dvou mezinárodních kontrolorů lyžařských můsteků. Druhým je známý švýcarský stavitel můsteků Ing. K. Straumann. FIS zavedla tyto funkce proto, že rozměry můsteků šly tempem až překotným do ohromných dimensí, již nebezpečných lidskému zdraví a snad i životu.

Norské mužstvo pro závody FIS bude vybráno z 35 nejlepších norských lyžařů. Celá tato skupina kandidátů podrobuje se již tuhému trainingu. O tom, které z nich uvítáme v Tatrách, rozhodnou zvláštní rozřaďovací závody.

Ve Finsku se staví nový můstek. Zní to dosti neuvěřitelně, že v zemi tisíce jezer, známé svojí rovinatostí, bude lze skočiti na lyžích 80 m. Ale je tomu skutečně tak. Stavba velikého můstku v Rovaniemi je v proudu. Pochopitelně bude toto dílo z největší části umělé. Finové, kteří patří mezi nejlepší lyžařské běžce světa, dohánějí s pomocí stavitelské techniky mílovými kroky, co dosud nemohli ve skoku dokázati — právě pro nedostatek větších můsteků.

Pluk. Nik. Ram. Oestgaard a jeho starý přítel Ingv. Smith-Kielland, oba dobře známí v našich lyžařských kruzích, zejména starších, přijedou osobně na závody FIS do Vys. Tater. První je presidentem a druhý gen. tajemníkem FIS. Oba byli našimi lyžařskými učiteli před válkou, závodili u nás a mají o dobré sportovní základy naší lyžařiny nesporné zásluhy. To platí zejména o Oestgaardovi, který má u nás ještě stále velkou řadu osobních přátel.



**PRO ZDRAVÍ -
ZIMNÍ SPORT**

**pro dokonalou
výzbroj a výstroj**

Fach Sport

ŽITNÁ UL. 40. PRAHA VÁCLAVSKÉ 66.
TELEFON 33873 TELEFON 32227

**Vyzbrojíme a vystrojíme každého
lyžaře, bruslaře, hockeyistu**
tak, jak je schopen jen odborný závod
sportovní. — Dáme Vám nejlepší
z nejlepšího a při tom levně.

Vyžádejte si náš obrázek, ceník potřeb pro zimní sporty.



Pro
zimní sport
jen
B-B-B!

Sport dům
**Bailony
Baumann,
Brno**

Největší odborný závod v ČSR.

Koblišná-Růžová

LYŽAŘSKÁ SPOJKA „HORA“

(vázání bez řemene)

Patentováno ve všech státech.

Žádejte prospekty.

Úplné
vázání
Kč 36.—

znamená:

Nový princip
Pokrok
Jednoduchost
Bezpečnost jízdy
Přesné ovládání lyže
Úsporu sil
Největší pohodlí

Prohlédněte si u svého dodavatele nové zlepšené provedení v oranžových krabičkách.
Výhradní prodej v ČSR.: A. ADÁMEK, PRAHA XII., CHODSKÁ 7.

Specielní bluzy do fukéře!

Tato speciální norská bluza s kapucí, zhotovená z bal. hedvábí, s praktickým pouzdrém, je nezbytná pro každého lyžaře, turistu i závodníka.

SPORT STRNIŠTĚ Y. M. C. A. Kč 85⁻
PRAHA II., POŘÍČ 12. TELEFON ČÍS 24888.

M. ROHLÍK & A. CHROUST

NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

specielní výroba lyží a lyž. potřeb
dodá Vám svoje prvotřídní výrobky velmi levně.
Ceníky na požádání. Ceníky na požádání.

SPORT a HRÝ

HÁK-SILOVSKÝ

Praha XII., Třída maršála Foche 20



**ODZNAKY
PLAKETY
MEDAILE**

v prvotřídním provedení vyrábí
F. PROVAZNÍK A SPOL., umělecký rytecký ústav,
PRAHA VII., JABLONSKÉHO 93. Tel. 707-64.

Chcete-li koupiti skutečně pěkné lyže,

obraťte se na odborníka, výrobce

JOSEFA CÍSAŘE v Lomnici n. Pop.

Závod stává 26 roků. — P. T. obchodníci vyžádejte si ceník.

LYŽE Z HARRACHOVA!

VÝROBA LYŽÍ

SPORTOVNÍ DŮM J. MÜLLER

Lyžařská výzbroj, sánky atd. — Obleky, boty.

LYŽE-SÁNKY-BRUSLE

a všechno pro zimný šport. Fotopotreby — pamiatkové predmety.

SPORT-BAZÁR JÁN KORMAN

LIPT. SV. MIKULÁŠ. Telefon 45. — TATR. LOMNICA. Telefon 25.

F. A. Warner, člen předsednictva hollandského Svazu zimních sportů, projevil při své letní návštěvě Československa neobyčejný zájem o závody FIS a vyžádal si prostřednictvím min. obchodu náš propagační materiál. Pokud jsme informováni, byl Tatrami nadšen a organizuje v Holandsku výpravu k FIS-závodům.

Lyže „Tangvald Special“. Francouzská továrna na lyže v Courbevoi, vedená bývalým norským závodníkem T. Tangvaldem, dává na trh nové lyže. Konstruktor jejich, T. Tangvald, bývalý závodník, míní, že k sjezdovým a slalomovým závodům se již nehodí dosud používané příliš široké lyže. Závodní trať pro slalom je uměle připravena a sjezdové tratě v důsledku značného počtu závodících mají skoro tytéž vlastnosti jako tratě slalomové. V důsledku tvrdosti sněhové plochy stává se pak široká lyže těžko ovladatelnou; mimo to je nepříjemně těžkou a v ostrých zatáčkách se chvěje. Nový model lyží pro slalom je pod vázáním široký jen 70 až 72 mm, hodně silný a z velmi tvrdého materiálu.

Oestbye rozmnožuje kolekci svých výrobků o nové sjezdové vosky „Kanonenschuss“ a „Skilakk“. Skilakk slibuje prý státi se nejužívanějším sjezdovým voskem jak pro svoji odolnost, tak i proto, že se hodí téměř pro všechny druhy sněhu. Je to tekutý vosk.

Jízdní výhody členů C. A. I. Italské dráhy přiznávají členům italského alpistického klubu tyto slevy: 70% na jízděm z kterékoliv stanice pro jednotlivce. Platnost jízděnky 20 dnů. Tato sleva je poskytována i studujícíem středních a vysokých škol.

SOUTĚŽ ZNAČKY FIS (ZÁK. CHRÁN.)

Pořadatelstvo FIS-závodů 1935 za účelem finanční pomoci chudé závodní pokladně nabídlo našim výrobcům a obchodníkům značku „FIS“ k označování zboží. Akce setkala se s dobrým výsledkem. Každý výrobce nebo obchodník, jemuž byla značka propůjčena, platí za toto právo pořadatelům závodů určitý poplatek. Je to akce reklamní. Značka má přinésti takovému zboží zvýšený odbyt. Poněvadž byla propůjčena jen výrobkům skutečně hodnotným, doporučujeme Vám, abyste toto „FIS-zboží“ hojně kupovali. Podporujete tím nepřímě závody samé a celou naši práci. Níže přinášíme seznam firem a zboží, jež má „FIS-značku“. Značkou je ponejvíce emblem našeho plakátu FIS-závodů, obraz, který přinášíme v čele listu. Existuje v různých formách: jako nálepka, jako tkaný štítek a to buď v původních barvách, či v jednobarevném provedení; dále jsou to štítky, nesoucí jen písmena „FIS“ bez obrazu plakátu, papírové či kovové; existují i kovové plombičky s písmeny „FIS“ a pod. Popis každé značky uveden je níže v seznamu firem a zboží.

Aby byl odbyt „FIS-zboží“ zvýšen, rozhodli jsme se uspořádati soutěž značky FIS.

Zařizujte si za tím účelem své nákupy, kupujte především zboží se značkou FIS a schovávejte dobře obaly, štítky, plombičky atd. Zášlete nám pak svoji kořist a podle výsledku budete odměněni.

Podmínky soutěže značky FIS:

1. Každý účastník soutěže musí mít ve své sbírce zastoupeny FIS-značky alespoň sedmi firem.
2. Každý účastník soutěže musí získati jednoho nového odběratele časopisu „Zimní Sport“. Tento nový abonent musí zaplatiti plně předplatně nejpozději do dne, kdy soutěž končí.
3. Soutěžné sbírky musí být zaslány nejpozději do 25. ledna 1935 do 24.00 hod. „Svazu lyžařů RČS., Praha II.,

Žitná 14" a musí býti označeny „Soutěž značky FIS“.

4. K zásilce musí být připojen přesný seznam značek s udáním firem.

5. *Vítězí ten, jehož sbírka představuje nejvyšší hodnotu nákupu FIS-zboží v KČ, pokud vyhověl i ostatním podmínkám.* Ostatní soutěžící budou podle stejného pravidla následovat v pořadí. (K tomu poznamenáváme, že rozhodčí komise soutěže bude hodnotu nákupu v KČ posuzovat takto: každá firma, již byla značka FIS propůjčena, musila Svazu lyžařů oznámiti detailní cenu, za níž se dotyčné zboží prodává. To bude rozhodovat. Značkové zboží se ostatně prodává všude za stejnou cenu.)

6. V případě, že se vyskytne stejná částka v KČ u několika soutěžících, rozhodovat bude počet firem, zastoupených ve sbíre značek.

Odměny vítězům uveřejníme v druhém čísle Zimního Sportu. Bude to řada velmi cenných lyžařských předmětů. Můžeme prozraditi, že to bude i *zdarma cesta a pobyt na FIS-závoděch ve Vys. Tatrách.* Seznam cen nemůžeme ještě uveřejniti, protože stále vyjednáváme o další.

Sbírejte již dnes značky FIS a postarejte se o nového abonenta pro náš list. Soutěž bude stát za to! Budete spokojeni. V příštím čísle hleďte další zprávy.

Doporučujeme, abyste značky nestrhávali s obalů, ale předkládali do soutěže pokud možno celé obaly i se značkami, aby bylo možno značky zcela spolehlivě určit.

*Seznam firem soutěže FIS a jejich výrobků
(popis soutěžní značky):*

Šára, „Savoy“, Karlín: *čepice „Savoy-FIS“.* Kartonová cedulka velikosti 6×9 cm s modrým obrázkem podle plakátu FIS a pod tím červeným písmem „Savoy“.
Pilnáček, Hr. Králové: *toiletní mýdlo FIS, holičí mýdlo FIS.* Obaly z obou uvedených mýdel. (Pozor na zn. FIS a barevný obrázek podle plakátu FIS.)

Hodonický, Vršovice: *sušenky, pečiva, řezy.* Malé nálepky oválného tvaru, stříbrná značka „FIS“ v modrém poli se stříbrným okrajem.

Pecina, Turnov: *kovové štítky na hole.* Kovové štítky na hole s plastickým obrázkem plakátu „FIS“.

Bauše a Maloch, Praha I.: *vosky „Velox“.* Plombičky na čs. šňůrce, na jedné straně FIS, na druhé straně Velox.

Fotochema, Hr. Králové: *filmy a desky* (filmy 4.5×6 a 6×9 a všechny izolární desky 6.5×9 resp. 9×12).
Papírový proužek s označením FIS-Foma a barevným obrázkem podle plakátu FIS uprostřed.

Hrůza, Nový Etink: *pletené zboží vlněné.* Přívěsný kartonek velikosti 4×4.5 cm s barevným obrázkem podle plakátu FIS na palčákách a ponožkách, na svetrech je tkaná viněta FIS s bar. obrázkem podle plakátu FIS.

Radlická mlékárna, Smíchov: *tavený sýr „Champion“ v kulatých krabičkách.* Kulatá nálepka o prům. 7 cm, v kruhu uprostřed barevný obrázek podle plakátu FIS, ve vnějším okruhu nápis: „Champion“ a „Creme de Fromage“.

Ceník zdarma

LYŽE	48.—	85.—	110.—
BOTY	99.—	120.—	155.—
HUITFELD	24.—	36.—	
BRUSLE HOCKEY		75.—	
VESTY DUVETIN	55.—	90.—	

SPORT DŽBÁNEK
PRAHA II., SPÁLENÁ 30

Start

Speciální lyžařská obuv značka firmy ALBERT SEDLMAYER, výroba speciálních lyžařských, bruslařských a hokejových bot. SMÍCHOV, Zborovská č. 14. Telefon 437-84.

Lyžařská obuv - nejdůležitější součástí lyžařské výzbroje. Po několikaletých zkušenostech za spolupráce významných lyžařských kapacit docílil jsem letos botu 100% vyhovující všem požadavkům jak po stránce kvalitní tak i zdravotní.



ENO

MIX

MEDIUM

SKARE

KLISTER

SEMIKLISTER

SKI-LAK

DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ RČS

PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠŤOVNA
(ZAL. R. 1827)
PRAHA II. Smluvní pojišťovna Svazu lyžařů RČS. SPÁLENÁ 24.

LYŽE

hole, vázání prvotřídní nejvýhodněji koupíte jedině u firmy **K. JANOUŠEK, továrni výroba lyží a lodí, PRAHA-PODOLÍ, PANKRÁČKÁ 18** stanice elektrické dráhy Fričova ul. • Telefon číslo 45488
Veškeré opravy. • Speciální dílny na nejideálnější trvalé hrany podle alpského způsobu

Krčma, Klatovy: *hanelové lyžařské košile*. Tkané viněty FIS s barevným obrázkem podle plakátu a textem „Lyžařské závody — Vysoké Tatry“.

Pick a spol., Praha I.: *spec. opasky FIS-Pilo*. Plombička na čs. šňůrce, na jedné straně FIS, na druhé straně Pilo.

Slovenka, Turč. Sv. Martin: *pletené zboží vlněné*. Tkané viněty FIS s barevným obrázkem podle plakátu FIS a textem: „Slovenka — značka chráněná“.

Strakonická fezárna: *dámské a pánské lyžařské látkové čapky*. Tkané viněty FIS s barevným obrázkem podle plakátu FIS a textem: „Lyžařské závody — Vysoké Tatry“ (viněty jsou všity do čapek).

Hora, obuvník, Hrdlořezy: *spec. lyžařská obuv*. Blokový účtovací útržek fmy, od které byly boty FIS koupeny, s označením: „boty — Hora — FIS“ (Tyto boty obdržíte jen v Praze u fy Skauting, Sporting Club a Průcha).

Junek, krejčí, Nusle: *spec. lyžařské vesty zn. „Start-FIS“*. Tkané viněty FIS s barevným obrázkem podle plakátu FIS a textem: „Lyžařské závody — Vysoké Tatry“.

Sochor, Dvůr Králové n./L.: *kravaty a šátky*. Od kravaty tkaná viněta FIS s barevným obrázkem podle plakátu FIS s textem „Lyžařské závody — Vysoké Tatry“ a značkovou cedulkou fy Sochor (čs. patent č. 35.142). Od šátků kartonový čtvereček rozm. 2,5 × 2,5 cm s barevným obrázkem podle plakátu FIS a značkovou cedulkou fy Sochor (čs. patent 35.142).

Palaba, Pála a spol., Slaný: *svítilny a baterie*. Plombička na čs. šňůrce, na jedné straně FIS, na druhé straně Palaba.

Arent a bratr, Praha I.: *lyž. palečnice a jeden druh levnější vesty z impreg. látky*. Tkaná viněta FIS s barevným obrázkem podle plakátu FIS s textem: „Lyžařské závody — Vysoké Tatry“.

Krejjsa, Kežmarok: *veškeré uzenářské výrobky*. Plombičky různých velikostí na čs. šňůrkách, na jedné straně FIS, na druhé straně Krejsa.

Mečír a spol., Jilemnice: *lyže FIS*. FIS nálepky s textem „Lyžařské závody FIS 1935 — Československo — Vysoké Tatry — 13.—18. únor“.

Bartoň, Vysoké n./Jiz.: *lyže FIS*. FIS nálepky s textem „Lyžařské závody FIS 1935 — Československo — Vysoké Tatry — 13.—18. únor“.

Koldovský, Vysoké n./Jiz.: *lyže FIS*. Značka FIS do lyží vpálena.

U lyží musí být předložen současně útržek účtovacího bloku fmy, u které byly lyže zakoupeny.

Kulík, Praha VIII.: *čaj — káva — kakao*. Čaj v plechové krabici s nápisem „Colombo“, „Flowery Tea“ za 10.— Kč. Plombička velik. 10 mm na zlaté šňůrce, na jedné straně FIS, na druhé straně Kulík. — Káva v plechové krabici obs. 1/4 kg za 13.50 Kč. Plombička vel. 18 mm na čs. šňůrce, na jedné straně FIS, na druhé straně Kulík. — Kakao v plechové krabici obs. 1/4 kg za 7.— Kč. Plombička vel. 12 mm na čs. šňůrce, na jedné straně FIS, na druhé straně Kulík.

LYŽAŘSKÉ VÁZÁNÍ

kroužky, hole, hockey výstroj, tulení pásy a veškeré lyžařské a hockey potřeby vyrábí a levně dodá
ST. URBAN, vyr. sport. potřeb, **CHRUDIM**.

PRAVÉ PERSKÉ A ORIENTÁLSKÉ KOBERCE

z přímého importu, nejlevnější a se zárukou koupíte u firmy
Ing. J. KRAUS - V. GULESSERIAN
Praha II., Žitná 14, zadní trakt, přízemí.

NAVŠTĚVUJTE NAŠE HORY

DVORAČKY V KRKONOŠÍCH

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí, teplá a studená voda, lázeň.

Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén.

Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou. Telefon č. 11.

ELLA PCHONNÁ, majitelka.

HOTEL ZLATÁ VYHLÍDKA-RAAB

Benecko v Krkonoších 875 m n. m. Tel. č. 9.

20 topených pokojů. Elektrické osvětlení. Ideální lyžařský terén pro začátečníky i pro pokročilé. Výborná domácí kuchyně.

Stanice dráhy: Jilemnice neb Hraňčův, Vrchlabí.

„NA STRÁŽI“

bouda Sokola vinohradského na Končínách. 20 pokojů, společné nocelehárny, ústřední topení, teplá a studená voda, sprehy.

Výborná domácí kuchyně. Nejkrásnější lyžařský terén.

Pošta Jablonec n. Jiz. Telefon: Rokytnice n. Jiz. 37.

FRANTIŠEK KROUPA, nájemce.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda. • Telefon Nový Svět číslo 6. • (Stálá tel. služba.)

GRAND HOTEL-KIRSCHNER JILEMNICE

Telefon 67. — Restaurace — kavárna — ústř. topení — teplá a studená voda — garáže. Stanice: A. K. RČS. — L. Čs. M. — Č. K. S. Ski. — S. L. RČS. — 30 pokojů. — Plzeňský prazdroj. — Středisko sportovců.

LENZENBERGOVA BOUDA 1050 m

všechno moderní pohodlí

Telefon Pec číslo 7

HORSKÝ HOTEL — JONOVA BOUDA

pp. Velká Úpa. — Telefon číslo 9. — 950 a 1100 m n. m.

Elektrické světlo - ústřední topení. — Pro kluby zvláštní ceny. — Bližší informace ochotně a zdarma podá **Ad. Kneifl, majitel**.

ČOKOLÁDA FIS

Orion

PRO KAŽDÉHO LYŽAŘE

Lyžařské oděvy pánské a dámské

dle míry, šije nejlépe krejčí lyžař

BOHUSLAV KOZÁK

Praha II., Na Zbořenci čfs. 24. Tel. 479-02

Speciální výroba
lyží



F. PIČMAN

**Horní Branná
Krkonoše**

TERMÍNOVÁ LISTINA

SVAZU LYŽAŘŮ PRO ZIMNÍ OBDOBÍ

1934—1935

(Pokračování.)

24. února: Mistrovství RČS. — závod ve skoku — dopoledne závod sdružený, odpoledne závod prostý — Špindlerův Mlýn — nový velký můstek.
1. března: přebor Svazu čs. důstojnictva.
3. března: Český Ski Klub Plzeň — veřejný slalom — Svaroh.
3. března: S. K. Nové Město n. Mor. — závod štafetový 3×10 km — veřejný.
3. března: *závod brannosti* — závod vojenských a civilních hlídek — místo dosud není stanoveno — pořádá Svaz lyžařů RČS. a Svaz čs. důstojnictva.
30. března: závod ve skoku o „Kongresový pohár“ — Harrachov.
10. března: Český Ski Klub Plzeň — veřejný sjezd — Svaroh.
9. a 10. března: V. S. Brno — sjezd, slalom, hlídky 20 km — Jeseníky.
10. března: L. K. Vočko, Praha — veřejný závod na 18 km — Benecko.
17. března: S. K. Olympia Plzeň — klubový závod — Špičák.
24. března: Pražská župa S. L. RČS. — štafety — veřejný závod.
30. a 31. března: Š. K. V. T. — závod ve skoku o „Tatranský pohár“ a o „Dérerův pohár“ — 18 km a skok.
3. dubna: štafety Pražské župy — místo není dosud stanoveno.
21. a 22. dubna (Velikonoce): závod ve sjezdu o „Cenu Popradského plesa“ a závod ve slalomu o „Putovní cenu K. Danko“ — Štrbské Pleso.
1. května: Západoslovenská župa S. L. RČS. — veřejný sjezd — Ďumbier.

Čedok do Rachova a Jasiny. Lyžařskou výpravu na Podkarpatskou Rus do Rachova a Jasiny uspořádá v době od 22. prosince 1934 do 1. ledna 1935 Čedok za 445.— Kč. Vypraven bude event. i zvláštní lůž. vlak. I Užok bude asi na programu. V ceně je obsaženo nejen jízdné, ale i stravování, ubytování, pojistné, vůdce, evi-
tél atd. Zájezd je již zajištěn.

Jihočeská župa má tyto závodní termíny:

- 6. ledna 1935: Župní den v Kubově Huti.
- 13. ledna 1935: Klubovní přebor Lyžařů KČST., Č. Velenice, místo bude oznámeno později.
- 13. ledna 1935: Klubovní závod v běhu Lyžařů KČST., Písek, Kubova Huť, místo bude oznámeno později.
- 13. ledna 1935: Klubovní závod v běhu Lyžařů KČST., Strakonice, Kubova Huť, místo bude oznámeno později.
- 20. ledna 1935: Propagační klub. závod v běhu Čes. Ski Klubu Č. B. v okolí Č. Budějovic.
- 3. února 1935: Přebory župy v Nové Peci u Želnavy.
- 3. března 1935: Klubovní záv. ve skoku Čes. Ski Klubu Č. Budějovice v Nové Peci u Želnavy.
- 17. března 1935: Klubovní záv. v běhu na 30 km Čes. Ski klubu Č. Budějovice v Nové Peci u Želnavy.
- 31. března 1935: Klubovní záv. ve sjezdu Čes. Ski Klubu Č. Budějovice na Smrčíně.

POŘAD VÝCHOVNÝCH PODNIKŮ A ZKOUŠEK SVAZU LYŽAŘŮ V ZIMNÍM OBDOBÍ 1934—1935

(Pokračování.)

Stálé kursy pro jednotlivce i společnosti:

Zimní tábor „Medlov“ (želez. st. Nové Město na Mor.):
vede Agla Stehlíková a jiní cvičitelé Svazu lyžařů.

Podrobnosti ve zvláštním prospektu; kursy i výpravy.
Štrbské Pleso: vedou Fr. Bujak a T. Romani; speciální kursy a výpravy vysokohorské. Podmínky a podrobnosti přímo na místě.

Telgart, Nizké Tatry: speciální kursy vede T. Romani.

Upozorňujeme na firmu Jindřich Ascher, Praha I., ulice 28. října č. 17 a doporučujeme všem lyžařům používání náhrady tulených pasů „Phoque“, vyráběných v tuzemsku a poskytujících všechny výhody pravé tulení kůže za ceny levnější. V cizině používá se tohoto druhu již všeobecně. Umělý tulení pas zpříjemňuje jízdu na lyžích i na nejstrmějším svahu.

Američané pijí Tokajgnac. Již letos na jaře proběhly denním tiskem zprávy o novém, pozoruhodném výrobku vinařské firmy Tesařík a Pavela v Praze, která uvedla na trh nový výrobek, československý destilát „Tokajgnac“. Až dosud byli jsme po této stránce při požadování kvalitního cognacu odkázáni na dovoz z ciziny. Firmě Tesařík a Pavela podařilo se vyrobit z československého tokajského vína destilát takové jakosti, že se úplně vyrovná cognacům dováženým. Dokonce chemickým rozbohem bylo dokázáno, že To-

PRAVÉ PERSKÉ A ORIENTÁLSKÉ KOBERCE

z přímého importu, nejlevnější a se zárukou koupíte u firmy

Ing. J. KRAUS - V. GULESSERIAN

Praha II., Žitná 14, zadní trakt, přizemí.

POŽITEK, KTERÝ NEŠKODÍ



PATENTNÍ DUTINKA
Patent ohlášen pod č. 9-34

DESTILA

Akc. spol. pro prům. papírnický, Olšany

Prodejná kancelář: Praha II., Václavské nám. 4.

M. ROHLÍK & A. CHROUST

NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

speciální výroba lyží a lyž. potřeb
dodá Vám svoje prvotřídní výrobky velmi levně.
Ceníky na požádání. Ceníky na požádání.

SPORT a HRÝ

HÁK - SILOVSKÝ

Praha XII., Třída maršála Foche 20



**ODZNAKY
PLAKETY
MEDAILE**

v prvotřídním provedení vyrábí
F. PROVAZNÍK A SPOL., umělecký rytecký ústav,
PRAHA VII., JABLONSKÉHO 93. Tel. 707-64.

Chcete-li koupiti skutečně pěkné lyže,

obraťte se na odborníka, výrobce

JOSEFA CÍSAŘE v Lomnici n. Pop.

Závod stává 26 roků. — P. T. obchodníci vyžádejte si ceník.

LYŽE Z HARRACHOVA!

VÝROBA LYŽÍ

SPORTOVNÍ DŮM J. MÜLLER

Lyžařská výzbroj, sánky atd. — Obleky, boty.

LYŽE-SÁNKY-BRUSLE

a všechno pro zimný šport. Fotopotřeby — pamiatkové predmety.

SPORT-BAZÁR JÁN KORMAN

LIPT. SV. MIKULÁŠ. Telefon 45. — TATR. LOMNICA. Telefon 25.

NEŽÁDEJTE VOSKY — ale

ENO VOSKY

které Svaz lyžařů RČS. doporučuje



MIX - MEDIUM - SKARE - KLISTER



LYŽAŘSKÉ DRESY DÁMSKÉ I PÁNSKÉ

dle míry ze speciálních látek v odborném závodě

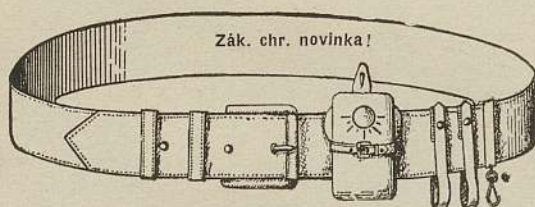
SPORT-ČERNÝ

PRAHA II., V JÁMĚ 5. TELEFON 30272

LYŽAŘI! ŽÁDEJTE VE SPORT. ZÁVODECH
A OBCHODECH MODNÍM ZBOŽÍM
SPEC. LYŽAŘSKÝ OPASEK

FIS

**D
O
P
O
R
U
Č
E
N
O**



Zák. chr. novinka!

PŘEDNOSTI: Řemínek na bezvadné upevnění svítilny, pouzka
na zavěšení rukavic, čepice a pod., karabinka
● || Řemínek, pouzka i karabinka jsou lehce snímatelné

*Pro sportovní a pevnou obuv
vezmi*



*kteřá činí obuv tevanlivě
nepromokavou a ohebnou*

kajgnac je téhož složení, jako nejlepší cognac francouzský a že po stránce medicínální jej dokonce předčí.

V těchto dnech došla firmu velká a pevná objednávka Tokajgnacu z Ameriky. Není pochyby, že tento úspěch za hranicemi pozvedne i konsum domácí a že si též naši lidé uvědomí, že ne všechno cizí je nejlepší. Pak by bylo též dobře, aby i v úředních seznamech léčiv byl na prvním místě uváděn dokonalý výrobek náš, náš Tokajgnac a ne zbytečně drahý cognac cizí.

PŘESPOLNÍ BĚH SVAZU LYŽAŘŮ konal se v neděli 21. října 1934 v Senohrabech. Byl to již dvanáctý ročník; uspořádáním pověřen lyžařský odbor SK. Slavia, který svůj úkol dobře provedl; trať vedla téměř celá lesem v krásném terénu. Byla dosti obtížná. Závodníci doběhli však všichni v dobré kondici. Bylo vidět dobrou přípravu na zimní sezonu. Krásně zvítězil Bloman z K. L. Vinohradských. V první třídě doběhli Šimůnek a Vrána ze Slavia v mezeře tří vteřin. Velmi pěkný čas dosáhl ve starších Krča z Českého Ski Klubu Praha. Ze 75 přihlášených startovalo 55 závodníků. Startérem byl dr. Kalibera s Průchou, u cíle Komárek a ing. Zástěra. Ihned po závodě se rozdělily ceny.

I. třída (8 km): 1./6. Šimůnek, SK. Slavia, 28.41; 2./7. Vrána, SK. Slavia, 28.44; 3./9. Buchar, Č. Ski Klub Praha, 29.20.

II. třída (8 km): 1./1. Bloman K., KLV., 27.19; 2./2. Hekš Osk, Old. Skauti, 27.31; 3./3. Lucák, Sparta Plzeň, 28.07; 4./4. Bačák, ČSK., 28.09; 5./5. Karlík, SK. Slavia, 28.16; 6./10. Votava, KLV., 29.20; 7./11. Štochl, KČST, 29.28. Celkem ve II. tř. doběhlo 32 závodníků.

III. třída (8 km): 1./8. Malý, LKVS., 28.50; 2./15. Švejdar, KLV., 30.08; 3./16. Stengl, B a B Plzeň, 30.34.

Starší A (8 km): 1./12. Krča, ČSK., 29.40; 2./19. Adámek Fr., Slavia, 30.48; 3./25. Patzák, Slavia, 31.35; 4./40. ing. Sutnar, V.K Blesk, 34.01.

Dorost (4 km): 1. Brabec, KLV., 14.33; 2. Pachmann E., ČSpZS., 15.37; 3. Jonák, KLV., 16.12.

N. Pokorný.



Posilnění a osvěžení v horách přináší víno

Mělnické zámecké od roku 1753.



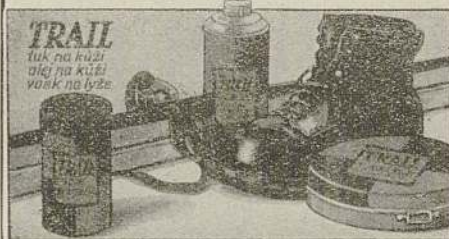
„FIS“ lampa na voskování lyží

jest nepostrádatelná pro každého lyžaře.
V chatě i na cestě koná neocenitelné
služby. - Mít lampa FIS znamená být
vždy připraven.

V ýrobce:

E. LUFT,

tov. na kovové zboží v DĚČÍNĚ n. L.
Prodej pro Prahu:
PRAHA I., palác ARA, ul. 28. října.



Žádejte
všude jen
„TRAIL“

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu.

Výrobce: VILÉM BRAUNS, Praha - Liberec.

Otázka vlajkování na FIS-závoděch 1935 rozhodnuta byla tak, že vztyčeny budou nejen vlajky oněch států, jež závody obešou svými mužstvy, nýbrž vlajky všech států, sdružených ve FIS. Tím má být zdůrazněna jubilejní povaha letošních závodů. — Před státními hotely na Štrbském Plesu bude státi čestná řada vlajkových stožárů. Pod vlajkami oněch států, jež dosud pořádaly FIS-závody, bude upevněn čestný štítek s příslušným datem. Tedy na př.: pod československou vlajkou: „Janské Lázně 1925 — Vysoké Tatry 1935“; pod finskou vlajkou: „Lahti 1926“; pod italskou vlajkou: „Cortina d'Ampezzo 1927“; pod švýcarskou vlajkou: „St. Moritz 1928“ atd.

Thorleif Haug náhle zemřel. Krátce před uzavěrkou tohoto čísla došla z Norska smutná zpráva, že zemřel jeden z nejpoblárnějších a nejlepších norských lyžařů Thorleif Haug, raněn byv srdeční mrtvicí. Haug byl lyžařský fenomén. Jeho jméno — již dříve dobře známé v zemi fjordů — dostalo světový zvuk zejména na prvých Zimních Hrách Olympijských v Chamonix 1924, kde i naši závodníci se velmi dobře uplatnili. Ze Chamonix přivezl T. Haug — od té doby zvaný „lyžařský král“ — do Norska dvě zlaté olympijské medaile za dvě prvá místa: v běhu na 18 km a v kombinaci. Několikrát vyhrál i nejcennější lyžařskou trofej norskou a snad i světovou: dámský pohár. (Je to cena norské královny pro sdružený závod holmenkolský.) Zvítězil v nepřehledné řadě závodů. Byl i vynálezcem zvl. vázání, které nese jeho jméno. Norské lyžařství utrpělo jeho náhlou smrtí těžkou ránu. Svaz lyžařů Norům ihned telegraficky kondoloval.

REDAKCE

DNEŠNÍ ČÍSLO 2. vychází 22. prosince 1934.

ČÍSLO 1. vyšlo 24. listopadu 1934.

TĚM, kdo snad nejsou spokojeni s tím, že letos vycházejí do Vánoc pouze dvě čísla, pravíme, že s tím ani redakce není spokojena. Bohužel. Nešlo to jinak. Svaz je chudý. Vzal na sebe těžké břemeno FIS-závodů veden jsa myšlenkou přispět v dnešních zlých časech našemu státu i naší lyžařině. Nemaje prostředků nemohl však zříditi pro závody zvláštní kancelář v Praze. Svazová kancelář, která i za normálních časů je velmi zaměstnána, slouží dnes nejen důkladnému aparátu Svazu, ale i FIS-závodům a Zimnímu Sportu. Dvěma pánům se těžko slouží, třem vůbec nelze. Těžce to pocítujeme všude. Zejména náš list tím však trpí. Ale s příštími čísly si přeje jen pospíšme.

OBÁLKA Č. 1. je reprodukcí fotografie známého cameramana V. Vícha (z Leicy!).

OBÁLKA DNEŠNÍHO ČÍSLA je reprodukcí snímku Ing. J. A. Betlenfalvyho.

PROF. KAREL H., ČESKÝ BROD: děkuji za slova uznání! Odpovím obsírněji v dopise. Inserty — to je sice kámen v žaludku každého redaktora, ale když z nich (a právě z jejich umístění v textu) list žije!

P. T., T. TEPLICE: děkuji za uznání. Svazovou vlajku přineseme!

Dr. K. S. A PROF. K. K., PRAHA: děkuji za milá slova vládné kritiky. Ale chválíte příliš. Dělam jen to, co v daném rámci lze.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13.
ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNY 34 474. — PŘEDPLATNĚ NA
10 ČÍSEL Kč 35.—, JEDNOTLIVÉ ČÍSLO Kč 4.—, MAJITEL A VY-
DAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘÍHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120



LEOŠ STEHLÍK, DVĚ STOPY

SJEZD A SLALOM

Cvičitel'ský odbor T. S. Svazu lyžařů má ve svém aktuálním programu mezi jinými úkoly jeden obzvláště důležitý: soustavným a hojným cvičením sjezdu a slalomu co nejdříve postaviti u nás tyto disciplíny na stejně dobrou úroveň, jakou dnes máme v t. zv. klasických disciplínách, t. j. v běžích a skocích a jejich kombinaci. Vedle řady prostředků, jimiž chce dosáhnouti tohoto cíle, prostředků v první řadě praktických, musí pracovati i prostředky theoretickými. V úvahu zde přicházelo zejména vydání vhodné a všeobecně přístupné publikace o sjezdu a slalomu. Také k ní dojde. Dříve však budou jednotlivé stati chystané knížky otiskovány v „Zimním Sportu“. Z nich pak bude publikace definitivně sestavena. Obě alpské disciplíny probrány zde budou se všech stránek podle plánu, v jehož uskutečňování bude míti podíl několik znalců, kteří již dnes pracují. Tím ovšem není řečeno, že kdokoliv, kdo se cítí svými zkušenostmi povolán přispěti k tomuto dílu, by se nemohl naší práce perem zúčastniti. Rádi zařadíme do osnovy těchto článků jakýkoliv odborný rozbor kterékoliv složky sjezdového a slalomového závodění. Čím širší okruh autorů bude, tím lepší bude výsledek. Dnes přinášíme první stať, která je všeobecným úvodem pro chystaný soubor. Další — detailní — budou následovati. Red.

Sjezd a slalom byly známy již před válkou, ovšem v jiné formě než mají dnes, ale závodění v těchto disciplínách — pokud vůbec existovalo — se nerozšířilo; nebylo přesné metody pro ocenění výkonu. Bylo zjištěno, že při sjezdu je těžko určití nejlepšího a často rozhodoval o vítězi jen způsob mazání nebo divoká jízda bez zvláštní techniky; se slalomem — pokud se přihlíželo ke kráse jízdy — to bylo ještě horší.

Byli to Angličané, kteří společně se členy Švýcarského akademického Skiklubu našli formu pro posouzení výkonu a to kombinací sjezdu a slalomu, upravenou podle přesných zásad. Zvláštních zásluh získal si při této příležitosti Angličan Arnold Lunn, známý také v našich širších kruzích od té doby, kdy jsme zde četli, jak se odvážil o nás mluvit v Solleftea.

Zkušenosti z velkých mezinárodních závodů ukázaly, že umění sjezdu lze právě tak dobře zhodnotiti jako běh a skok. O tom, že i nejvyšší mezinárodní lyžařské ústředí došlo k tomuto názoru, svědčí uznání sjezdu a slalomu ve FIS.

Závod ve sjezdu jest v první řadě zkouškou rychlosti a jistoty, pak přichází v úvahu schopnost a pohotovost v posouzení sněhu, terénu a v odhadování překážek.

Jízda na lyžích dává největší požitky v rychlosti a ta jest pro závodního sjezdaře podmínkou sine qua non. Z rychlosti má mnohý strach, který jest velkou překážkou dokonalé jízdy na lyžích. Nejlepším způsobem k odvyknutí této bázně jest závod, neboť soutěžící v touze po úspěchu a v zápalu boje sjede i to, o čem se mu nikdy nesnilo, že by mohl sjetí. Všichni účastníci sjezdařského kursu na Krkonoších 1934, vedeného Zingerlem, potvrdí, že sjeli svahy, o nichž ani ti nejodvážnější nevěřili, že jsou přímo sjízdné. Ostatně každému zasvěcení jest známo, že v lyžařství platí mnoho *vidět dobré příklady*; pak již to jde mnohem snadněji.

Jistota jízdy, která je tolik důležitou jak pro závodníka, tak vůbec pro každého lyžaře, není zvlášť obtížno dosáhnouti při nevelkých rychlostech, ale při velké rychlosti je tomu naopak: závodník bez jistoty nemá valných vyhlídek. Při správně vyzna-

čené trati ztratí pády na čase a síle tolik, že ztrátu nelze nahraditi. Jeden jediný pád znamená při vyrovnané třídě soutěžících téměř vždy prohraný závod. Zde platí více než kde jinde: nepolož se, dokud tě to nepoloží. Jistota při určité rychlosti jest ovšem pojem velmi relativní.

Prvotřídní závodník musí nevyhnutelně míti schopnost rychlého posouzení vlastností sněhu. Na první pohled musí poznati každou změnu, jinak jest vystaven nebezpečí pádu.

Sjezd jest otázkou nejen nohou, ale i hlavy; není o tom nejmenší pochyby. Založení stopy hraje velkou roli i když jest trať správně volena, t. j. nejkratší a nejrychlejší. Závodník musí se pohotově a bez váhání rozhodnouti, zda a kde má jeti přímo, nebo nasadit švih, ať již za účelem regulace rychlosti jeho umění přiměřené, nebo ke změně směru. Zde prokazuje závodník svoji obratnost a všestranost ve vedení lyží.

Posuzování a odhadování překážek přichází ve sjezdovém závodě méně v úvahu; pro to byl vymyšlen slalom.

Nepřátelé sjezdu vytýkají tomuto druhu závodu handicap, který má na startu jezdec neznalý místních poměrů. Námitka ta jest z části oprávněna; proto bývá trať před vyznačením dána k dispozici pro trening. Ostatně při skoku se děje něco podobného.

Často je také poukazováno na velké nebezpečí úrazu. Zkušení odborníci však tvrdí na základě statistik, že úrazů při sjezdu není více, než při skoku. Sjezd i skok vyžadují velkou odvahu; velikou roli zde hraje temperament a individualita. Jsou závodníci, kteří dají přednost nejodvážnějšímu sjezdu před skokem se závodního můstku; jiní mají názor právě opačný.

Slalom kvalifikuje to, co nelze přesněji kontrolovati při sjezdu. Slouží k posouzení umění jezdec, jeho schopností v přesné, hladké a pohotové jízdě překážkové, při náhlých změnách směru. Aby nebyl nikdo handicapován, jest nutno dáti všem závodníkům stejné podmínky; proto se trať musí pečlivě připravit. Slalomové trati nesmějí míti žádné přirozené překážky, jako je les nebo balva-



J. A. Betlenfalvy, Výhled z Jahňacího štítu

nitý svah. To má své dobré důvody, jež jsou nasnadě a netřeba se o nich šířiti.

Praporky lze vyznačiti všechny možné druhy překážek a k tomu ještě s použitím různého svahu; jediné takové vyznačení umožňuje závodník najeti překážku co nejbliže a co nejostřeji bez nebezpečí.

Slalom jest nutným doplňkem sjezdového závodu; zde možno podle docíleného času posouditi, zda závodník odhaduje dobře překážky a zda nasazuje švih přesně tam, kde jest toho potřebí. Závod vyžaduje také schopnost a obratnost v precisním měnění směru jízdy a rychlosti.

Slalom má zcela jiné požadavky než sjezd. To výborně vidíme v praxi: mnohý vynikající sjezdař figuruje ve slalomu ne právě mezi předními. A právě to je životním oprávněním slalomu. Dobrých sjezdařů — pokud je lze srovnávati — je více než dobrých slalomistů.

Slalom vyžaduje dále ohromné soustředění. Při jízdě přímé jest rychlost jistým omámením; při sjezdu pak nepůsobí na závodníka tolik diváci jako při slalomu, kde jest soutěžící kriticky sledován od startu až do cíle. Absolutní soustředění jest zde bezpodmínečně nutné, neboť jen přesnost, spojená s rychlostí docíljuje zde úspěchu. Vždyť špatně najetá branka znamená ztrátu rychlosti a naopak: jedeš-li rychleji než jest nutno — mineš branku. Nejistota nebo dokonce pád pohřbí i nejkrásnější naděje.

Význam slalomu pro jízdu v terénu jest neoby-

čejný. Proto je slalom nejlepší lyžařskou školou.

Při sjezdu má závodník možnost eventuelní trať před závodem studovati a obeznámiti se před vyznačením s místními poměry; počet možností definitivního vedení trati není pak tak veliký, je-li dodržena zásada, že trať má býti co nejrychlejší a nejkratší. Slalom se svými brankami jest však jízdou na trati vlastně zcela neznámé, byť svah a kvalitu terénu a sněhu by bylo možno předem vyzkoušeti.

Dík okolnosti, že slalom nevyžaduje dlouhou trať a za normálních okolností ani příliš velkou přípravu, jest používán v krajích, kde se již vžil, i nezávodníky, jako účelný a zábavný prostředek k dobremu výcviku v jízdě na lyžích, zejména pro mládež. Jeho znamenité výchovné kvality jsou mimo spor. Jeho obliba a popularita jest podporována zejména tím, že divák může sledovati průběh celého závodu. V každém případě jsou sjezd i slalom nejmodernější lyžařské disciplíny.

Odpůrci vytýkají slalomu krátkost trati; nutno však vzíti v úvahu, že slalom vyžaduje při značném počtu překážek neobyčejně větší námahu než hladká jízda. Rovněž se praví, že mládí a síla nehrají při slalomu roli; k tomu nepřikývne nikdo, kdo jen jednou projel dobrou slalomovou trať jen v trochu říznějším tempu. Také potíže, které způsobuje velký počet účastníků, jsou uváděny jako námitka. To se odstraňuje snadno tím, že se podle poměrů připouští ke slalomu jen ti, kteří se umístili na předních místech ve sjezdu.

VÍTĚZSTVÍ ČESKOSLOVENSKÉ UMĚLÉ HRANY

Tuto malou reportáž otiskujeme ne proto, abychom z dlouhé řady našich sportovních výrobceů vyzvedli jednoho nad druhé, nýbrž proto, že jde o neobyčejně zajímavou cestu, kterou vykonal český vynález, že jde o velmi významné uplatnění se českého člověka, jeho myšlenky a jeho práva, že jde o hodnotný příspěvek české práce do mohutného konglomerátu evropské lyžařské industrie. U nás máme nesporně hojně rozvětvený lyžařský průmysl, který stojí na velmi kvalitním niveau. Naše domácí výroba lyžařských potřeb nás jistě uspokojuje. Ale přes to vidíme neustále cizí značky a cizí jména na našem trhu. Za tím je jednak naše pověstná nedůvěra k československému výrobku, jednak právo, které si u nás dovedli cizí výrobci včas zajistit. A nyní si představte, že český člověk má výborný nápad a že konečně po dlouhé a trnité cestě dosáhne úspěchu, že nejen v Československu, ale i v Německu, Švýcarsku, Rakousku, Itálii, Polsku a Francii je jeho patent zákonem chráněn. Ale nejen to, že se tam skutečně vyrábí a že přichází do oběhu pod českým jménem, že zkrátka musí zase cizina jezdit na něčem, co je československé. Tohle stojí opravdu za uvážení. My jsme jedním z nejstarších lyžařských národů ve střední Evropě. Od r. 1887 se u nás jezdí na lyžích. Ale při tom jsme dovedli stále užívat v ohromné míře cizího materiálu. V posledních letech se ovšem názory konečně obracejí. A nyní si přečtěte, jak československá umělá hrana to vyhrála v celé střední Evropě.

Začlo to u Rottů na Malém rynečku. Staří pražští lyžaři — většinou dobře situovaní lidé — kupovali před válkou téměř výhradně skandinávské lyže. Už tehdy se u nás vyrábělo dosti lyží tuzemské provenience, ale o ty se přirozeně nemuselo tak dbát. A tak v lyžařské dílně u Rottů ocitaly se v „opravném řízení“ ponejvíce lyže severské, t. j. drahé, ba velmi často — možno říci — i vzácné, zejména s hlediska dneška. Jejich majitelé přicházeli zpravidla s důraznou žádostí, aby oježděné hrany byly nějakým způsobem „rekreovány“. To se dělo tehdy jedině hoblováním. A proto bylo nejčastěji slyšeti úpěnlivou žádost, aby se hoblování dělo co nejopatrněji, aby „shobnutá“ vrstva byla co nejslabší, aby co nejvíce dřeva zůstalo zachováno.

Tehdy pracoval ve sportovním oddělení fy Rott pozdější vynálezce umělých hran — Černý. Problém rekreace, resp. ochrany hran nedal mu pokoje. Začal přirozeně s kovem. Zkoušel nejrůznější způsoby montáže kovových hran. Nic však neprestoupilo stadium pokusů. Pak přišla velká válka. A po ní Černý svůj problém dořešil. Vynalezl svoji umělou tvrdou hmotu, kterou všichni známe. Osamostatnil se a mnohý z nás zajisté znal jeho malý krámeček v Dlouhé třídě. Tam dělal svoje umělé hrany a odtamtud vycházely do světa, doprovázeny přirozeně nedůvěrou. Nedůvěrou jednak proto, že byly české, jednak proto, že tehdy se lyžařské novinky jen rojily. Trochu zájmu bylo, ale na uživení nestačil. Ale jsou u nás lidé, kteří zkouší všechno. K nim patří známá předlouhá postava ředitele Havlíčka, který nejen projezdil kde jaké lyžařské hory, ale zkusil i kde jaký lyžařský vynález. Přirozeně i Černého hrany. Jednoho krásného dne objevil se řed. Havlíček, tehdy sport. redaktor Večera, v Černého krámkou, řekl mu, co si o jeho hranách myslí, jakou mají opravdu hodnotu, jaký úspěch měly v Alpách a hezky od plic si milého Černého vypůjčil, proč se nestará o pořádnou reklamu a zejména o pořádné právní zabezpečení tak dobré věci. Černý si vzal Havlíčkova slova k srdci a dal se

do toho. Zajímavo je, že jeho hrana to dříve vyhrála za hranicemi, než doma. V důsledku jistých kroků počaly docházeti ze zahraničí dotazy. Černý je svědomitě vyřizoval. Konečně ani světoznámý Hannes Schneider z Arlbergu nemohl zůstatí pozadu. Po brzkém dorozumění s Černým začal Hannes vyráběti ve svých montovnách černého hrany ve velkém. Tam vlastně dostala tato československá hrana mezinárodní zvuk. Pak už to šlo rychleji. Jednoho dne objevuje se po předchozí výměně depeší v Praze ředitel známé firmy Och Frères z Zürichu. Po jednání s Černým odváží si licenci a zanechává Černému první větší obnos, který stál dosud v této historii za podstatnější zmínku. Černý se řádně zásobil a nejdříve zorganizoval zahraniční turné. Téměř všechny své prostředky dal do tohoto podniku. Doprovázen svojí manželkou vydal se do Rakouska, Švýcar a Italie. Ve veliké řadě míst učil vyrábět a montovat své hrany a prodával své licence. Všude byl neobyčejný zájem. V Zürichu byl dokonce filmován při své práci. Za šest týdnů je opět v Praze máje v tobolece obnos, dovolující mu podstatné rozšíření a zdokonalení závodu.

Pak přišla zajímavá patentová stránka věci. Jeho myšlenky se samozřejmě chopilo mnoho napodobitelů. Černý se tudíž obrátil na cestu práva a dal si svůj vynález patentovati v celé řadě států. Patentová definice jeho hran je neobyčejně široká. Zní: *lyže vyznačené tím, že na hranách jízdne plochy zapuštěny jsou pásky z celuloidové, neb podobné účinné hmoty, takže jsou jimi nahrazeny u lyží původní hrany.* Dosažení patentu není věcí ani lehkou, ani jednoduchou, ani lacinou. Patentování této široké formule v sedmi, pro věc nejvíce významných státech dlužno označiti za úspěch. — A úspěch české věci nedal ovšem zejména v Německu četným hlavám spáti. Na trh přicházely hrany z nejrůznějších umělých látek, z rohoviny (Weissshorkante), z lisované impregnované látky (Pressstoffkante), z umělé hmoty, nanášené ve stavu tekutém (Expresskante), z lisovaného dřeva



F. Stejskal, Na Kotliče v Nizkých Tatrách

(Lignostone), z galalitu a z podobných látek. Černý se omezil zprvu na výstrahy a gentlemanské varování. K žalobě se stále neodhodlával. Zahraníční patentový spor stojí mnoho peněz a výsledek je problematičtější, než u všech ostatních soudů. Dříve nebo později by však žalovati musil, nechtěl-li by přijít o živobytí. A tu jej předešel a mnoho výloh mu uspořil německý průmyslový gigant AEG. „Allgemeine Elektrizitäts-Gesellschaft“ v Berlíně zahájila u říšského patentního úřadu proti Černému proces o zrušení říšskoněmeckého patentu jeho hran. AEG byla na věci velmi interesována, neboť mohla bez zvláštních provozních opatření vyrábět něco podobného. V elektrickém průmyslu existuje celé množství takových hmot. AEG uváděla proti Černému zejména, že jeho patent nechrání nic nového, neboť již před jeho udělením bylo prý známo užívání umělých hran z nekovových látek. Černý jel k soudnímu patentovému řízení do Berlína s pocity velmi smíšenými.

S jakými pocity však Berlín opouštěl je tu těžko vypsát. Patentní soud německé říše nejen odmítnul žalobu AEG, ale dal Černému ještě skvělé zadostiučinění. V odůvodnění rozsudku stojí totiž konstatování, že „majiteli patentu patří zá-

sluha, že první opatřil právní ochranu umělé hraně, nemající nedostatků hran kovové“. Vážení čtenáři, je-li malý český člověk-vynálezce žalován dnes v hlavním městě Německa takovým obrem jako je AEG a vyhraje-li po korektním a odborném pojednání proces, na němž má i národohospodářské vedení říše jistý zájem, pak může mít slavnostní pocity. Přejeme je Černému. Zastupoval tam dobré jméno celého československého lyžařského průmyslu. Ne těch několik žalob, které nyní Černý podává na některé německé firmy, ale úspěch československého jména a československé věci, to je největším kladem zmíněného sporu, kladem, jehož národohospodářský a konečně i sportovní a zejména lyžařský význam pro nás netřeba zdůrazňovati.

I ostatní naši lyžařští výrobci měli by své výrobky náležitě ochrániti. Vždyť máme tolik věcí v tuzemské lyžařské industrii, které se svojí kvalitou úplně rovnají zahraničním. Proč se tak málo řídíme heslem: „Kupujte československy“. Přijedete-li do Anglie, uvítá vás na přístavním pieru důrazné vyzvání: „Buy british!“ Ti bohatí Angličané!

Pro nás tedy tím spíše platí: *Kupujte výhradně československé lyžařské zboží!*

O TOM ŽENSKÉM PODNIKÁNÍ

Redakce uveřejňuje tento srdnatě projevový názor známé sportovkyně očekávajíc, že tentokrát nebudou mlčet ty a ti, kdo souhlasí a tím spíše ovšem ty a ti kdo nesouhlasí. Jen se nebojte a napište! Tady je na to pravé místo!

Nikdo by nevěřil, jak je těžko dát dohromady malou dívčí partu, na příklad pro letní putování na čtyřech kolech. Nejsm nijak nadšena pro feminismus; velká ženská shromaždiště mně nikdy neimponovala; přiznám se, že velké ženské podniky en masse téměř nenávidím a vyhýbám se jim pro delší pobyt na sto honů. Odjakživa závidím chlapcům jejich soudržnost a podnikavost v malých skupinách, jež, zdá se, zůstávají dosud jejich výhradou.

A přece je společnost tří, čtyř lidí k cestování nejvýhodnější! Shodnete-li se předem v programu a máte-li pro sebe vzájemné sympatie, je tento malý kruh lidí na cestu nejlepší. Mezi třemi máte už dostatečnou změnu a výběr, což je nesporně polehčující okolností proti cestování ve dvou; jedním člověkem se lehkou unavíte. Málokdo má schopnost nestat se obtížným svou dlouho trvající přítomností. Ve třech nejste tak vázány, naopak jste volnější při své okamžité zálibě též pro někoho cizího, k rozhovorům se zajímavými lidmi, kteří se přece někdy cestou vyskytnou.

Tři, to není zajisté mnoho, ale přece to byl počet příliš veliký na sehnání letní party děvčat! Různé jiné zájmy, nespolehlivost, důvody rodinné, soukromé i obchodní a často jen pouhá nerozhodnost bývají obyčejně příčinou nesoudržnosti, byť byla vše najisto smlouvena. Je to skoro neuvěřitelné.

A tak jsem letos i já pohořela se svým od jara už projektovaným plánem vydat se soukromě na dobrodružné putování čtyřsedadlovým vehiklem z dob bezmála už Žižkových na alpské křivolaké silničky, aspoň s nízkými ambicemi údolními.

Jaký div, že zrazena ženami, přijala jsem v červenci raději společnost tří mužů a natočila svoji nezmarnou káru BSA, ne sice už pro krátkost času do Alp, ale alespoň na Orlické hory. Posádka se stoprocentně vyznamenala a osvědčila se v každém ohledu jak v mechanické péči o náš dopravní prostředek, tak i v kamarádské shodě při veselém „chasnění“.

Děvčata na takový samostatný podnik věru těžko dostanete. Svěřuji se zpravidla elegantním, spolehlivým vozidlům, jež je dopraví na místo bez nejmenších nepříjemností a nevědí, že i překážky mají svůj půvab. V tomhle despektu ke starším vozidlům jsme ještě tak malé proti jiným zemím! V Anglii potkáte na sta „diluvialních“ automobilů, řízených veselými děvčaty, jež se ani dost málo neohlížejí na zevnějšek svých nejnemožnějších karoserií, ani se neobávají možnosti různých překvapení rozmarného stroje, jež silniční kolegové vždycky pomohou nějak obelstít. U nás však nelze říci, že by tato perspektiva naše automobilistky příliš lákala.

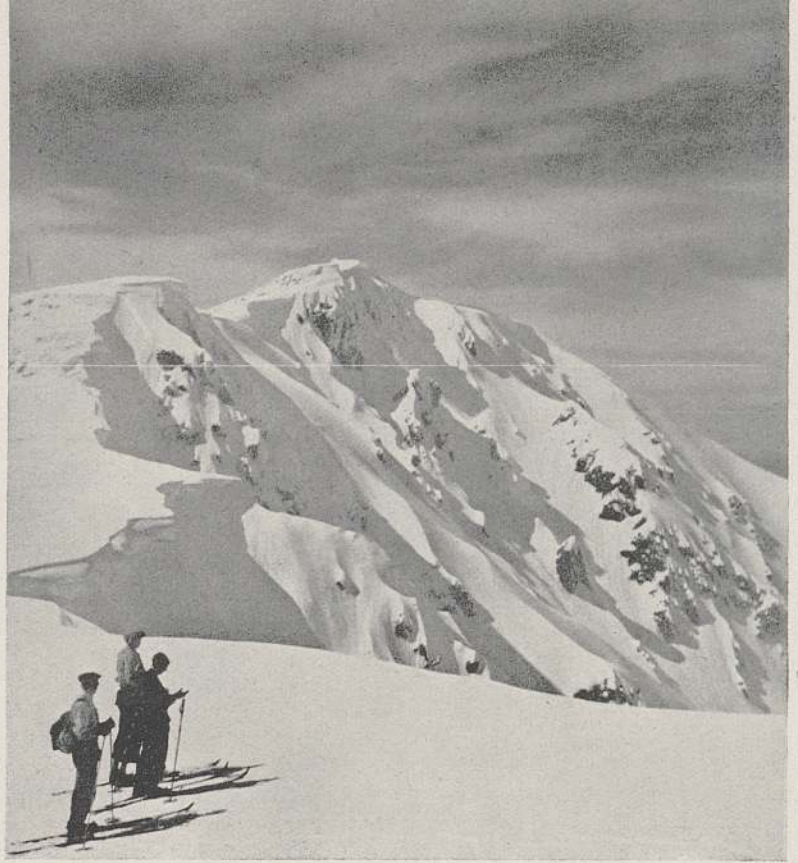
Nicméně, ač se mi velmi zalíbilo v těchto třech mládencích, nutí mne odvěký pud organizační, abych se aspoň na zimu pokusila o malé sportovní party také mezi námi děvčaty pro lyžařské weekendy. Uvidíme, kolik přívrženkyň nejen tohoto sportu, ale i této myšlenky malých společných zájezdů na soboty a neděle se vyrojí a zda se přes jejich vlastní dřívější výzvy nerozprehnou ještě před prvním pokusem o nějakou součinnost.

Již před třemi roky sešlo se nás několik na podzimní kondiční běhy u Lodenic v soukromém terénním treningu, střídaném pro pestrost nejrůznějšími cvičeními v lehké atletice, volleyballu, střelbě lukem i puškou atd. Ale i tyhle krásné podniky se opakovaly jen několikrát. Jedině od lyžařských nedělí (protože u nás už tak znárodněly ve všech vrstvách) lze snad očekávat soustavný a trvalejší zájem o společný výevik i u žen, jako jej pěstují již dávno muži, věduce, že hromadný trening má daleko větší význam svým efektivním přínosem výkonnosti technické i nervové. Ráda se postarám o pořádání těchto malých ženských lyžařských weekendových cvičení, od nichž bychom si mohly slibovati soustavné zlepšování lyžařského umění našich žen, které — bohužel — doma stále není ve svém průměru ani dostatečné.

U nás máme tak vyspělou tělesnou kulturu. Naše lyžařství nejen není pozadu, ale zaujímá svojí technickou úrovní jedno z předních míst v našich sportech. Ale abych byla upřímná: platí to jen o mužích.

J. Hořice,
Hledal stopu svého pána





F. Stejskal, Chopek v Nízkých Tatrách

SLAVOJ SVOBODA

JASANOVÉ DŘEVO NA LYŽE

Při koupi lyží je obyčejně kupujícím hledán a prodávacem doporučován tak zvaný *horský jasan* jako záruka dobré kvality. Stejně bývá chválen jasan hustě rostlý, jehož letokruhy jsou široké 1—2 mm. Obě tyto známky jsou velmi hledány; skutečnost je však jiná a věc sama si žádá, aby tyto nesprávné názory byly opraveny. (Někde ovšem pod t. zv. horským jasanem jest míněn jasan rostoucí v údolích hor, ale zpravidla se dělá reklama jakémusi horskému jasanu, který v pravém slova smyslu v Čechách a v zemi Moravskoslezské neznáme.)

Jasan (*Fraxinus excelsior*) je nejčetnější v nížinách. V zemích českých dostupuje v údolích až 900 m vysoko, ale je nepochybně, že svoje vlastnosti nejlépe vyvíjí na půdě naplavené, v nížinách. (Výjimku činí Podkarpatská Rus, kde zhusta výborně roste i na hřebenech.) Žádá půdy hluboké, propustné, vlhké. Zde bývá vystaven větrům, zvyká si na namáhání v ohybu, kroucení, tlak; jeho vlákna jsou delší, stává se pružnějším. Zde má též dostatek světla i tepla, na kterýchžto složkách závisí obsah ligninu v buněčných stěnách. Lignin zvyšuje nosnost dřeva.

Kromě toho jasan, rostoucí v nižších polohách za dostatečného světla má značný přírůst. Letokruhy jsou široké. — To však není chybou, jak se mnohdy hlásá. Pro jasanové dřevo, jako pro

dřeva všech stromů listnatých platí zásada: *čím širší letokruhy, tím tvrdší dřevo.*

Toto pravidlo platí pro jasan asi do šířky 6—8 mm; pak dřevo zůstává asi stejné tvrdosti. V praxi však na lyžích nacházíme letokruhy sotva 5 mm široké. — *Je tedy velmi pochybené tvrzení, že dřevo s hustými letokruhy je tvrdší.*

Určitou výhodu však úzké letokruhy přece mají. Plocha lyží se poměrně méně vydírá. Toto vydírání však je závislé více na způsobu řezu, než na hustotě let. — Řez bývá dvojitý: 1. skluznice projevuje letokruhy více méně vedle sebe; patka lyže však léta svisle probíhající; to je *řez radiální*; 2. na skluznici je velmi málo let (nebo dokonce žádná) a jsou skoro napříč; na patce pak jsou léta vodorovná, t. j. *řez tangenciální*, či tak zvaný *blánový*. Při prvním řezu hraje hustota let určitou úlohu při vydírání; čím hustší letokruhy, tím menší vydírání, ježto jarního dřeva jsou jen nepatrné pásy. — Při řezu blánovém se odře část až na letní dřevo a tu šířka letokruhu má význam nepatrný. (Vydírání je zde rovnoběžné se skluznicí.)

Důležitější otázkou je *pravidelnost* růstu. *Lyže s dřevem pravidelně rostlým jsou vždy lepší.*

Na Podkarpatské Rusi, kde jasan je skutečně stromem horským, roste výtečně i na hřebenech. Je velmi pravidelně rostlý. Byl již použit na výrobu lyží; měl jsem příležitost posoudit mnoho



VYSOKÉ TATRY V MRACÍCH

vlevo:

S. Glogar, Cestou na Rysy

vpravo:

J. A. Betlenfalvy,
Pyšný štít, Jastrabá
a Čierný štít

J. A. Betlenfalvy, Vý-
hled z Gerlachu

párů lyží z něho vyrobených; mají dosti husté letokruhy, jsou značně pružné, ale rychle se opotřebují a vydírají. Jejich trvání není delší než našich dobrých lyží.

Tedy ani horská provenience jasanu, ani husté letokruhy nejsou zárukou dobré kvality lyží; spíše obráceně: ukazují na jejich horší vlastnosti.

Důsledek:

nezáleží tedy při koupi lyží na tom, zda jsou z t. zv. „pravého horského“ jasanu, protože:

1. v českých zemích vlastně „horských“ jasanů nemáme;
2. nemáme možnost „horský“ jasan podle dřeva rozeznat ani mikroskopem od jasanu z nížin;
3. stejně kupujeme jasan z nížin; říká se však, že je to „horský“;
4. při tom však jasan z nížin má lepší vlastnosti, než vychvalovaný jasan „horský“.

Nevyhledávejme při koupi úzkostlivě lyže ze dřeva hustě rostlého, neboť takové i když se méně vydírají — mají zpravidla menší pružnost a pevnost.

Za to hledme na správnost řezu a pravidelnost růstu.

Při tom všem ony známky, které pro vlastnosti lyží mají největší důležitost, ucházejí naší kontrole. Je to manipulace se dřevem před zpracováním (sušení) a při zpracování (paření). — Touto manipulací mění se velmi obsah vody, který má na hodnotu lyží základní vliv.

O tom však až jindy.

Literatura: Ing. J. Koňšel: Stručný nástin pěstění lesů. — Ing. Hugo Szalatnay: Těžba lesní. — Gabr. Janka: Die technischen Eigenschaften der Hölzer. — Gayer-Fabrizius: Die Forstbenutzung.

KAREL DRLÍK

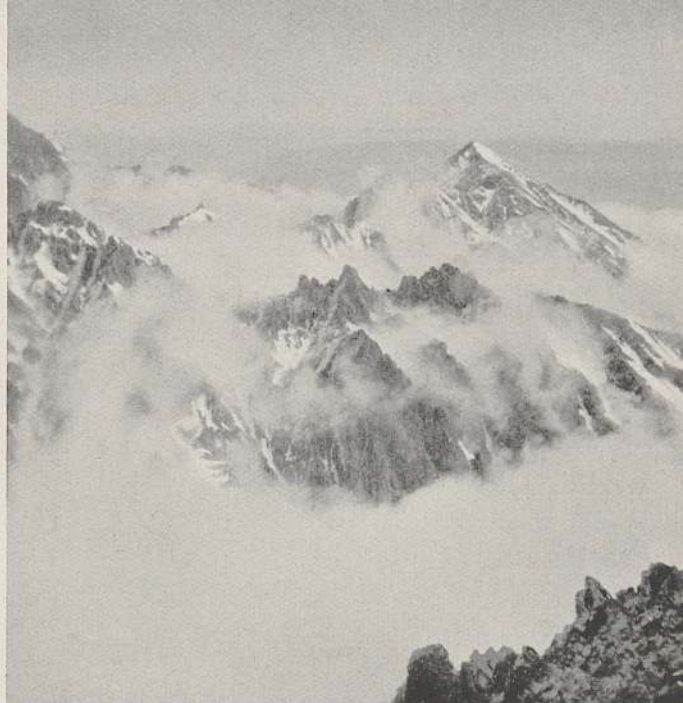
LYŽAŘ V JESENÍKÁCH

Jeseníky tvoří pásmo dlouhé 90 km a jejich území je čtyřikrát větší než Krkonoše. Bohužel nejsou českým lyžařům ani zdaleka tak známy jako Krkonoše, ač pro své skvělé scenerie, rozlehlé malebné lesy, romantická údolí a rozhledy zasluhují aspoň stejné pozornosti. Jeseníky jsou sice proti Bezkydám drsné horstvo, nejsou oživeny chaloupkami až na hřeben, za to poutají naši pozornost rozsáhlými loukami na hřbetech.

Zajímavé lyžařské dráhy, vedoucí po hojně zvlněném hřebenu, lákají lyžaře. Nejčastěji vystupujeme na

hřeben z Ramzové a z Koutů, z Malé Morávky a Karlovy Studánky. Lyžařská trať Ramzová-Šerák, Koperník, Červený vrch, Červenohorské sedlo, Kouty je nejhledanější. Zdatnější lyžaři s oblibou zajíždějí na hřeben od Červenohorského sedla přes Praděd do Ovčárny. Nejméně je navštěvován nezalesněný terén od Ovčárny na Vysokou Holi, k Jelení studánce a na sedlo Skřítek mezi Sobotínem a Rýmařovem, ač i ten má své krásy, podnes nedocenené.

Sjezdy s Král. Sněžníku do Starého Města, se Še-



ráku do Ramzové a Dol. Lípové, s Vozky do Kolštejna, s Červeného vrchu do Koutů, s Pradědu do Karlovy Studánky, s Vys. Hole do Morávky, od Jelení studánky přes Alfredku do Karlova, s Pečí do Sobotína.

Louky k cvičení jsou rozsáhlé, v chráněných polohách a v bezprostřední blízkosti chat. V úvahu přicházejí:

Ovčárna pod Pradědem 1306 m, Alfredova chata KČST. 1187 m, Švýčárna 1367 m, Červenohorské sedlo 1011 m, Ramzová 700 m, Staré Město pod Sněžníkem 536 m, Kolštejn, Dol. Lípová, Frývaldov-Gräfenberg, Karlova Studánka, Karlov, Rýmařov, Kouty n. Děsnou, Sobotín.

Po stránce ubytovací je o lyžaře na Jeseníkách náležitě postaráno. Letos bude dostavěna největší česká chata na Červenohorském sedle. Osvědčené české chaty jsou: Alfredova pod Jelení stud., chata KČST ve Starém Městě p. Sn. a Jungmannova chata na Stříbrnici.

Ze soukromých chat je na prvním místě Ovčárna pod Pradědem (nejlepší lyžařský terén v Jeseníkách), dále lázeňské místo Karlova Studánka, pak Skřítek, rozhledna na Pradědu, Švýčárna, Červenohorské sedlo, Vřesová studánka, Chata Jiřího na Šeráku, Slezský dům na Titzhüblu a Králický Sněžník.

V úseku Praděd—Ovčárna—Petrova Skála—Alfredova chata KČST a Jelení studánka—Skřítek bylo péčí odboru KČST Krnov—Bruntál a Opava provedeno nové zimní značkování. Tyče jsou po celém hřebenu 10 až 15 m od sebe vzdáleny. Na vhodných místech jsou upevněny *lyžařské značky* se šipkou, směřující k chatě:

- A = Alfredova chata KČST.
- O = Ovčárna.
- F = Františkova myslivna.
- P = Petrova Skála.
- M = Malá Morávka Karlov.

S = Skřítek—Sobotín.

R = Rozhledna na Pradědu.

Prudké sjezdy, které nutno sjížděti s největší opatrností, jsou opatřeny výstražnými tabulkami v barvě žluté.

Za jeden den lze absolvovati tyto tury:

Od Alfredovy chaty (stan. dráhy Malá Morávka):

- I. Jelení studánka — podél tyčí na Petrovu Skálu k Ovčárně.
- II. Jelení studánka — Františkova myslivna.
- III. Jelení studánka přes Pece na Skřítek (nádraží Sobotín).

Od Ovčárny (st. dráhy Vogelsejř nebo Malá Morávka nebo Vrbno ve Sl.):

- I. Petrova Skála — Alfredova Chata.
- II. Praděd Švýčárna — Červené sedlo (st. dráhy Kouty nad. D. neb Frývaldov — G.).
- III. Praděd — Švýčárna — Kouty n. Děsnou.

Z Červenohorského sedla: (stát. dráhy Kouty n. D. neb Frývaldov-G.):

- I. Švýčárna — Praděd — Ovčárna.
- II. Vřesova studánka — Koprník — Šerák — Ramzová.

Šerák (stanice do Ramzové neb Dol. Lípové): Sjezdové cesty do Dol. Lípové neb Frývaldova neb Ramzové.

- I. Výstup na Koprník, sjezd Vozka—Kolštejn.
- II. Koprník — Červený vrch — Kouty n. D.

Staré Město pod Sněžníkem:

- I. Stříbrnice — Králický Sněžník a zpět.
- II. Slezský dům přes Vřesoviště do Ramzové neb Kolštejn.

*

Je těžko vylíčit krásy Jeseníků. Přijďte, budete překvapeni a odjedete spokojeni. Sníh vydrží dlouho do jara. Podrobné informace pro hromadné zájezdy si vyžádejte od lyžařského referenta Jesenické župy KČST (Krnov, Albrechtická 47).

PŘIPRAVUJEME ZÁVODY FIS 1935 VE VYSOKÝCH TATRÁCH

KAREL BLOMAN

JAK PRACUJÍ TATRANŠTÍ

O úkolech a pracovních Tatranského odboru Organizačního výboru závodů FIS 1935.

Rozhodnutí Svazu lyžařů, aby závody FIS 1935 byly uspořádány ve Vys. Tatrách nutno v každém ohledu schvalovati. Budiž to zde konstatováno zvláště se zřetelem k občas vyslovovaným pochybnostem, zda možno se spolehnouti na dokonalý průběh závodů, jichž rozsáhlý pořad se všemi technickými a pořadatelskými problémy zdá se téměř nezvládnutelným na vzdálenost, jaká dělí Prahu od vlastního místa závodů. Jsem však přesvědčen, že každý z nevěřících by ihned odložil své pochybnosti, kdyby shlédl úžasný kus práce, provedené Tatranským odborem organizačního výboru závodů FIS 1935. Tatranským již dnes patří nepopíratelný nárok na uznání, neboť úporně se starají o vše, aby důkladná příprava a reprezentační provedení podniku bylo bezvadné. Že se tak může státi jen za poctivé spolupráce všech zúčastněných funkcionářů a za vydatné podpory interesovaných činitelů veřejných, státních, zemských, civilních i vojenských, jest samozřejmé.

Předsedou Tatranského odboru je *Michal Haviar*, okresní náčelník v Popradě, který je mužem na svém místě. Podporován ve své funkci úřadujícím místopředsedou *MUDr. Janem Opatrným* a dalšími místopředsedy *MUDr. Jos. Říhou* a *MUDr. Pavlem Kuschem* je sloupem celého odboru. Svým vlivem je prostě nepostradatelným činovníkem.

Zvláště nutno se zmíniti o ústředním jednateli *Mil. Slavíkovi*, který je hybnou pákou všech odborů a který uspořádání závodů věnuje všecken svůj čas i všechny své síly.

Vlastní práce prováděna je speciálními odbory.

Dopravní odbor

pod vedením řed. *Ing. Frant. Rejchrt*a má na starosti problém dopravní, který při omezených komunikačních možnostech, při očekávané návštěvě, při uvážení místní situace a spojení jednotlivých tatranských středisek není nijak lehkým úkolem. Zde nutno vše pracovat do nejmenších podrobností. K úkolům odboru druží se jako samostatná kapitola stavba parkovišť pro auta a autobusy na Štrbském Plese. Všechna tato parkoviště, celkem 9, byla již zhotovena. Náklad na ně není ovšem malý.

Ubytovací odbor

je podřízen *škpt. Jar. Müllerovi*, který s řadou spolupracovníků řeší obtížný úkol ubytovati ve Vys. Tatrách a jejich bezprostředním okolí očekávaný nával diváků, funkcionářů a závodníků. Pomyslíte-li, že každý z vás chce dobře bydlet, spát a jíst, představíte si jak záviděníhodnou práci mají ubytovací činovníci.

Technický odbor

připravuje všechny předběžné práce technické pro skoky i běhy; podléhá *ing. Robertu Vosykoví*.

Finanční odbor

má dnes již větší díl svých úkolů vyplněn. Mezi nimi jistě nejobtížnějším bylo opatření úhrady na rekonstrukci Jarolímkova můstku na Štrbském Plese; tato rekonstrukce vyžádá si totiž statisícové náklady. Uvážíme-li i opatření úhrady pro všechny ostatní výdaje, možno tuto práci označiti vpravdě za gigantickou. Odbor vede *Ph. Mr. Samo Bálavský*; jednatelem je *Frant. Sladký*.

Právní odbor

za předsednictví *JUDr. Oldřicha Miřka* je v úzké spolupráci s odborem finančním; je jeho nejvydatnějším pomocníkem.

Stravovací odbor

pod vedením místních odborníků *Jana Franka* a *Gust. Nedobrého* pečuje o okamžité ošetření žaludků očekávané tisícové návštěvy v hlavních dnech závodů.

Zdravotní odbor

řeší otázky první pomoci a ošetření jak závodníků, tak i diváků. Spolupracují četní lékaři místních léčebných ústavů pod vedením *MUDr. Josefa Říhy* a *MUDr. Viktora Hoppeho*.

Kulturní odbor

v čele s *vládním radou Bernovským* sestavuje program kulturních a hudebních podniků společenského pořadu FIS závodů.

Propagační odbor

stará se za spolupráce četných propagačních institucí o reklamu závodů FIS u nás i v cizině. Mezi své spolupracovníky počítá mnoho významných slovenských žurnalistů.

Poštovní odbor

připravuje dokonalé poštovní, telefonní a bezdrátové spojení na místě i s cizinou. K speciálnímu úkolu jeho patří rozhlas státní i místní. Odbor je v rukou *ing. Jos. Procházk*y.

Bezpečnostní odbor

provede bezpečnostní opatření při závodech hlavně s ohledem na zvýšený dopravní ruch na Cestě Slobody; také část pořadatelských úkolů patří do jeho působnosti. Předsedou je *npor. Alois Brázda*, okr. čet. velitel v Popradě.

Stavební odbor

provádí rekonstrukci Jarolímkova můstku podle návrhu náčelníka arch. K. Jarolímka. Po rekonstrukci bude můstek na Štrbském Plese největším můstkem v republice. Předsedou arch. *Jos. Šašínk*a.

Pořadatelský sbor

pracuje na celé řadě důležitých úkolů, které oceníte až na místě sami.

Kromě Tatranského odboru pracuje velmi intenzivně i odbor bratislavský, zejména po stránce propagační. O něm přineseme referát v příštím čísle.

B. Rašmadžian,
Návrh plakátu
k závodům
FIS 1935

UBYTOVÁNÍ PŘI ZÁVODECH FIS VE VYSOKÝCH TATRÁCH VE DNECH 8.—18. II. 1935.

Ubytovací odbor ve Vysokých Tatrách za obětavého vedení předsedy štkpt. Müllera provedl veškeré přípravné práce s ubytováním spojené. — Přesný soupis hotelových pokojů jest připraven a s přidělováním objednaných pokojů započne se po 1. lednu 1935. — Ceny za ubytování jsou různé a pohybují se od Kč 50 do Kč 120.— za osobu a den včetně bytu a celodenní stravy. —

Aby ubytování všech hostů mohlo býti řádně a spolehlivě provedeno, jest nutno, aby všichni zájemci přihlásili se co možná nejdříve. — Jest samozřejmé, že bude se při přidělování bytů přihlížeti ke zvláštním přáním, zvláště však v případě přihlášky na celkový pobyt od 8.—18./II. 1935. —

Veškeré přihlášky a dotazy o ubytování zasílejte jedině: ÚSTŘEDNÍ UBYTOVACÍ KANCELÁŘI FIS ve ST. SMOKOVCI na Slovensku. — V přihlášce udejte, jaký pokoj a v jaké ceně žádáte. — Přidělení bytu oznámí se každému písemně a bude každému poslána složenka, kterou nutno zaslati zálohu Kč 50.— a manipulační poplatek Kč 7.— za každou přihlášenou osobu. — Záloha bude vyúčtována při placení hotelového účtu. — Aby se návštěvníci závodů, které se konají po celých Vysokých Tatrách, mohli všech jednotlivých závodů účastniti, jest dostatečně postaráno o bezpečnou a včasnou dopravu diváků autobusy, elektr. drahou a jinak na místo závodu. —

Rovněž o stravování jest dobře postaráno. — Kromě dobře zásobených hotelů postavil p. Nedobry na Štrbském Plese u konečné stanice elektr. dráhy velký

bufet, kde za levné ceny lze obdržeti různá občerstvení a teplé nápoje. — Také u skoku pod tribunami jest zřízen velký bufet. —

Ubytovací a stravovací odbor stará se svědomitě o pohodlí všech návštěvníků, prosí však, aby mu byla práce usnadněna tím, že přihlášku na ubytování po dobu závodů FIS odešlete ihned. —

Jak vzniknul oficiální plakát FIS-závodů 1935. Jednou z prvních starostí propagačního odboru byl plakát. Vzhledem k mnohým zkušenostem z předcházejících let byl zvolen tento postup: vyzvána byla řada malířů-lyžařů zvláštními dopisy o podání návrhů. Zdůrazňujeme, že zde nešlo o skutečnou soutěž, byt omezenou, nýbrž pouze o jakýsi větší výběr. Sešla se řada návrhů. Organizační výbor, nejsa v tomto směru nikterak vázán, mohl si sám vybrati, přes to však k posouzení zvolil komisi, v níž byli malíři Cina-Jelínek, O. Bubeníček a Artuš Scheiner vedle zástupců Org. výb. dra Kalibery a Ing. A. Jaurise, který formálně předsedal. Po pečlivém výběru rozhodla se komise doporučení návrh Koutský-Horák, ten, který dnes všude vidíte. Volba byla skutečně zdařilá, byt poměrně lehká. Ostatně jedině tento návrh vyhověl všem podmínkám, jež jsme požadovali, zejména pokud šlo o možnost zmenšovací až na zcela nepatrné rozměry. Plakát a sice ve velkém i malém vydání, kolky i nálepky (pro něž také užito plakátového emblemu) tiskla firma V. a A. Janata v N. Bydžově. Obraz plakátu je i na propositcích, jež rozeslány i za hranice, je na diapositivích a obálcích, je na FIS-zboží, na diapositivích, odznacích atd. V prvním čísle umístili jsme jeho zmenšený otisk.

Dnes přinášíme reprodukci Rašmadžianova návrhu, který byl v pořadí na druhém místě. Tisk obstaral autor na svůj náklad. Děkujeme mu.



N. Lang, Šumava, pohled z Falkensteinu

M. Karliček, Na potoce (I)





J. A. Betlenfalvy, Vysoké Tatry z Velké Lomnice

M. Karliček, Na potoce (II)



SVAZ LYŽAŘŮ RČS

Valná hromada Svazu lyžařů konala se 4. listopadu 1934 v Praze ve velkém sále hotelu Zlatá Husa. V předvečer jí předcházela výroční sjezd evičitelů, soudců a náčelníků, o němž jsme referovali v I. čísle t. l. Pak následovala obvyklá předporada delegátů a ústředního výboru, která probrala pořad valné hromady, porokovala o všem, co delegáty zajímalo, zodpověděny byly na ní přednesené dotazy, debatami vyjasněny všechny aktuální otázky, sestavena kandidátní listina pro volby atd., takže valná hromada sama měla velmi hladký průběh a živý spád.

Předsedal jí Ing. A. Jauris. Shromážděné pozdravil za ministerstvo zdravotnictví ústřední ředitel státních lázní Dr. B. Sládek a za KČST. Dr. Jakubec. Předseda věnoval čestnou vzpomínku zemřelým, zejména mistru J. Bimovi (jehož nekrolog zařadili jsme v tomto čísle na jiné místo) a starému zasloužilému pracovníku Svazu J. Dykastovi. Čestná plaketa „Za zásluhy“ odevzdána, jak bylo již loni usneseno, místopředsedovi řed. K. Hlaváčovi, náčelníkovi arch. K. Jarolínkovi, mistru J. Feistauerovi a učitelu J. Ďoubalíkovi. — Čestným členem zvolen zasloužilý býv. předseda Svazu Dr. J. Scheiner. — Valná hromada usnesla se udělití plaketu „Za zásluhy“ Dr. Ing. E. Šebelovi. —

Funkcionáři, činní v uplynulé saisoně, vydali počet ze své práce ve svých zprávách, tiskem rozmnožených, jež přítomní delegáti předem obdrželi a zajisté předložili svým klubům, takže z důvodů úspory místa můžeme od jejich otisknutí zde upustiti. Byly to zejména: zpráva *náčelníková* o činnosti *technického sboru* (včetně odborů a referentů: dorosteneckého, soudcovského, závodního, závodnického, cvičitelského, můstkového, sjezdového atd.), zpráva *mezinárodního tajemníka*, zpráva *jednatele*, zprávy *referentů*: pojišťovacího, zdravotního, tiskového atd., zprávy celé řady *komisí a odborů*, zpráva *tajemníka závodů FIS*, zpráva *vydavatelstva „Zimního sportu“*, zpráva *odboru alpistického a konečně — last not least — zpráva pokladníková* a *dozorčího výboru*. — Všechny předložené zprávy jednomyslně schváleny po kratších debatách a dotazech. Po udělení absolutoria odstupujícímu výboru provedeny doplňovací volby na místa oněch členů výboru, jejichž volební lhůta vypršela.

Výsledek voleb, jež provedeny aklamací a vesměs jednomyslně: *čestným předsedou* zvolen opět J. V. B. Pilnáček; *do ústředního výboru* zvoleni: J. Bárta, Dr. O. Brauner, Dr. X. Hnátek, Ing. J. Jílek, Dr. J. Kalibera, I. Komárek; *za náhradníky*: B. Zadák, J. Říhánek, J. Hlavatý, plk. Ing. V. Veselý, Dr. K. Zimmer, P. Stanislav; *dozorčí výbor*: A. Průcha, Ing. F. Příbyl, F. Dlabola, náhr. N. Pokorný. —

Předseda ukončil důstojnou schůzi vřelým apelem k zástupcům klubů, aby bylo letos zdvojeno pracovní úsilí, neboť závody FIS musí pro nás znamenati nový mezinárodní úspěch jak po stránce organizační, tak i závodní. — Poděkoval všem, kdo Svaz v jeho amatérské sportovní práci podporují, zejména úřadům a tisku a valnou hromadu za potlesku ukončil.

Ústřední výbor Svazu lyžařů se ustavil dne 13. listopadu 1934 takto: jednatelem je Ing. V. Macháček, mezinárodním tajemníkem Dr. K. Finger,

pokladníkem J. Kunc, stálým zástupcem jednatele Ing. J. Kraus, účetním ředitelem Fr. Žížala, administrátorem Jan Říhánek, dopravním referentem tajemník A. Matoušek, zdravotním referentem doc. Dr. K. Procházka, pojišťovacím referentem Jos. Brožek (a dva členové pojištné komise Jaroslav Honzů a Bohumil Peka), matrikářem a správcem inventáře Prokop Stanislav, referentem pro alpistiku Jar. Honzů, tiskovým referentem Ing. J. Kraus, předsedou pořadatelského odboru ředitel Žížala, předsedou stavební komise a komise cest a značek Dr. Zimmer, předsedou umělecké komise arch. Koutský. Hospodářská komise, skládající se z pokladníka, účetního a administrátora zmocněna ke kooptaci dalších členů. Komisi odbornou sestaví odbor cvičitelský, věci rázu finančního vyřídí komise hospodářská. Cvičitelský odbor sestaví rovněž komisi pro filmy a přednášky. Delegáty do sportovních ústředí zvoleni: do *Československého výboru Olympijského*: za lyžařství: arch. Jarolínek a Dr. K. Finger; za bobsleigh: I. Komárek a Dr. O. Brauner; do *Čsl. Vsesportovního výboru*: Dr. J. Moser a Jan Říhánek; do *Ústředí cizineckého ruchu*: I. Komárek a B. Zadák; do *svazu horských podniků*: Ing. V. Macháček a Dr. Jakubec.

Do *technického sboru* zvoleni: Dr. K. Finger, Dr. Procházka, J. Bárta, Dr. Moser, Ing. Jílek a I. Komárek a ihned kooptováni: L. Zbyněk, Frant. Dlabola, Dr. Kalibera, J. Honzů, B. Zadák, Ing. Zástěra, Ing. Příbyl, R. Krňoul, B. Peka, Ing. Kraus, Ing. Macháček, Dr. Brauner, prof. Jiří Jelínek.

Správný název Svazu lyžařů je v češtině: Svaz lyžařů republiky Československé; slovensky: Svaz lyžiarov republiky Československej; německy: Skiverband der Czechoslovakischen Republik; francouzsky: Fédération de Skieurs de la République Tchécoslovaque; anglicky: Czechoslovak Ski Association.

Příspěvky členské Svazu lyžařů činí 10 Kč (t. j. vlastní příspěvek 8 Kč, župám 1 Kč. Olympijská daň 1 Kč.

Příspěvky pro dorost činí 2 Kč, **pro akademika** 6 Kč. **Příspěvky pro členy KČST** činí 2 Kč.

TĚM, KTEŘÍ ODEŠLI

MISTR JOSEF BIM MRTEV

Byl krásný podzimní den, když dlouhá řada krkonošských sportovců doprovázela v sobotu 8. září 1934 ve Vysokém n. J. mistra Josefa Bima na jeho poslední cestě.

Bylo by nevděkem psáti o Bimovi jen pouhý nekrolog. Dlužno se zamyslet nad jeho osudem. Bylo mu dopřáno poznati sport nejen po stránce úspěchů a slávy, ale i tragiky a bolesti. Máme stále v dobré paměti onen Bimův pád při skoku v Tatrách, pád, který jej vyřadil ze šiku našich nejlepších závodníků, pád, který si vyžádal toho, co lyžař nejvíce potřebuje: obou Bimových nohou! A ten, kdo jej na nohy opět postavil — mladý a neobyčejně nadaný chirurg dr. Ivan Pečírka, Bima ještě tragičtěji přešel.

Ona část Bimova života, kdy šel lyžařsky od úspěchu k úspěchu, to byla jistě krásná léta. Neměl jako prostý horský chlapec sice ani tehdy existenčně na různých ustláno, ale víme, že hoch tak dobrý, jako byl Bim, dovedl si



MEZINÁRODNÍ LYŽAŘSKÉ
ZÁVODY
VYSOKÉ TATRY
LES HAUTES TATRAS 13.-18. II.
CONCOURS
1935
INTERNATIONAUX DE SKI



13.-18. II. 1935
VYSOKÉ TATRY FIS LES HAUTES TATRAS

ČESKOSLOVENSKÁ POŠTA
VÝZNAMNĚ PŘÍSPÍVÁ
K PROPAGACI
ZÁVODŮ FIS 1935

Nahoře: Strojové razítko na hlavní poště v Praze. Autorem návrhu je Franta Příbýl.
Vedle: Dvě serie obrázkových dopisnic pro styk s cizinou (1'20 Kč, 1'50 Kč). Na každé z nich je tatranský motiv a česko-francouzský nápis o FIS-závoděch. Každá serie má pět kusů. Všechny desítky dopisnic tisknuto je dvoubarevným hlubotiskem. Používejte je jich hojně!



ze svých sportovních úspěchů jistě život vykrášlit. Byla to předlouhá řada úspěchů a počátek měla již před válkou, kdy jako školák r. 1911 vyhrál svoji první cenu. Po válce byla závodní kariéra Bimova neobyčejná. Za úspěchy domácími přišly i zahraniční. Vzpomínáme si na př., jak v Chamonix r. 1924, byť na tehdejších prvních Zimních Hrách Olympijských bylo shromážděno velmi mnoho vynikajících evropských lyžařských jmen, patřil k nejpopulárnějším závodníkům celé soutěže. — Bojoval za slávu rozvíjející se československé lyžařiny na mnoha frontách a na jeho poctivém účtu zůstává trvale čestně zapsáno mnoho aktiv, jež nám získal. Dobil i mistrovství republiky.

Nešťastný pád jej vyřadil na ráz z řady našich bojovníků. Bylo to veliké utrpení. Dovedl se s ním fyzicky vyrovnat. Ale těžko se vpravoval pak do smutné úlohy státi stranou, zatím co duchem byl stále na závodní dráze. Neuzavřel se však v sebe. Radou a zkušenostmi pomáhal pak svým mladším přátelům.

Po dlouhá léta byl věrným příslušníkem jednoho z našich nejstarších lyžařských klubů: ČSK Vysoké n./Jiz. Později přišel za existencí do Náchoda a se stejným zápalem pracoval za klub náhodský. Svému rodnému městu se však nikdy neodcizil, do Vysokého se stále vracel a vrátil se i naposledy, aby tam po těžkém utrpení dne 5. září 1935 skonal. Zanechal zde staříčkou matku a mladou ženu s dítětem.

Na jeho poslední cestě doprovodilo jej přemnoho přátel. I čl. armáda, jejížhož mistrovství svého času rovněž dobyl, vyslala své zástupce. Přítomni byli dále zástupci ČSK. Vysoké, Svazu lyžařů, S. K. Náchod, ČKS Ski Jilemnice, S. K. Slavia, fy Kudrnáč (jejímž byl úředníkem) a j. Nad rakví proneseno několik proslavů. Pokryta byla velikým počtem věnců. Do hrobu spustili ji Bimovi přátelé-závodníci za zvuků státní hymny.

In memoriam. Český Ski Klub v Hradci Králové zahajuje sezonu smutnou vzpomínkou na dva zemřelé vynikající své členy. — Ing. J. Schwaller, přednosta dílen

Škodových závodů v Hradei Králové, byl obětavým členem výboru a v mladších letech závodníkem. Zimní sezonu zakončoval v plné síle a 23. dubna doprovázelo jej členstvo na poslední cestě. — *Fany Valentová* byla sportovkyní v nejlépeším slova smyslu. Sokolka, vítězící v mnoha disciplínách lehké atletiky, lyžařka, odvažující se i na lyžařský můstek, plavkyně, jež reprezentovala nejen hradecký Plavecký klub ale i barvy republiky. Zatoužila uplatnit svou odvahu v královském sportu leteckém. Při cvičném letu, podniknutém na letadle hradeckého Aeroklubu s pilotem ppl. M. Zeleným, zřítíla se 19. září nedaleko letiště královéhradeckého a našla smrt v troskách letadla. Český Ski Klub v Hradei Králové a sportovní přátelé zemělehtých zachovají ing. Schwallera a Fany Valentovou v přátelské vzpomínce!

Pionýři lyžařství ve střední Evropě odcházejí. Dva velikáni našeho lyžařství, *Buchar* a *Rössler-Ořovský*, odešli brzo po sobě na přelomu roku 1932 a 1933. Řada těch, kteří jim pomáhali — leckdy anonymně — v jejich pionýrském díle, je už přešla. U ostatních starých lyžařských národů střední Evropy je tomu nejinak. Poslední z apoštolů lyžařství, kteří se dožili ještě dnešních časů, umírají. — Níže přinášíme vzpomínku na „otce *Bilgeriho*“. — O něco dříve jej přešel *Hermann Hartmann*, první lyžař na *Arlbergu*, který podnikl 18. prosince 1899 první lyžařský výstup ze *Stuben*. Provázeli jej tehdy *Josef Ostler* a *Viktor Sohm* na sněžnicích. Přirozeně mu nemohli stačit. To byl prvopočátek lyžařství na *Arlbergu*. Kde jsme tehdy byli již my!

Bilgeri mrtev. Na *Patscherkofelu* u *Innsbrucku*, kde právě vedl lyžařský kurs, upadl nešťastně při jízdě známý propagátor lyžařství v Alpách, 64 letý podplukovník *Jiří Bilgeri*.

Vzdor svému vysokému věku vedl stále ještě lyžařské kursy a byl po válce organizátorem lyžařské výchovy rakouského četnictva. *Škola Bilgeriho znamenala v letech devadesátých mohutný průlom do techniky tehdejšího lyžařství v Alpách*, ovládané systémem *Lilienfeldovým*, do kterého vnesl *Bilgeri* prvky školy norské. Technika *Bilgeriho* překlenula protivy mezi oběma tehdejšími „školami“: norskou (předvedenou poprvé ve Střední Evropě v r. 1885 na německém *Feldbergu*) a školou *Lilienfeldovou* (dlouhá jedna hůl, lyže bez drážky). *Bilgeri* sestrojil také speciální vázání. Bylo kovové s perem a přizpůsobilo se na každou botu. Jezdila na něm rakouská a německá armáda; i na počátku lyžařského výcviku československé finanční stráže (kursy v roce 1922, 1923 na *Benecku*), našeho četnictva i armády užívalo se ještě vázání *Bilgeriho*.

Výměna péra *Bilgeriho* vázání byla v kritických chvílích velmi obtížná, pády v něm způsobovaly časté zranění vaziva kotníků. Dobře se v něm klekalo při střelení.

Za války sloužil *Bilgeri* u 4. pluku císařských myslivců, pak u 14. armád. sboru (Tyroly) a byl stálým odborným znalcem lyžařství v býv. rakouské armádě. V roce 1910 vydal známou knihu „*Der Alpine Skilauf*“ a lyžařské služební předpisy, sepsané v jednoduché, lapidární němčině. Jeho jméno má mezinárodní zvuk, neboť i v cizině pořádal mnoho kursů a přednášek.

Komárek.

Pražská župa S. L. RČS konala XIII. řádnou valnou schůzi 30. října 1934 za četné účasti. Jménem Svazu lyžařů pozdravil shromáždění *J. Honzů*. Předseda *Jirků* dotkl se velkého významu závodů FIS ve Vysokých Tatrách a zmínil se též o poměru lyžařů k ČOS. Místopředseda *Dr. Hnátek* nastínil další činnost pro získávání a výchovu dorostenců. Po jednatele zprávu *E. Kindlové* podal náčelník *K. Rudl* podrobnou zprávu o všech závodech župou pořádaných a vyzdvihl hlavně velký úspěch I. velké sjezdové ceny. V pečlivé zprávě apeloval pokladník *Pachta* na nutnou šetrnost. Následovaly zprávy referentů: pořadatelského (*Lamač*), cvičitelů (*Průcha*), soudců (*Zbyněk*), dorostu (*Bolomský*), tiskového (*Srkal*). Po zprávě revisorů a udělení absolutoria provedeny aklamací jednomyslné volby. *V. J. Jirků* (S. K. Slavia) byl zvolen již po osmém předsedou. Znovu zvoleni: místopředsedou *Dr. X. Hnátek* (KLV), náčelníkem arch. *K. Rudl* (LZK), pokladníkem *J. Pachta* (Český Ski Klub Praha). Nově zvolen byl jednatelem *Norbert Pokorný* (S. K. Slavia). Členy výboru: *A. Průcha* (ČSK Praha), *S. Glogar* (KČST), *B. Šebek* (KČST), ing. *R. Dembovski* (ČSK Praha), *O. Bauše* (LZK) a *Mg. Ph. Z. Kock* (ČSK Praha). Náhrad.: *K. Bloman* (KLV), *E. Kindlová* (SKS), *Zd. Kopecký* (Vočko), *K. Bolomský* (KČST), *kpt. R. Kovárna* (LK Důst.) a *Mil. Dembovski* (ČSK Praha). Dozorci účtů: *plk. Fr. Verich* (LKD), *L. Reich* (KLV) a náhr. *E. Knížek* (KČST). Na ustavující schůzi zvoleni pak: referentem cvičitelů a soudců *A. Průcha*, dorostu *Zd. Kopecký*, tiskovým *N. Pokorný*, pořadatelským *B. Šebek*, dopravním *S. Glogar*, archivářem *A. Průcha* a zapisovatelem *Mil. Dembovski*. Delegáty do zastupitelstva Svazu: *J. Pachta*, ing. *R. Dembovski* a *Mg. Ph. Zd. Kock*. Náčelnictvo župy: náč. arch. *K. Rudl*, jeho zást. *O. Bauše*, členové: *Průcha*, *Kock*, *Bloman*, *Kopecký*, *Pokorný*, *Reich*, *Šebek*, *Kovárna*, *Glogar*, *Dembovski ml.* a ing. *Horký*.

Nová adresa pražské župy S. L. RČS.: jednatel *Norbert Pokorný*, Praha II., Štěpánská 2.

Západočeská župa konala 21. října 1934 valnou hromadu za účasti 37 delegátů z 12 klubů. Zúčastnili se jí v plném počtu delegáti z *Domažlic*, z *Klatov*, *Přeštice* atd. Valnou hromadu řídil dlouholetý předseda župy *MUDr. A. Čípera*, který v zahajovacím proslovu vzpomněl památky závodníka *J. Bíma*, dále se pak zmínil o práci Svazu lyžařů. Zprávu jednatele podal *O. Řezáč*: župa má 22 členů (počet odebraných nálepek 1155), oproti roku loňskému jeví se vzestup 288 odebraných nálepek, což nutno odůvodnití povolením 50% slevy na dráze pro západočeské lyžaře. Zprávu náčelnickou spojenou se zprávami odborů soudcovského, cvičitelského a dorosteneckého podal dlouholetý náčelník župy *Norbert Lang*: bylo krásné slyšet, jak sportovní činnost klubů župy se stále zvětšuje a vyrovnává. Zprávu pokladní podal *St. Kůstka*. Po návrhu revisorů na udělení absolutoria, zvolen aklamací nový výbor: předseda *MUDr. A. Čípera*, Český Ski Klub, Plzeň, místopředseda prof. *J. Devetter*, KČT, Plzeň, náčelník *N. Lang*, ČSK, Plzeň, jednatel *O. Řezáč*, Olympia, Plzeň, pokladník *St. Kůstka*, Sparta, Plzeň, členové výboru *K. Čihař*,



Sudte sami: platí onen báječný kinoúsměv Vaška Horčičky jeho lyžím, nebo oné „vysokohorské“ scéne s ramínkem? A Stehlíkova vráska na čele! Způsobilo ji slunce, nebo fotograficky zachycený vpád Myšákův do Stehlíkova revíru?

S. K. Plzeň, K. Tusvold a JUC. Zendulka, S. K. Sněhaři, Domažlice, K. Nejd, ČSS, Plzeň a L. Zedlo, Západočeský Lyžařský Klub; náhradníci F. Láška a J. Česný, KČT, Plzeň, M. Bursa, SK. Plzeň, J. Janda, S. K. Olympia, M. Vrána, S. K. Sparta, A. Hrdlička, BaB, Plzeň; dozorčí výbor A. Vošta, BaB, Plzeň, V. Šmíd, S. K. Olympia a O. Ulč, ČSK, Plzeň. Valná hromada se usnesla uspořádati slavnostní valnou hromadu, jelikož v letošní sezoně vstupuje župa do třetí desítky let svého trvání od roku 1913 a velké jubilejní závody, jejichž pořad bude stanoven náčelnictvem. Dále schválena termínová listina pro sezonu 1934/35. Proslovem předsedy skončena tato krásná a důstojná valná hromada nejstarší župy Svazu lyžařů.

Západoslovenská župa Svazu lyžařů RČS má středisko v Banské Bystrici. Konala svoje druhé valné shromáždění 10. novembra 1934 vo Zvolene za přítomnosti zástupců 5 klubů z celkového počtu 20 klubů v župe sdružených; z toho připadá velká většina (15) na lyžařské odbory KČST. Hoci snehové pomery byly v minulej zime zlé, vykazuje župa za prvý rok svojho jestvovania velmi peknú činnosť. Náčelnictvo župy malo svojho referenta evičitelov, sudcov i mostkov; župa má teraz 10 skúšaných evičitelov a 6 vodcov, 8 sudcov, 1 meriča a 4 čekateľov. Vykonal sa skúšky i kurzy vodcovské i sudcovské a kurz pre závodníkov v behu, sjazde a slalomu. Tohoto roku musíme venovať pozornosť predovšetkým skoku; to predpokladá stavby evičených mostkov, ktorých dosiaľ v župe je veľmi málo. Prebor župy konal sa v Banskej Bystrici, verejný závod župy

v sjazde a slalomu dňa 1. mája 1934 na Ďumbieri. Celková činnosť klubov v župe je až na tri vyminky veľmi slabá. Najväčšiu činnosť v župe prejavil Ski-Klub B. Bystrica, ktorý pripravoval závody o majstrovstvo republiky. V majstrovstve klubov umiestnil sa spomenutý klub na 8. mieste zo zúčastnených 30 klubov, ako prvý zo slovenských klubov. V nových voľbách bol vyvolený predsedom Ján Wunsch, KČST B. Bystrica, miestopredsedom dr. Vojtech Nábělek, Ski-Klub Bratislava, náčelníkom Jozef Koudelka, jednatelom Václav Kocun a pokladníkom Kornel Reinhardt, všetci traja zo Ski-Klubu Banská Bystrica.

Krkonošská župa konala valnou hromadu 11. listopadu 1934 v Hradci Králové. Přítomno 26 delegátů za 20 spolků. Valnou hromadu řídil předseda prof. K. Mlynář. Župa na počátku své činnosti čítala 11 spolků, dnes sdružuje 45 spolků. Oblast její je značně rozsáhlá a proto uložila valná hromada výboru, aby připravoval rozdělení na menší oblasti v rámci župy. (Krkonoše, Orlické hory, Českomoravská vysočina). Předseda poděkoval všem funkcionářům, kteří za uplynulých deset let byli v župě činní, hlavně arch. K. Jarolímkovi, ing. R. Pilnáčkovi, J. M. Vlěkovi, všem jednatelům a vůbec všem, kteří jakýmkoliv způsobem k rozkvětu lyžařství v oblasti župy pracovali. Nemluvil ovšem o sobě a musíme tedy z tohoto místa poděkovati prof. K. Mlynářovi za jeho dlouholeté vedení župy. Předseda vzpomněl našich mrtvých. Byl to Josef Bím, náčelník Zim. odb. S. K. Náchod, zasloužilý internacionál, mistr branné moci, ing. Josef Schwaller, dlouholetý člen výboru a závodník Č. S. K.

Hradec Králové, význačná členka závodního teamu téhož klubu F. Valentová a konečně známý menšinový pracovník R. Turka. Pozdravy došly od Svazu lyžařů, S. K. Poličky a redakce Českého slova v Hradci Králové. Zprávy funkcionářů schváleny. Zvláště potěšující zprávu přinesl dopravní referent Hlavatý o železničních slevách, které Svaz lyžařů vymohl pro nastávající sezonu. Ve zprávě náčelnické vyzvedl ing. R. Pilnáček hlavně činnost ČKS Ski v Jilemnici, který jediný ze župy obeslal mistrovství republiky. Také na Přeboru slovanských národů v Zakopaném vedli si členové Č. K. S. S. Jilemnice dobře. V závodě o přebor třetí třídy je to Č. K. S. S. Jilemnice, který závod obeslal několika závodníky. Tento závod obeslal též Č. S. K. Hradec Králové. Avšak na závodech dorostu a poháru kongresového můstku je to opět jen Jilemnice. Náčelník poděkoval tomuto klubu za jeho práci. Předseda cvičitel. odb. apeloval na kluby, aby vysílaly své členy do cvičitelských kursů. V celé župě je pouze 16 cvičitelů vykazujících činnost. Tito jsou však pouze v pěti klubech, ostatních čtyřicet klubů nemá cvičitele vůbec. Na sto členů připadá pouze jeden cvičitel, což je opravdu velmi málo. Ze zprávy dorost. odb. nutno vyzvednouti zmínku o vítězství Miroslava Mečříře z Jilemnice, který se stal přeborníkem dorostu pro rok 1934. Na druhém místě byl Jaroslav Jodas, rovněž z Jilemnice. Volby projevíly důvěru odstupujícímu výboru, který doznal jen nepatrných změn. Předsedou zvolen opětně prof. Karel Mlynář, Č. S. K. Hradec Králové, místopředsedou MUDr. B. Janoušek, KČST Hradec Králové, náčelníkem ing. R. Pilnáček, jednatel K. Podsedník, oba z Č. S. K. Hradec Králové, pokladníkem Prokop Polák, Zim. odb. S. K. Náchod. Ve výboru jsou: J. Brožek, L. K. Orličky, F. Dlabola, S. K. Dvůr Králové, Jan Felemann, KČST Čes. Třebová, J. Hlavatý, KČST Hradec Králové, Jan Kynčl, KČST Pardubice, O. Syka, Č. K. S. S. Jilemnice, Jindřich Dušek, KČST Choceň, Dr. Fr. Fabián, Ski Pardubice, ing. Franc Ladislav, KČST Pardubice, J. Skalický, KČST Pardubice, Dr. Fr. Sláma, KČST Nová Paka, Mg. Ph. Uhlíř, S. K. a KČST Nové Město n./Met., prof. F. Vitvar, Č. K.

S. S. Jilemnice. Dozorčí výbor: Karel Jáně, KČST Hradec Králové, Jaroslav Jindra, S. K. Náchod, Jaroslav Beneš, ČSK Hradec Králové. Župní závody přiděleny takto: Župní přebor (Bedrníkův memoriál) Zim. odb. S. K. Dvůr Králové (13./I. 1935), veřejný župní závod Č. K. S. S. Jilemnice (3./II. 1934), veřejný župní závod hlídek společně S. K. a KČST Nové Město n. Met. (6./I. 1934). O dorosteneckých závodech rozhodnuto bude později. Zim. odb. S. K. Náchod pořádá společně s Č. S. K. Vysoké n./Jiz. „Bímův memoriál“, který bude každoročně pořádán v jeho rodišti Vysokém n. Jiz. (26./12. 1934). — Župa připravuje kursy první pomoci, soudcovské a cvičitelské.

Český Ski Klub Praha, nejstarší lyžařský klub československý, konal valnou hromadu 10. listopadu 1934. Všechny zprávy funkcionářů jednomyslně schváleny. V uplynulé sezoně dobyt početný závodní team klubu přebor pražské župy a řadu čestných míst v různých závodech. Valná hromada jmenovala čestnými členy klubu mistra Cinu-Jelínka a ředitele R. Piláta, za neobyčejné zásluhy o klub a dlouholetou obětavou práci. Předsedou zvolen opět primátor hl. města Prahy Dr. Karel Baxa, místopředsedy Ing. O. Koutský a Dr. J. Kalibera, jednateli J. Lamač a Dr. Valenta, náčelníky J. Kosina a Mr. Ph. Z. Kock, pokladníkem Ing. R. Dembovski, účetním J. Pachta, zapisovatelem J. Hora, dom. správcem Dr. Klučina, archivářem F. Stejskal, poj. ref. Ing. Šabata, dále pp. Ing. L. Krča, MUDr. K. Novák, MUDr. J. Mázl, A. Průcha, Ing. V. Macháček, Dr. Mecl, J. Kalla, Ing. H. Kott a J. Čumpelík, revisory sl. Formánková a tov. Häusler. — Klub přesídlil letos do hotelu Zlatá Husa, kde pořádá v Zimní zahradě (II. patro) své obvyklé večery každý pátek. Klubovní kancelář byla rovněž přeložena a to do kanceláře Ing. R. Dembovského, Praha II., Dittrichova 6, telef. 42871.

Řadu dalších klubovních zpráv musili jsme pro nedostatek místa odložit do příštího čísla. Prosíme za prominutí a zejména prosíme: pište klubovní zprávy laskavě co nejstručněji.

Sníh, slunce, zimní
• krajinu jen s

F O M A F I S

FILMEM NEB
DESKOU. •

Praktické pouzdro na cesty

Na zuby



Lehounké pouzdro
Kč 3:50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou ... Kč 12:80

pro kartáček a zubní pastu!

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

Z CIZINY

Norové se vrhají na slalom a sjezd. A to velmi vážně. Zavedli si již řadu sjezdových závodů. Zejména na jaře t. r. jich bylo mnoho absolvováno se slibnými výsledky. Starý lyžařský tatík Peter Oestbye je v čele akce. A kongsbergští jsou jeho údernou rotou. V polovici dubna t. r. uspořádali doma velký sjezdový závod za účasti 122 mužů a 43 žen. K závodům se přes velmi nepříznivé počasí dostavilo velmi mnoho obecnstva z hlavního města. A to není v Oslo zvykem. Trať měřila 4 km a měla spád 600 m, pro ženy 2 km se spádem 300 m. Ve třídě pod 32 let zvítězil Sigmund Ruud, který nám přijede i na „Velkou cenu Československa“ ukázat, co se v Alpách naučil. Čas 3:53. — Ve třídě starších zvítězil ještě lepším časem 3:43 A. Konninger, který je t. č. považován za nejlepšího norského sjezdaře. Ve třídě žen M. Hesselberg 1:38 — Sjezdařství se v Norsku náhle uchytilo a roste úžasným tempem. Chystají se v hojném počtu i do Tater. Uslyšíme tedy velmi brzo znít norské kovové hrany na tatranském sněhu.

DSV provádí velikou verbovací akci, aby zvýšil počet svých členů. Vypsal také odměny: za získání 50 (slovy padesáti) nových členů čestnou cenu a čestný dopis, za 100 (sto) nových členů vedle ceny a dopisu, ještě čestnou stříbrnou jehlicí DSV. — Panečku, ale přiveďte si sám samojediný sto nových členů. Velkou zásobu stříbrných jehlic si za tím účelem DSV, asi neudělal. Sto lidí, to znamená velmi slušný nový klub. A udělejte si je! sám! I v dnešním Německu!

Jihoslovanský dar Němcům. A dar, který stojí za to: Jugoslavenski Zimsko-Sportski Savez daroval do oddělení „Ski“ *Alpského musea v Mnichově* (!) řadu starých lyží, mezi nimiž jsou dva páry „smučí“, t. j. lyží, starých 200 let, užívaných v Kraňsku a popsanych Valvasorem již r. 1699. — A co my jsme udělali pro záchranu *aspoň našeho starého lyžařského materiálu*? Kdy konečně u nás bude lyžařské museum? Slibný jilemnický náběh se — jak se zdá — zastavil. K věci se ostatně ještě vrátíme.

Němci vzpomínají. „Winter“ uveřejňuje v č. 1. letošního ročníku ne pouhou vzpomínku, ale doslova celé podání, které učinil DSV bavorskému ministerstvu války před 20 lety za účelem zformování dobrovolnických vojenských lyžařských oddílů, jejich výcviku, jejich bojové organizace, jejich vybavení, jejich válečného použití atd. — Byl by ovšem bláhový, kdo by se domníval, že dnes se Němci spokojují pouhou vzpomínkou. — Samozřejmě nelze při těchto slovech nepomyšlet na naši československou vojenskou lyžařinu, která je na vysokém stupni jak sportovně, tak zejména vojensky a s kterou můžeme být plně spokojeni. A že českoslovenští lyžaři přiloží kdykoliv ruku k armádnímu dílu, o tom není ani třeba zvláštního ujištění.

Maďari vybrali si letos svého lyžařského učitele v Rakousku. Je jím štyrský mistr *Hubert Pugl*. Kromě něho působiti bude na Vysoké škole pro tělocvik v Budapešti ještě několik lyžařských učitelů z povolání.

Opět rychlost, která stojí za zaznamenání. Helmut Lantschner sjel letos na počátku května na Marmolatě

Dlouholetá zkušenost!

Odborná znalost!

Sportovní vyspělost!



jsou znaky
sportovního závodu

A. Prichard

PRAHA I., tel. 33017, Národní 25
Dílny a pobočka: Národní 12

LYŽAŘSKÉ VÁZÁNÍ

kroužky, hole, hockey výstroj, tulení pásy a veškeré lyžařské a hockey potřeby vyrábí a levně dodá

ST. URBAN, výr. sport. potřeb, CHRUDIM.

**NA DOBROU LYŽI -
DOBŘE MAZÁNÍ**



Pro mezinárodní závody FIS v Tatrách
byly oficiálně doporučeny

VOSKY VELOX

standardní trať, dlouhou 3,5 km o spádu 1250 m na dobrém stejnoměrném firnu v jednom jediném sjezdu za 3 minuty a 29 vteřin, což znamená přesně rychlost 60 km za hodinu. Změřili jste si, mládenci, už někdy svoje sjezdové rychlosti?

Na rakouské terminové listině lyžařských podniků bylo v den jejího uzavření zaznamenáno téměř 250 sport. podniků. Tyroly „vedou“ — mají jich 60, za nimi jsou Dolní Rakousy se 35, Solnohrady 34, Solná Komora 30, Štýrsko 21 atd.

Kdy nás Angličané znají a kdy nikoliv. Bylo by toho velmi mnoho; zatím jen několik ukázek, které máme nejbližší po ruce: věděli, že nic neumíme ve slalomu, ale nevěděli, že je kdykoli a jakkoli strčíme do kterékoli kapsy v běžích a skočích všeho druhu; věděli, že sami jsou nejstarším klubem v Evropě (po skandinávských) založeným 1903, ale nevěděli, že nejstarší český klub byl založen 1887 a že r. 1903 byl v Čechách už dokonce Svaz; jejich časopis ví, že FIS-Meeting 1935 je v Mürren, ale vůbec se nezmiňuje o tom, že je také nějaký FIS-Meeting 1935 ve Vys. Tatrách v Československu.

V Davosu jsou konsuláty: belgický, francouzský, německý, britský, řecký, holandský, portugalský, španělský a italský. — Kdy se dočkáme my konsulátů na př. v takovém St. Smokovci, nebo Špindlerově Mlýně?

I v Norsku zvětšují můstky. Pro hlavní zemské závody norské upraven byl můstek v Molde na skoky 70 m.

Švýcarský lyžařský svaz sdružuje 305 klubů, které mají dohromady 24.600 organizovaných členů. Za poslední dvě zimní sezony bylo vyzkoušeno 800 kandidátů cvičitelství; z nich 500 obdrželo cvičitelský diplom. Celkem asi 100.000 šv. franků bylo za dvě

poslední zimy věnováno na výcvik cvičitelů, většina těchto peněz pocházela však z jiných pramenů, než z pokladny švýc. svazu. Úředně byl konstatován neobvyčejný vliv cvičitelské instituce na rozvoj zimního cizineckého ruchu.

Švýcarští akademikové (S. A. S. C.), zvaní „Schneehasen“, slaví letos 10 let trvání svého klubu (Hasenstall). V sezoně 1934 získali 145 cen, z nich 35 prvních, 22 druhých, 20 třetích atd. Ačkoliv jsou známými pionýry sjezdu, byl jejich nejúspěšnější disciplínou skok. Ceny ovšem pomáhali dobývat i „Švýcaři“ jako Gutormsen (kdysi „Čech“), Hoff a Sigmund Ruud (rovněž „bývalý Čech“); jen tyto tři Nori spolu se známým Švýcarem Bussmannem získali 11 prvních, 4 druhé a 6 třetích cen ve skoku. Za zmínku stojí, že švýcarští akademikové vystoupili z pořadatelstva t. zv. letmého kilometru!

V Mürren koná se o vánocích 1934 „závodní týden“; je to trainingový kurs pro akademické závodníky a vede jej Walter Prager.

Mistrovství Schwarzwaldy uspořádáno bude v Schonachu, místěčku ve středním Schw., vzdáleném asi 20 min. cesty autobusem od stanice Triberg. Můstek po rekonstrukci dovolí nejvýše 45 m skoky.

Záchranná lyžařská výprava na Korsiku. Ve dnech 2. a 3. února 1934 zuřila na Korsice prudká sněhová bouře, která pokryla výše položené kraje ostrova mohutnou vrstvou sněhu, někde až 6 m vysokou. Telefonní, silniční i železniční spojení bylo úplně znemožněno, zejména v okolí Corte. Za jedinou noc byla vesnice Ortiposio zasypána úžasnou lavinou, která pohřbila 40 lidí. Z mnoha míst docházely děsné zprávy a z dalších nedošly včas vůbec žádné. — Ski Klub Nizza vypravil na Korsiku loď záchrannou vý-

Lyžař na turu si bere Frapin-Cognac

Poradte se s

Leošem Stehlíkem

o Vaši lyžařské výzbroji.

**DOKONALÉ HRANY •
LYŽAŘ. OBLEKY • SPE-
CIELNÍ LYŽAŘ. PRÁDLO**

Sportovní dům

SKAUTING,

PRAHA II., Vodičkova č. 6.

Telefon: 374-23.

Veškeré sportovní pletené zboží zn.

FIS-BH.

jest dokonalý československý výrobek a obdržíte jej ve všech sportovních závodech.

POHÁR FRANCHETTIHO 1933

vyhrává Hartig,

POHÁR

KONGRESOVÉHO MŮSTKU 1934

Skrbek, ve III. tř. Chlum, v dorostu Hrubý,
všichni na lyžích fy

**KAREL KOLDOVSKÝ
VYSOKÉ n. JIZ.**

Lyže značky „FIS“ Svazem Lyžařů RČS. doporučeno.

pravu svého členstva, která se rozdělila ve tři, počtem celkem slabé skupiny. Všechny však vykonaly vzácné záchranné dílo. Jedna z nich urazila v horském terénu za 15 hodin 70 km! Jejich hlavním úkolem byla rychlá lékařská pomoc a zjištění předpokladů pro další záchranné akce. Týden trvaly práce této lyžařské výpravy, která zachránila řadu lidských životů (na př. dítě, jež leželo čtyři dny ve sněhu!) a která, podala důkaz nejen vzácné pohotovosti a obětavosti francouzských sportovců, ale i neobyčejného významu lyží jako záchranného prostředku za okolností, kdy vše jiné selhává.

Francouzský horolezec L. Zwingelstein vykonal na jaře 1934 za dva a půl měsíce obdivuhodnou turu na lyžích Alpami. Jel neustále sám a za každého počasí. Jeho tura měřila 1120 km. Výstupy činily celkovou výši 48.800 m. Na jeho cestovní listině zaznamenáno je 15 vrcholů přes 4000 m vysokých, 34 přes 3000 m, dále přejezd 84 ledovců v délce celkem 540 km. Svoji turu skončil 9. června t. r. výstupem na Mont Blanc za nového sněhu, aniž sňal lyže. V červenci 1934, za měsíc po skončení svého velkolepého výkonu, však Zwingelstein tragicky zahynul při horolezecké tuře v západních Alpách.

Nebyl závodníkem ani běžec, ani sjezdovcem, ani skokanem. Jeho výkon i jeho osud stojí však za zamyslení.

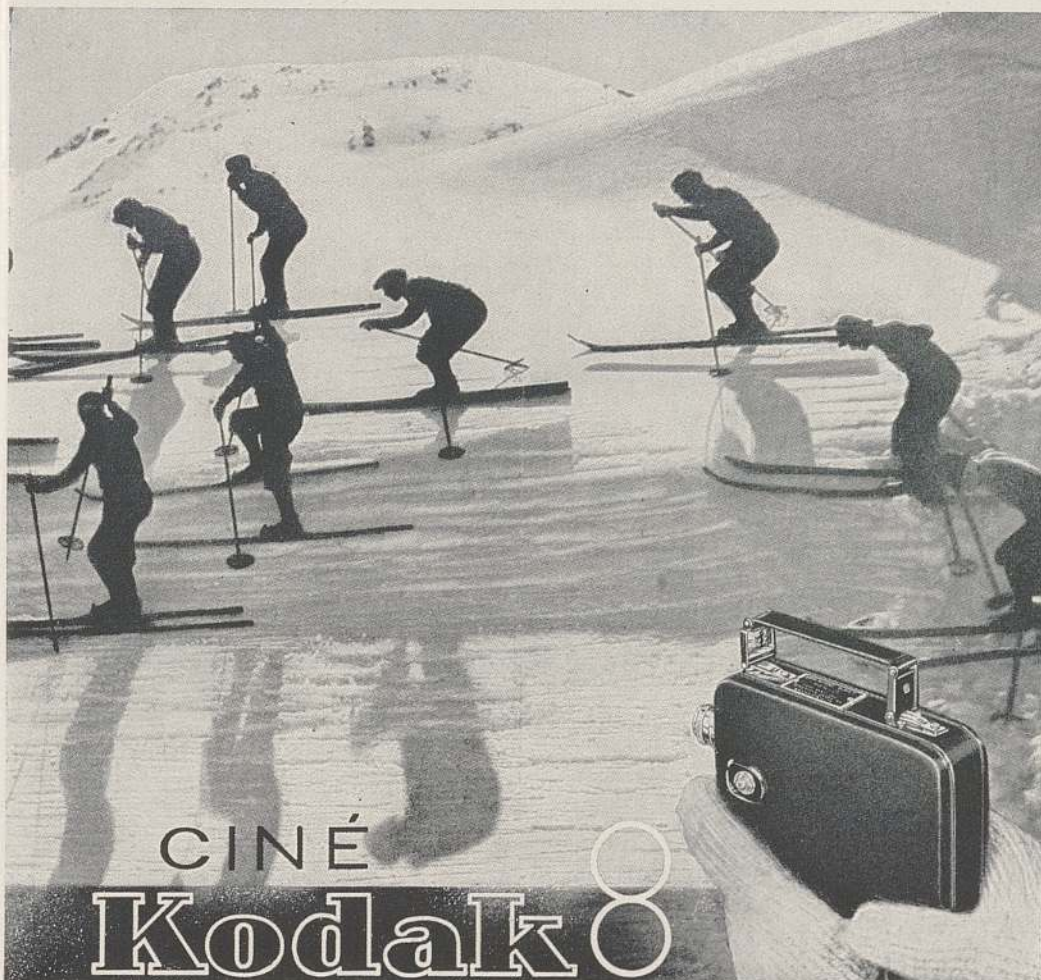
Jednotný ústroj našich závodníků. Přikročili jsme k realizaci dávných snah o zavedení jednotného ústroje svých závodníků. Kdežto dosud tato jednotnost byla praktikována jen při zájezdech do zahraničí, rozšiřuje se nyní na všechny závodníky. Byly vydány směrnice a sjednocení bude usnadněno tím, že závodníkům bude dána možnost opatřit si součástky předepsaného výstroje z jednoho pramene a za ceny nejlevnější. Podle vydaných směrnic bude lyžařský závodnický výstroj trojí: 1. pro závody běžecské, 2. pro závody ve skoku, 3. pro závody ve sjezdu a slalomu.

Pro běh. Doporučuje se:

- košile: trikotová, barvy tmavomodré s přeloženým límečkem, na prsou k zapínání, rukávy s přiléhajícími nátepičkami;
- kalhoty: z nepromokavé látky, pískové barvy, krátké, dosti volné pod kolena, podkasané lehce gumou. Rovněž kol pasu lehce na gumu. Guma nesmí kalhoty ani v pase, ani pod kolena tak stahovati, aby omezovala řádný oběh krve nebo aby dokonce se zařezávala. Oblek doplňují tmavomodré dlouhé punčochy a na uši lehké, bílé náušníky.

Pro skok. Doporučuje se:

- kalhoty norské, dlouhé, tmavomodré barvy, vychá-



**VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU**

Není to víc esnem! Denně
vzrůstá počet sportovců,
kteří filmují přístrojem
Ciné »Kodak« Osm,
neboť filmování jest
snazší a levnější než fo-
tografování. Vždyť jedna
scéna stojí pouze Kč 2.60

Lze objednat v každém odborném závodě
KODAK s. s. r. o. PRAHA II.
Václavské nám. 30

Pouze Kč 995.-

CINÉ
Kodak

zející z bot, dobře na těle napnuté a pořádně vzehlené;

- b) svetr: silný, tmavomodrý, přiléhavější u krku;
- c) čepice: šedá, anglická, musí býti vždy upevněna pod bradou gumou tak, aby při skoku nepadala, poněvadž při ztrátě čepice ve skoku i nejlepší závodníci ztrácejí na bodech;
- d) rukavice: bílé, prstové, vlněné.

Pro sjezd a slalom.

Není vlastně zapotřebí zvláštního obleku; tyto závody jezdí se v lyžařském obleku normálním, t. j.: tmavomodré golfky nebo dlouhé kalhoty; ke golfkám světlé, dlouhé vlněné punčochy, event. chráněné ještě *kamašemi*; přiléhavější kabát nebo svetr. Při větrném počasí doporučuje se použití *bluzy proti větru*. Na hlavě dobrá čepice s dobrými náušníky. Silné, teplé rukavice.

Odznaky klubové budtež přišity na košili i svetru na levé straně prsou a to ve velikosti maxim. 12×12. Odznaky svazové na levém rukávě.

Návrh jednotného ústroje propracoval Alex. Průcha. Na základě provedené nejnižší kalkulace je možno odžrjeti jednotlivé části ústroje asi za tyto ceny:

1. košile	Kč 22.—	2. kalh. dl. modré	Kč 95.—
kalhoty		svetr	„ 65.—
z bal. hedv.	„ 49.—	čepice	„ 24.—
punčochy	„ 22.—	rukavice	„ 18.—
náušníky	„ 6.—		
3. bluza do větru	Kč 35.—		
rukavice	„ 19.—		
kamaše šedé	„ 32.—		

Nová horská chata KČST na Lysé hoře otevřena. Lysá hora, nejvyšší bod Bezkyd, je hvězdicový komplex mohutných horských hřebenů, směřujících se všech světových stran do jediného středu na kotě 1325. Vršek je lysý, jen tu a tam porostlý klečí, která jest o něco níže vystřídána divokým horským pralesem, kde každý jedinec národa smrků vypravuje svým zjištěným a drsným vzhledem o velkých bojích s roz-

poutanými živly. A sestupujte na kteroukoliv stranu roklí Satiny, Zimní polanou, Jestřábím či Řehucí nebo na Čublu, všude najdete horské srázy se starým pralesem, který obzvláště na Čublu a Řehucí je neobyčejně divoký. Lysá hora má spoustu půvabů a nádherný výhled: poskytuje úchvatné kruhové panorama od Giewontu nad Zakopaným přes Vysoké Tatry, Lip-tovské hole a markantní skupinu Roháčů, přes Nízke Tatry, Velkou i Malou Fatru. Větrné hole, kus Bílých Karpat, celé Javorníky až k Jeseníkům a dál přes Slezsko a Těšínsko, přes polskou rovinu až k polským Bezkydám. A na tomto slovanském vrcholku stála bohužel jen německá chata.

Myšlenka české chaty na Lysé hoře je stará; už po převratu v první vlně rozmachu bezkydské turistiky bylo o ní velmi vážně uvažováno. Ale spousta úkolů jiných odsunula tuto otázku do pozadí. Během let se sice vynořila ještě několikrát do popředí, ale nikdy nedošlo k realizaci. Teprve roku 1932, kdy převzali vedení turistiky na Ostravsku mladí lidé, utvořila se pracovní skupina několika přátel Lysé hory, která nejen dovedla dát impuls k rozvíření akce pro stavbu chaty, ale dovedla i vypracovat projekt a pevný finanční plán. Je pozoruhodno, že se v této době podařilo získati již téměř čtvrt milionu Kč hotových peněz na darech, zbytek zajistily odbory Pobežkydské župy KČST. a pojišťovny Praha a I. česká vzájemná složením účelových dlouhodobých vkladů. A tak dne 1. října 1933 kladla Pobežkydská župa KČST. základní kámen k nové chatě za *neobyčejné účasti 3000 osob*. Proběhlo celé roční období, stavba rostla a dnes jest chata hotova. Na Lysé hoře vyrostl nový opěrný bod českého lyžařství a turistiky.

Ve výši 1325 m, ve zdravém prostředí drsných přírodních živlů bylo vybudováno dobré horské hnízdo. Vzniklo z lásky k horám a horské svobodě.

Prohlédněme si trochu chatu. Jdeme Kobylíkem vzhůru na sedlo Čublu a s hřebene již zdáli nás vítá silueta chaty s plochou střechou a hnědou frontou se

1894 — 40 LET DOBRÉ SLUŽBY LYŽAŘŮM — 1934



Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

LYŽE

Vázání-Hole veškeré potřeby pro lyžaře **Sáňky**

Továrna na dřevěné zboží a sportovní potřeby

H. MEČÍŘ A SPOL.

JILEMNICE

Telefon 28.

LYŽE v nejdokonalejším provedení se znač.

FIS 1935

Značka FIS je chráněna Svazem lyžařů RČS. a propůjčena pouze pro special. vyzkoušené výrobky!

Chce-li LYŽAŘ - TURISTA

vychutnávat krásu a požitky jízdy na lyžích — za největšího pohodlí — a bezpečnosti před úrazem,

volí: LYŽAŘSKOU SPOJKU „HORA“ - vázání bez řemene.

zelenými okenicemi a velkými okny přízemních jídelen. Vyjdeme k vrcholu: uvidíme vysokou, mohutnou zeď prostorné terasy, připojené k jídelnám a vcházíme do závětrí a haly. K této prostorné místnosti, vyložené modřínovým dřevem, přiléhají dvě jídelny (vyložené modřínem) s velkými okny a nádherným výhledem, a výčep s kuchyní, moderně a účelně vybavenou (kuchyň je částečně elektrická).

Vstupme po širokých stupních vzhůru do I. patra. Řada útulných pokojků, velmi pěkně vybavených, dřevem vyložených, opatřených všude ústředním topením i kachlovými kamny, teplou a studenou vodou, dvě společné nocehárny a koupelna s elektrickým boilerem vyplňují celý hořejšek chaty.

Po prohlídce přiznáte, že není v Bezkydách — a snad i v jiných horských oblastech — lépe vybudované chaty. Elektr. proud se přivádí z údolí 900 m níže ležícího kabelem; vodovod s čerpacím zařízením zásobuje chatu vodou ze studní o 120 m níže položených; ústřední topení je tam, prostě vše, čím dovede moderní technika opatřit horskou chatu.

Bylo tu provedeno veliké dílo. Vybudovat tak dob-

rou chatu, vhodně včleněnou do horské přírody a poskytující vše potřebné pro sport, je činem velkého dosahu, dokumentujícím kulturu národa stejným způsobem, jako dobré dílo literární a výtvarné.

Ing. Jar. Šejvl

Co je to Eno Skilak? Podkladový tekutý vosk (lak) pro sjezd a slalom. Tvoří zrcadlově hladkou skluznici. Nanáší se tence hadříkem na dobře vyčištěnou lyži večer před startem. Ráno se vyleští jemným hadříkem do zrcadlového lesku. Na tento podklad přimažeme potřebný vosk podle sněhu.

Malý dárek — velké přátelství. Hledáte pěkný dárek? Poradíme Vám! Kupte to nové pouzdro na kartáček a zubní pastu — to thymolinové. Je elegantní a krásně červené, každému se líbí. A je to opravdu praktická věc. Udrží kartáček v suchu, zabere maličko místa v batohu, je lehounké a pevné. Uděláte s ním radost.

A především byste mohl tu radost udělat sám sobě. Proč zrovna Váš kartáček se má špinit a dřít, když takové thymolinové pouzdro stojí jen Kč 3,50 — komplet s pěkným kartáčkem amerického vzoru a tubou Thymolinu Kč 12,80!

S hor rovnou ke krbu

v útulné vinárně „CHATA“

**V HOTELU ZLATÁ HUSA
v PRAZE**

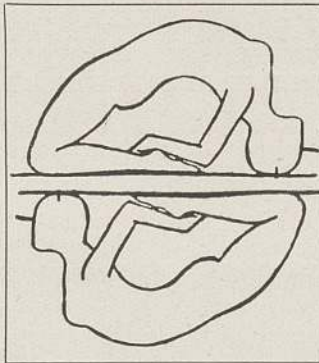
Milé osvěžení při večeři na rožni, lahodném víně a diskrétní hudbě.

Tel. 22251-5.

Tel. 22251-5.

G
Y
M
N. R
A Y
S T S
T M P
I I O
K K R
A A T

TĚLOVÝCHOVNÝ ÚSTAV
BĚLY
FRIEDLÄNDROVÉ
Pořtč 32, palác Axa, T. 39216



**Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport**



**Dobré trávení
zaručuje**

FERNET-BRANCA

Chce-li LYŽAŘ - ZAČÁTEČNÍK

brzy překonati počáteční obtíže jízdy na lyžích (protože užívá přirozeného způsobu chůze) a při tom mít pocit bezpečnosti a snadné ovladatelnosti lyže,

volí: LYŽAŘSKOU SPOJKU „HORA“ — vázání bez řemene.

Výhodný terén pro pražské lyžaře. Upozorňujeme na vhodný lyžařský terén v okolí „Českého Meranu“ na trati Praha — Heřmaničky Sedlec, Stupčice a Sudoměřice. Poměrně nedaleko od Prahy, vlakem lehce dosažitelné, mírně zvlněné pohoří s nadmořskou výškou 700 m oplývá v zimě hojností dobrého sněhu. Jest to dosti opomíjený kout, kraj opravdu chudý, ale bohatý na přírodní krásy s velkou možností lyžařských tur, uspokojítech i náročné lyžaře. — Výhodné nedělní vlakové spojení z Prahy Wils. n. v 6:27, příjezd Heřmaničky Sedlec 8:18, Stupčice 8:32, Sudoměřice 8:43 a návrat ze Sudoměřic 16:09, 18:01, ze Stupčic 16:21, 18:13, z Heřm. Sedlec 16:35, 18:26, příjezd do Prahy v 18:25 a 20:20; to umožňuje pražským lyžařům vychutnati plně celý den na dobrém sněhu za poměrně nepatrných výloh. Dobré a levné ubytování a stravování poskytnou hotel „Záložna“ a „na Knížecí“ v Sedleci, nádr. restaurace v Heřmaničkách a správa lázní ve Stupčicích. Navštivte v nastávající sezoně tato opomíjená místa. Budete jistě spokojeni.

Kovová lyže. V létě navštívil mne kamarád, žijící v Rakousku. Vyprávěl nadšeně o kovových lyžích, které viděl na jaře v Dolomitech. Je to lyžařský zanícenec, horující pro vše nové; bral jsem to tedy s rezervou. Kovové lyže už zde byly a — neujaly se.

Ale nyní objevil se v „Mitteilungen“ D. Oe. A. článek o kovové lyži. Interesent se ptá samozřejmě po přednostech novinky. Ti, kdo ji propagují mohou míti na zavedení věci různé zájmy a proto chválí jen výhody. O nevýhodách se pak přesvědčíme sami.

Popis praví: výrobek německý, patentováno pod jménem „Wanderso“; materiál: dřevo borovice, zasazené v plášti z kovu, zvaného anticorodal (kompozice alumina), který, jak již ze jména patrně, má býti odolný vůči změnám a rezi. Lyže má ocelovou špičku, která se při najetí na tvrdé předměty ohne, aniž by došlo k rozštípnutí dřeva.

I když uvěříme tvrzení o přednostech kovové lyže

jak co se opotřebování, tak i zlomení týče, o tvrdosti a hladkosti skluznice, trvanlivosti a ostrosti hran, absolutní čistotě atd., zapochybuje každý o schopnostech novinky podržeti navoskování, vlastnosti to neměrně důležité.

Informátor tvrdí, že zkusil mazání všemi druhy vosků s absolutním úspěchem; vosky držely a co je hlavní — dobře se sjíždělo i stoupalo. Nanášení vosků šlo rychle a lehce, právě tak i rozetření. Váha kovové lyže pohybuje se mezi 4—5 kg (včetně vázání), tedy tolik, jako dobré hickory. Každého zajímá i cena: jest asi o $\frac{1}{3}$ vyšší než cena zahraničních hickory.

Právě tak, jako bylo mnoho debatováno o vázáních a v nedávné době o hranách umělých a kovových, přijde na řadu i kovová lyže, i když snad „Wanderso“ ještě není jejím ideálem. Budě jistě mnoho námitek. Každá novinka se setkává s pochybnostmi. —zů.

Ještě ke kovové lyži. „Wanderso“ je již v Praze; viděli jsme ji. Ujme se podle našeho mínění jen tehdy, projeví-li lepší vlastnosti v praxi, než je jeví při pohledu. Ocelová špička, zasazená v plášti anticorodalu asi 20 cm pod ohbím, nevzbuzuje právě dojem pevnosti. —zů.

Nový norský trainer našich závodníků zahájí u nás činnost před vánoce 1934. Je jím p. *Einar Elverum* z klubu „Ready“ z Oslo, doporučený nám norským lyžařským svazem. V Československu zůstane až do konce sezony. Jeho hlavním úkolem bude příprava našeho národního teamu k FIS závodům.

Populární rakouský sjezdař Zingerl bude v nastávající sezoně opět působiti v Československu. O jeho uvolnění se právě živě vyjednává s rakouským lyžařským svazem. Jeho úkolem bude speciální příprava našich sjezdařů ve sjezdu a slalomu, zejména pro „Velkou cenu Československa“.

Úschovna lyží u dopravního úřadu v Moldavě v Krušných Horách byla ředitelstvím státních drah v Praze zrušena pro nepatrné používání sportovci.

PRVNÍ odborný závod **SPORT JANDOVÁ, DEJVICE, NA HUTÍCH, č. 3 n.,**
V DEJVICÍCH, tel. 734-63, vyhoví Vám v každém směru odborně a levně.

FIS - CHAMPION

SÝR, STVOŘENÝ PRO LYŽAŘE

OLYMPIA nový návod použití
vosků, s teploměrem (zák. chráněno)
obdržíte zdarma ve sport. závodech.

Pro závodníky a turisty - jak zacházeti s podkladovým
a stoupacím voskem.

A. Elger, **OLYMPIA**- lyž. vosky, Zinvald (Rudochoří).

LYŽE

hole, vázání prvotřídní nejlépe koupíte jedině u firmy **K. Janoušek, tovární výroba lyží a lodí, Praha-Podolí, Pankráčká 18,** stanice elektrické dráhy Fričova ul. — Telefon číslo 45488. — Veškeré opravy. — Speciální dílny na nejideálnější trvalé hrany podle alpského způsobu.

Chce-li LYŽAŘ-BĚŽEC

docíliti dlouhý krok a dlouhý smyk — při tom šetřiti silami
a býti prvním mezi závodčími

volí: **LYŽAŘSKOU SPOJKU „HORA“ - vázání bez řemene.**

60 let Arny Juránka. Známy plzeňský průkopník lyžařství a alpismu, velmi zasloužilý a především pilný pracovník na poli těchto dvou příbuzných sportů, Arna Juránek, je už šedesátníkem. Ba, utíká to. Dlouhá je řada jeho významných činů na poli propagace a rozvoje lyžařství na Plzeňsku a zejména na Šumavě, kde si dobyl takových zásluh, že jeho jménem pojmenována byla chata na Jezerní stěně, jež vlastně je jeho dílem a stezka na Stěnu, kterou našel. — Juránek patří nejen mezi lyžařské apoštoly Plzně a Šumavy, ale vůbec mezi pionýry československé lyžařiny. To je dobře známo. Má široký kruh přátel, kteří — pokud myslí na sebe — jistě si přejí dožítí se svých 60 let v takové síle a svěžesti, v jaké se jich dožil Juránek. K řadě těch, kteří — dobře si vědomi toho, čím pro náš lyžařský a alpistický sport byl a je A. Juránek — mu gratuluji k jeho životnímu jubileu, připojuje se srdečně i náš list.

Labská bouda (v lyžařském žargonu zvaná také „Labská salaš“, „Labská chatrč“, ba i „hrad“, ale zejména „Laban“) potřebovala už dlouho pořádné rekonstrukce, neboť do ní teklo a foukalo se všech stran. Konečně se jí dočkala v letošním podzímku. Opravena byla zvenčí i zevnitř (má nyní dokonce i ústřední topení!), takže prý je k nepoznání. Tedy pozor, hvězdáři! Byl-li zvenčí i zevnitř opraven i labanský šenkýř, zpráva nepraví.

Zlepšené spojení Prahy s Beneckem. Výborné spojení na Benecko, známé středisko zimních sportů v Krkonoších, získávají lyžaři přijíždějící sobotním sportovním rychlíkem do Jilemnice. Novinkou letošního zimního jízdního řádu je zavedení pravidelné dopravy na autobusové lince ČSD Jilemnice-nádraží—Benecko hotel Kubát (Kč 5-50) v sobotu a v neděli od a k sportovním lyžařským vlakům. Je na lyžařích, aby hojným používáním této relace umožnili její udržení. Veškeré informace, též o ubytování, poskytnete staniční úřad v Jilemnici, telefon č. 34.

Chata na Bouřňáku v Krušných horách. Dokončena byla rekonstrukce elektrického osvětlení a čerpacího zařízení, které byly umožněny připojením na přespolní elektrickou síť. Chata nyní po stránce hygienické zcela vyhovuje; vodovod bezpečně funguje.

Česká chata na Ovčárně? Odbor KČST v Opavě již delší dobu fedruje stavbu této chaty. Ústředí KČST již pro ni zakoupilo pozemek, ležící asi 150 m od německé chaty v ideálním místě při silnici.

Darujte zdraví a radost!

Dáte-li k vánocům lyže, brusle, sáňky, neb jinou výzbroj a výstroj pro zimní sporty, dáte zdraví a radost. Dáte-li je od ZACHA, dáte radost, která potrvá velmi dlouho. •

Pro zdraví — zimní sport,
pro spolehlivou výzbroj a výstroj

Zach Sport

ŽITNÁ UL. 40. PRAHA VÁCLAVSKÉ 66.
TELEFON 33873 TELEFON 32227

OBRÁZKOVÝ CENÍK ZDARMA!



Pro zimní sport jen
B-B-B!

Sport dům
**Bailony
Baumann,
Brno**

Největší odborný závod v ČSR.

Kobližná-Růžová

FOTO přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízi za velmi levné ceny odborný závod **Václav Váša**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽAŘSKÁ SPOJKA „HORA“

(vázání bez řemene)

Patentováno ve všech státech.

Žádejte prospekty.

Úplně
vázání
Kč 36.—

znamená:

Nový princip
Pokrok
Jednoduchost
Bezpečnost jízdy
Přesné ovládání lyže
Úsporu sil
Největší pohodlí

Prohlédněte si u svého dodavatele nové zlepšené provedení v oranžových krabičkách.

Výhradní prodej v ČSR.: A. ADÁMEK, PRAHA XII., CHODSKÁ 7.

I nejmenší vařič

hoří deset minut a tolik právě stačí,
abyste uvařil pro zahřátí i pro chuť

MAGGI^{HO}

NUDLOVOU POLÉVKU.

S houskou nebo kouskem chleba
Vás i nasytí. Zkuste toto rychlé
a výtečné občerstvení místo čaje.
Zachutná Vám tak, že zkusíte po-
zději jistě též ostatních sedm druhů
Maggiho polévek, přečtěte si však
u každé z nich pozorně návod k va-
ření. Dejte si je předložit u svého
obchodníka a ochutnejte je nejdřív
ve doma. Pozor však na balení,
Maggiho polévky mají tak jako vše-
chny Maggiho výrobky žluto-čer-
vené nálepky se jménem MAGGI.

Nový český hotel v západních Krkonoších. V hor-
ském zákoutí pod Kokrháčem a Zlatým návrším po-
strádali jsme českého hotelu, takže tisíce návštěvníků
této oblasti muselo vyhledávat jen německé podniky.
Počátkem září přešel v dražbě známý hotel „Posselt“
v Hutích pod Mísečkami do vlastnictví Petra Skály,
býv. nájemce boudy vinohradského Sokola „Na strá-
ži“ u Jablonce n. J. Hotel leží v krásném horském
údolí u Jizerky, při silnici vedoucí z Jilemnice na Mí-
sečky. Odbočuje zde také cesta podél Kozelského po-
toka na Dvoračky.

SOUTĚŽ ZNAČKY FIS (ZÁK. CHRÁN.).

Dále se přihlásily fy:

Rafinerie cukru v Modřanech: „El-ča“ čajová příprava,
„Turistka“, slazená káva v kostce. Obaly obou vý-
robků s velkými nálepkami FIS s textem „Lyžař-
ské závody FIS 1935 — Československo — Vysoké
Tatry 13.—18. února.

E. Luft (B. Hora) Děčín n. Lab.: *Samodujné lampy*
zn. FIS-ELU. Přívěsný kartonek s firmou LUFT.
Orion, tov. na čokoládu, Praha XII. *Obaly z čokolády*
FIS.

Otava, Katovice u Strakonice: *Lyžařské kloboučky FIS*,
dámské i pánské. Kartonový přívěsek s firmou
OTAVA.

Pančema, Stod u Plzně: *FIS-Vulnopan, nový anti-
septický tekutý obmaz na rány*. Plombička 12 mm
na čs. šňůrce. Na jedné straně FIS, na druhé
straně Vulnopan.

J. EISELT

clothing for ladies and gentlemen

LYŽAŘSKÉ DRESY

podle míry • Dokonalé látky všech barev • Speciální podšívky

PRAHA I., NÁRODNÍ 37. PALÁC PLATÝZ

PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠŤOVNA

(ZAL. R. 1827)

PRAHA II. Smluvní pojišťovna Svazu lyžařů RČS. SPÁLENÁ 24.

V 1. č. „Z. S.“ uvedli jsme podmínky soutěže značky FIS. Dnes upozorňujeme na některé ceny.

I. cena: jízda tam a zpět na závody FIS v Tatrách s bezplatným ubytováním a stravováním pro jednu osobu, 13.—18. února 1935.

II. cena: bezplatné ubytování a stravování jedné osoby na FIS závodech 13.—18. února 1935.

Další ceny: části lyžařské výstroje a výzbroje podle výběru, košile FIS, blůza FIS, salám a uzeniny, krasobruslařské boty podle výběru (dámské neb pánské), káva, čaj, kakao v orig. plech. krabiciích, mýdla FIS, kravaty a šátky FIS, orig. čepice Savoy-FIS, poukázka Radlické mlékárny na její výrobky v hodnotě Kč 200.—, svetry FIS, lyže, vázání, poukázka Fy Hodonický na čajové pečivo a deserty v hodnotě Kč 50.—, filmy od Fotochemy, sada vosků Velox atd., atd.

Jednáme ještě s dalšími firmami o ceny do naší soutěže; přesné odstupňování cen budeme moci uvést teprve v 3. č. „Z. S.“. Sledujte pozorně všechny další zprávy.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ — Zpravodajskou ústřednu, telefon: 410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Viz insert.

Lyže budoucnosti
skladací



Žádejte všude! Ceník zdarma.

ZDENĚK DADÁK
MILOTICE n/Bečvou

LYŽAŘI

STAV SNĚHU
SDĚLÍ ZDARMA
na dotaz z pouličních telefon. budek

ZÚ — ZPRAVODAJSKÁ
ÚSTŘEDNA - Tel. * 410-41




Ceník zdarma

LYŽE	48.—	85.—	110.—
BOTY	99.—	120.—	155.—
HUITFELD	24.—	36.—	
BRUSLE HOCKEY		75.—	
VESTY DUVETIN	55.—	90.—	

SPORT DŽBÁNEK
PRAHA II., SPÁLENÁ 30

Start

Speciální lyžařská obuv značka firmy ALBERT SEDLMAYER, výroba speciálních lyžařských, bruslařských a hokejových bot. SMÍCHOV, Zborovská č. 14. Telefon 437-84.

Lyžařská obuv - nejdůležitější součástí lyžařské výzbroje. Po několikaletých zkušenostech za spolupráce významných lyžařských kapacit docílil jsem letos botu 100% vyhovující všem požadavkům jak po stránce kvalitní tak i zdravotní.

Z Á K U S K Y

k čaji, kávě a k vínu jen se značkou

Žádejte v restauracích,
turist. hotelích a boudách
atd.

FIS

Vyrábí a výhradně dodává:

F. HODONICKÝ, továrna na sušenky, čaj, pečiva a oplat. deserty, Praha XIII. Tyršova 38

V PRAZE PRODEJNY:

II., Jungmannova 18. VII., Veletřní palác, II., Václavské nám. 72

ZIMNÍ DOVOLENOU

ztrávíte příjemně v MILÝCH BESKYDÁCH.

Chata KČST. na Lysé hoře.

1325 m, ústř. topení, teplá i stud. voda, telefon a pošta Frýdlant n. O.

Masarykova chata KČST

na Beskydě, středisko nejpěknějších tur v zádních Beskydách, pošta Staré Hamry, telef. přes Makov na Slov.

Chata KČST. na Ondřejníku

s pensionem Solarka, pošta a tel. Frýdlant n. O.

Informace podá

KLUB ČS. TURISTŮ, odbor Mor. Ostrava.

FIS

KÁVU ČAJ KAKAO

KULÍK

Žádejte ve všech filiálních prodejnách
a skladech.

Sportovní ceny - putovní poháry - plakety

Výrobci:

FR. JAVŮREK — JOS. VRABEC, PRAHA II., ŽITNÁ č. 1. TEL. 307-81

NAVŠTĚVUJTE NAŠE HORY

PODNIKY KČST. NA ŠTRBSKÉM PLESE

TELEFON ČÍSLO 5 •

Pokoje s ústředním topením a tekoucí vodou, nocelehárny, restaurace, buffet, bazár.
Nájemce GUSTAV NEDOBŘÝ

Informační a záchranná služba pro Tatry.

Ceny mírné. — Obsluha vzorná. Štrbské Pleso (1351 m n. m.), středisko turistů, horolezců a zimních sportů.

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování — Denní pense.



50% snížení jízdného zpět po 5denním pobytu.

FIS LYŽAŘSKÉ ZAVODY 1935

Pension Tatranský domov Lékař MUDr. Reichart.	Nové Štrbské Pleso. 1320 m. Hotel a pension MÓRY.
SPORT HOTEL u Hrebienoku 1285 m Starý Smokovec-Hrebienok.	POPRADESKÉ PLESO 1513 m. Zimní sporty, turistika. CELOROČNÍ PROVOZ.
HOTEL FORTUNA Starý Smokovec.	Dr. Holzmann Bellevue. Starý Smokovec. (Pekná Vyhládka.) Nové! Nejmodernější komfort. Levné.

Tepeiné lázně s pláží
Vyšné Ružbachy.
Koupání v zimě ve volné přírodě. Zimní sporty.

SANATORIUM
Dr. GUHR
Tatranská Polianka
1010 m.
Léčebný ústav pro choré Basedowovou nemocí. Zimní sporty.

STARÝ
SMOKOVEC
Grand-Hotel,
Hoepfnerův Dům,
Tatra sanatorium.
Středisko zimních sportů.

Léčebný dům a sanatoria
Dr. SZONTAGH,
Nový Smokovec, 1010 m.

Informace ve všech cestovních kancelářích.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem • středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh.-Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společně nocelehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a láznemi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny. Veškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

NAVŠTIVTE

LIECHTENŠTEINOVU ÚTULNU NA KRÁLICKÉM SNĚŽNÍKU

Pošta a telefon: Staré Město, Králický Sněžník.

KČST. HOTEL „KAMZÍK“

Vysoké Tatry • pp. Starý Smokovec

Pokoje. — Výhodná denní pense — známá kuchyně. — Plzeňský prazdroj. — Nově upravený, 6 km dlouhý lyžařský sjezd. — Zbojnická chata — »Kamzík«.

Prospekty obratem zašle, dotazy ochotně zodpoví:

V. REPA, restaurátér.

SANATORIUM Dra GUHRA

Tatranská Polianka

1010 m n. m.

Vysokohorské lázně a zimní sport.

Stanice Tatra — dráhy — pošta — telefon.

VYSOKÉ TATRY-ZIMNÍ SEZONA



VÁNOCE 1934 - VELIKONOCE 1935

ŠTRBSKÉ PLESO

1351 m n. m.

MEZINÁRODNÍ STADION ZIMNÍCH
SPORTŮ

STÁLÁ LYŽAŘSKÁ ŠKOLA
za vedení instruktora Svazu lyžařů RČS.

KLUZIŠTĚ SKIJÖRING

TATRANSKÁ LOMNICE

900 m n. m.

KLUZIŠTĚ. SÁNKOVACÍ DRÁHA. SKIJÖRING. LYŽAŘSKÁ ŠKOLA. HORSKÉ SLUNCE.

1894 — 40 LET DOBRÉ SLUŽBY LYŽAŘŮM — 1934



LYŽE

Vázání-Hole, veškeré potřeby pro lyžaře Sáňky
Továrna na dřevěné zboží a sportovní potřeby
H. MEČÍŘ A SPOL.
JILEMNICE Telefon 28.

LYŽE v nejdokonalejším provedení se znač. **FIS 1935**

Značka FIS je chráněna Svazem lyžařů RČS. a propůjčena pouze pro special. vyzkoušené výrobky!

Něco o Bildsteinovu napínači. Ještě nikdy nedocílila novinka na poli lyžařském při svém objevení se takového úspěchu u lyžařů, jako Bildsteinův napínač, který před několika lety uveden byl do obchodu. Tím dostalo se lyžařům pomůcky, která spojovala se žádoucí poddajností ztrnulost vazby, potřebnou k jistému vedení lyží.

Bildsteinův napínač sestává v podstatě z upevňovacích přesek, jednoduchého napínače a spirálového péra. Tažná síla spirálového péra je tak propočítána, že povolí teprve při nepřiměřených požadavcích, na př. při těžkých pádech. Péro podchycuje a zmírňuje ničivé nárazy, které povstávají při těžkých pádech a jsou příčinou zlomenin kostí, vykloubení a přetržení svalů a žil, dává dosti volnosti ve vazbě a umožňuje noze z této úplně vyklouznouti. Noha zůstane tím bez úrazu. Bildsteinův napínač možno přizpůsobiti každé botě, jednoduše a bez námahy seříditi, což se pocítuje hlavně v zimě při velkých mrazech velmi příjemně.

Jelikož užívá se jediného péra na jediné správném místě, jest vždy ústřední a stejnoměrný tah k čelisti zaručen. Nenastane žádné jednostranné napínání a zabraňuje se tím unavujícím bolestem, které povstávají silným příčným tahem. Jedeme-li neb klouzáme-li v nížině a ještě více stoupáme-li v horách, pomáhá péro šetřiti sílu, neb vyrovnává opakujícím se nadzdvihováním nohy protaženým řemenem vyvolávané napětí a i při hodinové chůzi umožňuje lehký chod.

Bildsteinův napínač možno použítí ve spojení s různými našroubovanými a jinými čelistmi a tím je dáno,

že nalezl tak rychlého a velkého rozšíření. Závodníci v běhu, skoku a v jízdě na dálku dávají přednost Bildsteinovu napínači před jiným způsobem upevnění a to nejenom pro zabránění úrazů, nýbrž i proto, že jeho velká účinnost pak umožňuje rychlé a nenamáhavé připnutí i odepnutí lyží, což při nebezpečí lavin je velmi důležité. Dále ulehčuje dřep a kleknutí. Je nutno připomenouti, že hmota, z níž je Bildsteinův napínač zhotoven, ani v prudké zimě se neláme, jeho váha je nepatrná a ve svém tvaru je napínač tak přizpůsoben, aby mohl k výřezu podpatku lyžařské boty úplně přilhnouti. Žádný přečnivající díl nemůže působiti brzdivě a tak býti příčinou pádů.

Lyžaři světového jména, jako Hanuš Schneider, Walter Glasz, Sigmund Ruud, G. Lantschner, nejlepší z našich tuzemských, jako Antonín Bartoň a Rudolf Vrána a mnozí jiní užívají Bildsteinova napínače.

Pozoruhodné je prohlášení lyžařské pojišťovny v Rakousku, že při nehodách, přihodivších se při lyžařských skocích, je k náhradě škod jen tehdy povinna, když lyžaři vzdor užití Bildsteinova napínače přišli k úrazu.

Další výhoda pro lyžaře, který užívá Bildsteinův napínač, je ještě ta, že známá pojišťovna „Concordia“ v Liberci přijme jeho pojistku i pro závod ve skoku.

Každý lyžař měl by při opatřování neb doplnění své lyžařské výstroje dopřáti si Bildsteinova napínače, který mu poskytuje tolik výhod. W. M.

Bildsteinův - napínač pro sport způsobilý.

Pro skok-běh-slam a sjezdy. Měkký, souměrný tah vázání a ochrana běhouna proti zranění nohy. Nejlepší pérový materiál, který se ani při nejnižší teplotě neláme. Velmi snadné připínání a veliká možnost přizpůsobení každé velikosti bot. Dlouhá náponka, tudíž snadné zapínání.



Výroba a prodej pro ČSR.

Mat. Salcher a synové akc. spol., Bílovec ČSR.



Norové prý se ještě nikdy nepřípravovali tak vážně, pečlivě a soustavně na žádný lyžařský boj, jako činí letos. O výkonech jednotlivých závodníků, podrobných oficielnímu trainingu, vede se stálý statistický záznam. Mužstvo cvičí Bergendahl a Gröttumsbraaten, kteří vypracovali velkorysý tělocvičný, atletický a lyžařský program příprav. Akce není však omezena jen na reprezentační mužstvo pro letošní FIS-závody a pro Olympiádu. Ve velkém měřítku zasahuje do všech klubů se zřetelem na závod holmenkolský. Očekává se, že letos bude lze spatřiti na Holmenkollu nejostřejší boj, jaký se tam kdy rozpoutal. A při tom může Norsko postrádati velkou řadu svých znamenitých lidí, kterým povolilo trainovati cizí národní mužstva! Proti komu? Zajisté, že i proti sobě. A proč? Jsou si především jisti svým vysokým průměrem lyžařského umění a pak — jsou to sportovci!

Norové v Německu. Norský svaz povolil svým závodníkům Raabe-mu, Birgeru Ruud-ovi, R. Soeren-sen-ovi, K. Kobberstad-ovi, A. Alstad-ovi a P. Jon-sen-ovi startovati na německých závodech. Za jaké barvy, zpráva nepraví.

Přespolní běh KČST Košice: II. tř.: 1. Nigocsík Štefan, 29.43, KAC Košice, 2. Mahely Ondrej, 30.13, KAC Košice, 3. Vassy Josef, 30.52, KAC Košice. III tř. 1. Mahely Pavel, 31.21, KAC Košice, 2. Šimon František, 36.45, Sokol Košice, 3. Vyvlečka František, 37.08, Sokol Košice. Vojsko: 1. voj. Prokop Frant, 33.01, ppl. 32 Gardský, 2. voj. Nietzsche Edvard, 33.09, děl. pl. 11, 3. des. Sosnár Štefan, 33.36, ppl. 32 Gardský, 4. voj. Stief Arnošt, 33.55, ppl. 32 Gardský, 5. svob. Lojek Václav, 33.58, ppl. 32 Gardský, 6. voj. Bog Rudolf, 34.30, ppl. 32 Gardský. Žactvo A: 1. Suchánek Jaroslav 2.56, Sokol Košice, 2. Herbrych Karel, 3.01, Sokol Košice, 3. Suchánek Miloslav, 3.05, Sokol Košice, 4. Křížek Ladislav, 3.15, Sokol Košice. Žactvo B: 1. Horák Ferdinand, 2.51, K. T. L. Košice, 2. Jelínek Julius, 2.53, Sokol Košice, 3. Hrobský Václav 2.55, Sokol Košice. Dorost: 1. Navrátil Jaroslav, 19.14, Sokol Košice, 2. Herha Ján, 24.18, Sokol Košice, 3. Onderka Eduard, 24.23, Sokol Košice. Za pořádající klub startovali 2 závodníci v II. tř.; umístili se: jako 6. Jelen Jan, 35.50 a jako 10. Mynařík Josef 44.53. Celkem přihlášeno bylo 75 závodníků, startovalo 54 závodníků a všichni doběhli. Trati měřily 1, 4 a 8 km; byly úplně rozmoklé a proto závod velmi těžký.

Návrh na postavení nových chat ve Vys. Tatrách podal Klub alpistů čl. zemskému úřadu v Bratislavě. Navrhuje stavbu chaty v horní části Koprovskej doliny, u Batizovského plesa, nouzovou chatu v horní části Kačí doliny (u Litvorového plesa, 1859 m) a nouzovou chatu u Zeleného plesa pod Krivánem. Dále navrhuje rozšíření chaty u Zbojnického plesa ve Velké Studenovodské dolině.

PRAVÉ PERSKÉ A ORIENTÁLSKÉ KOBERCE

z přímého importu, nejlevnější a se zárukou koupíte u firmy

Ing. J. KRAUS - V. GULESSERIAN
Praha II., Žitná 14, zadní trakt, přizemí.

POŽITEK, KTERÝ NEŠKODÍ



CIGARETOVÁ DUTINKA
S FILTREM
DESTILA
Ak. spol. pro prům. papírenský Olšany

Prodejní kancelář:
PRAHA II.,
Václavské nám. 4.

M. ROHLÍK & A. CHROUST

NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

speciální výroba lyží a lyž. potřeb

dotá Vám svoje prvotřídní výrobky velmi levně.
Ceníky na požádání. Ceníky na požádání.

SPORT a HRÝ

HÁK-SILOVSKÝ

Praha XII., Třída maršála Foche 20



**ODZNAKY
PLAKETY
MEDAILE**

v prvotřídním provedení vyrábí
F. PROVAZNÍK A SPOL., umělecký rytecký ústav,
PRAHA VII., JABLONSKÉHO 93. Tel. 707-64.

Chcete-li koupiti skutečně pěkné lyže,

obraťte se na odborníka, výrobce

JOSEFA CÍSAŘE v Lomnici n. Pop.

Závod stává 26 roků. — P. T. obchodníci vyžádejte si ceník.

LYŽE Z HARRACHOVA!

VÝROBA LYŽÍ

SPORTOVNÍ DŮM J. MÜLLER

Lyžařská výzbroj, sáňky atd. — Obleky, boty.

LYŽE-SÁŇKY-BRUSLE

a všechno pro zimný šport. Fotopotreby — pamiatkové predmety.

SPORT-BAZÁR JÁN KORMAN

LIPT. SV. MIKULÁŠ. Telefon 45. — TATR. LOMNICA. Telefon 25.

NA „FIS“ JEN ENO VOSKY

SVAZ
LYŽAŘŮ
RČS.
VYZNAMENAL
ENO VOSKY
SVOJÍ
DOPORUČU-
JÍCÍ
ZNÁMKOU



ENO MIX

- „ MEDIUM
- „ SKARE
- „ KLISTER
- „ SEMIKLISTER
- „ SKI-LAK

LYŽAŘSKÉ DRESY DÁMSKÉ I PÁNSKÉ

dle míry ze speciálních látek v odborném závodě

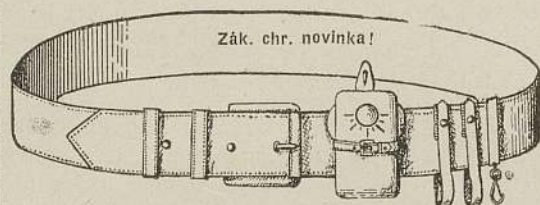
SPORT-ČERNÝ

PRAHA II., V JÁMĚ 5. TELEFON 30272

LYŽAŘI! ŽÁDEJTE VE SPORT. ZÁVODECH
A OBCHODECH MODNÍM ZBOŽÍM
SPEC. LYŽAŘSKÝ OPASEK

FIS

DOPORUČENO



Zák. chr. novinka!

PŘEDNOSTI: Remínek na bezvadné upevnění svítilny, poutka na zavěšení rukavic, čepice a pod., karabinka
● || Remínek, poutka i karabinka jsou lehce snímatelné

*Pro sportovní a pevnou obuv
vezmi*

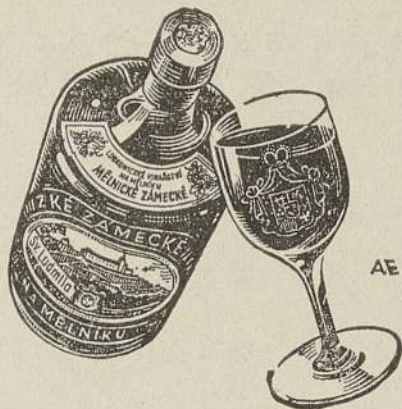


*kteřá činí obuv trvanlivě
nepromokavou a ohebnou*

Z Beskyd se nám píše: Zdejší horské podniky se přizpůsobují rychle zvýšeným požadavkům dnešní doby; zejména dochází ke zřizování telefonů. Letos bylo získáno telef. spojení s novou chatou KČST. na Lysé hoře (Frýdlant n. O.), s Masarykovou chatou KČST. na Beskydě (Makov na Slov.) a chatou KČST. na Ondřejníku (Frýdlant n. O.). Pro vybudování telef. linky na Gruň a Bílý kříž, která spojí všechny horské podniky, byly již učiněny všechny přípravy; co nejdříve bude přikročeno ke stavbě. — Nový lyžařský můstek KČST. v Bílé byl upraven tak, aby vyhovoval všem podmínkám. Projektoval jej náčelník Beskydské župy Svazu lyžařů Ing. Sekanina a po osobní prohlídce schválil náčelník Svazu lyžařů arch. Jarolímek. V min. zimní sezoně docílili na můstku nejdelších skoků Vrána a Wiig (42 m); novou přípravou bude docíleno skoků delších. Letos bude tento můstek svědkem veř. závodu ve skoku odboru KČST. v Mor. Ostravě v rámci V. lyžařského přeboru KČST. 19. a 20. ledna 1935. Stavbu dalších můstků projektují odbory KČST. v Karvinné na Gírové a v Trinci na Ostrém. Ve St. Hamrech byl právě zřízen nový evičný můstek.

Bielske Tatry, či Belanské Alpy? V č. 4—6. roč. XIII. „Krás Slovenska“ přimlouvá se Mg. Ph. C. Zelený za název „Bielske Tatry“. Uvádí celou řadu správných a přesvědčujících argumentů. Proč bychom u nás měli mít nějaké Alpy? Užívejte výhradně názvu „Bielske Tatry“, nebo „Belanské Tatry“!

Tatranská Magistrála KČST ve východní části byla dokončena dostavěním úseku Velká Svišťovka—Zelené pleso, který vede skalisky dříve přístupnými jen horolezcům. Tím umožněna návštěva oblasti dříve zcela pomíjené. Výstavba tohoto úseku vyžádala si značných nákladů. Původní zamýšlená trasa musila býti pozměněna pro nepřekonatelné překážky; práce v celém úseku byly se zdarem skončeny. Cesta vede těsně pod vrcholem Velké Svišťovky, s něhož je krásný výhled po východní části Vysokých Tater.



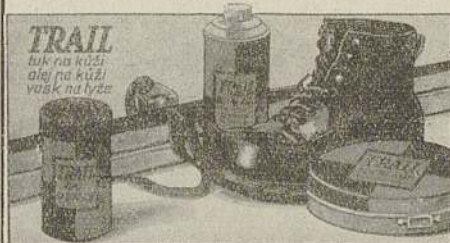
Posilnění a osvěžení v horách přináší víno
Mělnické zámecké
 od roku 1753.

Speciální výroba
 lyží



F. PIČMAN

Horní Branná
Krkonoše



Žádejte
 všude jen
„TRAIL“

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu.

Výrobce: **VILÉM BRAUNS, Praha-Liberec.**

Správný název FIS-závodů 1935 je v češtině: Mezinárodní lyžařské závody FIS 1935; slovensky: Medzinárodné lyžiarske závody FIS 1935; německy: Internationale Ski-Wettkämpfe FIS 1935; francouzsky: Concours Internationaux de Ski de la FIS 1935; anglicky: International Ski Meeting FIS 1935.

Velmi mile se přečte české slovíčko „Nazdar“ v oficiální korespondenci FIS, která nám německy nebo francouzsky dochází z Oslo. To je Oestgaard!

Státní dráhy, v případě příznivých sněhových poměrů, budou o nedělích vypravovat zvl. lyžařské vlaky z Prahy Wils. n. do Stupčic, Miličína a Sodoměřic-Nemyšle. Jednotná cena zpáteční jízdenky Kč 23. Vypravení zvláštních vlaků bude včas ohlášeno v denních listech.

V Miličíně postavil klub lyžařů a sánkařů v Táboře nový můstek pro skok. Můstek leží v krásném lyžařském terénu. Klub zve k návštěvě tohoto kraje, oplývajícího zpravidla dobrým sněhem.

REDAKCE

ČÍSLO 3. vychází 9. ledna 1935 s obálkou podle fotografie V. Vícha.

K ČLÁNKU O MARMOLADĚ máme několik slov: Současně vynořilo se v evropském lyžařském tisku několik vzpomínek na Marmoladu, vzpomínek ovšem vojenských. Je to zajisté jen zvláštní náhoda, protože teprve v příští zimě bude tomu dvacet let, kdy se tam bojovalo; nepochybně i mnohý z našich čtenářů bude mít boje v této horské skupině v dobré paměti. Byl to pověstný úsek rakousko-italské fronty. Chceme však říci tolik: v prosincovém čísle 5. něm. listu „Winter“ je obsáhlá vzpomínka na boje o Marmoladu; článek má ryze vojenský charakter. Dnešní článek Řihánkův byl však napsán již v říjnu a jen pro svoji délku odkládán. „Winter“ nebyl zde žádnou inspirací. Ostatně lze konstatovat zajímavou věc: náš článek — nevyhýbaje se vzpomínkám na válku — má přece pravý ráz sportovní. Naproti tomu článek německý je vojenský. Naše snímky jsou přírodní a fotograficky hodnotné. Německé snímky jsou válečné. — V tom se tedy lišíme diametrálně. Má to tím větší cenu, že články byly v přibližně stejné době psány nezávisle na sobě. Projevila se v nich podvědomě národní povaha. PŘÍŠTÍ ČÍSLO 4. vyjde 27. ledna 1935 a bude věnováno pouze FIS.

ČÍSLO 5. vyjde těsně před závody FIS a věnováno bude mistrovství RČS.

NÁPADNĚ MÁLO SNÍMKŮ dostává redakce od lyž. veřejnosti. A přece se fotografuje! Otisknuté obrázky honorujeme! Prohlédněte své zásoby a pošlete nám! Nepoužité na přání vrátíme, jinak je zařadíme do svazového fotoarchivu pro případ potřeby.

GRIMAS do rubr. „Jak se tváříme“ už téměř nemáme. A přece existuje mezi vámi spousta takových obrázků. Pošlete! Honorujeme!

LITERÁRNÍ PŘÍSPĚVKY honorujeme. Pošlete!

REDAKTOR děkuje touto cestou za několik přívětivých posudků o listu. Raději by ovšem slyšel něco i o vadách a chybách, aby je mohl odstranit.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
 REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13.
 ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNY 34 474. — PŘEDPLATNÉ NA 10 ČÍSEL KČ 85.—. JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—. MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14
 — ADMINISTRÁTOR JAN ŘIHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120



JAN ŘIHÁNEK, CIMON DI PALLA S VRCHOLU MARMOLADY

TRAŤ PRO SJEZDOVÝ ZÁVOD

Dnes pokračujeme v sérii svých kapitol o slalomu a sjezdu. Máme sice plán, podle něhož několik autorů pracuje na této sérii tak, aby z toho vyšla pěkná souvislá knížka a při tom jednotlivé kapitoly zachovaly svoji samostatnost, ale přes to přece jen žádáme každého, kdo nám může být svými vědomostmi a zkušenostmi nápomocen, aby nám neváhal pomoci v díle, které má za účel nejen co nejvíce zpopularisovat tyto nové lyžařské disciplíny, ale i naučit jim, pokud psané slovo doplňuje praktické cvičení.

Najít a správně vyznačit sjezdovou závodní trať není jen důležitý a odpovědný úkol. Je to něco daleko většího. Neváhám užít zde slova „umění“, neboť autor sjezdové trati musí být skutečným umělcem svého oboru. Jeťi sjezdový závod na dokonalé trati je nejen boj, ale i požitek. Ten se však dostaví pouze tenkrát, je-li trať volena a provedena nejen pečlivě, ale i se zvláštním smyslem pro uplatnění krás sjezdařského umění.

Sjezdovou trať volíme tak, aby při daném výškovém rozdílu byla *co nejkratší. Výškový rozdíl budiž však co největší.* Naš běžný typ je asi 800 m. Při trati o menším výškovém rozdílu nelze tak dobře a přesně odlišit hodnotu individuálního výkonu závodníků, zejména je-li jejich vyspělost vzájemně přibližná. Odvahu a techniku startujících závodníků měříme vlastně rychlostí, jakou absolvují všechny požadované změny směru závodní trati. Čím méně má kdo odvahy k nasazení švihy ve velké rychlosti, čím méně jistoty při jeho provedení, tím pravděpodobně více času potřebuje k projetí určené dráhy; proto volíme při značení trati *nejrychlejší variantu* z těch, jež nám terén skýtá.

Trať označujeme *červenými praporky*. Závodník, sledující přesně praporky, jede tedy nejkratší drahou. Ale není podmínkou přesná jízda podle praporků. *Závodník může trať absolvovat i jinak*, přiměřeně svým schopnostem a podle své okamžité úvahy. Teprve docílený čas ukáže, jel-li taktičtěji a uplatnil-li náležitě svoji odvahu, techniku, postřeh a vtip. Avšak zcela podle své volby závodník přece jen jeti nesmí. *Je povinen projeti všemi kontrolními brankami.* Praporky branek jsou *modré s bílým okrajem*. Z důvodů rychlostních vkládáme však do trati sjezdového závodu co nejméně branek, protože jejich velkým počtem přibližovali bychom sjezdový závod zcela zbytečně charakteru závodu ve slalomu. Kontrolní branky stavíme pravidelně jen v místech, kde trať tvoří oblouk, jehož střihnutím mohl by si závodník podstatně zkrátit předepsanou dráhu. Branky umísťujeme však z důvodů bezpečnostních i tam, kde by mohl závodník ve velké rychlosti narazit (na př. na skálu, les a pod.); v takových nebezpečných úsecích provedeme jej brankou nebo celým systémem branek, účelně a rozvázně postavených a předpisujeme mu tak vlastně

zmírnění nebezpečné rychlosti. Prvním příkazem každého autora sjezdové trati je: *bezpečnost především!*

Tam, kde chceme závodníka přimět ke zvýšené opatrnosti, nebo varovat jej před čímkoliv, umísťujeme *praporky žluté*.

Jako jsou dobré a špatné trati pro běh, tak je tomu také u trati sjezdových. Nestačí, abychom si označili místo startu a cíle a zbylou mezeru vyplnili červenými praporky! První předpoklad vyznačení dobré trati jest, že jsme dokonale obeznámeni s terénem, kterým chceme trať vést. To znamená, že celý terén, kterým má být trať vedena, musí být prakticky a důkladně prostudován do všech podrobností. Nedopadne tedy dobře trať, kterou vyvolíme, když stoupáme od myšleného cíle k místu startu. Celou trať musíme sami několikrát sjetí a uvážit při tom kde jakou nuanci, bychom ji zdokonalili tak, aby plně zaujala. Zvolíme ve vhodném uspořádání prudké přímé sjezdy, vystřídáme mírnějšími; sjezdy šikmé zpestřují sice trať, ale užívejte jich jen jako koření — v mírných dávkách.

Nejdůležitější otázkou je: jak a kde měnit směr. Právě zde musí být dána závodníkům možnost ukázat zdatnost v ovládnání lyží ve velkých rychlostech. Pro zvýšení zajímavosti trati můžeme dát některé změny směru na protisvah. (Připomínám zde však znovu, že trať má být pokud možno nejrychlejší!)

Důležitá okolnost pro zajímavost závodu jest, aby měli všichni závodníci stejné podmínky. Proto se dává trať týden i více před vyznačením závodníkům k dispozici. Druhá dobrá stránka tohoto zařízení jest, že stálým projížděním trati stane se sníh, který byť byl po celé délce trati značně různorodý, daleko způsobilejší k rychlé jízdě, takže nenastane-li přímo před závodem, resp. během závodu náhlá změna počasí, jsou podmínky skutečně téměř pro každého vyrovnány.

Abychom se zabezpečili — pokud je to v naší moci — před náhlými změnami počasí, snažíme se vybrat takové svahy, kde jsme přece jen trochu méně závislí na meteorologických rozmarech matky přírody — t. j. zpravidla svahy severní a východní.

Trať má být volena tak, aby ani nejlepší jezdec ji nemohl absolvovat přímo („střelou“).



J. Řihánek, Marmolada se sedla Padon

Již z názvu samého se podává, že sjezdovou trať je třeba voliti tak, aby měla *stálý spád*; přece však tento stálý spád přerušujeme vložením *rovinky*, resp. *mírného protisvahu*. Je to vlastně trest na t. zv. „pomalé mazače“. Jak již bylo nejdnou řečeno, jest sjezd rychlostní závod, kde hrají největší roli odvaha a technika. Namazali někdo z opatrnosti tak, aby nejel příliš rychle, jest zřejmě ve velké výhodě na prudkých sjezdech, kde má daleko menší pravděpodobnost pádu, než závodník, který poctivě namazal na rychlo, který se rychlosti nebál. Ještě větší rozdíl je tenkrát, když závodník dobře namazavší nemůže na dlouhém svahu riskovat pád a musí jet v obloucích, zatím co „pomalý“ jede pohodlně a jistě přímo, čímž ušetří značně i na silách. Abychom tedy donutili všechny závodníky k poctivému mazání, vkládáme po prudkém sjezdu tolik roviny, resp. protisvahu, aby jen závodník dobře namazavší je projel setrvačností. Kde není ani rovina, ani mírný protisvah v terénu, tam si je uděláme tak, že určitý malý úsek trati vedeme přibližně ve vrstevnici, což omezuje stejně zdařile veškeré mazací spekulace.

Z mnoha příčin se může stát určitý úsek trati (na př. určitá stopa) zpravidla jakostí sněhu doporučitelnější (na př. rychlejší a pod.), než ostatní místa téže výšky trati. Na takový úsek upozorňujeme závodníka *zkříženými vlajkami: modrou a červenou*. Takový úsek je nazýván *jednotnou*

trati a v něm musí závodník, na němž je žádána „volná dráha“ okamžitě uvolniti trať svému rychlejšímu konkurentu. Jednotná trať musí býti velmi dobře vyznačena, protože *tento úsek musejí všichni soutěžící přesně a povinně absolvovati*.

Trati, které nepožadují určitého vyššího stupně techniky, t. j. takové, které dovolují i středně vyspělým závodníkům projíždět nejstrmější úseky přímo, nemají tedy nikde problémů. O umístění závodníků pak rozhoduje hlavně mazání. Trate, na kterých rozhoduje jen mazání, nepovažujeme za nejlepší, poněvadž namazání sjezdové lyže nedělá ještě stoprocentního sjezdového závodníka. A nad to není nikde řečeno, že si lyže mazal závodník sám.

Kdo může vyhledávat a značit trati sjezdových závodů? Především ten, kdo sjezdové závody sám jezdil. Ale může to být i člověk, který sice nikdy závodníkem nebyl, viděl však mnoho sjezdových závodů na vlastní oči a sjezd mu — aspoň v mírném tempu — nečiní obtíž. A musí být nad to dobře seznámen s charakterem a taktikou sjezdového závodu. Zkrátka: musí rozumět věci.

Jak získáte zkušenosti ve volbě a uspořádání trati? Jen častým přihlížením k závodům! Jen tam se vše prakticky naučíte.

Jen na vlastních sjezdových závodech poznáte to, co vám žádná příručka dokonale ukázati nemůže — jak dobrá závodní sjezdová trať doopravdy vypadá.



J. Řihánek, Lyžařské terény na sedle Falzarego

JAN ŘIHÁNEK

MARMOLADA

„Buona serra, signore,“ zdravil jsem vcházeje do kanceláře hotelu „Maria“ v Canazei. Ostrý profil obličeje, zakončený bradou „à la Balbo“, mírně se pootočil, oči se trochu rozzářily a úsměv odkryl krásné zuby.

„Známa tvář, ale nemohu se upamatovati, kde jsme se viděli. Snad v Terstu, snad zde na horách, opravdu nevím,“ odpovídal Franco Dezuliano. Nechal jsem jej chvíli přemýšlet a pak jsem mu připomenul Prahu. Přátelský stisk rukou a již se řine spousta otázek. Vzpomínky se rychle vybavují, udivuje mne jeho znalost Prahy.

„Jak dlouho jste se v Praze zdržel?“ táži se, „měl jste přece v úmyslu odejti po dvou dnech.“

„Byl jsem opravdu unaven při svém příjezdu do Prahy. Měsíční pobyt v Německu, vyplněný stálým shonem a přednáškami, unaví skutečného horala. Náhoda mi přála, že jsem zastihl Prahu právě v době příprav k oslavám výročí prohlášení vaší samostatnosti. Byl jsem opravdu překvapen.“ Vypravuje o loňském 28. říjnu, o ulicích plných nadšení, o upřímné radosti lidu, zdraví svého presidenta, o radostné kázni pochoduujícího vojska a v jeho slovech je upřímný obdiv nad naší silou a chutí k životu. „Věřte, bylo to tak zcela jiné,

tak odlišné od života v německých městech...“ Jeho slova jsou prohráta upřímností. „Brzy jsem zapomenul na únavu. Pět dnů jsem ztrávil v Praze, prohlížeje památky, kostely a paláce. Davvero una bella citta. Byl jsem překvapen nejen její krásou, ale i upřímností a ochotou, s níž jsem se u vás setkal.“ Příjemné polechtání pro mé uši. Hovor se přenáší na jiné pole. Opětně jsem zavalen spoustou otázek, které stěží stačím sledovati. Jak dlouho se zdržím, co hodlám podniknouti, jak se mně líbí zdejší lyžařské terény. „Především bych se rád podíval na Marmoladu. Další je závislé na počasí.“

„Škoda, lituji velice, že vás nemohu doprovázeti na Marmoladu. Utrpěl jsem totiž malé pohmoždění nohy při posledním zájezdu do skupiny Catinacia. Kdy chcete jíti?“ „Třeba zítra,“ odpovídám.

„Ujednáno. Napíšete vám dopis pro svého bratra. Odevzdáte jej v chatě Pian Trevisan. Doprovodí vás na Marmoladu.“ Bráním se, odporuji, ale marně. ———

Neznělo příliš příjemně to zaklepaní na dvéře pokoje druhého dne o půl páté ráno. Chvatně se oblékám. Chodby jsou osvětlené a já se v duchu těším, že nejsem jediný, který vstává. I jídelna



J. Řihánek, Lyžařské terény na sedle Pordoi

je plně osvětlena, ale snídaně jen na jednom stole. Thermo-láhev vřelé kávy, chléb s máslem a medem, vedle v sáčku můj oběd. Trochu divný pocit; nikde ani známky života a vše osvětleno. Pozornost u nás neobvyklá. Na odchodu marně hledám vypínač, abych zhasil světla. Vyšel jsem z hotelu sám do mrazivého jitra.

Klid. Procházím spící vesnicí po umrzlé silnici. Sněhu začíná přibývat. Za vesnicí Alba odbočuje cesta do údolí Contrin, pod jižní stěny Marmolady. Mne však vede cesta dále k východu, přecházím po důkladném dřevěném mostě, přes divoký potok a začínám stoupat. Vcházím do údolí Pian Trevisan.

Cesta v ostrých serpentínách stoupá a spouští sněhu, vyházené po obou stranách mne úplně zakrývají. Případá to jako nástup do zákopů. Potok, který dole ještě hučel, nachází se v úplném zjetí sněhových spoust. Mladým lesem dostihuji otevřených plání a již také prvé paprsky slunce prohřívají mrazivý vzduch. Napravo zvedají se mohutné stěny skupiny Gran Vernel a slabé vrstvy sněhu dávají tušit nahotu strmých stěn. Předě mnou na sedle Fedaiia převalují se lehké šedé mraky — předzvěst krásného dne.

Po půl sedmé mne vítá nápis „K chatě Pian Trevisan“. Odbočuji s hlavní cesty, která stejně po několika metrech se ztrácí ve sněhu a za chvíli dostihuji malé srubové chaty.

„Manžel je ještě v posteli,“ jsem přivítán. Dě-

kuji a čekám před chatou. Opřem o zábradlí, vychutnávám prvou cigaretu.

Z myšlenek vyrušil mne Erminio Dezuliano, řítící se po schodech. V levé ruce lyžařské boty a pravou nabízí k přátelskému stisku. Ač jsme se nikdy před tím neviděli, cítím na prvý ráz, že budeme dobrými přáteli. Uchopiv mne pod paži, vtahuje mne do kuchyně. Omlouvá se, že si dnes trochu zalenošil. Po pět dnů byl každého dne na Marmoladě se skupinami lyžařů. „Dnes však jsem volný“ dodává. „A svůj volný čas mi věnujete a půjdete na Marmoladu šestého dne se mnou?“

„Někdy ta povinnost je nepříjemná, ale s dobrým lyžařem je to pro mne výlet.“ A stará se jako dobrý kamarád o moje zásoby a výzbroj, nabízí černou kávu, rozmlouvá a při tom shledává svoje věci a nezapomíná ani na trochu vína; o půl osmé odcházíme.

Opatření náledníky, překonáváme lehce strmý výstup. Údolí je sevřeno prudkými srázy a v hloubi pod námi se třítí horský potok o nakupené balvany, aby kousek dále zmlknul pod sněžným příkrovem. Dech se vyrovnává, vcházíme na malou planinu. Po půl hodině přicházíme k chatě Venezia, krčící se pod sráznou stěnou. Cesta vede skalní terasou vzhůru. Desky zasazené ve skále a různé nápisy připomínají hrůzy války. Erminio začíná líčit historii Marmolady ve světové válce.

Byl to tvrdý oříšek a jistě i mnoho vašich kra-



J. Řihánek, Ombretta s vrcholu Marmolady

janů vzpomíná na krutou zimu 1915—16. Rakušané dobře vystihli, že Marmolada, nejvyšší vrchol Dolomit, je opěrným pilířem celé fronty od Cima d'Asta až po Tofane. Se strany rakouské byla lehece přístupná; i zásobování těchto skoro vzdušných posic bylo dobře organizováno. Byla vybudována dobrá cesta, která v místech dnešní chaty Pian Trevisan obcházela tento prudký schod. Dole byl úplný vojenský tábor. Z místa tábora pak vedla lanovka, která končila až pod Gran Poz, ve výši asi 2000 m. Tam již začíná ledovec a přímo pod ním byly vybudovány baráky, druhý opěrný bod. Zima roku 1916 byla mimořádně krutá. Spousty sněhu a laviny, které jinak jsou zde velice řídkým zjevem, nebyly tehdy žádnou zvláštností. Snad to bylo také v důsledku stálého pohybu ledovce, jinak naprosto bezpečného. Největší lavina se tehdy utrhla asi ve výši 3000 m, přímo nad baráky. Smetla jich spoustu jako domečky z karet; tehdy zahynulo přes 300 vojáků.

Mezitím došli jsme na sedlo Fedaiia, kde ze spoust sněhu vyčnívaly zbytky válečných ubikací. Před námi se rozevřelo naráz celé nádherné panorama Marmolady. Lyžařským okem jsem prohlížel severní svahy, osvětlené jemným, měkkým světlem a přiznám se, že mně připadaly neúměrně ploché. Byl to však jen klam, vyvolaný odstupem. Asi kilometr před námi, na chatě Fedaiia třepotala se vlajka a v okolí chaty byl nezvyklý ruch.

Erminio mne upozorňuje na dva skalnaté hře-

beny, které od jihu k severu jakoby rozčesávaly ohromné sněžné pláně. To je Sasso delle Undici a za ním Sasso delle Dodici. A nyní si můžete učiniti představu o ohromné technice tehdejšího válčení. Od konečné stanice lanovky, vzdálené asi 1½ km vedla chodba, vysekaná v břichu ledovce k oběma výše položeným skalním hřebcům. Na konci se rozdvjovala. Jedna pokračovala směrem k vrcholku Serauta a vyúsťovala asi ve výši 3000 m a druhá vedla jihozápadním směrem až k místu, kde dnes stojí ochranná chata. Na nejvyšších místech byla dělostřelecká stanoviště, ovládající daleko na jih přístup k Marmoladě. Docházíme k chatě; zdraví nás skupina lyžařů, mezi nimi Ghedina z Cortiny d'Ampezzo. Natáčí lyžařský film a odpoledne půjdou také na vrchol.

Připínáme tulení pasy. Zbývá nám překonati výškový rozdíl 1350 m. Prvých 300 m výškového rozdílu stoupáme vesele, nástup je mírný. Přicházíme pod Sasso delle Undici. Tam již začíná „vypečený“ výstup. Obcházíme hřeben směrem vpravo a lehece předstihujeme skupinu tří lyžařů, kteří stoupají pouze na vosku. Tulení pasy se dobře osvědčují. Na poměrně malém úseku cesty překonáváme 400 m, přecházíme místo, kde kdysi byl vysekaný tunel a pomalu směřujeme k vrcholu Serauta. Obě dvě skály zůstávají pod námi; ještě jsou dobře znatelné galerie a kryty, vysekané ve skalách. I žebrík tam zůstal jako památka na válečné doby. Přicházíme na místa, kde v letních



J. Řihánek, S vrcholu Marmolady k jihu

měsících je ledovec pln trhlin a stává se bizarním bludištěm. Vše je zakryto několikametrovými masami sněhu tak, že ani maličké zvlnění terénu není nikde viděti. Před námi se zřetelně rýsuje celý skalnatý hřeben od vrcholku Serauta až k Punta Rocca. Posledních 500 m výškového rozdílu šlo již pomalým tempem. Únavu, kterou jsem začínal pocítovati, zvyšovalo slunce, které nemilosrdně pražilo. Odkládám kabát a musím pak spěchat za Erminiem, který jde jak na procházku. Konečně vcházíme do chaty.

Malá ochranná chata, připomínající baráky z doby války, je postavena ve výši 3259 m, právě na místě, kde kdysi vyústovala ledovcová galerie. Tisíc metrů dole, pod sráznými stěnami Marmolady, s prvými květy válečného jara, nacházely se i beztvárné zbytky lidí.

Chata byla vybudována nákladem lyžařského odboru Klubu alpinistů italských (C. A. I.). Slouží jako ochranný bod pro lyžařské výstupy; a proto byla vybudována na úpatí Punta Rocca, cíle lyžařských výstupů a začátku nádherného sjezdu do údolí Fedaiá. Poskytuje však milý oddech i alpinistům, kteří podnikají namahavý a krajně exponovaný výstup jižní stěnou.

Chata je jen ze dřeva a celou svojí stěnou je přímo přilepena ku skále. Rozdělena je na dvě části: předsíní, kde možno uložit lyže a rozlehlou místnost, opatřenou velkým sporákem a sloužící za jídelnu. V místnosti té je 9 poschodových lůžek

pro přenocování a v době silné lyžařské sezony možno tam obdržeti i skromné občerstvení. Vybudování chaty vynutila si stále vzrůstající návštěva Marmolady; podle posledních dat vystoupilo na vrchol za jednu lyžařskou sezonu přes 2000 osob!

Chata byla i v této chvíli četně obsazena. Vstoupili jsme. Půllitrový šálek horkého čaje, který jsme rádně okřtili dobrým vínem, byl docela příjemný. Ještě větší rozkoší pak bylo shodit na hodinu boty a natáhnout se. Erminio však nevydrží dlouho odpočívat. Za chvíli ke mně přichází s knihou o záznamu návštěv a hledá v seznamu. „Prosím, zapište se, jste prvním Čechoslovákem, který vystoupil lyžařsky na Marmoladu,“ hlásí s uspokojením.

Vycházíme z chaty, několik metrů a dosahujeme hřebenu. Rozhled je jedinečný. Stoupáme po hřebenu až k vrcholku Penia, vlevo pod námi tisíc metrů kolmých stěn, údolí Ombretta, za ním Sasso Vernale a dále k jihu z moře mraků vystupují mohutné věže Cimon della Palla.

„Nyní vidíte dobře, kudy se táhly posice italské,“ pokračuje Erminio v líčení historie z roku 1915—16. Od Cima d'Asta po hřebenech až na Sasso Vernale, kde ve výši 3054 m jsme měli dělostřelecké pozorovací stanoviště a za ním na sedle Ombrettola ve výši 2860 m byly naše 70m/m děla a reflektory. Naše přední hlídky byly posunuty pod samotné stěny vrcholku Penia. Na



B. Johannes (Beckert), Garmisch-Partenkirchen

Tento exkvizitní dvojskok je mistrovským dílem létajících chlapců Ruuda a Andersena

vrcholu Ombretta, ve výši 2983 m jsme měli rovněž naše dělostřelecké stanoviště. Údolím Franzedás postupovala italská vojska k obchvatu celé skupiny Marmolady. Rakouské posice na Monte Padon však dobře uzavíraly vstup do údolí Fedaiia. Nicméně bylo přec dosaženo sedla Friz a nástup na vrcholek Scrauta začal se strany východní. V obtížném terénu, za krajně nepříznivých podmínek, byl získáván každý metr výškového rozdílu. Po dosažení vrcholku byla vybudována lanovka k dopravě zásob a válečného materiálu a o obsazení celé skupiny Marmolady rozhodl už jen čas a příhodný okamžik. Bylo to jako vyvrácení mohutného pilíře celé obranné linie. Je smutno, neuvěřitelně smutno, připomene-li vám někdo v místech čarovných přírodních krás ty hrůzné doby, ta pekelná muka těch tisíců, kterým pud a zákon sebezachování nedopřál možnosti obdivovati se té kráse.

Vracíme se k chatě a cestou zpět naskytá se nám pohled na celou skupinu Dolomit od Catinacia přes Sasso Lungo, skupinu Sella, Col di Lana, Travenanzes, Tofane, Monte Cristallo, Sorapis, Antelao, Civettu a Monte Pelmo. Všechny ty malebné, pitoreskní útvary jsou hozeny v ohromném polokruhu na pospas vašim zrakům. A obzor k západu uzavírají skupiny Ortleru, Zillertálské a Oetztálské Alpy s pozadím Berniny.

Připínáme lyže a Erminio začíná sjezd prudkým žlebem. Styl jeho jízdy není nejčistší, ale jistě dobře vyzkoušený a skýtající plnou jistotou. Zkouším sjížděti přívratnými oblouky. Sníh pod vrcholkem však je utlučen nárazy víchřice, lyže v nejbližším přívratném oblouku mi podjíždějí a padám. Svah je prudký a proto sjíždím šikmo bokem. Dostávám se do prachového sněhu a zkouším zno-

vu přívratné oblouky. Prudký svah, přílišná rychlost a hluboký prachový sníh mne pokládají znovu. Hrabu se doslova v prašanu, který nestoudně pronikl až na kůži, takže jsem zaklel. Takhle jsem si ten nádherný sjezd věru nepředstavoval. Začátek byl nejen trapný, ale i depimující. Nahlížím na svah, odhaduji jeho sklon, pak odskok do směru jízdy a za chvíli instinktivně cítím, jak se za mnou zvedají oblaka prachového sněhu. Silně předkloněn provádím ve velké rychlosti prvý švih, zdařil se — dodává to jistoty, vzpřimují se a přímo letím po svahu šikmo dolů. Stovky metrů výškového rozdílu, pracně získávané cestou vzhůru, ztrácím během vteřiny. Erminio stojí pode mnou a pozoruje mne. Míjím jej, zaslechnu jen „bravo“ a již společně vychutnáváme rozkoš nádherného sjezdu. Sníh je tak ideálně měkký, tak prašný, že dovoluje švihy skoro v nemožných rychlostech. Prodlužujeme si sjezd jízdami v dálece nejméně jednoho kilometru a každý z nás jist sám sebou a zbaven starosti o druhého doslova se mazlí s každým švihem. V polovině cesty potkáváme skupinu lyžařů, stoupajících k chatě; plně však zaujati sjezdem, odhadováním vzdáleností a střehem terénu, uvědomujeme si jejich přítomnost až když zaslechneme pozdravy. Je to Ghedina se svou skupinou, my však jim odpovídáme na pozdrav až dobrých 100 m pod nimi. Sklon svahu je prudší, švih — rychlostní švih — však je naprosto jistý a za chvíli zříme již pod sebou sedlo Fedaiia. Mírně zvlněný svah dovoluje již přímou jízdu, míjíme ve velké rychlosti Sasso delle Undici a za několik okamžiků sjíždíme do sedla a zastavujeme před chatou. Dívám se na hodinky: 20 minut jízdy dolů; výstup trval 4 hodiny.



Všechno se dá sjet

„Šetřený sjezd“, jak říkáme, je dlouhý asi 19 km a podle ujišťování Erminia jsme jej jeli v dobrém čase. Rychlostní sjezd od chaty na sedlo Fedaiia, sjezd přímý, pokud to terén dovoluje, se jezdí kolem 5 minut. To už je úctyhodné.

Erminio nechává na chatě Fedaiia svoje lyže a já pomalu sjíždím k chatě Pian Trevisan. Prašan,

v němž jsme 20 minut řádili, tu už není. V údolí, otevřeném polednímu slunci, leží nyní měkký firn. Čekám na Erminia. Vcházíme dovnitř a jediné naše přání je šálek dobré černé kávy. Pokuřujeme.

Ale přichází večer a já musím ještě do Canazei. Sníh je už tvrdý a hvězdy září.

„A rivederci — Erminio —.“

JOSEF KOLÁŘ

CHARAKTER SKALNÍHO LYŽAŘE

Dva páni v nejlepších letech sedí v kavárně. Venku lije jedna radost a pánové se na tu spoustu, na ten bláznivý liják (bláznivý proto, že byl zorganizován v polovici prosince) melancholicky dívají. Pojednou se jeden probere, zpytavě se zadívá na svůj protějšek a povídá: „Tak prý má být letos tuhá zima.“ Kdyby tahle věta padla ve venkovské harendě, vytáhl by oslovený fajku z úst, plivl by rozvázně a spravedlivě a odpověděl by asi takto: „Ja, tuho zima. Nepravtě nic! Zarypejtě na polu do země a uviditě, chroboci su ešče na vrchu. Žodno zima nebudě, ti chroboci to vědo lepší jak vy. Maras budě a ni zima.“ Tak by odpověděl pantáta, znající dobře svou zemi. Náš kavárenský protějšek není však pantátou, nýbrž pánem v nejlepších letech a proto nevytahuje fajku z úst, ani neplivá na ušlechtilé parkety. Zato se nachýlí ve spiklenecký předklon nad svou černou kávou a štatně vzdychne: „Ano, já to taky slyšel. Má to začít později, ale za to pořádně. Sněhu budou spousty.“

Konečně osvobozující slovo: *sníh!* Nemožný, neřádný, protivný déšť, řádící venku, je okamžitě odložen ad acta a pánové se rozkošnicky brodí sněhem. Co sněhem! Prašanem! Veleprašanem nejlepší značky! Vespod je řádně umrzlý půlmetrový podklad a na něm poctivých šedesát čísel bílého požehnaní. Jeden z pánů se právě řítí s „Čertáku“. Bere ohromné závěje „terěňáky“ tak bohatýrskými, že druhý pán rozčileně mžiká. Ruce vyprávějího, chvácené bílým opojením, modelují nad kavárenským mramorem hory a dolů, řádivé sešupy, sněhové převisy a houpačky, na kterých on, dítě svého věku, řádí na svých prkýnkách. A když mu konečně dochází dech, začíná druhý. Vroucně se mazlí se sněhobílou náprsenkou pláně pod Tanečnicí, na které loni o Vánocích nakreslil svými telemarky nádhernou a matematicky dokonalou sinusoidu.

Kavárna už několikrát vyměnila své hosty, vrchní už alespoň pětkrát hodil kolem pánů své „prosím“, pikola jim rovněž tolikrát smýkl pod



F. Stejskal,
Odpočinek
pod
Chabencem

nosem časopisy všech světových jazyků. Se stejným neúspěchem kavárenský cukrář nad nimi balancoval svou mísu se zákusky. Už dávno nebylo odpoledne, když si konečně pánové uvědomili skutečnou situaci. Plaše a mechanicky poplatili a vyšli.

Ale co zmůže sebe zlomyslnější prosincový liják proti tak pevnému světovému názoru jako je lyžařina?

Pánové se rozešli do svých domovů za stejným cílem. Doma rukou, pohledem a snad i slovem pohladí svá dřívka podle zjevných i tajných receptů namazaná, špičkami k zemi obrácená, špalíky a vzpěrami v předepsané křivky vypnutá. Je to okamžik tajné, pohanské modloslužby. Je to vášnivý hovor s neživým nástrojem, který dovede dát tolik radosti.

Řekl jsem, že lyžařina je světový názor, ale slevím na pouhou vášeň. Rozumějte, ta pravá, skalní lyžařina, vášní je. Je vášní, které musíte sloužit do roztrhání těla. Je vášní, pro kterou je řádný občan schopen opustit rodinu, ba i nedělní vepřovou, knedlík, zelí a spokojit se několika doušky čaje, kterým zapíjí na kost zmrzlý krajíc chleba. Je schopen taktó obědvat obrácen zády proti větru. S ohrnutým límcem přešlapuje na horském hřebenu, protože posedět v hospodě je hříšné mrhání časem.

Takový je podle mne charakter zuřivého lyžaře. Podle stáří se nepozná. Je to vždycky mladý chlapec, i když je mu 56 let a je tátou třicetiletého syna, který se v tomto smyslu dokonale potatil.

Lyže a charakter. Tomu by se mohlo rozumět tak, že lyžařina je jedním z oněch zázračných koření, která mohou člověku charakter dát. Charakter dokonce v kantorském slova smyslu, t. j. dobrý, či, lépe řečeno, ryzí! Ale tomu tak není!

S charakterem dobrým, špatným nebo žádným se člověk rodí. Lyžařina je jen jednou z oněch rapidně pracujících vývojek, která pravý charakter člověka rychle odhalí.

Prakticky to znamená, že znamenitý člověk, čili správný chlap, se na lyžích za krásného počasí pozná už za den, ve vánici, mlze a zkrátka horské siberii už za půl hodiny. A na tomto faktu spočívá moje chvála lyží.

Jedete na lyžích překrásným údolím Bielej Vody ve Vysokých Tatrách. Jste prozatím v nejnižším pásmu, t. j. ve vysokém lese. Nebe je úžasně modré, sníh filmově, t. j. nepravděpodobně jiskřivý, vzduch tak nesmírně čirý, že i vzdálené vrcholy se zdají být na dosah ruky. Lyže jedou samy. Máte srdce plné krásy, musíte mluvit, musíte se smát. Nemůžete přece říkat paďoursky: „To je krása!“ A proto mluvíte o překot všecko možné, záříte, nabízíte datle, fíky, cukroví. Samou radostí, spokojeností nad sebou samým, vírou v dobrotu lidského osudu musíte něco hodně veselého provést. Chee se vám vzít vlastní srdce a položit je pod tu skálu, aby tam jako dynamitová patrona vybuchlo bujnou radostí.

Jedete a stoupáte tak po dlouhé hodiny. Výbušná energie pomalu přebíhá ze svalů a batůch začíná trochu tížit. Váš obličej je nyní už víc soustředěný než rozjásaný a právě vás napadá, že by bylo dobré optat se vedoucího kamaráda, jak dlouho se ještě půjde a když pak odpoví, že ještě dobrých pět hodin, máte dojem, že to nemusel říkat tak zlomyslně. Stoupáte nyní docela uzavřen v sebe. Začíná vás dráždit představa, že ti, kteří jsou pár metrů před vámi a hlavně nad vámi, mají možná radost z toho, že jsou na tom lépe a vy začínáte mít doopravdy vztek na to, že vám

není dopřáno podobně se těšit z toho, že se ještě někdo pláží níže, neboť jste dokonale poslední.

A teď ke všemu, „tisíc hromů“, začínají se smekat lyže a vy se hrozně udýcháte křečovitou snahou držet s ostatními krok. Výsledkem je, že padáte. Oč tížeji vstáváte, abyste znovu začal, o to jadrněji klejete nad tímhle zatraceným nemsyslem. Uvědomujete si, že už není jasno, ale pořádná mlha a vítr a že začíná sněžit. Vaši partneri — teď byste za nic na světě neřekl „kamarádi“ — jsou vám nyní, jak se tak netrpělivě na vás shora dívají, dokonale protivní. Ó, ti kujóni, ještě volají, abyste si pospíšil, že prý na Zamrzlé pleso je nutno se dostat ještě za světla, že potmě lze sedlo Prielom najít velmi těžko.

Považujete tuhle pobídku za nejapný žert a procedíte mezi zuby něco o vůdci, který má znát pořádně cestu, ale psí nečas vás přece jen trochu popohání. Sníh už se čítankově nesnáší k zemi ve vychovaných vločkách, nýbrž mlátí neurvale v celých spoustách do očí, nosu, úst a taje za krkem. A hrůzo, ze svých partnerů vidíte jen posledního, zatím co ostatní se pomalu vzdalují. Objevujete, že nejedete rychleji, nýbrž, že se jen více namáháte.

Zrovna když jste si řekl, že už to dál bez odpočinku nejde, ať všichni táhnou k čertům, uvědomujete si, že u vás někdo stojí. Je to poslední muž party. Ano, našel se blázen, který obětoval namahavě vyšlapanou výšku a sjel sem. Bez řeči vám odepíná lyže, prohlíží je a pokyvuje. Vzpomínáte si, že on to byl, který vám dole radil, abyste si namazal lyže klistrem; neposlechl jste. Taháte nyní kajícně vosk z kapsy, ale on si toho nevšímá. Vosk je totiž úplně zmrzlý. Váš kamarád, cítíte teď, že to je kamarád, loví v kapsách, vytahuje klubko drátu, omotává jím vaše lyže a znovu vám je připíná. A vida, už to jde lépe. Chcete se právě nad tím zlepšením nějak děkovně vyjádřit, ale zase ležíte. Zřejmě nemáte už dosti síly k tomu, abyste lyže, drátem zdrsňené, pořádně přišlápl do sněhu. Váš ochránce se zasmušil, ale snímá své pásy a napíná je na vaše lyže. Teď to jde trochu lépe, ale příliš pomalu. Kamarád pozoruje váš obličej.

Co je vám nyní po Zamrzlém plesu a po Prielomu! Vyčerpáním nepřírozně shrben, prodíráte se tunelem vířícího sněhu a v lebec vám třel jen jedna představa: praštit se vším a sednout si! Ale je tu zase váš průvodce, odepíná vám baťoh, nakládá si jej na svůj a že prý máte jít. Povídate něco o nemsyslech, ale motáte se dál.

Jdete chvíli po dokonalé rovině, ale jste už tak zničen, že ani rovina neznamená úlevu. Anděl strážný vám křičí do ucha, že jste na Zamrzlém plesu, ale vám je to docela jedno. Také vás nezajímá, že tady je celá parta pohromadě, že se skoro všichni hrabou ve vašem baťohu, rozebírají si jeho obsah a pak vám jej prázdný oblékají. Nakonec i vaše lyže si rozdělili. Sněhová vichřice běsní. Všichni mají lyže odepnuté. Někdo vám omotává nádherně suchou šálu kolem krku, za-

vírate rozkoší oči a — usínáte. Snad na minutu, snad na vteřinu. Když jste otevřel oči, je u vás zase jen váš ochránce. Nad sebou v mlze vidíte jen nějaké nohy, pracně vykopávající schůdek do zledovatělého sněhu. To je začátek výstupu na Prielom. Víte zcela určitě, že nahoru už nevylezete a hodláte o tom přesvědčit svého opatrovníka, který vám právě epe do zubů kus čokolády. Vzpouzíte se, nechcete čokoládu, chcete, aby už byl konec všemu a sedáte si do sněhu. A tu váš přítel se nakloní docela těsně k vašemu obličejí a z pod víček zaplácaných sněhem se na vás tvrdě podívají odhodlané oči a do ucha vám houkne: „Žádné pitomosti a kousat!“ Koušete tedy a v zápětí se vám pod nosem objevuje aluminiový pohárek od termosky s čajem. To už se nevzpouzíte. Obracíte do sebe na ráz osminku horké tekutiny a zázračné teplo vám běží celým tělem. Vida, zaržál jste dokonce jako mladé hříbě a velmi živě se zajímáte o další doušek. „Už nemám a teď nahoru!“ křičí vesele dobrý člověk. Napadá vás otázka: hřeje víc ten doušek čaje, nebo úsměv toho chlapíka?

Drápete se do příkrého svahu poslušně před svým průvodcem. Svah je tak příkrý, že ve vypudpaných stupních máte jen půl podrážky, zatím co paty třel v prázdnu. Vítr se snaží povalit vás a vy víte, že jestliže se mu to podaří, sjedete zase až dolů k jezeru. Ale víte také, že se to nestane, protože ten, co nad vámi (doslova však pod vámi) bdí, vám prostě spadnout nedovolí. Nezbyvá tedy než léztí stále vzhůru. Je šero.

Najednou vás sněhový víchř praští surově zespodu do prsou, vletí vám do úst tak, že vás bolestně píchne v uších. Jste na vrcholu sedla, na které se s druhé strany, přímo vzhůru do příkrého svahu, řítí sněhová vánice. Čekají tu, tetelíce se zimou, dva ze skupiny, berou vás za ruce a jako malé děcko staví v hrozném průvanu na první schůdky dolů. Tolik vás bolí kolena! Máte chuť padnout a kutálet se dolů, ale ti dva vás drží pevně. Konečně svah už přestává být tak nesnesitelně příkrý. Stojí tu kdosi a připíná vám lyže. Zase vás vzali dva mezi sebe. Drží vás pod paží a letíte vpřed. Je tma. Možná, že neletíte. Možná, že stojíte a jen vítr se řítí mimo. Nezajímá vás to, neboť je taková hrozná zima, že se vám zdá, že jste nahý.

A náhle nastane ticho. Odepínají vám lyže. Je slyšet dupání a hlasy, vlekou vás, pokoušejí se botami otevřít nějaké dveře. Konečně se otevírají, pak ještě jedny a vidíte řadu obličejů v záři petrolejové lampy. Z talířů se kouří. Obličej se udiveně zvedají a řítí se na vás. Zalévá vás blažené teplo a — ztrácíte vědomí.

Probouzíte se. Je bílý den. Nad vámi stojí Štěpán Pálkovič, chatný útulný ve Velké Studené dolině a kolem něho je celá parta. „No, to je dost,“ vítají vás sborem.

Víte, že tihle kluci vám zachránili život a sháníte své rozfoukané myšlenky, abyste jim to nějak pěkně řekl. „To byla legrace, co?“ řeší situaci hlas vašeho včerejšího tělesného strážce. „Byla, kluci,“ vydechnete šťastně a hrabete se z postele.



J. Kvid, Černé mraky nad Malým Dumbierem

M. Karlíček, Na potoce (III)





M. Hartmanová, Mraky od Téryho chaty

M. Karliček, Na potoce (IV)



JEN SLOVÍČKA?

Řeknete, že jsem prázdný formalista, který si pohrává jen s fangličkami a slovíčky, ale to mně budete určitě krivdit. Ovšem, že bych vám tisíckrát raději napsal nějaký veselý příběh, ale když o tom, co si — doufám — dále přece jen přečtete, se musí také mluvit. A nenapsal-li mně to nikdo jiný, musil jsem se do toho pustit sám.

Svého času jeden z našich učitelů dobrého tónu uveřejnil ve velkém pražském deníku dlouhou serií zdravých připomínek k různým veřejným okamžikům, kterou označil: *Kapitoly skoro naléhavé*. Já si skromně myslím (ačkoliv jsem si z výše zmíněného zasloužilého pána bohužel nikdy příklad nebral), že dnešní článek zaslouží označení: *Kapitola víc než naléhavá*. Proč, poznáte hned.

Pamatujete se přece na nedávné (člověk nechce stárnout: bylo to před deseti lety!) tažení proti „lyžcům“? A včerejší (to bylo na jaře 1927!) tažení proti „skol“! Obě dvě tyto trestné výpravy do končin etymologických skončily tehdy naprostým úspěchem a stoprocentním vítězstvím. Na „lyžce“ jsme tehdy vytáhli na př. i „lyžky“ a „skolníkům“ jsme odkryli lebky (neboť „skol = lebka“). Byla to hrůza, ale hlavně legrace, jež ostatně byla pouze jedním z prostředků, podporujících vážnou argumentaci.

Dnes jsme především u „lyžování“, hrůzy to, která rádí jako mor a na kterou tak slabá injekce, jako bylo deset rádků v 1. čísle, vůbec neplatí. Kampak s takovým šimráním na „lyžováký“. Dovedete si představit, jak by vypadalo „lyžovací“ hlášení místního rozhlasu na př. o takovém slalomu: *v tomto okamžiku byl odlyžován Zingerle, prudce lyžuje několika zákruty trati k první brance, skvěle ji prolyžoval, druhou přelyžoval vedle, nadlyžuje zpět, znovu slyžuje, nyní přilyžuje ke třetí brance, průlyž této branky byl nádherný . . .*

Dovedete si *tohle* představit? Dovedete si ve své obraznosti sloučit zrakovou představu správného lyžařského chlapíka a sluchovou představu „lyžování“? Myslíte-li na „lyžování“, doprovázíte si myšlenku obrazem salonních lyžováků a lyžovaček,

nových, udivených, v astrachánské výchovné sféře se nalézajících, nesportovních módních panáků a panen. A naopak s *lyžařem* spojíte si postavu opáleného a tvrdého chlapíka, jehož oči, ruce a nohy jen hrají. — Dost dlouho se „lyžování“ drželo ve vrstvě lidí, kde celkem dost vhodně sedělo. Ale dnes se nebezpečně šíří. Dnes vám trapně „lyžuje“ člověk, u kterého je vám toho srdečně líto. Je to jinak správný chlap. Ba. Takové lidi musíte zachraňovat co nejdůkladněji před touto morovou ranou. Kdysi měl jeden dobrý chlapec strach, aby lyžařská erudice u nás nebyla organisována tak dokonale, že by se neměl komu smáti. Ne, k takovému stavu ještě dlouho nedojde. „Lyžování“ nám dnes místo sčítacích archů ukazuje, kolik lidí potřebuje ještě lyžařskou školu. Jak vám někdo „lyžuje“, honem mu doporučete lyžařského cvičitele.

Druhý bod se týká předpony „za —“. Odkud to přišlo, čert sám ví. Ale já jsem to po prvé „začell“ v rubrikách kopané. Tam mnohý hráč „zahrál“ dobře, nebo mizerně, podle toho, jak reportéři „zaviděli“. Hra trvá 90 minut a předpona „za —“ jsou dvě nádherná písmena, poslední a první v abecedě, která v češtině jednoduchým způsobem vyjadřují *okamžik, chvílku*, na rozdíl od řady jiných předpon, které vyjadřují *čas, trvání*. Ti na to tedy „zakáplí“ správně.

Z kopané „zašel“ nesmysl brzo do redakčních rubrik jiných sportů. Po hráči kopané zas některý atlet dobře „zaběhl“ závod, ačkoliv se krokem neuchýlil s trati a cyklista dobře „zajel“, ačkoliv nepřejel ani červa. Také lyžaři začali ovšem „zaběhávat a zajíždět“, leckterý i „zaskočil“. A při tom nikdo se nezaběhl, ani si nezajel, což bylo pýchou náčelníka, dobře vyznačivšího trat' a pokud zaskočení se týče, tedy nanejvýš za kamaráda na rande, nebo na malou plzeň. A teď si představte, že by takový Bolan Ruud (to je Sigmund) „zalyžoval“ tak skvěle tatranský slalom, až by jeho kovové hrany „zazvučely“, lidé by něco „zazřeli“ a „zasilyšeli“, ba i ty hory by „zahučaly“ — — — „Zadejte“ mně pokoj!

ZVEME VÁS DO VYS. TATER NA ZÁVODY FIS

V TÉTO CHVÍLI JE JEŠTĚ DOSTI VOLNÝCH MÍST

Musíte si však pospíšiti se svojí přihláškou. Hotelová střediska podél Cesty Slobody jsou připravena k přijetí hostů. Ústřední ubytovací kancelář přiděluje došlé přihlášky dosud ještě podle přání, v nich vyslovených. V brzku však budou mnohé hotely a pensiony obsazeny tak, že se nebude moci přihlížeti ke spec. přáním hostů a bude nutno přidělovati místa pouze podle okamžité situace, příp. i nouzově.

PŘIHLAŠTE SE TEDY IHNED, DOKUD JE ČAS! NEODKLÁDEJTE!

Pense činí 50—100 Kč za den.

INFORMACE A PŘIHLÁŠKY: ÚSTŘEDNÍ UBYTOVACÍ KANCELÁŘ FIS, STARÝ SMOKOVEC

Akademičtí architekti
Kincl—Krča—Tobek,
Návrh plakátu k závo-
dům FIS 1935

(Hořejší pás je světle modrý, nápis „Fis“ je žlutý, státní vlajky jsou v předepsaných barvách, na globu je trochu růžové, hlavní tón je teplá fotografická šed.)

PŘIPRAVUJEME
ZÁVODY
FIS 1935
VE VYSOKÝCH TATRÁCH

PŘIJÍŽDÍ K NÁM

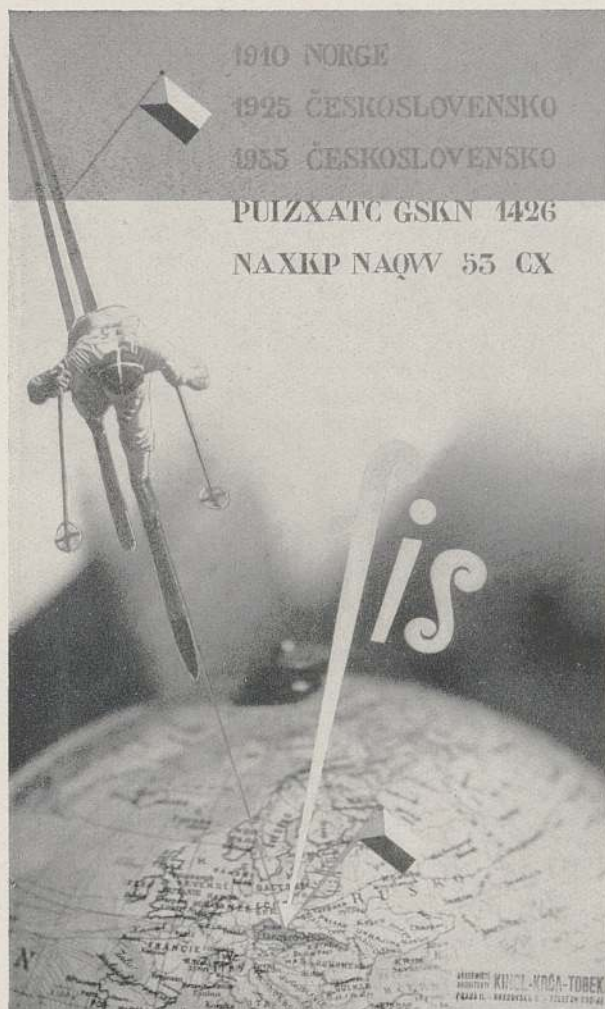
VÝKVĚT EVROPSKÉHO LYŽAŘSTVÍ

Mezinárodní lyžařská federace sdružuje 23 svazů. Se všemi svazy, resp. státy zahájena byla již na jaře 1934, ihned po ustavení organizačního výboru závodů FIS, čilá korespondence. I s československými zastupitelskými úřady ve všech dotyčných státech a se zastupitelskými úřady těchto států u nás byli jsme ve styku. Kromě oficiálního pozvání všichni členové FIS, naše i jejich zastupitelské úřady dostávaly periodicky informace o postupu příprav a publikace o Vysokých Tatrách a Československu. Rozeslána i alba vybraných fotografií Vysokých Tater, Československa a hlavního města Prahy.

Vzdor finančním obtížím, s nimiž v dnešní době všechny sportovní organizace zápasí, je práce pro účast na závodech FIS vykonaná, plně uspokojivá. Dnes vypadá situace asi takto:

Amerika: vyšle podle sdělení československého vyslanectví ve Washingtoně oficiální zástupce.

Anglie: možno podle předběžného sdělení s velkou pravděpodobností považovati Ski-Club of Great Britain za aktivního účastníka závodů.



Australie: pro velkou vzdálenost a vysoké finanční náklady se závodů aktivně nesúčastní. Na závody přijíždí však předseda lyžařského odboru univerzity v Melbourne p. Ivor K. Whittaker.

Bulharsko: není definitivně rozhodnuto, oficiálním delegátem na závodech bude prezident Bulgaskigo Ski-Sojuzu, býv. spl. ministr p. Štefan Čaprašíkov.

Estonsko: je v letošním roce nově přijatým členem Mezinárodní lyžařské federace. Název svazu Eesti Talvespordiliit, Tallinn. Podle sdělení československého vyslanectví v Tallinnu súčasní se Estonsko závazně 3 závodníky.

Italie: súčasní se závodů početným teamem, oficiálním delegátem bude hrabě Bonacossa.

Jugoslavie: přihlásila závazně početný team svých závodníků; s výpravou přijede i řada oficiálních delegátů, našich dobrých přátel.

Francie: s Francouzskou lyžařskou federací, která se dosud súčasnila jen málo velkých mezinárodních lyžařských závodů, vedena je čilá korespondence; podle posledního sdělení byla účast Francie na závodech FIS zásadně schválena; rozhodnuto obeslati je 4 až 5 závodníky. Jako oficiální delegáti přijedou p. Dr. Lacq a pravděpodobně i vice-

president Franc. lyžařské federace p. Dr. P. Minelle.

Finsko: přihlásilo závazně 5 závodníků pro závod štafetový, 5 závodníků na 18 km, 3 závodníky na závod sdružený, 3 závodníky na skok prostý a 5 závodníků na 50 km.

Holandsko: účastní se pravděpodobně oficiálními delegáty.

Japonsko: podle sdělení československého vyslanectví v Tokiu nevysílá letos do Evropy své lyžařské mužstvo; účastní se závodů FIS pouze oficiálním delegátem.

Lotyšsko: podle sdělení československého vyslanectví v Rize účastní se Lotyšský svaz zimních sportů „Latvias Ziemassportu Savieniba“ téměř se 100% jistotou závodů FIS a sice 5 až 6 vybranými závodníky, z nichž v první řadě jmenujeme mistra Lotyšska Riekstina.

Kanada: nebude se moci z finančních důvodů účastnit, vysílá však oficiálního delegáta.

Maďarsko: účastní se závazně velkým počtem vybraných závodníků a radou funkcionářů v čele s prezidentem Maďarského lyžařského svazu p. Aladárem Hensehem.

Německo: účastní se rovněž početným závodnickým teamem v čele s p. Guy Schmidtem, členem představenstva Mezinárodní lyžařské federace.

Norsko: přihlásilo první — a to již 27. srpna min. r. — 10 svých nejlepších závodníků. S nimi přijedou i prezident Mezinárodní lyžařské federace major R. N. Oestgaard a předseda Norského lyžařského svazu a generální tajemník Mez. lyž. fed. p. Ingw. Smith-Kielland.

Polsko: Polski Związek Narciarski usnesl se, podle sdělení čsl. vyslanectví ve Varšavě, obeslati zá-

vody 20 vybranými závodníky, kteří budou doprovázeni radou delegátů.

Rakousko: rozhodlo se obeslati závody silným závodním mužstvem, jakož i oficiálními delegáty.

Rumunsko: rozhodlo se v posledních dnech vyslati k závodům mužstvo 8 vybraných závodníků; kromě závodníků dostaví se i oficiální delegace.

Španělsko: jelikož ve Španělsku utvořen byl nový lyžařský svaz, přijatý jen provisorně do Mezinárodní lyž. federace, nemohlo býti dosud o účasti Španělska definitivně rozhodnuto; na základě korespondence s dřívějším španělským svazem je však účast španělských lyžařů velmi pravděpodobná.

Švédsko: Švédský lyžařský svaz rozhodl se obeslati závody 8 závodníky, z nichž 5 na závody v běhu a 3 na závody ve skoku. Definitivní přihlášku předá v nejbližších dnech. K tomuto rozhodnutí, které v důsledku dnešní hospodářské situace a velké vzdálenosti je závažné, přispěl velkou měrou přítel Československa kapitán Mellin ze Štokholmu, který obšírně referoval o závodech FIS a Vysokých Tatrách a Československu v největších švédských dennících.

Švýcarsko: Švýcarský lyžařský svaz přihlásil telegraficky 8 vybraných závodníků.

Bude tedy účast na jubilejních závodech Mezinárodní lyžařské federace, které jsou vlastně neoficiálním mistrovstvím světa, opravdu rekordní; co to znamená pro československé lyžařství a zejména propagaci Vysokých Tater, Slovenska a celého státu, netřeba zdůrazňovati.

I účast zahraničního tisku bude neobyčejně veliká. Přihlášeno je dosud 20 vedoucích dopisovatelů velkých zahraničních listů. Tento počet bude nejpravděpodobněji zdvojnásoben.

Kraus.

DOROST

SLAVOJ SVOBODA

VÝCHOVA LYŽAŘSKÉ MLÁDEŽE A DOROSTU

Otázka výchovy mládeže se stává rok od roku ožehavější. Je pravda, že máme výborné reprezentanty, kteří nás na mezinárodním kolbišti úspěšně zastupují, ale straší otázka: „Jak dlouho to bude?“ Kdo je nahradí? Bylo by smutno dočkat se v lyžařství úkazu z jiných sportů, kde po odchodu starých internacionálů, není mladá náhrada. Abychom tomu předešli, nutno vychovávat dorost. Nejen však dorost pro závodění, nýbrž i dorost řečneme instruktorský, který by byl obeznámen s každým lyžařským detailem, který by šířil a zvedal lyžařskou úroveň ve svém mladém okolí. Konečně pak i to velké procento lyžařského dorostu, které ač nemá předpokladu ani pro závod, ani pro instruktorství, musí být vychováno tak, aby jeho úroveň byla lepší, než je úroveň lyžařů dnešních. *Nevybírat jen talenty, nýbrž pracovat se všemi, a snažit se podchytit i ty, kteří z jakéhokoliv důvodu se tomu vyhýbají.* Důležitě je též objasnit

rodičům a učitelům nutnost lyžařské výchovy jejich dětí a žáků.

Nutno *vychovávat* ty nejmenší. Dorostence nutno již *učit* a opravovat. Nejlepší způsob by byl (jednou snad k tomu dojdeme) ve školách. V obecné škole již od 3. třídy by mohlo býti lyžařství po dvě až tři odpůldne v zimním týdnu (asi 2 hod.) vyučovacím předmětem. Vidíme to již někde v praxi, bohužel však nesprávně. Málo hybná učitelka, či starší učitel vezmou děti do přírody na sněh. Několik dětí má lyže, ostatní saně. Učitel to sice také zkusí na lyžích, ale musí toho brzo nechat, aby autorita stálým komickým padáním před dětmi neutrpěla. Při pohledu na skotačící děti mu stačí vědomí, že byly určitou dobu na čerstvém vzduchu. Je to pravda a děkujeme jim za to. Ale pro děti nebylo lyžařsky uděláno nic. Zde místo, nebo vedle učitele vstoupil by v činnost mladý lyžařský instruktor. Co by se za



Jako cameraman má Láďa Weis postoj příliš hrdinný, za to oplývá přirozeností v roli Vozemboucha. — Hořejší „zubatý“ úsměv patří Patzákovi, kterému se konečně podařilo vtěsnat svoji mohutnou hřivu pod obrovské sombrero. — A dole se na vás směje Vlasta Štáflová se všech stran. Točte obrázkem jak chcete, stále se na vás dívá štěrbinou rozesmátých očí. Znáte již její román „Hore zdar“?

těch několik půldnů dalo udělat! Buďme skromní a řekněme si, že aspoň naučit správným základům.

Pak by přišla měšťanka, či škola střední a ve výchově by se pokračovalo. Kromě praxe na sněhu by byla i teorie. V neděli by se dělaly výlety.

Zdá se však, že tenhle obrázek u nás tak brzo neuvidíme. Cesta k výchově mládeže a dorostu není u nás jednoduchá. Školy obecné mají mnohdy málo pochopení pro tyto nové směry a dá se pracovat obyčejně jen tam, kde jsou moderně orientovaní učitelé. Na ostatních školách je to přibližně stejné.

Musíme hledat jinou cestu! Výchova dá se provozovat v klubech. Kluby by měly navázat styky se školou, aby doporučila (hlavně střední škola) svým žákům vstup do nich. Snad by se dala uspořádat i lyžařská přednáška. Mládež nutno získávat zejména i prostřednictvím rodičů. Členstvo každého klubu by mělo své děti shromáždit a dát vyučovat instruktory. Málokterý otec, málokterá matka naučí dobře jezdit své vlastní děti. Na kursy, ve kterých děti mají být učeny, dlužno pozvat i rodiče, aby ztratili obavy, že se snad jejich miláčkoví něco přihodí. Kursy pro děti dlužno konat bezplatně a velmi pečlivě.

Dorost by pořádal zájezdy, přednášky i diskuse. Cvičitel a vedoucí by musel být kamarádem, silným druhem, který by imponoval a vzbuzoval touhu po napodobení.

Práce klubů zde nemá prozatím zvlášť pronikavý

výsledek. Jsou tím vinny v první řadě kluby samy a dále též celá naše organizační soustava, která mládež i dorost finančně dost zatěžuje. Zde je jedna z hlavních příčin, proč je mládeže a dorostu tak málo organizováno. Rodičům stačí, že sami jsou organizováni. Jejich děti nemají z organizace v klubu zpravidla žádný prospěch, proč tedy platit příspěvky? Musíme si ujasnit, že jest již velkým kladem, když studenty-dorostence dostaneme do práce a přípravy pro závodní kariéru a nesmíme snad chtít od nich ještě peníze ve formě příspěvků. Raději doplácet, než nechat řadu mladých lidí učit se jezdit divoce, bez stylu a špatně. Bylo by vhodné, aby u každého klubu byl zřízen dorostenecký neb studentský team. Klub se o ně musí starat, ale nesmí je příliš brzy sešněrovat pravidly a stanovami, aby nedostali nechuť. Je dobře, když klub na své zájezdy přibírá dva či tři dorostence bezplatně, neb za velmi sníženou cenu. Výběr jejich musí ovšem provést cvičitel. Konečně klub je mravně povinen nejchudším opatřití nejnutnější potřeby. Též menší klubovní závod pro dorost a mládež by se měl udělat. Při tom mají spolupůsobit dobří závodníci klubu, aby ukázali mladým krásu závodění a vzbudili touhu po napodobení. Po sezoně by se neměl dorost rozcházet, nýbrž konat společně turistické vycházky a pracovat i v jiných sportech. Časné na podzim pak začít s přípravou.

Touto cestou možno se dopracovat k úspěchu v několika málo letech.

DOPIS MÍSTO ČLÁNKU

Stane se, že i ten, kdo má dobré pero, má někdy nouzi o téma. Dali jsme tedy takové téma Lidě Zemanové a dostali jsme dopis, který se nám docela hodí do dorostenecké rubriky, ačkoliv původní práce měla být docela jinde. Zde jeho podstatná část:

„Milý doktore, článek, který sis objednal do zítřka, ti bohužel už nedodám (tohle slyšíme i s jiných stran dosti často! Red.) . . . Daleko akutnější téma je podle mého názoru *apel na adresu dorostu*. Snad by se mělo pro dorost pořádat víc přednášek od nadšených závodníků (jako nedávno Vládou Novákem), kteří by dovedli vnést dobrými slovy své nadšení pro věc i mezi ty mladší. Nemá jistě smyslu povídat to dětem, ale dorůstající chlapeci a děvčata mají přece nejvýbojnější ctižádost a sportovní touhu změřit své síly. V hromadném výcviku bývají ve většině případů nejtvarnějším materiálem. Je při tom s podivem, jak na rozdíl ode všech lyžařských generací dneška, které se uplatňují výkonně, neobjevuje se vůbec (či snad jen pramálo) na sjezdových závodech generace nejmladší — dorost, který už lyžaři třeba celé dětství a mohl by se dobrými učiteli závodně vychovat k nejlepším výsledkům. Nemyslí pro závody distanční, ale aspoň pro sjezdové, jež nekladou podmínky tak silného tělesného fondu, průpravy a vyspělosti. Zdá se mně totiž, že dochází v naší závodní lyžařině k jakémusi „va-

euu“; při *zaměstnanosti* minulých a už i přítomných závodníků, místy při ohledech *zdravotních, finančních*, jinde zas při ohledech na únavnou *výdělečnou činnost* (za kterou sice dnes každý musí říci: bohudík, ale která přece jen zabraňuje pravidelnému treningu a kterou také nikdo nemládne — a to si pravý sportovec musí umět přiznat bez fňukání, i při tom trvalém mládí ducha —), nastane mezera — nedostatek následovníků. Že se těchto nerekrutuje víc, je jistě i vlivem technické neproveditelnosti rozhlasu při závodě samém, který by umožnil sledovati závod davům kluků, hlavně kluků, jako při hokeji a kopané. Čím to nahradit, aby se vyvolal podobný nápor a příliv dorosteneckého nadšení a téměř běsnění, které z nich nečiní jen diváky, ale i bojechtivé hráče? Vždyť sjezdaření je jako každý závod do jisté míry také takovou hrou (viz olympijské!) a přece je neláká, přes to, že při jejich volném čase volá hlavně po nich!

Doktore, tohle jsem měla na srdci ti říci. Ale pro žádaný článek — chceš-li jej zas výhradně pro ženy — si vyber zkušenější, osvědčenější sjezdařky. Nebude-li už čas je shánět, pošlu ti v rychlosti něco z oblasti mně bližší — z oblasti kursovního „tejraku“, chceš-li. A je-li i na to už pozdě, vraž na to prázdné místo třeba tenhle dopis. — Zdraví Lída.“

Tenhle dopis jsme sem tedy vrazili. A dáme sem i jiné a od kohokoliv, jen když je někdo aspoň tak napíše! Napíše?

NÁVRH ZÁVODNÍHO ŘÁDU PRO MLÁDEŽ

Prof. J. Koudelka z B. Bystrice nám píše mezi jiným: „Naříkáme stále na malý počet mládeže. Hledáme vinu všude, ale nevidíme, že hlavní příčinou je, že se o mládež dosud pramálo staráme. Výchovu a organizační záležitosti mládeže je proto nutno upravit v klubech a župách zcela novým způsobem. K chlapcům nutno přibrat i dívky. Musíme dbát, aby mládež nepřepínala své síly . . . atd.“ — Dopis prof. Koudelky reprodukuje jen v několika zkrácených větách. Ale přinášíme doslova jeho návrh na závodní řád mládeže. Předkládáme jej, jak jeho autor praví, nejen k posouzení a doplnění, ale hlavně k vyzkoušení.

ZÁVODY MLÁDEŽE.

§ 1.

K závodům mládeže počítáme závody žactva a dorostu. O jejich výchovu se starají vedoucí mládeže v klubech, v župě referent dorostenců a v ústředí dorostenecký odbor T. S. Svazu lyžařů RČS.

§ 2.

Skupinu mládeže rozdělujeme podle stáří takto:

1. třída žáků A (10—11 let) a) chlapeci,
b) dívky;
2. třída žáků B (12—13 let) a) chlapeci,
b) dívky;
3. třída dorostu A (14—15 let) a) chlapeci,
b) dívky;
4. třída dorostu B (16—17 let) a) chlapeci,
b) dívky.

§ 3.

Pro závody mládeže doporučujeme tyto druhy závodů:

1. pro třídu žáků A i B:
a) jednoduché sjezdy (asi 1 km) pro chlapece i dívky,
b) skok na sněhovém můstku (jen pro chlapece).

2. pro třídu dorostu A i B:

- a) mírné sjezdy (asi 2 km); slalom (100—200 m); obojí pro chlapece i dívky,
- b) závod hlídkový (3—5 km); bez přítěže i s přítěží; jen pro chlapece,
- c) závod štafetový (3—5 km pro jednotlivce); pro chlapece i dívky,
- d) závod v skoku (na malém můstku); jen pro chlapece.

§ 4.

Závody mládeže konají se odděleně od závodů dospělých. Při nich platí příímý zákaz kouření a pití alkoholických nápojů nejen pro závodníky, ale i pro funkcionáře. Konají se pod přísným lékařským dozorem; lékařská prohlídka před startem je povinná pro všechny závodníky. Výše uvedené délky tratí (§ 3) nesmí být překročeny.

§ 5.

Každý klub a každá župa má povinnost, uspořádat pokud možno každou zimu jedny závody mládeže. Tyto závody řídí v klubu vedoucí mládeže a v župě referent dorostenců, kteří podávají o nich zvláštní pí-

semnou zprávu. Pokud se týče všeobecného provedení těchto závodů, platí dosavadní ustanovení závodního řádu Svazu lyžařů RČS. až na odchylky, uvedené v tomto řádu mládeže.

§ 6.

Při závodech mládeže vklady se neplatí a nedávají putovní ceny; jako věcné ceny doporučují se především předměty lyžařské výzbroje, části lyžařského oděvu (zlv. pro chudobné) a pro nejmenší žactvo vhodné věci k jídlu nebo hračky.

§ 7.

Závodů mládeže zúčastňuje se žactvo neregistrované; dorost třídy A i B (chlapci i dívky) musí však být řádně registrovaný (župní registrace) a vykázat se před startem závodnickou legitimací. Při třídách žáků A i B se vyžaduje před startem písemné svolení rodičů, aby se mohli závodů zúčastnit.

§ 8.

Bez písemného svolení rodičů žáků tříd A i B, nebo bez závodnické legitimace dorostu třídy A i B, nemůže být nikdo připuštěn ku startu ani mimo soutěž.

§ 9.

Pro rozdělení závodících žáků do tříd A i B je rozhodné jejich stáří v den konání závodů. Pro zařazení dorostenců třídy A i B platí pro určení stáří 1. leden toho roku, v němž se závody konají.

KLUBY

Český Ski Klub v Hradci Králové konal valnou hromadu 16. listopadu 1934. Předseda vzpomněl zesnulých ing. Josefa Schwallera, stavitele Josefa Vyleřala a Fanči Valentové. Řadu zpráv zahájil jednatel: stav členstva zavedením nedělních zlevněných jízdenek pro všechny cestující doznal další pokles. Klub uspořádal 11 přednášek, některé s filmy a diapositivy. Potěšující zprávu přednesl pokladník, konstatující zlepšení proti roku předešlému. O klubovní chatě na Liščí hoře referoval předseda. Chata bude rozšířena. Náčelník si stěžoval na špatné sněhové poměry. V 16

OHROMNÁ BOTA!

Nová lyžařská bota **LEDOBOREC** nejdokonalejší obuv, jaká kdy pro zimní sporty byla zhotovena.

Patent č. 7101 chrání následující předností této obuvi před napodobeninami. Vršek z jednoho kusu, šněrování odpadá, takže obutí i zouvání jest jednoduché a děje se tak utažením dvou přesek. Po-dešve jsou sešroubovány 170ti nerezavě-jícími šrouby, šití pak kryto zvláštním způsobem, takže nepřichází ve styk se sněhem, neb vodou. Nový stříh paty a tvar kopyta činí obuv skvěle přiléhavou, zvláště v patě. Prohlédněte si ji nezávazně v závodech firmy

KRAŠA

kursech bylo 80 účastníků. Registrováno 21 závodníků, kteří se zúčastnili závodu turistických hlídek v Nové Pace, župního přeboru, dorosteneckých závodů, juniorského přeboru a studentských závodů. Klubovního závodu na Liščí hoře, který byl pořádán společně s rozřaďovacím závodem leteckého pluku 4 z Hradce Králové, zúčastnilo se 17 závodníků klubu a 17 příslušníků let. pl. 4. Čestným předsedou zvolen opětně starosta města, továrník Jos. V. B. Pilnáček, předsedou prof. Karel Mlynář, místopředsedy ing. R. Pilnáček, Stanislav Hofmeister, náčelníkem Ota Panoušek, místonáčelníkem Adolf Kastner, jednatel Karel Podsedník, pokladníkem Jaroslav Beneš, správcem inventáře a dopravním referentem Ed. Franc, hospodářem chaty Ant. Šandera, za členy výboru a náhradníky: Josef Bartoš, ing. O. Hofman, Janko Jambor, Josef Kašpar, ing. Josef Srna, Karel Šimek, JUDr. Fr. Steinfeld, Josef Šádek, Fr. Vodehnal, prof. L. Wipler, Marcel Žaloudek. Dozorei účtů J. Pecka a Marcel Jílek. Předseda zábavního odboru Jaroslav Šádek. Po vyčerpání programu promítal prok. K. Šimek zimní diapositivy. Klub zahájil sezonu lyžařským čajem 28./11. v Grand-Hotelu. Členské schůze každý pátek v klubovní místnosti na Krétě.

Český spolek pro zimní sporty v Praze konal dne 30. XI. 34 valnou hromadu a zvolil předsedou opětně doc. MUDr. Karla Procházku a správní výbor, který o ustavující schůzi stanovil ze svého středu místopředsedy Ing. Josefa Jílka a pluk. Ing. Václava Veselého; jednatel je Jos. Papež, II. jednatel a matrikářem Karel Kabelka, pokladníkem prof. Dr. Ing. Vojtěch Jareš, účetním Frant. David, zapisovatelem Josef Jón, náčelníkem MUDr. Jiří Votava a místonáčelníkem Vlad. Bohdan.

Lyžařský odbor Lawn Tennis Clubu Praha konal valnou hromadu 8. listopadu t. r.; předsedou zvolen opět řed. Jindřich Kopřiva, jednatel Ing. J. Stanzl, pokladníkem Ing. K. Květ a náčelníkem Václav Horčička. Odbor má 55 členů a 4 dorostence. Mimo četné společné zájezdy do hor, zvláště na „Martinovku“, která jest oficiálním stanovištěm odboru, uspořádán byl klubový závod (distanční a slalom), v němž zvítězila pí Milena Schürerová a Ing. Václav Krásný. Ostatních závodů zúčastnili se členové v hojně míře. Nejlepších výsledků dosáhl V. Horčička (vítězství ve Velké sjezdové ceně Pražské župy) a Ing. Václav Krásný (který se velmi čestně umístil jak ve sjezdové ceně župní, tak i v sjezdovém závodě svazovém v Tatrách). Letos uspořádá odbor druhý ročník klubového přeboru a obvyklé zájezdy do našich hor, i do Alp.



KRAŠA
OBUV PRAHA

ZPRÁVY

H. Mečír a spol. v Jilemnici jubluje. Bezmála padesát let se u nás pěstuje lyžařský sport. Historie vstupu lyží na českou půdu je dostatečně známa. R. 1887 obdržel je zesnulý Rössler-Ořovský ze Skandinávie. R. 1892 byl hrabě Jan Harrach v Norsku. Po návratu objednal jeden pár jasanových lyží od Ganzterera z Thenebergu a jeden pár bukových od Thonetů z Vídně. Po prvních zkouškách jejich vhodnosti pro službu lesní (Ing. F. Reich, L. Šmíd), učiněny byly i první pokusy jejich domácí výroby a sice na harrachovské pile v Dol. Štěpanicích. Ještě oně zimy spatřil po prvé lyže i nynější šéf fy Mečír, který tehdy pracoval v kolářské živnosti svého otce (založené r. 1864). Skupina harrachovských lesníků jela na lyžích z Branné přes Jilemnici do Hřabačova a dále. Mladý Mečír sledoval je s ohromným zájmem až do Hřabačova a vrátiv se, tak dlouho otci doporučoval pokus o jejich výrobu, až se k němu přikročilo a — podařil se. Vzory zapůjčila harrachovská lesní správa. První lyže u Mečírů vyrobené koupil si jilemnický soukromník Rudolf Mládek. Brzo po něm následovali další. Mezi nejstaršími odběrateli firmy byli i řed. Jan Buchar, J. Rössler-Ořovský, primátor Dr. K. Baxa a inž. Rott. Z jilemnických závodníků byli to zejména Hynek Bedrník a Josef Višňák. Z královéhradeckých lyžařů pak tov. J. V. B. Pilnáček, dnešní čestný předseda S. L. a jeho bratr Ing. R. Pilnáček. — Brzo přikročili u Mečírů i k výrobě sáněk podle vzoru, který obstaral řed. Buchar. Závod stával se pomalu jakýmsi lyžařským střediskem. Jeho majitel byl často průvodcem lyžařů, přijíždějících do hor. Již tehdy zaváděl to, čemu se dnes říká service. Čekával na své odběratele u vlaku, popravil výzbroj a obstaral i noclehy a vše potřebné. Kvalita jeho výrobků přitahovala další a další kruhy. I Hanč a Feistauer, nejpoblábnější závodníci těsně před válkou, jezdili na lyžích od Mečíře. Válka ovšem citelně postihla výrobu lyží. Ale tehdejší komisař okresního hejtmanství jilemnického Žák, nadšený lyžař, upozornil na vypsání vojenské dodávky lyží pro sklady v Terezíně. Věc se podařila. Brzo přijeli důstojníci, kteří převzali všechny hotové i několik nehotových lyží a pak se pracovalo dále. Dosud ovšem stále v původním předválečném měřítku. — Po válce však nastal ohromný rozmach lyžařského sportu. Závod musil být několikrát zvětšen, aby dostal poptávkám. Výroba

byla rozšířena z lyží a sáněk i na jiné sportovní nářadí. Právní forma firmy změněna utvořením veř. obch. společnosti „H. Mečír a spol.“ Dnes je však jediným jejím vlastníkem původní majitel. — U Mečírů nezůstalo nikdy při pouhé výrobě lyží. Členové rodiny byli od mládí i výkonně a organizačně činní v lyžařském sportu. Zejména nejstarší syn Václav Mečír, který spolu se svým otcem dnes závod vede a je náčelníkem Č. K. S. Ski v Jilemnici, je znám jako obětavý lyžařský pracovník a má za sebou i úspěšnou závodní kariéru s mnohými dobrými výsledky i na poli vojenského lyžařství. Svůj obor studoval i v Norsku.

Jméno Mečír je trvale zapsáno v historii československého lyžařství, zejména v jeho počátcích. Proto jsme neváhali otevřít své sloupce těmito řádkům, psaným jen z čistě objektivního sportovního hlediska, což zdůrazňujeme.

Jáchymov. Státní hotel „Miracle“ je otevřen po celou zimní sezonu, t. j. od vánoc do konce února. V okolí Jáchymova je znamenitý lyžařský terén.

Cement na sníh. Firma Gurtner a Meister v Zürichu nabízí svoji speciální vápennou směs, zvanou „cement na sníh“. Tímto práškem posypané slalomové dráhy, doskočiště můstek, rohačkové dráhy atd. vydrží jakoukoliv změnu teploty; sníh takto preparovaný vydrží až 12 hodin v původní jakosti.

Masarykova chata na Beskydách má nyní telefon. Spojení přes Makov na Slovensku.

Opět nová chata na Beskydách. Na čsl.-polské hranici mezi Čantoryjí a V. Stožkem postavena byla na Velkém Stošově nová česká horská chata. Vychází stanice je Bystřice n. O.

Útulna na Smrečinách pod Královou Holou je přístupna veřejnosti. Tak oznamuje odbor KČST v Liptovském Hrádku. Leží ve výši 1440 m. Má čtyři místnosti, celkem 15 lůžek. Nocležné 5 Kč, s otopem 6 Kč. Klíč u horára, který bydlí v blízkosti útulny a je jejím správcem. Útulna není obhospodařována, ale správce prodává některé potraviny. Okolí chaty má skvělý lyžařský terén. Spojení z Liptovského Hrádku lesní drahou.

Chata Terryho letos v zimní sezoně nebude otevřena. Za to bude celou zimu osazena chata ve Velké Studené dolině.

Tatranští vůdcové z povolání mají svoji ústřednu ve St. Smokovci, telefon č. 11., vila Ilona.



Na zuby

Praktické pouzdro na cesty

THYMOLIN

THYMOLIN

pro kartáček a zubní pastu!

Lehounké pouzdro
Kč 3:50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12:80

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

Z CIZINY

Nejstarším norským lyžařským klubem (a pravděpodobně nejstarším lyžařským klubem vůbec) je „Christiania Ski Club“, který byl založen nikoli, jak se původně myslelo r. 1877, ale již 5. března 1875! Za dvanáct let nato měli jsme již i v Praze svůj lyžařský klub.

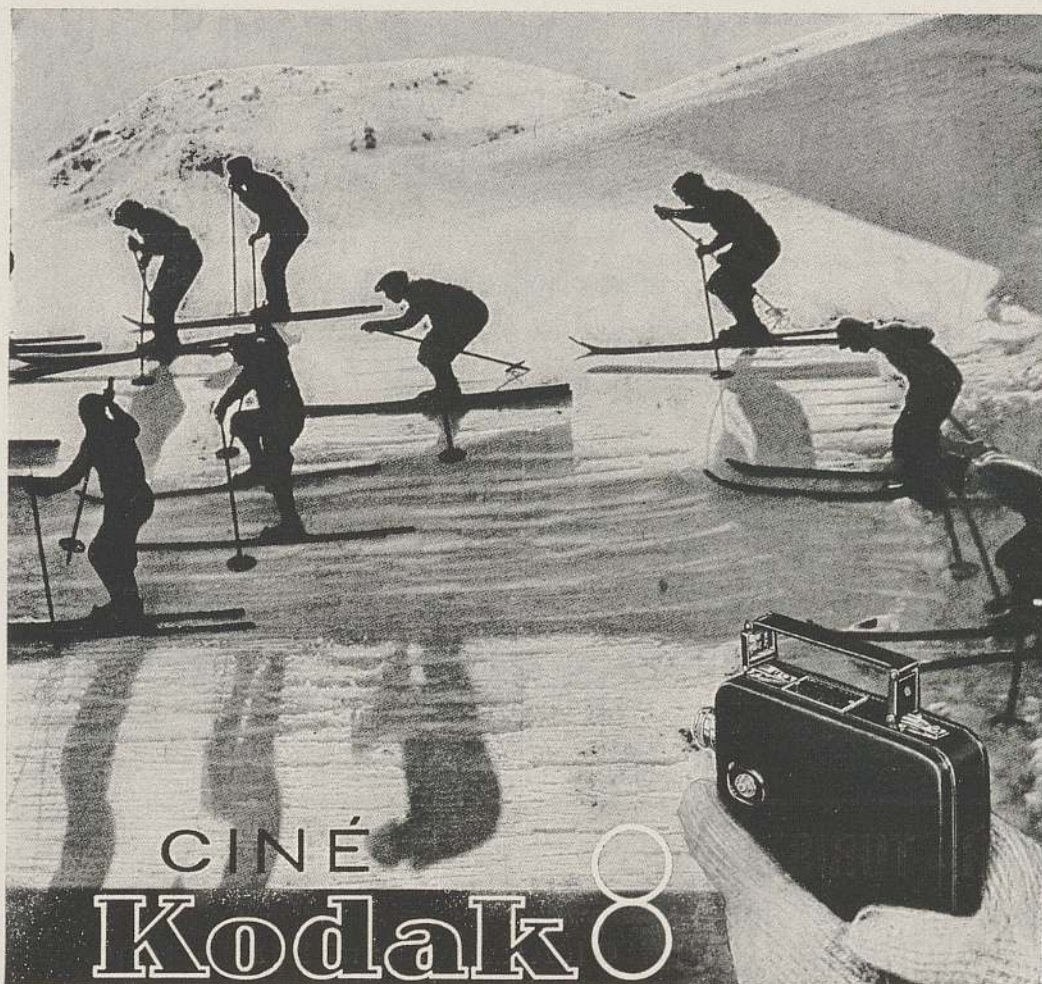
Švýcarské mistrovství na 50 km a mistrovství ve štafetě vybojováno bude letos v Kanderstegu. Obhájcem mistrovského titulu na 50 km je Rakušan *Hermann Gadner* (S. C. Gurgl).

Lyžařská etiketa. Angličtí lyžaři vypracovali si (podle námořních a silničních zvyklostí) zvláštní pravidla i pro jízdu na lyžích, lépe řečeno pro pořádek při jízdě. Pravidla se nazývají „Ski-ing Etiquette“ a mají dva díly: 1. právo na volnou dráhu, 2. lyžařskou zdvořilost. — Je to celá řada příkazů, z nichž uvádíme některé zajímavosti: při obyčejné jízdě (tuře) má skupina, jedoucí *pomaleji*, právo na setrvání v dráze, vyhnout se musí skupina rychlejší, při závodění jakéhokoliv druhu (vyjma závod zvaný: jeď jak můžeš, ale nepadni!) má právo na volnou dráhu *rychlejší*; při předjíždění musí rychlejší minouti pomalejšího aspoň na čistý *yard* *prostoru* mezi lokty obou; při kolisi je za vinu považován: ten, kdo *sjíždí*

(srazil-li se s vystupujícím); ten kdo jel *rychleji*, (srazil-li se s pomalejším), ten kdo byl v *pohybu* (srazil-li se se stojícím); předjíždějící musí minouti předjížděného po jeho *levé ruce* (pěkně se to napíše, hůře provádí; svah není přece asfaltová silnice). — Mezi „zdvořilostmi“ jsou příkazy opravdu anglicky sportovní: pamatuj, že jsi v cizí zemi, buď tedy tak zdvořilý, jakou zdvořilost sám očekáváš; bezpodmínečně vždy požádej o svolení, chceš-li si skočiti na cizím můstku; nikdy nezanechej v horách nikoho za sebou; potkáš-li opozdilce z cizí skupiny, otaž se vždycky, čím mu můžeš prospěti a přidej vždy: „Nechceš-li nic, pojedu dále“, což je klasicky anglické!

Mezi čestnými členy S. C. of G. B. nalézáme především jediného krále: *belgického*. Pak několik princů: norský princ *Olaf*, japonský princ *Čičibu*, rumunský princ *Mikuláš*, švédský princ *Gustav Adolf*.

Vedle těchto mužů královské krve, vedle slavných admirálů světové války (*Beatty, Evans*), vedle kapacit jako je *Oestgaard, Bobkowski, Bonacossa, Hamilton, Holmquist, Walty* a pod. nacházíme tam i *Hannesa Schneidra* a jedno české jméno: *Zdárský* (psané ovšem *Zdarsky*). O slavném majiteli tohoto jména přineseme jednou několik řádek. Čech to ovšem není.



VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU

Není to vicesnem! Denně
vzrůstá počet sportovců,
kteří filmují přístrojem
Ciné »Kodak« Osm,
neboť filmování jest
snazší a levnější než fo-
tografování. Vždyť jedna
scéna stojí pouze Kč 2.60

Uze oboržeti v každem odborném za. oobk
KODAK s. s. r. o. PRAHA II.

Pouze Kč 995.—

Z Finska dochází jen velmi málo lyžařských zpráv. Ale toto ticho nesmí nás mýlit. Finové systematicky pracují k velkému cíli: překonat Nory. Zatím co z ostatních států každou chvíli se rozletí do světa zprávy o přípravách na veliký boj sezony 1935: závody FIS ve V. Tatrách, zahalují se Finové ve skromné mlčení. Ale víme, že slavní závodníci Järvinen a Saari- nen pečlivě trainují finský reprezentační team již velmi dlouho. Bude z toho veliký souboj finsko-norský. V únoru jej uvidíme.

Rakušané trainují pro FIS-závody na několika místech: běžci a skokani jednak na Hochkönigu, jednak v Kitzbühlu; sjezdaři ve Sv. Christofu; vy- volení prodělají další training v Zell am See.

Pařížský lyžařský klub, jehož někteří členové se sú- častnili v létě 1934 zájezdu francouzských alpistů do Československa, oznamuje, že uspořádá v druhé polo- vici února 1935 dvacetidenní lyžařský zájezd do Čes- koslovenska. V programu zájezdu je návštěva našich hor, zejména Vys. Tater a Podkarpatské Rusi. Propa- gační zájezd francouzských alpistů, uspořádaný z pod- nětu Klubu alpistů čsl., nese dobré ovoce.

LYŽAŘSKÉ VÁZÁNÍ

kroužky, hole, hockey výstroj, tulení pásy a veškeré ly- žařské a hockey potřeby vyrábí a levně dodá
ST. URBAN, výr. sport. potřeb, **CHRUDIM**.

DLOUHOLETÁ ZKUŠENOST!
ODBORNÁ ZNALOST!
SPORTOVNÍ VYSPĚLOST!

A. Prichard

Dílny a pobočka:
Národní 12

PRAHA I., tel. 33017, Národní 25

Veškeré sportovní pletené zboží zn.
FIS-BH.

jest dokonalý československý výrobek a obdržíte jej ve všech sportovních závodech.

Chce-li LYŽAŘ - TURISTA

volí: LYŽAŘSKOU SPOJKU „HORA“ - vázání bez řemene.

NOVÁ VÝZBROJ

Umělé ocelové hrany „Kalt“. Švýcarská továrna ly- ží v Luzernu řeší otázku umělých hran ideálním způ- sobem. Upouští od myšlenky umělých ocelových hran z krátkých ocelových pásků a řeší je v celku. Celá hrana je zhotovena ze slabé úhlové oceli 5 mm. Plo- cha hrany, která přijde na skluznici lyže, je samozřej- mě plná, kdežto v druhé ploše, která se zasadí do vy- říznuté drážky v lyži, jsou po délce otvory, do nichž tlakem jsou vtěsnány slabé plátky hickorového dřeva. Mají za účel jednak vyplnití vyříznutou drážku v lyži, aby byla vodotěsná a mimo to slibuje si výrobce, že tímto způsobem vyřeší i otázku elasticnosti hrany. Celá hrana je připevněna na jakémsi ocelovém elasti- ckém pásu, zasazeném do dřeva lyže.

Umělé hrany „Tell“ jsou vyráběny z mosazi nebo oceli v šíři 5.5 mm v jednom kuse ve formě úhlové a s těsnicí masou; u lyží jasanových s vložkou z hie- kory jsou zapuštěny do vyříznuté drážky v lyžích.

Pomocný stoupací prostředek na lyže, čili nie no- vého pod sluncem. Ve Švýcarsku je jako novinka za-

NA DOBROU LYŽI -
DOBŘE MAZÁNÍ



Pro mezinárodní závody FIS v Tatrách
byly oficiálně doporučeny

VOSKY VELOX

váděna vroubkovaná deska z tvrdé gumy, která na spodní plochu lyže je připevňována před vázání na šroub zasazený do lyže. Předností její je poměrně lehké připevnění a její láce, ale jistě nemůže mít ony dobré vlastnosti tulených pásů.

Ocelové lyžařské hole jsou zaváděny ve Švédsku. Zhotoveny jsou z dutých ocelových trubek. Vyznačují se prý mimořádnou pevností, pružností a lehkostí.

Vosk a ruce. Firma Frank v Rakousku přináší na trh nový sjezdový vosk, jehož předností je, že i za velké zimy je schopný k nanášení na lyže a lehce roztíratelný. Mimo to doporučuje i zvláštní rukavice k roztírání vosků, které mají chránit ruce lyžařů od možných poranění při roztírání vosků a při tření prý vyvozují dostatečně tepla.

Vázání „Holmenkollen“, výrobek firmy Lars O. Hiele, shrnuje veškeré přednosti ideálního lyžařského vázání. Jsou dva druhy: turistické a sjezdové. Čelisti nového vázání jsou posuvné, upevnění ozubenými kolečky a šrouby na klíč, takže je možno lehce přizpůsobit na každou velikost boty. Bez nártních řemenů; turistický druh je opatřen Jordelovou opatní přezkou.

Naproti tomu vázání sjezdové užívá čelisti s nártními řemeny, páčky k čelistím jsou však lehce odnímatelné a možno je připevnit k lyžím pod čelistmi. Přeměna je velice lehká; téměř obratem zrobíme si sjezdové vázání s dobrým spodním vedením. Tento druh je vybaven opatní přezkou „Bildstein“. Vázání je jednoduché, prakticky sestavené, důkladné a ne příliš těžké.

Vázání „Ligula“. Je to náhrada nepoddajných opatních řemenů, vyřešená pružným spirálovitým perem, upevněným přímo na lyži pod čelistmi, trochu vzad. Možno kombinovat s jakýmkoli typem čelistí. Dobré spodní vedení lyže vyhovuje při všech evicích a hlavně ve sjezdu. Chůze je měkká a pružná; velkou výhodou tohoto vázání je lehké připínání a snímání.

Vázání „Kandahar“. Švýcarský výrobek, až dosud nepřekonaný, vyznačující se praktickou konstrukcí. Spodní vedení lyže zaručuje lehkou a jistou ovladatelnost; přitažení boty do čelistí a jeho regulování je velice snadné. Je vyráběno ve třech typech: 1. s ocelovým lanem; 2. se řemeny na místě ocelového lana a s opatní přezkou „Bildstein“; 3. standardní typ s vrchním vedením.

S hor rovnou ke krbu

v útulné vinárně „CHATA“

V HOTELU ZLATÁ HUSA

v PRAZE

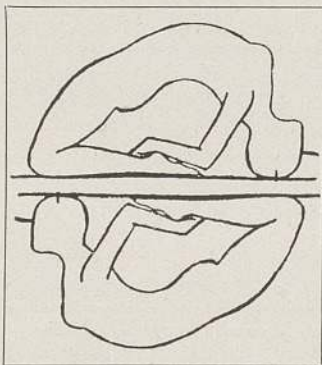
Milé osvěžení při večeři na rožni, lahodném víně a diskrétní hudbě.

Tel. 22251-5.

Tel. 22251-5.

G
Y
M
N R
A Y
S T S
T M P
I I O
K K R
A A T

TĚLOVÝCHOVNÝ ÚSTAV
BĚLY
FRIEDLÄNDROVÉ
Pořič 32, palác Axa, T. 39216



Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport



Dobré trávení
zaručuje

FERNET-BRANCA

Chce-li LYŽAŘ - ZAČÁTEČNÍK

brzy překonati počáteční obtíž jízdy na lyžích (protože užívá přirozeného způsobu chůze) a při tom má pocit bezpečnosti a snadné ovladatelnosti lyže.

volí: LYŽAŘSKOU SPOJKU „HORA“ — vázání bez řemene.

LYŽAŘSKÁ BIBLIOGRAFIE

Hore zdar! Vlasta Štáflová, jejíž dobré pero je známo ze všech listů, které mají jen trochu zájmu o hory a horské sporty, dobývá si poetivě svého literárního jména, nehřeší při tom nikterak na zvuk malířského jména svého manžela. Nezůstala nic dlužna očekávaním předloživši veřejnosti svůj román, jak sama říká „o horách, sněhu a lásce“. — „Znalci“ žen tvrdí, že nelogičnost je logikou ženy, že logická žena je výjimkou. Připustíme, že Vlasta Štáflová je onou výjimkou a že vědomě postavila buď gradaci: hory, sníh, láska, nebo sestupnou linii: hory, sníh, láska. Chcete-li tedy odhalit, kam Vlasta Štáflová dává hory a kam lásku, čtěte její román Hore zdar! Sníh zůstane vždycky uprostřed a kromě toho zůstane ve vaší knihovně pěkná knížka, kterou vydali u Šimáčků a která stojí jen 20— Kč.

Moderní lyžařství se jmenuje nová lyžařská kniha, jejímž autorem je *Vítězslav Wurzel*. Autor volil opravdu moderní vyjadřovací formu pro svoji látku: neunavuje vás textovým rozbořem lyžařské techniky, nýbrž předkládá vám ji ve výstižných obrázcích, kreslených *Leo Haasem*. Obrazy jsou doprovázeny jen jasnými heslovými vysvětlivkami a stručnými poznámkami. Žádné dlouhé výklady. Je to smělá a veskrze zdařilá vyjadřovací forma, něco úplně nového, naprosto lehce pochopitelného každému: začátečníkovi i zkušenému jezci. Je to učebnice prvotřídní kvality, kterou můžeme každému doporučit. Zabývá se jen jízdou samou, ale za to všestranně. Naleznete tam všechny způsoby jízdy, na všech svazích (dodatek: technika strmého svahu), za všech okolností, všechny švihy, oblouky, skoky, obraty, chůze, sjezdy, ba i pády, techniku holí atd. — Vydala ji fa *Jul. Kittla nást. v Mor. Ostravě*. Stojí 18 Kč.

Horolezecká cvičení v Prachovských skalách. Napsal náčelník K. A. Čs. *Jos. Janeba*, vydal *Klub alpistů čsl.*, který touto obsažnou knihou oslavuje deset let svého trvání. Kniha má 164 stran, 100 obrázků, 16 plánek a mapu. Je to neobyčejně zdařile sestavené

vysvědčení o veliké činnosti našich alpistů v Prachovských skalách. Zahrnuje výstupy, provedené v letech 1930—34. Je spolehlivým alpistovým průvodcem v tomto kraji znamenitých lezeckých požitků. Přesně a detailně zpracované a popsané výstupy svědčí o neobyčejně svědomité a pilné práci autorově jak ve skalách, tak perem. Je to kniha, kterou by neměl žádný náš alpista postrádati. Cena 29 Kč.

Almanach sportu 1935 vyšel počátkem prosince t. r. za osvědčené redakce *J. Plichty*. Dlouhá řada ročníků této dokumentární sportovní publikace československé ukazují nejlépe její cenu pro náš sportovní život. Naleznete v ní vždy vše, co se v uplynulém roce v československém a světovém sportu událo. Neschází žádný obor. Články, výsledky, tabulky, obrázky. Těžko bychom si dovedli představit naši dnešní sportovní literaturu bez *Plichtova Almanachu*. Lyžařství věnováno je letos 13 stran (103—115), 3 obrázky, dva články (*Historie Svazu lyžařů, Co je to slalom a sjezd*) a celá řada tabulek výsledků letošních závodů. Cena 14 Kč. Koupí podpoříte dobrou sportovní věc!

Kniha o mezinárodních lyžařských závodech v Norsku, konaných r. 1930 ve formě „Týdne zimních sportů“, mezi nimiž prim hrály závody FIS, vyšla v několika řečech. Má téměř 90 stran, uvedena je obrazem nejpopulárnějšího norského lyžaře — korunního prince *Olafa* a úvodníkem *Oestgaardovým*. Je sportovně a „norsky“ stručná, ale obsahuje přesné výsledky a všechny technické a historické údaje o všech závodech. Je to vzorná dokumentární publikace lyžařská, doprovázená četnými obrazy, mapami, náčrtky, tabulkami atd. Něco podobného mělo by se objevit i u nás po skončení závodů FIS 1935.

„Zima v horách“, prakt. příručka pro lyžaře a návštěvníky Krkonoš. Sestavil *B. Mázal*. Str. 188, cena Kč 8.—. V minulých dnech vyšel II. ročník lyžařské příručky „Zima v horách“ v nové úpravě. Příručka v bohatém obsahu přináší kromě úplně lyžařské školy inž. *F. Příbyla*, doprovázené výstižnými schématy jednotlivých eviků, veškeré informace nezbytné pro zájezdy do hor a řadu článků z pera vynikajících od-

Sníh, slunce, zimní
• krajinu jen s

F O M A F I S

FILMEM NEB
DESKOU. •

PRVNÍ odborný závod **SPORT JANDOVÁ, DEJVICE, NA HUTÍCH, č. 3 n.,**
V DEJVICÍCH, tel. 734-63, vyhoví Vám v každém směru odborně a levně.

LYŽE

hole, vázání prvotřídní nejlépe koupíte jedině u firmy **K. Janoušek, tovární výroba lyží a lodí, Praha-Podolí, Pankrácká 18,** stanice elektrické dráhy **Fričova ul.** — Telefon číslo 45488. — Veškeré opravy. — Speciální dílny na nejideálnější trvalé hrany podle alpského způsobu.

Chce-li LYŽAŘ-BĚŽEC

docílit dlouhý krok a dlouhý smyk — při tom šetřit silami
a být prvním mezi závodícími

volí: **LYŽAŘSKOU SPOJKU „HORA“ - vázání bez řemene.**

borníků Svazu horských podniků v ČSR, Svazu lyžařů RČS a KČST. Dále obsahuje popis lyžařských cest, *podrobnou mapu Krkonoš* a potřebné jízdní řády. Pro každého návštěvníka Krkonoš nepostradatelná pomůcka. Žádejte v knihkupectví nebo přímo u vydav. fy Pešát a sp., Praha I., ul. Karoliny Světlé 14.

Dr. F. Hallberg — H. Mückenbrunn: *Le ski par la technique moderne* (nakl. B. Arthaud, Grenoble 1932, III. vyd., 430 stran, 150 obr. a řada celostránkových fotografií provedených hlubotiskem, cena 32 frs.). Tato obsažná a velmi pěkně vypravená kniha má dvě části. V první části, obsahující 203 stran, vysvětluje autor velmi názorně techniku moderní terénní jízdy, v dalších 200 stránkách probírá techniku závodní jízdy. Kniha je zakončena kapitolou o fyziologii jízdy na lyžích, kterou napsal známý francouzský tělovýchovný odborník prof. Dr. A. Latarjet z Lyonu a přehledem vývoje lyžařských metod v Alpách. Největší cenu mají kapitoly o závodní technice: mazání lyží při závodech, výstroj závodníka, technika při závodech ve sjezdu a slalomu, technika jízdy po rovině při závodech vytrvalostních, training před závodní sezonou, závodní training pro jízdu na 18 km, na 50 km, pro závod sdružený, pro skok a sjezdy, taktika závodů běžeckých, hygiena závodníka. Kniha obsahuje též kapitolu o stavbě lyžařských můstek, organisování závodů a soudcování. Podobnou, ovšem ještě obsáhlejší příručku o závodní jždě na lyžích potřebovali bychom i v české literatuře. Najde se někdo, kdo ji napíše?

K. Hala.

Alfred Couttet — Arnold Lunn — Emil Petersen: *L'Enchantement du ski* (Edition Alpina, Paris, 2 Rue des Francs Bourgeois, 155 stran, řada fotografií, 45 frs.). Kniha má tři části: první všeobecnou kapitolu o jždě na lyžích napsal norský závodník Petersen, po ní následuje pojednání o slalomu od Angličana Arnolda Lunna a v třetí části Francouz Couttet mluví o alpinismu v zimě a o využití lyží v oblasti ledovců. Žádný z autorů nezachází do nějakých velkých podrobností — je to spíše jen kniha sledující propagaci. Je tištěna na krásném papíře a obsahuje skvělé fotografie náladové i lyžařských výkonů.

K. Hala.

Max Winkler: *Der Skilauf in Bildern* (Bergverlag Rother, Mnichov, 2. vyd. 1934, 71 stran). Winkler, autor metodické příručky pro vedení lyžařských kursů D. S. V. (vyšla 1932 s názvem „Der Schilaufr“ v Lin-

PRO ZDRAVÍ - ZIMNÍ SPORT

pro dokonalou výzbroj a výstroj

Fach Sport

ZITNÁ UL. 40. PRAHA VÁCLAVSKÉ 66.
TELEFON 33873 TELEFON 32227

Vyzbrojíme a vystrojíme každého lyžaře, bruslaře, hockeyistu tak, jak je schopen jen odborný závod sportovní. — Dáme Vám nejlepší z nejlepšího a při tom levně.

Vyžádejte si náš obráz. ceník potřeb pro zimní sporty.

Pro zimní sport jen **B-B-B!**

Sport dům
Bailony
Baumann,
Brno

Největší odborný závod v ČSR. Koblížná-Růžová



FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **Václav Váša**. PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽAŘSKÁ SPOJKA „HORA“

(vázání bez řemene)

Patentováno ve všech státech.

Žádejte prospekty.

Úplné
vázání
Kč 36.—

znamená:

Nový princip
Pokrok
Jednoduchost
Bezpečnost jízdy
Přesné ovládání lyže
Úsporu sil
Největší pohodlí

Prohlédněte si u svého dodavatele nové zlepšené provedení v oranžových krabičkách. Výhradní prodej v ČSR.: A. ADÁMEK, PRAHA XII., CHODSKÁ 7.

dauerově knihkupectví v Mnichově) vydal nyní jako doplněk obrázkovou knížku, která obsahuje 52 celostránkových serií filmových obrázků, pečlivě vybraných z naučného filmu „Der Skilauf“, pořízeného rovněž za Winklerova dozoru. Všecky základní prvky lyžařské techniky od jízdy po rovině až po salto na holích jsou tu znázorněny seriemi instruktivních filmových obrázků, které nám ukazují nejdůležitější fáze pohybové od počátku až do konce každého výkonu. Jednotlivé obrázky jsou dostatečně velké a velmi jasné (jsou tištěny vesměs na křídovém papíře), takže lze dobře rozeznati každý detail pohybu. Každému cviku je věnována 1 stránka, která obsahuje vždy 8 obrázků pohybových fází. Na konci knihy je připojen stručný popis všech vyobrazených cviků. Je to skutečně velmi pěkná knížka. Splňuje v pravém slova smyslu přání Komenského po „názorném vyučování.“

K. Hala.

Lyžařský učitel A. Janner ve své knížce „*Wie man flott skilaufen lernt*“ (Nakl. Otto Maier, Ravensburg, 46 stran) jde ve snaze předvésti čtenáři každý cvik co nejnázorněji ještě dál: serie filmových obrázků v jeho knížce jsou tištěny na tužších listech těsně při

okrajích, takže přidržíme-li palec při okraji knihy a pouštíme rychle jeden list za druhým zpod palce, vzniká úplně zrakový dojem pohybu jako v biografu (princip filmových bloků jaké bývaly před válkou v automatech). Jde tu o první pokus toho druhu, který znázorňuje pouze 8 vybraných cviků, takže po stránce probrání látky zůstává daleko za knížkou Winklerovou.

K. Hala.

„Deutschland“ je název listu, vydávaného říšským výborem pro cizinecký ruch v Berlíně. Pražský generální zástupce centrály říšskoněmeckých drah zaslal nám číslo 8. ročníku 1934, jež je věnováno zimním sportům v Německu, zejména s ohledem na blížící se Zimní Olympijské hry. Je skvěle vypraveno, zejména obrazově. Redakce rozdělila svůj zájem stejnoměrně lyžařství, jako bruslařství, bobsleighu i ostatním zimním sportům. Průměrný náklad jednotlivých čísel běžného ročníku je 45.000 výtisků. Zmíněné číslo vydáno v počtu 45.500 kusů, z nichž německých je 17.500, ostatní pak v jiných světových řečech. —

Průručka pro horolezce. Spolok Tatranských horolezcův JAMES v Spišskej Novej Vsi vydal vlastním nákladem tuto malou knížočku o 50 stránkach. Vyda-

Sportovní ceny - putovní poháry - plakety

V ý r o b c i :

FR. JAVŮREK — JOS. VRABEC, PRAHA II., ŽITNÁ č. 1. TEL. 307-81

J. EISELT

clothing for ladies and gentlemen

LYŽAŘSKÉ DRESY

podle míry • Dokonalé látky všech barev • Speciální podšívky

PRAHA I., NÁRODNÍ 37. PALÁC PLATÝZ

PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠŤOVNA

(ZAL. R. 1827)

PRAHA II. Smluvní pojišřovna Svazu lyžařů RČS. SPÁLENÁ 24.

nie bolo — pri stále vzrastajúcom záujme o horoleznie vo Vysokých Tatrách — v širokom kruhu záujemcov s povďakou kvitované. Príručka obsahuje stručne to najpotrebnejšie, čo horolezec vo Vysokých Tatrách vedieť má, keď sa vyberá na vážnejšie túry. Cena Kč 5.—.

VII. Ročenka Lyžařského Klubu Ostrava vyšla v listopadu 1934 nákladem klubu. Je vybavena řadou obrázků. Upozorňujeme zejména na překlad článku Arnolda Lunna „Moderní slalom“, který svého času vyšel v ročence Ski Klubu Velké Británie. Překlad, pořizovaný Milošem Zapletalem, je velmi cenným příspěvkem ke snahám o zvýšení sjezdové a slalomové úrovně. Článek, pokud jsme informováni, nevyšel v českém překladu nikde jinde. Jeho zařazení přidalo ročence L. K. O. na aktuálním významu celých 100%. Tak to má být! Každá klubovní publikace měla by se obohatit příspěvkem tak všeobecně významným jako je tento. Velmi dobrý příklad, hodný následování.

„Krásy Slovenska“, slovenský list, vycházející ve St. Smokovci, redigovaný Dr. L. Izákem a A. Lutonským, je publikace vysoké kvality. Zejména obrázky, uměleckou rukou vybírané, jsou prvotřídní. Každé číslo má stálou přílohu „Vysoké Tatry“. Závodům FIS věnuje list od počátku přirozeně srvehovany zájem.

Pětijazyčný lyžařský slovník. K Zimním Olympijským Hráům 1936 vydalo nakl. Rud. Rother v Mnichově malý slovník lyžařských a alpstických výrazů v jazyku německém, anglickém, norském, francouzském a italském.

Allgemeines Fremdenblatt, vycházející v Praze za redakce I. Reismanna, věnuje sešit 10/12 zimním sportům v Československu,

převážně lyžařství a propaguje zejména FIS-závody. Uveřejnil i řadu obrázků, jež jsme mu zapůjčili.

La Revue du Ski, oficiální časopis francouzského lyžařského svazu, přináší v posledním čísle podrobný program závodů FIS ve Vysokých Tatrách a mimo to informuje své čtenáře i o kráse a malebnosti našich Tater.

Lyže budoucnosti
skladací lyže

Žádejte všude!
Ceník zdarma.

ZDENĚK DADÁK
MILOTICE n/Bečvou

VELKÝ ÚSPĚCH ZÁVODŮ FIS IDEÁLNÍ A PRAKTICKÁ ČAPKA

(baret) pánská i dámská. Ochranná značka „FIS“ propůjčena Svazem lyžařů RČS. u příležitosti Mezinárodních závodů FIS.



POHÁR FRANCHETTIHO 1933

vyhrává Hartig,

POHÁR

KONGRESOVÉHO MŮSTKU 1934

Skrbek, ve III. tř. Chlum, v dorostu Hrubý,
všichni na lyžích fy

KAREL KOLDOVSKÝ VYSOKÉ n. JIZ.

Lyže značky „FIS“ Svazem lyžařů RČS. doporučeno.

Specielní bluzy do fukéře!

Tato speciální norská bluza s kapucí, zhotovená z bal. hedvábí, s praktickým pouzdrem, je nezbytná pro každého lyžaře, turistu i závodníka.

SPORT STRNIŠTĚ Y.M.C.A. Kč 85.-
PRAHA II., POŘÍČ 12. TELEFON ČÍS 24888.

OLYMPIA nový návod použití vosků, s teploměrem (zák. chráněno) obdržíte zdarma ve sport. závodech.

Pro závodníky a turisty - jak zacházeti s podkladovým a stoupacím voskem.

A. Elger, **OLYMPIA** lyž. vosky, Zínvald (Rudohoří).

Ceník zdarma

LYŽE	48.—	85.—	110.—
BOTY	99.—	120.—	155.—
HUITFELD		24.—	36.—
BRUSLE HOCKEY			75.—
VESTY DUVETIN	55.—	90.—	

SPORT DŽBÁNEK PRAHA II., SPÁLENÁ 30

Start

Specielní lyžařská obuv značka firmy ALBERT SEDLMAYER, výroba speciálních lyžařských, bruslařských a hokejových bot. SMÍCHOV, Zborovská č. 14. Telefon 437-84.

Lyžařská obuv - nejdůležitější součásti lyžařské výzbroje. Po několikaletých zkušenostech za spolupráce významných lyžařských kapacit docílil jsem letos botu 100% vyhovující všem požadavkům jak po stránce kvalitní tak i zdravotní.



Lyžaři nezaspíte!

Vzbudí vás telefonicky

ZÚ —

Zpravodajská ústředna

Telefon: *410-41



ZPRAVODAJSKÁ ÚSTŘEDNA
Telefon *410-41

NAVŠTĚVUJTE NAŠE HORY

PODNIKY KČST. NA ŠTRBSKÉM PLESE

TELEFON ČÍSLO 5 •
Nájemce GUSTAV NEDOBRY

Pokoje s ústředním topením a tekoucí vodou, noclehárny, restaurace, buffet, bazár.
Informační a záchranná služba pro Tatry.

Ceny mírné. — Obsluha vzorná. Štrbské Pleso (1351 m n. m.), středisko turistů, horolezců a zimních sportů.

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování — Denní pence.



50% snížení jízdného zpět po 5denním pobytu.

LYŽAŘSKÉ ZAVODY FIS 1935

Pension
Tatranský domov
Lékař MUDr. Reichart.

Nové Štrbské Pleso.
1320 m.
Hotel a pension MÓRY.

SPORT HOTEL
u Hrebienoku 1285 m
Starý Smokovec-Hrebienok.

POPRADESKÉ PLESO
1513 m. Zimní sporty, turistika.
CELOROČNÍ PROVOZ.

HOTEL FORTUNA
Starý Smokovec.

Dr. Holzmann — Bellevue.
Starý Smokovec.
(Pekná Vyhládka.) Nové! Nejmodernější komfort. Levné.

Tepelné lázně s pláží
Vyšné Ružbachy.
Koupání v zimě ve volné přírodě. Zimní sporty.

SANATORIUM
Dr. GUHR
Tatranská Polianka

1010 m.
Léčebný ústav pro choré Baserdovou nemocí. Zimní sporty.

STARÝ
SMOKOVEC

Grand-Hotel,
Hoepfnerův Dům,
Tatra sanatorium.
Středisko zimních sportů.

Léčebný dům a sanatoria
Dr. SZONTAGH,
Nový Smokovec, 1010 m.

Informace ve všech cestovních kancelářích.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem • středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh.-Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kurzy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvořádní pence a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Všecké dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

NAVŠTIVTE

LIECHTENŠTEINOVU ÚTULNU NA KRÁLICKÉM SNĚŽNÍKU

Pošta a telefon: Staré Město, Králický Sněžník.

KČST. HOTEL „KAMZÍK“

Vysoké Tatry • pp. Starý Smokovec

Pokoje. — Výhodná denní pence — známá kuchyně. — Plzeňský prazdroj. — Nově upravený, 6 km dlouhý lyžařský sjezd. — Zbojnická chata — »Kamzík«.

Prospekty obratem zašle, dotazy ochotně zodpoví:

V. REPA, restaurátér.

SANATORIUM Dra GUHRA

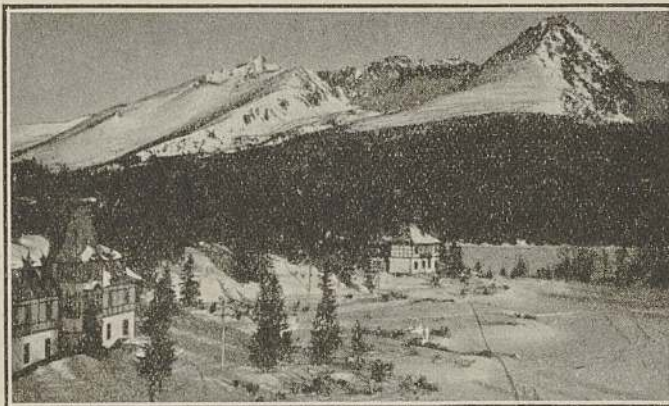
Tatranská Polianka

1010 m n. m.

Vysokohorské lázně a zimní sport.

Stanice Tatra — dráhy — pošta — telefon.

VYSOKÉ TATRY-ZIMNÍ SEZONA



AŽ DO VELIKONOC 1935

ŠTRBSKÉ PLESO

1351 m n. m.

MEZINÁRODNÍ STADION ZIMNÍCH
SPORTŮ

STÁLÁ LYŽAŘSKÁ ŠKOLA

za vedení instruktora Svazu lyžařů RČS.

KLUZIŠTĚ

SKIJÖRING

TATRANSKÁ LOMNICE

900 m n. m.

KLUZIŠTĚ. SÁNKOVACÍ DRÁHA. SKIJÖRING. LYŽAŘSKÁ ŠKOLA. HORSKÉ SLUNCE.

Z CIZINY

Národní park ve skupině „Ortleru“. Po vytvoření tří národních parků zřizuje italská vláda nový ohromný národní horský park na ploše 84.000 hektarů, zabíhající do provincií Bolzano, Trento, Sondria a Brescia. V území nového parku leží na 70 vrcholků, přesahujících 3000 m (mezi nimi Ortler, 3904 m), spousta mohutných ledovců a hluboké, civilizací nedotčené lesy, bohaté alpskou florou. Je zajímavé, že zákon, jímž stát provádí zábor těchto ohromných komplexů půdy, ustanovuje národní park a jeho statut a upravuje všechny právní otázky s tím související, obsahuje pouze tři odstavce.

Sjezd alpských vůdců v Římě. C. A. I. uspořádal v Římě za četné účasti sjezd alpských vůdců. Ital. dráhy poskytly nejen všem alpským vůdcům, ale i členům C. A. I. zdarma cestu do Říma a zpět. Sjezd byl mohutnou manifestací alpismu. Na 30.000 účastníků bylo přítomno sjezdu, rokování a slavnostní mši, sloužené papežem v katedrále Sv. Petra. Byl to druhý sjezd, pořádaný pod protektorátem min. předsedy Mussoliniho a krále Viktora Emanuela III.

Švýcarský lyžařský svaz v povolání ke svým klubům vybízí ke spolupráci a morální podpoře závodního mužstva, určeného pro závody FIS.

Francouzská mistrovství v jízdě na lyžích budou konána ve dnech 6.—11. února 1935 v Chamonix.

Pařížský lyžařský klub umožňuje svým nákladem 20denní training tří francouzských závodníků ve Wengen ve Švýcarsku. Pro zajímavost uvádíme, že ani jeden z vybraných tří závodníků není členem Pařížského lyžařského klubu. Zájem povznesení technické úrovně reprezentačních závodníků jde nad zájmy klubovní.

Ski Club of Great Britain má v Alpách své stále oficiální reprezentanty. Jsou to: pro západní Švýcarsko Mr. *Arnold Lunn*, Palace Hotel, Mürren; pro východní Švýcarsko Cpt. *E. R. D. Long*, Suvretta House, Campfer (St. Moritz); pro Rakousko Major *C. I. Curteis*, Grand Hotel, Kitzbühel.

Už se napravili. Ve svém časopise „Ski Notes and Queries“ nechtěli Angličané při sděleních o FIS něčeho vědět o závodech FIS v Tatrách. Znali jen svůj FIS-Meeting v Mürren. Musíme však konstatovat, že ve své „Members' Handbook“ uvádějí velmi zřetelně: naši Velkou cenu, naše FIS závody, ba i naše mistrovství. Při tom slova „Vysoké Tatry“ a „Krkonoše“ jsou velmi dobře psána. — Ostatně i výše zmíněný časopis se ve svém prosincovém čísle napravil: do rubriky „Continental Events“ zařadil i „FIS-Meeting, to be held in Czecho-Slovakia.“ Rozdělení jména našeho státu je ovšem hrubá chyba.

F. F. S. jsou zkratky francouzského lyžařského svazu, který má letos 30.000 členů. Z nich 7000 připadá na Pyreneje. F. F. S. má 337 sekcí. Francouzská vláda věnovala na olympijský training lyžařů 15.000 franků.

Holandáné následují Anglického příkladu. Angličané nemají doma sníh; udělali si tedy zimní vlast ve Švýcarsku. Holandáné jsou na tom, co se sněhu týče stejně. Poněvadž se u nich lyžařství v posledních letech hojně rozmáhá, byli nuceni zvoliti si i oni



Na závodech

a při sportu vůbec je bezpodmínečně třeba rychle a vydatně posilujícího nápoje. Zkušeni sportovci pijí

OVOMALTINE



„druhou vlast“ pro zimu. Šťastnou zemí, která bude inkasovati četné holandské zlaté, není však Švýcarsko, nýbrž Rakousko. Holandské lyžařské mistrovství na r. 1935 vybojováno bude v Kitzbühlu.

Američané se chystají na Zimní Olympijské hry 1936. Na počátku prosince m. r. bylo na velké poradě v Chicagu rozhodnuto pro účast.

Umělá lyžařská dráha. U příležitosti výstavy předmětů zimních sportů ve veletržním paláci v Lyonu, byla vybudována v hlavním pavilonu nákladem 50.000 fr. umělá lyžařská dráha v délce 100 m, šíři 12 m a sklonu asi 25°. Cvičný můstek dovozoval skoky 10 m. Na této umělé dráze byly předváděny eviky a skoky nejen zkušenými lyžaři, ale konán i kurs začátečníků. Originelní podnik těšil se nezvyklé přízni obecnosti; pavilon navštívilo přes 100.000 platících návštěvníků.

Žena v závodě Vasově. V r. 1922 se zúčastnila švédského Vasova závodu (92,5 km) norská lyžařka Nordin z Oslo, která absolvovala celou trať. Je to jediná žena v historii tohoto grandiosního vytrvaleckého závodu.

Sjezdaři, pozor! Studijní komise FIS uvažuje o zavedení velmi důležité podmínky pro sjezdovou kombinaci: chce předepsati pouze jediný pár lyží pro sjezd a slalom. Podle těchto návrhů měl by jak sjezd, tak i slalom být absolvován na jedněch a těchže lyžích, výměna by byla trestána diskvalifikací. — Rakušané už nyní zkoušejí velmi vážně nové pravidlo v praxi. Podle toho jak pokusy dopadnou, bude znít konečný návrh studijní komise pro plenum FIS. Ale už dnes — zejména v Alpách — je věc velmi přetřásána.

NA „FIS“ JEN ENO VOSKY

SVAZ
LYŽAŘŮ
RČS.
VYZNAMENAL

ENO VOSKY

SVOJÍ
DOPORUČU-
JÍCÍ
ZNÁMKOU



ENO MIX

„ **MEDIUM**

„ **SKARE**

„ **KLISTER**

„ **SEMIKLISTER**

„ **SKI-LAK**

TROCHU BIBLIOGRAFIE

Věstník Klubu Alpistů zahájil za osvědčeného vedení min. rady A. Fleischera svůj druhý ročník, který vyšel v novém rouše a ve zdokonalené úpravě. Rozšířený obzor listu ukazuje na dobrou cestu, kterou se ubírá nejen list sám, ale celý náš alpismus.

Ski, oficiální časopis švýcarského lyžařského svazu, píše o organisaci našeho lyžařského svazu, o péči věnované našim závodníkům pro závody FIS, o důkladných přípravách a organizační činnosti závodů samotných a konečně o evropské propagandě, kterou Svaz lyžařů u příležitosti závodů FIS vykonal.

NOVÁ VÝZBROJ

Umělé hrany „Attenhofer“, patent „Ruby“. Novinkou ve vývoji umělých hran jsou poslední dva druhy „Ruby“. Jsou z jednoho kusu ocele nebo mosazi. Mosazné hrany mají šíři 8 mm, ocelové 5 mm, silné jsou 1 mm. Na vnitřní straně plochy hrany je u jednoho druhu uprostřed, u druhého na kraji pevně přidělána po celé délce jakási „šinka“, opatřená otvory, která se zasadí přímo do zářezu v lyžích. Poněvadž „šinka“ je pevně spojena s hranou, je hrana vlastně zapuštěna do lyže. Hrany mají v průřezu tvar buď T nebo tvar úhlového železa. „Šinky“ jsou opatřeny otvory a zasazená hrana je upevňována se stran lyže mosaznými nebo ocelovými nýty. Hrany takto připravené jsou téměř přímo spojeny se dřevem lyží. Odpadá nebezpečí vypadnutí neb přeražení šroubků a odtržení části hrany. Teprve praxe však ukáže, zda tyto hrany nemají příliš velký vliv na tvrdost lyže.

Vázání „Alpina Diagonal“. Zajímavostí v konstrukci tohoto vázání je uzávěrka, montovaná na čelistích před páčkami opatřích řemenů. Pomocí této závěrky možno páčky nechati buď volné nebo je upevniti.

LYŽAŘSKÉ DRESY DÁMSKÉ I PÁNSKÉ

dle míry ze speciálních látek v odborném závodě

SPORT-ČERNÝ

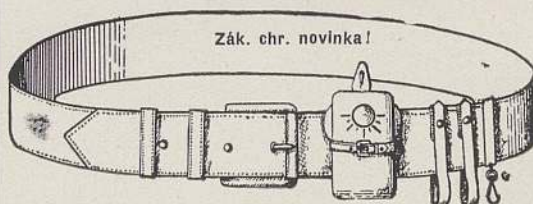
PRAHA II., V JÁMĚ 5. TELEFON 30272

LYŽAŘI! ŽÁDEJTE VE SPORT. ZÁVODECH
A OBCHODECH MODNÍM ZBOŽÍM

SPEC. LYŽAŘSKÝ OPASEK

FIS

DOPORUČENO



PŘEDNOSTI: Řemínek na bezvadné upevnění svítliny, poutka na zavěšení rukavic, čepice a pod., karabínka
● ■ Řemínek, poutka i karabínka jsou lehce snímatelné



**ODZNAKY
PLAKETY
MEDAILE**

v prvotřídním provedení vyrábí

F. PROVAZNÍK A SPOL., umělecký rytecký ústav,

PRAHA VII., JABLONSKÉHO 93. Tel. 707-64.

Tímto jednoduchým zařízením možno seřadit vrchní nebo spodní vedení lyží. Uzávěrka postavená vodorovně, znehybňuje páčku opatného řemene, stlačuje ji níže, přitahuje více patu k lyži a skýtá nám možnost z normálního vázání o vrchním vedení připravit si lyže se spodním vedením ke sjezdu. Jest to zlepšený model 1934, opatřený opatnými přezkami značky „Bildstein“.

Opatní přezky „Bildstein“. Tvrdost a nepružnost opatných řemenů plně vyvažují opatní přezky „Bildstein“. Původně byly používány výhradně u kombinací závodních vázání, ale jejich neocenitelné výhody jim dopomohly k používání takřka všeobecnému. Pružnost spirálových per přitahuje měkče a při tom pevně do čelistí, zajišťuje přesnou polohu chodidla v ose lyže, chůzi činí plynule pružnou a vyhovuje nejen ve sjezdu, ale i při všech cvičích. Mimo to v případech těžkých pádů, zejména ku předu, které při použití opatných řemenů z kůže neb balaty mají za následek vymknutí neb zlomení nohy, svojí pružností chrání lyžaře proti možným zraněním. Lehké jejich zapínání a odepínání je druhou dobrou vlastností.

RŮZNÉ

Slovensko — sportovcův ráj. Kancelář Propagace Slovenska v Praze I., Příkopy č. 13 č. t. 347-41, vypravuje každou sobotu počínaje dnem 19. ledna 1935 skupinové výpravy 8 denní do Lubochni. Ubytování v prvotřídním hotelu Palace, velmi dobrá strava, skvělé lyžařské terény; při zpáteční cestě návštěva bratislavských věchýtků, za Kč 440.— (cesta tam i zpět, ubytování, stravování a všechny poplatky).

Kancelář poskytuje informace a zajišťuje pobyt i jinde.

Mistrovství HDW je letos poprvé vypsáno jako trojnásobná kombinace (běh, sjezd a skok).

Barvy HDW. Podle zprávy „Wintru“ stanovil HDW pro zahraniční starty svých členů za spolkové barvy černo-bílo-modrou.

Zájezd francouzských horolezců do ČSR uspořádán byl na podnět KČST a Klubu alpinistů RČS. Výprava přijela 15. července 1934 v počtu 68 osob. Representanty jejími byli předsedové Pierre Lory, Albert Blanc, Comte Hafou, dále Dr. Arlout, abbé Achard, Mme Margot. Byli společensky uvítáni, pro-

POŽITEK, KTERÝ NEŠKODÍ

CIGARETOVÁ DUTINKA
S FILTREM

DESTILA

Alc. spol. pro prům. papírenský Olšany

Prodejní kancelář:
PRAHA II,
Václavské nám. 4.



M. ROHLÍK & A. CHROUST

NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

speciální výroba lyží a lyž. potřeb

dočá Vám svoje prvotřídní výrobky velmi levně.

Ceníky na požádání.

Ceníky na požádání.



Lyžařské vázání

účelné tvarem a provedením, houževnatá a nezlomná surovina, pro sport způsobilé, značkové zboží.

Mat. Salcher a synové a.s., Bílovec, Č.S.R.

1894 — 40 LET DOBRÉ SLUŽBY LYŽAŘŮM — 1934



Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

LYŽE

Vázání-Hole veškeré potřeby pro lyžaře Sáňky

Továrna na dřevěné zboží a sportovní potřeby

H. MEČÍŘ A SPOL.

JILEMNICE

Telefon 28.

LYŽE v nejdokonalejším provedení se znač.

FIS 1935

Značka FIS je chráněna Svazem lyžařů RČS. a propůjčena pouze pro special. vyzkoušené výrobky!



Posilnění a osvěžení
v horách přináší víno

Mělnické zámecké

od roku **1753**



Ludmila, Samotok (červené i bílé), Tramín, Ryzlink, s výpalem na všech neporušených zátkách

vázení po Praze, hromadně zajeli do Jičína, kde přijati byli representanty města. V Prachovských skalách uspořádána byla cvičení horolezecká jednak ukázková, jednak praktická, jichž se účastnili. Dne 18. července odjela výprava na Slovensko; jedna část přímo na Vysoké Tatry, druhá po prohlídce Demänovských

jeskyň vystoupila k Štefánikově chatě na Ďumbieru, navštívila jeskyni Dobšinskou a Domicu. Ve Vysokých Tatrách podniknuty lezecké výstupy. Dne 21. července účastnila se deputace francouzských alpistů slavnostního vztyčení státní vlajky na Gerlachu v přítomnosti asi 130 osob a den na to uspořádána národopisná slavnost v Tatranské Lomnici, aby hostům předvedeny byly národní tance a písně, načež Francouzové odjeli autokary přes Ždiar do polských Tater, kde ujali se jich funkcionáři PTT. Francouzská výprava odcházela s nejlepšími dojmy a lze se nadíti, že seznání našich vysokohorských krás bude mít dobrý propagační význam a získá nám další návštěvy z Francie a Belgie.

Speciální výroba
lyží



F. PIČMAN

**Horní Branná
Krkonoše**



Žádejte
všude jen
„TRAIL“

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu.

Výrobce: **VILÉM BRAUNS**, Praha - Liberec.

REDAKCE

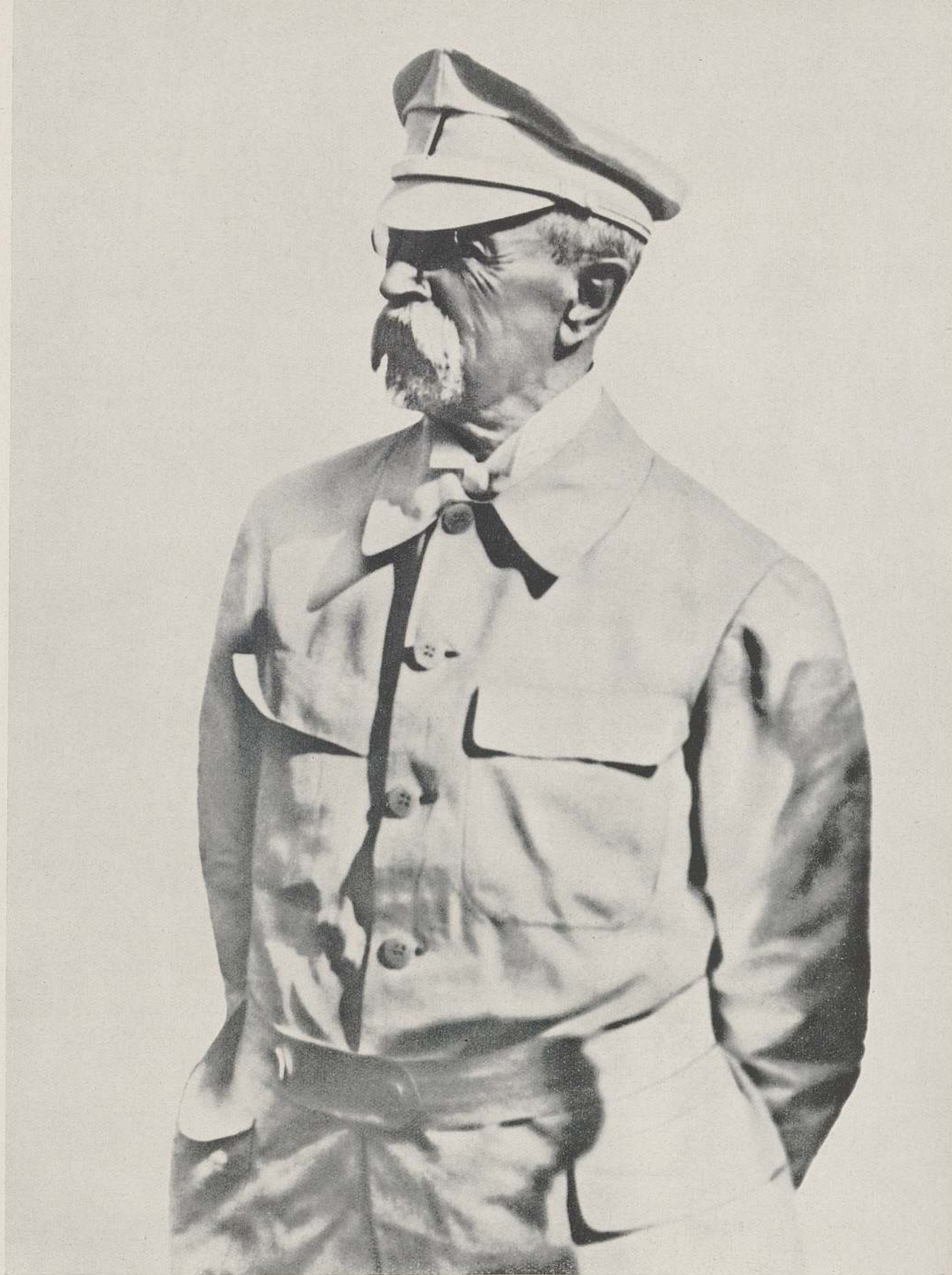
ČÍSLO 4. vychází dne 31. ledna 1935.

HLAVNÍM MOTIVEM dnešního čísla je propagace našich hor mezi cizinci, shromážděnými na závodech FIS. Pořadatelstvo závodů, bohužel, nemohlo z finančních příčin vydati speciální cizojazyčnou publikaci o našich horách. Tento úkol musil zastati náš list. Proto v něm dnes najdete řadu článků v cizích řečech. Číslo vychází ve zvětšeném obsahu a ve zvýšeném nákladu a bude prodáváno při závodech. Snažte se, abychom prodali co nejvíce výtisků, propagujte toto číslo! Naši předplatitelé a domácí čtenáři nám prominou, že jsme tentokrát musili vzít větší ohled na naše hosty z ciziny, než na náš domácí čtenářský kádr. Taková příležitost propagovat naši vlast v lyžařském rouše, jako jsou závody FIS, naskytá se jen jednou za desetiletí. A vy, kteří všechno to, co v různých jazycích dnes v čísle stojí, dobře znáte a kteří se snad domníváte, že tam mohlo být ještě více pro cizinu vhodných věcí, uvažte, že jsme list chudý a že ta dnešní výprava čísla nás stojí mnoho, mnoho peněz. Snažili jsme se v malém prostoru obsáhnouti co nejvíce a zachovati při tom slavnostní rámeček.

ČÍSLO 5. VYJDE JEŠTĚ PŘED ZÁVODY FIS.
VÝSLEDKY FIS ZÁVODŮ PŘINESE ČÍSLO 6.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13.
ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNY 34 474. — PŘEDPLATNÉ NA
10 ČÍSEL KČ 35.—. JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—. MAJITEL A VY-
DAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘIHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120



T. G. MASARYK, PREZIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKEJ,
PROTEKTOR MEDZINÁRODNÝCH JUBILEJNÝCH ZÁVODOV FIS 1935

POZDRAV NAŠIM HOSTŮM

Prijali sme s pocitami úprimnej radosti rozhodnutie, že jubilejné závody Medzinárodnej lyžiarskej federácie 1935 boli položené do našej vlasti.

Desať rokov, uplynulých od prvých závodov FIS, ktoré boli prevedené v Československu, nijak nedokázalo stlmiť naše živé spomienky na ne. Pokladáme si za zvláštnu česť, že jubilejné závody FIS našly opäť domov v našich horách.

Takmer rok sme pracovali, aby sme medzinárodnej lyžiarskej verejnosti predviedli dielo, ktoré by bolo dôstojným článkom v rade každoročných súťaží FIS a ktoré by ukázalo, že lyžiarsky šport, zasiaty v našej vlasti pred pädesiat rokami, vyspel u nás v šport skutočne národný. Privádzame Vás do svojich najkrásnejších hôr, sme hotoví ukázať Vám nielen svoj šport, ale i svoj ľud, svoje mestá, umenie i priemysel. Naším najväčším pránim je, aby ste u nás boli spokojní a aby ste si z našej vlasti odniesli najlepšie spomienky.

Všetci, kto k nám jako milí hostia prichádzate, aby ste buď bojovali o najväčšie počty svetového lyžiarstva, alebo aby ste si tieto boje pozreli, ste nám čo najsrdečnejšie vítaní.

SOUHAIT DE BIENVENUE

C'était vraiment avec sincère joie que nous avons appri la décision de la Fédération Internationale de Ski de choisir pour lieu de ses concours anniversaires notre patrie. Les dix années, passée depuis les premiers concours de la FIS organisés par la Tchecoslovaquie, n'ont pas su affaiblir nos souvenirs toujours vivants. Nous le considérons un honneur particulier que les concours anniversaires de la FIS sont revenus de nouveau dans nos montagnes.

Nous voilà au travail depuis presqu'un an pour présenter au public sportif international un oeuvre, digne des autres concours annuels de la FIS et pour démontrer que le ski, introduit chez nous il y a cinquante ans, est devenu vraiment un sport national de notre pays. Nous vous amenons dans nos plus belles montagnes, nous sommes prêts à vous faire connaître non seulement nos skieurs mais aussi notre peuple, nos villes, notre art et notre industrie. Ce que nous désirons, c'est que vous soyez contents chez nous et que vous rameniez avec vous les meilleurs souvenirs.

Vous, qui venez chez nous comme nos chers hôtes, soit pour combattre pour les plus hauts honneurs du ski, soit pour assister aux combats, soyez tous les bienvenus.



N. R. ØSTGAARD, predseda Medzinárodnej lyžiarskej federácie

Skutečnost, že závody FIS jsou na oslavu 25letého jubilea mezinárodní lyžařské spolupráce pořádány v Československu, je pro mne dvojnásob jubilejní, neboť právě před 25 lety — o Vánocích zimní saisony 1909/10 — jsem přišel do Československa poprvé a sice jako amatér-trener „Českého spolku pro zimní sporty“ v Praze. A na prvním mezinárodním lyžařském kongresu v Oslo 1910 jsem se objevil jako zplnomocněný zástupce Čech.

Je proto pochopitelné, že vzhledem k těmto skutečnostem mám obzvláštní radost z toho, že závody FIS 1935 jsou v Československu a že jim budu přítomen.

Doufám, že se shledám s mnohými svými starými přáteli z Československa a jsem přesvědčen, že závody FIS ve Vysokých Tatrách provedete výtečně.

N. Østgaard.

ČESKOSLOVENSKÉMU LYŽAŘSTVU!

14. února 1935 připne Svaz lyžařů RČS stuhu na prapor 3. horského pluku v Popradě.

Tento slavnostní akt není jen pouhým doplňkem velikých dnů mezinárodních závodů FIS, nýbrž symbolickým činem, kterým československé lyžařství před domácí a zahraniční veřejností manifestuje, že je trvale spojeno s armádou, že armáda se na čsl. lyžařstvo může vždy spolehnouti, že heslo „Lyžařstvím k odvaze a statečnosti,“ které je zlatem vyšito na modré stuze, je více než slibem, že je závazkem. Závazkem nejen pro závodníky a dorost, ale pro všechny, kteří tvoří naše řady.

Den 14. února 1935 zůstane v historii čsl. lyžařství zapsán jako jeden z jeho dní nejvýznamnějších.

Ing. Antonín Jauris,
předseda.

ZÁVODNÍCI!

V nejbližších dnech sejde se v našich Vysokých Tatrách na jubilejních mezinárodních závodech FIS výkvět lyžařské Evropy, ba možno říci světa.

Úkol, který vás v této soutěži očekává, je velmi vážný a vskutku těžký. Letos nám sice příroda dosti odměřila sněhové možnosti pro dlouhý soustavný výcvik, ale přes to věřím, že přijdete do velkého mezinárodního boje plni onoho pověstného elánu, který jméno československého lyžařství už tolikrát proslavil. Vím, že jste se připravovali poctivě a jsem proto přesvědčen, že půjdete za vítězstvím ze všech sil.

Nepochybuji také, že splníte do poslední písmeny kamarádské povinnosti, jež nám vůči zahraničním závodníkům a hostům ukládá naše postavení pořadatele a hostitele.

Jestliže vlast sledovala po dlouhá léta váš úspěšný postup za hranicemi, bude se na vás letos dívat doma s dvojnásobnými nadějemi. Víte, co od vás očekává.

Zdar!

Karel Jarolímek,
náčelník.

KAREL FINGER

PŘIJEDOU!

Mezinárodní sekretář Svazu lyžařů JU Dr. Karel Finger mohl nám pro nával práce, vystupňovaný právě v poslední době, napsati pro toto číslo jen několik řádků. Zde jsou.

Když kongres FIS v Solleftea pověřil náš Svaz uspořádáním svých jubilejních závodů v roce 1935, bylo mojí povinností starati se ihned o zahraniční účast jak závodníků, tak představitelů zahraničních svazů.

Mám uschován program závodů v Janských Lázních roku 1925 (tam jsem tehdy ku příkazu samého předsedy T. O. hlídal trať, aby „ji někdo nerozšlapal“ a pak dojezd skoku, aby „tam někdo nevlezl“). Mám také několik pořadů dalších závodů FIS a tak byl dán výkaz zahraniční účasti v minulosti, ovšem s tím, že v roce 1935 ve Vys. Tatrách musí býti i ta účast ze zahraničí jubilejní.

První krok byl učiněn u ministerstva zahraničních věcí a našich zahraničních úřadů. Setkali jsme se všude s velkým porozuměním, takže v několika případech dostali jsme zprávy o účasti zahraničních svazů dříve od našich legací než od dotyčných ústředí. Pak byli mobilisováni všichni význační lyžařští pracovníci i řada korporací, majících styky s cizinou a pokračovalo se.

Dnes jest jisto, že seveřané vysílají k nám nej-

těžší kalibry, že přijede vlastně celá lyžařská Evropa. Zejména nás těší, že budou pohromadě *lyžaři slovanští a Lyžařská Malá dohoda.*

První přihlášky přišly od Norů a Němců. Za houževnaté možno pokládati jednání, jež bylo vedeno s Finskem, Itálií a Švédskem, ale vše dobře dopadlo — přijedou a to se svými nejlepšími. Velmi mne „dráždila“ účast ze zámoří, ale pokazila nám to — ostatně pochopitelně — okolnost, že zámořská mužstva pojedou v roce 1936 na Zimní Olympijské Hry. Nemohou nebo nechtějí tedy podnikati daleké a nákladné cesty po dvě sezony za sebou. Totéž, co bylo v případě naší cesty do Ameriky.

Delegace, které budou bráti účast na schůzi FIS, jež se koná dne 16. února, jsou tak četné, jak na normálním kongresu (kongresy konají se pouze v letech sudých). Vysílají: Norsko presidenta a sekretáře FIS, dále Švédsko, Polsko, Německo, Itálie, Francie, Anglie, Rakousko, Finsko, Švýcarsko a Československo své členy direktoria i zástupce a Bulharsko, Jugoslavie, Rumunsko, Australie, Maďarsko, Japonsko, Estonsko a Lotyšsko své dele-



K. Procházka, Severné svahy Kriváňa (Vysoké Tatry) a Liptovské Hole
Les pentes septentrionales du Kriváň (Hautes Tatras)
et les montagnes Liptovské Hole

gáty. Snad v poslední chvíli přibudou ještě dva, tři nerozhodné státy a FIS bude skoro úplná pohromadě.

Zeptáte-li se náčelníka Jarolímka, co soudí o jednotlivých mužstvech, uslyšíte, že je trochu zneklidněn nemožností trainingu našeho mužstva, avšak jako vždy věří, že zejména v bězích obhájíme své středoevropské místo. Ovšem Němci jsou také Středoevropané! Švýcaři jistě zasáhnou do zápasu o vítězství ve skoku a budou s nimi mít i Seveřané těžkou práci. Také o Seveřanech, kteří odnesou

jistě vítězství v bězích, nelze říci, kteří z nich to budou. Závod sdružený a skoky stanou se nepochybně kořistí Norů. Ve skupině Středoevropanů může každý národ překvapiti. I toto málo prozradil náčelník s těžkým sebezapřením.

Připravili jsme dosud největší lyžařský boj, který se u nás i v Evropě vůbec kdy odehrál. Očekáváme, že i naše lyžařská veřejnost potvrdí pro nás zajisté lichotivé tvrzení Oestgaardovo, jež učinil loni na kongresu před tváří celého lyžařského světa, že v Československu je lyžařství sportem národním.

INGVALD SMITH-KIELLAND

NĚKOLIK STARÝCH VZPOMÍNEK

Do Prahy, na Krkonoše a Šumavu přišel jsem poprvé jako amatér- trener, vyslaný Norges Skiforbundem, v prosinci 1911 a lednu 1912. Tam byla nejkrásnější příroda, báječný sníh a malý, ale nadšený houf lyžařů. Všichni byli mými dobrými přáteli.

O Vánocích byl jsem na Žalém a v Jilemnici měl jsem lyžařské kursy pro školní děti. Dnes jezdí, doufám, jako zdatní lyžaři a lyžařky!

Příštího roku jsem se vrátil. Lyžařství se zatím velmi rozšířilo. V Novém Městě na M. byl jsem ve vytrvaleckém závodě poražen Bohumilem Hančem, ale později v jednom závodě v Jilemnici nad námi oběma zvítězil Oestgaard.

Velmi se těším, že opět uvidím vaši krásnou zemi po více než dvaceti letech. Svazu lyžařů přeji všechno štěstí při provedení velkých FIS-závodů na Štrbském Plesu.



K. Procházka, Vysoké Tatry, Štrbské Pleso (1350 m) leží v lone mohutných horských velikánov; v pravo Osterva, Tupá a Končistá (2540 m)

Hautes Tatras, Štrbské Pleso (1350 m) au sein des pics géants; à droite Osterva, Tupá et Končistá (2450 m)

LES HAUTES TATRAS

Les Carpathes présentent une des plus longues chaînes de montagnes de l'Europe, s'étendant en arc de cercle sur 1300 kilomètres depuis Bratislava sur le Danube jusqu'à Stará Ršava sur le même fleuve. Elles sont situées, dans leur partie principale, sur le territoire de la Tchécoslovaquie. Au centre de cet arc montagneux, qui forme en même temps la frontière du pays, se détachent, par leur isolement et leur altitude relative, les Hautes Tatras.

Le touriste trouve l'occasion tant de petites ascensions de débutant que des plus hardis exploits d'alpinisme. Tout ce que souhaitent l'excursionniste et le visiteur des villes d'eaux, ils l'ont à leur portée sur un espace de 26 km de longueur, couvrant 260 kilomètres carrés et d'une altitude moyenne de 2300 mètres. L'œil du voyageur est surpris de rencontrer des lacs admirablement situés.

De ces lacs, on en compte en tout 105 dans les Tatras, à toutes les altitudes. Le plus élevé est le lac „Wahlenbergovo pleso“ à 2154 m; le plus étendu est le lac „Štrbské Pleso“ couvrant 20.40 hecta-

res. Les eaux en sont d'une pureté cristalline, de teinte vert bleuté; elles sont froides et alimentent d'innombrables ruisseaux tombant dans la plaine, en rapides et cascades, de hauteurs de plus de 2000 m. Les chutes les plus grandes sont le „Skok“ (= le saut) de 25 m et l'„Obrovský vodopád“ (= la chute géante) de 16 m. Si nous laissons errer nos regards sur les Hautes Tatras à partir de Poprad, où s'ouvre la plus belle vue, elles nous apparaissent comme des remparts de granit crénelés.

Vers l'Occident, notre œil est attiré par le sommet caractéristique du Kriváň (2496 m). Au centre, se dresse, comme surgi d'un cratère, le pic „Gerlachovský štít“ (2663 m), la plus haute montagne de la République, d'où se détache à droite le puissant sommet du pic „Slavkovský štít“ (2453 m). Le piton du pic „Lomnický štít“ (2634 m) à la silhouette remarquable, termine à l'est le groupe des Hautes Tatras.

Tout ce bloc des Hautes Tatras est comme lié par le ruban d'une excellente route, qui relie entre elles toutes les principales villes d'eaux disséminées



K. Procházka, Vysoké Tatry, Štátne hotely na Štrbskom Plese, stredisko závodov FIS 1935
 Hautes Tatras, Hôtels de l'État au Štrbské Pleso, le centre des concours
 de la FIS 1935

sur les flancs nord et sud des Hautes Tatras. Elle commence à Štrbské Pleso, passe par Vyšnie Hágy, Tatranská Polianka, Nový et Starý Smokovec, Tatranská Lomnica, Matliary, Tatranská Kotlina, Ždiar, Javorina, et continue ensuite vers Zakopane en Pologne. Les embranchements qui y aboutissent viennent de Štrba, de Poprad, de Levoča, de Kežmarok, et la route de Cracovie la rejoint à Zakopane. La circulation des automobiles de tous genres est ainsi assurée dans les Tatras.

Des chemins permettent l'accès des montagnes, et aux plus hautes altitudes on trouve des sentiers. Toutes les voies accessibles au touriste ordinaire ont été marquées par les soins du Club des touristes tchécoslovaques, qui s'occupe de leur entretien et de leur aménagement.

Il est pourvu au service des renseignements pour les étrangers par les Bureaux d'Informations dudit Club (KČST.) à Poprad, Štrbské Pleso, Starý Smokovec et Tatranská Lomnica, qui s'empressent de fournir gratuitement tous les renseignements désirés.

Le touriste qui désire visiter les plus hauts pics de „Gerlachovský štít“ et de „Lomnický štít“, ainsi que les endroits dangereux (pic „Ladový štít“, pic „Žabí koň“, etc.), trouve à sa disposition des guides qui le conduisent, en échange d'une

taxe modérée, et répondent de sa sûreté. Le corps des guides des Tatras est organisé par le Club des Touristes tchécoslovaques. Tout guide agréé après examen est muni d'un carnet d'identité, indiquant quels sont les tours pour lesquels il a fait ses preuves et s'il est autorisé à remplir cette fonction. On peut se procurer les guides dans les Bureaux d'Informations.

Pour que le touriste et le visiteur des villes d'eaux puissent facilement et sans inconvénients faire l'ascension des montagnes et des pics les plus élevés, il a été établi des chalets et des asiles aux altitudes de 1500 à 2000 m. Dans les chalets on peut se procurer des rafraîchissements et le coucher. Il est toutefois nécessaire de retenir un lit dans les chalets les plus élevés, au Bureau d'Informations, qui transmet l'ordre téléphoniquement.

Les chalets et les asiles sont administrés par le Club des Touristes Tchécoslovaques et par le Karpatenverein. Tous les chalets ont le téléphone et possèdent des pharmacies pratiques pour parer à tout accident.

Les chalets les plus connus sont: Popradské Pleso, Váha, Sliezsky Dom, Kamzík, „Téryho chata“ (asile Téry), „Votrubova chata“ et l'asile près du lac „Zelené pleso“.

La situation des Hautes Tatras, leur climat de



M. Karliček, Nízke Tatry, posledná tyč na Kotličke
Low Tatras, Last pole on the Kotlička

haute montagne et la quantité de conifères qui les boisent font qu'on y trouve le pur ozone des forêts et un climat sans grandes variations tout le long de l'année (la température moyenne de l'année est environ de 6 degrés). L'hiver est relativement chaud, et en été on y jouit d'une fraîcheur humide agréable. La merveille des Tatras, c'est le soleil des montagnes, riche en rayons ultraviolets, qui apportent la santé à des milliers de malades, de convalescents et de gens qui cherchent le repos.

Aussi n'est-il pas étonnant qu'une multitude de sanatoria et de villes d'eaux aient poussé au pied des Hautes Tatras.

Les Hautes Tatras sont un centre pour les plus nobles sports. Toutes les villes d'eaux ont leurs courts de tennis, leurs terrains de base-ball et de volley-ball; elles possèdent leurs écoles de natation et ce qu'il faut pour le canotage; dans les forêts, on peut, avec l'autorisation de l'Etat et de l'administration forestière, tirer, en payant une taxe déterminée, le chamois, le cerf et autres pièces de gibier. Les amateurs de pêche peuvent obtenir un permis pour prendre des truites, des anguilles et des saumons.

En hiver, les Tatras sont un centre sportif. On y pratique le ski, depuis les premiers pas du débutant jusqu'aux sauts les plus hardis. Mlynica est

un coin spécial pour ce sport. Une belle piste de 2 km de Hrebienok à Starý Smokovec est réservée aux bobsleighs. On remonte par un funiculaire. Dans les derniers temps, Štrbské Pleso est devenu un centre pour les concours de patinage en Europe et il maintiendra certainement son renom, car sa position garantit que les concurrents aussi bien que les spectateurs ne courent pas le risque d'être jamais déçus.

Les communications pour atteindre les Hautes Tatras ont été organisées par les chemins de fer de l'Etat Tchécoslovaque, qui nous amènent jusqu'à ces montagnes. Ils nous quittent à Štrba et de là les autobus nous montent à Štrbské Pleso. Ou bien nous allons jusqu'à Poprad, où nous pouvons prendre le chemin de fer électrique vicinal Poprad — Starý Smokovec — Štrbské Pleso, avec embranchement sur Tatranská Lomnica.

De Bohumín (après avoir pris la direction opposée), nous parcourons l'autre partie (orientale) du bassin houiller (Orlová, Doubrava, Karvinná) et, plus loin, c-à-d. à partir de Český Těšín (qui voisine avec Polský Těšín), en passant par Trinec (usines sidérurgiques), les pentes orientales des Beskydes, tombant à pic vers la rivière de l'Olza, que suit la ligne de Karvinná à Jablunkov. Les montagnes qui s'élèvent sur l'autre rive (à gauche) font partie



M. Karliček, Nízke Tatry, Cestou na Ďumbier
Low Tatras, On the way to the
Dumbier

des Beskydes polonaises. Nous quittons l'Olza et nous grimpons à l'encontre du courant rapide de son affluent, la Lomná, jusqu'au col de Jablunkov (tunnel près de Mosty — ligne de partage des eaux entre la Baltique et la Mer Noire) et bientôt après nous entrons sur le territoire de la Slovaquie, où, après une raide descente, nous atteignons la première gare de ce pays, Čadca, en même temps que la Kysuca.

La Slovaquie est une région de montagnes dans le sens le plus étroit du terme; les armes mêmes du pays (trois sommets) en sont l'expression symboli-

que. Le décor qui se déroule maintenant le long de la ligne est composé de magnifiques paysages, dont le charme ensorcelant s'accroît à chaque kilomètre, surtout à partir de Žilina (embranchement sur Bratislava), où s'offre à nous, dans la Malá Fatra, le premier panorama de haute montagne, dont l'effet est relevé par la haute silhouette du château de Lietava (à droite, entre Žilina et la Fatra) et les eaux rapides du large courant du Váh, que nous rencontrons ici pour la première fois et qui va nous accompagner jusqu'au coeur des Hautes Tatras, la scène des concours de la FIS 1935.

JAROLÍMKŮV MŮSTEK

Požádali jsme náčelníka Svazu lyžařů, arch. Karla Jarolímka, aby nám napsal „životopis“ můstku, který nese jeho jméno. Můstek patří dnes k největším evropským stavbám svého druhu a je bezespořně i jedním z nejkrásnějších. Můžeme o něm směle říci, že je naší pýchou. Zde Jarolímkovy řádky:

Mám-li napsati něco o historii můstku na Štrbském Plese, musím nejdříve vzpomenouti svého prvního zájezdu do Vysokých Tater. Bylo to v lednu 1920, kdy se konaly na Štrbském Plese první

závody o mistrovství Československé republiky v jízdě na lyžích. Tehdy dobyl jsem svého nejmilejšího sportovního úspěchu: získal jsem první titul mistra republiky v jízdě na lyžích v osvobozené vlasti.



M. Karliček, Liptovské Hole (horské pásmo, susediace s Vysokými Tatrami), Smutná dolina
Liptovské Hole (chaîne montagnouse voisine des Hautes Tatras), vallée Smutná Dolina

Bylo nás však málo, kteří jsme pracovali na rozmachu lyžařského sportu; byl to vlastně jen Svaz lyžařů a jeho pracovníci, kteří se nezištně přičinili, aby se z Vysokých Tater stalo ono lyžařské středisko, jakým jsou dnes, kdy zde mohou býti největší lyžařské závody světa.

Ještě v zimě 1924 nebyly všechny hotely na Štrbském Plese otevřeny a jen v jedné místnosti „Jiskry“ byla restaurace; jen tam bylo lze také spáti; podniky většího lyžařského rázu tam nemohly býti konány, neboť nebylo ani dobrého lyžařského můstku, ani místních pracovníků. Obojí hleděl jsem získati. Svaz lyžařů RČS uspořádal zde za mého vedení první cvičitelské kursy, byly konány do Vysokých Tater zájezdy a právě při nich hledal jsem sám a sám vhodný terén pro vybudování lyžařského můstku. Prošel jsem skoro všechna místa, o kterých bylo později uvažováno. A to právě jsem skutečně našel. Našel a proměřil, vypracoval nákres a pak teprve jsem přišel s návrhem do Svazu lyžařů. Mé odůvodnění, že musíme mít v Tatrách aspoň jeden svůj velký lyžařský můstek a to v místě, kde máme bezpečně vždy dosti sněhu, bylo sice přijato, ale zároveň konstatováno, že Svaz nemá dosti prostředků ke stavbě. Byly tedy podány žádosti o subvence a to ministerstvu zdravotnictví,

ministerstvu národní obrany a ministerstvu zemědělství. Tomuto o propůjčení místa. Ministerstvo národní obrany slíbilo pomoc vojska; ministr Fr. Udržal při závodech o mistrovství v Novém Světě slíbil tehdejšímu místopředsedovi S. L. K. Suchomelovi a mně i dosti značnou subvenci.

Místo, které jsem pro můstek jako nejvhodnější našel bylo v údolí Mlynice; jakmile to vešlo ve známost, objevila se v tisku celá řada odlišných námětů. Také pplk. Dusil, jako výborný znalec Tater byl požádán o určení místa podle svého úsudku, což také ochotně učinil. Konečně svolána do Tater na Štrbské Pleso pochozí komise, které se účastnili: za M. N. O. št. kpt. Frgal, za Státní lesy a statky lesmistr Lehotský, za Státní lázně ředitel Lichták a za tamější pracovníky-lyžaře p. Staněk, za Svaz lyžařů byl přítomen zesnulý A. Wecker a já. Pplk. Dusil se omluvil. Komise shlédla všechna určená místa a uznala za nejlepší místo mnou navržené.

Při této schůzce jsem dal námět, aby někteří místní čeští úředníci založili ve Vys. Tatrách samostatný klub, abychom se pak mohli při podnicích v Tatrách pořádaných o ně opřít. Návrh ten byl uskutečněn; dne 5. prosince ustavuje se ve St. Smokovci *Sportovní Klub Vysoké Tatry*, který nyní vykonává tolik národní i sportovní



K. Procházka, Vysoké Tatry, lyžiarske terény vo Furkotskej doline (2000 m) neďaleko od Štrbského Plesa
Hautes Tatras, terrains skiabiles dans la vallée Furkotská Dolina (2000 m), près de Štrbské Pleso

práce. Ač nejsem přímo členem tohoto klubu, hlásím se vždy k snad již zapomenutým jeho spoluzakladatelům a těším se z jeho úspěchů.

Tolik považuji za správné uvést z historie před započítím stavby můstku. Komise ohledací, o níž vpředu mluveno, konala se v září 1926; v létě 1927 byla na místě komise ředitelství Státních statků a lesů, která nám definitivně schválila pronájem místa a dovolila vykáceti les.

Dne 5. září 1927 přijelo vojsko za vedení kpt. Sobka, které za pomoci lesních dělníků vykácelo les, načež započato se stavbou můstku samého. Ohromné balvany na dojezdu byly vystřelovány, navážen buben dojezdu a postavena i konstrukce nájezdu. V sezoně 1927—1928 byl můstek již používán, ač nemohl býti dohotoven úplně podle projektu; zůstal pak v tomto stavu; na podzim 1928 byl prodloužen a upraven nájezd. V tomto stavu byl můstek používán až do letošního podzimu, kdy přikročeno k jeho rekonstrukci pro závody FIS. Nutno podotknouti, že můstek byl stavěn pro skoky max. 50 m, pozdější doba přišla s nároky na delší skoky, dnes pro závody FIS nutno míti můstek na skoky cca 70 m.

Na valné hromadě Svazu lyžařů roku 1928 pojmenován byl můstek mým jménem a usneseno konati na tomto můstku každým rokem o Veli-

konocích závod ve skoku, k němuž věnovalo min. zdravotnictví putovní pohár. Závod nese název *Tatranský pohár*. První závod konal se o *Velikonočních 1928* a pohár tehdy dobyl *Möhwald z HDW*.

Druhý ročník *Tatranského poháru* dobyl Sigmund Ruud, také ročník třetí 1930 stal se kořistí Ruudovou, který při něm utvořil i můstkový rekord 60 $\frac{1}{2}$ m. R. 1931 dobyl *Tatranský pohár* Šimunek z S. K. Slavia. R. 1932 dobyl poháru polský skokan Maruszarz, v roce 1933 a 1934 se závod pro nedostatek sněhu nekonal. Na můstku dřívějším mimo různých menších závodů konáno dvakrát *mistrovství republiky* a to v roce 1929 a 1930.

Pro závody FIS byl můstek přestavěn na skoky do 70 m. Projekt mnou vypracovaný byl schválen můstkovým referentem FIS Ing. R. Straumanem. Stavbu samotnou provedli podnikatelé z Vysokých Tater a sice zemní práce provedl Ing. Zuber z Kežmaroku, kdežto práce na konstrukci nájezdové věže a tribun provedl arch. Josef Šašinka z Popradu. Finančně zajistiti stavbu musel místní organizační výbor, zastoupený právně *Sport. Klubem Vysoké Tatry*. Můstek je vybudován na moderním podkladě a bude vyhovovati ve všech směrech.

Nájezd je s věže 52 m vysoké o sklonu 40°, přechod nájezdu je obloukem 80 m, stůl můstkový



M. Szabó



A. Chytil

Jarolímek mŕstok na Štrbskom Plese — javisko súaži v skoku závodov FIS 1935 (od ľava: vertikálny snímok nájazdovej veže; pohľad z jazera; doskočište; amfiteater lyžiarskeho stadionu s hornej plošiny nájazdovej veže; snímky z konca decembra 1934; profil na str. 128)

je 5 m dlhý o sklonu 6°, doskočište má sklon o 37°, prechod k müstku o poloměru 120 m a prechod do roviny o poloměru cca 75 m, dojezd je pak 115 m dlhý. U konce dojezdu jsou stupňovité tribuny pro 1500 divákü, pod nimi jsou restaurace, kuchyně, ohřívárny, kancelář, místnost

pro závodníky, první pomoc, šatny, skladiště atd. Na doskočišti jsou tribuny pro soudce, pro rozhlasové reportéry, pro čestný výbor, pro žurnalisty a závodníky, plošina pro ukazatele délek atd.

Původní stavba vyžádala si nákladu cca 120.000 Kč a nyníjší přestavba cca 260.000 Kč.

JAROLÍMEK-SCHANZE

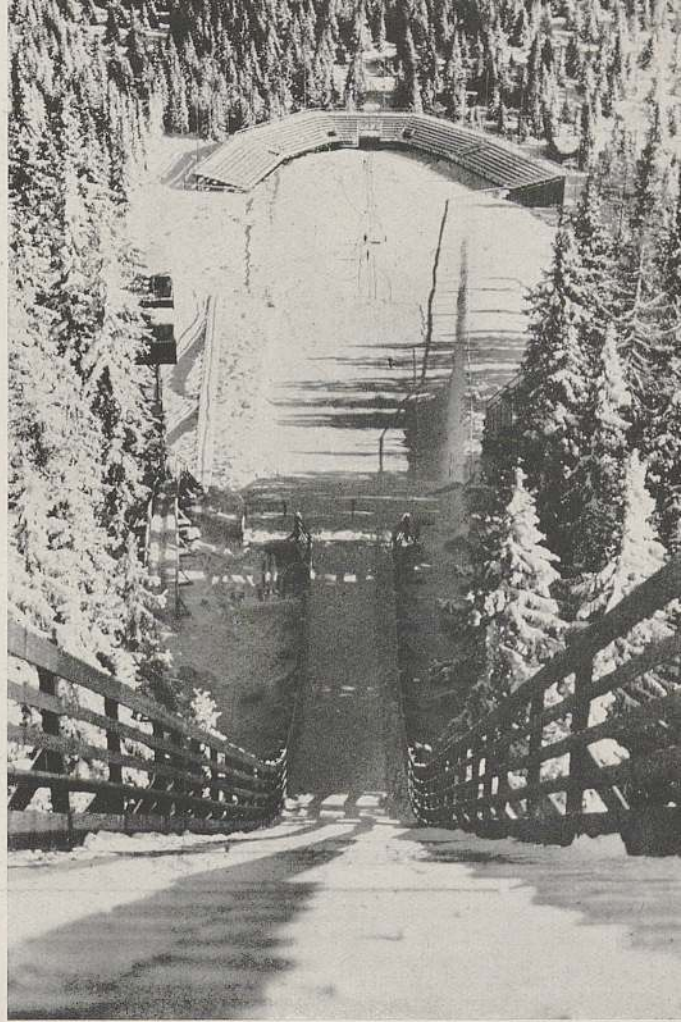
Die Sprungschanze, auf der die Sprünge der FIS Kämpfe 1935 durchgeführt werden, liegt unweit von Štrbské Pleso in der Hohen Tatra in der Tschechoslowakei, im Tale Mlynická dolina in einer Höhe von 1350 m unterhalb des Kammes Solisko.

Zu Ehren des verdienstvollen Sportwartes der tschechoslowakischen Skiläufer wurde diese Sprungschanze bereits vor Jahren „Jarolímek-Schanze“ benannt. Für die FIS-Rennen wurde die

Schanze mit bedeutenden Kosten rekonstruiert. Der Anlaufurm, vorbereitet, nach dem Bulldog-System aus Holz errichtet, erreicht eine Höhe von 52 Metern. Der Auslauf der Jarolímekschanze hat die Gestalt eines Amfiteaters und ist von stufenartigen Tribünen umgeben. Einige Ziffern der Schanze: *Anlauf* 80 Meter lang, Neigung an der steilsten Stelle 38—40 Gr., Breite 6 Meter; der *Schanzentisch* hat eine Länge von etwa 5 Metern und eine Neigung von 6 Gr. Das *Sprungfeld* ist 85 Meter



A. Chytil



A. Chytil

Tremplin de Jarolímek au Štrbské Pleso — la scène des concours de saut de la FIS 1935. (De gauche: vue verticale sur la tour d'élan; vue du lac; piste de réception; amphithéâtre du stade vu du pont supérieur de la tour; photos prises fin décembre 1934; profil page 128)

lang, 20—25 m breit, seine Neigung an der steilsten Stelle 37 Grad. Der *Übergang* in die Ebene ist 45 Meter lang und ziemlich sanft. Der *Auslauf* hat eine Weite von 115 Metern und breitet sich amphitheatral aus, etwa 50 Meter breit. Die Sprungschanze ist mit den nötigen Tribünen für die Schiedsrich-

ter, Journalisten, Photographen, für den Rundfunk und die Renndirektion ausgestattet. Am Orte sind Umkleideräume für die Teilnehmer, Restaurants, die Sanitätsstelle, die Telephon- und Rundfunkzentrale usw. vorhanden. Die Baukosten der alten Schanze: 120.000 Kč, Rekonstruktion 260.000 Kč.

LE TREMPLIN DE JAROLÍMEK

Le Tremplin pour les sauts du Concours FIS 1935 se trouve tout près de Štrbské Pleso (Hautes Tatras, Tchécoslovaquie), dans la vallée Mlynická dolina, à une hauteur de 1350 m, sous la crête Solisko. En honneur du capitaine qui a bien mérité des skieurs tchécoslovaques ce tremplin fut appelé, il y a quelques années, tremplin de Jarolímek. Pour les Concours il a été reconstruit. La construction de la tour d'accès est en bois, système Bulldog et a une hauteur de 52 m. Le terrain d'arrivée a la forme d'amphithéâtre entouré des

tribunes. Quelques données du tremplin: terrain d'accès: longueur 80 m, pente la plus abrupte 38—40°, largeur 6 m, la table du tremplin 5 m de longueur, pente 6°, le terrain d'arrivée longueur 85 m, largeur 20—25 m, pente la plus abrupte 37; transition dans le plan 45 m de longueur, très douce; le terrain de la course à l'arrivée-longueur 115 m — s'élargit à l'amphithéâtre de 50 m de largeur. Le tremplin est pourvu des sièges pour les arbitres, les journalistes, les photographes, la T. S. F. et la direction du concours.



JOZEF ORSZÁGH,
krajinský prezident slovenský, predseda Krajinského propagačného výboru závodov FIS



MICHAL HAVIAR,
okresný náčelník v Poprade, predseda Tatranského odboru závodov FIS

AKO PRACOVALI BRATISLAVSKÍ

Obvyklou rubriku „Pripravujeme závody FIS 1935 ve Vysokých Tatrách“ neuvádíme dnes tímto záhlavím. Jednak vzhledem k pokročilému času, jednak i z nedostatku místa. V prvním čísle vyšel celkový přehled, v druhém referát o činnosti Tatranských, ve třetím přehled zahraniční účasti a konečně dnes slovenský referát o činnosti bratislavských. Tím výše zmíněná rubrika končí.

Slovenskí verejní a športoví činitelia vzali na seba veľké záväzky tým, že sa postavili za návrh, aby závody FIS sa konali vo Vysokých Tatrách. Sú známe dôvody, prečo Sväz lyžiarov uvažoval, či by sa závody nemali konať vo Špidlerovom Mlyne; a mnohí z tých, čo poznali dopravné, ubytovacie, technické i ostatné možnosti Vysokých Tatier z minulých rokov, mali pochybnosti, či bolo konečné rozhodnutie správne a obavy, či Tatry nesklamú. Dnes môže každého z týchto pochybností vyliečiť i zbežný pohľad na to, čo sa vykonalo v Tatrách a v ich širokom okolí od rozhodnutia o mieste závodov.

V minulom čísle zabralo nám takmer pol druhého stĺpca vypočítanie odborov a sborov, pracujúcich vo Vysokých Tatrách. Avšak na taký podnik ako je FIS treba pripraviť nielen Vysoké Tatry, ale i celé Slovensko. Bolo tam mnoho nedostatkov:

železnice, silnice, telefon, telegraf, v každom obore bolo čo zdokonalovať a rozširovať. Ale bolo treba hlavne propagovať, budiť na všetkých stranách porozumenie a získavať finančné prostriedky na všetku tú prácu. A o tom, čo bolo treba zariadiť a pripraviť, nerozhoduje sa len v horách, ale v hlavnom meste slovenskej zemskej správy, ktorá si jasne uvedomila význam FIS a prišla závädom so vzornou ochotou a porozumením v ústrety.

Tam v Bratislave zriadil sa 17. júla 1934 krajinský propagačný výbor závodov FIS, složený zo zástupcov zemskej správy a z funkcionárov Slovenského cudzineckého sväzu a iných ústredných spolkov športových i kultúrnych. Jeho predsedom je krajinský prezident Országh, podpredsedom vládný radca Bernovský a tajomníkom Emil Nový. Úkolom výboru bolo sústrediť plánovite prácu, ktorá spočívala na slovenských činiteľoch úrad-



ING. ANTONÍN JAURIS,
predseda Sväzu lyžiarov, predseda Organizačného výboru závodov FIS



ARCH. KAROL JAROLÍMEK
náčelník Sväzu lyžiarov, predseda Technického odboru závodov FIS

ných a spolkových a sprostredkovať ich styk s pražským výborom FIS. Pripomenieme len exemplárne niektoré výsledky: Krajinská hradská Kráľovany — Poprad (časť t. zv. severnej magistrály) bola prevalecovaná, hlavne ten najhorší úsek medzi Ružomberkom a Liptov. Sv. Mikulášom a pri obci Štrbe, a upravená bola hradská Spišská Belá — Tatranská Kotlina. Na zlepšenie týchto ciest bolo vynaložené 270.000 Kč, na cestu Štrba—Lučivná 71.000 Kč, a zvalcovanie hradskej Tatr. Kotlina — Ždiar—Javorina, ktorá je spôsobilá i pre autobusovú dopravu, stálo 60.000 Kč. Okrem toho bol učený rad opatrení, aby sa zabezpečila premávka na tatranských cestách za každého počasia a za každého stavu snehu. Pri cestách sú postavené násnežné ploty proti závejám a na odstraňovanie snehu čakajú popri dosavadných zbrusu nové snehové pluhy; krajinská správa slovenská povolila na ne 156.800 Kč a tiež štátna silničná správa dodala do Tatier nový snehový pluh za 18.600 Kč; dúfame, že pluhy budú mať so snehom hodne práce. Na všetkých hlavných hradských na Slovensku budú orientačné tabuľky „FIS—Tatry“. A podobne sa pracuje i v iných oboroch. Bratislavský výbor prevzal na seba tiež nie malú časť práce propagačnej. Bolo mu pridelené Slovensko a štáty s ním susediace: Rakúsko, Maďarsko, Rumunsko a Pol-

sko. Sú to štáty pre návštevu závodov veľmi významné a výbor stále ešte stupňuje počet propagačného materiálu, ktorým tieto štáty zaplavuje. Pre propagáciu v domácom a v zahraničnom tisku zriadil výbor zvláštnu tlačovú komisiu pod predsedníctvom redaktora K. Murgaša. Prípravu spoločenského, kulturného a vôbec mimošportového programu závodov má na starosti kultúrna komisia bratislavského výboru, ktorej predsedá vrch. rada Dr. Šafařík. Pri závodoch predstaví sa našim hosťom z cudziny slovenské ľudové i moderné umenie a budú predvedené niektoré folkloristické zvláštnosti.

Slovensko pracuje a zvyšuje svoje tempo; v máloktoľom obore práce je Slovensko tak jednotné jako v práci pre zdar FIS. Predpoklady, za ktorých bolo rozhodnuté usporiadať závody FIS vo Vysokých Tatrách, boly, resp. ešte budú spoľahlive splnené. Všetkých pracovníkov vedie pevná dôvera, že závody sa po každej stránke zdaria a prinesú to, čo od nich čakáme. O sneh není už starostí a to ostatné spraví spoločná práca a dobrá vôľa, ktorá sa nekončí u peňaženiek.

Slovensku dostalo sa jedných z najväčších lyžiarskych závodov, ktoré Európa kedy videla. Jakou spruhou bude táto skutočnosť pre sľubne sa rozvíjajúce slovenské lyžiarstvo, netreba dokazovať.



J. Seidl, Podkarpatská Rus, lyžiarske terény na Polonine Boržave, Stohy (1679 m)

Subcarpathian Russia, ski-ing slopes in the region of pasturelands, Polonina Boržava and Stohy (1679 m)

JOZEF KALIBERA

ØSTGAARD OPÄŤ MEDZI NAMI

V našej staršej lyžiarskej generácii patrilo meno Oestgaardovo k najpopulárnejším. Bolo vždy obklopené žiarou naprostej lyžiarskej autority. Zo všetkých norských učiteľov kráľovského športu zanechala u nás dodnes najkrásnejšie spomienky trojica Oestgaard-Kielland-Hansen, ktorá u nás takmer súčasne pôsobila pred vojnou. V Krkonošiach, kde sa ich činnosť hlavne sústreďovala, sú tieto mená dosiaľ v živej pamäti. Ale meno Oestgaardovo je v čele. Hovorí jakosi za všetky tri. Není pochybnosti, keď k nám Oestgaard opäť prichádza so svojím starým druhom, ožije v Krkonošiach, na Šumave, na Novomestsku a Ještedsku dnes už takmer pohádková doba našej starej lyžiariny — aspoň v spomienkach na tie dobré časy. Štvrté storočie uplynulo od tých dôb a Oestgaardovo meno u nás rok od roku získavalo, zatiaľ čo spomienky na iných sa pomaly strácaly. Nebola to len Oestgaardova lyžiarska kvalita, jeho skvelé učiteľské schopnosti a metódy, ale i kúzlo jeho osobnosti, ktoré mu získavalo a podnes ešte stále získava sympatie na všetkých stranách.

Bol si iste dobre vedomý, čím bol pre našu slubne sa rozvíjajúcu lyžiarinu. Dostávalo sa mu o tom neustále nových a nových dôkazov. Naši sa na neho stále obracali jako na autoritu. Mladšia generácia prejala svoj pomer k Oestgaardovi od staršej. Preukázal nám neoceniteľné služby nielen za svojho pôsobenia medzi nami, ale i po všetky roky, kedy bol od nás vzdialený. Naše záujmy boli u Oestgarda iste a vždy v rukách najlepších. Není to zďaleka fráza — tých Oestgaard nepozná — keď hovorí, že tu najde mnohých svojich starých priateľov. Najde ich celý rad! Život skrušil mnohú hlavu a pretvoril mnohých z nich. Ale — a to je takmer neuveriteľné — ľudia, ktorí boli životom zaviati celkom inam, okrievajú dnes pri spomienkach na Oestgarda, povedal by som, že mladnú a vracajú sa. Nemáme v našej lyžiarskej histórii žiadnej obdoby pre to, čím nám bol a je Oestgaard, stále nezmený a vytrvalý obhájca našich záujmov nielen na severu, ale vôbec v medzinárodnej lyžiarskej verejnosti. Skutočnosť, že predsedu FIS počítame medzi svojich najlepších, naj-

starších a osobných priateľov, znamená pre nás hodnotu zvlášť významnú.

Neprichádza k nám len predseda FIS, komandant norskej armády a pobočník norského korunného princa, ale muž neobyčajne a bezprostredne zaslúžilý o zdravé základy nášho lyžiarstva i o jeho dobré medzinárodné postavenie. Preto mu prezident republiky udeľuje rád Bieleho lva. Oestgaard je dosiaľ jediným mužom, ktorý je za lyžiarske zásluhy týmto rádom vyznamenávaný.

Nik. Ram. Oestgaardovi bude tohoto roku pädesiat rokov. Narodil sa v Oslo 30. októbra 1885. Dôstojníkom je od roku 1908. Bolo pre nás veľkou ctou, že nás učil lyžiarstvu dôstojník, najmä srovnáme-li túto okolnosť s dnešnými trenérskymi pomerami. Od roku 1914 bol po desať rokov vychovateľom norského korunného princa Olafa. On je to, ktorý z tohoto budúceho norského kráľa učinil tak dobrého lyžiara, že sa mohol pred zraky svojho národa na slávnom holmenkollskom mostku ukázať jako jeho dobrý syn, to je jako dobrý

skokan. R. 1924 stal sa princovým pobočníkom, a zároveň kapitánom a na prelomu roku 1934 a 1935 komandantom.

Vysoké postavenie Oestgaardovo na norskom dvore nebolo mu nikdy dôvodom, aby snád odložil svoje skromné a športové vystupovanie. Je práve tak populárnym u nás ako vo svojej vlasti, je ctený a vážený všade za hranicami. Rad čestných členstiev zahraničných lyžiarskych korporácií, rad vysokých vyznamenaní norských i cudzozemských je toho dôkazom. Kto ho pozná, vie, že to nie sú vyznamenania a pocty, udeľované Oestgaardovmu postaveniu, ale jeho osobe, jeho vlastnostiam, jeho dielu, jemu samému.

Vítame ho i druhého svojho priateľa Smith-Kiellanda opäť v našom kruhu, v našich najkrásnejších horách, ktoré ukazujeme v najlepšom lyžiarskom rámci, jaký kedy mali.

Z Vysokých Tatier si Oestgaard i Smith-Kielland nepochybne odnesú svoje najlepšie československé dojmy.

LEO BROŽ

ČSD A ZIMNÍ SPORŤY

Není snad druhého sportu, který by v tak krátkém čase si dobyt takové oblíby, jako je tomu u všech druhů zimních sportů a u lyžařství zvláště a sotva jiný sport přináší tak velké hospodářské užítky jako právě sport lyžařský. Zvláště důležitý jeho význam tkví v tom, že jest soustředěn v krajích jinak chudých, kam přináší obživu a výdělky všem vrstvám obyvatelstva právě v době největší hospodářské tísně. Hory, v dřívějších dobách navštěvované jen odvážnými turisty a horolezci změnily právě v důsledku rozvoje tohoto sportu úplně svoji tvářnost a právě tomuto sportu děkuje dnes nekonečná řada význačných míst, horských hotelů a chat za svůj vznik a hospodářský rozkvět. Podružné trati, spojující hlavní tepny s horskými údolími, v dřívějších letech bídně vegetující, stejně jako ztichlé silnice staly se důležitými komunikačními cestami pro nepřehledný zástup ctitelů hor v jejich pohádkovém zimním hávu.

Jest samozřejmé, že potřeba ta vyžádala si mimořádných opatření i u železničních správ jako v ohledu dopravním, tak tarifním. Též správa československých státních drah hleděla se přizpůsobiti poměrům a snažila se umožniti nejširším vrstvám rychlé a laciné spojení se středisky zimních sportů, které postupně zásluhou účinné a cílevědomé práce turistických a lyžařských organizací dobyly téměř veškeré horské oblasti na území republiky a pohraničních hor česko-německých až na poloniny podkarpatsko-ruské. Aby bylo možno vyhověti všem ctitelům tohoto nádherného sportu, zavádí československé státní dráhy do všech význačných středisek z hlavního města Prahy, jakož i z ostatních velkých měst, kde se toho potřeba jeví, zvláštní pravidelné vlaky s jízdným mimořádně

sníženým a poskytují jednotlivcům slevy na zvláštní zlevněné zpáteční jízdenky, které jim umožňují delší pobyt v zasněžených horách.

Členům lyžařských organizací povolují se zvláštní slevy při jízdě skupin i jednotlivců a svoji autobusovou dopravu dává správa státních drah za výhodných podmínek též do služeb těmto ctitelům zimních sportů. Vedle toho jsou každoročně pořádaný zvláštní vlaky se zaopatřením a ubytováním do hlavních zimních středisek, při nichž se o účastníky jak při jízdě, tak v místě pobytu a při lyžařských exkursích stará dráha svými vůdci a poradateli. Vlaky ty s ohledem na jejich láci a výhodnost ostatních podmínek se vždy těší zvláštní oblibě účastníků.

Též uspořádání mezinárodních lyžařských závodů ve Vysokých Tatrách ve dnech 13.—18. února 1935 věnovala správa státních drah již od počátku veškerou pozornost a podporu. Různými úlevami snažila se pořadatelstvu umožniti provedení obtížných přípravných prací a poskytnutím volných jízd závodníkům a 50% slevy všem návštěvníkům, jakož i vhodnými opatřeními dopravními a přístavením dostatečného počtu autobusů pro místní dopravu v Tatrách snaží se umožniti zdárný průběh této významné sportovní události. Mezinárodní konkurenci nepovažuje však správa státních drah svůj úkol za skončený, nýbrž doufá, že zvláště zahraniční návštěvníci, seznavše výhodnost zdejších lyžařských terénů jak v Tatrách, tak i v ostatních oblastech Československé republiky i dále se stanou stálými hosty zdejších hor a umožňuje jim to jízdními výhodami, které poskytují okružní jízdenky, skýtající kdykoliv podle délky projeté trati slevu 20%—40%.



M. Karlíček, Vysoké Tatry, Popradské pleso a Patria (2205 m) z doliny Zlomisk
Hautes Tatras, lac Popradské Pleso et pic Patria (2205 m) vu de la vallée Dolina Zlomisk

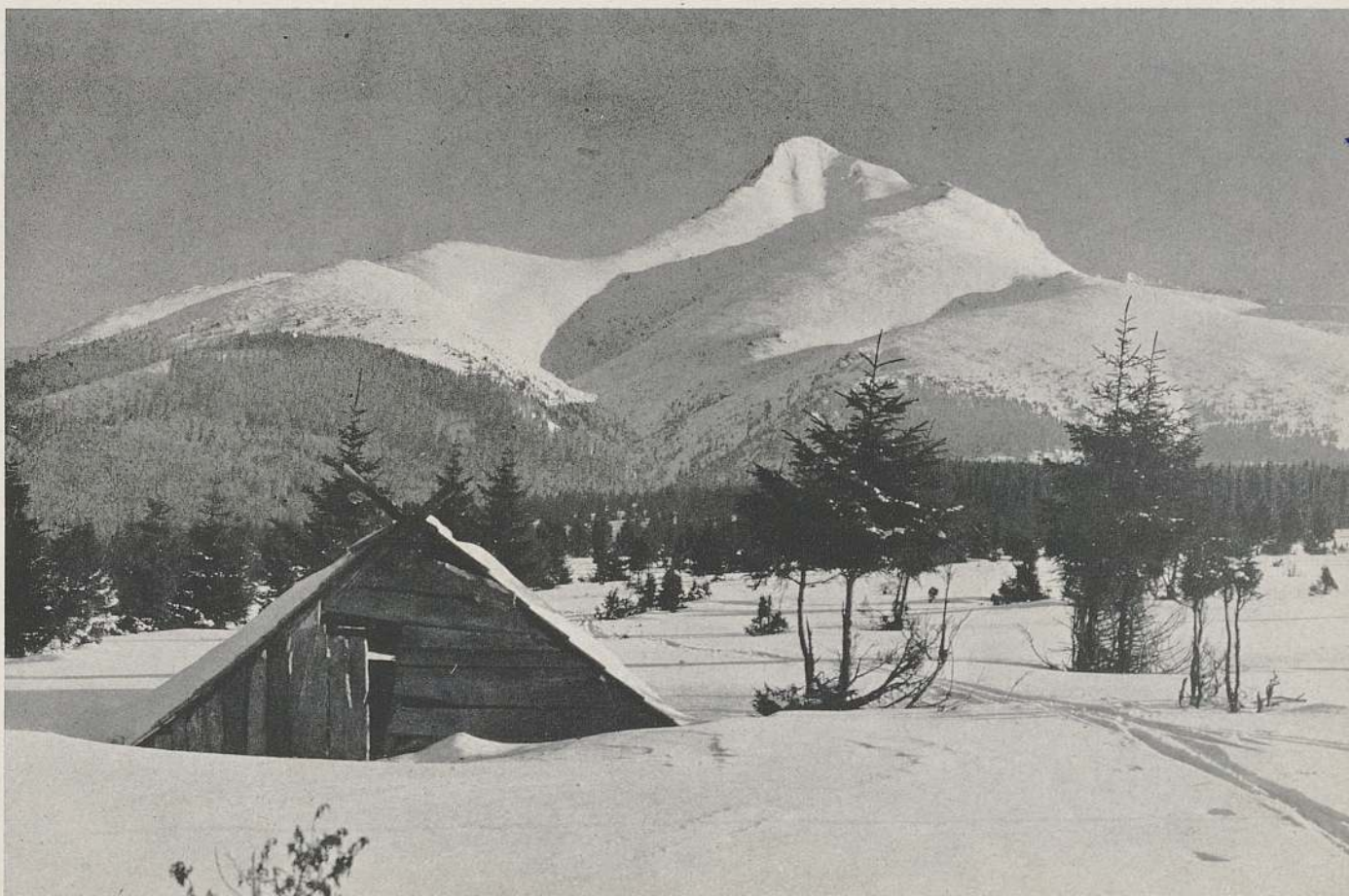
M. Karlíček, Nízke Tatry, lyžiarske terény v skupine Ďumbieru (2040 m)
Basses Tatras, terrains skiabls dans le groupe montagneux du Dumbier (2040 m)





K. Procházka, Vysoké Tatry, Osterva a Tupá (2293 m) pohľad s vrcholu Patrie
Hautes Tatras, pics Osterva et Tupá (2293 m) vus du sommet de Patria

K. Procházka, Vysoké Tatry, Kriváň (2496 m) od juhu
Hautes Tatras, pic Kriváň, vu du sud (2496 m)



LES BAINS D'ETAT EN TCHÉCOSLOVAQUE

Jáchymov, station climatérique et thermale de l'Etat, située dans les Monts Métalliques, près de Karlovy Vary, possède des bains radioactifs et est un lieu célèbre où se trouve le radium. Cette station est pourvue des moyens de traitement les plus modernes. Le Radium Palace Hôtel, très confortable et de première classe, l'hôtel Miracle et un grand nombre de pensions particulières sont ouverts toute l'année. Les eaux souterraines contiennent des émanations de radium et sont amenées par des canalisations d'une longueur de 4 km 500 jusqu'à l'Etablissement de bains. Jáchymov est particulièrement recommandé pour les rhumatismes languissants des muscles et des articulations, la goutte, les maladies nerveuses, les névralgies, les tabès. On accède à Jáchymov par la station d'express de Ostrov. On emprunte ensuite le chemin de fer d'intérêt local Ostrov-Jáchymov et l'autobus.

Štrbské Pleso, dans les Hautes Tatras, est la station climatérique de montagne la plus élevée de Tchécoslovaquie (1.351 mètres). Štrbské Pleso est situé près du lac du même nom, d'une étendue de vingt hectares, dans un lieu romantique, au milieu de crêtes granitiques et de profondes forêts de pins qui s'étalent en magnifiques terrasses. Les hôtels se trouvent sur la rive sud du lac. Ce sont: L'hôtel Hviezdoslav, avec le confort le plus moderne, artinement et luxueusement installé. Il se compose de 65 chambres et appartements avec salles de bains, chauffage central, eau courante, chaude et froide, ascenseur, salle de lecture, salon pour dames. L'hôtel Kriváň, avec ses 40 chambres, et les villas-hôtels Jiskra, Janošik, Detvan, offrent de nouvelles possibilités d'habitation. Deux restaurants et cafés complètent cette belle installation hôtelière. Štrbské Pleso possède une installation d'eau particulière, ainsi qu'un bureau de poste et de téléphone. On y soigne avec succès l'anémie, la neurose, les longues maladies du système respiratoire, le Basedow. Le médecin de cette station est en permanence sur les lieux. L'Etablissement thermal, pourvu d'une installation moderne, favorise les résultats des cures de bains de soleil de montagne. Štrbské Pleso est un centre important de tourisme. Les promenades reposantes le disputent en pittoresque avec les excursions en montagne. On trouve pour la pratique des sports d'été: trois courts de tennis, un établissements de natation, offrant la possibilité de ramer, des promenades à cheval. Pendant la saison d'hiver (de Noël à Pâques), Štrbské Pleso est un centre international de sports d'hiver, sous toutes les formes, sur glace et sur neige: il offre pour le ski, le traîneau et le patinage des terrains naturels parfaits, ainsi que d'autres terrains merveilleux, artificiellement préparés pour le patinage d'art et le hockey, des pistes pour le ski, un tremplin. On atteint Štrbské Pleso, en été, par la station d'express de Štrba, sur la ligne

Košice—Bohumín, puis par le funiculaire ou l'autobus; en hiver, par la station de Štrba (en traîneau) ou par la station Poprad Velká (chemin de fer électrique).

Tatranská Lomnica, dans les Hautes Tatras, est à 900 mètres au-dessus du niveau de la mer, sur la pente sud du contrefort du Lomnický Štít (2.634 mètres), au centre de merveilleux bois de conifères et d'un parc naturel. Quatre hôtels de l'Etat et un grand nombre de villas particulières offrent des possibilités idéales de séjour: Le Grand Hôtel Praha, dont l'installation est des plus luxueuses, comprend 120 chambres ou appartements, avec eau courante chaude et froide, plusieurs salles de réunion et une salle à manger. L'Hôtel Lomnica (24 chambres), avec restaurant, café, véranda et salle de lecture. L'Hôtel Lomnička (24 chambres) et le Slovenský Dom (64 chambres). Un dortoir pour les touristes. Tous les bâtiments d'habitation possèdent le chauffage central et l'éclairage électrique. Tatranská Lomnica est dotée d'un bureau de postes, télégraphe et téléphone. Pharmacie et médecin sont à la disposition de la clientèle. Le climat est tel qu'il y deux saison; l'une d'été, de juin à septembre, l'autre d'hiver, de Noël à mars. On soigne à Tatranská Lomnica les maladies du système respiratoire (sauf la tuberculose), l'anémie, la neurose, le Basedow. Cette station est des plus recommandées aux convalescents. D'agréables promenades dans les environs et des excursions en montagne captivent les touristes. On vient d'installer dans la forêt quatre nouveaux courts de tennis. En ce qui concerne les sports d'été, on trouve un établissement de natation sur le lac, des bains d'air et de soleil, un établissement thermal avec un grand bassin couvert. En ce qui concerne les sports d'hiver, il existe des pistes pour la luge, le ski et le skijöring. On parvient à Tatranská Lomnica par la station d'express de Poprad — Velká, puis en empruntant le chemin de fer local Poprad—Tatranská Lomnica, ou le chemin de fer électrique.

Lubochňa est située près de Ružomberok, à 450 mètres d'altitude, dans la merveilleuse vallée de la rivière Lubochňanka. Le climat sousalpestre, doux, et les immenses bois, font de Lubochňa une villégiature d'été idéale. On compte de nombreux hôtels et un grand nombre de villas particulières, qui comportent tous le chauffage central, l'éclairage électrique. On trouve encore dans cette charmante station des salons communs, un cinéma, un établissement de natation, des courts de tennis, ainsi qu'un bureau de postes, télégraphe et téléphone... sans oublier le médecin. Une seule saison d'été, de juin à fin septembre. On fait à Lubochňa des cures pour l'anémie, la mauvaise circulation du sang, les maladies nerveuses, les catarrhes de la respiration (sauf la tuberculose);



F. Stejskal, Nizke Tatry, lyžiarsky raj v okolí Trangošky
Low Tatras, ski-ing paradise in the surroundings of Trangoška

on y traite les maladies de coeur et on y rencontre aussi de nombreux convalescents. L'établissement thermal est installé suivant les méthodes les plus modernes, avec des bains de toutes sortes: gazeux, de lumière électrique, salés, et de boue. On prend aussi des bains dans le petit lac gazeux naturel. Lubochňa offre des excursions agréables, riches en beautés naturelles, ainsi que des excursions en montagne. On peut aller très facilement, par autobus, jusqu' à Sliač, à travers les crêtes montagneuses de Surec. Les express s'arrêtent à Lubochňa.

Sliač, près de Zvoleň, en Slovaquie, est universellement réputé pour ses eaux ferrugineuses (34°), pour ses bains riches en acide carbonique libre, absolument uniques. Cette station est située à 360 mètres audessus du niveau de la mer, au centre de la déclivité boisée et pittoresque de la rivière Hron. Le parc de roses, d'une surface de 60 hectares, est en lisière des forêts. Les sources carboniques qui jaillissent du sol directement dans les bassins constituent l'une des principales attractions de Sliač. Des sources de températures différentes, 28 à 33° Celsius, en sont l'une des particularités, et leur débit de plus de 4.000 hectolitres permet devider chaque jour les bassins et de les nettoyer avec soin. Trois sources: Adam (25°),

Lenkey (23°), Stefanik 12° Celsius), sont destinées aux traitements par absorption d'eau. L'eau gazeuse Medokys constitue une eau minérale de table parfaite. A Sliač il y a six hôtels de l'Etat; Grandhôtel Slovensko, d'installation entièrement moderne avec 90 chambres (dont la plupart ont leur salle de bains particulière), chauffage central, eau courante (chaude et froide) et acesenseur; hôtel Praha avec 43 chambres, Bratislava avec 43 chambres. Ces trois hôtels sont reliés directement à l'Etablissement de bains par un passage couvert. De plus, on y trouve l'Hôtel Polana (50 chambres), Národnî dŭm (35) et Na zdar (20). Une partie du nouveau Palace Hôtel était ouvert en 1934. Les hôtes ont à leur disposition le bâtiment de la nouvelle maison des bains avec salon, café, restaurant, salle de musique, bibliothèque, salle de lecture et une grande salle de théâtre. On soigne à Sliač les maladies de la femme, les maladies du coeur et du système nerveux. Outre le médecin de la station, un grand nombre d'autres médecins privés sont à la disposition des malades. Cette station est dotée d'un bureau de postes, télégraphe et téléphone. Les express directs avec wagon-restaurant et wagons-lits vont jusqu'à Zvoleň, situé à cinq kilomètres de Sliač, relié à cette gare par un important service d'automobiles.



J. Triebs, Krušné Hory, l'ahké terény u Nejdku
Erzgebirge, leichtes Skigelände bei Neudek

BOHUMÍR SLÁDEK

STÁTNÍ KLIMATICKÉ LÁZNĚ VE VYSOKÝCH TATRÁCH

Ve stínu majestátních tatranských velikánů ukryta jsou klimatická lázeňská místa. Souvislé pásmo horské protíná ve výši 1000 metrů nově vybudovaná moderní „Cesta Svobody“ a spojuje všechny klimatické stanice tatranské. Vychází ze Štrbského Plesa, nejvyššího a nejkrásnějšího lázeňského místa v čsl. republice, vede do Vyšných Hágů, Tatranské Poljanky, Nového a Starého Smokovce, do Tatranské Lomnice, Matliar, Kežmarských Žlebů až do Javoriny, odkud má připojení do Zakopaného a do Krakova. Cestou Svobody jsou Vysoké Tatry účelně včleněny do mezinárodní komunikační sítě.

Poloha Vysokých Tater, jichž jižní svahy jsou obráceny do Československa a mají bohatý porost jehličatých lesů, poskytuje zaručené předpoklady, blahodárného atmosférického prostředí. Příznivé praktické zkušenosti, získané pozorováním vlivu tatranského klimatu na lidský organismus, jsou

předmětem stoupajícího lékařského i laického zájmu.

Léčba klimatem patří mezi léčebné prostředky t. zv. terapie popudové, která umožňuje *přirozenou cestou povzbudit činnost ochablého organismu. Bohatost a intenzita slunečního záření jest nejdůležitější složkou klimatických lázní tatranských*, která zaručuje již při krátkém pobytu podstatné osvěžení.

Skutečným pokladem Vysokých Tater jest *horské slunce*, jehož ultrafialové paprsky přinášejí v létě i v zimě zdravým i chorým přímo neuvěřitelné výsledky a učinily Tatry známé po celém světě. Hodnotou svého optimálního pásma vyrovná se tatranské podnebí všem světovým klimatickým stanicím.

Štrbské Pleso leží u jezera stejného jména na jižním svahu nejzápadnějšího výběžku Vysokých Tater ve výši 1356 m nad mořem. Obrovská jezerní nádrž v rozsahu 20¹/₂ ha jest sama o sobě přírodním



N. Lang, Šumava, vrchol Vel'kého Falkensteinu
 Montagnes Šumava, sommet du Velký Falkenstein

obrazem jedinečné krásy a zajímavosti, který zvyšují hluboké jehličnaté lesy, terasovitě do výše vystupující. Z moře lesů vyčnívají ostré profily Kriváně, Soliska a Patrie, tvořící úchvatnou scenerii věčného divadla přírody.

Vysokohorské podnebí Štrbského Plesa uklidňuje choré cesty dýchací, astma, Basedowovu chorobu a všechny nemoci nervové, zejména ony stavy duševní i tělesné ochablosti, které přináší způsob dnešního městského života.

Štrbské Pleso založil r. 1870 bývalý jeho majitel Josef Szentivanyi, liptovský velkostatkář, jenž na břehu jezera vybudoval restauraci a sedm vil. Po převratu pokračoval rozvoj Štrbského Plesa zrychleným tempem. — Výstavbou Grandhotelu Hviezdoslav a postupným zdokonalením hotelového i restauračního zařízení dány byly předpoklady mezinárodního lázeňského standardu.

Tatranská Lomnice uložena jest ve výši 900 m pod Lomnickým Štítem, v klidném závětrí mezi Studenovodskou a Bělovodskou dolinou, chráněna od severu a západu žulovými stěnami Vysokých Tater. Důsledek příznivě chráněné polohy jest patrný v bohatém lesním porostu, jenž zůstal ušetřen katastrofálních vichřic r. 1915 a 1919.

Po klimatologické stránce znamená tato skuteč-

nost zmírnění rozdílů teplených a omezení vzdušných proudů. Srázné skalní stěny, obrácené proti jihu, prohřívají se do značné hloubky a vyzářují teplo zpět do vzduchového prostoru. Poměry slunečního svitu a oblačnost jsou v Tatranské Lomnici velmi příznivé. *Intensita slunečního záření vyrovnává se intenzitě podstatně výše položených klimatických stanic švýcarských.* Velmi důležité psychologické vjemy jsou v Tatranské Lomnici vystupňovány romantickou krásou přírodní. Výhledy na horské štíty v atmosféře, prosycené vůní lesních mýtin, uklidňují a dávají pocit vnitřního klidu a radosti ze života. Pobyť v Tatranské Lomnici hodí se především pro ty, kdož trpí nervosami všeho druhu, stavem ochablosti a vyčerpání, zejména pak pro rekonvalescenty. Vodoléčebný ústav moderně vybavený podporuje soubor léčebných prostředků přírodních.

Štrbské Pleso a Tatranská Lomnice není však pouze útočištěm nemocných a churavých. Obě místa stala se *mezinárodním střediskem sportů letních i zimních.* Tennisové dvorce, plovárny v přírodě, možnosti vděčné turistiky v létě, kluziště, sáňkovací dráha a lyžařský terén v zimě tvoří soubor atrakcí sportovních, které podporují stále stoupající návštěvu Vysokých Tater.



K. Procházka, Krkonoše, Česká chata na vrcholu Sněžky (1605 m)

Montagnes de Krkonoše, chalet tchèque au sommet Sněžka (1605 m)

LEO BROŽ

LES CHEMINS DE FER DE L'ETAT TCHÉCOSLOVAQUE ET LES SPORTS D'HIVER

Les sports d'hiver qui, tout récemment encore, n'étaient réservés qu'aux classes aisées, ont acquis dans un laps de temps relativement court des amateurs dans les plus larges cercles de la population. Il n'existe pas peut-être un autre sport qui ait conquis en si peu de temps une telle prédilection que le ski, particulièrement parmi tous les autres sports hivernaux. Son importance spéciale résiste dans le fait qu'il est concentré dans des contrées pauvrement dotées par ailleurs, où il vient apporter la subsistance et des occasions de gain à toutes les classes de la population, précisément à une époque de la plus grave crise économique.

Les montagnes fréquentées aux époques antérieures uniquement par de hardis touristes et d'intrépides alpinistes, ont modifié, justement en conséquence de ce sport, totalement leur configuration; or c'est précisément à ce sport qu'une série interminable de localités importantes, d'hôtels de montages et de chalets doivent leur naissance et

leur essor économique. Les voies d'ordre secondaire reliant les artères principales aux vallées de montagnes et qui végétaient misérablement au cours des années antérieures, de même que les routes monotones sont devenues d'importantes voies de communication pour toute une foule d'admirateurs des montagnes revêtues de leur féerique manteau hivernal.

Il est bien évident que ce besoin a requis des mesures extraordinaires même de la part des Administrations ferroviaires, tant du point de vue du transport que de point de vue tarifaire. L'Administration des Chemins de fer de l'Etat Tchécoslovaque a cherché elle aussi à s'adapter aux conditions existantes, en s'efforçant d'assurer aux plus larges classes de la population une relation rapide et bon marché avec les centres des sports hivernaux qui, grâce au travail successif, efficace et conscient du but envisagé, déployé par les organisations touristiques et de skieurs, ont su conquérir presque

toute la région montagneuse sur le territoire de la République et des montagnes limitrophes tchéco-allemandes, jusqu'aux polonines de la Russie Subcarpathique. C'est afin de pouvoir satisfaire aux desiderata de tous les amateurs de ce sport splendide que les Chemins de fer de l'Etat Tchécoslovaque ont introduit dans tous les centres importants, à partir de la capitale de Praha, ainsi que des autres grandes villes, où le besoin s'en fait particulièrement sentir, des trains spéciaux réguliers à prix de parcours excessivement modestes, tout en offrant aux particuliers des bonifications sur billets de retour spécialement réduits, leur permettant de prolonger leur séjour dans les montagnes couvertes de neige.

Il est accordé aux membres des organisations de skieurs des réductions spéciales pour parcours en groupes et individuels; de plus, l'Administration des Chemins de fer de l'Etat Tchécoslovaque met également au service de ces amateurs de sports hivernaux son transport en autobus à des conditions avantageuses.

En outre, chaque année sont mis en circulation des trains spéciaux comportant l'approvisionnement et le logement à destination des principaux centres hivernaux; le chemin de fer veille au confort des personnes empruntant ces trains, tant en cours de route que dans le lieu de séjour et dans les excursions en ski en mettant à leur disposition leurs guides et leurs organisateurs. Ces trains, en raison de leur prix modique et de l'avantage des autres conditions trouvent toujours une prédilection spéciale auprès des voyageurs.

De même en ce qui concerne l'organisation des concours internationaux de ski dans les Hautes Tatras du 13 au 18 février 1935, l'Administration des Chemins de fer de l'Etat Tchécoslovaque a voué dès le début toute l'attention nécessaire et lui a fourni son entier appui. Au moyen de diverses réductions, elle s'est efforcée de permettre au comité d'organisation d'effectuer les travaux préparatoires malaisés, et en accordant des libres parcours aux sportifs prenant part aux concours et une réduction de 50% à tous les visiteurs, de même qu'à l'aide de mesures de transport appropriées et en mettant à disposition un nombre suffisant d'autobus pour le transport local dans les Hautes Tatras, l'Administration des Chemins de fer de l'Etat Tchécoslovaque tâche d'assurer une évolution réus-



K. Procházka, Horal z Vysokých Tatier
Montagnard des Hautes Tatras

sie pour cet événement sportif important. Toutefois, par la concurrence internationale l'Administration des Chemins de fer de l'Etat Tchécoslovaque ne considère pas sa tâche comme terminée, mais elle espère que, surtout les visiteurs étrangers, se rendant compte de l'avantage des terrains de ski d'ici, tant dans les Tatras que dans les autres contrées de la République Tchécoslovaque, continueront à devenir les hôtes constants de nos montagnes, possibilité qui leur est offerte d'ailleurs par les avantages de parcours accordés au moyen de billets circulaires qui comportent une réduction de 20% à 40% en tout temps, d'après la longueur du trajet parcouru.

TATRANSKÁ ELEKTRICKÁ VICINÁLNA DRÁHA

Je nejenom výhodným a spoľahlivým dopravným podnikom v Tatrách, ktorý umožňuje pobyt v Tatrách poskytovaním dopravných slev nejružnejšieho druhu, ale je tiež dôležitým činiteľom propagačným. Jej správa v Popradě projevila již před dávnými lety plné pochopení pro zavedení a uskutečňování sportu všeho druhu v Tatrách.

Vzpomínám dnes v rámci tohoto článku malé epizody z počátku ledna 1925. Právě tehdy začal

zimní provoz ve státních lázních na Štrbském Plese, což znamenalo ovšem bezpodmínečně udržovati trvalé spojení elektrickou drahou na Štrbské Pleso několikrát denně. V té době byly též uspořádány na Štrbském Plese zápasy v kanadském hockeyi; avšak povětří tatranské ukázalo tehdy svoji nepřízeň, neboť v den soutěže rozpoutala se tak silná vichřice, že zápasy na Štrbském Plesu prostě znemožnila. Poněvadž však ve St. Smokov-



vl'avo — à gauche:

F. Stejskal, Malá Fatra, Rozsutec — Montagne de Malá Fatra, pic Rozsutec

uprostred — au milieu:

J. A. Betlenfalvy, Vysoké Tatry, výhl'ad s Kolo-
vého štítu 2425 m —
Hautes Tatras, vue du
pic Kolový štít

vpravo — à droit:

J. A. Betlenfalvy, Vysoké
Tatry, Vebrov štít (2450
m) — Hautes Tatras, pic
Vebrov štít

ei bylo počasí mírnější, rozhodlo se pořadatelstvo zápasů uspořádati soutěž téhož dne tam a Tatradráha převezla za neustálé vichřice během několika hodin hráče i diváky ze Štrbského Plesa do St. Smokovce, kde tyto zápasy pak byly uspořádány za značné účasti obecnstva; to byl výkon, který stojí za skromnou zmínku.

Dala by se vypočítati celá řada takových případů, kde úloha Tatradráhy byla velmi významná, ať již se jednalo o podporu s její strany při uspořádání závodů lyžařských, sánkařských, tenisových, při filmování Tater v zimě i v létě, při uspořádání národopisných slavností, při hromadných výpravách, při výpravách školských, při stavbě

turistických chat atd., atd. Je přirozeno, že je ve stálém a blízkém kontaktu s kluby a spolky, jež zvláště v posledních letech soustavně propagují letní a zimní sport všeho druhu v Tatrách.

Nemenší účast a zájem má Tatradráha na závodech FIS. Není třeba zvláštního ujistění, že se připravila co nejdůkladněji, aby zdolala velký úkol, který byl na ni po stránce dopravní položen.

Všichni její zaměstnanci, od vrchního vedení až ku poslednímu muži na trati a v dílnách učiní vše, aby provoz byl co nejhladší, nebo jsou si dobře vědomi, jak velká část zodpovědnosti za hladkou dopravu a zevní úspěch závodů na nich spočívá.

THE LOW TATRAS

The Low Tatras is a range of mountains stretching from the West to East across Central Slovakia to the length of 100 km. Their large snow covered slopes sparkle in sunshine till late in spring. Arising at Šturecké Sedlo, the Low Tatras reach the height of 1754 m at Velká Chochula. A romantic road (in 1010 m) winds through this region and connects many points of interest. In the western part is a little Spa Korytnica, hidden in a deep gorge which is a well known centre for trips to surrounding mountain tops and to Spa Železná, from which the chain of highest peaks in this range can be easily reached. Beautiful valleys lead up through thick woods to bear slopes and the Latiborské Hole presents an exceptionally good view. The gigantic chain of peaks descends south to the Hron river. To the East, the highest range con-

tinues to Chabenec, on the top of which is located a ski-ing cottage and farther on is Kotlička where the landscape changes in character. Here the mountains are narrow and the Wild Rock seems to warn the courageous to cease climbing higher.

Farther from Chopek the new ski-ing paradise begins. The highest group of Low Tatras, called Dumbier (2040 m) has a mountain hut, visited by many lovers of the Ski sport. The surroundings of this cottage with its enormous slopes give a splendid view of the whole Central Slovakia and of the High Tatras as well. Across Králičky the range continues Eastward, ending with a large snow covered mountain top Králova Hola. At last a new hôtel at Telgart has made it possible for skiers to enjoy even this most eastern part of Low Tatras which is a marvellous terrain for ski-ing.



BESKIDEN

Nur wenige Gebirgsmassive sind so gliederig wie der westliche Teil der Karpaten, die Beskiden, welche sich im östlichsten Zipfel des mährisch-schlesischen Landes ausbreiten. Ihre Zergliederung und ihre tief einschneidenden Täler ermöglichen mehrfachen Zutritt in das Gebiet der Beskiden.

Zahlreiche Gebirgskämme, die vielfach durch Täler gänzlich von einander getrennt sind, bieten ein großes Reichthum von Aufstiegen und Abfahrten, sowie der verschiedenartigsten Aussichten. An hellen Tagen sehen wir in der Ferne die klar gezeichneten Polnischen Beskiden, die Kleine und Große Fatra, Liptovské Hole, während die Bergspitzen der Hohen Tatra (Vysoké Tatry) das Horizont abschließen.

Die Beskiden sind zum größten Teil von Wald bewachsen und wir haben hier keine freien Kämme. Nur Kammwege mit stellenweisen Aussichtspunkten, stellenweise mit kahlen Bergplatten und zahllosen Waldwegen, wovon viele nur von perfekten Skifahrern befahren werden können.

Im Westen ragt empor der merkwürdige Radhošť (1130 m), auf dessen Gipfel sich die Kapelle des hlg. Cyrill und Method sowie die Skulpturen der altslavischen Götter Radigast und Triglav befinden. Gegen Osten zieht sich dann ein langer Kamm über Pustevny, wo das Auge durch eine Gruppe von sowohl typischen, wie auch modernen Bergbuden gefesselt wird, der sich gegen die Čertovy Mlýny (Teufelsmühle) fortsetzt, woselbst ein Kamm südlich zum Martiňák und in das Bečvatal, ein zweiter dann nördlich über Kně-

hyně in das Tal des Flusses Čeladnice abzweigt.

Oestlich von der Čeladná erhebt sich das Massiv des Smrk und östlich von diesem der höchste Gipfel (1325 m), welcher gegen Süden zum Bílý Kříž in einem, gegen Norden in zwei mäßig sich neigenden Kämmen herabfällt. Bei Bílý Kříž treffen einige Kämme zusammen, wovon einer weiter gegen Osten über Malý und Velký Polom bis zum Jablunkovský průsmyk (Jablunka-Paß) fortschreitet. Vom Malý Polom zweigt gegen Norden ein gliederiger Kamm ab, welcher mit Prašivá endet. Östlich von der Olza bildet unsere Grenze mit Polen ein langer Kamm mit Čantoria und Stožek.

Südlich von den Beskiden verbreitet sich die Kette der Javorníky, welche wegen ihrer mäßigen, nicht steilen Abhängen sehr viel von Skiläufern aufgesucht werden.

Der ganze Streifen der Beskiden ist sehr gut mit Bergbuden und guten Hotels versehen. Beskiden sind vom ganz Mittelmähren sehr leicht erreichbar und jeden Sonntag halten hier die Ostrauer Skiläufer ihr Stelldichein. Daß der Skisport in den Beskiden nicht neu ist, davon zeugen die vielen Ski-Wettläufe, welche in Pustevny, am Bílý Kříž oder in Bílá und in letzter Zeit auch in Javorníky stattfinden.

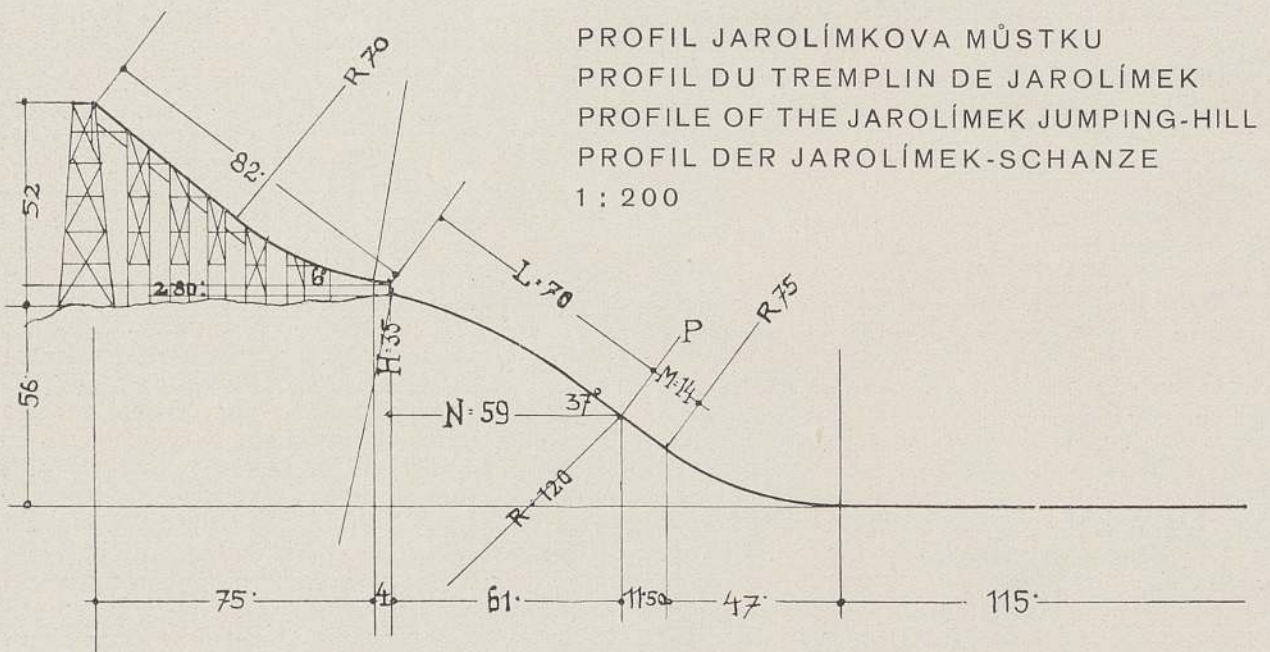
Von den vielen Ausgangspunkten in die Beskiden ist einer der interessantesten Frenštát p. R., ein kleines Bergstädtchen, Rožnov p. P., klimatische und Wasserheilbäder, doch tief in die Berge hinein schneidet die Localbahn Frýdlant—Bílá ein, von deren Stationen die Bergbuden und die Kämme leicht zu erreichen sind.

ČSD UND DIE WINTERSPORTE

Die Wintersporte, welche noch vor kurzer Zeit nur wohlhabenden Kreisen vorbehalten waren, sind in einer verhältnismäßig kurzen Zeitspanne auch den breitesten Schichten zugänglich geworden. Es gibt wohl keinen zweiten Sport, welcher so rasch beliebt geworden wäre, wie es dies bei allen Wintersporten und insbesondere beim Skilauf der Fall ist und kaum ein anderer Sport bringt so große wirtschaftliche Vorteile mit sich, wie eben der Skisport. Seine besondere Bedeutung liegt darin, daß er sich eben auf die sonst armen Gebiete konzentriert und der dortigen Bevölkerung gerade in der Zeit der größten wirtschaftlichen Not Lebensunterhalt und Erwerb bietet. Die Gebirge, welche seinerzeit nur von waghalsigen Touristen und Bergsteigern aufgesucht wurden, haben sich heutzutage eben infolge der Wintersporte ganz anders gestaltet und eine unendliche Reihe von berühmten Orten, Gebirgshotels und Bauden verdankt gerade den Wintersporten ihr Entstehen und ihren wirtschaftlichen Aufschwung. Die Nebestrecken, welche die Verkehrsadern mit den Gebirgstälern verbinden und in den früheren Jahren nur ein klägliches Dasein fristeten, wurden ebenso wie die einst stillen Straßen zu wichtigen Kommunikationen für die unübersehbaren Scharen von Freunden der Berge in ihrem märchenhaften Winterkleide.

Es ist selbstverständlich, daß auch die Bahnverwaltungen den erhöhten Bedürfnissen in verkehrstechnischer, als auch in tarifarer Hinsicht gerecht werden mußten. Auch die tschechoslovakische Staatsbahnverwaltung trachtete sich den Verhältnissen anzupassen, um den breitesten Schichten rasch und billig jene Wintersportzentren zugänglich zu machen, welche durch die tatkräftige und zielbewußte Arbeit der Touristen- und Skiläuferverbände faßt in allen Gebirgsgebieten der Republik von den böhmisch-deutschen Grenzgebirgen bis zu den karpatorusischen Gebirgskämmen entstanden. Um jedoch allen Freunden dieses herrlichen Sportes Genüge tun zu können, führen die tschechoslovakischen Staatsbahnen regelmäßig Sonderzüge zu außerordentlich ermäßigten Fahrpreisen von der Hauptstadt der Republik, sowie — wo es bedürftig erscheint — auch von anderen großen Städten nach allen berühmten Wintersportplätzen und gewähren außerdem auch einzeln reisenden Sportlern auf besondere Rückfahrkarten Ermäßigungen, welche ihnen einen längeren Aufenthalt in den schneebedeckten Bergen ermöglichen sollen.

Mitglieder von Skiläuferverbänden genießen spezielle Tarifnachlässe bei Fahrten von Gruppen oder einzelner Sportler und sogar ihre Autobuslinien stellt die Staatsbahnverwaltung unter günstigsten



Bedingungen der Wintersportfrequenz zur Verfügung. Außerdem werden alljährlich Sonderzüge mit voller Verpflegung und Unterkunft abgefertigt, wobei die Bahnverwaltung durch geschulte Führer nicht nur während der Fahrt, sondern auch am Reiseziel selbst und während der Skiexkursionen um das Wohl der Teilnehmer sorgt. Wegen ihrer Billigkeit und den außerordentlich günstigen übrigen Bedingungen freuen sich diese Züge einer besonderen Beliebtheit.

Auch in Anbetracht der in der Hohen Tatra vom 13.—18. Februar 1935 geplanten internationalen Skiwettkämpfe hat die Staatsbahnverwaltung alle nötigen Vorkehrungen getroffen. Durch verschiedene Erleichterungen trachtete sie die Veranstalter in der Durchführung der schwierigen Vorarbeiten zu unterstützen. Durch Gewährung von Freikarten für die Konkurrenzteilnehmer und 50% Fahr-

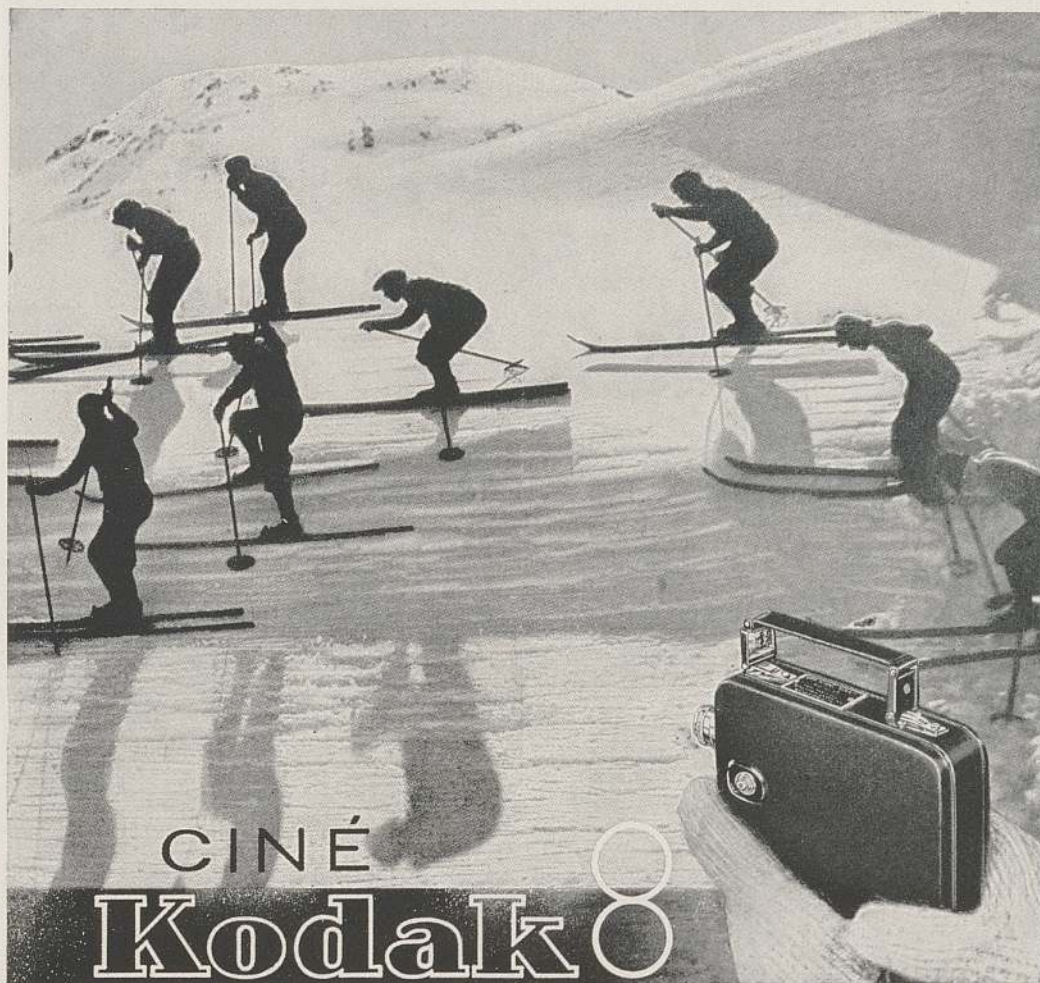
preisermäßigung für alle Besucher, sowie durch verkehrstechnische Massnahmen und Beistellung einer genügenden Anzahl von Autobussen für den lokalen Verkehr in der Tatra will sie zum vollen Erfolge dieses bedeutsamen sportlichen Ereignisses beisteuern.

Mit der internationalen Konkurrenz betrachtet jedoch die Staatsbahnverwaltung ihre Aufgabe noch nicht als beendet, denn sie hofft besonders die ausländischen Besucher, nachdem sich diese von den Vorteilen der Skigelände in der Tatra und in den übrigen Gebieten der Tschechoslovakischen Republik überzeugt haben, auch künftighin zu den steten Besuchern unserer Berge zählen zu können. Sie ermöglicht es ihnen durch die Begünstigungen der Rundreisebillets, welche je nach der Streckenlänge zu 20—40% Ermäßigung berechtigen.

ADLERGEBIRGE

In der Bergkette der Sudeten, welche die natürliche Grenze Böhmens bilden, knüpft sich das Adlergebirge an das Riesengebirge hinter Náchod und übergeht in die Gruppe des Kralický Sněžník

(Glatzer Schneeberg). Der eigene Kamm des Adlergebirges beginnt mit dem Vrchmezí (Hohe Mense) und zieht sich in einer Länge von cca 40 km südöstlich. Durchschnittshöhe des Kammes ist 1000 m.



**VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU**

Není to vicesnem! Denné
vzrůstá počet sportovců,
kteří filmují přístrojem
Ciné »Kodak« Osm,
neboť filmování jest
snazší a levnější než fo-
tografování. Vždyť jedna
scéna stojí pouze Kč 2.60

120 obrázků v každém odborném zájmu

KODAK S. S. P. PRAHA II.

Pouze Kč 995.—

Bei Čihák (Landestor) übergeht der Kamm in ein breites Kesseltal, durch welches zwei selbständige Gruppen und zwar die Gruppe des Suchý Vrch und die Gruppe des Glatzer Schneebergs (Kralický Sněžník) von dem Hauptkamm geteilt werden.

Charakteristisches Merkmal des ganzen Gebirges sind weite Wälder, welche bis an die höchstgelegenen Kämme reichen. Entlang des ganzen Gebirgskammes führt ein Weg, die Jiráskova cesta, welcher stellenweise Aussichten in das malerische Untergebirge gewährt. Mit Rücksicht auf die natürliche Neigung des ganzen Kammes empfiehlt es sich, die ganze Gebirgstour von Norden gegen Südost zu machen. Für Skifahrten ist dieser Weg einer der schönsten, denn die Bäume sind reicher

behangen als im Riesengebirge (Krkonoše). Von einigen prominenten Punkten des Kammweges führen mäßige Abhänge in das Untergebirge in zahlreiche Gebirgsstädtchen, welche dicht unter den Bergen liegen. Malerische Gebirgsstädtchen, Náchod, Nové Město n. M., Opočno, Rychnov n. Kněžnou, Žamberk, Kyšperk, Jablonné n. Orlicí, sind Ausgangspunkte für die manigfaltigen Touren in das Adlergebirge. Die reinen Bergdörfer mit den mäßig herabfallenden Abhängen ihrer Wiesen und Weiden bewillkommen die Skifahrer und die Zentren des Skisportes, Dešná, Olešnice, Rokytnice, Čihák, sowie die Bauden auf der Hohen Mense (Vrchmezí), am Šerlich und Suchý Vrch gewähren ihnen gute und billige Unterkunft.

LES MONTS DES GÉANTS

Cette chaîne montagneuse, qui nous sert de frontière avec une partie de l'Allemagne et qui délimite le bassin océanique de notre massif continental, est devenue, grâce à sa neige abondante, le berceau de notre sport d'hiver.

Les communications commodes: chemins fer, autobus, et les bonnes routes qui mènent jusqu'au pied des sommets ont déterminé le centre sportif, et une multitude d'hôtels et de chalets peuvent héberger les adorateurs du „sport blanc“.

Dès le début de notre sport d'hiver, dès ses premiers pas timides en Europe Centrale, des stations se développèrent dans ces montagnes. Là les premiers concours de ski eurent lieu. Des ponts nouvellement construits, des indications précises, tout fut fait pour l'épanouissement du ski. Les Monts des Géants devinrent dès cette époque le terrain idéal pour le ski, non seulement pour leurs habitants, mais aussi pour les Praguois.

Des centaines, des milliers de Praguois partent chaque samedi pour les Monts des Géants, pour fuir l'ennui des journées grises de l'hiver, respirer l'air de la montagne, et se récréer sur ses plaines. Ils partent tous avec une joie impatiente dans les yeux, et reviennent tous avec une agréable fatigue,

attendant le samedi suivant qui les reverra en montagne.

La douceur des pentes en fait vraiment la contrée idéale pour le ski, et la promenade en forêt, le meilleur des remèdes pour les habitants des grandes villes.

Les crêtes onduleuses atteignent 1300 m d'altitude, et les pentes dénudées nous permettent une technique plus savante; puis elles se continuent tout autour par „la pierre des jeunes filles“, le refuge de „Petr“, jusqu'à la crête de „Martin“, et un peu plus loin les plaines du refuge „Luční“. La cime neigeuse de la Sněžka règne sur toutes les autres cimes. La crête s'étend ensuite si loin, qu'il y a peu de terrains fréquentés au delà de la Sněžka. Les grands skieurs préfèrent cependant les régions de Studničná et Luční hora, où ils trouvent de rapides et superbes descentes et continuent plus ou moins volontairement jusqu'au chemin de Janské Lázně. La description d'une descente est pareille à celle de bien d'autres descentes dont reviennent les skieurs des pentes des monts des Géants où ils ont goûté non seulement la volupté de ce sport, mais d'où ils rapportent dans l'âme son pittoresque et sa beauté.

Na zuby



Praktické pouzdro na cesty

pro kartáček a zubní pastu!

Lehounké pouzdro
Kč 3-50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12-80

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

LA ŠUMAVA

La Šumava, ou les monts de Bohême, est cette chaîne montagneuse qui figure comme frontière sud-ouest de la République. Elle commence au col de „Všeruby“ et s'étend jusqu'au Vyšší Brod. La crête principale atteint une altitude de 1200 mètres, et elle mesure 150 kms de long. La partie nord de ces montagnes est spécialement belle, et remarquable surtout par les pentes de Ostrý et Javor, qui sont le but de beaucoup d'expéditions sportives et qui sont recherchées pour leurs descentes merveilleuses.

Dans la partie centrale, à proximité des sources de l'Otava et de la Vltava, s'étend le „Pláně“ ou „Kvildy“. C'est un plateau montagneux de 1200 m, qui est couvert de vastes forêts épaisses, trouées de pâturages, et pénétrées de chemins profonds — Luzný, Roklan, Boubín sont les cimes importantes qui dominent cette contrée. Cette chaîne se continue vers le sud — est avec les Třístoličná hora et Vys. Smrčina et se divise ensuite en plusieurs monts Klet.

Toute la Šumava est très déserte. On pourrait y errer à journée entière sans y rencontrer âme

qui vive — Font exception quelques centres sportifs. Protégée par les vastes forêts, la neige reste jusqu'aux jours de printemps remarquablement skiable. Les régions les plus aimées des skieurs sont les parties du nord de la Šumava. C'est d'abord Kubice, avec ses superbes pentes, et ses hôtels et pensions, et Hojsova stráž, Špičák et Železná Ruda.

Cette dernière station surtout est devenue le lieu préféré du monde sportif, et c'est là que se tiennent les grands concours de ski.

La Šumava centrale et la Šumava méridionale sont plutôt préférées pour les grandes randonnées en ski, et pour le tourisme car on y trouve beaucoup de stations bien aménagées. C'est là que dans les petits villages et dans les chalets on peut se loger bon marché, et éviter la cohue et le vacarme des grands centres.

Beaucoup de lignes de chemins de fer pénètrent jusqu'à l'intérieur de la Šumava, et c'est indiscutablement une raison de plus pour y attirer pendant l'hiver un grand nombre de touristes. C'est certainement le terrain de grand avenir.

SUBCARPATHIAN RUSSIA

The most eastern section of Czechoslovakia has lately developed into a popular ski-ing region. The conditions for ski-ing are ideal. The slopes of the high range of Poloninské Karpaty are woodless and slowly descend into the surrounding valley. The views from the highest points are excellent taking in the whole of Sub-Carpathian Russia and even parts of neighbouring Poland. The quality of the snow is perfect for ski-ing even in warmer weather.

Beginners as well as experts will find suitable grounds with ever changing scenery. The trips to the highest points are recommended only to the best skiers because of long distances and lack of mountain tourist huts. The mountain pass of Užok, with Volosianka near by, is a centre of ski-ing and is the outlet to the mountain group Beskydy at the height of 1000 m. This region is easily reached by train.

A good hotel with conveniences satisfactory

to all is located here from which numerous interesting trips can be undertaken.

The second centre is Volovec which is at the same time an entrance gate to the mountain group Boržavská polonina. In this vicinity large oak forests reach to the height of 1200 m, where suddenly large open slopes appear. Velký Vrch (1598 m) constitutes the centre of the range with four diverging branches. Very nice tours can be made from the tourists's hut „Pod Plájem“ (1139 m).

From Volovec the most beautiful ski-ing terrain at Skotarsko can be reached in half an hour by train. Another nearby centre is Rachovo. In the country surrounding this centre great forests spread to the height of 1100 m, above which stretch extensive meadows. The Pop Ivan mountains attract sportsmen to undertake many all-day tours to the neighbouring regions. These trips are difficult but will reward tourists with excellent views and wonderful descents.

SNÍMKY ZE ZÁVODŮ FIS PATŘÍ V PRVÉ ŘADĚ DO ZIMNÍHO SPORTU! PROSÍME VŠECHNY AMATÉRY I FOTOGRAFY Z POVOLÁNÍ, ABY NÁM ZASLALI SVÉ FIS-SNÍMKY! CHCEME PŘIROZENĚ VE SVÉ REPORTÁŽI O FIS-ZÁVODECH PŘINÉST JEN NEJLEPŠÍ VÝBĚR. NEPOUŽITÉ VRÁTÍME, REPRODUKOVANÉ HONORUJEME!

REVUE ZÁVODŮ FIS

Československu dostalo se cti uspořádati závody FIS po prvé. Stalo se tak v Janských Lázních za neobyčejně nepříznivé počasí, ale na onu dobu za velké mezinárodní účasti devíti národů.

I. Janské Lázně — Československo, 12.—15. února 1925:

50 km (12./II.)	1. Donth F., Československo, 2. Häckel F., Československo, 3. Ettrich A., Československo,	5.09.56 5.11.20 5.15.12
18 km (12./II.)	1. Německý O., Československo, 2. Donth F., Československo, 3. Erlebach J., Československo,	1.43.38 1.43.54 ^{1/2} 1.45.40
Skok (15./II.)	1. Dick W., Československo, 2. Ljungmann H., Norsko 3. Wende F., Československo,	18.985 18.444 18.111
Sdružený závod	1. Německý O., Československo, 2. Adolf J., Československo, 3. Affentranger X., Švýcarsko,	35.816 32.874 31.403

Následující ročník konal se v Lahti ve Finsku. Jestliže Janské Lázně byly pronásledovány teplým počasím, byly závody v Lahti obdařeny neobyčejnými mrazy. Zatím co v Janských Lázních setkaly se hlavně středoevropské lyžařské národy, v Lahti to byly převážně národy severoevropské.

II. Lahti, Finsko, 4.—7. února 1926:

18 km (5./II.)	1. Gröttumsbraaten J., Norsko, 2. Haug T., Norsko, 3. Järvinen O., Finsko	1.20.27 1.23.37 1.27.50
Skok (7./II.)	1. Thams T., Norsko, 2. Aasen O., Norsko, 3. Oesterholt G., Norsko,	18.98 18.85.5 18.06
50 km (7./II.)	1. Raivio M., Finsko, 2. Lappalainen T., Finsko, 3. Kjellbotn O., Norsko,	4.18.18 4.26.45 4.26.47
Sdružený závod	1. Gröttumsbraaten J., Norsko, 2. Haug T., Norsko, 3. Landvik E., Norsko,	37.125 34.415 33.127

Mezikongresový ročník 1927 připadl Itálii, která vybrala za jeho jeviště Cortinu d'Ampezzo. Výborné sněhové poměry daly závodům překrásný rámeček. Do boje šlo deset národů.

III. Cortina d'Ampezzo, Itálie, 3.—6. února 1927:

50 km (3./II.)	1. Lindgreen J., Švédsko, 2. Wickström A., Švédsko, 3. Donth F., Československo,	4.11.52 4.29.57 4.34.54
18 km (5./II.)	1. Lindgreen J., Švédsko, 2. Donth F., Československo, 3. Schneider V., Německo,	1.23.55 1.29.42 1.30.47
Skok (6./II.)	1. Edman T., Švédsko, 2. Dick W., Československo, 3. Karlsen B., Švédsko,	18.42 17.56 17.43
Sdružený závod	1. Purkert R., Československo, 2. Německý O., Československo, 3. Wende F., Československo,	17.947 17.645 17.489

Roku 1928 ocitá se lyžařství po prvé mezi řádnými olympijskými disciplinami. Sv. Mořice ve Švýcarsku zhostil se velkého úkolu s mezinárodní rutinou, jemu vlastní. Počasí však závodům nepřálo — bylo teplo.

IV. Sv. Mořice, Švýcarsko, Zimní Olympijské Hry, 12. až 19. února 1928:

Vojenské hlídky (12./II.) (nebyly však součástí Olympijských Her)	1. Norsko, 2. Finsko, 3. Švýcarsko,	3.50.47 3.54.37 3.55.04
50 km (14./II.)	1. Hedlund P., Švédsko, 2. Jonson G., Švédsko, 3. Andersson V., Švédsko,	4.52.57 5.05.30 5.05.40
18 km (17./II.)	1. Gröttumsbraaten J., Norsko, 2. Hegge O., Norsko, 3. Oedeggard R., Norsko,	1.37.01 1.39.01 1.40.11
Skok (19./II.)	1. Anderssen A., Norsko, 2. Ruud S., Norsko, 3. Purkert R., Československo,	19.208 18.542 17.937

DLOUHOLETÁ ZKUŠENOST!
ODBORNÁ ZNALOST!
SPORTOVNÍ VYSPĚLOST!

A. Prichard

Dílny a pobočka:
Národní 12

PRAHA I., tel. 33017, Národní 25

VELKÝ ÚSPĚCH ZÁVODŮ FIS
IDEÁLNÍ A PRAKTICKÁ ČAPKA

(baret) pánská i dámská. Ochranná značka „FIS“ propůjčena Svazem lyžařů RČS. u příležitosti Mezi-

národních
závodů
FIS.

LYŽAŘSKÉ PLAKETY A
ODZNAKY

dodává Státní mincovna v Kremnici.

Sdružený závod	1. Gröttumsbraaten J., Norsko,	17.833
	2. Vinjarengen H., Norsko,	15.302
	3. Snersrud J., Norsko,	15.021

Pořadatelem FIS-závodů 1929 bylo Polsko, které je provedlo v Zakopaném; soustředily u startu patnáct národů. Počasí bylo zprvu příznivé, ke konci veliké mrazy.

V. Zakopané, Polsko, 4.—10. února 1929:

50 km (4./II.)	1. Knutilla T., Finsko,	3.50.01
	2. Saarinen V., Finsko,	3.53.23
	3. Hansson G., Švédsko,	3.53.30

Sjezd (5./II.)	1. Czech B., Polsko,	6.52
	2. Bracken W., Anglie,	6.55
	3. Lauener J., Švýcarsko,	6.59

Ženy (6./II.)	1. Stazsel-Polankówna B., Polsko,	31.34
	2. Friedlándrová-Havlová B., Československo,	34.29
	3. Zietkiewiczova V., Polsko,	35.20

18 km (7./II.)	1. Saarinen V., Finsko,	1.20.03
	2. Knutilla T., Finsko,	
	3. Bergström H., Švédsko,	

Vojenské hlídky (8./II.)	1. Finsko,	3.11.14
	2. Polsko,	3.16.13
	3. Rumunsko,	3.19.18

Skok (10./II.)	1. Ruud S., Norsko,	227.2
	2. Johansson O., Norsko,	225.2
	3. Kleppen H., Norsko,	223.8

Sdružený závod	1. Vinjarengen H., Norsko,	452.10
	2. Stenen O., Norsko,	432.86
	3. Järvinen E., Finsko,	431.70

Roku 1930 přichází meeting FIS do Norska. Pořádán je v Holmenkollu. Počasí mu přálo.

VI. Oslo, Norsko, 23. února—3. března 1930:

Vojenské hlídky (23./II.)	1. Norsko,	2.19.14.8
	2. Švédsko,	2.27.42.5
	3. Československo,	2.31.03.0

Vojenský závod (25./II.)	1. Valkama A., Finsko,	2.32.13
	2. Německý O., Československo,	2.34.24.5
	3. Omsted A., Norsko,	2.36.24.5

18 km (28./II.)	1. Rustadstuen A., Norsko,	1.19.58
	2. Brodahl T., Norsko,	1.20.24
	3. Lappalainen T., Finsko,	1.20.30

Skok (28./II.)	1. Andersen G., Norsko,	224.40
	2. Andersen R., Norsko,	220.80
	3. Ruud S., Norsko,	218.50

50 km (3./III.)	1. Utterström S., Švédsko,	3.53.14
	2. Rustadstuen A., Norsko,	3.54.07
	3. Paananen A., Finsko,	3.57.46

Sdružený závod	1. Vinjarengen H., Norsko,	446.00
	2. Skagnes L., Norsko,	432.61
	3. Lunde K., Norsko,	428.08

Roku 1931 přichází na řadu Německo. Vybralo Oberhof v Durýnském lese. Sněhu bylo hojnost.

VII. Oberhof, Německo, 12.—16. února 1931:

18 km (13./II.)	1. Gröttumsbraaten J., Norsko,	1.23.43
	2. Hovde A., Norsko,	1.24.13
	3. Svaert O., Švédsko,	1.25.27

Skok (15./II.)	1. Ruud B., Norsko,	236
	2. Kaufmann J., Švýcarsko,	228.8
	3. Eriksson S., Švédsko,	227.3

PRÄSIDENT FIS N. R. OESTGAARD

hat den Brief — dessen Übersetzung auf Seite 103 ist — in deutscher Sprache geschrieben. Hier der Originaltext:

„Wenn die F. I. S.-Rennen 1935 gerade in der Tschechoslovakei veranstaltet werden und zwar als 25jähriges Jubiläum der internationalen Zusammenarbeit auf dem Gebiete des Skilaufens, so ist es für mich persönlich ein doppeltes 25jähriges Jubiläum; vor 25 Jahren — zu Weihnachten 1909/10 — kam ich nämlich zum ersten Male nach der Tschechoslovakei, als Amateurtrainer des „Český Spolek pro Zimní sporty“ und beim internationalen Ski-Kongreß in Oslo 1910 erschien ich als Kongreß-Vetreter Böhmens.

Man wird deswegen einsehen können, daß es unter diesen Umständen für mich eine ganz besondere Freude ist, daß die F. I. S.-Rennen 1935 in der Tschechoslovakei stattfinden und daß ich glücklich bin, diesen Rennen beiwohnen zu können.

Ich hoffe, daß ich recht viele von meinen alten Freunden in der Tschechoslovakei wiedersehen werde, und ich bin überzeugt, daß die F. I. S.-Rennen in der Hohen Tatra in einer vorzüglichen Weise durchgeführt werden.

N. R. Oestgaard, Präsident der F. I. S.“

Agfa

Grosport
Agfa Isochrom
Film pro každé počasí
a pro každý motiv

50 km (16./II.)	1. Stenen O., Norsko, 2. Vängli H., Norsko, 3. Eindberg N., Švédsko,	3.52.09 3.52.35 3.55.44
Sdružený závod	1. Grøttumsbraaten J., Norsko, 2. Kolterud O., Norsko, 3. Rustadstuen A., Norsko,	439 419 418

Druhá lyžařská soutěž olympijská vybojována byla za oceánem v Lake Placid (pohoří Adirondaks) ve Spojených státech. Pronásledována byla nepřízní počasí, oblevou a nedostatkem sněhu.

VIII. Lake Placid, Spojené Státy, 9.—14. února 1932:

18 km (10./II.)	1. Utterström S., Švédsko, 2. Vickström A., Švédsko, 3. Saarinen V., Finsko,	1.23.07 1.25.07 1.25.23
Skok (12./II.)	1. Ruud B., Norsko, 2. Beck O., Norsko, 3. Wahlberg H., Norsko,	228.1 227.0 219.5
50 km (13./II.)	1. Saarinen V., Finsko, 2. Liikkanen V., Finsko, 3. Rustadstuen A., Norsko,	4.28.0 4.28.20 4.31.53
Sdružený závod	1. Grøttumsbraaten J., Norsko, 2. Stenen O., Norsko, 3. Vinjarengen H., Norsko,	446 435.8 434.6

Následující ročník svěřen je Rakousku, které vybralo Innsbruck. Poprvé zařaděny oficiálně sjezd, slalom a štafeta. I tento ročník, jako většina závodů FIS, pronásledován byl fatální nepřízní zimy a velkým nedostatkem sněhu.

IX. Innsbruck, Rakousko, 7.—13. února 1933:

Štafeta (4 × 10 km) (7./II.)	1. Švédsko (Hedlund, Utterström, Englund, Bergström), 2. Československo (Šimůnek, Novák, Bartoň, Musil), 3. Rakousko (Paumgarten, Gstrein, Niederkofler, Gadner),	2.49.00.4 2.57.34.4 2.57.51.4
------------------------------	---	-------------------------------------

Alpská kombinace (sjezd a slalom):

Muži:	1. Seelos A., Rakousko, 2. Steuri F., Švýcarsko, 3. Furrer O., Švýcarsko,	192.30 191.16 190.03
Ženy:	1. Wersin-Lantschner J., Rakousko 2. Paumgarten G., Rakousko, 3. Kessler J., Anglie,	100 88.96 88.69
18 km (10./II.)	1. Englund N., Švédsko, 2. Bergström H., Švédsko, 3. Liikkanen V., Finsko,	1.02.19.2 1.02.40 1.02.47.6
Skok (12./II.)	1. Raymond M., Švýcarsko, 2. Purkert R., Československo, 3. Eriksson S., Švédsko,	224 213.8 210.9

50 km (13./II.)	1. Saarinen V., Finsko, 2. Utterström S., Švédsko, 3. Bergström H., Švédsko,	4.13.49.2 4.14.31.4 4.17.06
Sdružený závod	1. Eriksson S., Švédsko, 2. Bartoň A., Československo, 3. Bosio H., Rakousko,	554.1 422 415.3

Desátý ročník FIS-závodů jde do Švédska. Jevištěm je město Solleftea. A opět obleva. Poprvé dochází k rozdělení závodů: hlavní konají se ve Švédsku, ale alpská část ve Švýcarsku (Sv. Mořie).

X. Solleftea, Švédsko, 20.—26. února 1934. — (Sv. Mořie, Švýcarsko, 15.—17. února 1934):

18 km (21./II.)	1. Nurmela T., Finsko, 2. Saarinen V., Finsko, 3. Lappalainen M., Finsko,	1.04.29 1.05.35 1.06.08
Štafeta (24./II.)	1. Finsko, 2. Německo, 3. Švédsko,	2.40.28 2.51.23 2.53.07
Skok (25./II.)	1. Johansson K., Norsko, 2. Hovde A., Norsko, 3. Eriksson S., Švédsko,	228.5 225 223.1
50 km (26./II.)	1. Wiklund E., Švédsko, 2. Englund V., Švédsko, 3. Renen O., Finsko,	4.06.43 4.07.41 4.08.05
Sdružený závod	1. Hagen H., Norsko, 2. Kolterud O., Norsko, 3. Vinjarengen H., Norsko,	441.9 427.5 411.7

Sjezd (Sv. Mořie, 15./II.):

muži:	1. Zogg D., Švýcarsko, 2. Pfnür F., Německo, 3. von Allmen H., Švýcarsko a Cataneo J., Itálie, ex aequo	4.27.2 4.34.8 4.52.6
ženy:	1. Rüegg A., Švýcarsko, 2. Kranz Ch., Německo, 3. Resch L., Německo,	5.38 5.40.6 5.44.6

Slalom (Sv. Mořie, 17./II.):

muži:	1. Pfnür F., Německo, 2. Zogg D., Švýcarsko, 3. Steuri W., Švýcarsko,	1.49 1.50.7 1.50.9
ženy:	1. Kranz Ch., Německo, 2. Resch L., Německo, 3. Römiger R., Švýcarsko,	1.57 1.57.5 1.59.6

Alpská kombinace:

muži:	1. Zogg D., Švýcarsko, 2. Pfnür F., Německo, 3. von Allmen H., Švýcarsko,	99.23 98.61 93.80
ženy:	1. Kranz Ch., Německo, 2. Resch L., Německo, 3. Rüegg A., Švýcarsko,	99.62 98.83 92.82

**SVAZ LYŽAŘŮ RČS. DOPORUČIL
PRO ZÁVODY FIS
JEDINĚ V OSKY VELOX**

Sníh, slunce, zimní
• krajinu jen s

FOMA FIS

FILMEM NEB
DESKOU. •

PRVNÍ odborný závod **SPORT JANDOVÁ, DEJVICE, NA HUTÍCH, č. 3 n.,**
V DEJVICÍCH, tel. 734-63, vyhoví Vám v každém směru odborně a levně.

KLUBY

XXIX. valná hromada Českého Ski Klubu v Plzni, konala se v Měšťanské besedě v pondělí 15. října o 20. hod. Předseda MUDr. Ant. Čípera vzpomněl zesnulých členů: pí Marie Horové, Ing. Otto Macenauera a arch. Ot. Nekvasila. — Pozdravný dopis zaslal S. K. Plzeň. Jednatel N. Lang podal obšírnou zprávu o činnosti. Pořádány byly dvě přednášky: řed. Piláta „O Pyrenejích“, Ing. Matchra „O alp. kongresu v Cortině d'Ampezzo“. V době předvánoční zaslán značný dar věcný chudým dítkám menšinové školy v Železné Rudě. *Výchovná činnost* obsahovala 7 kursů, „honbu na medvěda“ atd. Příznivá zima dovolila nám pořádání 4 závodů velkého formátu. 11. II. Veř. závod ve skoku. 11. III. Veř. závod slalomu, 1. a 2. IV. sjezdové závody. Účast celkem 252 závodníci. Nové zkoušce „vedoucích“ se s úspěchem podrobili Karel a Zdenka Petrovi a L. Štěpánek. Cvičitelství sbor má nyní 16 cvičitelů. Nutné opravy můstku provedeny. Nový projekt velkorysých rozměrů vypracoval svazový referent můstků Ing. R. Pilnáček. Další projekt předá nám Ing. Axel Norling, původní projektant našeho můstku, který navštíví Šumavu po FIS. Důležitost chaty, jako opěrného lyžařského střediska a východiska stoupá. Obrat v sezoně 33/34 byl velmi dobrý. Chata se vžila a je stále více vyhledávána. Klub snaží se odstranit závady, jež zejména v době největšího nedělního provozu se vyskytují. Podle návrhu Arch. Ing. A. Prokopa provedeny letos na podzim některé veledůležité změny a přístavby. Nová mapa Šumavy stala se nezbytným vůdcem všech šumavských lyžařů. Prodej

její utěšeně pokračuje. Zejména Praha jich zakoupila velký počet. Klub plní také své poslání součinností s kluby v naší župě sdruženými, severoč. župou se Svazem, ba i s FIS. Náčelník Roman Lang předložil obsáhlou zprávu o úspěších našich závodníků, kteří se zúčastnili všech podniků v naší župě a na mistrovství v Báňské Bystřici. Vrcholem úspěchů bylo získání přeboru 1934 Zdeňkem Vejříckým. Celkem jsme získali v přeboru většinu prvních cen. Také přebor dorostu získal náš člen Václav Louda. Přebor žen sl. Zeinerová. Přebor v podzim. běhu získal Jarda Žák. Letos budeme pořádati tradiční závod veřejného skoku v lednu a v únoru alpskou kombinací (slalom a sjezd). Obešleme závod FIS i mistrovství. Mr. Ph. Bořivoj Pekarský předložil pokladní zprávu. Úvěrové povinnosti řádně plníme. Na udržování chaty přispěla řada dárců, jimž vysloven dík. Počet členů se celkem nezměnil, čítá k 30./IX. 232 členů. Aklamací zvolen nový výbor: předseda Dr. Ant. Čípera, místopředseda Ing. Otakar Prokop, jednatel N. Lang, hospodář chaty Arna Juránek, náčelník Roman Lang, pokladní MrPh. B. Pekarský, archivář Karel Rozum, registrátor nov. výstřižků Mr. Ph. N. Hauba, zapisovatel Frt. Divíšek, správce můstku Zd. Vejřícký, bez funkce: Ing. Frt. Hudec, Emil Wollner, Dr. Otakar Hecht, Karel Vilím, Otto Ulč, Richard Zizius, Karel Petr. Náhradníci: Zdenka Petrová, N. Juránková, Lad. Kroft, Jiří Faustus. Revisoři: rada Frt. Kock, prokurista Ed. Svoboda, kom. rada Tkadlec. Cvičit. ref.: Divíšek. Soude. referent: R. Lang. Dorosten. ref.: Karel Petr. — Prodej svaz. nálepek a vystavování legitimací, nové přihlášky, členské příspěvky u firmy: drogerie Diana, Třída legií, v zastou-

S hor rovnou ke krbu

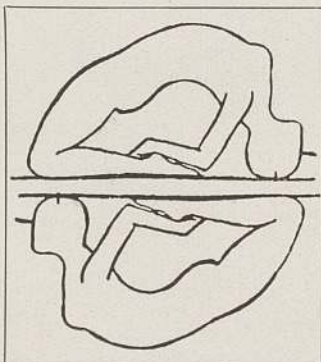
v útulné vinárně „CHATA“

V HOTELU ZLATÁ HUSA
v PRAZE

Milé osvěžení při večeři na rožni, lahodném víně a diskrétní hudbě.
Tel. 22251-5. Tel. 22251-5.

G
Y
M
N R
A Y
S T S
T M P
I I O
K K R
A A T

TĚLOVÝCHOVNÝ ÚSTAV
BĚLY
FRIEDLÄNDROVÉ
Poříč 32, palác Axa, T. 39216



Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport



Dobré trávení
zaručuje

FERNET-BRANCA

pení pokladníka Zd. Vejšický. Valná hromada se usnesla poděkovati všem místním časopisům za uveřejňování zpráv. — Čestnému členu Ing. O. Prokopovi věnován čestný dar, křišťálový pohár s broušeným obrazem chaty a věnováním. V předvánoční době hodláme obdarovati chudé děti menšinové školy v Modravě a v Žel. Rudě staršími lyžemi a věcnými dary, které bude přijímati N. Lang, Plzeň, Poděbradova 19.

Lýžaři Klubu čs. turistů v Brně konali 26. října 1934 v zrcadlovém sále hotelu Passage výroční valnou schůzi za období 1933/34 za účasti 180 členů a hostů. Schůzi zahájil a řídil předseda Karel Žůrek. Lýžaři uspořádali v uplynulém období 5 přednášek o výzbroji, řadu přednášek o horských oblastech, několik filmových reportáží ze života lýžařů, výcvikový kurs v tělocvičně, kterého se zúčastnilo 52 začátečníků, kurs na suchu pro začátečníky (35 účastníků), kurs pro pokročilé, kurs pro vedoucí a cvičitele. Lýžaři KČST Brno mají dnes 2 zkušební cvičitele, 6 zkušených vedoucích a 6 vedoucích se sanitní zkouškou. Uspořádáno 35 zájezdů, jichž se zúčastnilo 623 osob. Účast na zájezdech se zvýšila téměř o 75% proti období loňskému. Bohatý inventář lýžařský jest členstvu k dispozici. Do výboru pro nové období byli aklamací zvoleni: Žůrek, Hampl, Josef Čech, Rudolf, Stopka, Mann, Pytlík, Šubrt, Drastich, náhradníci: Kravál, Kolář. Členský příspěvek stanoven na Kč 5.—. Přípravuje se pravidelná lýžařská informační služba v kanceláři odboru, kde jsou k dispozici dotazníky z chat celé republiky, dle nichž možno si zajistiti ubytování o svátcích vánočních, Novém roce a j. Závod o Přebor KČST se koná 20. I. 1935 v Bílé. Schůze ukončena pěknou filmovou reportáží Ing. Haase.

Lýžařský odbor Č. S. S. Plzeň konal za hojné účasti členstva dne 17. října 1934 řádnou valnou schůzi, kterou zahájil předseda J. Frank. Zvoleni byli: J. Frank předsedou, Ladisl. Smutný místopředsedou, Ing. Boh. Jičínský jednatelem, J. Bečvářová pokladníkem, M. Šilhavá zapisovatelem, V. Ottis náčelníkem, K. Nejdla místo-

náčelníkem, F. Hůrka správcem náradí, Stan. David a F. Mucha členy výboru bez funkce.

Valná hromada Lýžařů KČST v Pardubicích. Lýžaři KČST v Pardubicích konali 12. listopadu 1934 slavnostní V. valnou hromadu, kterou řídil předseda Ing. Šebek, který uvítal přítomné i hosty (zejména řed. Brožka, předsedu Ski-klubu a J. Nejdla, zástupce lýžař. odboru Sokola). Ve svém proslovu připomenul, že pětiletá práce lýžařů KČST za tak nepříznivých poměrů jest uspokojující. Podle jednatelské zprávy bylo v uplynulé sezoně promítáno několik filmů lýžařských a pořádány přednášky. Zprávu náčelníkem podal Kynčl, který se zmínil o častých zájezdech členstva do hor, o čestném umístění našich 3 hlídek na IV. lýžař. přeboru KČST v Orlických horách, o účasti na cvičitelských kursech a o suchých kursech. Z pokladní zprávy bylo zřejmo, že finanční stav jest dobrý. Archivář překvapil členstvo vkusným uspořádáním alba. Ze zprávy správce chaty v Krkonoších vysvitá, že byla často navštěvována a že byli všichni spokojeni. Pro nové období byli zvoleni: předseda Ing. Šebek, místopředseda stav. Vávra, pokladník vreh. správce Slavíček, jednatel O. Nebesář, náčelník J. Kynčl, archivář L. Štor, zapisovatel V. Nebesářová.

Snemovanie Ski Klubu Trenčianske Teplice. Dňa 18. novembra t. r. konal Ski Klub Trenčianske Teplice III. valné zhromaždenie za početnej účasti členov. Predseda Frant. Seifert podal obsiahlu zprávu o cieľuvedomej práci klubu, ktorý svoju programovú činnosť s roka na rok potešiteľne rozvetvuje.

Najdôležitejší cieľ, na ktorom Ski Klub neúnavne pracuje, je stavba vlastného stánku — chaty na vrchole Baske (980 m), najvyššom mieste Vietorných holí. So Stavbou chaty sa započne, akonáhle bude vykopaná studňa, pre ktorú vyhladal miesto geolog doc. ing. Janota z Prahy. Chata bude zariadená na spôsob horských chat lyžiarskych a pojme vyše 80 lyžiarov a turistov. Z popredných činiteľov kúpeľnej obce a výboru

PRAVÉ PERSKÉ A ORIENTÁLSKÉ KOBERCE

z přímého importu, nejlevněji a se zárukou koupíte u firmy

Ing. J. KRAUS - V. GULESSERIAN

Praha II., Žitná 14, zadní trakt, přízemí.

Co je Kobona?

Přírodní silicí prostředek, vyrobený z afrického kolového ořechu, příjemně chutná jako čokoláda.

KOBONA

zvysuje silu nervu a výkonnost. — K dostání v lékárnách



Při únavě

Kobona

KOLOVÁ ČOKOLÁDA
vzpruží!

Skigliss



+



Ski-mont

ideální

kombinace

Ski Klubu bola zriadená stavebná komisia a miestne verejné úrady i jednotlivci boli požiadaní o hmotnú podporu. S vďakou víta Ski Klub prvé dary, ktoré mu boli poskytnuté jednotlivcami, ktorí pochopili veľavýznamný cieľ Ski Klubu.

Mimo lyžiarsku sezónu usporiadal Klub májovú zábavu, šport. večierky a reprezentačný ples na počesť kúpeľných hostov — lyžiarov, za hojného počtu účastníkov.

Pomocou svojich členov vyčistil a označil Ski Klub dôležitejšie lyžiarske dráhy vo Vietorných holiach a pracuje na vyčistení a značení ciest v revíru Kúpeľnej správy, ktorá vyšla Ski Klubu v ústrety a pridela k čisteniu ciest svojich pracovníkov. K chate pod Žihlavníkom vedúca cesta, ktorú vybudoval Ski Klub pomocou svojich členov, bude na rok rozšírená a opatrená miestami zábradlím. Ski Klub požiadal správu liečebných kúpeľov o pridelenie miesta ku sriadeniu klubového klzišťa a s radosťou uvítal priaznivé vybavenie žiadosti, za čo ďakuje vrúčne najmä riaditeľovi p. Topinkovi, ktorý venuje pozornosť Ski Klubu a v každom ohľade ho podporuje.

Novozvolené predsedníctvo, ktoré zostáva to samé ako v období minulom — až na maličkú zmenu v členoch výboru — pripravilo si pekný program na obdobie 1934/35. Bude usporiadané premietanie lyžiarskeho filmu, suché kurzy pre závodníkov, kurzy v jazde na lyžiach pre začiatočníkov a pokročilých. Zaháji brusliarsku sezónu, zavede obdobné zájazdy lyžiarske do okolia a usporiada klubové závody.

Valné zhromaždenie ukázalo, že v Tepliciach najde sa dosť nadšených pracovníkov, ktorí vedia slúžiť dobrej veci, nášmu krásnemu bielemu športu — lyžiarstvu. *-peer.*

VIII. klubovní závody P. J. Radhošť, konané v nedeľu 13. ledna 1935 na Pustevnách, mely úspech. Za priaznivých snehových pomerů závodilo v behu 18 závodníkov většinou v II. tř. Trať 18 km šla lesem pod Tanečnicí na Maňáky, na spodní cestu na Podstupně, ke zvonici, na Skalíkovu louku, výstup na hřbet Radhoště až k sedlu na Mjaším a sjezd severním chodníkem na Pustevny. V behu na 12 km umístil se na 1. Kubiš, 2. Bř. Šrubař (S. K. Baťa Zlín), 3. Plesník Stanislav, 4. Plesník Ludvík, 5. Kubáň, 6. Kantor atd. V dorostu upozornil na sebe Mikulec. Odpolední skok ukázal dobrou úroveň radhošťských skokanů. Ač měli

**PRO ZDRAVÍ -
ZIMNÍ ŠPORT**

**pro dokonalou
výzbroj a výstroj**

Fach Sport

ŽITNÁ UL. 40. PRAHA VÁCLAVSKÉ 66.
TELEFON 33873 TELEFON 32227

**Vyzbrojíme a vystrojíme každého
lyžaře, bruslaře, hockeyistu**

tak, jak je schopen jen odborný závod sportovní. — Dáme Vám nejlepší z nejlepšího a při tom levně.

Vyžádejte si náš obráz. ceník potřeb pro zimní sporty.



Největší odborný závod v ČSR.

Pro zimní sport jen

B-B-B!

Sport dům

**Bailony
Baumann,
Brno**

Koblišná-Růžová

FOTO přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **Václav Váša**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽAŘSKÁ SPOJKA „HORA“

(vázání bez řemene)

Patentováno ve všech státech.

Žádejte prospekty.

Úplné
vázání
Kč 36—

znamená:

**Nový princip
Pokrok**

Jednoduchost

Bezpečnost jízdy

Přesné ovládání lyže

Úsporu sil

Největší pohodlí

Prohlédněte si u svého dodavatele nové zlepšené provedení v oranžových krabičkách.

Výhradní prodej v ČSR.: A. ADÁMEK, PRAHA XII., CHODSKÁ 7.

za sebou pouze jeden trening, skákali s odvahou a měli jistý dopad. Ze 27 skoků v konkurenci byly pouze 3 s pádem. Nejdelšího skoku dosáhl Paprskář, 37 m. Skoky ostatních okolo 30 metrů. Ve skoku prostém vítězí Paprskář, skoky 33, 34, 37 m. Druhý jest Horák, třetí Divín, čtvrtý Plesník Ludvík. Závodu sdruženého zúčastnilo se 8 závodníků. Vítěz závodu sdruženého a přeborník PJR pro letošní rok jest *Ludvík Plesník*, 598.35. Druhý jest *Kubiš*, 597.3, třetí Horák, 572.90, čtvrtý Holub, 556.3 bodu. Závody ve skoku měly hladký průběh, úrazu nebylo. -al-

Lyže z plně impregnovaného dřeva hickory. Impregnování provádí se před zpracováním pod vysokým tlakem vhodnou směsí dehtových olejů. Při složení této směsi jest nutno míti zřetel k tomu, aby dřevo se dalo napouštět voskem a zároveň, aby se do dřeva nevsa-kovala voda. Výhody docílené tímto postupem jsou tyto: 1. Lyže z plně impregnovaného dřeva hickory nebortí se jako mnohé jiné. 2. Zvýšená skluzavost. 3. Trhliny následkem velkého mrazu se neobjevují pro omezení vsáknutí vody do dřeva. Jediným výrobcem tohoto nového druhu lyží jest firma *Oettl & spol.* v Ústí nad Labem, jejíž oddělení lyží vede mistr *Jindřich Šek*.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ — Zpravodajskou ústřednu, telefon: 410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Viz insert.

Jak pojedou do hor a na sníh? Skvěle a prakticky vybavený Jízdní řád pro lyžaře a turisty vydaný Obch.

propagací v Praze, informuje přesně o všech sportov. vlcacích, autobusových spojení a pod. do všech míst v republice, kde se provozuje zimní sport a i tam, kde se předpokládá možnost provozování tohoto sportu. Mimo jiné obsahuje popis a adresy hotelů, pensionů a chat v horském pásmu a vůbec tam, kde zimní sport se pěstuje. Doporučujeme vřele všem odbočkám i členům zakoupení tohoto jízdn. řádu. Při hromadných objednávkách sleva. Doporučujte a rozšiřujte. Cena výtisku Kč 4.—. Objednati možno u V. Patočky, Praha XII., Jablonského ul. 13.

Sami víte, že nám svítilny DAIMON Focus prokazují neocenitelnou službu v domácnosti, což teprve v horách, když nás na lyžařské tuře překvapí tma!

K svítilnám DAIMON Focus, jež svítí podle provedení až 200 metrů daleko, užívejme však výhradně dobrých baterií DAIMON. Jsou vyráběny pod stálou kontrolou Elektrotechnického svazu československého.

Každé povolání má své speciální nemoci — každý sport zase svá speciální poranění. Pravý sportovec nemá ve zvyku, aby takové všední rány příliš ošetřoval. Desinfekce rány i obvazů zůstává nepovšimnuta. Tu jest na místě upozorniti na prostředek, obsahující všechny prvky důležité pro rychlé vyhojení ran všeho druhu. Je to tak zvaný „tekutý obvaz Vulnopan“. Nakape neb natře se na ránu, desinfikuje ji, zastaví krvácení, zmírní bolest a utvoří ochrannou blánu, jež zabrání dalšímu znečištění rány, nebrání ale přístup dvěma hlavním léčebným činitelům: vzduchu a světlu. Je známo, že se rány obvazem nepokryté rychleji hojí

Speciální bluzy do fukéře!

Tato speciální norská blůza s kapucí, zhotovená z bal. hedvábí, s praktickým pouzdem, je nezbytná pro každého lyžaře, turistu i závodníka.

SPORT STRNIŠTĚ Y.M.C.A. Kč 85,-
PRAHA II., POŘÍČ 12. TELEFON ČÍS 24888.

Pohár Franchettiho 1933 vyhřává Hartig, **pohár kongresového můstku 1934** Skrbek, ve III. tř. Chlum, v dorostu Hrubý, všichni na lyžích firmy

KAREL KOLDOVSKÝ, Vysoké n. Jiz.

Lyže značky „FIS“ Svazem lyžařů RČS. doporučeno.



ZÁK. CHRAŇ. Lyžařské
OLYMPIA vosky
A. ELGER, Zinvald (Rudohoří).

OLYMPIA nový návod použití vosků, s teploměrem (zák. chráněno) obdržíte zdarma ve sport. závodech. Pro závodníky a turisty - jak zacházeti s podkladovým a stoupačím voskem.

A. Elger, **OLYMPIA** lyž. vosky, Zinvald (Rudohoří).

Sportovní ceny - putovní poháry - plakety

V ý r o b c i :

FR. JAVŮREK — JOS. VRABEC, PRAHA II., ŽITNÁ č. 1. TEL. 307-81

PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠŤOVNA

(ZAL. R. 1827)

PRAHA II. Smluvní pojišťovna Svazu lyžařů RČS. SPÁLENÁ 24.

a poněvadž rány ošetřené Vulnopanem nevyžadují ob-
vazů neb náplastí, zahojí se tedy rychleji. Konečně
se zmíníme i o vzorném řešení obalu: kapesní balení
sestává z poniklované trubičky s klipsem, menší než
dámské plnicí péro. Na kluby je pamatováno zvlášt-
ním větším balením. Vulnopan není novinkou: je již
po delší dobu zkoušen na klinikách, u sportovních klu-
bů a v továrnách, a všude se dobře osvědčil. Proto
bylo výrobcí, závodu Panchema ve Stodě, též povo-
leno označiti jej značkou FIS, což je důkazem jakosti
a důležitosti pro každého sportovce. Konečně upozor-
ňujeme, že kontrolní plombičky Vulnopanů opravňují
každého kupujícího k účasti při losovací akci FIS —
bližší o této akci v tomto listu neb u každého většího
obchodníka sportovními potřebami.

SOUTĚŽ ZNAČKY FIS (ZÁK. CHRÁN.)

BYLA PRODLOUŽENA DO 5. ÚNORA 1935

Na přání, jež nás došla z několika stran na-
jednou, prodloužili jsme výjimečně svoji soutěž
zn. „FIS“ do 5. února 1935, 12. hod. polední.

Do soutěže byla získána řada dalších pěkných
a hodnotných cen.

Z technických důvodů není nám bohužel
možno uvést tyto podrobně.

Podotýkáme jen, že I. a II. cena soutěže zů-
stávají, jak byly uveřejněny v 2. č. „Z. S.“

3. cena: lyžařská výzbroj — pár lyží s vázáním
a holemi

4. cena: spec. lyžařské boty FIS

5. cena: spec. lyžařská vesta FIS z balonového
hedvábí

6. cena: poukázka Radl. mlékárny na zboží
v hodnotě Kč 200.—

7. cena: svetr FIS a mn. j. dalších.

Podmínky účasti byly uvedeny v předchá-
zejících číslech „Z. S.“

Máte zde na dosah ruky příležitost, jaká se už
nevrátí. Ještě je čas. Zúčastněte se!

JÍZDNÍ ŘÁD PRO LYŽAŘE A TURISTY

(revid. řed. st. drah Praha č. j. 5/743 V34)

INFORMUJE PŘESNĚ

o možnostech dopravy do hor a na sníh, do všech
částí republiky. Obsahuje seznam hotelů, pensio-
nů a chat. Cena Kč 4.50 (možno zaslati ve znám-
kách) i s poštovním. Při hromadných objednávkách
slevy! Expeduje: **V. PATOČKA, PRAHA XII.,
JABLONSKÉHO UL. 13**



Baterie DAIMON

jsou vydatné a nejvýše výkonné. A není divu.
Vždyť jsou výsledkem mnohaleté zkušenost

Pouzdra DAIMON Focus

jsou pojmem pro ideální sportovní svítilnu

Žárovky DAIMON

s trpasličím závitem jsou dílenským výrob-
kem nevšední dokonalosti

SVIŤ DAIMONKOU!

DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ ČSR.

KOBERCE
ZÁCLONY
PLAIDY
DEŠTNÍKY

ATD.

TAPIS
RIDEAUX
PLAIDS
PARAPLUIES

ETC.

KETTNER & ŠKALOUD

PRAHA II., NA PŘÍKOPĚ 2. PALÁC „KORUNA“

Veškeré sportovní pletené zboží zn.

FIS-BH.

jest dokonalý československý výrobek a obdržíte jej ve všech
sportovních závodech.

Proč je dáma tak elegantní v lyžařském dresu, nebo proč je tak neelegantní, nezávisí jen na ženě. I nejkrásnější postava sportswoman může býti zhyzděna neodborně vypracovaným dressem, který porušuje linie ženského těla, nejsa tvořen individuálně podle míry. Skutečný dres je však takový, který zachovává nutnou pohodlnost, zdůrazňuje krásu postavy a je šit z prvotřídního materiálu podle míry. Vedoucí světovou značku látek Burberry Burella, Solax, Gabardine

ve všech barvách s nejnovejším v sobě vzorkovaným efektem a skvělé angl. podšívky ve všech nuancích spatříte u fy. Josef Eiselt, Praha I., Národní tř. 37, palác Platýz, kde Vás ochotně informují o posledních novinkách lyžařských dresů. Barevné liftjacksy, kostkované a bleu saphir plus-fours, angl. plátina, lodenové dresy pro každou kapsu. Tedy, prosím, nezapomeňte! Burberry dress — Eiselt, palác Platýz, telefon 286-61. mp.

Start

Speciální lyžařská obuv značka firmy ALBERT SEDLMAYER, výroba speciálních lyžařských, bruslařských a hokejových bot. SMÍCHOV, Zborovská č. 14. Telefon 437-84.

Lyžařská obuv - nejdůležitější součástí lyžařské výzbroje. Po několikaletých zkušenostech za spolupráce významných lyžařských kapacit docílil jsem letos botu 100% vyhovující všem požadavkům jak po stránce kvalitní tak i zdravotní.

LYŽAŘI - pravděpodobné počasí a povětrnostní zprávy, též stav sněhu sdělí ZDARMA na dotaz z pouličních telefonních budek

ZÚ - Zpravodajská ústředna

Telefon: *410-41

ZPRAVODAJSKÁ ÚSTŘEDNA
Telefon: *410-41 Serie

NAVŠTĚVUJTE NAŠE HORY

PODNIKY KČST. NA ŠTRBSKÉM PLESE TELEFON ČÍSLO 5 • Nájemce GUSTAV NEDOBŘÝ

Pokoje s ústředním topením a tekoucí vodou, nocehárny, restaurace, buffet, bazár. Informační a záchranná služba pro Tatry.

Ceny mírné. — Obsluha vzorná. Štrbské Pleso (1351 m n. m.), středisko turistů, horolezců a zimních sportů.

GHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování — Denní pence.

VYSOKÉ TATRY

50% snížení jízdného zpět po 5denním pobytu.

LYŽAŘSKÉ ZAVODY FIS1935

Pension Tatranský domov Lékař MUDr. Reichart.	Nové Štrbské Pleso. 1320 m. Hotel a pension MÓRY.
SPORT HOTEL u Hřebienoku 1285 m Starý Smokovec-Hřebienok.	POPRADESKÉ PLESO 1513 m. Zimní sporty, turistika. CELOROČNÍ PROVOZ.
HOTEL FORTUNA Starý Smokovec.	Dr. Holzmann — Bellevue. Starý Smokovec. (Pekná Vyhládka.) Nové! Nejmodernější komfort. Levné.

Tepelné lázně s pláží

Vyšné Ružbachy. Koupání v zimě ve volné přírodě. Zimní sporty.

SANATORIUM Dr. GUHR Tatranská Polianka 1010 m. Léčebný ústav pro choré Baserodovou nemocí. Zimní sporty.	STARÝ SMOKOVEC Grand-Hotel, Hoepfnerův Dům, Tatra sanatorium. Středisko zimních sportů.
--	--

Léčebný dům a sanatoria
Dr. SZONTAGH,
Nový Smokovec, 1010 m.

Informace ve všech cestovních kancelářích.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem • středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh.-Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné nocehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pence a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Veškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

NAVŠTIVTE

LIECHTENŠTEINOVU ÚTULNU NA KRÁLICKÉM SNĚŽNÍKU

Pošta a telefon: Staré Město, Králický Sněžník.

KČST. HOTEL „KAMZÍK“

Vysoké Tatry • pp. Starý Smokovec

Pokoje. — Výhodná denní pence — známá kuchyně. — Plzeňský prazdroj. — Nově upravený, 6 km dlouhý lyžařský sjezd. — Zbojnická chata — »Kamzík«.

Prospekty obratem zašle, dotazy ochotně zodpoví:

V. REPA, restauratér.

SANATORIUM Dra GUHRA

Tatranská Polianka

1010 m n. m.

Vysokohorské lázně a zimní sport.

Stanice Tatra — dráhy — pošta — telefon.

Posílnění a osvěžení
v horách přináší víno



Mělnické zámecké

Ludmila, Samotok, Tramín,
a lahodný Château Mělník

DRUHÝ CELOSTÁTNÍ LYŽAŘSKÝ HLÍDKOVÝ ZÁVOD BRANNOSTI

Loňské rozhodnutí Svazu československého důstojnictva uspořádati veliký lyžařský závod brannosti bylo ve všech lyžařských kruzích našeho národa uvítáno s radostí. Obeslání loňského závodu a jeho *sportovní a branný úspěch* přinesl důkaz, že tato radost byla spontánní. Je to závod nás *všech* bez rozdílu organizace, všech, kteří si dobře uvědomujeme své povinnosti k vlasti. Je víc než závodem, je *manifestací* před domácí i zahraniční veřejností, manifestací, která říká, že českoslovenští lyžaři jsou a budou na svém místě! Koho by netěšil pohled, jak se houfně nastupovalo ke startu tohoto velkého závodu! — A protože pořadatelstvo — Svaz čsl. důstojnictva — očekává letos ještě větší účast, položeno bylo jeviště letošního závodu z Výrovky do *Janských Lázní*. Start 3. března 1935 v 9 hodin před závodní kanceláří v *Janských Lázních*. Tam je i cíl.

K závodu mohou přihlásit hlídky všechny kluby a korporace, sdružené ve Svazu lyžařů, všechny čsl. tělovýchovné a sportovní organizace, odbočky Svazu čsl. důstojnictva, útvary naší armády, četnictvo, policie a pohraniční finanční stráž.

Hlídky jsou tříčlenné, jeden člen je velitelem hlídky. Velitel hlídky i ostatní její členové musí nastoupit ke startu s batohem zatíženým 5 kg. Zátěž III. tř. a do-

rostu je 3 kg. Závodí se ve společné I. a II. třídě, ve III. třídě, v třídě dorostu, ve společné třídě starších a jednotné kategorii vojska.

Vklad pro hlídku je 10 Kč.

Na trati *nebude* závodníkům podáváno občerstvení, musí si je obstaratí sami.

Závodí se podle Závodního řádu Svazu lyžařů RČS.

Každá kategorie hlídek je dotována nejméně třemi čestnými cenami, členové jejich hlídek obdrží čestné plakety. Nejlepší hlídka společné třídy I. a II., nebo společné třídy starších získává ještě putovní cenu gen. insp. čs. armády, arm. gen. *J. Syrového*, nejlepší hlídka III. třídy ještě putovní cenu ministra národní obrany *B. Bradáče* a nejlepší hlídky dorostu a voj. útvarů po putovní ceně *Svazu čsl. důstojnictva*. Všichni závodníci dostanou *upomínkový odznak*. Ceny budou rozdány v závodní kanceláři ihned po ukončení závodů.

Dotazy, přihlášky hlídek, noclehů atd. řiďte na Sekretariát Svazu československého důstojnictva, Praha II., Náměstí Petra Osvoboditele, Štefánikův dům.

Přihlašte co nejvíce hlídek! Vyšlete všechny své dobré závodníky! Nezapomínejte, že svojí účastí manifestujete pro naši lyžařskou brannost!

Třetí březen musí ukázat naši brannou lyžařskou sílu! Třetího března do Janských Lázní!

1894 — 40 LET DOBRÉ SLUŽBY LYŽAŘŮM — 1934



Ceniky zdarma.
Klubům sleva.

LYŽE

Vázání-Hole veškeré potřeby pro lyžaře **Sánky**

Továrna na dřevěné zboží a sportovní potřeby

H. MEČÍŘ A SPOL.

JILEMNICE

Telefon 28.

LYŽE v nejdokonalejším provedení se znač.

FIS 1935

Značka FIS je chráněna Svazem lyžařů RČS. a propůjčena pouze pro special. vyzkoušené výrobky!

NA „FIS“ JEN ENO VOSKY

SVAZ
LYŽAŘŮ
RČS.
VYZNAMENAL

ENO VOSKY
SVOJÍ
DOPORUČU-
JÍCÍ
ZNÁMKOU



ENO MIX

- „ MEDIUM
- „ SKARE
- „ KLISTER
- „ SEMIKLISTER
- „ SKI-LAK

Z CIZINY

Co říkáme dnes délce lyžařského skoku? A co budeme říkat za deset let? O tom si můžeme učinit malou perspektivu pod světlem tohoto faktu: před 25 lety, r. 1910, konaly se v Grindelwaldu ve Švýcarsku mistrovské závody. Eduard Capiti, jeden z nejlepších lyžařských skokanů své doby, učinil tehdy projev skoro senační: prorokoval, že rekordy lyžařských skokanů půjdou v nejbližších letech rozhodně do výše, že však nikdy nepřekročí 50 metrů. Tuto délku (tehdy ostatně ještě zdaleka nedosaženou — skákalo se 30 m!) prohlásil za hranici lidských možností. — A co vidíme dnes? Skok 50 m je celkem běžným výkonem na dobrém můstku. FIS zakazuje sice můstky, které by dovoľovaly skoky přes 80 m, ale Ing. Straumann, oficiální censor FIS lyžařských můstků, dává tisku k dispozici větu: *Skoky 130 až 150 metrů jsou dosažitelné za předpokladu můstku, k tomu cíli náležitě zkonstruovaného.* — Stavitelům můstků nastává tedy konjunktura.

A přeče je FIS přísná. Neváhala uzavřítí můstky Maloja v Engadinu a Bretaye ve Villarsu, protože při jejich stavbě byly podstatně překročeny platné předpisy. Budou moci býti otevřeny teprve po provedení rekonstrukcí. Dosud jsme pod slovem „rekonstrukce“ viděli jen zvětšování můstků. Nyní se rekonstruuji můstky už i zpět. Jak dlouho to potrvá? A kolik takovýchto „dekonstrukcí“ bude provedeno?

To, co ji činilo ještě krásnější a čím se tak skvěle odlišovala, byl nejen způsob, jakým svůj šat lyžařský nosila, ale i šat sám... přesně padnoucí a z nenapodobitelného materiálu. Slušel a výtečně se v něm jezdilo... zkrátka lyžařský dres, jak má být a nebyl drahý.

Prozradil ji sám, aniž by se svěřovala. To je Burberry dres — Eiselt, Praha, Palác Platýz. Z atelieru, kde šijí lyžařské dresy z oněch jedinečných látek

LYŽAŘSKÉ DRESY DÁMSKÉ I PÁNSKÉ

dle míry ze speciálních látek v odborném závodě

SPORT-ČERNÝ

PRAHA II., V JÁMĚ 5. TELEFON 30272



**ODZNAKY
PLAKETY
MEDAILE**

v prvotřídním provedení vyrábí
F. PROVAZNÍK A SPOL., umělecký rytecký ústav,
PRAHA VII., JABLONSKÉHO 93. Tel. 707-64.

**Speciální výroba
lyží**



F. PIČMAN

**Horní Branná
Krkonose**

anglických i zdejších, cen pronikavě snížených, odborně vyrobených výkonným lyžařem, který za dlouhá léta praxe ví, jak vyhovět sportovkyni a dámě.

Lodenické dresy dernier cri neuvěřitelně levné, luxusní Burberry dresy Solax, Burella, knickers, angl. barevná plátna a speciální impregnované podšívky, to vše naleznete u fy Josef Eiselt, Praha I., Národní tř. č. 37, palác Platýz, telefon 286-61. mp.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ — Zpravodajskou ústřednu, telefon: 410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Viz insert.

CVIČITEL

C. O. = Cvičitel'ský odbor Technického sboru Svazu lyžařů RČS.

Jeho předsedou je B. Zadák, místopředsedou Svazu, jeho zástupcem J. Říháněk, administrátor našeho listu. Zapisovateli jsou V. Myšák, náš horlivý sjezdařský přispívatel a J. Jelínek. Referenty jsou: odborná komise Ing. F. Příbyl, alpistika J. Honzů, přednášky a filmy B. Zadák, zdravotní otázky Dr. K. Procházka. Další členové J. Bárta, J. Kosina, B. Peka a F. Bauše.

Župními referenty cvičitelů jsou v župě: pražské: A. Průcha; západočeské: Zd. Vejšický; krkonošské: Ot. Panoušek; jihočeské: Al. Mann; brněnské: K. Rozhoň; beskydské: B. Zapletal; západoslovenské: inž. Šubrt. — Referenty ostatních žup přineseme příště. Nebyli nám věs oznámeni.

Přestupy cvičitelů: Josef Tomášek (č. l. 203) z L. K. Louny do S. K. Slavia, Theodor Valenta (č. l. 216) z KČST. Písek do KČST. Praha.

Učební plán, který připravuje velmi pečlivě C. O., podrobuje se posledním věcným i redakčním úpravám. C. O. redigoval tento plán nejen u zeleného stolu, ale také na sněhu.

Cvičitelům Fr. Bujakovi, Fr. Misarovi, A. Šmerhovské-Stehlíkové a L. Zemanové povoleno vyučovati lyžařství za plat.

Pro spolky nesdružené ve Svazu lyžařů se zásadně nepovoluje vésti kursy.

Učební pomůcky. Pro příští sezonu vydány budou knižně tyto pomůcky: Výzbroj a výstroj (Ing. F. Příbyl), Vychovatelsví (prof. Fuhrmann a J. Bárta) a Lékařství (Dr. Meel). Uvedení autoři zredigují příslušné publikace přes léto.

Kurs pro cvičitele v zacházení lanem, železy a cepínem uspořádán bude v březnu nebo v dubnu. Povede náčelník Klubu alpistů J. Janeba. Bližší v denním tisku.

Přednášky, jež pořádal C. O. za pomoci, resp. režie M. L. Ú., KČST. Vinohrady, Klubu děl. tur., KČST. Praha a YMCA, proslovili Ing. A. Jauris, J. Jelínek, MUDr. Votava, Ing. F. Příbyl, Dr. J. Kalibera, J. Bárta, J. Říháněk, B. Zadák, J. Honzů a V. Myšák, z nich někteří i dvakrát.

TROCHU BIBLIOGRAFIE

The Ski Annual 1934 (U. S. Eastern Amateur Ski Association) je, jak název praví, ročenkou Lyžařského svazu východních Spojených států, tedy z kraje,

POŽITEK, KTERÝ NEŠKODÍ

CIGARETOVÁ DUTINKA S FILTREM

DESTILA

Alc. spol. pro prům. papírenský Olšany

Prodejní kancelář: PRAHA II., Václavské nám. 4.



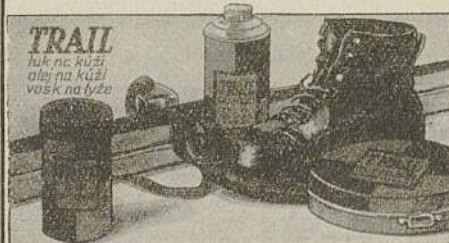
OLYMPIA nový návod použití vosků, s teploměrem (zák. chráněno) obdržíte zdarma ve sport. závodech. Pro závodníky a turisty - jak zacházeti s podkladovým a stoupacím voskem.

A. Elger, **OLYMPIA** lyž. vosky, Zinvald (Rudohoří).

PRAVÉ PERSKÉ A ORIENTÁLSKÉ KOBERCE

z přímého importu, nejlépejší a se zárukou koupíte u firmy

Ing. J. KRAUS - V. GULESSERIAN
Praha II., Žitná 14, zadní trakt, přízemí.



Žádejte všude jen **„TRAIL“**

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu.

Výrobce: VILÉM BRAUNS, Praha-Liberec.

Pohár Franchettiho 1933 vyhrává Hartig, pohár kongresového můstku 1934 Skrbek, ve III. tř. Chlum, v dorostu Hrubý, všichni na lyžích firmy

KAREL KOLDOVSKÝ, Vysoké n. Jiz.

Lyže značky „FIS“ Svazem lyžařů RČS. doporučeno.

VÝROBA LIKÉRŮ A LIMONÁD JAN D. HONCŮ

HORNÍ ŠTĚPANICE,

p. Jilemnice. Tel.: Benecko 2. Založeno r. 1872.

Speciality: Alpská, Hořec, Griotka, Štonsdorfská, Zdrav. hořká. Sklad: Slívovice, Brandy, Fernet Stock, Malinový syrub Ia.

LYŽAŘI - ODJEZDY VLAKŮ A AUTOBUSŮ



též stav sněhu sdělí ZDARMA na dotaz z pouličních telefonních budek

ZÚ — Zpravodajská ústředna

Telefon: *410-41



VELKÁ SJEZDOVÁ CENA PRAŽSKÉ ŽUPY

S. L. RČS.

BYLA DOBYTA NA MAZÁNÍ **VELOX**

Sníh, slunce, zimní
• krajinu jen s

FOMA FIS

FILMEM NEB
DESKOU. •

PRVNÍ odborný závod **SPORT JANDOVÁ, DEJVICE, NA HUTÍCH, č. 3 n.,**
V DEJVICÍCH, tel. 734-63, vyhoví Vám v každém směru odborně a levně.

kde byly pořádány poslední Zimní olympijské hry 1932. Má asi 180 stran polovičního formátu našeho listu, téměř 50 ilustrací, mapy atd. a samozřejmě bohatou a vkusnou odbornou inserci. Dojem, který máte z této knížky, je — což je zajímavé, neboť o Americe toto mínění zpravidla nemáme — *exotičnost*. Píše se tam o lyžařině sice víc z onoho anglického hlediska, t. zn. je tam také hodně Švýcar, už při pouhém listování vám padne do očí častokrát Parsenn a ovšem Mürren (to by byl pan A. Lunn špatný obchodník! A on není). — Co nás musí velmi zajímat a co nás nutí rozjímat trochu nad našimi poměry, je — *americká sjezdařina*. O americkém lyžařství má u nás bezprostřední obrázek jen velmi málo lidí — jsou to asi jen účastníci naší olympijské výpravy. O americkém sjezdařství u nás není známo skoro nic. A přece nám tahle ročenka jasně říká, že americké sjezdařství musí být i na velmi dobrém stupni. V Americe se jistě začínalo se sportovním lyžařstvím později než u nás. Olympijské výsledky nás mnoho nepřesvědčily o nějaké vysoké závodní kvalitě amerických lyžařů, ale tahle ročenka nám jasně říká, že sjezdu a slalomu se tam velmi dobře rozumí. V tom nás předhonili nesporně. V téhle disciplíně jsme zůstali i v evropské konkurenci hodně pozadu a nezbývá nám než dohánět, dohánět a dohánět.

Hygienické kouření. Akciová společnost pro průmysl papírenský Olšany přivedla v poslední době na trh novinku, která si získala v nejkratší době přízeň širokých vrstev kuřáků. Jedná se o cigaretovou dutinku *Destila*, vybavenou filtrem, který pohltí asi 75% nikotinu a největší část ostatních, v tabákovém kouři obsažených škodlivých podstat (amoniak, pyridin). Všechny nepříjemné průvodní zjevy kouření, především dráždění dýchacích orgánů, jsou zmírněny na nejmenší možnou míru, takže požitek kouření mohou si dovolit i katarem trpící. (Viz str. 160).

REDAKCE

ČÍSLO 5. vychází 11. února 1935 s obálkou podle fotografie Ing. J. A. Betlenfalvy-ho.

TENTOKRÁT máme pouze 28 stran, tedy menší obsah než obvykle. Jednak proto, že jsme slavnostní číslo 4. abnormálně rozšířili na 44 stran a musíme přece jen šetřit, jednak proto, že přípravy FIS-závodů vyžádaly si i se strany redakce tolik práce a času, že prostě nebylo možno neutrhnout něco z času, jinak příslušejícího listu.

TICHO, které náhle zavládlo mezi čtenáři a hlavně příspívateli našeho listu pokud jde o zasílání příspěvků, je opravdu až nápadné. Vysvětlujeme si to ovšem tím, že závody FIS soustředily na sebe všecken zájem. Ale přece s tím spokojeni být nemůžeme. Což se v našich klubech nic neděje? — Což naši lyžaři již nedovedou psát ani za honorář, který nyní přece promptně a bez urgencí zasíláme Poštovní spořitelnou?

DOSUD převládaly v tomto ročníku obrázky krajinářské. Technické nám scházejí. Letošní špatné poměry sněhové na počátku sezony nedovolovaly poříditi dobré snímky sportovní. Ale nyní je přece sněhu dost. Kursy jsou, závody jsou, fotografové jsou — jen snímky nejsou! Dovolte, abychom vás trochu zburcovali!

JEŠTĚ MARMOLADA. Především: správný i t a l s k ý místní název je Marmolada, kdežto Marmolata je starý název německý. Marmolada je v Itálii a my tedy užíváme loyálně správného názvu italského. — Za druhé: píše nám Továrna na tělocvičné nářadí (Ottl a spol.) v Ústí nad Lab., že autor článku není prvním Čechoslovákem, vystoupivším na lyžích na Marmoladu r. 1934, že v únoru 1933 tři bratři Öttlové byli na Marmoladě na lyžích a že je jim známo, že tam vystoupilo i několik jiných ústeckých lyžařů. — K tomu jen říkáme, že autor netvrdil apodikticky, že byl prvním, nýbrž reprodukuje jen slova svého vůdce, který to tvrdil po zběžném prolístování knihy zápisů, kde snad nenašel dřívějších čechoslovenských zimních zápisů. Proto: zapisujte se vždycky při svých větších výkonech (to není vychloubačství a neskromnost, nýbrž s jistého hlediska i povinnost), zapisujte se zřetelně a čitelně a zejména nezapomínejte udati svoji čechoslovenskou příslušnost. Naše lyžařské jméno má v cizině dosti dobrý zvuk, abyste se jím mohli pochlubit.

PŘÍŠTÍ ČÍSLO 6. přinese reportáž o závodech FIS. Nezapomeňte nám rychle poslat své snímky ze závodů!

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTINOVA 51
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-12.
ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNY 34.474. — PŘEDPLATNÉ NA
10 ČÍSEL KČ 35.—. JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—. MAJITEL A VY-
DAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘÍHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120



MIROSLAV KARLÍČEK, NA CHABENCI

TRAŤ PRO SLALOM

Z mnoha příčin nemohli jsme do slavnostního čísla 4. zařadit pokračování naší sjezdové serie. Omlouváme se Vám i autorovi.

Jelikož slalom, jak už bylo řečeno v předcházejících všeobecných kapitolách, jest hlavně zkouškou závodnickovy techniky, jest třeba, aby trať tomuto účelu náležitě vyhovovala.

Slalom jest vlastně jízda s naznačenými překážkami; závodník při jejich projíždění ukazuje, jak přesně ovládá své lyže. Kdybychom volili dráhu se skutečnými překážkami, s kterými se lyžař v terénu setkává (stromy, ploty, kameny, v Alpách ledovcové trhliny a pod.), nebylo by při závodě jistě o zranění nouze. Proto se překážky pouze naznačují *brankami*, čili závodník jest nucen projížděti přesně vymezenou trať. Ovšem i při veškeré přesnosti byla závodníkovi ponechána možnost ukázat i trochu víc, než jen technickou vyspělost. Branku může projeti libovolným směrem; proto musí se umět okamžitě rozhodnout pro nejkratší správnou linii své jízdy. Aby nebyli ve výhodě jezdcí, kteří jsou vyzbrojeni jen odvahou (lidé, kteří jinak mohou velmi čestně obstát ve sjezdovém závodě), jest zde nakupeno množství úkolů, které nedovolují vyvinout ani příliš velkou rychlost — zdaleka ne takovou, s jakou se setkáváme u závodu sjezdového — ale vyžadují vedle techniky a bystrého postřehu i rychlé rozhodování. Závodní dráha, plná „překážek“, nutí závodníka k nejrůznějším změnám směru na velmi vymezeném prostoru. Nejlépe obstojí ten, který absolvuje všechny změny směru s nejmenšími ztrátami na rychlosti. Aby se uplatnil závodník technicky opravdu vyspělý, musíme myslet při vytyčování slalomu na to, že trať je značena pro něho a jemu rovné.

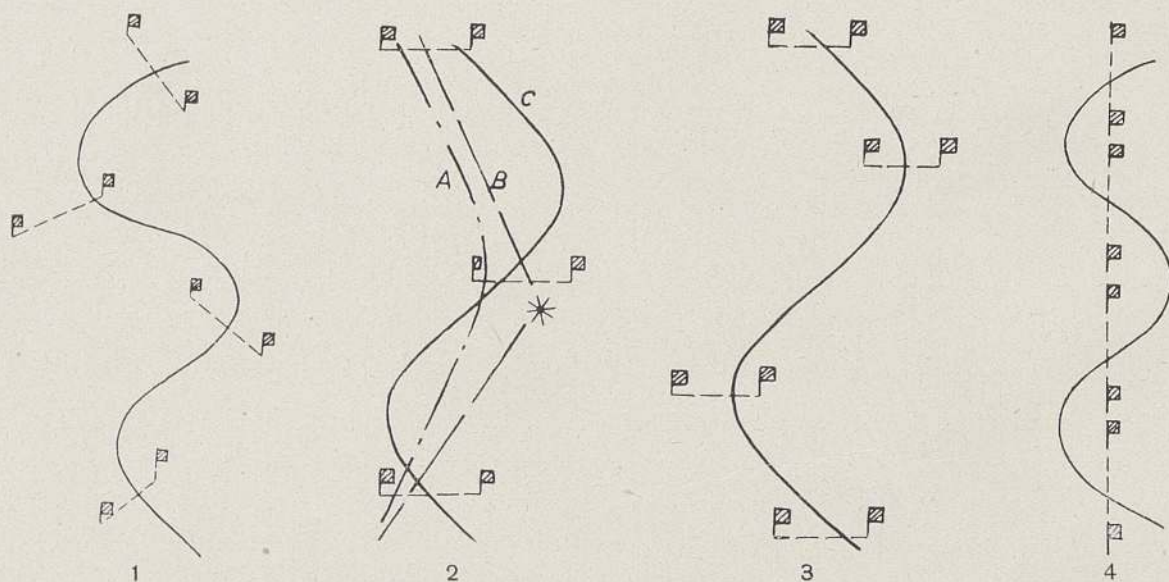
Především to znamená: prostudovat svah a najít, resp. „opatřit“ si vhodný sníh, aby skytal všem závodníkům pokud možno stejné podmínky. Sníh na slalomové trati musí být takový, aby závodník, který upadne, nezpůsobil prohlubeň lyžařsky zvanou „lavór“. Je-li třeba, musí se celá trať ušlapat jako dopad na můstku.

Výškový rozdíl trati voliváme asi 150 m i více. Trať jest vytyčena tak, aby závodník měl pokud možno přehled přes celou trať. Není tedy možno vést slalom lesem nebo pod.

Svah má míti značný sklon — přibližně jako dopad můstku. Nenajdeme však vždy terén, kde by svah měl stálý sklon. Jsou tam části s mírnějším sklonem. Nemusíme proto zavrhnout celou trať, nýbrž zvolíme pro mírnější svah přísnější úkoly — vhodným postavením branek dáme možnost větší rychlosti a pod. Mírného svahu můžeme též s velkou výhodou použít nějakým způsobem k vyzkoušení mazání závodníků, jak je ještě jednou později zmínka. —

Správně volená a vyznačená trať je jen taková, jež donutí závodníka, aby ukázal, že ovládá všechny druhy změn směru jízdy, aniž skytá možnost úspěchu „padacím technikům“, nebo „pomalým“ mazačům. Slalom, při kterém se vyplatí závodníkovi šikovně padat, byl špatně vytyčen; proto branky stavme pokud možno tak, aby závodník, který upadl v jedné brance, se nemohl smekat po trati až k brance další.

Přesný směr jízdy určují závodníkovi *branky*, t. j. dvojice praporků, jimiž musí projíždět. Branky jsou široké 3·5 m.





Press Photo Service, Velká cena Pražské župy, Eva Klozarová (LZK) ve vlásence krátce po startu

Nejběžnější druh praporků pro slalom jest podobný jako pro značení tratí běžeckých, t. j. praporek z červené látky, mající pružnou úkosovou žerd' asi 1 m—1·20 m dlouhou. Speciální, t. zv. *kandaharské praporky*, jsou opatřeny na konci pružnou spirálou, do které je zastrčen asi 25 cm dlouhý kousek rákosky. Výhoda těchto praporků spočívá v tom, že jsou poddajné a nelze je proto tak snadno porazit jako praporky obyčejné. Vysvětleme si nyní jednotlivé skupiny branek, čili prvky, z nichž tvoříme trať.

Změny směru mohou býti prováděny o velkém či malém poloměru, mohou následovati bezprostředně za sebou, nebo ve větších intervalech.

Branky mohou býti „slepé“ nebo „otevřené“.

Slepými brankami nazýváme ony dvojice praporků, u nichž linie, spojující paty praporků, jsou na sebe (u sousedních branek) navzájem přibližně kolmé (obr. 1), nebo rovnoběžné (obr. 4), takže jest zpravidla nemožné projetí dvěma sousedními slepými brankami beze změny směru, nebo to aspoň nelze doporučit (obr. 1).

Otevřené branky, jak patrně z obr. 2 a 3, lze projetí snadno v přímce a při závodě na to často hřeší ti jezdci, které jsme nazvali techniky — „padačím“, prostě z toho důvodu, že neovládají lyže v zatáčkách a zde se jim jeví možnost „šikovní“ změny směru.

Na obrázku 2. jest vyznačena skupina branek, kde jest ve výhodě závodník, který umí šikovní upadnout. Víme totiž, že svah, na němž se jede slalom, jest prudký a je-li mezi jednotlivými brankami přílišný výškový rozdíl, není možné dodržet ideální (nejkratší) směr (A) pro příliš velkou rychlost a tu musí i nejlepší závodník (C) zmírnit rychlost, čili místo jednoho provádí nejméně dva švihy, což jest taková ztráta rychlosti, že se jinému závodníkovi (B) vyplatí na vyznačeném místě (*) upadnout a v další přímce pokračovat hned dál. To byla špatně vytýčená serie otevřených branek. Zkušební velitel, resp. autor tratí je postaví ve smyslu obrázku 3., čímž dráha onoho dobrého závodníka se vlastně nezmění, za to však je v koncích pan „padavka“, poněvadž zde už se to, jak je vidět u obrázku, nespraví jedním pádem.

Vlnovka, neboli několik obloučků o malých poloměrech bezprostředně za sebou, se vyznačuje zpravidla slepými brankami. Jednotlivé branky jsou vytýčeny těsně pod sebou ve spádnicí, resp. jsou od sebe vzdáleny vzájemně méně, než jest šířka branky (obr. 4). Každá branka budiž v tomto případě jiné barvy (červená, modrá), aby situace byla přehlednější.

Střídání branek různé barvy vůbec platí ve slalomu všude tam, kde by závodník mohl ztratit

pro příliš husté seskupení branek, pojem o souvislosti trati.

Oblouky o velkých poloměrech (tudíž i rychlostech) lze vyznačit jako na obr. 5 nebo obr. 1.

Průseky rozeznáváme trojího druhu. *Užší průseky*, kde jest závodník nucen projeti střelou (obr. 6) a z této jízdy odbočit stranou. Jelikož je to požadavek změny směru ve větší rychlosti, bude zevní branka pod průsekem umístěna tak, aby závodník měl dost času švih provést (obr. 6—(b)).

Širších průseků používáme k vyzkoušení brzdění ve spádnicí (oboustranný přívrat). Aby závodník nemohl jet průsekem šikmo, vytyčujeme první branku *vstupní* (v) značně menší (to platí i pro úseky užší) (obr. 7). Jelikož zde má závodník úkol jeti pomalu, stavíme v důsledku tohoto požadavku první branku (b) za průsekem tak vysoko, aby požadovaná změna směru měla minimální poloměr (obr. 7—8). Třetí druh průseků je *lomený průsek*. Na úzké dráze má závodník v značné rychlosti změnit nepatrně směr a pokračovat v přímce dál (obr. 9).

Vertikála jest snad nejtěžší úlohou (obr. 10). Poněvadž vzdálenost jednotlivých branek dovoluje značnou rychlost, jest velmi obtížné při několikrát opakované změně směru zachovat nejkratší dráhu. — Zajímavější, ale i obtížnější jest t. zv. *přerušovaná vertikála* (obr. 11). Postavení prvních branek vyžaduje oblouky o větších poloměrech, tudíž předpokládáme rychlejší jízdu, ze které však náhle závodník přichází do branek, diktujících oblouky o poloměrech daleko menších. Tu záleží velice na odhadu rychlosti.

Vytýčíme-li „vertikálu“ šikmo se svahu, nikoliv ve spádnicí, dostáváme úlohu, zvanou „šikmá vlnovka“. Vytyčujeme ji také zpravidla slepými brankami. Analogii přerušované vertikály nazveme si zde *přerušovanou vlnovkou* (obr. 12).

Vlásenka jest ostrá zatáčka a dá se projet po-

měrně v dosti značném tempu (obr. 13 a 14). Příliš opatrný jezdec tam ztrácí zbytečně čas, ale často se stane, že rychlým jezdcem bývá pro svou jednoduchost podceňována; výsledkem bývají lehkovážně nabyté trestné body.

Každá z vyjmenovaných úloh se dá s použitím povahy terénu učiniti zajímavější a obtížnější. Pro volbu trati vítejme stráně, kde jest jednotvárnost svahu porušena hlubšími koryty (muldami), neboť tam můžeme použít i protisvahu. *Vhodně* použitý protisvah jest velmi dobrý prostředek proti praxi „pomalých mazačů“. Protisvahu můžeme užít tak, aby jej rychlostí, získanou na největším možném úseku trati na nejlépe namazaných lyžích mohl závodník vyjet setrvačností. Ten, kdo namazal opatrně „na pomalo“ (boje se velkého sklonu a pod.) zůstane v protisvahu stát a ztratí příliš mnoho času.

Rovněž dobré jest vložit do trati delší traversu o nepatrném klesání, resp. položit cíl závodu dosti daleko do roviny.

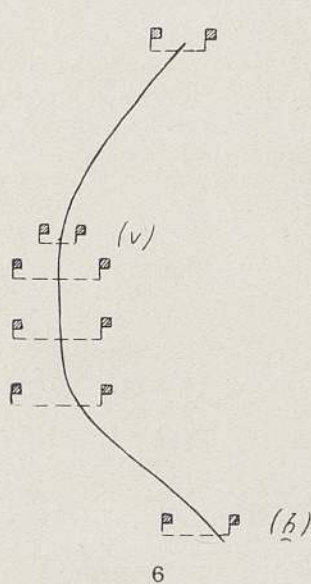
Uznáte-li určitý svah za vhodný pro uspořádání slalomu, vezměte lyže a sami si jej několikrát sjeďte, tím se blíže seznámíte s jeho charakterem. Pak teprve si plochu zdola nebo s protisvahu prohlédněte a nakreslete si promyšlenou trať. Tímto způsobem vyberete pro každý úsek vhodné úkoly a při značení trati těsně před závodem ve shonu a ruchu na žádný z nich nezapomenete.

Předpokládám, že každý, kdo vyznačil slalomovou trať, si ji projede, aby se přesvědčil o stupni dokonalosti.

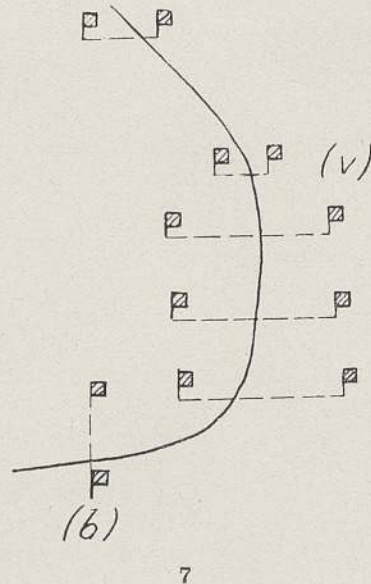
Každá trať má být zajímavá, tedy i trať pro slalom. Nesmíme ji proto vytyčovat podle nějaké šablony. Snažme se ji *tvorit*, ne napodobovat, dát jí vždy něco původního, vtipného. K tomu však je třeba značných zkušeností a dobrého „oka“, jak budou branky od sebe vzdáleny na tom kterém sklonu, svahu, neboť obtížnost trati nespočívá jen v různě zakřivených zatáčkách, nýbrž hlavně na



5



6



7



Press Photo Service, Velká cena Pražské župy, Starý (V. S. Praha) ve vlnovce

rychlosti, jakou se blíží závodník ke každé brance. Tuto rychlost totiž udává závodníkovi vlastně sám autor trati a to právě rozestavením branek. Jest na něm, aby slalom nebyl příliš pomalý, nebo naopak příliš předimenzován (případ na obr. 2).

Proto by měl každý, kdo chce dělat dobré trati slalomu, alespoň jednou jedinkrát sám startovat jako závodník.

Ale hlavně: prohlížet kde jakou trať. Prohlížet nejen očima, ale i nohama!

RUDOLF PILNÁČEK

STAVBA LYŽAŘSKÝCH MŮSTKŮ

Poněvadž se v poslední době často stalo, že lyžařské můstky, mnohými kluby nákladně postavené, neodpovídaly normám, pro dnešní můstky předepsaným, kteroužto chybu bylo nutno napravovat mnohdy drahou rekonstrukcí, požádalo náčelnictvo Svazu lyžařů referenta můstků Ing. Rudolfa Pilnáčka o vypracování všeobecných pokynů, jak postupovati při stavbě moderního můstku a seznámiti širší lyžařskou obec s normami, které z příkazu direktoria FIS vypracovali O. Helset, Oslo a Ing. R. Straumann, Waldenburg.

Omezím se s ohledem na nedostatek místa jen na vytknutí nejdůležitějších zásadních podmínek, kterým musí moderní můstek vyhovovati.

Při stavbě můstku nutno mít na zřeteli mnoho okolností; první z nich je správná volba místa, kde můstek má být postaven. Poloha můstku musí být řešena s ohledem ke slunci, t. j. musí být pokud možno na svahu severním, neboť můstek vybudovaný na svahu jižním je mnohem dříve prost

sněhu. Poloha můstku hraje mnohem větší roli v místech, kde sněhové poměry jsou špatné, než v místech, kde jsou obvykle dobré. Dále nutno hleděti k tomu, aby můstek byl situován na místě pokud možno chráněném před větrem. Tomu nejlépe vyhovuje hustý les po obou stranách, nebo chráněná poloha v údolí. Je-li můstek postaven na holé stráni, zejména v úzkém údolí, je vždy silně vystaven větru. Poněvadž zpravidla bývají sně-

hové poměry na jednom místě příznivější než na druhém, je důležité, aby můstek byl umístěn tam, kde podle zkušeností jsou nejlepší.

Též poměrům na rovině pod můstkem nutno věnovati náležitou pozornost. Zde potřebujeme velkou volnou plochu; je-li tato zakončena mírným protisvahem, je to samozřejmě nejlepší. Tomuto požadavku dobře vyhoví na př. hladina zamrzlého jezera s téměř stálým vodním stavem. Přes vodní toky (řeky nebo větší potoky) musí býti zřízen most, který nutno každým jarem odstraniti a teprve počátkem následující zimy vždy znova postaviti. To ovšem vyžaduje námahy a zvyšuje se tím stálá režie, spojená s udržováním můstku. Je-li v cílové rovině, nebo na přechodu potok, může to míti někdy velmi nepříjemné následky. Při náhlých srážkách voda stoupá, rozleje se po rovině a může ji ledem zcela zkaziti. Proto v každém takovém případě musí býti drenažováním postaráno o řádný odtok vody.

Konečně jako velmi důležitý činitel při volbě místa pro můstek přichází v úvahu možnost přístupu k můstku. Vždy musíme hleděti k tomu, aby můstek se nalézal poblíž zimních středisek a aby k němu vedla dobrá, sjízdná cesta. Mohlo by se státi, že by obecnstvo, které přece hradí výdaje závodů, prostě nepřišlo, kdyby nemělo k dispozici slušnou sjízdnou cestu, nebo kdyby byla příliš dlouhá.

Ohled na obecnstvo jest velmi důležitý a často bývá správnější zřídit můstek větším nákladem a snad i v jiných směrech ne zrovna ideální, ale lehece přístupný, než můstek sice prvotřídní, ale nepohodlně a těžko dosažitelný.

Druhou důležitou otázkou pro projektanta je tvar a velikost můstku. Je třeba nejdříve uvážiti, jak velký můstek se má postaviti. Není vždy správné — i když poměry krajinnové by to dovolovaly — stavěti můstky pro velké délky skoků. Velikost můstku musí býti v jistém poměru k výspělosti domácích závodníků a byl by úkol můstku

úplně pochybený, kdyby v důsledku jeho velikosti zůstal jistý počet závodníků té oblasti z účasti na závodech vyřazen. Zřízení velkého můstku možno zodpověděti jen tam, kde vyspělost závodníků je úměrná můstku a kde kromě toho je k dispozici ještě můstek menších rozměrů pro slabší skokany.

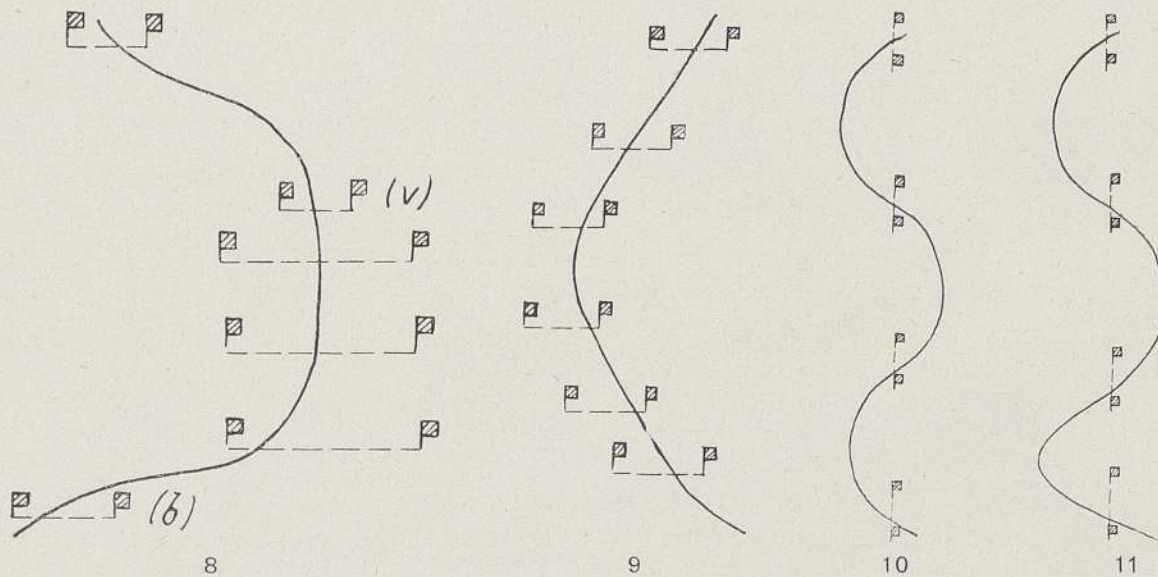
Netřeba snad ani zvláště zdůrazňovati, že sám útvar krajiny musí již odpovídati velikosti můstku. Je sice pravda, že — stavebně technicky vzato — je celkem možno postaviti jakýkoliv můstek na jakémkoliv místě, ale peněžité prostředky, které jsou ke stavbě k dispozici, vymezí na konec její rozsah.

Dříve než se se stavbou započne, musí býti celý skok řádně vytyčen a zejména musí býti pořízen přesný profil území. Osa skoku vytyčí se kolíky, zaraženými do země ve vzdálenostech po 5 m a tyto kolíky se očíslovají. Zaměření a vytyčení osy musí býti provedeno osobou v takovýchto pracích školenou a to buď nivelačním strojem, což jest poněkud zdoluhavé pro časté přestavby stroje, nebo busolou (sklonoměrem), nebo nivelační latí. U paty a na horním konci skoku musí býti zajištěny pevné body a zaměřeny. Na podkladě tohoto zaměření vynese se profil území v měřítku 1:200. Ve vyneseném profilu zakreslí se pak linie, které musí budoucí můstek odpovídati a podle které se provede planýrka území potřebného k vybudování celého skoku, t. j. nájezdu, doskočiště, přechodu a cílové roviny. — Takto z plánu odměřené hloubky pro výkop a výšky pro násyp vyznačí se v terénu a planýrka může býti pak přesně provedena. — Zdůrazňuji, že práce musí býti vždy prováděna podle přesného odměření — a nikdy ne od oka.

Nejobtížnější prací konstruktéra jest stanovení profilu, podle kterého se stavba musí provésti.

V posledních letech byly stanoveny obsáhlé theorie, které velmi dobře souhlasí s praxí a dávají podklad k výpočtu křivky letu a správného tvaru celého můstku při různých délkách skoků. (Viz „O dalekém skoku na lyžích a jeho mechanice“

Pérovky k článku Myšákovu: Trať pro slalom





Press Photo Service, Velká cena Pražské župy, Atmosféra u startu byla nabitá zájmem

od Ing. R. Straumanna „Ski 1927“, ročenka Švýcarského Svazu.) Theorie tyto spočívají na přesném měření aerodynamických sil, jež na skokana za letu působí a podle těchto sil jsou stanoveny výpočtové vzorce, jež vyplynuly z přesného matematického zpracování měřených výsledků.

Je zřejmé, že mezi křivkou letu a tvarem doskočiště musí být jistá spojitost, neboť tím se závodníkovi umožní, aby jeho doskok byl správný. Proto musí být můstek tak konstruován, aby při každé délce skoku — a zvláště při velké délce — dopad se děl za průměrného tlaku. Bylo by chybou předpokládati, že je dopad lehčí, je-li doskočiště strmější. Na příliš strmém doskočišti mohou být dosaženy velké délky skoku při poměrně malé rychlosti. To má za následek, že křivka letu stává se ke konci strmou, téměř svislou a tedy úhel dopadu poměrně velkým. Ale velikost tohoto úhlu spolu s rychlostí v okamžiku dopadu podmiňuje tlak při dopadu a proto musí být doskočiště tak konstruováno, aby úhel dopadu a tím také tlak při dopadu při různých délkách skoku byl normální. Aby této podmínce bylo vyhověno, musí poměr mezi hloubkou skoku od hrany můstku až k dopadu a vodorovnou vzdáleností těchto bodů pohybovat se mezi 0,55 až 0,61. Je-li poměr menší, je doskočiště příliš ploché a tlak při doskoku je značně veliký. Je-li tento poměr větší, je doskočiště příliš strmé. Skákající má ve vzduchu pocit, že upadne. Přesné

údaje o konstruktivních poměrech podám později v „Normách profilu“.

Sklon doskočiště má být v poměru k délce skoku, jak výše uvedeno. Pro můstek na délku skoku 50 m jest nejpřiměřenější úhel sklonu 34° . Pro menší můstky možno tento sklon zmenšiti až na 32° a pro větší můstky, s délkou skoku až do 60 m, nutno sklon doskočiště zříditi pod úhlem 35° — 36° . Pod místem, kde možno očekávati, že bude dopad nejdelšího skoku, musí maximální sklon doskočiště pokračovati ještě asi 10 m a pak teprve začne přechodná křivka do roviny.

Přechodná křivka do roviny má tvar kruhového oblouku, jehož poloměr musí odpovídati velikosti můstku a tím i rychlosti. Aby tlak v přechodu nebyl nepříjemně silný, je třeba, aby poloměr přechodné křivky nebyl při menších můstcích menší než 60 m a při větších, aby činil 80—100 m. Hořejší vyklenutí dráhy dopadu budiž rovnoměrně zaobleno proti dráze odrazu.

Šířka doskočiště budiž při horním vyklenutí, t. j. 20—25 m od hrany můstku, nejméně 10 m. Dole na přechodu musí být šířka 20 m. V těchto šířkách není zahrnuto místo pro schody a tribuny. Při můstcích menších a speciálně při můstcích, majících jen lokální význam, možno uvedené rozměry zmenšiti.

Umístění odrazu — vlastního můstku — a určení jeho výšky předem, je věcí velmi nesnadnou a pro-

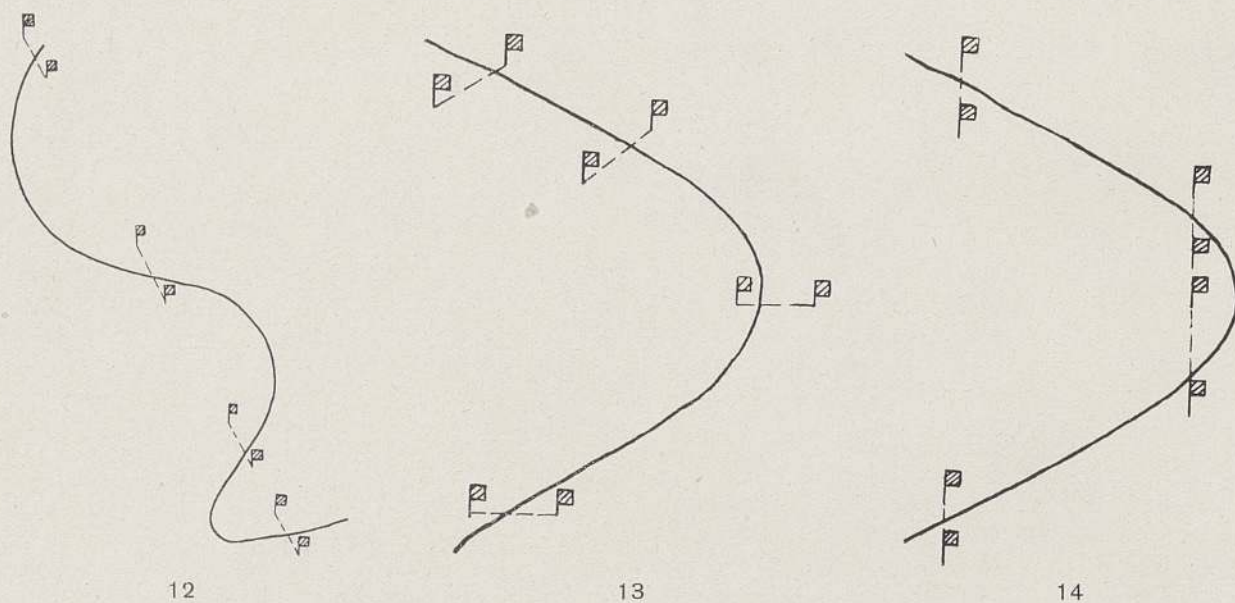


Press Photo Service,
Hledáte motiv pro plakát?
Na start slalomu ve Velké ceně pražské župy čekají: Weiss, Irmenbachová, Kindlová a Dostálová

to se doporučuje zříditi jej nejprve provisorně a teprve po vyzkoušení postavit odraz, t. j. vlastní můstek definitivně. Má totiž posunutí hrany můstku jen metr vpřed nebo vzad, nebo výškový rozdíl jen několika decimetrů za následek změnu skoku.

Můstek sám budiž povšechně zřízen v přímé krátké ploše o sklonu 4° — 7° . Délka této plochy jest 3—4 m od hrany můstku až k počátku přechodné křivky nájezdu a šířka můstku je min. 4 m. Tím se umožní projetí více stop a následkem toho místo odrazu poněkud měniti. Čím strmější je doskočiště, tím větší musí býti sklon můstku. Potřebný rozdíl výšky mezi cílovou rovinou a hranou můstku pro skoky 50—60 m musí činiti 40—42 m. Pro nutný nájezd je třeba dalších 30 m výšky. Jest též velmi důležité, aby cílová rovina byla dostatečně velká a přímá a odpovídala velikosti celého můstku. Musí býti nejméně 30 m široká a asi 100 m dlouhá.

Pérovky k Myšákovu článku: Trať pro slalom



12

13

14

Nájezd. Do přechodu mezi dráhu odrazu (vlastní můstek) a stoupání nájezdu musí být vložena křivka. Čím větší je nájezd, tím větší musí být poloměr této křivky. Nemá-li tlak, jenž vzniká v křivce přechodu, máti vlivu na skok, nesmí přestoupiti 50 kg. Tomu odpovídá poloměr 60 m i více a při větších můstcích 80—100 m. Přechodná křivka musí bezprostředně přecházeti do roviny odrazu. Nájezd sám musí být co nejlépe přizpůsoben okolí. Sklon nemusí být zde tak přesný, ale samozřejmě musí mít rozjezd určitou délku, aby závodník nabyl potřebné rychlosti. Musí tedy být nájezd tím delší, čím je mírnější. Úhel sklonu nájezdu bývá obvykle 25°—32°. Jako příklad možno uvést, že pro skok 50 m dlouhý musí být délka nájezdu as 50 m, činí-li jeho úhel sklonu 30°. Šířka nájezdu budí as 4 m a to zvláště v těch místech, kde nájezd je veden ve výkopu. Takový nájezd bývá často zavát sněhem a je-li úzký, velmi těžko se lyžemi udržívá.

Nájezdová věž. Na mnohých můstcích jsou také poměry, že není možno docílit nezbytné rychlosti na přirozeném terénu. V takovém případě jest nutno zřídit nájezdovou věž. Stanovití schema pro postavení takové věže jest těžké, poněvadž v každém jednotlivém případě mohou působiti různé momenty rozhodujícím způsobem; tak na př. poloha a stav krajiny, nebo možnost opatření materiálu atd. Často se stavba věže provádí lehce, aby pořizovací náklady byly pokud možno omezeny, což však bývá obvykle na úkor solidnosti. Taková stavba jest v prvé řadě přímo nebezpečná a mnohem rychleji podléhá zkáze, nebo může být větrem povalena. Důsledkem toho jsou stále opravy a částečné nové výstavby. Stavíme-li však bezpečně a solidně, zmenšíme tím udržovací náklady a pravděpodobně pořídíme celou stavbu trvale levněji.

Jako materiálu k výstavbě věže možno použití dřeva, železa nebo železobetonu. Nejčastěji používáme dřeva a to kuláčů, povalů a dříví tesaného, které se na staveništi můstku nebo v blízkosti porazí. S řezivem jest lehčí práce a lépe se svazuje než kulatina, ale musíme je z pily teprve přivážeti. Veškeré dříví ke stavbě použité mělo by být podle možnosti impregnováno a není-li tomu tak, buďtež aspoň ty části, které jsou zapuštěny do země, dehtovány. Později je možno celé lešení natřít impregnačním roztokem jako je kreosot, karbolinum, kreonol a podob. Nutno však dbáti toho, aby dřevo bylo suché dřívě než se natře.

Velikost a tvar nájezdové věže závisí vždy na okolí (na krajině) a na velikosti můstku. Co se týče sklonu atd. platí zde totéž, co bylo dřívě všeobecně řečeno o nájezdu. Čím strmější je nájezdová věž, tím může být kratší, ale tím delší musí být nosné sloupy. Věž musí být nejméně 3 m široká, při větších můstcích raději o něco širší. (Tím dána je možnost užití více stop.) Na vrcholu rozjezdové věže musí být zřízena větší plošina, kde by v každém případě bylo místo pro 15—20 závodníků. Musí tedy mít rozměry nejméně 4 × 4 m. Při můstcích kde možno počítati s větší účastí závodníků, musí

být plošina ještě větší. Pravidelně zřizujeme ještě jednu nebo dvě plošiny vždy o 4—5 m níže, aby bylo možno redukovati délku rozjezdu. Toho docílíme nejjednodušeji tím, že v dráze rozjezdu zřídíme padací dveře, které v pádu potřeby otevřením sklopíme do vodorovné polohy a tím získáme dostatečného místa pro nižší start. Rozjezdová věž musí být po obou stranách opatřena zábradlím, které musí být ve výši 30—40 cm od spodu tak těsné, aby špička lyží nemohla vyjeti ven. Zábradlí musí být na trámecích pevně přibito.

Lešení jest postaveno na kozách, které jsou asi 4 m od sebe vzdáleny. Sloupy koz jsou zapuštěny v zemi, nebo — což jest lepší — jsou usazeny na podezdívku z kamene nebo z betonu. V tomto případě jsou zajištěny pomocí šroubů. Kozy musí být řádně vyztuženy. Také vzájemně musí být jednotlivé kozy mezi sebou spojeny pomocí klestín a větráků. Pro obvyčejnou 12 m vysokou věž, počítanou pro 20 mužů, je nutno použití za nosné sloupy kuláčů o síle 18 cm v průměru (\varnothing 18 cm) nebo hraněného dříví v síle 16/18 cm. Jako nosných trámů přes kozy užíváme při 4 m rozponu těchto hraněného dřeva 8/16 cm nebo kuláčů \varnothing 13 cm. Tyto tránce nebo kuláče položí se ve vzdálenosti 1 m od sebe. K vyztužení na klestiny a větráky stačí síla 8/16 cm. Spoje zajistí se šrouby a možno dopruciťi spoje „Buldog“ (těchto užito na Jarolímkově můstku v Tatrách), nebo „Alligátor“.

Při zvláště vysokých rozjezdech nutno provésti speciální výpočet, v němž musí být přihlíženo k zatížení lidmi, sněhem a tlakem větru. Na záklop nájezdové věže jest nejlépe použití $\frac{6}{4}$ '' prken, která se kladou ve vzdálenosti 1 cm od sebe. Jest možno též užiti povalů nebo kuláčů slabších dimensí. Použije-li se prken, je třeba na tato přibít $\frac{3}{4}$ '' latě ve vzdálenosti $\frac{1}{2}$ m, aby se sněh lépe zachytil.

Jako jiného materiálu k záklopu možno použití vlnitého plechu. Tento klade se vlnami příčně ke směru jízdy a také zde musí být přibity latě, aby sněh lépe držel. Vlnitý plech jest odolnější než dřevěný záklop a současně chrání pod ním ležící dřevěnou konstrukci, následkem čehož je menší udržování. V mnohých případech poslouží tento materiál nejlépe. Právě tak jako vlnitého plechu může být použito eternitových vlnitých desek (olympijský můstek v Garmisch), které jsou jistě nejstálejším, nejtrvanlivějším materiálem.

Někdy je třeba se rozhodnouti pro jiné konstrukce a jiný materiál, zvláště při velkých můstcích a pak tam, kde potřebné stavební dříví není po ruce. Tu provedeme stavbu věže ze železa nebo železobetonu a v takovém případě jsou samozřejmě nutny speciální podrobné výpočty a výkresy.

Tribuny. Vybudování tribun jest vždy ožehavou otázkou a nutno při každé stavbě můstku rezervovati k tomuto účelu přiměřený peněz, který nebývá nikdy malý. Často jsme nuceni — právě z důvodů finančních — postaviti nejdříve tribuny nejnútnejší a výstavbu dalších odsunouti na dobu pozdější. O tom, jak musí být můstek tribunami vybaven, rozhoduje v prvé řadě jeho účel a význam. Je samozřejmě, že jinak musí být postaveny tribuny



J. Jaňour, U Labské boudy, Radováňky v korytu Labe

M. Karlíček, Nízké Tatry, Chata na Chabenci





K. Kučera, Motiv typicky krkonošský, Rozcestí na Labské louce

M. Karlíček, Vys. Tatry, Opuštěné cvičiště na Kopě



co do počtu a velikosti na př. při můstku pro Zimní Olympijské hry a jinak při můstku, který slouží župním závodům.

Tribuna soudců musí být postavena bezpodmínečně. Umístíme ji nejlépe as 20 m od vlastního můstku a jest lhostejno, zda na levou či pravou stranu. Soudcovská tribuna musí býti náležitě vzdálena stranou od dráhy skoku, aby soudce viděl závodníka co možno nejvíce se strany. Musí býti tak vysoká, aby soudce mohl sledovati rozjezd, skok, dopad a výjezd do cílové roviny. Nemá býti větší, než pro 3 muže. Tím zabrání se přístupu nepovolaným. Při soudcovské tribuně možno zříditi zvláštní plošinu pro ředitele skoku. Tato je poněkud výše než plošina soudců a rozměry její jsou ještě menší, stačí pro 2 muže. Soudcovská tribuna bývá uvnitř přepažena dvěma příčkami, aby soudcové byli od sebe odděleni; na zábradlí přípevní se pulty pro psaní. Někdy bývá opatřena plnými stěnami, poněvadž vítr a zima mohou býti často pro soudce velmi nepříjemnými.

Kromě obvyklých tribun pro obecnostaví se často speciální tribuna pro tisk a zvláštní tribuna pro pozvané hosty. O umístění jednotlivých tribun rozhodují místní poměry. Tribuna tisku může býti též někdy vhodně umístěna pod tribunou soudců a má býti rovněž opatřena pulty ku psaní. Má-li býti zřízena tribuna pro závodníky, položíme ji nejlépe nahoru, asi do výše vlastního můstku.

Tribuny pro obecnostaví bývají obyčejně po obou stranách doskočiště a tu nutno přihlížeti k tomu, aby rozhled s tribuny soudců nebyl nijak rušen. Abychom docílili nejlepšího výhledu, stavíme tribuny v úhlu as 30° k ose doskočiště. Tribuny nemají býti delší jak 4—5 m a ne hlubší než as 2·50 m a zřizují se v jednotlivých odstavcích.

Mnohem lépe se využije místa, když se tribuny zřídí dole na rovině. V tomto případě je vybudujeme amfiteatrálně s místy k sezení a k stání a prostory pod tribunami můžeme využiti ke zřízení buffetu, místnosti pro první pomoc a podob. Nejspodnější plošina těchto tribun musí býti do výše 1 m od země obložena sněhem, aby se zabránilo úrazu závodníka při event. pádu v blízkosti tribun.

Dále nutno ještě zříditi tribunu nebo plošinu pro ohlašování startovních čísel a délek skoků. Pro oznamování délek doporučuje se postavit dvě tabule, jednu nahoře u můstku a druhou dole na rovině nebo na konci výjezdu. — Při větších můstcích musíme též pamatovati na tribunu pro hudbu, kterou umístíme dole pod přechodem. Tuto tribunu stavíme obyčejně se zvýšenou podlahou, čímž se hudba lépe uplatní a spodní prostory využijeme jako skladiště pro nářadí. V jiných případech může býti kolna pro nářadí umístěna pod doskočištěm, nebo také pod lešením nájezdu, je-li toho třeba. Po obou stranách doskočiště nutno zříditi schody. Tyto usnadní závodníkům výstup a současně umožní obecnstvu přístup na tribuny.

Pro úplnost poznamenávám, že při větších závodech nutno pamatovati na vhodné umístění rozhlasové kabiny. Tuto můžeme nejlépe situovati

buď vedle nebo pod tribunou soudcovskou. Zde hlavně musíme přihlížeti k tomu, aby hlasatel nebyl rušen okolním hlukem a aby viděl aspoň tolik, ne-li více, než soudce a ředitel závodu. Jinak nemůže podati dobrý reportérský výkon. Dále možno doporučiti zřízení telefonního spojení mezi velitelem skoku, startérem a cílovou rovinou a konečně instalování místního rozhlasu je při dnešních velkých můstcích velmi žádoucí. Tím se nesmírně usnadní informační služba, takže obecnostaví může býti stále po celou dobu závodů příslušnými činovníky podrobně o všem informováno.

Na konec znova zdůrazňuji, že veškeré stavby, provedené ze dřeva, tedy i tribuny a schody, musí býti impregnovány ochrannými nátěry, které nutno občas obnovovati. Řádné udržování je nezbytné již z důvodů úsporných, neboť tím ušetříme slušný peněz za pozdější opravy.

Normy profilu můstku

1. Projekt a profil můstku, který má býti Mezinárodní lyžařskou federací (FIS) schválen, musí býti vypracován geometrem a vyneseno v měřítku 1:200 a předložen ku přezkoušení komisi FIS pro závody ve skoku. Komise vypracuje předsednictvu FIS návrh na schválení nebo na vrácení s příslušnými pozměňovacími úpravami.

2. *Normy.* Budiž a = sklon můstku, b = sklon dopadu v kritickém bodě P, L = délka skoku až ke kritickému bodu P, H = hloubka skoku odpovídající této délce, N = průmět délky L do vodorovné, c = sklon nájezdu, R_2 = poloměr zakřivení přechodu do výjezdu, M = přímočará vzdálenost mezi přechodem a kritickým bodem P, R_1 = poloměr přechodu nájezdu na můstek.

$$\text{Kritický bod jest určen poměrem } \frac{H}{N} = 0.6,$$

$$\text{nebo } \frac{H}{L} = 0.515, \text{ nebo průsečíkem dopadové dráhy}$$

s rovinou A—P, vedenou pod úhlem 31° hranou můstku.

P—A = parabola neb kružnice,

$$R = 120 \text{ m.}$$

Normy musí odpovídati následující tabulce:

Pro veškeré hodnoty L , t. j. pro každou maximální délku skoku musí býti $\frac{H}{L} = 0.500—0.515$,

$$M = \frac{L}{5}, \frac{H}{N} = 0.58—0.60, R_1 = L, R_2 = L + 10.$$

L	a	b	c
30—40 m	8°	30°—33°	20°—30°
40—50 m	8°	33°—35°	25°—30°
50—60 m	8°—7°	35°—36°	30°—35°
60—70 m	7°—6°	36°—37°	30°—35°
70—80 m	6°—5°	37°—38°	30°—40°

Pokračování na str. 158.

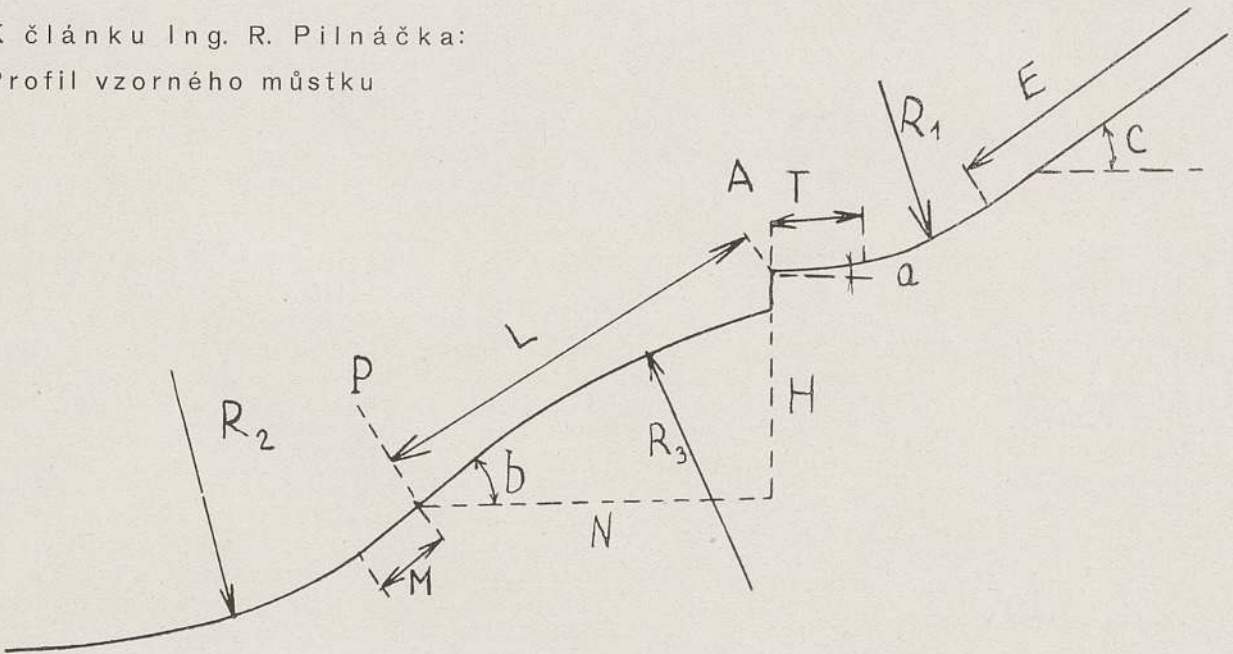
JAK SE TVÁŘÍME



Vlevo je Eva Klozarová a Zika Ascher, kteří měli dost příčin k smíchu po Velké ceně pražské župy. — Pod nimi je Karel Rudl, operující svými náčelnickými pomůckami při výkladu trati pražského přeboru v Senohrabech. — A vedle jsme vám přidali hádanku prof. Mir. Karlíčka: Co to je? — Psát nám nemusíte. V příštím čísle vám toto překvapení sami prozradíme.



K článku Ing. R. Pilnáčka:
Profil vzorného můstku



Délka vlastního můstku $T = 3-4$ m v přímce.
 Nejmenší šířka dopadu:
 při délce skoku 20 m = 10 m,
 při délce skoku 60 m = 15 m,
 ve výjezdu = 20 m.

Skoky jež dosahují dále za bod P, dosahují do nebezpečného pásma pro skákajícího a musí být zmenšeny. Délka nájezdu musí být tak stanovena, aby při norámlních sněhových poměrech prvotřídní skokan kritického bodu P nejvýše dosáhl, ale nepřeskočil. Kritický bod P budiž na doskočišti vyznačen dobře viditelnou stálou červenou značkou. Nájezdová délka E počítá se podle následujících vzorců (podle Ing. R. Straumanna: ročenka „Ski 1927“ a Schneehase 1931): $E = 349 \cdot \log \frac{V_2^2}{V_1^2 - V_2^2}$, kde $V = 54 \cdot 6 \cdot \sqrt{\sin(c-4)}$ a V = rychlost při odrazu od můstku.

Hodnoty pro V jsou:

pro $L = 40$ m.....	$V = 10$ m/sek.
„ $L = 50$ m.....	$V = 20$ „
„ $L = 60$ m.....	$V = 21$ „
„ $L = 70$ m.....	$V = 22$ „
„ $L = 80$ m.....	$V = 23$ „
„ $L = 90$ m.....	$V = 24$ „
„ $L = 100$ m.....	$V = 25$ „

VÁCLAV DRCHAL

TROCHU LYŽAŘSKÉ HISTORIE

Lyže nesporně vznikly v severských krajích; byly určeny k tomu, aby umožnily arktickým obyvatelům pohyb v zasněžené krajině. Severané užívali lyží při lovu, na cestách a v boji. V mnoha cizích jazycích jsou lyže označovány slovem „ski“. Je to slovo původu islandského; tam „scidh“ znamená kus dřeva. Z Islandu převzali tento název ostatní severští národové. „Ski“ však neznamená jen lyže v našem smyslu; jsou to též sněžnice, t. j. dřevěný rám, vypletený obyčejně koží. Sněžnice umožňují však jen chůzi po sněhu, pro lyže je typickým klouzavým pohyb kupředu. Obě formy se jistě navzájem prolínaly, neboť již prvním starověkým vynálezceům sněžnic nestačila jen chůze. Také terén jistě působil na vývoj sněžnic i lyží.

Prvá zmínka o „ski“ je již u Xenofonta v r. 370 př. Kr. V jeho „Anabasi“ je zmínka, že arménští vojíní užívali v zimě jakýchsi prkének, na nichž se snadno pohybovali v zasněžené krajině. Také jejich koně měli prý na nohou sněžnice(!). Také Strabo se zmiňuje v r. 18 po Kr., že obyvatelé Kavkazu užívají okovaných prkének k tomu, aby se nebořili do sněhu. První zpráva o lyžích v našem smyslu je v Jordanově „De origine actibusque getarum“ z r. 552 po Kr. Tam je zmínka o severánech, kteří jezdí na lyžích. V análech čínské dynastie Tang (vládnoucí v letech 618—907 po Kr.) je záznam o Kirgizech, kteří „dovedou běhat“ na sněhu. Také perský kronikář Fadl-allah-Rašid-eddin zapsal v r. 1307, že mongolští Urjangkitové (Jakuti?) „dovedli chodit“ po sněhu.

Na severu byly lyže známy dávno před příchodem křesťanství. Ve starých severských ságách je o tom řada zmínek. Řecký Procopius (6. stol. po kr.) se zmiňuje o Laponcích, kteří jsou známi ve Skandinavii jako „Skrid-Finnen“, t. j. lyžaři. Ve švédštině dosud existuje pojem „skridfinnar“ pro Laponce.

Severský bůh Ullar také jezdil na lyžích. V severských lyžích jsou jeho lyže nazývány „loděmi, které ho přenášejí přes hory“. Bohyní „ski“ byla Skadi; od tohoto jména se odvozuje název Skandi-

navie. Také němečtí bohové se bavívali v zimě jízdou na lyžích.

Vynikajícím lyžařem byl norský král Harald Haardraade. Ve 13. stol. byla básnicky zpracována rozmluva mezi knížetem Eysteinem a Sigurdem Jorsalafarem o lyžích. Důkladný popis i vyobrazení středověkých lyžařů zanechal Olaf Magnus ve svém díle „Historia de gentibus septentrionalibus“ z r. 1555. Také u nás máme z té doby první záznam o lyžích. Matouš Hosius ve své „Kronice Moskevské“ z konce století šestnáctého píše o obyvatelích ruské krajiny Pezmia. Český název pro lyže u Hosia je „kosle“. Píše o nich: „jsou pak destičky jakési obdloužní na způsob podšvu tří nebo čtyř loktův zděli, kteréžto na nohy obujíce a postrkujíce se bidlem, na konci špičaté železem okovaným, velmi prudce se ženou, že žádný kůň i nejhbitější jich neuhoní, neb koni na překážku v běhu je tvrdost a drsnatost sněhu, vrchové a jiné podobné těm věci. Kterí pak na nártěch se vozí, přes vrchy, paseky a jámy snadně přejíždějí a tím způsobem všelijakou zvěř chytávají a šipy postřelují.“

První obraz lyží je asi na kameni s runami blízce Upsaly. Pochází z 11. stol. a zobrazuje lyžaře s lukem. Jiné vyobrazení je v zmíněné již knize O. Magna, kde je obraz bojujících lyžařů. Lyže tam vyobrazené jsou poměrně krátké — asi 120 cm, pata je vzdálena jen několik centimetrů od zadního konce. Lyže jsou špičaté a špičky jsou zvednuty.

Ve vídeňském museu je řada lyží různých národů. Většina jich pochází z let před r. 1800. Jsou tam na př. sibiřské lyže; jsou z měkkého dřeva, šíře 19 cm, dlouhé 138 cm, tlusté 5—6 cm. Lyže z Gronska jsou delší — 207 cm, šíře 10 cm, vázání z kůže, podobné onomu, kterého se užívá nyní na dětských lyžích. Laponské lyže jsou dlouhé již 250 cm, šíře 6·5 a mají již žlábek na skluznici. Lyže norské jsou dlouhé 275 cm a poměrně široké. Lyže norské i laponské jsou špičaté na obou koncích.

Velmi dlouho se užívalo jen jedné hole; bývala dlouhá, okovaná a mívala hák na konci.

Větší rozmach lyžařství nastal teprve po r. 1800.

Jako sportovní disciplína počalo se lyžařství pěstovati teprve v r. 1860 v norském Telemarken; první lyžařské závody byly v Sundswallu r. 1877. Teprve

Holmenkollen z r. 1890 si získal světové pověsti. Odtud se lyžařství nezadržitelně rozšířilo do celého světa.

ROBERT VOSYKA

ZIMNÍ HOROLEZECTVÍ VE VYS. TATRÁCH

Ještě před nemnoha lety byly pouhé lyžařské výstupy k výše položeným plesům výkonem odvážným, kdežto dnes jsou takové výstupy až do nejvyšších sedel a na některé štíty tatranské samozřejmostí skoro obyčejnou. V zimním sportu doháníme konečně cizinu (kde ovšem — zejména v Alpách — měli příznivější podmínky), pěstujeme nejen klasické běhy distanční a skoky, ale též přírodou na lyžích vynucené disciplíny jako sjezd a slalom. Ve sportech nezávodních pak se všeobecně rozšířila zimní turistika měrou až překvapující a nyní dochází i u nás k oblíbě zimního horolezectví, které je vrcholným výkonem zimních sportů. Nutno přiznati, že naši sousedé Poláci jsou v tomto ohledu dále, mají svůj silný kádr odvážných lezců, mají už dlouholetou tradici, mají pevné speciální organisace, stálé rubriky v časopisech a cílevědomé vedení. My máme zatím řádku nadšených propagátorů — lezců, mnoho dobré vůle a málo prostředků. Jaksi to u nás neklape. Zatím co na německých školách spíšských vodí profesori své žáky do hor a vychovávají tak silný dorost, na školách slovenských jsou takoví učitelé vzácností a následek je, že nemáme slovenského horolezectvého dorostu a při tom nemáme horší podmínky než Němci, Maďari a Poláci.

Horolezectví setkává se u nás namnoze dosud s úšklebkem, není dosud patřičně doceněn jeho zdravotní a výchovný význam. A přece je horolezectví sportem nad jiné cenným, zoceluje zdraví, nervy, vychovává k odvaze, solidaritě, obětavosti, klidu a dává nám fyzicky i mravně nejzdatnější obránce. A výchovy tohoto druhu potřebujeme jako soli, což na vlastní kůži pozorujeme zejména v Tatrách; nelze jinak, než nevychovaností vysvětliti plánovité ničení orientačních tabulek, vykrádání a pustošení chat, které zůstanou na čas bez hospodáře, zbytečné a vandalské ničení květeny a pod.

Abychom však zůstali u thematic: horolezectví v zimě jest přirozeně mnohem těžší a vyžaduje od sportovce výkonů poměrně větších i nebezpečnějších. V první řadě musí býti výborným lyžařem a zejména sjezdařem, neboť k vlastnímu lezení nastupuje na lyžích vysoko na strmá sedla neb pod paty stěn nejvyšších štítů, musí se dobře vyznati v terénu, znáti záluždnosti hor a Tater zejména, musí býti připraven na to, že ho sněhová bouře odřízne na 3—4 dny od světa. Za druhé musí lezec býti dokonale vyzbrojen, což ho přirozeně velmi zatěžuje. Mimo lyže, které ovšem u nástupu opustí, musí míti: teplé rezervní součástky (svetr, rukavice

atd.), více jídla než v létě, vaříč, stan a spací pytel, neboť není vyloučeno, že bude překvapen bouří a bude nucen v třeskuté zimě uprostřed skal přenocovati. Musí míti lano nejlepší jakosti — pletené, ne kroucené — nejlépe hedvábné, které je ovšem velmi drahé. Železa — stoupačky do ledu, krátký (asi 80 cm dl.) čekán s pohyblivým poutkem, speciální skoby do ledu — tenčí a delší než letní. Vaříč „Primus“ na petrolej, který spolehlivě hoří a současně hřeje ve stanu, v zásobách jídla mimo špeku a chleba též hodně cukru, čaj, mléčnou konzervu, kakao a čokoládu. Při takovém zatížení je lezení obtížnější než v létě, zvláště když led činí stěny klukými, sníh zrádnými a mraz štípe do rukou, vyčerpává a umrtvuje údy.

Výstupy, které jsou v létě těžké, jsou v zimě mnohem obtížnější a namnoze neproveditelné. Nacházejí se však odvážlivci, kteří řeší nejobtížnější lezecké problémy i v zimě, kdy horská příroda je člověku zdánlivě nedostupná. Zimní horolezectví má však proti letnímu i své výhody: je to možnost nástupu na lyžích přes morénová skalní pole (v létě namnoze únavná), zkrácení cesty vzhůru i dolů, neboť na lyžích nejsme vázáni na stezky, nejsme v pohybu omezovali porosty kleče atd. Zimní lezecké tury liší se tedy značně od letních i volbou cíle i volbou cesty. Uvésti zde všechny není ovšem možno; omezíme se jen na zjištění, že všechny nejvyšší štíty Tater možno v zimě absolvovati. Tak Kriváň normální cestou lze na lyžích zdolati až na vrchol bez zvláštních obtíží, jen v posledním úseku bývá nutno použití želez na zledovatělém sněhu. Poměrně snadno dostaneme se na lyžích do Furkotského sedla, kde lyže zabodneme a východním hřebenem vystupujeme na Furkotský štít s pomocí želez a jistění lanem na čekanu.

Vděčnou partií za dobrých sněhových poměrů je Volov Hrbat, kam dostaneme se s lyžemi; v létě je tento štít velmi opomíjen. Podobně vystoupíme na lyžích na Patrii, odkud možno přelézti na Šatan pomocí lana; tento výstup je velmi těžký a hrozí nebezpečí utržení laviny. Rysy, v létě nejvyhledávanější tatranský štít, jsou v zimě turou dosti těžkou, zejména stěna nad Žabími plesy bývá zledovatělá (KČST vystrojuje letos zimní cestu řetězy) a se Sedla Váhy nutno opatrně kopat sehody, ježto velké převisy tvoří zrádný hřeben, k severu kolmo spadající. Čata pod Rysy bývá na Velikonoce otevřena, jinak však možno klíče a průvodce obdržeti u Popradského Plesa.

Velmi pěkný, avšak mimořádně těžký je výstup na Velkou Vysokou na lyžích nahoru Zlomisky, pod

Dračí stěnou a Dračím štítem se přetraversuje do hlavního žlebu, zde necháme lyže, abychom příkrým žlebem s pomocí želez, lana a čekanem vystoupili až skoro pod vrchol, v posledním úseku po hřebenu na štít. Žleb je nebezpečný lavinami a proto podniká se tato tura hned na začátku zimy nebo až když lavina žlebem už sešla. Lehčí je výstup na Končistou od Batizovského plesa nebo s Lúčného sedla; na lyžích zde můžeme dosti vysoko, jen poslední úsek se železy.

Od Slezského domu je vděčný výstup na Malou Vysokou, při dobrém sněhu na lyžích až na vrchol. Skoro výhradně v zimě absolvuje se výstup na Gerlachovský štít od Dlouhého plesa, neboť v létě kamenitý žleb je neschůdný pro kamenité laviny.

V okolí Zbojnické chaty, která je pro zimu vystrojena a otevřena, dají se podnikati mnohé a zajímavé výstupy; na př. Slavkovský štít se Slavkovského sedla, což je tura značně těžká, kdežto od Hrebienku normální cestou možno až na štít pohodlně na lyžích. Vystoupíme-li až pod Černou lávku, je možno na laně a železech dostat se na Javorový štít, což však není nijak lehké. Zato na Svišťový štít je výstup na lyžích až na vrchol se Svišťové doliny velmi vděčný a vyhledávaný. Dosti těžkým je výstup na Širokou vežu, lyže necháme kousek pod Priečným sedlom.

Téryho chata není letos v zimě obhospodařována, doporučuje se však, aby byla přece přístupna pro případ nutnosti zabloudivším lyžařům, bohužel máme dosud nevychované turisty a lyžaře, jimž není možno svěřiti horskou chatu bez dozoru. V okolí Téryho chaty je řada vděčných partií, ovšem většinou těžších; tak L'adový štít se Sněhového sedla, do něhož téměř možno na lyžích, výše pak se železy. Pohodlnější je výstup na Baranie Rohy, při čemž na lyžích až do Baranieho sedla (zde budou KČST zrekonstruovány řetězy v délce skoro 100 m, vedoucí k Zelenému plesu, pro použití i v případě, že žleb je zasněžen).

Při úplně spolehlivém počasí možno vystoupiti na Lomnický štít, nejlépe od Skalnatého plesa, při čemž na lyžích možno až do Lomnického sedla, dále pak hlavním žlebem je výstup na štít velmi těžký a exponovaný. Od Zeleného plesa vystupuje se s oblibou na Jastrabiu vežu, těžší je už výstup na Čierne veže se Stolarčíkova sedla. Od Votru-

bovky (která podobně jako chata u Zeleného plesa a chata Protěž jest v zimě otevřena) je vděčný a netěžký výstup na Jahňací štít i se sedla kopského, pak celý hřeben Bielských Tater na lyžích, ovšem mimo Havran, Nový a Muráň. Výstup na lyžích na Širokou je snad vůbec nejkrásnější v celých Tatrách, ale je zakázán smrtelníkům obyčejným, snad proto, aby surový lyžař nezajel nějakého medvěda.

To je menší výčet zimních lezeckých tur tatranských. Je samozřejmé, že v Tatrách naskytá se nekonečné množství různých výstupů a variant, v zimě obzvláště poutavých a krásných. A nejen v Tatrách, též v Liptovských Holcích, kde zvláště nová chata v Ráčkové a chata pod Roháčem jsou vhodnými východisky. Škoda, že nemáme v těchto našich horstvech více skutečně ochranných chat. Postrádáme zejména chaty pod Temnými Smrčínami, pod Vysokou v Bělovodské dolině a v Javorině. Závidíme Polákům jejich Chocholovku, halu Pyšnou a Gasienicovu, poněvadž to jsou skutečně horské chaty.

Horolezectví vůbec a zimní zvláště spojuje svoje vyznavače v bratrstvo bez rozdílů národností. Uměle setá nenávist a šovinismus neujaly se dosud mezi horolezci. V Tatrách můžeme často potkati skupiny lezců, z nichž každý je jiné národnosti, Čech, Slovák, Polák, Němec nebo Maďar. Zvláště třeba zdůrazniti přátelský poměr mezi našimi a polskými horolezci; nebyl zkalen ani neutuchajícím štváním polských novin, neboť rozum a láska k horám jsou mocnější, než mezinárodní politika.

Poláci i Němci mohou se chlubit větším výběrem zdatných lezců, jejich sportovní výchova je vydatně podporována vládami. Ale i z našich skromných poměrů vycházejí dobří a obětaví sportovci, jichž přibývá na vzdory hospodářské i morální krizi. Lyžařství i horolezectví v Tatrách je na postupu.

Cigareta Destila chutná příjemně a mírně i při použití laciných druhů tabáku a není nijak na újmu ani vůni tabáku. — Akciová společnost pro průmysl papírenský Olšany jest prominentní představitel československého papírenského průmyslu a jediná československá továrna toho druhu, která se zabývá výrobou od suroviny až do hotového výrobku.

Na zuby



Praktické pouzdro na cesty

Lehoučké pouzdro
Kč 3:50

THYMOLIN

pro kartáček a zubní pastu!

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II., Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12:80

ZÁVODY

KAREL RUDL

VELKÁ SJEZDOVÁ CENA PRAŽSKÉ ŽUPY

Když jsme v pátek 18. ledna t. r. v noci přijeli za velkého fukéře do Peci, nebyl by nikdo z nás prorokoval na příští den, že reprisa velké sjezdové se uskuteční se zdarem. Krakonoš se však udobřil. Již v sobotu, v den sjezdového závodu, byly krkonošské hřebeny v klidu pod mrakem a za velkého mrazu, v neděli pak, jako slavnostní rámec pro slalom, po celý den zářilo slunce. Konkurence HDW v Peci (okrskové přebory), celostátní lyžařské přebory KČST v Bílé na Beskydech, absence jejich závodníků i obecenstva, dále neúčast mnohých našich závodníků (valná část jich dlela v treningovém táboře v Bílé a na výpravě na Bledu), dost ochudila náš velký sjezdový závod. Přes všechny překážky sešlo se u startu ze 76 přihlášených 46 závodníků, skutečných specialistů sjezdu, nováčků i „délsloužících“. Trať sjezdu volena byla ze sedla Studničné hory (1500 m) šikmo přes buben (1. kontrol. branka), vešla na cestu do Modrého dolu, kde byla jediná možnost prorazití obtížnou spoj nezasněženou klečí, odbočila z cesty do prava do řídkého nízkého lesa, pak ostrou otáčkou do leva (2. kontrol. branka) a pokračo-

vala velkým sklonem řídkým lesem na pláň Modrého dolu, po které mírným sklonem okolo chat končila v cípu lesa malým protisvahem (1100 m). Trať 2 km dlouhá s výškovým rozdílem cca 400 m na sněhu ne zrovna nejlepším byla dosti obtížná a stala se několika závodníkům osudnou neprojetím první kontrol. branky. Horčíčka ztratil krátce po startu lyži a po pádu a neprojetí 1. kontrolní branky se vzdal. Většina závodníků prokázala dostatečnou odvahu a ovládání lyží ve velké rychlosti; zejména Zika Ascher a Klozarová Eva z LZK; ta odvážně a značnou rychlostí jela buben, neprojela 1. kontrol. branku (pád těsně vedle), rychle však pokračovala a pěkným stylem dokončila závod v čase 4:05 jako celkově 13!! ze 46 startujících. Zika Ascher zvítězil ve sjezdu časem 2:44 m. před Weissem z S. K. Slavia 2:54, Václavíkem z V. S. Praha 3:03 a Votavou z KLV 3:09.

Dámský team byl nemocen. Vítěz Dostálová-Beinhauerová z VS. Brno měla zánět okostice, Irmenbachová z LZK natrženou ledvinu, Klozarová Věra z LZK trpěla indisposicí. Všechny však dokončily závod ve

**CINÉ
Kodak**

**VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU**

Není to více snem! Denně vzrůstá počet sportovců, kteří filmují přístrojem Ciné »Kodak« Osm, neboť filmování jest snazší a levnější než fotografování. Vždyť jedna scéna stojí pouze Kč 2'60

Lze obdržeti v každém odborném závodě
KODAK s. s. r. o. PRAHA II.

Pouze Kč 995'—

velmi pěkném slohu, což mluví o odvážnosti našich žen a jest odpovědí všem, kdo neměli dosti důvěry k našim sjezdářkám.

Ze závodníků jeli sjezd velmi pěkně: Klein-Smidt z LZK (III. tř.), Holan z KLV, Skorkovský z VS. Brno, Brabec Kála z LZK, Šíma z VS. Praha, Bauše Oto z LZK (tř. st.), Patzák z SK. Slavia, Šabata z ČSK Praha, Čabelka z VS. Praha, Jelínek a Machoň z SK. Slavia. Nedostatek trainingu byl ovšem viditelný na všech, neboť letošní termín byl s ohledem na FIS velmi časný.

V neděli ráno za překrásného slunného počasí absolvován byl slalom. Pro zdárné uspořádání vyžaduje teplo, rozhled, bezvětří a dobrý ulehlý sníh — *to vše bylo!* Svah v sedle mezi Luční horou a Výrovkou směrem do Modrého dolu jest pro slalom velmi vhodný. Postrádá snad trochu většího sklonu, avšak za dobrého sněhu sklon úplně dostačuje a svou délkou, absolutní hladkostí a přehledem jest na Krkonoších jeden z nejlepších. Slalomová dráha byla velmi lehká s ohledem na malý training závodníků. Vojsko položilo telefon, oholilo dráhu od nerovností, se strany protější ohraničena byla latěmi prostora pro obecenstvo, krátké vysvětlení dráhy závodníkům a dělovou ranou zahájen závod.

Podle mezinárodní zvyklosti jely nejprve dámy a sice v pořadí podle umístění ve sjezdu. Dostálová-Beinhauerová projela ve velmi pěkném slohu (1. kolo za 1:07 a 2. kolo za 1:08 4), zatím co Irmenbachová

ztratila několika pády a jednoduchou přírážkou (1:20:2, 1:13+6 vt.). Evže Kindlové svědčí zřejmě více slalom než sjezd (1:12, 1:14:2). Eva Klozarová, jedoucí mimo konkurenci, nemá ještě dostatečné rutiny, což se ukázalo hlavně v druhém kole. Ascher, který zvítězil ve sjezdu, pokládán byl za vítěze; žádný nepomyslel, že ve slalomu bude diskvalifikován pro neprojetí branky. A slalom jest jeho speciální disciplínou! Figura průseku, kterou projížděl značnou rychlostí, stala se mu osudnou. Minul praporečky, označující ostrou otáčku do leva, ale nevrátil se, čímž se z celé konkurence vyloučil (čas 51:4 vt.). V druhém kole mimo konkurenci docílil nejlepšího času dne 49:7 vt. — Velká škoda.

S ostatních podali pěkný výkon vítěz Václavík, Weiss (prvé kolo měl nápadně pomalé 1:19:6!), Klein-Schmidt, Šíma, Brabec, Votava a Skorkovský (s dvojitou přírážkou), Bauše, Patzak a Šabata (dokonce s jednoduchou a dvojitou přírážkou). — Figura spirál jest nejtěžší. Tam byly hlavní ztráty času. Absolvována byla málo plynule, s malým nadlehčením těla. Jest pochopitelné, že ztrátou rychlosti závodník nestačí na provedení řady švihů krátce za sebou. Celý vtip spočívá zde (jako u autozávodů) v tomto receptu: do zatáčky přibrzdit, v zatáčce však přidat plyn, pak se „bere“ hladce. To ovšem vyžaduje velké píle a poctivého cviku. Závod velké sjezdové ceny župy pražské, 19. a 20. ledna 1935, stal se přehlídkou našich sjezdářů. V příští sezoně musí však míti daleko větší účast závodníků i obecenstva.

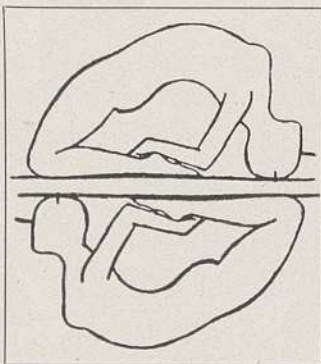
S hor rovnou ke krbu

v útulné vinárně „CHATA“
V HOTELU ZLATÁ HUSA
v PRAZE

Milé osvěžení při večeři na rožni, lahodném víně a diskrétní hudbě.
Tel. 22251-5. Tel. 22251-5.

G
Y
M
N R
A Y
S T S
T M P
I I O
K K R
A A T

TĚLOVÝCHOVNÝ ÚSTAV
BĚLY
FRIEDLÄNDROVÉ
Poříč 32, palác Áxa, T. 39216



Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport



Dobré trávení
zaručuje

FERNET-BRANCA

polích a loukách (v lese bylo velmi málo sněhu); byla dobře označena. Několik závodníků a závodnic na 7 km dbalo však více pokynů obecně a ne kontrol, trať si zkrátilo a muselo býti diskvalifikováno. Skok konal se na můstku SK. Slavia. Celou sobotu a neděli dopoledne byl upravován. Byl však — hlavně díky obětavosti čelných členů Slavia — v dobrém stavu. Dva skoky v soutěži byly s menším nájezdem, třetí mimo konkurenci s celého nájezdu. Na závodech nstartovali čelní závodníci, ježto byli v olympijském kursu na Tatrách. Konkurence byla proto vyrovnanější a boje zajímavější. V běhu na 14 km startovalo 98 závodníků; na 7 km 34 závodníků a závodnic. Skok byl však jen málo obeslán. Pražské kluby měly by této disciplíně věnovati více péče.

Výsledky:

14 km běh I. tř. (prvé číslo umístění ve třídě, druhé celkové umístění): 1/1 Hylčér, LZK 45 min. 18 vt., 2/2 Buchar Jos., ČSK Praha, 46.13, 3/3 štkpt. Ot. Německý, Slavia, 46.50, 4/11 Pech Vít., LZK, 48.19, 5/12-13 Ing. Dlouhý, VS. Praha, 48.35.

14 km běh II. tř.: 1/4 Synovec, LZK, 46.57, 2/5 Dyntr Jar., Slavia, 47.01, 3/6 Votava Zd., KLV, 47.51, 4/7 Vaníček K., KLV, 47.53, 5/8 Fauchman, Slavia, 47.54, 6/9 Kovář, LZK, 48.02, 7/10 Škoda B., Č. S. p. Z. S., 48.03, 8/12-13 Čtvrtečka, KČST Praha, 48.35. Ve II. třídě dojele celkem 63 závodníků.

14 km běh třída starších: 1/40 Ing. Patzák, Slavia, 55.02, 2/48 Horáček St., KČST Praha, 57.55, 3/53 Dr. Brejla, Slavia, 58.26, 4/55 Kopecký, „Vočko“, 58.35.

7 km běh III. tř.: 1/1 David Vojt., LZK, 27.20, 2/2 Havara, LZK, 30:13, 3/6 Mimra, KLV, 33.05.

7 km běh ženy: I. tř.: 1/4 Lelková, Slavia, 31:20 — II. tř.: 1/14 Krňanská Zd., LZK, 39.49, 2/15 Mocerová, Slavia, 45.33.

7 km běh dorost: 1/3 Kučera K., LZK, 30.37, 2/5 Pachman St., Č. S. p. Z. S., 31.44, 3/8 Petrbock Lubor, KLV, 33.45.

Skok prostý (dva skoky v soutěži, třetí v závorce mimo soutěž, skoky s pádem jsou označeny za číslem p):

I. třída: 1/1 Pech, LZK, 27 m, 27, (39), 223 bodů, 2/3 Tryzna, Slavia, 20, 23, 193-9 b., 3/10 Buchar Jos., ČSK Praha, 15, 19 p. (17-5), 109-5 b.

II. tř.: 1/2 Rydval Slavia, 21, 23, (31), 194-5 b., 2/4 Synovec, LZK, 20, 19, 173-4 b., 3/5 Šafář, Slavia, 22, 23, (34), 172-5 b., 4/6 Škoda, Č. S. p. Z. S., 14, 18-5, (32) 159-2 b., 5/7 Šíma, VS. Praha, 14, 16, 144-8 b.

III. tř.: 1. Císař J., LZK, 23, 25-5, (36-5), 207-5 b., 2. Havara, LZK, 22, 24, (33), 203-5 b.

Dorost: 1. Bulušek K., LZK, 16-5, 17, 158 b.

Závod sdružený:

I. tř.: 1/1 Pech, LZK, 434-5 b., 2/5 Buchar Jos., ČSK Praha, 340-5 b.

II. tř.: 1/2 Synovec, LZK, 396-9 b., 2/3 Škoda B., Č. S. p. Z. S., 372-2 b., 3/4 Kovář, LZK, 353-9 b., 4/6 Dyntr, Slavia, 338-8 b., 5/7 Hylčér, LZK, 328-7 b., 6/8 Stibral ml., ČSK Praha, 284-6 b.

V závodě sdruženém klasifikováno bylo celkem 11 závodníků.

Přeborníkem pražské župy Svazu lyžařů RČS. pro rok 1935 stal se Vítězslav Pech, Lyžařský závodní klub Praha.

Titul přeborníka dorostu nebyl udělen.

LEOŠ STEHLÍK

SLOVANŠTÍ LYŽAŘI MEZI SEBOU

Slovanská lyžařská mistrovství byla letos provedena v Jugoslavii na nádherném horském plateau Pokljuka nad Bledem. Pokljuka se svým rozmanitým a bohatým terénem jest ideální místo pro pořádání lyžařských závodů. Jenom nouze o ubytování nedovoluje zde větší podniky. Je zde jediný větší lyžařský dům Smučarského klubu Ljubljana asi pro 100 osob.

Závodní trati vedly od hotelu přes krásné paseky

a planiny kolem salaší nahoru a dolů a ukázaly v hojně míře krásy terénu.

Štafeta byla absolvována na 2 tratích, kolo asi 13 km. Horní trať směrem k Mesnovci byla technicky velmi náročná, dolní směrem k Blejské hoře byla jednotvárnější. Při nepřítomnosti Polska ztratil závod na napínavosti a zůstala jen otázka, o kolik utekou naši přátelům Jugoslávci. A tady musíme přiznati, že po-

**DLOUHOLETÁ ZKUŠENOST!
ODBORNÁ ZNALOST!
SPORTOVNÍ VYSPĚLOST!**

A. Průcha

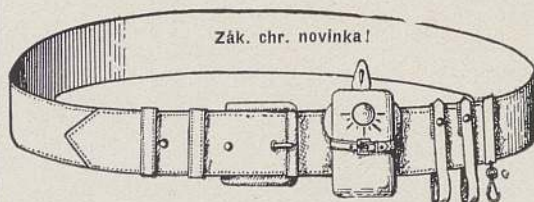
Dílny a pobočka:
Národní 12

PRAHA I., tel. 33017, Národní 25

LYŽAŘI! ŽÁDEJTE VE SPORT. ZÁVODECH
A OBCHODECH MODNÍM ZBOŽÍM

SPEC. LYŽAŘSKÝ OPASEK

FIS



PŘEDNOSTI: Řemínek na bezvadné upevnění svítilny, poutka na zavěšení rukavic, čepice a pod., karabinka

● II Řemínek, poutka i karabinka jsou lehce snímatelné

DOPORUČENO

krok jugoslávských závodníků je ohromný. Mladý závodník Jakopič Gust zůstal 3 minuty za Musilem, Knapp za Novákem 55 vteřin a Baebler opět 3 minuty za Kadavým atd. Celkem zůstala jugoslávská štafeta za naší 15 minut. Jugoslávští závodníci měli lépe namazáno než naši a mazali českými vosky. Závod se konal za překrásného slunečního počasí.

18 km bylo ve čtvrtek. Trať byla ovšem kratší, jak dokazuje Musilův čas 1 hod. 11 min.

Musil byl vylosován jako první. Před závodem večer málomluvný Cyril řekl sice žertovně, ale věděli jsme, že to myslel vážně: „Jedu první, ale bojovat budu čestně.“

Ta „jednička“ vydráždila našeho Cyrila k překrásnému vítězství, neboť stopa byla místy zledovatělá a rozhodně nemohla být nejrychlejší pro prvního, ale Cyril jel neúprosně na vítězství — a vyhrál.

Vláda Novák svým druhým místem ukázal, že je stále ještě oním velkým Vládou. Za ním zůstali těsně Šimunek, Bartoň a ostatní. Ale Jugoslávec Smolej byl pouze 3 minuty za naším vítězem a i ostatní mladí jugoslávští závodníci se dobře uvedli. Naši se těší z vítězství a Jugoslávci se přímo radují z těsné porážky. A já s nimi, neboť jsem je trénoval. Vždyť ještě loni štafeta zůstala půl hodiny za naší.

V pátek byl závod *ve sjezdu*. Čsl. mužstvo nastoupilo sice se čtyřmi muži, ale pouze Václavík byl na tento závod speciálně připraven a také uhájil 3. místo. Jel dobře, ale trochu přebíral jednu strmu stráň, jinak mohl být ještě lepší, neboť v tréninku ukázal nádherou jízdu, plnou jistoty i odvahy.

Ve *slalomu* bohužel vynechal branku a tak byl disqualifikován. Slalom byl pouze nouzový — za silné sněhové vánice — a nemůže být proto ceněn jen podle papírových výsledků. Trať byla příliš krátká a neobsahovala vlastně slalomových úkolů — chyběla vertikála, vlnovka, velký oblouk, vlastně všechny základní

úlohy (a také dostatečně velké viditelné praporky střídavých barev).

Sjezdová trať zato hýřila krásou, technickými radovánkami a strmostí. K této trati musíme panu Dr. Kmetovi — jejímu tvůrci — blahopřáti. Byla krátká, ale bohatá — i dlouhé trati kolikrát neskýtají tolik požitků závodníkům, jako tato 2.5 km dlouhá trať při výškovém spádu 550 metrů.

V době, kdy slyšíme stále jenom o odkládání závodů pro nedostatek sněhu, každého překvapí, že II. všeslovenské mistrovství nebylo dokončeno pro — *příliš mnoho sněhu*. Za 2 dny napadlo 1¹/₂ metru sněhu a nastaly vážné obavy našich, že se nedostanou zpět dolů na Bled k vlaku.

Závodům byli přítomni: čestný předseda Jihoslov. svazu ministr Marusič a ministr tělesné výchovy Dr. Auer. Při rozdělení cen předalo čsl. mužstvo do rukou p. min. Marusiče malý dar pro krále Petra II. — lyže od našeho Tondy Bartoně.

Jako vždy byli naši hoši v Jugoslavii a tentokrát na Pokljuce doma. Našemu Tondovi chutnal nejvíce čerstvý salát a ostatním zase gorenský „cviček“.

3. března budou závody na Bledu ukončeny skoky do kombinace a skokem prostým.

Co jest Juchtová živina? „Juchtová živina“ jest zvířecí kůži odňatý přírodní tuk, tudíž pravá výživa kůže. Juchtová živina vnikne oproti obyčejným kožním mazadlům — která jsou v podstatě vyráběna z minerálních olejů — beze zbytku do kůže, čímž tato změkne, stane se ohebnou a odolá vlhkosti. Proto jest nutno, by obzvláště zimní sportovec ošetřil svou obuv a kožené části své sportovní výstroje „Juchtovou živinou“, neb pak jest vyloučeno, že mu tvrdá, nepoddajná obuv pokazí celý zimní sport, nebo že kožené části sportovní výstroje popraskají.

PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠŤOVNA (ZAL. R. 1827) PRAHA II. Smluvní pojišťovna Svazu lyžařů RČS. SPÁLENÁ 24.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod Václav Váša, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽAŘSKÁ SPOJKA „HORA“

(vázání bez řemene)

Patentováno ve všech státech.

Žádejte prospekty.

Úplné
vázání
Kč 36.—

znamená:

Nový princip
Pokrok
Jednoduchost
Bezpečnost jízdy
Přesné ovládání lyže
Úsporu sil
Největší pohodlí

Prohlédněte si u svého dodavatele nové zlepšené provedení v oranžových krabičkách.
Výhradní prodej v ČSR.: A. ADÁMEK, PRAHA XII., CHODSKÁ 7.

NAVŠTĚVUJTE NAŠE HORY

PODNIKY KČST. NA ŠTRBSKÉM PLESE

TELEFON ČÍSLO 5 •
Nájemce GUSTAV NEDOBRY

Pokoje s ústředním topením a tekoucí vodou, nocehárny, restaurace, buffet, bazár.
Informační a záchranná služba pro Tatry.

Ceny mírné. — Obsluha vzorná. Štrbské Pleso (1351 m n. m.), středisko turistů, horolezců a zimních sportů.

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování — Denní pence.

KČST. HOTEL „KAMZÍK“

Vysoké Tatry • pp. Starý Smokovec

Pokoje. — Výhodná denní pence — známá kuchyně. — Plzeňský prazdroj. — Nově upravený, 6 km dlouhý lyžařský sjezd. — Zbojnická chata — »Kamzík«.

Prospekty obratem zašle, dotazy ochotně zodpoví:

V. REPA, restauratér.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem • středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh.-Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné nocehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pence a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Veškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

SANATORIUM Dra GUHRA

Tatranská Polianka

1010 m n. m.

Vysokohorské lázně a zimní sport.

Stanice Tatra dráhy — pošta — telefon.

HOTEL „CENTRAL“

Špindlerův mlýn.

Ústřední topení, teplá a studená voda. Veškerý komfort. Autogaráže. Telefon 24.

LUČNÍ BOUDA

1410 metrů n. m. Obří hřeben, vchod z údolí Bílého Labe. Středisko lyžařského sportu. **Denně útulný boudový provoz.** Pošta Špindlerův mlýn. Telefon 50 b.

Rennerova bouda

1400 metrů n. m.

Na Kozích hřbetech.

V nejkrásnějším lyžařském terénu s nádhernou vyhlídkou.

Pošta Špindlerův mlýn. Tel. 50 c.

Richtrova bouda

1226 metrů n. m.

Na cestě z Výrovky do Pece.

Lyžaření a sáňkování.

Chráněná poloha na lesní hranici.

Pošta Pec.

Klínová bouda

1300 metrů n. m.

Na cestě Výrovka - Špindlerův mlýn. Špindlerův mlýn - Janské lázně.

Oblíbené zimní sportovní místo.

Pošta: Horní Vrchlabí.

Všechny 4 boudy jsou po celý rok otevřeny. Lyžařské kursy. Topení v kamnech i ústřední. Nejlepší doporučení. — Bratři Bönschové.

TŘI HŘEBENOVÉ BOUDY V SRDCI KRKONOŠ

ADOLFOVA BOUDA

1200 m., 95 lůžek. Telefon: Petrova b. 1

ŠPINDLEROVA BOUDA

1210 m., 115 lůžek. Telefon: Petrova b. 2

PETROVA BOUDA

1288 m., 110 lůžek. Telefon: Petrova b. 6

Skýtají všechno pohodlí pro krátký i delší pobyt - pence - horské slunce - horský vzduch - jistý sníh od prosince do března - lyžařské kursy. **Žádejte prospekty!**

ŠPINDLERŮV MLÝN

SV. PETR — BEDŘICHOV

A HORSKÉ BOUDY V KRKONOŠÍCH

*NEJVĚTŠÍ STŘEDISKO PRO
ZIMNÍ SPORT V ČSR.*

*VŠECHNY SPORTY - NOVÉ
HOCKEYOVÉ HŘIŠTĚ*

NOVÝ LYŽAŘSKÝ MŮSTEK

VEŠKERÝ KOMFORT

NÍZKÉ CENY

ŽÁDNÁ LÁZEŇSKÁ TAXA

ŽÁDEJTE PROSPEKTY

TELEFON 67

PROSTŘEDNICTVÍM LÁZEŇSKÉ SPRÁVY



**ČESKÝ HOTEL
„NECHANICKÝ“
ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV**

Telefon číslo 54

Prvotřídní hotel ve středu; ústřední topení; tekoucí studená a horká voda ve všech pokojích. • Výborná kuchyně — koupele — garáže. • Stanoviště autokarů.

ŠPINDLERŮV MLÝN

Grand Hotel

*Dependance „Bellevue“
a dům „Domovina“. Starý
renomovaný podnik se
vším novodobým kom-
fortem. Telefon 1 a 36*

A. & M. OSIEGLOWSKI

Špindlerův Mlýn-Bedřichov

„SAVOY HOTEL“

DEPENDANCE WESTEND

Vedoucí hotel s veškerým komfortem

Mírné ceny • Telefon číslo 7 a 60

TROCHU CIZINY

Lyžařské vlaky. Polské dráhy propagují velice dobře své lyžařské terény. Před třemi roky zavedli novinku: lyžařské vlaky v sestavě několika spacích vagonů a jednoho restauračního vozu. Vlak pojme asi 200 lyžařů a během 10 dnů poskytně účastníkům možnost shlédnouti všechny lyžařské terény v polských Karpatech. Novinka se setkala s mimořádným úspěchem. Není věru nic přitažlivějšího pro lyžaře, než ztráviti celý den v horách a během noci se dáti převésti ve všem pohodlí do jiného lyžařského střediska. Vlaky ty se těší zájmu nejen tamní lyžařské veřejnosti, ale i lyžařů cizozemských a slouží velice dobře propagačním účelům.

Lyžařský klub „Marmolada“, ustavený letošní sezony, zahajuje svoji činnost mezinárodními sjezdovými závody s vrcholu Marmolady do sedla Fedaiia. Dne 17. března se konal sjezdový závod, mezinárodně přístupný všem členům svazů, sdružených ve FIS, vyjímaje profesionální lyžaře a učitele jízdy na lyžích; 18. února se konal mezinárodní štafetový běh, start a cíl v Canazei. Start závodu je položen 1460 m a závodníci musí projíti povinně kontrolou na vrcholu Marmolady (3250 m), načež následuje sjezd a cíl je opětně v Canazei. Závodníci překonávají výškový rozdíl 1790 m. Dne 19. března byl pořádán slalomový závod s vrcholu Marmolady s cílem na sedle Fedaiia. Výškový rozdíl 1260 m. Na 26. dubna je rozepsán mezinárodní sjezdový závod s vrcholu Marmolady s cílem na sedle Fedaiia.

Mimo to od 3. března do 26. května budou pořádány každou neděli standardní sjezdové závody s vrcholu do sedla a účastníci, kteří dojedou v limitovaných časech, obdrží čestné odznaky. Budou to zajisté velké a zajímavé boje o zlomení rekordu (3.29.4) vytvořeného v roce 1934 Helmuthem Lantschernerem.

Sjezdový závod o pohár italského krále v Sestrières, který vyžadoval mimořádné vypětí závodníků a k jehož absolvování bylo původně rozepsáno 8 sjezdů o celkovém výškovém rozdílu přes 8000 m během 4 dnů, byl pořadatelstvem omezen na 6 jízd s výškovým rozdílem přes 6600 m. Ač u startu k tomuto největšímu sjezdovému závodu se sešli nejlepší sjezdáři, přece prohlásili, že absolvování 6 jízd během 4 dnů není výkonem pro lyžaře, nýbrž pro atleta.

O mimořádně těžkých podmínkách závodu svědčí, že z 35 závodníků, kteří jeli prvou sjezdovou jízdou, se klasifikovalo pouze 15 pro další jízdy. Prvé místo obsadili Rakušané, 3. místo Italové, 6. místo Němci a teprve 12. místo obsadil nejlepší sjezdař Anglie Peter Lunn.

Trofeo Mezzalama. V květnu bude pořádán III. mezinárodní lyžařský závod „Trofeo Mezzalama“, organisovaný Ital. alp. klubem. Start na teodulském sedle (3322 m) a cíl na chatě Gnifetti. Trať je vedena ve výšce cca 4000 m a nevyhrává pouze lyžařská technika, ale zdatnost a technika horolezecká. Je to tohoto druhu jedinečný hlídkový závod, v němž lyžaři bojují nejen v těžkém terénu a musí překonávat velké výškové rozdíly, ale kde i velká nadmořská výška znemožňuje plně vypětí sil.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ — Zpravodajskou ústřednu, telefon: 410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Viz insert.

Nervy rozhodují. Dnešní doba žádá silné nervy a neochablou sílu k práci; žádný div, když mnohého síly opouštějí! Kobona přemáhá vyčerpání a nervovou slabost, dodává radost ze života a sebedůvěru. Kobona obsahuje nejcennější účinné látky kolového ořechu, který již praobyvatelé Afriky jako silícího prostředku používali. Pro Evropana jsou tyto účinné látky zpracovány v Koboně, která chutná příjemně jako čokoláda. Cítíte-li se unaven a vyčerpán, užijte 2—3 tabl. Kobona, které ve všech lékárnách obdržíte. Kobona Vám pomůže.

Byla spokojena se svým lyžařským dresem, neboť byl lehký, teplý, vyroben ze skutečně nepromokavé látky nejmodernějšího odstínu a podšívkován speciál. anglickou podšívkou. Že byl šit podle míry ... bylo viděti na prvý pohled ... tak dobře slušel.

Chcete-li býti taky tak spokojeni — pak volte lyžařský dres — EISELT, Praha, palác Platýz. Skvělý Burberry dres — EISELT, nebo lodenový či gabardinový dres, cen vzhledem k dobré jakosti skutečně nízkých, moderních a účelných tvarů, zhotovených přesně podle míry. Lyžař rozumí lyžaři, lyžař-krejčí rozumí lyžařskému dresu.

Tedy, prosím, nezapomeňte! Ve středu města u fy Josef Eiselt, Praha I., Národní tř. 37., Palác Platýz, telefon 286-61, lyžařský dres — EISELT je dres Vašeho dobrého vkusu!

mp.

1894 — 40 LET DOBRÉ SLUŽBY LYŽAŘŮM — 1934



LYŽE

Vázání-Hole veškeré potřeby pro lyžaře **Sáňky**

Továrna na dřevěné zboží a sportovní potřeby

H. MEČÍŘ A SPOL.

JILEMNICE

Telefon 28.

LYŽE v nejdokonalejším provedení se znač.

FIS 1935

Značka FIS je chráněna Svazem lyžařů RČS. a propůjčena pouze pro special. vyzkoušené výrobky!

ZÁVODY

Norbert Lang:

Velká sjezdová cena Šumavy, úspěšně provedena na Svarohu Českým Skiklubem v Plzni.

Nechtěli jsme napodobiti ani Kandahar, ani FIS, když jsme v klubu dávali hlavy dohromady ku přípravám na sjezdovou cenu, ale chtěli jsme dokázati, že Šumava se k alpské kombinaci hodí právě tak dobře, jako jiné hory. A zvláště letos, kdy jsou u nás sněhové poměry tak skvělé, že připomínají zimy předválečných dob!

Závodní účast byla rekordní. Shodou příznivých okolností, přijela elita naší sjezdové třídy. Startovalo 51 závodníků. Většinou známá jména.

Sjezd. Trať na holé pláni svarožného svahu v okolí Juránkovy chaty. Pro hustou mlhu a vánici bylo nutno rychlost trati zmírniti vložení S zatáčky v nejprudším svahu. Trať měřila skoro 2 km, končila v půvabném zákoutí hluboké rokliny, ve výši 1300 m. Hustá mlha byla po celý den s nepřetržitým sněžením. Sníh drhnul, proto rychlejší mazání závod vyhrávalo. Trať byla bezpečná v otevřené pláni značného sklonu. Za takovýchto podmínek nemohlo býti ve výkonech značnějších rozdílů. V čele se umístila prvá třída: Hromádka, Cífk a Stehlík. Za nimi následují: Weiss, Myšák, Ascher atd. Časy žen byly vyrovnány. Palmu vítězství získala Hondlová; Šebelová se vyřadila ze soutěže neprojetím branky, což nutno litovati, protože v slalomu podala skvělý výkon. Sjezdový závod se jel dopoledne a slalom po poledni.

Slalom skýtal obraz ryze alpského prostředí. Vytyčen byl poblíže skalnatého vrcholku Svarohu, na příkrém, úplně bezlesém svahu. Naprostá mlha vyvolala potřebu různých opatření. Tak na příklad startér Karel Svoboda musil státi uprostřed slalomové trasy, aby byl slyšen a aspoň částečně viděn

od startu i cíle. Opětne potvrdili naši favorité svoji třídu. Jan Stehlík vracením do branky se připravil o lepší umístění. Vítězem slalomu stal se výborný Cífk, který jel vyrovnaným stylem s vynikajícími časy 28.5 v. a 28.2 v. Překonán byl Aschrem a Hromádkou (27.1 a 27.4) Ovšem, že jsou to pouze výkony druhého kola těchto závodníků.

Překvapením třídy žen byl výkon sl. Haiplikové z HDW Eisenstein, která ve slalomové soutěži zvítězila časy 41.7 a 33. Šebelová měla ještě pozoruhodnější výkon, 32.3 a 34, ale škrtnutý závod sjezdu neprojetí branky.

Soudcovský sbor plzeňského Skiklubu vypočetl umístění ve vlaku, takže již před Plzní provedeno prohlášení výsledků a předány plakety. Stříbrný putovní pohár „Silné šestky“ předal jednatel klubu vítězi Hromádkovi a poděkoval všem za účast. Naprostá spokojenost všech závodníků s provedením prvé „Velké sjezdové ceny Šumavy“ byla pořadajícímu klubu nejlepší odměnou.

Výsledky:

Ženy: 1. Haiplik K., HDW Eisenstein 96.31, 2. Klozarová Eva, LZK Praha 92.85.5, 3. Klozarová Věra, LZK Praha 91.21, 4. Kindlová Evža, S. K. Slavia 90.61.5, 5. Hondlová Dag., KLV. Praha 88.30.5.

II. tř.: 1. Hromádka Ed., KLV Praha 99.63, 2. Cífk Jan, KLV Praha 99.28, 3. Stehlík Leoš, KLV Praha 84.16.5.

II. tř.: 1. Myšák Václ., Č. Skiklub Č. Budějovice 83.23.5, 2. Ascher Zika, LZK Praha 91.89.5, 3. Weiss Lad., S. K. Slavia 88.92, 4. Šíma Jan, V. S. Praha 88.38.5, 5. Votava Zd., KLV Praha 86.12.5, 6. Brabec Kamil, LZK Praha 84.19.5, 7. Berger, ZLK Plzeň 81.02, 8. Bauše Ot., LZK Praha 80.93.5, 9. Štěpánek L., Skiklub Plzeň 76.34.5, 10. Hauba Jar., Skiklub Plzeň 76.17, 11. Keilhofer Otto, HDW 75.64, 12. Kůs Lad., S. K. Plzeň 75.23.5, 13. Kepler Jos., S. K. Slavia 75.01.5, 14. Čihař Karel, S. K. Plzeň 76.24.5,

NEŽÁDEJTE VOSKY — ale

ENO VOSKY

které Svaz lyžařů RČS. doporučuje



MIX - MEDIUM - SKARE - KLISTER



15. Schober Konr., Skiklub Plzeň 72.90, 16. Vejšický Zd., Skiklub Plzeň 72.49.5, 17. Lang Roman, Skiklub Plzeň 70.53.5, 18. Keilhofer W., HDW 67.94.5, 19. Liška Karel, Skiklub Plzeň 67.06.5, 20. Kuehler Karl, HDW 66.51.5, 21. Keilhofer I., HDW 64.45.0.

Soudci: bratři Langové, K. Svoboda, MrPh. N. Hauba.

Veřejný sjezd a slalom na Pustevnách. Pohorská jednota Radhošť a Lyžařský klub Ostrava pořádaly na Pustevnách veřejný závod ve sjezdu a slalomu za velmi příznivých sněhových poměrů. 50 cm krásného prachového sněhu při 2 stup. mrazu tvořilo velmi pěkné podmínky pro závod, kterému jediné vadil silný vítr a ještě ten na štěstí vanul závodníkům do zad. Závod ve sjezdu konal se na známé sjezdové dráze s vrcholu Tanečnice na dolní konec Krabičánek, 2.5 km. Pro slalom, který byl vlastně prvním veřejným závodem toho druhu, pořádaným v Beskydách, byla zvolena trať na prudším svahu louky na Krabičánkách a byla asi 300 m dlouhá.

K závodům přihlásilo se 39 závodníků a 2 závodnice. Překvapením bylo vítězství mladého dorostence Šandery (KČST, M. O.), který ujel sjezdovou trať za 2 min. 18 vt. Mimo konkurenci také startoval R. Jung, lyžařský učitel na Pustevnách, který měl čas 2 min. 21 vt. Loňský vítěz sjezdu, Fr. Wottitz, se závodu nezúčastnil. Favoritem závodu byl F. Štiller, PJR Praha, který byl ve sjezdu i slalomu na 2. místě, v závodě sdruženém obsadil však 1. místo a vyhrál tak putovní cenu Pohorské jednoty Radhošť. Putovní pohár Lyžařského klubu Ostrava získal Oto Šandera KČST Ostrava.

Ve slalomu překvapil pěkným stylem a odvahou Josef Kubiš, PJR. Mor. Ostrava, který získal 1. cenu náskokem 6 a půl bodu před Štillerem. Velmi pěkně jeli též Nacher Makabi, Raclavský a Skorkovský, VS. Brno a J. Wottitz, KČST M. O.

Průběh závodu byl velmi hladký. Závodníci obdrželi věcné ceny a diplomy.

Výsledky: sjezd:

Muži: 1. Šandera Oto, KČST M. O. 2.18, nejlepší čas dne, 2. Štiller F., PJR Praha 2.26, 3. Paprskář Frant., PJR M. O. 2.32, 4. Štěpán Alois, SKI Baťa 2.42, 5. Kubiš Josef, PJR 2.42, 6. Nacher Poldá, Makabi M. O. 2.49, 7. Menšík J., PJR M. O. 2.54.5, 8. Šponar G., KČST Přívoz 2.56.5, 9. Machačka Jar., KČST M. O. 2.58.5, 10. Raclavský Jan, VS. Brno 3.01.

Ženy: 1. Dostálová-Beinhauerová R., VS. Brno 2.46.5, 2. Wernerová Vl., LKO 3.49.

Slalom startovalo 39 závodníků a 2 ženy, závod dokončilo 20 závodníků a 2 ženy: 1. Kubiš Jos., PJR M. O. 28.4, 25, nejlepší čas dne, 2. Štiller Fr., PJR Praha 30.3, 26.8, 3. Nacher L., Makabi M. O. 30.4, 28.2, 4. Raclavský Jan, VS. Brno 27.08, 32.6, 5. Pavlík Robert, KČST Val. Meziříčí 31.28, plus 4 vt. přír., 6. Skorkovský Jar., VS. Brno 31.2, 32.2, 7. Wottitz J., KČST M. O. 33.6, 31.4.

Ženy: 1. Dostálová-Beinhauerová, VS. Brno 33.4, 35.4, 2. Wernerová Vl., LKO M. O. 50.2, 42.6.

Závod sdružený (alpská kombinace): 1. Štiller, 100, 93.5, 96.75 bodů, 2. Kubiš Jos., 89.82, 100, 94.91 bodů,

POŽITEK, KTERÝ NEŠKODÍ

CIGARETOVÁ DUTINKA
S FILTREM

DESTILA

Akc. spol. pro prům. papírenský Olšany

Prodejní kanceláře:
PRAHA II.,
Václavské nám.4.



**PRAVÉ PERSKÉ
A ORIENTÁLSKÉ KOBERCE**

z přímého importu, nejlevněji a se zárukou koupíte u firmy

Ing. J. KRAUS - V. GULESSERIAN

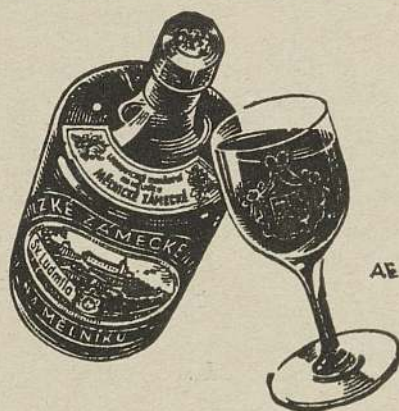
Praha II., Žitná 14, zadní trakt, přizemí.



Žádejte
všude jen
„TRAIL“

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu.

Výrobce: **VILÉM BRAUNS, Praha - Liberec.**



Posilnění a osvěžení v horách přináší víno

Mělnické zámecké
od roku 1753.

Prazdroj

PLZEŇ

pro sportovce
po namáhavém výkonu
uklidní, osvěží
a vzpruží nervy

3. Nacher 86.36, 91.09, 88.25 bodů, 4. Raclavský 80.63, 88.41, 84.52 bodů, 5. Mg. Šejvl, KČST, Vel. Meziříčí 77.84, 81.87, 79.85 bodů, 5. Paprskář Fr. 96.05, 92.37, 79.21, 7. Skorkovský Jar. 67.57, 84.2, 75.88.5.

Veřejný závod o přebor Jeseníků. Lyžařský klub Olomouc uspořádal v neděli 3. února v Nepřívazích, v předhoří Jeseníků, veřejný závod o přebor Jeseníků a přebor Jesenické župy.

Běh na 14 km pro I. a II. tř.: 1. Sobotka, V. S. Brno 56.32 min., 2. Lehnert, L. K. Olomouc 58 min., 3. Pavlíček, V. S. Brno 59.16 min., 4. Kadavý Jar., Český Skiklub Praha 1 hod. 17 sec.

Běh na 8 km pro III. tř.: 1. Lubojacký, V. S. Brno 43.20 min., 2. Alka, L. K. Olomouc 44.12 min., 3. Štěpán, L. K. Olomouc 44.40 min.

Běh na 4 km pro ženy a dorost: ženy: 1. Bortlová, V. S. Brno 21.33 min., 2. Trefůlková, V. S. Brno 22.47 min., 3. Dohnálová, L. K. Olomouc 23.13 min. Dorost: 1. Tušil, KČST Krnov, 2. Bartošek, ČSS Olomouc, 3. Němeček, ČSS. Olomouc.

Skok prostý: 1. Kadavý J., Český Skiklub Praha 220.5 bodů, nejdlejší skok 25.5 m, 2. Lehnert 186.4, 23.5 m, 3. Raclavský, V. S. Brno 177.7, 19 m. Kadavý mimo soutěž 28.5 m.

Sdružený závod: 1. Kadavý J. 361.5 bodů, 2. Lehnert 338.4, 3. Kurti, V. S. Brno 303.9.

Přeborníkem Jeseníků pro r. 1935 stal se Kadavý J., přeborníkem župy Lehnert M. Slavnostní proslov při otevření můstku měl předseda Lyž. klubu Olomouc Dr. Drábek, soudci při skoku p. Novotný a V. Jirků. Návštěva u můstku vzdor nepříznivému počasí asi 1000 osob.

III. Ročník lyžařského závodu L. K. V. S. Praha — oddíl Polička na 18 km o pohár prof. Dr. F. Smotlachy 10. února 1935 v Poličce.

Vítězem jest: Fousek Vít, S. K. Nové Město na Moravě, 1.05.34, získává putovní pohár Prof. Dr. F. Smotlachy a I. cenu: 1. zlatý dukát, věnovaný Spořitelnou m. Poličky, 2. cenu (plaketu) získává Slonek Bohuslav, S. K. Nové Město, 1.05.56.5, 3. cenu (plaketu) Zajíček František, S. K. Nové Město na M., 1.08.13.4, 4. Dr. Spacier Otto, L. K. V. S. Praha, 1.08.22.5, 5. Ing. Dlouhý Sláva, L. K. V. S. Praha, 1.11.16.2, 6. Rohlík Miloslav, S. K. Nové Město, 7. Beneš Josef, L. K. V. S. Polička, 8. Zawislak Julius, Č. V. K. Brno, 9. Rajnoch Rudol, Č. V. K. Brno, 10. Staněk Oldřich, Č. V. K. Brno, 11. Lerbletier Alfréd, Č. V. K. Brno, 12. Fratler Waler, Č. V. K. Brno, 13. Novák Josef, S. K. Polička, 14. Sova Jaromír, Č. V. K. Brno, 15. Starý Svat., Ing., L. K. V. S. Praha, 16. Macek Bohumil, S. K. Polička, 17. Procházka Vladimír, O. Aitutaki Brno, 18. Havlíček Jan, S. K. Polička, 19. Jindřich Vladimír, L. K. V. S. Praha, 20. Smejkal František, K. ČS. T. Polička.

Úrazy při sportu zaviněny jsou nejčastěji přílišnou únavou

K O B O N A

chrání, neboť zvyšuje sílu nervů a výkonnost • Cítíte se volnými a jistými • **K dostání v lékárnách**



Při únavě
Kobona
KOLOVÁ ČOKOLÁDA
vzpruží!

REDAKCE

ČÍSLO 6. vychází 25. března 1935 s obálkou podle fotografie V. Vícha.

OMLOUVÁME SE našim předplatitelům a čtenářům za velmi dlouhé zdržení. Řada překážek, jež ani nelze podrobněji vyličovat, stavěla se tentokráte v cestu včasnému vydání tohoto čísla. Několikrát jsme museli celou jeho strukturu změnit. Zdolání každé překážky, vyřešení každé nově se objevivší otázky znamenalo bolestnou ztrátu dalších dní. Jednou z hlavních příčin jsou ovšem FIS-závody samy a jejich dohra. Těžko je vše najednou zastat. Ztracený čas ovšem rychle nahradíme.

NYNÍ vyjdou v brzkém sledu za sebou tři čísla. Ihned po tomto čísle 6. obdržíte další č. 7., v kterém bude pokračování reportáže z FIS-závodů, kterou jsme z mnoha příčin nemohli vtěsnat do jednoho čísla. Bylo by velmi obsáhlé a zejména drahé. A bezprostředně po čísle 7. vyjde číslo 8. Všechna tato čísla jsou již tiskově připravena. O jejich rychlý sled za sebou nemějte již obav.

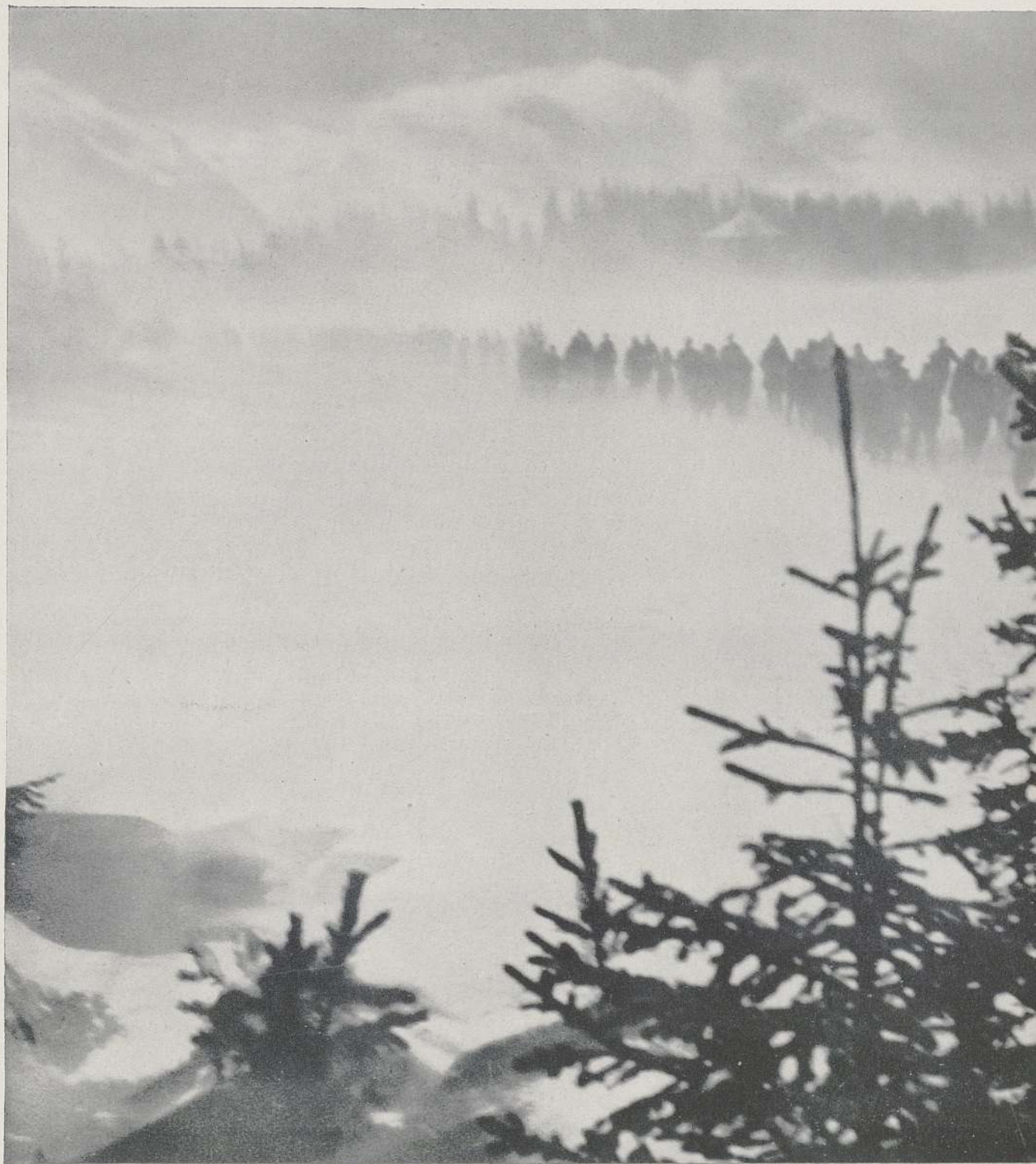
PROSÍME všechny kluby a přispívatele, od nichž jsme obdrželi zprávy a články, aby se na nás nehněvali, nenaleznou-li v tomto čísle své příspěvky. Budou rozhodně v dalších. Jsme místem velmi omezeni.

ZA JÍMAVÝM ZJEVEM bylo, že jsme z FIS-závodů nedostali téměř žádné obrázky našich amatérů. A nevěřili byste, jak těžká shánka byla vůbec po obrázcích z FIS-závodů. A tolik se tam přece fotografovalo. — A myslíte, že vzal také někdo pero do ruky?

Z NEDOSTATKU místa museli jsme se tentokráte omezit na zařazení výsledků FIS-závodů a několika článků, pokud se nám vešly. Další partie následují v č. 7., příp. i v č. 8. Teprve tato dvě, resp. tři čísla dají vám celkový obraz. Nesudte tudíž přetokně ihned. Nebudte jako řada těch rychlých kritiků, kteří spěchali se svými odsudky FIS-závodů tak, že často pak museli — když byli poučeni — i opravovat. Nejčastěji však ani neopravili a omluvili se nám jen soukromým dopisem. Napáchali nám mnoho veřejných škod a domnívají se, že několik soukromých řádek to spraví. Tuto cestu nenastupujte, tuďte shovívaví a zejména objektivní a spravedliví. Posudek o naší reportáži obrazové i slovní si udělejte až si přečtete vše. Dnes tu je jen zlomek.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13.
ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNY 34.474. — PŘEDPLATNÉ NA 10 ČÍSEL KČ 35.—, JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—, MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘIHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120



Nesudte fotografické kvality tohoto snímku, ale jeho motiv: přimhuřte oči a vžijte se do chvíle, kdy sněhová bouře snaží se překazit závody FIS. Ve vichřici, mlze a mracích sněhu táhne nepřetržitá řada tisíců nadšenců přes zamrzlé Štrbské Pleso. Příroda zuřivě útočí již čtvrtý den — a přece nevyhrává. Člověk zůstal vítězem! Ale dovedete si představit, jak mile se pracovalo v takovém počasí, den ode dne horším? (Foto J. Ježek)

NÁŠ DÍK!

Závody FIS 1935 jsou za námi. Nebyl to ani malý, ani snadný úkol. Jeho provedení bylo nadto velmi ztíženo neobyčejnou nepřízní přírody.

Jako předseda Organizačního výboru závodů FIS 1935 děkuji tímto veřejně co nejsrdečněji všem, kdož se o jejich zdar jakkoliv zasloužili a kdož přiložili ruku k našemu společnému dílu.

Děkuji v prvé řadě panu prezidentovi republiky za vzácnou záštitu poskytnutím jeho vysokého protektorátu, děkuji pánům předsedům poslanecké sněmovny a senátu Národního shromáždění, panu ministerskému předsedovi, pánům členům vlády a pánům diplomatickým zástupcům za převzetí funkcí v čestném předsednictvu závodů, děkuji panu zemskému prezidentovi slovenskému a všem pánům členům čestného výboru za převzetí jejich funkcí.

Děkuji dále ministerstvům, státním úřadům a podnikům, zemi slovenské a jejímu zastupitelstvu, okresům, městům a obcím, veřejným korporacím a institucím, i všem ostatním organizacím a tělesům, které nás mnohdy tak vydatně, ba nenahraditelně podporovaly, ať již jejich pomoc se projevila v jakékoliv formě.

Budiž mně dovoleno zvláště vzpomenouti účinné pomoci Státních lázní, Československé armády, Československých státních drah, Československé pošty, četnictva, silniční správy, Tatra-dráhy, tatranských hotelových a lázeňských podniků, Československého rozhlasu, tisku a celé řady jiných institucí veřejných i soukromých.

Vřelý dík vyslovuji i všem sportovním korporacím, všem složkám Svazu lyžařů a zejména všem, kdož osobně pracovali na tomto těžkém díle jak v přípravách, tak na místě samém, všem funkcionářům, pořadatelům, spolupracovníkům, pomocníkům, účastníkům, jakož i všem hostům z ciziny i domova i divákům, kteří nás svojí účastí podpořili.

Za svoji velikou, obětavou a namáhavou práci věru jste si zasloužili většího ohledu od přírody. Kdyby nás byla i ta podpořila, bylo by se objevilo Vaše dílo v daleko krásnějším, ba nezapomenutelném rámci. Bohužel se tak nestalo. V hlavních dnech závodů musili jste nasazovat i všechny síly, abyste krutou nepřízeň přírody přemohli. Ale to jen přidává na hodnotě vašim výkonům.

Mějte všichni náš nejsrdečnější sportovní dík!

Ing. Antonín Jauris,
předseda Svazu lyžařů.

PO VELIKÉM ZÁPASE

Je po velikém zápase a my jej nyní můžeme podrobiti klidnému rozboru. Kdo zvítězil? Především lidé nad živlem. To podtrhujeme. Tak, jak příroda letos na nás útočila, nestalo se nám ještě nikdy. Závody FIS jsou od svého zrození na štíru s počasím. Buď nedostatek sněhu a obleva (Janské lázně, St. Moritz, Lake Placid, Innsbruck, Solleftea), nebo vysoké mrazy (Lahti, Zakopane), letos přistoupila nová varianta: příliš mnoho sněhu a vichřice. Ostatně všechny největší evropské lyžařské podniky byly letos pronásledovány fatální nepřízní počasí. Garmisch-Partenkirchen přes ohromný vojenský aparát nemohl vydržeti útok přírody — ač leží hluboko v údolí — a závody se musily přerušit. Slovanská mistrovství na Bledu přerušena, FIS-závody v Tatrách přerušeny, FIS-závody v Mürren přerušeny. Všude pro vichřice a přivaly sněhu. A vždy byl pořadatelem jiný národ: Němci, Jihoslované, Čechoslováci, Angličané spolu se Švýcary. Ani časově, ani místně, ani klimaticky nebylo zde souvislosti. Jen náhoda.

Když se po závodech mnoho o nich psalo — a řekněme to hned rovnou: mnoho nepravdivého,

nespravedlivého a neodborného — dočetli jsme se i zajímavého konstatování, že s tím počasím to nebylo tak zlé! To mohl ovšem napsat někdo, kdo seděl v teple. Jsme daleci toho, vymlouvat se na počasí, ale musíme ukázat na to, že nám právě počasí rozkládalo organizaci. To bylo pocitováno všude. Dlužno uvážit, že i pořadatelé jsou jen lidé, že trpěli zimou a počasím ne stejně, ale více než kdo jiný, že vzdáleností nemohli ani oni překonávat na kouzelném koberci, nýbrž v autobusu a také na jedné noze, jako každý jiný smrtelník. Musíme ukázat na tvrzení jednoho z praž. německých listů, který nemá příčiny mrhatí superlativy, zejména pokud jde o nás. Ještě ve čtvrtek prohlásil organizaci na silnici za „mustergiltig“. A to ve čtvrtek již notně zlobil sněh. Pak se nečas stupňoval. Čím víc sílil, tím horší byl zápas o silnici. Ale i v neděli by byla silnice i za oněch spoust sněhu vyhověla, nebýt celé řady nesvědomitých automobilistů, kteří se tam (t. j. do výše 1300 m) odvážili bez řetězů a s přetíženými vozy. Viděli jsme čtyřsedadlové staré (ba vysloužilé) vozy, obsazené až osmi osobami, bez řetězů. O tom, jak lehké se za-



VICHŘICE

(Snímky J. Ježek)

Reklamní tabule byly první kořistí větru

Sněhová bouře zle poškodila závody, ale nástupu diváků ke skoku přidala jen na imposantnosti. — Našel-li někdo za takového počasí své sedadlo pokryto sněhem, mohl být přirozeně nespokojen, ale neměl právo se divit



blokuje silnice, nemusíme zde vykládat. Vzpomeňme si jen na letecký den koncem srpna nebo počátkem září 1933, kdy stál takový had přímo v Praze od Prašné brány až do Kbel, na asfaltu, za krásného počasí, v létě, za asistence několika set odborných policistů a kdy bylo po ruce sta telefonů! Divte se pak zablokované horské silnici ve výši 1300 m za sněhové bouře a za náhlého návalu 1500 vozů. Proč se o tom tolik šíříme? Byla-li organizace vzorná (podle přísné německé kritiky), dokud bylo dobré počasí, pak vidíte velmi dobře, že to bylo jen špatné počasí, které si vyžádalo oběti v hladkém chodu ohromného aparátu. Nikdo nepochybuje o tom, že by se všechen provoz řádně odbavil, kdyby nepadaly takové spousty sněhu, že by nikdo nežehral, kdyby mohl sedět v záři prudkého horského sluníčka a opalovat se při čekání na autobus, ať by byly hotely jinak jakkoli přeplněny.

Ale my jsme poslední, kteří v oněch „kdyby“ hledají argumenty. Náš tisk až příliš rychle a přísně ukázal na ony body, kde je třeba uplatnit získané zkušenosti tak, aby se závady už nikdy neopakovaly. Rekriminuje se ovšem krásně a hlavně lehko.

Ba, našli jsme rychle hodně kritiků a soudců. Náhle, z čista jasna stál tu *po závodech* šik odborníků, kteří *by* to všechno udělali jinak a lépe. Nikdo si ovšem nesmí mysliti, že jsme měli oči zavřeny a že nevíme, *kdo* se na to díval a rozumí-li tomu. I mezi žurnalisty. Jeden odborník z Vídně prohlásil za neslýchané, že pořadatelstvo nedalo včas eizím mužstvům k dispozici mapy tratí, takže si je vůbec nemohli projeti!!! (Že to závodní řád zakazuje, ovšem neměl tušení.) — Slyšeli jsme jiného odborníka dávati telefonicky zprávu o alpské kombinaci přesně se všemi čísly a přidati nakonec, že slalom není ještě vypočítán!!! (Čili neměl vůbec ponětí, že alpská kombinace = sjezd + slalom dohromady.) — Slyšeli jsme prudkou výtku jiného muže, že nemá výsledky slalomu, sotva se vrátil ze Studené doliny; když se mu odpovědělo, že se už počítají, poučil nás, že jsme je mohli přece lehce vypočítat nahoře *u startu*!! (myslil si zřejmě, že to lze vypočítat ve výši 1700 m z hlavy jako útratu v kavárně). Tady jsme neváhali říci mu, že v Innsbrucku měli až druhého dne to, co od nás dostane za dvě hodiny po závodě. Takoví lidé nás soudili nejvíce a nejprísněji. Praví odborníci měli docela jiné měřítko. A jejich hlasů si vážíme.

To měřítko! V odsudecích a povýšených kritikách bralo se měřítko světové. Brali je ponejvíce ti, kdo dosud žádné FIS-závody neviděli a očekávali ještě něco víc než všesokolský slet. Byli ovšem zklamáni. FIS-závody 1935 můžeme srovnávat pouze s deseti předcházejícími ročníky FIS-závodů a s ničím jiným. Pak se ovšem celá řada t. zv. negativních stránek promění v pozitivní. Jen si vzpomeňte, vy, kteří jste některý ročník FIS viděli, jaká při něm byla na př. mezinárodní návštěva diváků! Ti, kdo očekávali, že dnes — při valutových závorách a všemožně ztíženém cestování — k nám přijedou zástupy cizinců na pouhé lyžařské závo-

dy, byť to byl téměř světový championát, ukázali jen jedno: že nemají v tomto směru vůbec žádné zkušenosti a že nerozumějí době za mák. Na závody FIS — a bylo jich před našimi již deset — jezdí jen sporá řádka odborníků, která stereotypně navštěvuje všechny, trochu mezinárodní žurnalistiky a nějaký náhodný divák. To bylo vždy, nevyjímaje ani dvojí Olympijské hry, z nich jedny za oceánem (a zkušenosti tam byly doslova tytéž, což je pozoruhodné) a druhé v St. Moritz, městě s tradicí a světovou pověstí. A přece ani ten St. Moritz nemůže říci, že na jeho Zimních Olympijských Hrách (FIS 1928) v roce největší světové konjunkturny bylo víc návštěvníků, než v té době obyčejně St. Moritz mívá. Ba bylo jich vzhledem k špatnému počasí ještě méně než jiná léta. Podívejte se na návštěvu tehdejšího můstku „Olympia“, u města, v údolí, po ruce a podívejte se na návštěvu naši, při čemž náš můstek je skoro 1400 m vysoko, desítky kilometrů vzdálen od nejbližších center a sta kilometrů od velkých měst. A návštěva byla víc než dvojnásobná. Tak se musí měřit! Bylo by ovšem možno srovnávat návštěvu při našich 18 km s návštěvou při finale anglického poháru nebo při závodu Oxford—Cambridge! — Ale jděme dále: Švédsko! Země tak vychvalovaného pořádku! Solleftea, dějiště posledních závodů FIS před našimi. Udělali ti sportovní Švédové něco podobného jako my. Položili závody daleko za hustě obydlené oblasti, až někam k polárnímu kruhu a důsledek: z ciziny kromě členů kongresu (který u nás nebyl — protože se letos vůbec nekonal), cizích mužstev a *několika* (doslova!) žurnalistů *nepřišel nikdo*! A to hosté spali při nedostatku hotelů i ve spacích vozech na nádraží. S tím srovnajte účast ciziny u nás, t. j. cizích mužstev, cizích soukromých účastníků, cizích žurnalistů! — Tohle nikdo nesrovnával, poněvadž to nikdo z těch odborných kritiků prostě neznal. — Ukazovalo se hodně na Innsbruck. Ba, je to správné. I tady mluví srovnání pro nás. Nechoďme ani daleko, zůstaňme u můstku. Srovnajte návštěvu naši (opět: dálka, výška atd.) a návštěvu můstku Isel, tedy na samém okraji Innsbrucku, téměř ve městě, t. j. v hlavním městě země. Podívejme se na naše štafety a na jejich štafety a konečně porovnejme jejich celkovou a zahraniční návštěvu s naší. A to Innsbruck je renomované středisko cizineckého ruchu v Rak. Alpách. A Tatory si teprve tvoří svoji světovou posici. Objektivní srovnání i tady dává nám zadostiučinění. A teď si představte, že by takové závody mohly být u Prahy (že by se skákalo někde na Invalidně), nebo u Brna, či M. Ostravy! Anebo obráceně, že by byli Rakušané musili udělati své FIS-závody na frontě na př. Landeck—St. Anton, nebo Reutte—Elmen, nebo Lienz—Matrei! Když srovnávat, tedy srovnávat poctivě.

Také se docela lehkomyšlně mluvilo o slabé propagandě. Při tom se ovšem zapomnělo, že ta slabá propaganda tam přivedla na 15.000 lidí a 1.500 automobilů, něco, co působilo jako vodní příval. Ti lidé tam v tisících přijeli pravděpodobně vedeni nějakou hvězdou, nebo z náhlého vnuknutí, či z po-



Závod na 18 km vybojován byl za prudké vánice. U startu Nor Trygve Brodahl

A STÁLE SNÍH

(Snímky Press Photo Service, Praha)

A tihle to vyhráli při každém závodu: naši vojáci pracovali ve sněhové bouři, jako by to byl májový dešťík



divné náhody. Všechno — jen ne proto, že o závodech věděli z propagační kampaně, z tisku, z plakátů, z letáků, vývěsek, nálepek, programů, propoší, diapositivů, pohlednic, razítek, rozhlasu atd. Tohle, vážení čtenáři, už není jen zlá vůle: Tatry byly v neděli zaplněny lidmi, že všechny dopravní prostředky praskaly a to jen proto, že nebyla vůbec žádná propaganda!! Více o tom není třeba mluvit. — O návštěvě z ciziny jsme mluvili již vpředu a nesmíme se vyhnout ještě jedné otázce: proč tam lidé nepřišli na celý týden? Odpověď je prostá a časová: *nemají peněz*. Týden v horách není maličkost pro široké vrstvy. Těžko bychom analysovali příčiny, kdyby tam bylo málo lidí v sobotu a neděli, ve dny skoků. Ale ty tisíce nadšenců nám dávají jediné správnou odpověď: zájmu a nadšení je tu plno, nadšení takového, že lidé dovedli celou noc projet ve vlaku, pak se tam celý den rvát se

sněhovou bouří a pak zas celou noc jet zpátky — ale není dost peněz, aby si široké vrstvy mohly udělat ze svého zájmu — týdenní požitek. Proto přijeli bez nároků na lůžko a s jídlem v kapse. — Když vyrazí jednou či dvakrát za zimu o neděli, která se sněhově jen trochu povede, do pražského okolí blízkého i dalekého lyžařská Praha, pak by každé hory praskaly ve všech směrech před tím náporem. A proč ty velké desetitisíce lidí nevezmou ani ty blízké Krkonoše útokem? Odpověď je stejná: *nemají peněz*. O takové podařené neděli potkáte v Motole či Hrdlořezích (tedy ještě uvnitř obvodu Prahy) mládence, který jezdí jako Trenker — a on nikdy Krkonoše ani neviděl! Takové je to dnes. Jen nezavírat násilně oči. Co je císařovo císaři —

Ale čtěte dále úsudek cizincův, úsudek spontánní, který jsme si neobjednali.

GÖSTA MELLIN, STOCKHOLM

NĚKOLIK GLOS

Když švédské mužstvo opouštělo ve středu po FIS-závodech Vysoké Tatry, ozařovalo slunce z jasné modré oblohy nádherné vrcholky. Sníh, roztáhlý předešlého dne, následkem mrazů opět ztuhl. O větru ani potuchy. Krásný zimní den vyvolal skoro u všech mých krajanů hlasité nadšení: „Škoda, že teď musíme pryč, škoda, že závody FIS nezačínají teprve nyní!“

A skutečně, škoda, přeškoda. V tom jim tedy musím dát za pravdu, že závody FIS 1935 měly být zahájeny tak o týden později. Nepříznivé okolnosti, se kterými musili bojovat pořadatelé i účastníci a které konečně i obecenstvu způsobily veliké nepříjemnosti, byly by rázem odstraněny. Pak by také nebylo nastalo ono ovzduší rozladění, které z větší části bylo příčinou útoků, podnikaných na závody a pořadatelstvo, útoků, které mnohdy nesly známky nepřátelského tažení. Počasí letošního týdne FIS vzrostlo najednou přímo na živelní katastrofu a způsobilo tak nenapravitelné škody. Tím byli všichni účastníci vystaveni námahám a obtížím, které musily vyvolati nevoli, poněvadž znemožnily vychutnání čarovných krás Vysokých Tater a radost ze sportovních událostí. Vznikla tak všeobecná podrážděnost a napjatá situace, což by za příznivějšího počasí nikdy nebylo nastalo.

Není ovšem možno zastávat se pořadatelů letošních FIS-závodů proti všemu, co jim bylo vytýkáno. Ostatně jsou sami tak sebekritičtí, že otevřeně přiznávají možnost mnohých zlepšení. Ale objektivní pozorovatelé musí rozhodně odsouditi způsob, jakým pořadatelé byli napadeni. Použil jsem předtím slova „nepřátelské tažení“. Chci jít ještě dále a říci, že některé listy se chovaly tak, jako by měly přímo radost z každého defektu. Působilo to, jakoby daly svým spolupra-

covníkům příkaz, aby dělali z každé blechy velblouda.

To je nesporně špatný úkaz, jestliže zahraniční noviny takovým unfair způsobem postupují, aby vyzdvihly organizační umění svých vlastních lyžařských odborníků, anebo aby se z politických důvodů chopily příležitosti využití pro sebe událost v Československu, která se nezdařila zrovna na 100%. Ale způsob, jakým psaly některé tuzecké noviny, mne udivil na nejvyšší stupeň. Svou kritiku sice oděly do plástíku poučení pro příště a nutně debaty, ale ve skutečnosti to bylo nadsazeno.

Je třeba zcela podle pravdy říci, že závody FIS 1935 nebyly zdaleka špatné, jak se o nich tvrdí. Bylo v nich mnoho krásných a povznášejících momentů; kdo si chce o nich učiniti úsudek, s troškou citu pro spravedlnost a bez zaujatosti, ten je musí hodnotit přece *positivně* a musí vyslovit *uznání* mnohaměsíční přípravné práci pořadatelů.

V této souvislosti je třeba bráti zřetel na obtíže, které Svazu lyžařů vznikly tím, že závody FIS 1935 nemohly být pořádány na základě čistě sportovním, ale že k věci přistoupilo mnoho jiných zájmů, mnoho jiných povinností, mnoho jiných, nelyžařských prací (ubytování, dopravní, propagační organisace, peněžní starosti atd.). Proto právě se pracovní břímě organizační zmohonásovalo proti tomu, co lze nazvatí normální povinností.

Úsilí organisátorů bylo ztíženo ještě tím, že závody byly položeny do Tater. Prosim, aby mně nebylo špatně rozuměno. Jsem nadšeným přítelem Vysokých Tater. Od okamžiku, kdy jsem je poznal, mne to vždy k nim táhne a vždy se nesmírně těším, kdykoliv se mi podaří vkročití do jejich

A STÁLE VICHŘ



A. Sekani

PPS

18 km

Snímek vpravo dole výstižně ilustruje milé prostředí boje na loukách pod Kriváněm; uprostřed je Bohuslav Kadavý, vracející se do cíle a nad ním Švéd Martin Matsbo jedna z hvězd první velikosti



oblasti. Jsem přesvědčen o tom, že Tatry jsou velice vhodným sportovním terénem a pokládám je za pravé eldorádo turistů. *Je jisto, že se stávají stále známějším a oblíbenějším cílem mezinárodního obecnstva.*

Není však možno přehlédnouti fakt, že Tatry pro svou vzdálenost od velkých měst a hustě osídlených oblastí republiky zřejmě nemohou zaručiti takové množství diváků, které by snad jinde učinilo ze závodů FIS podnik po stránce obchodní velice výnosný. Také spoje ve Vysokých Tatrách jsou poněkud obtížné a především přístup z roviny k pásmu klimatických míst a hotelů podél Cesty Slobody je snad postačující pro obyčejný ruch, ale rozhodně je nedostatečný při návalech, vyvolaných populárními událostmi, jako je na příklad FIS.

A přece by snad průběh závodů FIS byl zcela jiný, kdyby bylo možno soustředit je ve Vysokých Tatrách na jednom místě. Mnoho nevole vzniklo jak u účastníků, tak u diváků a především u novinářů proto, že bylo stále třeba jezdit mezi Štrbským Plesem, Starým Smokovcem a Tatranskou Lomnicí. Tím se také vysvětluje, že k rozdělení cen se nedostavil skoro žádný žurnalista a velmi málo závodníků. Nemohli prostě po útrapách dne a po věčném ježdění sem a tam vydati se ještě na novou cestu. Víme, že tatranští obyvatelé podporovali přípravu k závodům skutečně velkorysým způsobem a že pro ně mnoho obětovali, aby umožnili důstojný rámec závodů a chápeme také, že se pořadatelstvo vynasnažilo odvděčiti se jim za to rozdělením závodů na pokud možno nejvíce míst, aby tak po stránce propagační i obchodní každý přišel na své. To se však mohlo státi jen na úkor organizačního plánu, který se tím strašně zkomplikoval.

Je mi však přímo nutností, abych vyzdvihl, že rozhodně nemají pravdu a jistě mluví proti svému přesvědčení ti, kteří dnes Svazu lyžařů vytýkají, že Tatrám uškodil a že závody FIS, tak, jak se odehrály, neznamenají žádnou propagandu pro Tatry. *Jednohlasně pěli žurnalisté všech zemí ve svých novinách chválu Tater a žádná skvrna nepadla na slávu tatranské oblasti. Všude byly líčeny exklusivní hotelové paláce pásma klimatických míst a příští sezona jistě ukáže, že popisy nezůstaly bez výsledku.*

Je mi zvláštním potěšením a pokládám za uznáníhodnou okolnost, že právě zástupci Tater v mnohých případech vystoupili jako obháječi proti přehnaným útokům a že vždy poukazovali na obtíže, které se pořadatelům stavěly v cestu a které je třeba bezpodmínečně uznati. Sám jsem slyšel v Tatrách mnohá tvrdá slova od těch, kteří pod záminkou hájení tatranských zájmů provozovali vlastně nezodpovědnou a sensační žurnalistiku. Bůh nás chraň před takovými přáteli, tak se všeobecně vyslovovali o tom zástupci Tater.

V každém případě a bezpodmínečně plyne ze závodů FIS jedno dobré ponaučení. *Slepá ulička u Štrbského Plesa musí zmizet!* Nedá se popřít nutnost vybudování nové spojovací silnice. Kdyby

tam taková silnice byla, mohla se doprava provádět jedním směrem, to jest z Popradu přes Tatranskou Lomnicí, Starý Smokovec a Tatranskou Poljanku na Štrbské Pleso a ze Štrby zase do Popradu. Tím by bylo možno vyhnouti se provozní zácpě v den skoku a všemu tomu, co z toho vzniklo.

Článek nepíši rozhodně proto, abych poukázal jen na světlé momenty — událo se i mnohé, co se stát nemělo. Dvojsečné bylo na př. rozhodnutí, povolití tolika domácím závodníkům účast. Je pravda, že tím bylo světu ukázáno, do jaké míry se Československo stalo zemí lyžařského sportu, který se tu stal národním sportem v nejlepší slova smyslu. Obdivuhodný byl také způsob, kterým většina těchto účastníků bez vyhlídky na cenu nebo umístění úplně absolvovala zejména dlouhé tratě. Ale bohužel se všechno pro veliký počet domácích protahovalo tak, že to bylo někdy až nepříjemné. Jak jsem se doslechl, má býti nyní stanovena podmínka, že pořadající země smí přihlásit pro každý druh závodů nejvýše 50 svých účastníků. — Není pochyby o tom, že pořadatelé FIS měli dobrou vůli změnit to, na co byli upozorněni a pokud to byly nedostatky odstranitelné. Bohužel to většinou nebylo možné.

Vedení, resp. kongres FIS nemohu ušetřit jedné výtky. Způsobil totiž pořadatelům závodu FIS 1935 jistou škodu tím, že závody rozdělil. Opětne položení sjezdu a slalomu do Švýcar působí skoro jako nepřipustné favorisování této země. Každopádně však se tím oslabil zájem střední Evropy o Tatry, poněvadž ve střední Evropě se právě tyto dva posléze jmenované závody nejvíce pěstují. Naopak ponechání jich Tatrám by bylo značně zvýšilo zájem. (Zatím co závody ve švédském Solleftea 1934 tím netrpěly, poněvadž je sjezd a slalom ve Švédsku skoro neznám, hraje tato okolnost ve střední Evropě velikou úlohu.)

Rozhodně si však všichni zahraniční hosté odvezli domů jako pozitivní dojem vzpomínku na pohostinství a zájem, s jakým v Československu byli přijati. To jistě většinu z nich dříve či později přivede opět do Československa. V každém případě vykonaly FIS-závody 1935 dobrý kus propagační práce pro Vysoké Tatry a pro Československo. Jestliže se okamžitě po závodech objevily hlasy, nespokojené s jejich provedením, nesmíme při tom zapomenout, že Vys. Tatry samy odnesly si úspěch 100%, jak po stránce přírodní, tak po stránce mezinárodního komfortu. A k tomu přistupuje jako veliký propagační zisk ona intenzivní propagační kampaň, prováděná dlouho před závody. Podle mého názoru vykonali jste dobrý čin pro své nejkrásnější hory.

(Přeložil Ing. St. Procházka.)

K tomu několik slov: sledovali jsme pečlivě domácí i zahraniční tisk. Dobře víme, které a jaké noviny jak psaly. I mezi nepřátelským tiskem je mnoho pozitivních hlasů. Určitý druh tisku maďarského, německého a — bohužel — i polského musí však být ostrým z profesionální povinnosti. Tomu dnes přece každý rozumí. Tím více vynikají objektivní posudky.



DEN ARMÁDY

Ve čtvrtek 14. února 1935 obdržel 3. horský pluk v Popradě prapor z rukou ministra národní obrany B. Bradáče. Hořejší snímek zachycuje okamžik, kdy pluk. Kouklík přijímá prapor, na němž je i stuha Svazu lyžařů. — Pluk na nový prapor ihned přísahal. — Pak dekoroval ministr B. Bradáč komandanta Oestgarda řádem Bílého lva

(Snímky Press Photo Service, Praha)



ŠTAFETY

Bylo přesně 13 hodin ve středu 13. února, když po uvítání oficiálních hostů rozlehly se na závodisti v Tatranské Lomnici zvuky našich státních hymen a československá vlajka letěla vzhůru. Před ní stáli seřazení první mužové dvanácti štafet. Prostor byl volný, pláště letěly dále, startérův červený praporek objevil se ve výši, ruce časoměřičů na stopkách a přístrojích — vteřina — a už se běží v pestrém tlumu. Za tři, čtyři vteřiny je celé pole v lese z dohledu. Tak to začalo.

Přihlášeno bylo 14 štafet. Francouzi však svůj start na štafetách odvolali a italský telegram, odříkající vůbec účast Itálie na závodech, přišel právě před startem. Nastoupilo tudíž jen 12 mužstev, která vylosována takto: 1. Maďarsko, 2. Rakousko, 3. Československo, 4. Finsko, 5. Lotyšsko, 6. Jugoslavie, 7. Rumunsko, 8. Švédsko, 9. Norsko, 10. Polsko, 11. Německo, 12. Francie, 13. Itálie, 14. Československo — HDW.

Závodisti v Tatr. Lomnici, na rovince poblíže státního Kúpelného domu, bylo dobře upraveno; pro hosty zřízeny dřevěné tribuny po obou stranách, obecenstvo hustě obsadilo bariéry (bohužel mnoho lidí se domnívá, že bariéry jsou proto, aby se přelézaly!), v cílové čáře stan pro časoměřiče a soudce, vedle vojenská telef. centrála, rozhlasový vůz (pro přenos do vysílacích stanic), informační tabule, na vhodných místech buffety atd. Závodisti je ve svém nejužším místě asi 40 m široké, vroubeno je dvěma řadami stožárů s vlajkami startujících států, uprostřed prostoru hlavní stožár s československou vlajkou. Závodníci jsou koncentrováni v Kúpelném domě, odkud přicházejí přímo ke startu. Po absolvování svých úseků mají k dispozici sprchy, teplé koupele a všechno ošetření, samozřejmě i lékařské. V Kúpelném domě funguje i závodní tisková služba, která vydává po projetí úseků ihned zprávy.

Při startu stál Maďar Emánuel (1) na pravém a Čechoslovák z HDW G. Berauer (14) na levém křídle. Jakmile mávnul Jarolímek svým startovním praporkem, pole vyrazilo a za krátkou chvíli modrá košile Fina Husu objevila se vpředu. Od této chvíle nepustili Finové nikoho před sebe. Do lesního průseku bylo od startu asi 150 m volné pláně a k naší radosti do lesa vletěl za Finem náš Musil a za ním teprve Nor Brodahl. Tento okamžik byl svědkem našeho nejlepšího místa v celém závodě. Přirozeně to netrvalo dlouho. Brodahl brzo zaujal druhé, po něm pak Švéd Moritz třetí místo a Musil jel čtvrtý, v čele Středoevropanů, za ním bojovali urputně Polák Karpiel a Rakušan Hauser. Neuplynuly ještě tři čtvrti hodiny, když se modrá finská košile se startovním číslem 4 objevila v závodisti: Husu v čase 42:42. Karppinen přejímá šáteček a přátelsky pádnou ránu svého vůdce Palmrose, načež se dává na plavný úprk z našeho dohledu. Finové předávali vesměs tak, že dojíždějící muž vyňal šátek z kapsy, vložil do ruky přejímajícího, který si jej sám vsunul bezpečně do kapsy. Tento způsob považujeme roz-

hodně za lepší, než způsob švédský, kdy dojíždějící sám vsunul přejímajícímu šátek do jeho kapsy. Zde může snadno nastat nedopatření, nebo aspoň zdržení. Tolik je jisto, že každý, kdo není kapsářem z povolání, dovede bezpečně sahat jen do své vlastní kapsy. — Více než o půl minuty ujel Husu Brodahlovi (čas 43.21) a Iversen, který přejal po něm, pak ještě ztratil. — A nyní k naší radosti přijíždí pohromadě Švéd Moritz a náš Musil. Musil je však přece jen o dvě vteřiny rychlejší; do druhé etapy jdeme tedy třetí: je to Kadavý. Náskoku se však dlouho netěšíme. Náš čas 43.46, švédský 43.48. Švéd Larson brzo ukazuje Kadavému, že mistři jsou na severu. Zústaňme chvíli u obdivuhodného výkonu Musilova: jen minutu a čtyři vteřiny dovolil utéci Finovi! Kadavý musil povoliti Karppinenovi bez jedné vteřiny plně čtyři minuty, Šimůnek byl o 3:37 horší než Liikkanen a Bartoň zůstal za Nurmelou o 3:19. Měříme-li na vítězném mužstvu, pak Musil byl beze sporu našim nejlepším mužem. Zajímavo je, že na jeho úseku, ačkoliv byl celkově lehčí, byly vesměs horší časy, než na druhém úseku, ačkoliv ten byl terénově horší a celkem těžší; ovšem: *sjezdyl!* — Za námi přijela druhá štafeta naší vlajky, HDW, o minutu a osm vteřin horší, pak šestí Rakušané, sedmí Poláci a teprve pak jako osmí Němci. Wörndle jel velmi špatně (čas 47.10), byl o 3.24 horší než Musil a o 4.28 horší než Husu. Kdyby byla německá štafeta celá jela průměrně tak, jako její první muž, pak by skončila někde u desátého místa. Ale druzí její muži jeli obdivuhodně v pravých severských časech! Devátí byli Jihoslované, desátí Rumuni, jedenáctí Maďari a poslední Lotyš.

Po startu musilo obecenstvo čekat skoro 43 minuty na návrat prvního závodníka; nyní činil interval mezi odjezdem posledního a příjezdem prvního pouhých 28 minut a 40 vteřin. Opět to byla modrá košile Finů, která se objevila prvá mezi bariérami. Karppinen předal Liikkanenovi. Karppinen jel dosud nejlepší čas závodu, který pak zůstal nejlepším časem Finů a v celku byl překonán jen časem Hagenovým. Finská štafeta, projíždějící linií časoměřičů, má 1.21.44; Norové potřebovali však 1.23.21, neboť Iversen ztratil další minutu; Švédové mají ve visírce čas 1.25.00 a Češi 1.26.52; Němec Leupold (39.58) jel skvělý závod, byl o dvě vteřiny lepší než Iversen a druhým mužem tohoto kola, posunul nám německou pozici na samá záda (1.27.08). Šimůnek vybíhal — stále ještě v čele „Střední Evropy“ — maje Němce Motze o pouhých 16 vteřin za sebou. — Druhá čl. štafeta (HDW) odpadla na šesté místo (1.27.33), Rakušané zůstali zásluhou Gadnerovou ještě před Poláky. Devátá Jugoslavie, desáté Rumunsko; Lotyš se posunuli na jedenácté místo, zanechavše na konci Maďary, kteří jeli v celku opravdu bídně (pouze jejich finalista jel pod 50 minut!).

Třetí přestávka trvala jen bez čtyřech vteřin 20 minut. Finové stále v čele. V zorném poli mají 2.02.49. Norové zase ztratili; zvětšili svoji pohle-



Nor Hans Vinjarengen, výborně umístěný ve sdruženém běhu, skočil 71 m, bohužel však upadl; stejný osud stihl i jeho kamarády Roena a Hoffsbakkena; i přes tuto smůlu zavlála však norská vlajka nad sdruženým závodem

J. Ježek

PPS

„Hlediště“ Jarolím-kova můstku v jediné chvíli závodu ve skoku prostém, kdy zazářilo na několik okamžiků slunce. Jaké však bylo i v této jasné chvíli „bezvětří“, vidíte na vlajkách



dávku na 2 minuty a 2 vteřiny, mají čas 2.04.51; třetí Švédové 2.06.12; čtvrtí jsou již Němci: Motz vyjžděje, byl u nás passivní 16 vteřinami, vrátil se však se ziskem 24 vteřin, čili byl o 40 vteřin lepší než Šimůnek; Němci měli na čáře 2.11.05, naši jako pátí 2.11.29. Bartoň nervosně očekával Šimůnka po odjezdu Bognerové a pustil se do něho při výstupu ke Grandholetu Praha velmi nadějně. Bogner však měl dosti sil odraziti útoky svého nemocí zesláblého soupeře. Šestí byli u soudečů naši Němci v čase 2.13.25. Ackermann hodně ztratil na Šimůnkovi, ale Rakušané je nemohli ohrožit, neboť odpadli zatím na osmé místo (2.18.28); na sedmé se posunuli Poláci ani ne tak zásluhou Górski-ho, který jel sotva průměrně, jako „zásluhou“ Rakušana Radachera, který jel velmi špatně. (Stejně ovšem lze říci totéž o předcházejícím Polákovi Berychovi, který „vytvořil“ ve sloupci polských časů tento kuriosní zjev: štafetová trať měla dva okruhy, na východním se jelo vesměs v horších časech, na západním v lepších; jediný Polák Berych měl na západním okruhu horší čas, než jeho kamarádi na východním). Pořadí dalších zůstalo: devátá Jugoslavie, desáté Rumunsko, jedenácté Lotyšsko a poslední Maďarsko.

Poslední přestávka byla nejkratší: pouhých 9 minut a 19 vteřin. V této chvíli změnilo závodističtvo dokonale svůj obraz. Obecenstvu za bariérami bylo dovoleno vstoupiti mezi ně, ovšem jen do uctivé vzdálenosti za cílovou čáru. Silná skupina fotografů zaujala střed, sedlo a klečelo se na zemi a pořadatelům v prvním okamžiku jistě vstávaly vlasy na hlavě. Ale brzo zavládl pořádek. Cílový prostor byl pak dokonale čistý a špalír se táhl daleko za Kúpelný dom k silnici. Netrvalo dlouho a zazněla trubka, ohlašující Nurmelu, finského finalistu, který za jásotu obecenstva vpadl prvý do cíle, aby doplnil vítězný čas finské štafety na 2.42.30. Sám však nejel ani nejlepší čas dne, ani nejlepší čas finský. Ve svém mužstvu byl časově druhý, ve svém

kole časově třetí a na své (západní) trati, jakož i celkově čtvrtý: 39.41. (Pod 40 minut jelo celkem jen pět mužů: pátým byl Němec Leupold ve druhém kole: 39.58). Pouhých 47 vteřin za ním doslova vletěl do cíle Nor Hagen v rekordním čase dne 38.26, jímž dotáhl norský čas na 2.43.17. Když vyjžděl, měl proti Finům zpoždění 2.02, když dojel, pouze 0.47! Získal 1.15! Na každém kilometru trati doháněl Nurmelu o sedm a půl vteřiny a víme, že to byl jeho skutečný průměrný zisk při výstupu i sjezdu! Ale přece se mu nepodařilo. Ostatně není divu; jediný muž těžko napraví to, co se nepodařilo třem (kteří byli nesporně z nejlepšího norského materiálu), pokud tento muž je také jen z masa a kostí. Třetí byli Švédové: 2.46.53. A nyní jsme napjatě čekali jak skončí zápas českého a německého „B“. Zprávy o Bartoňově výstupu, pokud včas došly, nezněly právě beznadějně, proto ono očekávání. A těch několik smrtelníků, kteří se z telefonu dověděli, že nahoře na začátku sjezdu už to tak dobré s Bartoněm není, přece jen doufali, že cestou dolů něco trhne. Bohužel jsme čekali marně. Po Švédovi Englundovi (pozdějším vítězi na 50 km) objevil se Bogner ve druhém nejlepším čase finale a třetím nejlepším čase dne 39.29, jímž postavil Německo na čtvrté místo: 2.50.34. Nedivte se: Němci měli dva z pěti nejlepších časů dne. (Třetí Švédové měli svůj nejlepší čas teprve sedmý a vůbec všechny nad 40 min.!). Jestliže jsme již pátí, dobrá — ale to čekání na Bartoně, jež trvalo skoro čtyři minuty (celkový čas 2.54.29), vlilo málo radosti do našeho obecenstva. Porážka HDW, Polska a Rakouska byla jen malou útěchou. Pořadí ostatních se nezměnilo. Nic naplat, Němci byli lepší. Neomlouváme, jen konstatujeme, že jsme měli smůlu: Novák ležel s chřípkou a Bartoň ji ještě měl, ostatně ani Šimůnek, ani Kadavý nebyli ve své kůži. To všechno se sice vědělo předem, ale Musil to tak dobře načal a proto se doufalo. Ostatně, kdy se nedoufá?

Kal

18 KM

Už téměř celý předcházející den sypal se sněh. Pořadatelé, vydávající se za jitřního šera na trať, přivítání byli na Plese nevlídnou, ba prudkou vánicí. Dvě otázky čekaly v tu chvíli na odpověď: co bude se závodem? Pojede se! — A pojede-li se tedy, jakou odplatu vezmou Norové za těsnou porážku ve štafetě? Vánice nepřestávala, naopak sílila. Stadion Jarolínkova můstku byl celkem chráněným místem, neboť vítr přicházel od severozápadu. „Chráněné místo“ je ve výši skoro 1400 m ovšem pojmem velmi relativním. Všude spousty sněhu. Doprava po Cestě Slobody šla v závějích pomalu a mnohý z diváků dával raději přednost teplému přístřeší před pohledem na hvězdy mezinárodního lyžařského nebe. Přes to — odhadovali novináři, kteří mají z kopané zkušenější oko — dostavilo se asi 1200 diváků ke startu, někdo viděl 2000, někdo necelý 1000, těžko říci. Mnoho lidí

bylo i na různých bodech trati, kterou popisujeme na jiném místě. Start určen na 10. hodinu a stopky zmáčknuty skutečně přesně. Mnozí z diváků měli s počasím a jeho nepříjemnými zásahy tolik starostí, že skutečně prvé okamžiky startu propásli. Startovní stůl, stojící nechráněný uprostřed stadionu, byl téměř neustále pod sněhem. Stopky bylo nutno bez přestání utírat, jeden pohyb sem, druhý tam, přečíst čas, vyvolat, utřít, sem, tam, přečíst, vyvolat, utřít, tak to šlo bez přestání od desíti hodin do půl dvanácté. Na čepicích a ramenou startérů vysoké vrstvy sněhu. Pak se už ani nesnažili je otřepávat. Závodníci se ukázněně řadili a celkem vládlo ticho. Ten tam byl známý startovní pokřik při odjezdu hvězd. Až tak po hodině, když sporým divákům otrnulo, se rozproudilo trochu života a ozvaly se hlasy. Jednotvárná ceremonie startu se opakovala za neúprosného tikotu stopky



Nor Oddbjörn Hagen,
vítěz sdruženého závodu



Nor Birger Ruud,
vítěz v prostém skoku



Švéd Olov Vikén



Němec Meinel
(Snímky Press Photo Service, Praha)

a ještě neúprosnějšího řízení větru. — Trať byla časně projeta vojskem a technickým pořadatelstvem. Označení bylo neobvykle husté. Nikdo se nemohl ani na krok uchýlit s trati. Kontroly byly na místě, telefon běžel, sanitní a zásobovací stanice přesně fungovaly. Za pěkného počasí — jaký by to byl požitek pro závodníky, diváky i pro pořadatele, jakou radost by měli tihle poslední z hotového díla. Takhle ji měli sice také, neboť pod ošlehanými tvářemi to hrálo uspokojením, že se nedali, ale přece jen se do úst drala slova, jež nebývají ve slovnících. Stopa byla stále udržována. Povídání v některých novinách o tom, jak někteří závodníci „prošlapávali“, bylo právě jen povídáním. Na trati byly do poslední chvíle v činnosti celé kolony „stopařů“ vojenských i civilních. A když už se závod jel, byla řada závodníků dosti hustá, aby se stopa udržela v dobré sjízdnosti. Ale přes to byla v kritických místech stále obnovována. Na to si ostatně nikdo slovem nepostěžoval. Jinde uvádíme, jak zejména cizí závodníci trať ocenili. O mazání ani nemluvíme. Někdo trefil, jiný nikoli. V celku to však nebyl problém, protože konsistence sněhu byla téměř všude stejná. Při 50 km to bylo něco jiného!

První závodník, který se vrátil do cíle, byl Němec Leupold se startovním číslem 4. V tu chvíli odstartovali závodníci s čísly kolem 200. Na trati se bojovalo houževnatě. Norové nasadili ohromné tempo. Většinou měli vysoká čísla, což udrželo diváky v napětí až do konce závodu. Doslova do konce, neboť souboj Hagen—Karppinen čili Norsko—Finsko odehrával se na samém závěru dlouhého řetězu závodníků. Hagen vletěl do cíle jako jeden z posledních s číslem 297, ale sotva se otrásl, už tu byl Karppinen s číslem 301. Tedy zase Finsko! — Dlouho držel nejlepší čas Švéd Matsbo, který přijel do cíle po Vinjarengovi

osmý. Dlouho, téměř do konce, kdy najednou norská trojka Hoffsbakken, Vestad a Hagen s čísly 261, 286 a 297 přidržela trojnásobné stínítko před jasem jeho hvězdy; ale dlouho to netrvalo; na všechny si posvítil Fin Karppinen. A tak se Matsbo ocitl v několika okamžicích až na pátém místě. — První z Čechoslováků byl v cíli Otakar Německý (č. 8), aspoň to, jinak byl až 92. Jedenáctý přijel Ackermann (49) z HDW a dost dlouho držel svůj dosti dobrý čas, pak mu zkazil radost B. Kadavý (86) a tomu Horn (102), všechny pak potřel Cyril Musil (č. 200). Ani G. Berauer, který dobře běžel, nestačil na Musila, který čestně skončil na 13. místě. Nomen omen — Musil musil i zde ustoupiti Němcům z říše pokud jde o zápas Střední Evropy: Motz a Bogner vsunuli se na 7. a 12. místo před Cyrila v šik Severanů. A Bogner jen o pouhé tři vteřiny! Ale řada věhlasných Norů, Švédů a Finů je za Musilem: Valonen, Vinjarengen, Hatten, Liikkanen, Viklund, Larsson, Moritz, Pälli. První Rakušan R. Matt je také za ním (15), ale před Berauerem, prvním z HDW. První Polák, Górski, je až 23. A první Švýcar Sonderegger dokonce 25. Podle prvých tedy: Finsko, Norsko, Švédsko, Německo, Československo, Rakousko, HDW, Polsko, Švýcarsko, Francie, Jugoslavie, Rumunsko, Lotyšsko, Maďarsko. — Pr. Tgbl. ovšem pohotově vypočítal, že *průměr prvých pěti Čechů a pěti čsl. Němců* mluví o minutu a čtyři vteřiny pro Němce a že zejména *poslední tři muži závodu náleželi Svazu*. Na to říkáme Pr. Tgbl., že Svazu náleží ne tři, ale 29 posledních mužů! To nás nermoutí. Musil dovedl jeti skoro o dvě a půl minuty lépe než Berauer a to zas tedy mluví pro nás. A při tom celý šik našich nejlepších se musil z nepřízně osudu na Musilův boj jen dívat, ba některým nebylo ani to dopřáno.

O tom si příště ještě něco řekneme.

Kal

ZÁVOD SDRUŽENÝ

Kombinace je vedle skoku prostého stará doména Norů. Ani letos se nepodařilo vyrvat jim tuto posici. V posledních letech jsou velmi vážnými konkurenty Norů Finové. Necelých pět bodů dělí prvního muže Finů od prvního muže norského. Přes to však tři z prvých pěti míst a čtyři z prvých deseti potvrzují dostatečně norskou převahu, zejména však fakt, že celé norské mužstvo pro kombinaci je v deseti prvých místech. A v tom je Vinjarengenův pád při skoku 71 m, pozoruhodný pád borce, kterého mezinárodní lyžařská veřejnost není zvyklá vidět sbírat se se zemí! Kdyby bylo Vinjarengena nestihlo toto neštěstí, byla by převaha Norů ještě drtivější. Bylo by otrěseno, ba posunuto druhé místo Valonenovo, který byl v běhu pouze o dvě místa vpředu a měl náskok pouhých $5\frac{1}{4}$ bodů. S hlediska Vinjarengena pádu musíme se dívat i na třetí místo Bognerovo, z něhož bylo v Německu tolik jásotu. Nejbližší Němci jsou pak za Bognerem až na 13. a 16. místě.

Stejně ovšem nejbližší a jediný další Fin je za Valonenem až na 12. místě. — V deseti prvých jsou tedy 4 Norové, 1 Fin, 1 Němec, 1 Rakušan, 1 Polák, *ale 2 Čechoslováci* a to na velmi dobrých místech 6. a 8. (Lahr a Berauer z HDW), jeden před Rakouskem a oba před Polskem. Z nich Berauer měl po běhu daleko lepší místo (9.), hned za Vinjarengem, kdežto Lahr měl málo nadějí, jsa až 23. Zato však Lahr znamenitě skákal. Jeho délky patří mezi nejlepší výkony sruženého skoku a jeho styl byl výborný. Berauer byl proti němu ve skoku o mnoho slabší. — A nyní se zastavme u našich hochů. Cífka, Bartoň a Hromádka byli nemocní a vůbec nestartovali. R. Vrána byl v běhu až 29., což by konečně nebylo tak překvapující v oné konkurenci Severanů (vždyť i Bronislav Czech byl v běhu až za ním 33.), bohužel však při druhém skoku, jímž se chtěl posunout mocně kupředu, upadl. Byl to po Vinjarengnově 71 m (s pádem) druhý největší rozmach sruženého



Nor Oddbjörn Hagen, vítěz kombinace



Němec Motz, první Středoevropan v 18 km

JAK SE VRACELI Z 18 KM
(Snímky Press Photo Service, Praha)

Fin Klaes Karppinen, vítěz 18 km



Nor Olaf Hoffsbakken, třetí muž 18 km



skoku, 68.5 m. Pak se ovšem tíživě objevilo jeho místo z běhu a skončil až 23. — Potom se tedy na špičce našich objevili B. Kadavý a J. Lukeš. Kadavý měl dobré místo v běhu (16.), skákal však hůře než Lukeš, který naproti tomu byl v běhu až daleko za ním, ba i za Vránou (37.), ale skákal mnohem lépe a dále. Získali jsme tedy jen 14. a 15. místo v kombinaci, slabě podporované Hanušem a Šrubařem až na 19. a 20. místě.

Dovedli jsme ve štafetách, v 18 km, ve skoku i v 50 km — ač značně oslabeni absencí svých nemocných předních závodníků — znovu potvrditi svoji převahu nad HDW, ale v kombinaci se nám to nepodařilo.

První místo patří tedy Norům. První Fin je 2., první Němec 3., Čechoslovák 6., Rakušan 7., Polák 9. (první muž Svazu 14.), Švýcar až 22., Jihoslován 27., Rumun 31.

Běh sdruženého závodu byl spojen s prostým během na 18 km. Skok konal se v sobotu 16. února za velmi špatného počasí. Obecenstva sešlo se dosti, mnohem více, než jinak činí naše obvyklé návštěvy. Celkem možno označiti tuto návštěvu

za poloviční, než byla následujícího dne u skoku prostého. Pořad zahájen přesně. Místní rozhlas i ukazatelé čísel, obojí poskytovalo dobrou informaci. Skákalo se z kratšího nájezdu. Délky byly všeobecně větší, než následujícího dne. Sníh a fičící vítr velmi vadil závodníkům. Ba stalo se, že Švýcar Bernath po náhlém úderu větru upadl již na nájezdu a spadnul se stolu můstku přes hranu téměř na fotografy, nic ovšem netušící. Ale dobře to dopadlo. Pádů byla vůbec veliká hojnost, ale vše skončilo šťastně. Sanitní saně téměř nezakročovaly, jednou jim dokonce jejich oběť po několika metrech jízdy zdráva vyskočila na obě nohy za bouřlivého jásotu obecenstva. Přes špatné počasí byla nálada obecenstva i závodčích velmi dobrá, kontakt znamenitý. Norové po skončení závodu dokonce se pokoušeli o taneční evoluce se skokačkami a v párech, držíce se za ruce, uprostřed amfiteátru. A nad tím fičel vítr a sypal se sníh. A výborné vysvědčení musí dostat vlajky na vrcholu nájezdové věže: vydržely ten úžasný útok větru po dobu tří, či čtyř hodin. Ale ten pekelný hluk, který tropily startérům!

Kal

SKOK

Od časného rána byla celá armáda pracovníků na můstku. Mohutná vichřice přinášela mračna sněhu a zasypávala jimi poměrně dosti chráněný prostor můstku. Všude, doslova všude leželo plno sněhu. Věž, schody, tribuny, vše zasypáno. Není divu, že hlavní zřetel věnován byl úpravě vlastního můstku. Na doskočišti a přechodu bez ustání se pracovalo. Sotva ustoupila jedna řada pracovníků, již nastupovala druhá. Všem, kteří se zde ve vánci dřeli, patří svrchované uznání. Svojně zde pracovali vojáci a četníci s pořadateli a funkcionáři, z nichž mnozí neměli od rána až do odpoledne sousta v ústech. Nejistota, bude-li moci býti závod za těchto povětrnostních podmínek proveden a nepracují-li tedy nadarmo, zvyšovala hodnotu jejich výkonu. Od rána přicházeli diváci. Pro ty tisíce, které zaplnily prostory můstku před zahájením závodu, bylo by skutečně bolestným rozhodnutím o odkladu závodu. A mnoho k tomu již nechybělo. Kdo v oné vichřici šel přes otevřené a nechráněné Štrbské Pleso, prodíraje se mračny sněhu a zápase s divokými poryvy větru, neměl věru valné naděje, že uvidí vrcholné výkony lyžařského umění. Start musil býti o hodinu odložen, aby obecenstvo, kruté postižené dopravními defekty, způsobenými přívalem sněhu na silnicích a dokončující pěšky poslední úsek své cesty, nebylo připraveno o ovoce své námahy. Tento odklad byl namnoze nepříznivě posuzován. Můstek byl však včas připraven a celý aparát byl na místě. Konečně rozlehly se hymny nad údolím Mlynice. V té chvíli poprvé ustaly divoké útoky vichřice. Ba zdálo se, že nastává obrat k lepšímu. Bohužel, tato přestávka měla jen velmi krátké trvání. Vichřice jako by nabírala sil k novým úderům. Dolehla za chvíli se zdvojenou

silou. Na nájezdové věži, ve výši 1400 m, vál vichr, ničím nezadržovaný, příšernou silou. Říci, že dvě mohutné státní vlajky na jejím vrcholu vlály, bylo by slabé. Ty stály ve směru větru, jako by byly z plechu. A hluk, který působily, byl velmi málo povzbuzujícím doprovodem. Sotva dozněly hymny, letěl vzduchem první skokan. Dva, či tři skoky na zkoušku a už začal mohutný zápas lidí s větrem a lidí mezi sebou. Při skoku sdruženém užilo se již kratšího nájezdu, což je samozřejmé. Ale pro skok prostý musil býti nájezd ještě více zkrácen, zatím co za normálních okolností byl by býval prodloužen. Na délkách bylo to ihned znáti. Nedosáhly délek skoku sdruženého. Doskočiště bylo vysokým lesem dosti chráněno proti náhlým úderům větru; bohužel nelze totéž říci o nájezdu a dráze skokanů ve vzduchu. Mnohý méně zdatný, nebo tělesně lehčí skokan těžce s větrem zápolil. Skok — stará doména Norů — stal se ovšem jejich jistou kořistí. Ruud, Andersen a Anderson, Gundersen a Hofsbakken skvěle reprezentovali norskou školu a třídu. Žádný z nich sice nedosáhl ani 60 m, ale předvedli jisté a bezvadné umění i za tak těžkých podmínek. Výkon Poláka St. Marusarze, který dovedl rozraziti norský šik umístěním na čtvrtém místě, zasluhuje svrchovaného obdivu. Posice Švédů na šestém a sedmém místě celkem odpovídá. Zato však výkon Němce Meinela zasluhuje zvláštní zmínky. Dovedl za sebou zanechat tři Nory známých jmen: Hofsbakkena, Soerensena a Vinjarengena. Kvalita Bronislava Czecha je známa. Z našich příjemně překvapil ostravský Steinmüller, který je na 12. místě jen o bod za Czechem, před dvěma Nory, dvěma Švédy, všemi Švýcary, některými

ŠTAFETY

Nahoře:

První kroky FIS závodů: hromadný start. V tomto okamžiku je Fin Husu ještě hodně vzadu. V nejbližší chvíli šel rasantně vpřed. V místech, kde vidíte poslední diváky, již byl v čele



Druhý snímek:

Šimůnek předává Bartoňovi



Třetí snímek:

Švéd Larson předává Matsbovi. Pozorujte, že Švédové předávají tak, že dojeví muž vstrčí sám šátek svému následovníkovi do kapsy



Dole:

Nástup k finskému finale: Karppinen předává Nurmelovi za přátelské asistence finského vůdce Palmrose



(Snímky Press Photo Service, Praha)

Němci, Rakušany, Poláky, který před sebe nepustil ani výborného Fina Valonena atd. Bartoň a Lukeš doplnili naše trio na 16. a 14. místě. První muž HDW, Lahr, je až 25. Z Rakušanů upadli dva znamenití borci Mariacher a Höll, z Poláků Luszczyk. Pověst Rakouska zachránil Aschenwald, umístivší se těsně před Br. Czechem na desátém místě. Bojovalo se úporně. — Obecenstvo, lemující doskočiště v imposantním a u nás rekordním počtu aspoň 10.000 hlav (jak se s tímto počtem srovnávají poznámky o malé propagaci), s uznáním kvitovalo výkony králů lyžařského umění, kterým příroda nedovolila, aby se ukázali v plném lesku délek. Informační služba místního

rozhlasu i číselných ukazatelů fungovala i za obtížných povětrnostních poměrů bezvadně a k úplné spokojenosti. Měřiči délek pracovali přesně a promptně. Závod sám měl rychlý spád, brzděný občas jen nutnými úpravami doskočiště po pádech, jichž bylo pochopitelně mnohem méně, než předcházejícího dne, ačkoli nový sněh nebyl nijak vítaným činitelem. Závod vysílán byl rozhlasem československým, jihoslovanským, norským a německým. — Krátká bilance pořadí: Norové jsou bezpečně v čele, první Polák na místě 4., první Švéd 6., první Němec 8., Rakušan 10., Českoslovák 12., Fin 15., Švýcar 20., Maďar 28., Jihošlován 51., Rumun 60.

Kal

50 KM

V noci s neděle na pondělí dostoupila bouře vrcholu. Ti, kdo bydleli na Štrbském Plesu a vůbec na výše položených místech, nemohli prostě spát. Vichřice ohýbala slabší stromy jako rákosky, cloumala staršími budovami (Jiskra!), hnala strašné spousty sněhu, jež sebrala nahoře na hřebenech a štítech a ukládala je na chráněných místech (silnice). Plochá místa zbavila vůbec sněhu. Když ještě hluboko dole, v obci Gerlachově, smeten byl sněh s polí, dovede si každý představit, jaké to bylo nahoře. Štěstím bylo, že bouře vrcholila v noci, resp. časně ráno, tedy v hodinách, kdy lidé byli pod ochranou střech. Kdyby to bylo nastalo na př. v poledne — ale ani o tom nemluvíme. Zkrátka a dobře: trať 50 km závodu na některých místech zbavena sněhu, jinde navršeny závěje, značení téměř všude buď roztrháno, nebo zasypáno, telefonní vedení (vojenské) přerušeno, ostatně i státní telefon přerušen vyvráceným stromem, spojení silniční znemožněno. A časně ráno, kdy se osazenstvo trati mělo vydat ven, skučela vichřice — před svým koncem — v nejvyšších tóninách. Co zbývalo, než odložit start! A sotva se vedení závodů odhodlalo k tomuto bolestnému rozhodnutí, sotva vešlo nejrůznějšími způsoby ve známost, začala vichřice polevovati, hodinu za hodinou slábla a těsně před polednem problesko napřed krátce a nejistě, ale potom mohutně — slunce! Zůstal jen řezavý vítr, osazenstvo trati však přes bouři se dalo do práce, nečekajíc na rozhodnutí pořadatelstva a také po něm pracovalo, jako by se nic nestalo. A tak se tedy stalo, že o 9. hodině, kdy se mělo původně začít se startem, byla trať spojena a celkem v pořádku, ačkoliv vichřice ještě byla v díle. Bohužel tato námaha nebyla nic platná, byla jen jakousi zálohou na zítřek. Odklad o 24 hodin zůstal v platnosti. A tak došlo k závodu až v úterý 19. února. Bylo 9-06, když před Grandhotelem ve St. Smokovci odstartován byl za nádherného slunečného počasí první závodník, byl to Českoslovák Mihalák. — Sněh činil velký nárok na tělesný fond. Na četných místech byl vzorný prach, zejména v lesích; jinde firn, někde dokonce velmi mokrá. I ten, kdo dobře

namazal, se na takovémto sněhu úžasně nadřel. Není proto divu, že mnozí z vážných kandidátů předních míst se vzdali (Nurmela, Liikkanen, Valkama, Larson a j.). Někteří přemazávali i na trati (Englund). Závod se těšil na celé trati neobyčejnému zájmu. V Gerlachově i školní děti bouřlivě povzbuzovaly projíždějící borce. Na všech kontrolních, telefonních, občerstvovacích a sanitních stanicích bylo velmi živo. — Zajímavá byla přání některých závodníků pokud jde o občerstvení; tak Rakušané žádali, aby v každé občerstvovací stanici bylo pro jejich muže připraveno 10 dkg zmrzlého másla, Švédové polévku z ovesných vloček, Švýcaři Ovomaltine a cukrovou vodu, Nurmela požádal v Tatr. Lomnici o banán, který náhodou byl po ruce. Většinou šla na odbyt jablka, pomeranče, polévka, čaj, čokoláda, káva. Některá mužstva, zejména norské, švédské a finské, měla i vlastní občerstvovací hlídky, umístěné mimo pravidelné stanice. Organizace byla vzorná, spojení telefonní i bezdrátové (zvláštní malé radiostanice ministerstva pošt) bezvadně fungovalo, čili jinými slovy: nový důkaz, že zlé počasí bylo hlavní příčinou různých defektů. Jakmile pomínulo, klapalo vše co nejlépe. — Závod bylo možno u cíle — startu spolehlivě sledovati a přesně zpravodajství dávalo velmi dobrý přehled bojů a situace v etapách. — V úseku start — V. Hágy byl nejrychlejším mužem Švéd Englund. Dvě minuty a pět vteřin déle jel tento úsek Fin Karppinen; skoro tři minuty (bez 10 vt.) více potřeboval populární Švéd Matsbo. Náš Musil a Nor Brodahl jeli tento úsek ve stejném čase jako čtvrtí. V polovině trati byl Englund časově stále v čele, získával proti Karppinenovi neustále, nyní měl již více než šest minut. Matsbo se stále držel na třetím místě, ale před Musila se vsunuli Švéd Moritz a Fin Husu. — V Tatr. Lomnici (32 km) má Englund proti Karppinenovi již deset minut! Brodahl se časově vyrovnal s Matsbo a za ně se vsunul Švéd Viklund. — Poslední etapa nezměnila ničeho na posici Englunda a Karppinena. Brodahl hodně utekl Matsbovi a mezi ně se vsunul Fin Husu a Švýcar Ogi jako první Středoevropan.



Rakušan Rudi Matt, vítěz Velké ceny Československa

VELIKÝ DEN SJEZDAŘŮ

(Snímky Press Photo Service, Praha)

Václav Horčíčka ve slalomu



Teprve pak přichází časově Matsbo a Viklund, kteří nechali za sebou i Nora Hattena. Sympaticky překvapující je posice Jihoslovánů: za devátým (Švédem Moritzem) přichází Smolej, po něm druhý Švýcar Müller a pak, jako dvanáctý, náš Fr. Koldovský. Před Musila, který jel tak nadějně většinu trati, vsunul se Polák Karpel. Ale Nor Vestad je ještě za ním. Také Rakušané. —

Norové se již předem nijak netajili tím, že uznávají chance Švédů za znamenité. Nestěžovali si na trať, ale tvrdili, že kdyby byla *terénově* ještě těžší — náhlejší a náročnější střídání výstupů se sjezdy — uplatnili by se lépe. — Švédové si trať velmi chválili. U vítězů je to ovšem samozřejmé. — Po závodech byly pro všechny borce připraveny koupele a lékařské ošetření v lázeňském domě.

Kal

TRATĚ

ŠTAFETY

Start ve výši 850 m na nejnižším bodu, nejvyšší bod prvního okruhu 1160 m, rozdíl 310 m, nejvyšší bod druhého okruhu 1218 m, rozdíl 368 m. Trať měla dva okruhy: východní a západní. První a třetí muž každé štafety běžel východní okruh, druhý a finalista okruh západní, který byl těžší. Po startu držela se trať v celku silnice do Matliarů, přibližující se k ní ve vlnitém terénu tu víc, tu méně, prošla obcí Matliary a u Bílé Vody (3 km) odbočila k výstupu dosti říznému: z výše 900 m na 1160 m v necelých dvou kilometrech. Na kotě 1160 m byla telefonní a sanitní stanice. Odtud se trať vracela zpět dolů do Matliarů, prošla kolem vojenské nemocnice a opět se dala do menšího stoupání, brzo vystřídaného prudkými sjezdy dolů k cíli. — Druhý okruh měl vytrvalý výstup od startu k hotelu Praha až na svůj 4. km na kotu 1218; zde sledována cesta na Kamzík; pak nastal zprvu vlnitý, později vytrvalý sjezd. Před pátým kilometrem byla telefonní a sanitní stanice. Na km 8.5, po řízných sjezdech, byla druhá sanitní stanice na kotě 994. Brzo za ní vešla trať opět do obvodu Tatr. Lomnice a běžící opět asi 1 km podle silnice vešla do cíle; trať měla vzhledem ke sprinterským požadavkům, na ni kladeným, svůj speciální „štafetový“ charakter. Nebyla příliš těžká, zejména ne její východní varianta. Ale oba okruhy byly proloženy částmi velmi náročnými, což platí zejména o variantě západní. Výběh od společného startu byl ideální. Každý okruh měl přesně svých 10 km; první byl obsazen šesti kontrolními stanicemi, druhý vyžadoval počtu dvojnásobného. Celkem lze říci, že oba okruhy byly živé, na nudu si na nich žádný závodník nemohl stěžovati. Značení výborné, obsazení rovněž.

18 KM

Start ve stadionu Jarolínkova můstku ve výši 1370 m. Nejvyšší bod 1530 m, nejnižší 1210 m, rozdíl 320 m. Od můstku běžela trať nízkým lesem k severnímu břehu Štrbského plesa, nesestoupila však k němu, přešla Mrtvé pleso, sestoupila trochu a brzo zas vystoupila na Smrekovicu 1409 m. Pak vydatně klesala až na cestu od Tří studní, dala se téměř po ní zpět ke Štrbskému Plesu, minula je spodem a přešla zubačku pod státními hotely; zde byla umístěna první telefonní stanice na km 6.1. Tento úsek byl obsazen osmi kontrolami.

Přes Nové Štrbské Pleso pokračovala trať ve vlnitém sjezdu k svému nejnižšímu bodu 1210 m na stoku Mlynice s Popradem pod Cestou Slobody, kterou křižovala hned nato. Běžela pak asi 1 km mezi silnicí a elektrickou tratí. Před zastávkou el. dráhy („Popradské Pleso“) vešla do východního svahu Mengusovské doliny a jala se v lese stoupati. Plných 5 km trval výstup, přerušovaný občasnými menšími vlnou, nejdříve po svahu Šmrekovce, pak na úpatí stěn Ostrvy, stále ve vysokém lese až na Popradské Pleso, kde byla druhá telefonní stanice, velká občerstvovací stanice a sanitní stanice. Až sem bylo dalších devět kontrol. Za Popradským plesem vystoupila trať na svůj vrchol 1530 m. To bylo v km 13. Následoval známý sjezd k Mengusovskému potoku a po něm výstup na patě východní stěny Patrie až na Drigant, 1508 m, na km 15. Brzo za tímto bodem stála třetí telefonní stanice, po cestě tři kontrolní body. Z Drigantu opět známý sjezd do Mlynické doliny, podle potoka vzhůru na kotu 1382 m a v lesnatém boku Šoliska k můstku; trať vyvedena byla z lesa na doskočiště, asi do třetiny svahu od roviny, takže se do cíle prudce sjíždělo. Celkem bylo na trati 20 kontrol, tři telefonní, jedna občerstvovací a jedna sanitní stanice. Trať byla výborná. To, že byla vedena většinou lesem a chráněným terénem, snad závod vůbec zachránilo; v otevřené krajinně by téměř nemožno za oné prudké vánice závod uskutečnit. Označení a obsazení stoprocentně bezpečné. Počasí stoprocentně mizerné.

50 KM

Start ve St. Smokovci — 1017 m. Nejvyšší bod 1218 m, nejnižší 784 m, rozdíl 434 m. Na sever od Cesty Slobody běžela trať směrem k Vyšným Hágům příjemným terénem, v nízkém porostu i ve vysokém lese, mírně stoupající. Asi po 3 km bylo trochu sjezdu a pak zase mírné stoupání. Zde došla trať svého prvního nejvyššího bodu 1210 m. (Dosáhla jej — resp. i trochu přestoupila — pak ještě jednou: na km 42.4.) To bylo na křižovatce cesty z Tatr. Polianky k Velickému plesu. Pak mírně klesla k Cestě Slobody, které se dotkla asi na 8. km. Běžela pak poblíže ní, místy i po její straně, přešla potok Kahule, tekoucí z Batizovské doliny a konečně křižovala silnicí na km 10, kde byla občerstvovací a telefonní stanice. Na tomto úseku bylo 5 kontrolních stanic. Z Vyšných Hágů trať vlnou-

vitě, ale vytrvale klesala, prošla Nižnými Hágy a pod Cestou Slobody lesem a pasekami běžela až k Velickému potoku, kde pak náhle uhnula dolů do vesničky Gerlachova, kde byla na km 19.5 druhá občerstvovací a telefonní stanice. V tomto úseku byly další tři kontroly. Před a za Gerlachovem šla trať otevřeným terénem, ale brzo zapadla opět do lesů, aby u hájovny „Pri dlhém moste“ absolvovala svůj první nejnižší bod 799 m n. m. (Druhý byl v Tatr. Lomnici.) Pak křižovala v pravém úhlu silnicí St. Smokovec—Poprad, hned za ní ovšem také elektrickou dráhu. Pod Dolním Smokovcem byla sanitní stanice, telefonní stanice a velká občerstvovací stanice na km 25.5. V úseku Gerlachov—D. Smokovec opět tři kontrolní body. Trať běžela dále ve výši 800—900 m mírně střídavým terénem, ke konci pak v slaboučkém protáhlém sklonu do Tatr. Lomnice, kde byla opět velká občerstvovací stanice, sanitní stanice a telefon na km 31.8. V tomto úseku byly čtyři kontroly. A nyní nastala těžká zkouška vytrvalosti. Trať klesla na km 34 na svůj druhý nejnižší bod — 784 m n. m. A odtud začal perný výstup, s počátku mírný, ale později ostrý, dlouhý celkem 8 km. Trať obešla totiž Tatr. Lomnici na jihu, prošla Matliary, vrátila

se do vyšších částí Lomnice (Praha) a dala se nahoru ke Kamzíku, aby vystoupila na kotě 1218 (podobně jako trať štafetová) na svůj vrchol na km 42.4. Na kotě 1135 (prudký krátký sjezd) byla opět telefonní stanice. Z Lomnice až sem stálo dalších šest kontrolních stanic. A nyní to šlo v mohutných vlnách, ale s celkovou tendencí klesající, až do St. Smokovce do cíle. V posledním úseku tři kontroly. Tuto trať nebylo by za normálních sněhových poměrů, t. j. za celkem jednotného sněhu, možno označiti za obzvláště těžkou, ovšem také nikoli za lehkou. Byla to střední forma trati, vyhovující největšímu procentu vytrvalců. Měla důmyslně v sobě všechny druhy otázek, na něž má vytrvalec v této zkoušce odpovídati. Závodníci si ji pochvalovali. Ale velmi těžkou stala se tato trať svým sněhem. V lese prach, na slunci firn a mezi tím všechny druhy sněhu. Jinými slovy: nerozhodoval jen fond, styl a duch, ale i vosk. Ti, kdo mazali uprostřed stupnice voskových vlastností, opět se shledali s hlubokou pravdou staré moudrosti o zlaté střední cestě (která ovšem na lyž. závodní trati vždycky do ráje nevede, to musíme dodat, abychom si ta zadní vrátka nezaklapli).

Kal

REKORDNÍ ZAHRANIČNÍ ÚČAST

Ještě žádný z jedenácti ročníků FIS-závodů neousoustrědil takový počet zahraničních závodníků, z tolika států a takové kvality, jako ročník 1935. Tento fakt je velkým kladem a úspěchem tohoto podniku, ale je nekritickým tiskem přehlížen. Ta účast Evropy, to je výsledek práce téměř celého roku; výsledek naší lyžařské pověsti, naší mezinárodní posice, našich známostí a last not least naší propagace. Musíme důrazně odmítnout všechny nezodpovědné řeči (bohužel nejvíce v denním tisku), jako bychom na tomto poli neučinili dosti. Nevíme, v kterém sportu si dotyční pánové zvykli vidět tolik vybrané mezinárodní konkurence pohromadě, že se jim třináct státních mužstev zdá málo! Ostatně těch několik států, které se neúčastnily — mohlo v této konkurenci obsadit (s výjimkou Itálie) jen prostřední místa. To platí zejména o Anglii, která téměř nemá jiných závodníků, než několik — a ještě slabých — sjezdařů; dále je v této situaci zejména Holandsko, Španělsko, Bulharsko; také Estonsko; Kanadu, USA a Australii, jejichž borci ještě nikdy nezasáhli v našem sportu do boje nějak významněji, dlužno omluvit i zaoceánskou dálkou; totéž platí i o Japonsku, ačkoliv tito se derou dopředu s dravostí a pílí, vlastní své rase. Letos do Evropy vůbec nejeli. Všechny tyto státy nám však svoji neúčast předem omluvily důvody, jež v žádném případě není možno podezírat: nemá-li někdo kvalitních závodníků, proč by měl jít obsazovat zadní místa? To je doslova i naše stanovisko, pokud jde o Alpskou kombinaci FIS v Mürren. — *Na naše*

závodů FIS přihlásilo se 14, přijelo a startovalo 13 států.

Jsou to: Francie, Finsko, Jugoslavie, Lotyšsko, Maďarsko, Německo, Norsko, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Švédsko, Švýcarsko a Československo. — Itálie, řádně přiblížená (i její žurnalisté přijeli a byli velmi překvapeni náhlým odřeknutím italské účasti!), těsně před závody telegraficky odřekla. — Národní svazy se jmenují: Fédération Française de Ski, Hiihtoliitto, Jugoslavenki Zimsko-sportski Savez, Latvijas Ziemassportu Savieniba, Magyar Sí Szövetség, Deutscher Ski-Verband, Norges Skiforbund, Polski Związek Narciarski, Österreichischer Skibund, Federatiunea Româna a Sociatâtilor de Ski, Svenska Skidförbundet, Schweizerischer Skiverband, Svaz lyžařů republiky Československé a HDW. (Italský: Federazione Italiana Sports Invernali.)

Početní stav cizích mužstev byl tento: Francie 4, Finsko 9, Jugoslavie 10, Lotyšsko 6, Maďarsko 18, Německo 13, Norsko 13, Polsko 34, Rakousko 17, Rumunsko 6, Švédsko 9, Švýcarsko 14, Československo 229 + 27.

Z toho na: štafetu 18 km komb. skok 50 km

Francie	1	4	—	—	4
Finsko	1	7	3	3	6
Jugoslavie	1	6	3	2	3
Lotyšsko	1	6	—	—	—
Maďarsko	1	7	7	5	2
Německo	1	4	4	5	1
Norsko	1	8	4	8	3

Z toho na	štafetu 18 km	komb.	skok	50 km	
Polsko	1	32	25	27	10
Rakousko	1	3	14	14	3
Rumunsko	1	6	3	2	3
Švédsko	1	5	4	4	5
Švýcarsko	—	9	4	4	5
Československo	2	190	87	96	92

Francii vedl Dr. Pierre *Minelle*, místopředseda FFS. V mužstvu byli: Roger Mure *Ravaud*, *Buffard*, Léone *Cretin*, Robert *Gindre*. Ubytování byli v Tatr. Poliance v pensionu Dra Guhra. Jejich průvodcem byl štkpt. *Langmaier*. Výprava francouzská přijela trochu opožděně až 13./II. ráno a proto Francouzi nestartovali ve štafetách. Výpravu provázal Dr. F. *Lacq*, který jako člen direktoria FIS byl ubytován ve Hwiezdoslavu na Štrbském Plesu.

Finsko vedl předseda finského svazu a člen direktoria FIS, řed. Arman *Palmros*; kapitánem mužstva byl lektor L. *Calonius*. Závodníci: Sauli *Pälli*, Aarne *Valkama*, Lauri *Valonen*, Klaes *Karppinen*, Sulo *Nurmela*, Mikko *Husu*, Väinö *Liikkanen*, Veli *Saarinen*. Bydleli v hotelu „Morava“ v Tatr. Lomnici. Průvodcem byl jim Dr. *Teich*. Finové přijeli přímo z Garmisch-Partenkirchen. Byli srdečně přijati již na Wilsonově nádraží v Praze 5. II. Přenocovali v paláci Axa a v Tatrách byli již 6. II.

Jugoslavii přivedl Ante *Gnidovec*. V mužstvu byli Frane *Smolej*, Leo *Baebler*, Joško *Janša*, Leo *Knap*, Stane *Bervar*, Bogo *Šramelj*, Tone *Dečman*, Albín *Jakopič*, Frane *Palme*, Albín *Novšak*. Ubytování byli v Tatr. Poljance u Dra Guhra. Legační tajemník *Čerkauer* byl jejich průvodcem. Na místě byli 17./II.

Lotyšsko. Vůdcem a současně závodníkem byl K. *Bukass*. Kromě něho tvořili team: Alberts *Riekstins*, Pauls *Kaneps*, Karlis *Jansons*, Herberts *Bertulsons*, Askolds *Hermanovskis*. V Tatrách byli již 5. II. a bydleli v Grandhotelu „Praha“ v Tatr. Lomnici. Jako průvodci starali se o ně nejdříve prok. *Šmejkal*, který byl později přidělen Rumunům a nahrazen p. *Grombiňským*. — Se závodním teamem přijelo i pět soukromých účastníků a jeden žurnalista.

Maďarsko vedl Dr. Aladar *Hentsch*, předseda maďarského svazu, delegaci tvořili dále: Stefan *Tatár* a Ladislaus *Iglauer*. V mužstvu byli závodníci: Antal *Emánuel*, Géza *Petrich*, Károly *Kövary*, László *Bereczky*, Levente *Balaton*, Sándor *Darabos*; ubytování byli v Parkhotelu ve St. Smokovci a průvodcem jim byl redaktor „Slováka“ *Murgaš*.

Německo vedeno bylo baronem *Le Fort*. V delegaci byli Ing. Guy *Schmidt*, člen direktoria FIS a předseda DSV Josef *Maier*. Mužstvo tvořili závodníci (ohlášení bez křestních jmen) *Leupold*, *Bogner*, *Motz*, *Zeller*, *Woerndle*, *Stoll*, *Meinel*, *Dietl*, *Wagner*. Výprava byla ubytována v Grandhotelu „Praha“ v Tatr. Lomnici. Jejich průvodcem byl p. *Homolka*. V Tatrách byli Němci od 10. II.

Norsko vedeno bylo Ingv. *Smith-Kiellandem*, předsedou norského svazu a gen. sekretářem FIS. V delegaci byli i Ing. T. T. *Hansen*, místkový referent FIS, Ole *Reistad* a Per *Guldbrandsen*. Závodníci: Bjarne *Iversen*, Trygve *Brodahl*, Kaare *Hatten*, Oddbjörn *Hagen*, Reidar *Andersen*, Alf *Andersen*, Raymond *Sörensen*, Birger *Ruud*, Thorsten *Gundersen*, Hans *Vinjarengen*, Olaf *Hoffsbakken*, Sigurd *Roen*, Sigurd *Vestad*. — Bydleli v Grandhotelu ve St. Smokovci a jejich průvodcem byl p. *Nejedlý* z Č. Kubice. — Předseda FIS, komandant N. R. *Oestgaard* bydlil spolu se *Smith-Kiellandem* ve Hwiezdoslavu na Štrbském Plesu. Norové přijeli, podobně jako Finové, přímo z Garmische 5. II. Byli srdečně přijati na Wilsonově nádraží četnými titeli a pohoštění (stejně i Finové a Švédové). V Praze shlédli český film „Grandhotel Nevada“ v bio Gaumont, provedeni byli autokarem Prahou, spali v Axa a odjeli do Tater 6. II. ráno.

Polsko vedl Dr. Alexander *Boniecki*; v delegaci byli i Dr. Kazimír *Zaluski* a p. *Oppenheim*. Závodníci: Bronislaw *Czech*, Wladyslaw *Czech*, Stanislaw *Marusarz*, Andrzej *Marusarz*, Stanislaw *Karpiel*, Marjan *Orlewicz-Woyna*, Michał *Górski*, Stanislaw *Skupien*, Stanislaw *Michalski*, Wladyslaw *Berych*, Jozef *Bursa*, Jan *Haratyk*, Piotr *Kolesar*, Izydor *Luszczek*, Franciszek *Mrowca*, Zdzislaw *Stowinski*, Stanislaw *Wawrytko*, Tadeusz

DLOUHOLETÁ ZKUŠENOST!
 ODBORNÁ ZNALOST!
 SPORTOVNÍ VYSPĚLOST!

A. Prichard

Dílň a pobočka:
 Národní 12

PRAHA I., tel. 33017. Národní 25

S hor rovnou ke krbu

v útulné vinárně „CHATA“

V HOTELU ZLATÁ HUSA
 v PRAZE

Milé osvěžení při večeři na rožni, lahodném víně a diskrétní hudbě.

Tel. 22251-5.

Tel. 22251-5.

Woukonowicz a j. — Poláci bydleli v „Slovenském Domě“ v Tatr. Lomnici. Průvodcem byl jim Dr. *Bureš*.

Rakousko bylo vedeno Ing. Robertem *Lezuo*. K němu přibyl později člen direktoria FIS Dr. *F. Martin*. Team tvořili závodníci: *Hermann Gadner*, *Rudi Matt*, *Harald Bosio* (byl odeslán domů), *Hans Hauser*, *Peter Radacher*, *Hannes Scholl*, *Markus Maier*, *Andreas Krallinger*, *Franz Aschenwald*, *Edi Galeitner*, *Walter Dellekarth*, *Hans Mariacher*, *Gregor Höll*, *Edwin Hartmann*. Ubytování byli v Tatr. Poliance u Dra *Guhra*, za průvodce měli p. *Picka*.

Rumunsko. V čele výpravy byl *Fridrich Lexen*, který byl současně i závodníkem. Spolu s ním *Vasile Munteanu*, *Josif Covaci*, *Rudolf Kloeckner*, *Jon Coman*, *Horst Scheeser*. — Přijeli do Tater již 6. II. a bydleli v hotelu *Palace* v N. *Smokovci*. Původní průvodce p. *Bauše* byl později nahrazen prok. *Šmejkalem*.

Švédsko vedeno bylo předsedou švédského svazu *Sixtem Jansonem*. Oficiální delegaci tvořili dále *Wilhelm Stolpe*, sekretář švéd. svazu, řed. *Bang* a řed. *Ernst Sandberg*. — Švédové uvítání byli rovněž v Praze v neděli 10. II. časné ráno. Téhož dne večer pokračovali v cestě do Tater. V teamu byli: *Elis Viklund*, *Martin Matsbo*, *Erik Larsson*,

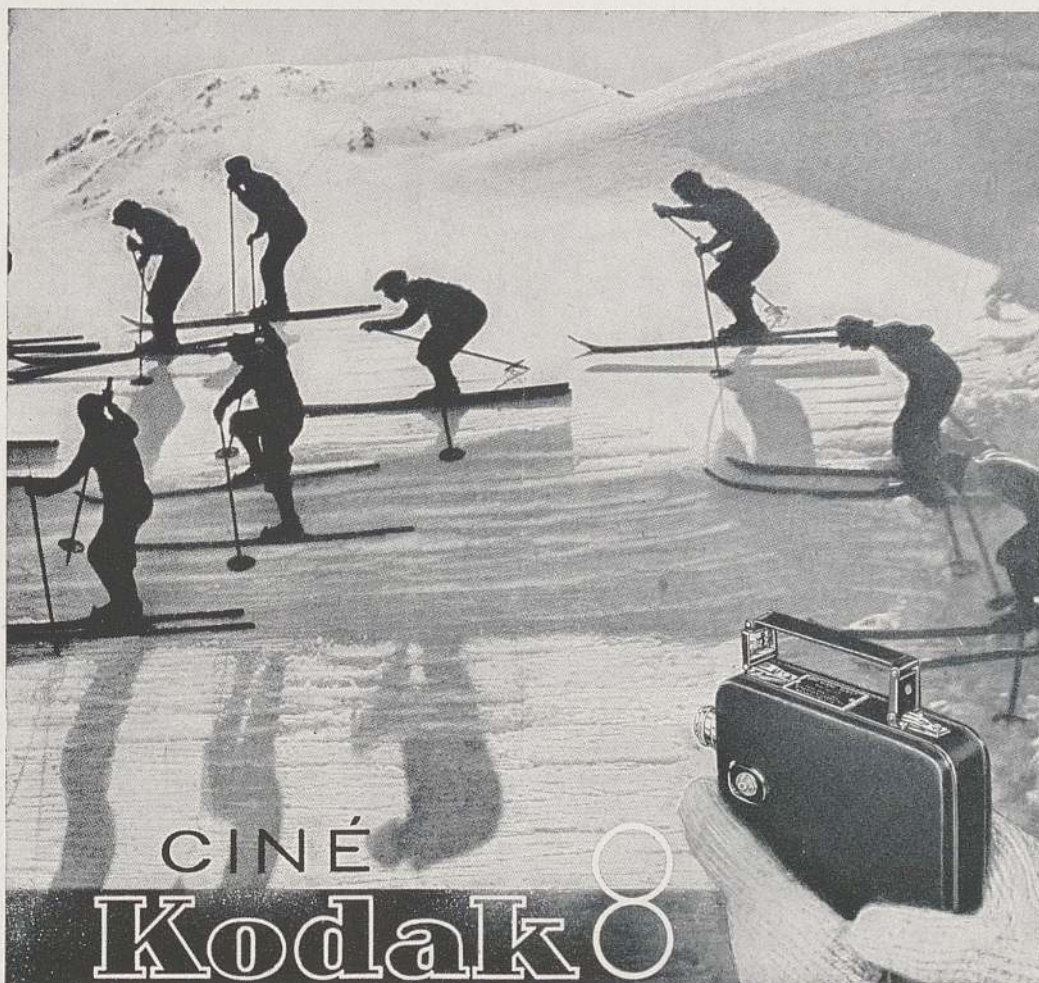
Nils Englund, *Halvar Moritz*, *Bengt Carlquist*, *Sixten Johansson*, *Olov Vikén*, *Bertil Lilliehöök*. Bydleli v hotelu „*Morava*“ v Tatr. Lomnici. Jejich průvodcem byl Ing. *Hostomský*.

Švýcarsko vedl předseda švýc. svazu a člen direktoria FIS, řed. *F. Schuler*. V teamu byli: *Reto Badrutt*, *Kilian Ogi*, *Adolf Ogi*, *Eduard Müller*, *Franz Winkler*, *August Sonderegger*, *Willi Bernath*, *Gustav Julen*. Výprava byla ubytována v Tatr. Poliance u Dra *Guhra* a jako průvodce se o ni staral Dr. *Nosál*.

Tolik zatím o zahraničních teamech a jejich vůdcích. Dlužno se zmínit ještě o dalších zahraničních oficiósech. Direktorium FIS zastoupeno bylo samozřejmě předsedou N. R. *Oestgaardem* a gen. sekretářem Ingwaldem *Smith-Killandem*. Dále byli přítomni členové Dr. *F. Martin* (Rakousko), Ing. *Guy Schmidt* (Německo), hrabě *U. Bonacossa* (Italie), *Arnold Lunn* (Anglie), Dr. *F. Lacq* (Francie), *A. Palmros* (Finsko), *F. Schuler* (Švýcarsko) a samozřejmě Dr. *Moser* (Československo). Až na *Palmrose* a *Schulera*, kteří dali přednost bydlení se svými závodníky, ubytování byli všichni ve *Hwiezdoslavu* na *Štrbském Plesu*.

Direktorium FIS konalo schůzi dne 16. února po celý den. Předcházela jí porada dne 15. února. Ale o tom až příště.

Kraus a Kal.



VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU

Není to víc a sním! Denně
vzrůstá počet sportovců,
kteří filmují přístrojem
Ciné »Kodak« Osm,
neboť filmování jest
snazší a levnější než fo-
tografování. Vždyť jedna
scéna stojí pouze Kč 2'60

1.20 obrátek v každém odbořném 28.1.026'
KODAK s. s. r. o. PRAHA II.

Pouze Kč 995'—

VÝSLEDKY

Štafety:				7. Polsko	Karpiel	45.33	
1. Finsko	Husu	42.42		Berych	46.05		
	Karppinen	39.07		Górski	45.18		
	Liikkanen	41.00		Orlewicz-Woyna	43.30	3.00.26	
	Nurmela	39.41	2.42.30	8. Rakousko	Hauser	45.31	
2. Norsko	Brodahl	43.21		Gadner	44.53		
	Iversen	40.00		Radacher	48.04		
	Hoffsbaken	41.30		Matt	42.38	3.01.06	
	Hagen	38.26	2.43.17	9. Jugoslavie	Knap	48.21	
3. Švédsko	Moritz	43.48		Janša	47.15		
	Larson	41.12		Jakopič	51.05		
	Matsbo	41.12		Smolej	43.59	3.10.40	
	Englund	40.41	2.46.53	10. Rumunsko	Coman	49.06	
4. Německo	Wörndle	47.10		Kovats	47.55		
	Leupold	39.58		Munteanu	51.31		
	Motz	43.57		Klöckner	46.28	3.15.00	
	Bogner	39.29	2.50.34	11. Lotyšsko	Bukas	53.09	
5. Československo	Musil Cyril	43.46		Kaneps	45.15		
	Kadavý Bohuslav	43.06		Jansons	50.53		
	Šimůnek Frant.	44.37		Riekstins	47.32	3.16.49	
	Bartoň Ant.	43.00	2.54.29	12. Maďarsko	Emánuel	52.10	
6. Československo	Berauer G.	44.54		Petrich	50.45		
	HDW Kraus Fr.	42.39		Kövári	51.16		
	Ackermann J.	45.52		Bereczky	49.03	3.23.14	
	Berauer Otto	44.22	2.57.47	Startovalo a klasifikováno 12 štafet.			

Běh na 18 km prostý a I. část sdruženého závodu:

1. Karppinen Klaes	Finsko	1.27.50	31.—32. Adolf V.	Československo	1.43.31
2. Hagen Oddjörn	Norsko	1.28.45	33. Wagner	Německo	1.43.38
3. Hoffsbaken Olaf	Norsko	1.31.47	34. Berych Wladyslaw	Polsko	1.43.56
4. Vestad Sigurd	Norsko	1.32.05	35. Kadavý Bohuslav	Československo	1.44.08
5. Matsbo Martin	Švédsko	1.32.48	36. Svatoš Jan	Československo	1.44.25
6. Iversen Björne	Norsko	1.33.36	37. Gindre Robert	Francie	1.44.43
7. Motz	Německo	1.33.48	38. Ackermann Josef	Československo	1.44.44
8. Roen Sigurd	Norsko	1.34.25	39. Kučera Jan	Československo	1.45.10
9. Husu Mikko	Finsko	1.34.30	40. Musil Bohumil	Československo	1.45.16
10. Englund Nils	Švédsko	1.35.32	41. Roland Viktor	Československo	1.45.33
11. Brodahl Trygve	Norsko	1.36.31	42. Buchar Josef	Československo	1.46.15
12. Bogner	Německo	1.36.50	43. Kralovec Josef	Československo	1.46.28
13. Musil Cyril	Československo	1.36.53	44. Berauer Otto	Československo	1.46.53
14. Valonen Lauri	Finsko	1.36.56	45. Oggi A.	Švýcarsko	1.46.56
15. Matt Rudi	Rakousko	1.37.30	46. Koldovský František	Československo	1.47.01
16. Leupold	Německo	1.37.48	47. Bergheier Mathias	Československo	1.47.03
17. Vinjarengen	Norsko	1.38.00	48. Lahr Jan	Československo	1.47.07
18. Hatten Kaare	Norsko	1.38.07	49. Maier M.	Rakousko	1.47.12
19. Zeller	Německo	1.38.27	50. Bernath W.	Švýcarsko	1.47.32
20. Berauer Gustav	Československo	1.39.17	51. Gadner Hermann	Rakousko	1.47.46
21. Liikkanen	Finsko	1.40.04	52. Stehlík Leoš	Československo	1.47.48
22. Viklund Elis	Švédsko	1.41.15	53. Rádacher Peter	Rakousko	1.47.56
23. Górski Michal	Polsko	1.41.51	54. Knap Leo	Jugoslavia	1.48.00
24. Larson Erik	Švédsko	1.42.03	55. Kužel Josef	Československo	1.48.20
25. Sonderegger A.	Švýcarsko	1.42.27	56. Smolej Frant.	Jugoslavia	1.48.32
26. Julen Gustav	Švýcarsko	1.42.52	57. Oggi K.	Švýcarsko	1.48.47
27. Horn Alois	Československo	1.42.56	58. Krauss Fr.	Československo	1.48.50
28. Wörndle	Německo	1.43.18	59. Martin Miloslav	Československo	1.49.09
29. Moritz H.	Švédsko	1.43.24	60. Wawrytko Stanislav	Polsko	1.49.13
30. Knoll A.	Československo	1.43.25	61. Buffard	Francie	1.49.18
31.—32. Hauser H.	Rakousko	1.43.31	62. Klöckner Rudolf	Rumunsko	1.49.21
			63. Tauchmann Oldřich	Československo	1.49.22

64. Vrána Rudolf	Československo	1.49.36	122. Kreuz Karel	Československo	2.00.05
65. Buchar Jaroslav	Československo	1.49.44	123. Kraus Jaroslav	Československo	2.00.10
66. Cretin Leo	Francie	1.49.47	124. Münz Jan	Československo	2.00.13
67. Šrubař Břetislav	Československo	1.49.48	125. Šuba Josef	Československo	2.00.23
68. Mráz Josef	Československo	1.50.23	126. Volfík Jiří	Československo	2.00.37
69. Kosour Bohumil	Československo	1.50.41	127. Štochl Miroslav	Československo	2.00.44
70. Haratyk Jan	Polsko	1.50.51	128. Scheeser Horst	Rumunsko	2.00.48
71. Czech Bronislav	Polsko	1.51.04	129. Kadavý Jaroslav	Československo	2.01.00
72. Hanuš Kamil	Československo	1.51.15	130. Horák Vlastimil	Československo	2.01.10
73. Müller Ed.	Švýcarsko	1.51.33	131. Šír Bohuslav	Československo	2.01.20
74. Bursa Josef	Polsko	1.51.48	132. Čihař Karel	Československo	2.02.04
75. Petříček Josef	Československo	1.51.57	133. Gyuresán Evžén	Československo	2.02.05
76. Lukeš Jaroslav	Československo	1.52.03	134. Scholtz Ladislav	Československo	2.02.26
77. Šimůnek František	Československo	1.52.09	135. Havlíček Miroslav	Československo	2.02.34
78. Dolenský Josef	Československo	1.52.20	136. Tichý Karel	Československo	2.02.43
79. Banyasz František	Československo	1.52.21	137. Sobotka František	Československo	2.02.50
80. Hilčer František	Československo	1.52.24	138. Winkler Fr.	Švýcarsko	2.02.52
81. Orlewicz-Woyna	Polsko	1.52.25	139. Lexen Friedrich	Rumunsko	2.03.10
82. Kubiš Josef	Československo	1.52.41	140. Prokop František	Československo	2.03.13
83. Dyntr Jaroslav	Československo	1.52.42	141. Duňka Oldřich	Československo	2.03.31
84. Mure-Ravaud R.	Francie	1.52.46	142. Šoltys František	Československo	2.03.55
85. Coman Ioan	Rumunsko	1.52.58	143. Bereczky László	Maďarsko	2.04.04
86. Budík Leopold	Československo	1.53.01	144. Jelen Jan	Československo	2.04.10
87. Dečman	Jugoslavia	1.53.05	145. Herzog Karel	Československo	2.04.40
88. Covaci Josef	Rumunsko	1.53.18	146. Kürti Karol	Československo	2.04.41
89.—90. Janša Joška	Jugoslavia	1.53.56	147. Petrich Géza	Maďarsko	2.05.13
89.—90. Synovec Josef	Československo	1.53.56			
91. Krallinger A.	Rakousko	1.53.59			
92. Dr. Německý Otakar	Československo	1.54.03			
93. Marusarz Stanislaw	Polsko	1.54.13			
94. Weisheutel Václav	Československo	1.54.17			
95. Hykyš Zdeněk	Československo	1.54.37			
96. Jakopič Albín	Jugoslavia	1.54.39			
97. Pälli Sauli	Finsko	1.54.50			
98. Přikryl Rudla	Československo	1.54.56			
99. Wowkonowicz F.	Polsko	1.55.06			
100. Kövály Károly	Maďarsko	1.55.08			
101. Kubáň Jan	Československo	1.55.26			
102. Baebler Leo	Jugoslavia	1.55.29			
103. Vaníček Karel	Československo	1.56.03			
104. Mrowca Frant.	Polsko	1.56.17			
105. Dr. Votava Jiří	Československo	1.56.37			
106. Bervar	Jugoslavia	1.56.45			
107.—108. Bruck Karel	Československo	1.57.14			
107.—108. Skrbek Miloslav	Československo	1.57.14			
109. Čtvrtečka Jaroslav	Československo	1.57.16			
110.—111. Cymbryla Jan	Československo	1.57.21			
110.—111. Mihalák Lukáš	Československo	1.57.21			
112. Vyležík Leopold	Československo	1.57.34			
113. Kobes Jaroslav	Československo	1.57.38			
114. Munteanu Vasile	Rumunsko	1.58.02			
115.—116. Kaciba Ján	Československo	1.58.30			
115.—116. Kreuz Jakub	Československo	1.58.30			
117. Ing. Francel V.	Československo	1.59.12			
118. Emánuel Antal	Maďarsko	1.59.17			
119. Marusarz Andrzej	Polsko	1.59.59			
120. Běřeš Gustav	Československo	2.00.00			
121. Bukass	Lotyšsko	2.00.01			

Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport



Dobré trávení zaručuje

FERNET-BRANCA

FOMA • film nejobodnější pro sněh, slunce a zimní krajinu

148. Čabelka Karel	Československo	2.06.10	173. Harmata Kazimír	Československo	2.16.01
149. Farský Karel	Československo	2.06.29	174. Kovářik Josef	Československo	2.16.34
150.—151. Horký Karel	Československo	2.06.51	175. Švach František	Československo	2.16.43
150.—151. Brtaň Rudolf	Československo	2.06.51	176. Veber Jožka	Československo	2.16.50
152. Osina Bohumil	Československo	2.07.22	177. Šafář Josef	Československo	2.18.47
153. Šramel Bogo	Jugoslavia	2.07.35	178. Petřů Rudolf	Československo	2.19.08
154. Divín Čeněk	Československo	2.08.20	179. Matys Jan	Československo	2.19.18
155. Husák Antonín	Československo	2.08.25	180. Pšenčík Josef	Československo	2.19.19
156. Müller Paul	Československo	2.08.34	181. Lukeš Valdemar	Československo	2.19.59
157. Kékely Julius	Československo	2.08.43	182. Machoň Ladislav	Československo	2.20.16
158. Kobes Josef	Československo	2.08.56	183. Osina Zdeněk	Československo	2.21.05
159. John Plava	Československo	2.09.45	184. Jahoda Bedřich	Československo	2.21.50
160. Dvořák Josef	Československo	2.10.24	185. Stejskal František	Československo	2.22.26
161. Mařátko Jaroslav	Československo	2.10.34	186. Blaževič Karel	Československo	2.23.42
162. Balatoni Levente	Maďarsko	2.10.54	187. Hartig Arnošt	Československo	2.24.34
163. Kroft Ladislav	Československo	2.11.07	188. Freymann Imre	Československo	2.26.30
164. Dyntr Josef	Československo	2.12.06	189. Maršálek Miloslav	Československo	2.27.45
165. Aschenwald F.	Rakousko	2.13.23	190. Šponar Gustav	Československo	2.38.37
166. Záhor Josef	Československo	2.13.35	191. Pšenčík František	Československo	2.39.00
167. Hansa Rudolf	Československo	2.13.43	192. Dr. Vojta František	Československo	2.51.44
168. Vrána Josef	Československo	2.13.48	193. Moser František	Československo	2.52.53
169. Horáček Stanislav	Československo	2.13.59	194. Pařil Julius	Československo	3.07.29
170. Skorkovský Jaromír	Československo	2.14.19	K závodu přihlášeno 308 závodníků — startovalo 205, klasifikováno 194. Závod vzdalo 11 závodníků.		
171. Pavlíček Zdeněk	Československo	2.15.08			
172. Novák Pavel	Československo	2.15.24			

Závod sdružený:

		Body: běh	skok	celkem	délky skoků	
1.	Hagen Oddbjörn	Norsko	240.00	187.60	427.60	57.0 53.5
2.	Valonen Lauri	Finsko	200.25	222.50	422.75	62.5 63.0
3.	Bogner Wilhelm	Německo	201.00	192.00	393.00	57.5 56.5
4.	Hoffsbaken O.	Norsko	225.00	157.10	382.10	63.0 (61.5)
5.	Roen Sigurd	Norsko	211.5	155.80	367.30	(59.5) 66.5
6.	Lahr Jan	Československo	155.25	208.30	363.55	60.5 61.5
7.	Hauser Jan	Rakousko	171.00	183.40	354.40	53.5 53.5
8.	Berauer Gustav	Československo	189.00	164.80	353.80	46.0 49.0
9.	Czech Bronislaw	Polsko	139.50	211.90	351.40	57.0 67.5
10.	Vinjarengen H.	Norsko	195.00	152.30	347.30	56.5 (71.0)
11.	Marusarz Stan.	Polsko	126.00	213.80	339.80	63.0 65.0
12.	Pälli Sauli	Finsko	123.00	216.10	339.10	60.0 66.5
13.	Motz	Německo	214.50	123.60	338.10	49.0 56.0
14.	Kadavý Boh.	Československo	168.00	167.00	335.00	44.5 54.0
15.	Lukeš Jaroslav	Československo	135.00	188.70	323.70	56.5 59.0
16.	Wagner	Německo	170.25	148.10	318.35	53.5 (61.0)
17.	Orlewicz-Woyna	Polsko	133.50	172.40	305.90	49.5 56.0
18.	Górski Michal	Polsko	178.50	122.10	300.60	46.0 (57.0)
19.	Hanuš Kamil	Československo	138.00	159.10	297.10	41.0 54.5
20.	Šrubař Břet.	Československo	144.00	152.50	296.50	37.5 51.5
21.	Bursa Jozef	Polsko	136.50	156.00	292.50	40.0 46.0
22.	Julen Gustav	Švýcarsko	174.00	117.30	291.30	49.0 53.5

LYŽAŘSKÁ SPOJKA „HORA“

(vázání bez řemene)

Patentováno ve všech státech.

Žádejte prospekty.

Úplné
vázání
Kč 36.—

znamená:

**Nový princip
Pokrok**

Jednoduchost

Bezpečnost jízdy

Přesné ovládání lyže

Úsporu sil

Největší pohodlí

Prohlédněte si u svého dodavatele nové zlepšené provedení v oranžových krabičkách.

Výhradní prodej v ČSR.: A. ADÁMEK, PRAHA XII., CHODSKÁ 7.

23. Vrána Rudolf	Československo	145.50	145.30	290.80	56.5	(68.5)
24. Kraus Frant.	Československo	148.50	134.60	283.10	61.0	(57.5)
25. Mrowca Frant.	Polsko	117.00	147.60	264.60	35.5	44.5
26. Knohl Alfréd	Československo	171.00	89.20	260.20	35.0	(48.0)
27. Šramelj Bogo	Jugoslavia	72.00	186.50	258.50	54.0	56.0
28. Bergheier M.	Československo	156.00	95.00	251.00	39.0	(44.0)
29. Marusarz Andr.	Polsko	102.75	145.40	248.05	(61.0)	61.0
30. Haratyk Jan	Polsko	139.50	106.80	246.30	45.5	46.0
31.—32. Skrbek Mir.	Československo	114.00	130.30	244.30	54.5	58.0
31.—32. Klöckner E.	Rumunsko	145.50	98.80	244.30	(42.0)	49.0
33. Kubiš Josef	Československo	132.00	102.00	234.00	43.0	(48.0)
34. Jakopič A.	Jugoslavia	124.50	103.10	227.60	(47.0)	44.5
35. Havlíček Mir.	Československo	91.50	127.20	218.70	44.5	(67.0)
36. Divín Čeněk	Československo	69.00	143.10	212.10	30.0	46.5
37. Kadavý Jar.	Československo	99.00	108.60	207.60	45.5	(53.5)
38. Matátko Jar.	Československo	60.00	145.90	205.90	44.0	46.0
39. Šír Bohuslav	Československo	97.50	108.10	205.60	40.5	(53.0)
40. Müller Pavel	Československo	67.50	128.40	195.90	52.5	60.5

Skok prostý:

1. Ruud Birger, Norsko	58.0	57.5	231.7	25. Lahr Jan, Československo	54.5	46.5	200.8
2. Andersen Reidar, Norsko	59.5	55.5	228.9	26. Carlquist, Švédsko	43.0	51.0	196.8
3. Anderson Alf, Norsko	59.5	52.0	225.9	27. Kolesarz Piotr, Polsko	46.0	45.5	192.4
4. Marusarz Stanislaw, Polsko	59.0	57.0	225.5	28. Darabos Sándor, Maďarsko	45.5	48.5	192.0
5. Gundersen Thorsten, Norsko	55.0	56.0	220.6	29. Skrbek Miloslav,			
6. Johansson Sixten, Švédsko	55.5	52.0	220.1	Československo	50.0	46.5	191.9
7. Wikén Olov, Švédsko	53.0	55.5	216.2	30. Meixner Max, Československo	46.5	45.5	190.7
8. Meinel, Německo	55.0	52.5	215.8	31. Šimůnek František,			
9. Hoffsbaken Olaf, Norsko	50.5	54.0	215.1	Československo	45.5	46.0	187.4
10. Aschenwald Franz, Rakousko	54.0	52.5	213.9	32. Havlíček Miroslav,			
11. Czech Bronislaw, Polsko	51.0	55.5	213.4	Československo	41.0	49.0	183.2
12. Steimmüller Alfréd,				33. Šír Bohuslav, Československo	45.0	45.5	183.0
Československo	49.5	55.5	212.4	34. Holubec František,			
13. Sörensen Raymond, Norsko	57.5	47.0	211.6	Československo	41.0	43.0	179.3
14. Stoll, Německo	56.5	51.0	210.3	35. Kadavý Jaroslav,			
15. Valonen Lauri, Finsko	54.5	49.5	208.0	Československo	45.5	42.0	178.8
16.—17. Bartoň Antonín,				36. Müller Pavel, Československo	43.0	42.5	177.0
Československo	48.5	51.5	207.9	37. Balatoni Levente, Maďarsko	42.0	42.5	174.1
16.—17. Galeitner Edi, Rakousko	54.0	47.5	207.9	38. Císař Josef, Československo	41.5	40.5	173.7
18. Vinjarengen Hans, Norsko	53.5	50.0	207.2	39. Hanuš Kamil, Československo	40.5	45.5	172.3
19. Lukeš Jaroslav, Československo	49.0	50.5	206.1	40. Phillip Erhard, Československo	38.5	43.0	171.9
20. Badrutt Reto, Švýcarsko	48.5	51.5	204.4	41. Paprskář František,			
21. Marusarz Andrzej, Polsko	49.0	51.0	203.7	Československo	40.0	43.5	171.2
22. Dellekarth Walter, Rakousko	49.0	49.5	203.2	42. Václavík Vladimír,			
23. Dietl, Německo	53.5	45.5	203.0	Československo	31.5	48.5	170.4
24. Lilliehöök Bertil, Švédsko	45.0	49.0	201.8	43. Šafář Josef, Československo	41.0	41.5	168.3
				44. Mariacher Hans, Rakousko	(58.5)	56.5	165.9



Praktické pouzdro na cesty

Lehounké pouzdro
Kč 3:50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12:80

pro kartáček a zubní pastu!

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

45. Höll Gregor, Rakousko	53.5	(52.0)	156.5	10. Smolej Franc	Jugoslavia	4.45.51
46. Midriak Pavel, Československo	30.0	40.0	153.2	11. Müller Eduard	Švýcarsko	4.49.39
47. Chlum Miloslav,				12. Koldovský František	Československo	4.50.35
Československo	(51.5)	49.5	151.3	13. Karpiel Stanislav	Polsko	4.53.28
48. Luszecek Izidor, Polsko	(53.0)	50.0	145.4	14. Musil Cyril	Československo	4.55.18
49. Novák Pavel, Československo	35.0	40.5	145.0	15. Vestad Sigurd	Norsko	4.59.36
50. Kallinger Andr., Rakousko	(49.5)	45.0	134.6	16. Kreuz Karel	Československo	5.01.27
51. Novšak Albin, Jugoslavia	41.5	50.0	127.1	17. Gadner Hermann	Rakousko	5.08.30
52. Čiverný Martin, Československo	45.5	45.0	123.0	18. Svatoš Jan	Československo	5.10.34
53. Havara Ant., Československo	(45.0)	45.0	122.2	19. Martin Miloslav	Československo	5.12.21
54. Palme František, Jugoslavia	39.5	44.5	121.0	20. Mihalák Lukáš	Československo	5.13.48
55. Lukeš Valda, Československo	40.5	(45.0)	116.5	21. Ing. Dlouhý Sláva	Československo	5.16.54
56. Stregl Jan, Československo	(37.5)	45.5	115.6	22. Buchar Jaroslav	Československo	5.19.27
57. Farský Karel, Československo	37.0	(41.0)	115.4	23. Lucák Jan	Československo	5.19.28
58. Skrbek Josef, Československo	38.0	(44.5)	112.8	24. Horn Alois	Československo	5.20.06
59. Šramelj Bogo, Jugoslavia	40.5	(45.0)	112.0	25. Kobes Jaroslav	Československo	5.22.09
60. Klöckner Rudolf, Rumunsko	(40.0)	47.0	109.5	26. Roland Viktor	Československo	5.23.49
61. Dyntr Josef, Československo	30.0	(41.5)	99.9	27. Šoltys František	Československo	5.24.25
62. Matátko Jaroslav,				28. Volfík Jiří	Československo	5.26.34
Československo	(36.0)	36.0	91.5	29. Scholtz Ladislav	Československo	5.37.15
63. Gola Karel, Československo	(37.0)	30.0	89.0	30. Buchar Josef	Československo	5.40.10

K závodu přihlášeno 164 závodníků — startovalo 109 — klasifikováno 63 závodníků.

Závod na 50 km:

1. Englund Nils	Švédsko	4.14.23	31. Příkryl Rudla	Československo	5.44.42
2. Karppinen Klaes	Finsko	4.26.42	32. Seyfert Karel	Československo	5.45.13
3. Brodahl Trygve	Norsko	4.32.41	33. Kralovec Josef	Československo	5.48.35
4. Husu Mikko	Finsko	4.34.00	34. Maršálek Miroslav	Československo	5.52.48
5. Oggi Kilian	Švýcarsko	4.35.32	35. Vejšický Zdeněk	Československo	5.55.06
6. Matsbo Martin	Švédsko	4.35.36	36. Kolář František	Československo	5.55.34
7. Viklund Elis	Švédsko	4.38.24	37. Herzeg Karel	Československo	5.56.31
8. Hatten Kaare	Norsko	4.38.25	38. Prokop	Československo	5.56.40
9. Moritz Halvar	Švédsko	4.43.36	39. Doleček Rudolf	Československo	5.56.50
			40. Kraus Jaroslav	Československo	5.58.58
			41. Gnád Josef	Československo	6.21.15
			42. Hýkl Josef	Československo	6.27.56

Startovalo 48 závodníků — klasifikováno 42. Závod vzdalo 6 závodníků.

Hledám partnera,

motocyklistu neb majitele auta, do **Dolomit**, v červnu, červenci, 3 neděle, zn. „Autotramping“ do adm. l.



LYŽAŘI

STAV SNĚHU
SDĚLÍ ZDARMA

na dotaz z pouličních telefon. budek

ZPRÁVODAJSKÁ ÚSTŘEDNA
Telefon *410-41, Senec

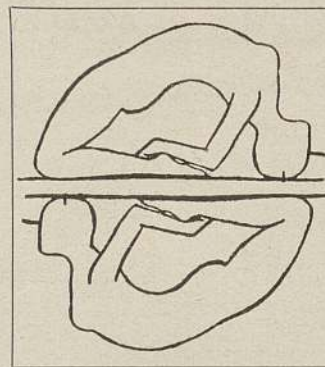
Z Ú — ZPRÁVODAJSKÁ
ÚSTŘEDNA - Tel. *410-41



ZPRÁVODAJSKÁ ÚSTŘEDNA
Telefon *410-41, Senec

G
Y
M
N R
A Y
S T S
T M P
I I O
K K R
A A T

TĚLOVÝCHOVNÝ ÚSTAV
BĚLY
FRIEDLÄNDROVÉ
Pořič 32, palác Axa, T. 39216



PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠŤOVNA

(ZAL. R. 1827)

PRAHA II. Smluvní pojišťovna Svazu lyžařů RČS. SPÁLENÁ 24.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **Václav Váša**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽAŘSKÁ BIBLIOGRAFIE

Hellmut Lantschner: Die Spur von meinem Ski. (Verlag Rowohlt, Berlin 1935, 159 str., 28 celostránkových fotografických příloh).

Vynikající rakouský závodník ve sjezdu a nejúspěšnější člen slavné lyžařské rodiny „Lantschnerů“ líčí v 21 samostatných kapitolách poutavým způsobem svoje lyžařské zážitky od nejútlejšího mládí, kdy už jako osmiletý hoch zvítězil na školních závodech, až do roku 1934, kdy získal titulu německého mistra ve sjezdu.

Jeho vypravování je živé a kniha se dobře čte. Po psychologické stránce velmi zajímavá jsou líčení duševních pocitů závodníkůvých před závodem ve skoku, ve sjezdu a slalomu a v závodě zvaném „kilometer-lancé“. Přes to, že celým svým založením tíhne spíše ke sjezdu, nezavrhuje ani běžeckých závodů a dovede opravdu výstižně oceniti jejich význam a vychutnati jejich půvaby, které přes všecku svoji dřinu mají pro závodníka. V poslední kapitole mluví o závodních výsledcích ostatních členů rodiny Lantschnerů, v níž už se děti rodí takřka s lyžemi na nohou (jeho bratr Guzzi, známý lyžař-akrobat z filmu „Bílé opojení“, sestry Ingeborg a Hadviga atd.).

Celostránkové fotografické přílohy s vrcholnými výkony lyžařskými a s náladovými obrázky zasněžených hor jsou rovněž velice pěkné. K. Hala.

Arnold Lunn: Le Ski alpin. Tourisme et courses (přeloženo z angličtiny, 234 stran, 20 obrazových příloh a řada obrázků v textu, 18 frs, Librairie Flammarion, Lyon, Place Bellecour).

Kdo se chce seznámiti s názory Angličanů na lyžářství turistické i závodní a neovládá dobře angličtiny, může sáhnouti po tomto francouzském překladě spisu předsedy Ski Klubu Velké Británie Arnolda Lunna, horlivého propagátora sjezdových závodů ve Švýcarech.

Od téhož autora vydalo nakladatelství Flammarion knihu: *Le ski en hiver au printemps sur les glaciers* (168 stran). K. Hala.

Hans Fischer, autor dříve již vydané knihy: „*Abfahrten die man gemacht haben muß*“, v níž uveřejnil popis nejznámějších a nejkrásnějších alpských sjezdů, vydal nyní, jakožto pokračování knihu: „*Noch 100 Abfahrten*“, která obsahuje krásné snímky a popis dalších sjezdových partií z Bavorska, Rakouska

a Švýcar. Kniha obsahuje 100 velkých obrazových tabulí na křídovém papíře a 54 stran popisu. Vydalo nakladatelství Rotherovo v Mnichově, cena 6 RM.

Týž spisovatel vydal dále krásně vypravenou knihu „*Die Dolomiten*“. Tato kniha vyniká nad obvyklé průvodce. Obsahuje 160 stran slovníkového formátu, 4 barevné přílohy, 96 velkých uměleckých fotografií a řadu drobnějších obrázků. Vyšla rovněž u Rothera a stojí 4.80 RM.

A ještě jednu krásnou knihu vydal Hans Fischer za spolupráce J. Galliana a H. Roelliho. Je to takový estetický breviář krás, které dovede snít v horách vykouzlit, slovem i obrazem. Je určena pro ty, kteří dovedou dobře vychutnati všechny ty estetické požitky, jež nám poskytuje zasněžená zimní příroda. Tato kniha má název „*Es leuchtet der Schnee*“ a obsahuje vedle 96 stran textu 90 krásných uměleckých fotografií (vyšla v nakladatelství Rotherově, Mnichov, cena 2.80 RM).

K. Hala.

Sbírka turistických map se značkovými cestami. Vydává Vojenský zeměpisný ústav spolu s Klubem čl. turistů. Zatím vyšly tyto mapy: č. 1. okolí Prahy — Kladensko; č. 8. Šumava; č. 12. Spišská Nová Ves, Dobšíná, záp. část Slovenského Krušnohoří; č. 13. Lyžařská mapa Vys. Tater. — K vydání jsou připraveny mapy: č. 2., 3., 4., Okolí Prahy — Staroboleslavsko, Berounsko, Dolní Posázaví; č. 5. Okolí Brna; č. 4. Okolí Bratislavy; č. 7. Okolí Užhorodu; č. 9. Český Ráj; č. 10. Okolí Plzně; č. 11. Vysoké Tatry. — Mapy jsou prvotřídně kartograficky zpracovány, chráněny vkusným obalem, cena velmi laciná 8—10Kč. — Toto dílo VZÚ a KČST zasluhuje skutečné svrchovaného uznání. Neříkáme nijakou frázi, pravíme-li, že tato sbírka neměla by scházet v knihovně žádného lyžaře, alpisty a turistu.

Sportovní revue (vyd. Mezinárodní golfové nakladatelství) je jedním z dobrých sportovních listů, který věnuje ve svých zimních číslech hojně zájmu a místa všem zimním sportům, mezi nimi na prvním místě zejména lyžařství.

Arbok 1934, ročenka Norského lyžařského svazu (Norges Skiforbund), vyšla v lednu 1935 v nakladatelství Groendahl & Sons Boktrykkeri v Oslo. Má svoji osvědčenou standardní úpravu a samozřejmě bohatý obsah. Čestná vzpomínka z pera Ingv. Smith-Kiellanda věnována je „lyžařskému králi“ Thorleifu Haugovi. — Kromě organizačních a technických údajů je nej-

1894 — 40 LET DOBRÉ SLUŽBY LYŽAŘŮM — 1934



LYŽE

Vázání-Hole veškeré potřeby pro lyžaře Sáňky

Továrna na dřevěné zboží a sportovní potřeby

H. MEČÍŘ A SPOL.

JILEMNICE

Telefon 28.

LYŽE v nejdokonalejším provedení se znač.

FIS 1935

Značka FIS je chráněna Svazem lyžařů RČS. a propůjčena pouze pro special. vyzkoušené výrobky!

pozoruhodnější přímo vědecká práce O. Linstada (70 stran): *Mechanika lyžařského skoku*.

Wierchy 1934. Dvanáctý ročník známé polské horácké publikace vyšel v Krakově nákladem Polského tovaryšstva tatranského (knihkupci Gebethner a Wolf, Krakov). Má neobyčejně bohatý obsah.

Horolezecký průvodce po Vysokých Tatrách od Dr. J. Gellnera a Dr. F. V. Kroutila vyjde v edici „*Průvodců Orbisu*“. Kniha, obsahově dosti rozměrná, vydána bude ve dvou částech. Prvá je již připravena.

Program lyžařského přeboru KČST 1935 v Bílé vyšel jako velmi pěkná knížka, která obtočí v každé sportovní knihovně. Lyžařský popis Beskyd a jejich spojení je velmi cenný pro svoji stručnou výstižnost. Ale „*lyžovat*“ by se v takové publikaci přece jen nemělo!

TROCHU CIZINY

Dali čemo skočiti 100 m! Jihoslovanskí hoši poslali nám před planickým závodem zprávu, kterou neváháme ještě dnes otisknouti pro její, nám dobře známý, pravý jihoslovanský entuziasmus.

„*Za pravo to neće biti više skokovi već poleti smučina! Na slici vidimo najznamenitiju skakaonicu na svetu, našu u Planici, na kojoj so prošle godine postigli Norvežani Birger i Sigmund Ruud 92 i 95 m. 17 marta najbolji svetski skakači ponovno že skakati na ovoj velebnoj skakaonici. Moguće će po prvi put u povesti čovečanstva čovek bez aparata leteti vazduhom 100 m. Moderni Ikarus?*“

Prijavljeni su najbolji skakači: 10 Norvežana, oboje braća Ruud, Sörensen, Guttormsen, Andersen, Raabe, Johnson, Urdahl, Ulland, Austrijanci, Poljaci, Česi, Švajcari, Nemci, i drugi.

„*Čeo svet očekuje napetošću, kakve će rezultate ove godine dati Planica.*“

Příští FIS závody do Francie? Podle zpráv francouzského tisku chce se ucházeti franc. lyžařský svaz o pořádání příštích závodů FIS v roce 1937. Závody by byly konány v Chamonix a Megeve.

Italie. Několik zajímavých dat o rozvoji italského lyžařství. Svaz zimních sportů sdružuje 446 sportovních klubů s celkovým počtem 21.114 registrovaných členů. V letošní sezoně v době od 1. ledna 1935 do konce lyžařské sezony je rozepsáno celkem 419 závodů, z nichž je několik závodů s účastí mezinárodní. V majetku svazu je celkem 52 můstků, z nichž 19 je vybudováno podle posledních zkušeností a dovolují skoky delší 50 m. Svaz má 90 registrovaných učitelů a v seznamu jejich najdeme i jména známých horských vůdců.

Poslední úspěchy italských závodníků na mezinárodních lyžařských závodech, kde se umístili čestně za závodníky severských národů, přímo hromadný výevik členstva, rozsáhlost organizace a její úplné zvládnutí svědčí o dobrém vedení poměrně mladých organizátorů.

Američané pozvali 2 rakouské lyžařské instruktory k treningu svých závodníků.

Badrutt to dostal podmíněně. Není nám dobře známo, co provedl, ale č. 8 „*Ski*“, úředního listu švýcarského svazu, oznamuje na str. 235, že „*Adolf Badrutt, (Alpina, St. Moritz) bude při prvním porušení licenčních ustanovení, nebo jiném nejmenším provinění diskvalifikován s konečnou platností.*“ — Badrutt je „*kanon*“. Švýcaři se tedy nelekají v zájmu kázně žádného kalibru.

40 let Huitfeldtova vázání. V Norsku oslavili dne 18. září 1934 jubileum čtyřiceti let, jež uplynuly od vynálezení a prvního praktického užití světoznámého vázání Huitfeldtova. Čtyřicet let — to je vysvědčení, jež mluví samo. Nesmí nás mýlit skutečnost, že — zejména po válce — objevila se na lyžařské scéně celá řada nových systémů vázání, jež pro ten, či onen speciální účel vy-

NEŽÁDEJTE VOSKY — ale

ENO VOSKY

které Svaz lyžařů RČS. doporučuje



MIX - MEDIUM - SKARE - KLISTER



kazují nesporně větší hodnoty, než má Huitfeldovo. Toto však zůstává stále nejužívanějším a nejrozšířenějším. Je prostě majetkem lyžařských mass. Jeho myšlenka byla základem pro největší procento pozdějších systémů. A v této myšlence, v její přirozenosti a jednoduchosti spočívá jádro Huitfeldova úspěchu.

SVAZ LYŽAŘŮ

Přeřazení závodníků do I. třídy. Na základě výsledků, docílených při závodech o mistrovství RČS. a při závodech o „pohár kongresového můstku“, kteréžto závody určeny byly pro postup do I. třídy, přeřazují se do I. třídy následující závodníci:

Pro závod v běhu na lyžích: V závorce uvedeno je registr. číslo. Budík Leopold, S. K. Nové Město na Mor. (2606), Dyntr Jaroslav, S. K. Slavia Praha (121), Koldovský František, L. Z. K. Praha (1738), Kralovec Josef, S. K. Sněhaři Domažlice (1718), Mihalák Lukáš, Š. K. Vysoké Tatry Smokovec (1726), Musil Bohuslav, S. K. Nové Město na Moravě (260), Steinmüller Alfréd, Odbor KČST. Mor. Ostr. (2895), Šír Bohuslav, Český Ski Klub Praha (122).

Pro závod ve skoku na lyžích: Böhm Oldřich, Ski klub Semily (1690), Dyntr Jaroslav, S. K. Slavia Praha (121), Farský Karel, L. T. B. K. Nový Svět (107), Hartig Arnošt, Český Ski Klub Vysoké (556), Havlíček Miroslav, S. K. Slavia Praha (1140), Hejduk Miroslav, L. Z. K. Praha (1608), Kyněl Kristián, Č. K. S. Ski Jilemnice (1519), Midriak Karel, Ski klub Ban. Bystrica (2060), Steinmüller Alfréd, Odbor KČST. Mor. Ostrava (2895), Šafář Josef, S. K. Slavia Praha (1253), Šír Bohuslav, Český Ski Klub Praha (122), Štrégl Jan, Č. S. K. Hradec Králové (1049).

Pro závod sdružený: Dyntr Jaroslav, S. K. Slavia Praha (121), Steinmüller Alfréd, Odbor KČST. Mor. Ostr. (2895), Šír Bohuslav, Český Ski Klub Praha (122).

Distancování závodníků. Rozhodnutím Technického Sboru Svazu lyžařů RČS., trestají se následující závodníci: distancí od 26./III. 1935 do 31./XII. 1935: Kadavý Bohuslav, L. Z. K. Praha (č. r. 683), Kučera Jan, L. Z. K. (č. r. 909), Vrána Rudolf, S. K. Slavia Praha (č. r. 557).

Důtka závodníkům. Z rozhodnutí Technického Sboru Svazu lyžařů RČS uděluje se přísná důtka závodníkům: Antonínu Bartoňovi, Český Ski Klub Vysoké, Jaroslavu Feistauerovi, Č. K. S. Ski Jilemnice, Františku Šimůnkovi, S. K. Slavia Praha.

Další distancování závodníků. Podle § 6 závodního řádu S. L. RČS (start na závodech nečlenů Svazu) trestají se distancí až na další tito závodníci:

Distancí až na dále trestají se následující závodníci: Balaz Andrej, KČST. Zvoleň (č. r. 2543). — Barac František, S. K. Dvůr Králové n./L. (č. r. 197). — Bukovský Josef, Č. K. S. Ski Jilemnice (č. r. 1848). — Drastich Jaroslav, KČST. Brno (č. r. 758). — Gašpar Pavel, Ski klub Banská Bystrica (č. r. 764). — Habermann František, Český Ski Klub Praha (č. r. 1259). — Křivánek Zdeněk, L. K. Louny (č. r. 2492). — Laco Juraj, Ski klub Banská Bystrica (č. r. 2054). — Mastný Odon, Ski klub Banská Bystrica (č. r. 1379). — Pluha-

POŽITEK, KTERÝ NEŠKODÍ

CIGARETOVÁ DUTINKA S FILTREM

DESTILA

Alc. spol. pro prům. papírenský Olšany

Prodejní kanceláře: PRAHA II, Václavské nám. 4.




Posílnění a osvěžení v horách přináší víno

Mělnické zámecké
od roku 1753.

LYŽAŘI

STAV SNĚHU SDĚLÍ ZDARMA

na dotaz z pouličních telefon. budek

Z Ú — Z PRAVODAJSKÁ ÚSTŘEDNA — Tel. *410-41




řová Růža, L. Z. K. Praha (č. r. 10) — Stránský Josef, L. K. Louny (č. r. 2473) — Sviežený Ján, KČST. Ružomberok (č. r. 2219) — Dr. Sýkora Jan, L. Z. K. Praha (č. r. 591) — Štefan Stanislav, KČST. Lázně Bělohrad (č. r. 952) — Šrubař Jan ml., P. J. Radhošť Mor. Ostrava (č. r. 1622) — Šulec Josef, Český Ski Klub Praha (č. r. 117) — Tomášek Josef, L. K. Louny, (č. r. 966) — Zavid František, KČST. Ružomberok (č. r. 1721) — Žák Leopold, Klub čs. turistů Banská Bystrica (č. r. 1430).

Podle § 30 závodního řádu S. L. RČS (závodnické třídy) trestá se závodník Adolf Hnyk, S. K. Slavia Praha (č. r. 11).

Naše přípravy na Zimní Olympijské Hry v Garmisch-Partenkirchen. Náčelnictvo Svazu lyžařů usneslo se pověřiti svého referenta závodníků (tajemníka Svazu R. Krňoula) vypracováním návrhu na celkovou přípravu našich závodníků pro Zimní Olympijské Hry. Návrh má počítati vedle zimního také s letním výcvikem, má obsahovati směrnice pro výběr a sestavení mužstva atd. Referent na návrhu pilně pracuje a předloží jej v nejbližší době.

OLYMPIJSKÁ LOTERIE

POMÁHÁ ZAJISTITI NAŠI ÚČAST NA OLYMPIJSKÝCH HRÁCH 1936!

PROTO JE POVINNOSTÍ KAŽDÉHO SPORTOVCE, ABY MĚL ASPOŇ JEDEN OLYMPIJSKÝ LOS!

Od chvíle, kdy byl zařaděn lyžařský sport do řádného programu Olympijských Her, bojovalo naše lyžařské mužstvo na každých Zimních Olympijských Hrách a vždy s úspěchem. Vždy platně přispělo k dobré sportovní pověsti Československa.

Naši pracně dobytou lyžařskou olympijskou posici musí jít naše mužstvo hájit i na příští Zimní Olympijské Hry do Garmisch-Partenkirchen. K tomuto úkolu musí být dobře připraveno.

Olympijská loterie pomáhá zajistiti peněžní prostředky k boji. Koupí olympijského losu přispíváte k přípravě a vyslání celé československé olympijské výpravy a v jejím rámci i k vyslání výpravy lyžařské.

LOS STOJÍ JEN 5 KČ.

Všechny kluby a organizace, sdružené ve Svazu lyžařů, obdržely oběžník s podrobnými pokyny k prodeji losů mezi svým členstvem. Čím více losů mezi sebou prodáme, tím větší peníz obdržíme na přípravu a vyslání našich lyžařských borců. Za každý prodaný los obdrží klub od Svazu lyžařů bonifikaci 2 Kč. Vedle dobrého skutku pro účely olympijské je tu tedy i snadná možnost zvětšit i příjmy klubovní.

STAREJTE SE O PRODEJ OLYMPIJSKÝCH LOSŮ V MĚŘÍTKU CO NEJVĚTŠÍM!

PROPAGUJTE OLYMPIJSKOU LOTERII!

REDAKCE

ČÍSLO 7. vychází 30. března 1935 s obálkou podle fotografie Ing. Josefa Bethlenfavy-ho.

MLUVME dnes trochu o našem listě. Mnozí z vás stáli u jeho počátků.

V jistém smyslu jsou zde počátky dva. Jeden dávno před válkou, druhý po ní. Náš list vyšel po prvé 1. prosince 1901 jako „Týdenní zprávy Českého Ski Klubu Praha“. Svaz lyžařů užíval jej ihned za svůj oficiální orgán a proto se zcela správně svého času rozhodlo, že poválečný Zimní sport bude čítati pořadí svých ročníků od vydání tohoto svého prvního předchůdce. List prodělal pak několik metamorfos jak ve vydavatelstvu, tak i v názvu. Válka znamenala pochopitelně přestávku. Vzkříšen byl až na podzim 1921 a to je tedy jeho druhý počátek. Můžeme to říci klidně, poněvadž byl tehdy postaven na docela jiné základy, zejména finanční, než měl před válkou. ■

Často se dostávali čtenáři, přispivatelé a zejména kritikové listu do křížku pro jeho účel a z toho vyplývající formu a náplň. Věřte, že bylo mnoho lidí (a jsou ještě dnes!), kteří by chtěli, aby Z. S. byl jakousi knihou pro-

tokolů o schůzích. Kdyby zbylo místo, mohlo by tam být i něco jiného. No, o tomhle tedy je škoda slov. — Poněkud širší, ale stejně špatný je požadavek, aby vedle důležitějších schůzovních zpráv byly tam všechny zprávy svazu, klubů, výsledky všech závodů a podobné věci dokumentárního a registračního rázu. Kdyby časopis obsahoval takovéhle věci, nikdy byste jej byli (kromě prvního nahlédnutí) nečetli a neodbírali, leda, že byste byli výjimečně nadšenými funkcionáři. — Ostatně i ten nejjarytější sportovní funkcionář rád si něco dobrého a zajímavého (ba i veselého!) počte. Proto bylo samozřejmým, že v listě byly od počátku různé popisy hor, tur, výzbroje, závodů atd. — Co má list po této stránce obsahovati je jasné: úředního co nejméně, zajímavého co nejvíc. — Příště si promluvíme o dnešních úkolech listu více a systematictěji, zejména otázku aktuality obsahu trochu probereme. Jedno však musíme říci už dnes: náš list nejsou noviny. A kdo reklamuje, aby šel tímhle směrem, nepromyslíl věc dobře. Nemůžeme přece, vycházejíce jen několik měsíců v roce a v dosti dlouhých intervalech, přinášeti zprávy o všem, co se lyžařského stalo, jen prostě proto, aby to v tom listě bylo, t. j. aby se to tam po letech našlo! Pravý úkol našeho listu je v něčem jiném. Ale o tom opravdu až příště.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13.
ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNÝ 34 474. — PŘEDPLATNÉ NA
10 ČÍSEL KČ 35.—. JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—. MAJITEL A VY-
DAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘÍHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120



M. KARLÍČEK, PRVNÍ VISITKA JARA

VELKÁ SJEZDOVÁ CENA ČESKOSLOVENSKA

Premiera našeho největšího mezinárodního sjezdového závodu jest za námi. Můžeme s klidným svědomím prohlásiti, že celkové provedení závodu — až na zpoždění slalomu, které bylo zaviněno svévolným přestřížením kabelu elektrického vedení chronometru — bylo dobré. Pořádati závody 20—100 m od hotelů, s dalším připojením lanové dráhy do výšky 2000—2500 m (u většiny závodů v Rakousku a Švýcarsku) je lehoučké, ale pořádati závod ve výši 2300 m, vzdálený od nejbližšího hotelu 6 km s výškovým rozdílem 1000 m, dopravovati ke startu stany sanitní, saně, kontrol. branky, elektr. chronometry, v našem případě i čaj, upravovati slalom. dráhu po 5 dní ve výši 1650 m za stálých sněhových bouří na sklonu 35°, kdy vítr se sněhem byl tak silný, že zarážel dech a srážel lyžaře k zemi, to jest sportovní a pořadatelský výkon. Lyžařskému vojenskému oddílu pod vedením št. kapt. Sobka patří upřímný dík. V přípravách na závod rvali se s přírodou každý den a my všichni s nimi. To ovšem naše široká veřejnost neví, ona jest informována v tisku našimi novináři, kteří — většinou v teple — falešně kritisovali, mnohdy i vulgárním způsobem, tak typickým pro naše poměry. Neznají pravou příčinu a bez vyšetření vše svalí na vrchního pořadatele a „vytyčovatele“ slalomu (že neměl dráhu včas připravenou, že po „prohřýřených“ nočních zaspal a nechal ubohé závodníky i obecnost mrznouti celé hodiny ve Velké Studené Dolině atd.), zatím co ten vrchní pořadatel — to jsem já — klesal únavou, šel spát každý den ještě před 10. hod. večer a byl tahán s postele i po 11. hod., ba i později, portýrem, aby dal ještě telefonický interview o přípravách závodu atd. cizímu novináři z Rakouska, Německa a pod. Nepsal bych o těchto věcech, jsou mě samozřejmé, ale nemohu přejít mlčením neslýchané, neobjektivní a nekorektní (protože nepravdivé) útoky některého prašpatně informovaného tisku.

Samotnému závodu předcházel 8 denní sjezdový kurs pro vybrané svazové mužstvo, pod vedením rakouského sjezdaře Fr. Zingerleho a V. Myšáka; centrum bylo ve Sporthotelu na Hrebienuku, jakožto vhodném východisku do Velké Studené Doliny, která byla určena za místo závodu netoliko pro svůj skvělý terén a výškový rozdíl, ale i pro své ideální sněhové poměry. Strana Štrbského Plesa, Furkotská dolina, měla velmi špatné sněhové poměry, neboť každodenní víchřice zbavily tato místa dostatečné sněhové pokrývky. V kursu bylo 17 mužů a 4 ženy. Počasí kursu nepřálo. Stálé sněhové víchřice znesnadňovaly zejména cvičení slalomu. Jízda stělou cvičena speciálně se zřetelem na sklon a nerovnost svahu. Někteří závodníci učinili značný pokrok jak v technice jízdy, tak i v odvaze.

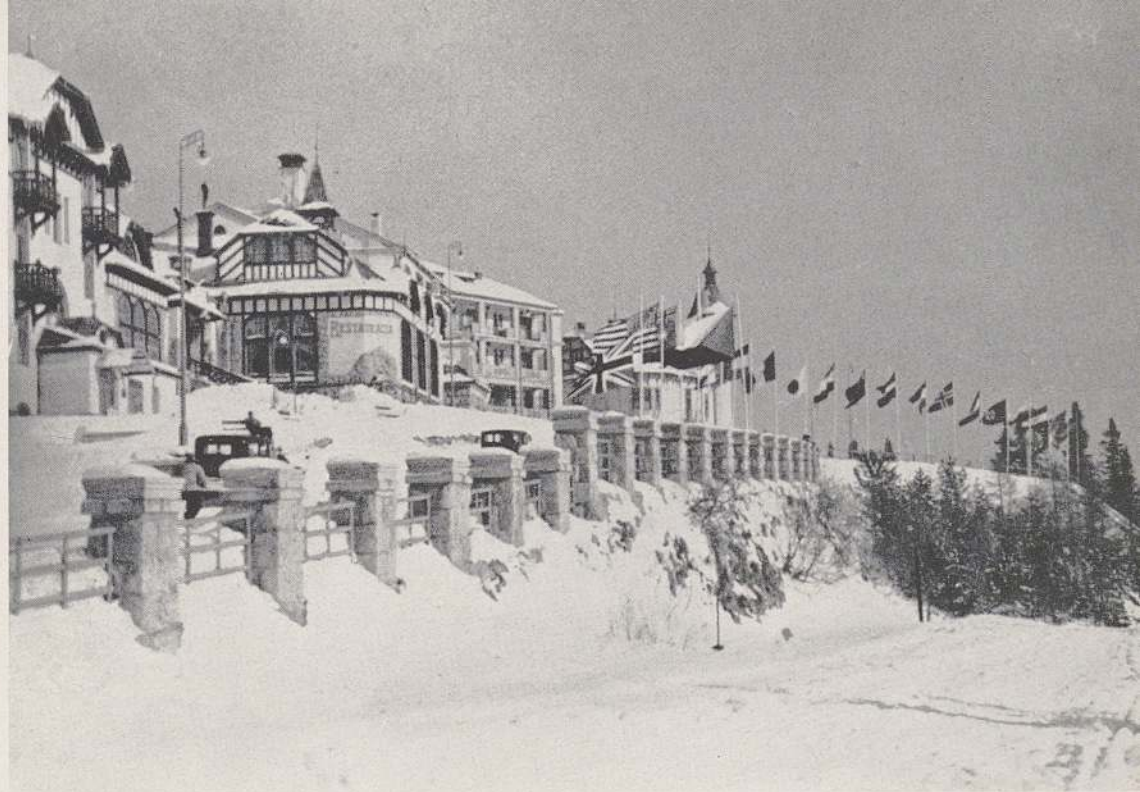
Naši staří rutiněři E. Hromádka a Cífkla nemohli se pro svá zranění účastniti a závodu jen přihlíželi.

Při tak vhodném treningu v místě závodu, mohli držeti krok aspoň se závodníky HDW, kteří se umístili skvěle. V. Horčička se zranil při sjezdu v kotníku, takže slalom jel slabě a s krajním vypětím sil. Daňo (číslo 13) jel sjezd až do chvíle svého pádu skvěle. Jistě by se umístil na některém z předních míst, neboť odvaha a jistota jeho jízdy jest obdivuhodná. Stehlík jel kombinaci velmi pěkně a potvrdil, že jest jedním z našich nejlepších všestranných lyžařů. Beneš, Kralík, Votava, Klein-Schmidt, Šíma, Kokrhánek (naši mladí) mají dosti odvahy a techniky, avšak velmi málo závodnické rutiny. Weiss, dobrý sjezdař, musí se ještě naučiti slalom. Ascher nastoupil přímo z vlaku s horečkou, proto jeho výkon ve sjezdu byl slabý a pak — trpí trémou, z které se musí úplně vyléčiti, chce-li něco znamenati. Ještě několik slov o našich sjezdařkách. Odvaha jest skoro u všech, schází však technika střely i v obrazech. To se však dá naučiti. Mladička Garkischová (16 let), jedoucí krásně sjezd (2. čas) mimo konkurenci, jest novým sjezdařským objevem. Na svá léta má velmi dobrou techniku, odvahy až moc, avšak málo ukázněnosti, což se potvrdilo ve slalomu, kde nasadila od startu do první branky úžasné tempo než Schroll, což ovšem skončilo katastrofálně (v odborné hantýrce „větrníkem“).

Život na místě byl prodehnut veselým a kamarádským duchem. Přispěla k tomu netoliko ukázněnost našich sjezdařů, ale i tahací harmonika, veselé duo Weiss a Klein-Schmidt a hudební produkce našeho trenera Franty Zingerleho. Sjezdový kurs v nastávající sezoně bude v Alpách pro úzký kruh vybraných závodníků. Pro další interesenty budou vyjednány v místě kursu příznivé podmínky ubytování i trenerské.

Sjezd

Trať závodu sjezdového, provedeného v sobotu 9. února, vyznačena byla definitivně v pátek 8. února. Již ve čtvrtek, hlavně však v pátek, trať byla v plném provozu. Trenovala se hlavně poslední terasa (kuloár), která rozhodovala o umístění. Od trati, původně projektované ing. R. Vosykou pod Červenou Věží, musil jsem bohužel upustiti pro špatné sněhové poměry (mnoho kamenů). Nová trať měla start pod M. Závratí asi ve výši 2300 m. (Zde byl vojskem zřízen sněhový kryt a sem dopraven čaj závodníkům z nedaleké Zbojnické chaty.) Trať klesla po prudkém svahu (30°) mimo Ladového Plesa do 1. kontrolní branky na 2. terasu o sklonu 35° přejela rovinku a mírnějším sklonem pokračovala na 3. velkou terasu, opět o značném sklonu (1. sanitní kontrola), klesla na delší rovinku, která se však projela do 4. terasy (kuloáru), což byla nejobtížnější část trati. Mezi skalami byl nucen závodník projeti značným tempem (2. sanitní kontrola). Trať pokračovala pak



FIS 1935

J. Kodat

Státní lázně věnovaly vzornou péči mezinárodní vlajkové etiketě — zejména Štrbské Pleso bylo po této stránce bezvadně vybaveno. — Dolejší dva snímky ukazují život na tribunách Jarolímkova můstku: vlevo je soudcovská věž v okamžiku, kdy před zahájením prostého skoku hrána je naše státní hymna, vpravo je tribuna tisku

Press Photo Service

ČTK



dále dolinami mezi klečí, mírnějším sklonem do nově prosekané části vysokého lesa, (2. kontrol. branka) a po houpačkách k cíli u hotelu Kamzík, 1300 m. Délka trati 5·5 km s výškovým rozdílem 1000 m. Sjezd dámského závodu odstartován byl s vrcholu 3. terasy, 1900 m. Délka trati 4 km s výškovým rozdílem 600 m. Poměry sněhové v den závodu velmi dobré. Počasí zprvu klidné pod mrakem (—15° C), později mrazivý vítr se sněhem, což zavinilo několik omrzlin nechráněných uší. Závod odstartován přesně o 12. hod. polední, měl hladký průběh až na dva nešťastné pády (výrony krve v koleně) závodníků Daňa a Beinhauera. Byli ihned pohotovou sanitou dopraveni na Hrebienok a dále do sanatoria v N. Smokovci. Sjezdová trať vyznačena dokonale, ve spodních partiích mimo to obsazena vojenskými a četnickými hlídkami, které udržovaly volnou dráhu. Funkcionáři u startu, u kontrolních branek a u cíle pracovali bezvadně, rovněž tak sanitní kontroly, dokonale vypravené. Sjezd měřen elektrickým chronometry Autoklubu a kontrolován ještě ratrap. stopujícími hodinkami.

Síla Rakušanů se ovšem plně ukázala. Silná čtyrka Schroll, R. Matt, Zingerle, Maier měla nebezpečného konkurenta v Krausovi z HDW. Z našich závodníků jeli sjezd všichni slabě. Ani jediný nedosáhl času pod 8 minut (vítěz 6·43), což bylo nutné na slušné umístění. Rakušané sjíždějí svahy o sklonu 35° tak samozřejmě, plynule, že se nám zdá někdy (a to hlavně u slalomu) jejich jízda dosti volná. Jest to dnes nejvyšší stupeň technické sjezdové dokonalosti. Z 96 startujících klasifikovalo se 44 do slalomu ze 6 žen 5 (1. mimo konkurenci).

Slalom

Slalomová dráha nalézala se v polovině sjezdové trati ve Velké Studené dolině ve výši cca 1650 m pod Střeleckou Věží. Sklon dráhy byl velmi dobrý, 28—35°, délka však poněkud kratší, 350 m s výškovým rozdílem 150—180 m. Úpravou dráhy, to jest udusáním jejího povrchu, zabýval se vojenský lyžařský kurs 1. horského praporu z Tatranské Poljanky plných 5 dní. Každý den spadl nebo byl navát nový sníh, takže práce ve sněhových vánicích a velkém mrazu byla svízelná. Díky těmto obětavým vojínům, mohli jsme slalom uskutečnit! Nevím kde a jakým způsobem bych jinak zalarmoval skupinu 60—80 lyžařů, šlapajících 5 dní prudký svah za krajně nepříznivých povětrnostních poměrů. Slalom byl velmi dobře upraven. Po obou stranách celé délky dráhy ohraničeno místo pro obecnostvo, u startu zřízen kryt pro startéra, telefon a elektrické časoměřičské vedení, u cíle pak postaven velký stan a stožár se státní vlajkou. Start posunut pořá-

Výsledky v rubrice „Závody“ na str. 223.

datelstvem již v sobotu z 10 hod. na 1/2 11 z důvodů dopravních; že se začátek zpozdil o další 3/4 hodiny není vinou pozdního vytyčení trati (byla vytyčena 10 minut před 1/2 11 hod.), ale svévolným přestřížením (jak vojskem bylo zjištěno) elektrického kabelu. Kabel se spravil, ovšem nefungoval dostatečně, takže se startovalo telefonem a signalisací. Přes značné zpoždění, absolvována byla dvě kola závodu rychle, takže o 3/4 na 13. byl závod dokončen a o 14. hod. počítali již funkcionáři v závodní kanceláři Sporthotelu na Hrebienoku výsledky.

R. Matt skvěle dohnal vyrovnanou jízdou náskok Schrolla ze sjezdu; ten slalomovou dráhu podceňoval a příliš riskoval. Zingerle v prvním kole měl nejlepší čas dne 31·2 vt., v druhém, ve vlnovce, poněkud zakolísal, čímž ztratil dobré 3—4 vteř. a připravil se o event. první místo. Z našich závodníků mimo Krause z HDW, který se rovnal třídě Rakušanů, nejlépe jel Zika Ascher, ač druhé kolo měl zcela zbytečně o 3 vteř. horší. Jel lépe než Hauser, Marusarz, Knahl, Lahr a lépe než všichni Rumuni. Jemu nejvíce blížil se vyrovnanou jízdou Stehlík. Ostatní jeli slabě, zvláště Čtvrtečka.

Slalom se jel podle starého vzoru, schváleného FIS-kongresem v Paříži 1932, což znamená: na hladkém upraveném svahu výše uvedeného sklonu, se všemi těmi variacemi figur — vlásenka, vlnovka, slepá, průsek, průsek v oblouku, spirála atd.

Slalom nové formy, tak jak se jel loňského roku na FIS ve sv. Mořici a letos opět v Mürren, jest úplně odlišný. Jest zpracován do vlnitého terénu a jezdí se v brankách 2·50 m vys. (silné dřevěné tyče s praporkem, prof. 3—5 cm). Postrádá přirozeně známých nám figur. Branky jsou normální, široké a vzdálené od sebe podle povahy terénu. Jednoduchá a dvojitá přírážka odpadnou. Bude „pravděpodobně“ klasifikováno pouze projetí neb neprojetí brankou. Letos v Mürren se stal však případ, že švýc. závodník Steuri přerazil pádem tyč branky a byla mu připočtena jednoduchá přírážka!!! Přesný řád nové úpravy slalomové disciplíny bude Rakušaný a Němci předložen ke schválení kongresu FIS v příštím roce v Garmisch-Partenkirchen. Do té doby bude jistý zmatek ve formách slalomové trati, ač v Rakousku, Švýcarsku a Německu jezdil se letos všeobecně způsobem novým. Jest to konečně správný názor; slalom přestává být příliš vyumělkovaný, stává se rychlejší a přibližuje se nejvíce svému účelu, to jest výchově jízdy v terénu.

Velká sjezdová cena Československa stala se u nás mezníkem ve vývoji sjezdařských disciplín. Jsem přesvědčen, že tento závod bude velmi populárním velikonočním mezinárodním podnikem ve Vysokých Tatrách.

PŘEDPLATNÉ JE ŽIVOBYTÍM KAždÉHO LISTU — NAŠE JE JEN 35 Kč!
ZAPLATILI JSTE JE JIŽ? — NÁŠ ÚČET V POŠTOVNÍ SPORITELNĚ MÁ Č. 34.474 PRAHA
VPLATNÍ LÍSTKY JSME PŘILOŽILI K ČÍSLU 4



ČTK

J. Kodat

Ještě dva velké okamžiky štafetového závodu FIS 1935: vlevo předává Nor Iversen Hoffsbakenovi a vpravo Němec Leupold Motzovi. Oba snímky jsou z druhé výměny štafet

JEŠTĚ FIS 1935

KAREL FINGER

CO MNĚ ŘÍKALI

L. Calonius, kapitán finského mužstva, lektor tělesné výchovy:

Jsem v Československu podruhé a rád bych se ještě vrátil. Do Tater raději jako lyžař-turista, než vůdce závodního teamu. Jako vůdce mám tu mnoho zodpovědnosti, kterou zvětšuje okolnost, že mužstvo musí ku startu často dojíždět, což zabírá mně i závodníkům mnoho času a nepůsobí právě příznivě. O vašich závodnících mám dojem, že jsou vedeni příliš všestranně. Pro takové boje, jako se odehrávaly v Tatrách, *nutno mít specialisty* a já jsem od nás také takové přivedl, ač jsem počet závodníků musel omezit. Máme již i pro závod sdružený i skok prostý své muže, z nichž jeden, Lauri Valonen, obsadil v závodě sdruženém druhé místo a zvítězil ve sdruženém skoku. Je 25 roků star, obchodní příručí z Lahti. Závodí od r. 1928, kdy vyhrál juniorský skok. Od r. 1932 jest mistrem Finska v kombinaci. V r. 1934 vyhrál skok prostý v Lahti před celou mezinárodní konkurencí, včetně Norů. Jarolímkův můstek pokládám za dokonalý do 65 metrů, ale myslím, že při větší délce skokan padá příliš svisele. Vyberte ze svých závodníků talenty pro ten který závod, jako takové je pohromadě cvičte a výsledky se určitě dostaví; vždyť máte všechny podmínky.

Andersen, sportovní redaktor norský, starý sportovní praktik, býv. výkonný závodník a nyní také fotbalový soudce, který pískal mezinárodní zápasy i v Praze (Československo-Maďarsko): Vaši závodníci, zdá se mi, *byli na závody nepřipraveni*,

nikoliv technicky, nýbrž *kondičně*. *Chybí jim asi letní training, musí mít vedoucího* i pro léto, který je v čase, který jim povolání dovolí, bude trenovat a bude o nich vědět, co celý rok dělají; to jest důležité zvláště letos, před Olympijskými Hrami. Tuhý kondiční training, takový, jaký vašim hochům nejlépe sedí a *brzy s ním začít*, aby je již prosinec zastihl fysicky zcela připravené.

Mayer, Německo:

Na Olympijské Hry *trenujeme již celý rok* a výsledky se dostavily již u vás; musí být ještě lepší. Training nelze přerušit, nutno jej vésti v rozsahu co největším a hledati v mladých nové talenty. Těch máme u nás jistě hodně, když uvážíme, že jest v Německu jeden a půl milionu lyžařů v různých tělovýchovných spolecích; bohužel nemá je DSV všechny ve své pravomoci. Již letošní naše závody v Garmisch i vaše v Tatrách nám ukázaly, že v trainingu postupujeme správně. Není nám třeba na výchově našich závodníků ničeho měnit. Jest však nutno je podrobiti tuhému trainingu i letos v létě a na prvním sněhu soustředit a trenovat odděleně až do Olympijských Her.

Dr. Schuller, Švýcarsko:

Mezi skokany máte vyložené mladé talenty; ti hoši však musí na mnoho cizích můstků a do konkurence! Takový týden na švýcarských můstcích by je jistě posunul ve výkonech daleko kupředu. Kielland, předseda Norského lyž. svazu:

Vím, že jste neměli letos možnost trainingu a že jste měli několik svých borců v posteli. A přece

výkon vašich nebyl letos takový, jako jiná léta. *Chyběl asi kondiční trénink v létě, který se nedá v zimě ani dohonit, ani nahradit.*

Rakušanům se v Tatrách zamlouvaly možnosti sjezdových a slalomových závodů; jsou přesvědčeni, že *F. Zingerle vychová u nás závodníky pro alpskou kombinaci*, kteří budou i v alpských zemích dobrou konkurencí.

To co mě říkali cizí vedoucí o Tatrách, ubytování a stravování byla mnohdy až nemístná chvála; proto dosti na tomto konstatování. Nijak ne-

skrývám, že mnozí projevíli názor, že třicetikilometrová rozlehlost v ubytování i v celém uspořádání vyžadovala úžasnou práci funkcionářů, což ovšem mohlo být jen na úkor věci samé. Příznávali, že nastalé nepříznivé povětrnostní poměry, byly tak zlé, že překážky jimi způsobené nebylo možno vždy a včas s úspěchem odstranit. Ale dovedli to ocenit z pravé sportovní stránky a jako sportovci to chápali a posuzovali. Čili: věděli, že velké lyžařské závody nejsou na př. tenisový turnaj.

SOUDCOVÉ

Nebylo lehkým úkolem obsadit zodpovědná místa soudců a měřičů pravými lidmi. Ale přece se to podařilo. A nebylo jediné závady a jediné stížnosti.

Štafety: *Startér:* arch. K. Jarolímek; *měřiči:* Ing. J. Jílek, Ing. R. Pilnáček, Ing. Ant. Huša, A. Palmros (Finsko); *zapisovatelé:* Ing. L. Reiss, Dr. O. Brauner; *soudci u cíle:* Ing. J. Kraus, Ing. V. Bukovčan, Ing. V. Racek, Ing. R. Vasyka, Dr. P. Minelle (Francie); *výpočty prováděli* R. Krňoul, Dr. Procházka, E. Metyš, L. Zbyněk; *velitel* a autor trati B. Zadák.

18 km: *Startéři:* Ing. J. Jílek, Ing. J. Zástěra, E. Metyš; *měřiči:* Ing. R. Pilnáček, Dr. A. Höntsch (Maďarsko), Ing. A. Huša; *soudci u cíle:* J. Honzů, Ing. V. Racek, Ing. V. Bukovčan, *zapisovatelé:* R. Krňoul, B. Peka, E. Metyš, Ing. J. Kraus, L. Zbyněk; *velitel* a autor trati B. Zadák.

Kombinace (skok): *startéři:* K. Rudl, B. Peka; *velitel skoku:* arch. K. Jarolímek; *velitel můstku:* O. Vydra; *soudci stylu:* Le Fort (Německo), Arman Palmros (Finsko), Ing. J. Jílek, *soudci délek:* Ing. J. Zástěra, L. Zbyněk, Ing. Lezuo (Rakousko), *velitel doskočiště a dojezdu:* B. Zadák.

Skok: *startéři:* Ing. A. Sekanina, Kocúm; *velitel skoku:* arch. K. Jarolímek; *velitel můstku:* O. Vydra; *soudci stylu:* Ing. T. T. Hansen (Norsko), Dr. J. Martin (Rakousko), Dr. J. Moser; *soudci délek:* Ing. J. Zástěra, L. Zbyněk, J. Müller (HDW), Ing. Koutský, Dr. A. Hentsch (Maďarsko); *velitel dojezdu a doskočiště:* B. Zadák.

50 km: *startéři:* B. Peka, E. Metyš; *měřiči a soudcové u cíle:* Ing. R. Pilnáček, Ing. J. Zástěra, Ing. A. Sekanina; *zapisovatel:* Dlabola; *výpočty:* Ing. J. Kraus, R. Krňoul, B. Peka, E. Metyš.

Dlužno se zmínit dále o výborné službě, kterou nám prokázal Autoklub RČS, který nám zapůjčil svoje přesné chronometry a zejména svého přesného Ing. Hušu, jehož pevná ruka „odzváněla“ každému závodníkovi se spolehlivostí elektrického kontaktu. —

Ale pochválit musíme všechny. A zejména dobré vysvědčení patří „počtářům“, jejichž provisorní a v rychlosti spočítané výsledky se téměř ve všech případech shodovaly s definitivními.

To stojí za konstatování.

Zástěra a Kal

MYSLIT DOPŘEDU

Již v minulém čísle jsme se dotkli toho, že Svaz lyžařů i Organizační výbor FIS-závodů 1935 a celý pořadatelský aparát jejich byl po závodech terčem různých výtek, ba i útoků. Zasloučenci, znalci a objektivní posuzovatelé, zejména ti, kteří byli závodům po celou dobu jejich trvání přítomni, vědí, že většina těchto výtek a útoků byla nesprávná, nedoložená, ponejvíce neověřená a zejména předimenzována. Říkalo se nám se všech stran: proč mlčíte? Proč nevyvracíte, neopravujete? Vždyť mlčení zde znamená poloviční přiznání, souhlas. Ba, neopravovali a nevyvraceli jsme, zejména nikoliv v tisku a zejména ne à tempo. K tomu tedy několik slov.

Pořadatelé a funkcionáři, zejména ti vedoucí, vrátili se z fater utrmácení a udření, tělesně i duševně. Nasazovali opravdu všechny síly. Dovedete se jistě vžítí v jejich duševní stav, když pak byli

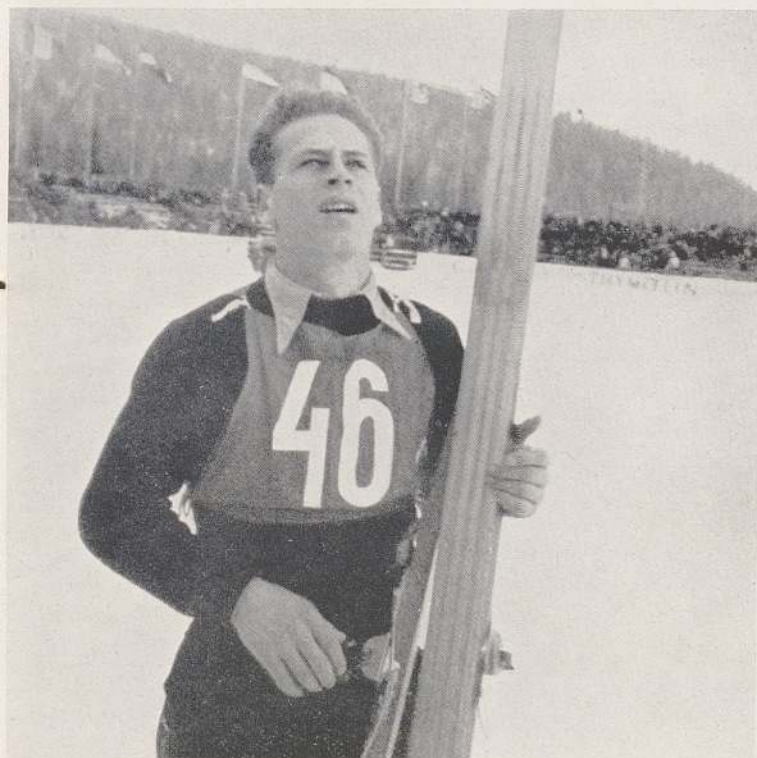
zahrnováni nelichotivými a nespravedlivými úsudky. Nemělo by smyslu vyvolávat opravami v tisku polemickou kampaň. Působili jsme jinak, osobními výklady a vysvětleními u žurnalistů a vůbec na patřičných místech. Přechasto měl tento postup nejpriznivější výsledek. V mnohých listech objevily se pak zprávy a články daleko objektivnější a spravedlivé, velmi často úplná vyvrácení. To mělo rozhodně větší cenu, než úřední tiskové opravy, nebo sáhodlouhá vysvětlování. Několika slovy se totiž věc nedala vyřídit. Vyvrácení každé výtky musilo by jít do hloubky a někdy tak daleko, že by to širší veřejnost ani nezajímalo. Celá řada věcí spolu souvisela, jedna zabíhala do druhé. Měli jsme na vybranou. Buď se pustit do takové kampaně, nebo počkat až se rozvířená hladina zklidní a pak seriosně a kriticky (samozřejmě i autokriticky) celý podnik rozebrat. Věc sama, bez jakéhokoliv půso-



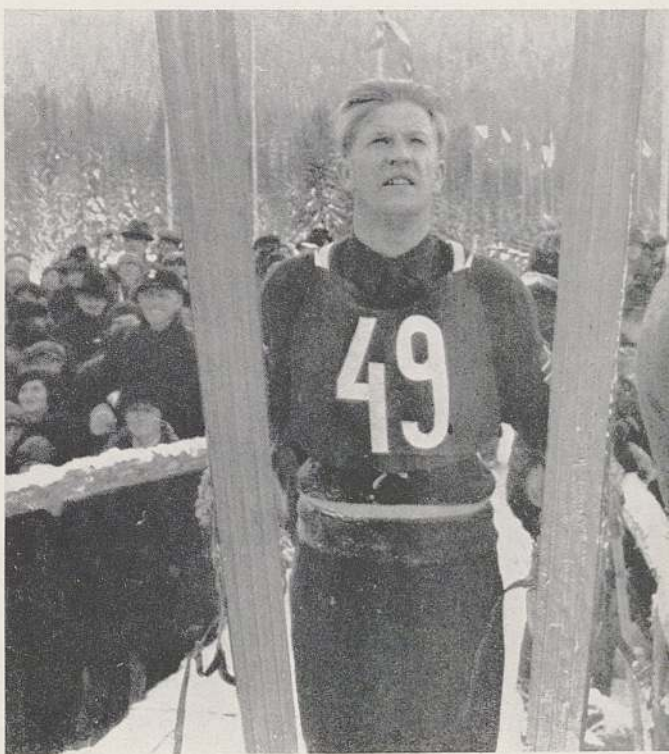
ČTK



J. Ježek



ČTK



ČTK

Několik tváří z FIS - závodů 1935: Nahoře je populární vůdce Norů Ingv. Smith - Kielland, vedle neméně populární Nor Hans Vinjarengen (59). — Dole je Polák Stanislaw Marusz (46), první Středoevropan ve skoku prostém a vedle vítěz skoku Nor Birger Ruud (49)

bení, šla spíše touto cestou — a bylo to správné.

Přečasto narazili jsme však na zlou vůli. Je to vážné slovo, ale je tomu skutečně tak. Na různá obvinění žádali jsme na příslušných místech doklady a aspoň konkrétní fakta, abychom to a ono mohli zjistit a vyšetřit. Docházely nás pak — pokud vůbec došly — odpovědi všelijaké, vyhýbavé, opatrné — zkrátka nic. Jen příkladem uvádíme odpověď z jednoho místa, odkud se na nás střílelo z hrubých kusů: v Tatrách jsem nebyl, napsal jsem, co jsem od lidí slyšel, konkrétních faktů nemám!! (Rukopisný doklad je k dispozici.) — Nehnali jsme nikoho k zodpovídání za takové útoky, ale když jsme tváří v tvář vyzvali autora, či inspirátora, aby tedy mluvil, dostalo se nám — zase jen příkladem — odpovědi, že v tomto okamžiku nezastupuje svůj list, nýbrž zcela jinou korporaci. Což je odpověď také dosti jasná. — Tak to většinou končilo. — Když jsme se s čísly, fakty a doklady v rukou hájili, napsalo se o nás, že jsme obdivuhodní slovní akrobaté a eskamotéři! — Myslíte ještě, že mělo smyslu tady polemisovati?

Naproti tomu na seriosních místech došli jsme náležitě ocenění.

Zkušenosti z FIS-závodů budou do poslední sebrány, rozříděny a zejména užity. A jedna z nich je velmi závažná: funkcionáři pořadatelstva dávali této společné věci v oběť svoji energii, své vědomosti, své peníze a svůj čas, o který doslova okrádali své rodiny a zájmy sobě daleko bližší, často i existenční. Jak reaguje člověk, uštváný dnešní dobou na to, že za dobrou vůli a namahavou práci dostane za odměnu — při nejmenším — příkrý odsudek, často však i hrubou invektivu? Řekne si prostě, že to nepotřebuje! Jdeme na kořen věci bez jakýchkoliv růžových brýlí: proč v první řadě pracuje většina lidí ve sportu? Z potěšení, protože jim to působí osobní radost, v jistém smyslu zábavu, že to je jejich koníček. Teprve pak přistoupí idealismus, který — pravda — někdy odolává všem překážkám. Ale lze pak takovou kampaň, jakou musilo prodělati pořadatelstvo FIS-závodů, považovati za zábavu, za potěšení? A protože přece hlavní kořen našich bytostí je *osobní*, je tu dán pak výsledek prostými slovy: ať to zas dělá někdo jiný. Pravda, nikdo není nenahraditelný a je třeba pustit k dílu mladé. Ale vy dobře víte, jak to dnes vypadá. Řady sportovců rostou, rostou zejména řady výkonných sportovců. Bohužel však zdaleka tak nerostou řady administrativních a organizačních pracovníků. Naopak, ztenčují se! Prostě: každý rád se ocitne na hřišti, atletické dráze, na sněhu, řece, v tělocvičně, v lese, na horách, na vzduchu, na slunci — v akci. Ale nikdo dnes nechce sedět za oním proskřibeným zeleným stolem, v mnoha a mnoha schůzích a v kancelářích. Nikdo nechce dělat sport s perem, papírem a telefonem v ruce. Tak je tomu. Nesmíme si to zastírat. Stále — a stále téměř bezvýsledně — hledáme nové pracovníky. A myslíte, že ti, kdo vůbec měli kdy úmysl dát se do administrativních služeb sportu, dostávají obzvláštní vzpruhu k této práci, když vidí, jak je odměňována? Prostě každé-

ho přejde chuť, ba i odvaha, veřejně ve sportu pracovat, pomyslí-li, že i on by měl být jednou terčem a předmětem tak lichotivých projevů. To odrazuje. A to právě je ta nejstinnější stránka oné kampaně, kterou jsme musili vydržet po závodech FIS. Ta nedodala nikomu chuti dát se do lyžařské administrativní práce, naopak byla pro mnoho lidí výstražným příkladem, do čeho by šel. Trpíme již dlouho na nedostatek pracovníků. Ale teď byli i ti, kdo se přece chtěli do toho dát, daleko zahánáni. —

Musili jsme si přečíst řadu předhůzek o stáří, neschopnosti atd. Dotyčný kritik či útočník těžko by ovšem takovou neschopnost dokazoval a pokud se stáří týče, tedy několik upřímných slov. My jsme poslední, kteří reklamují pro stáří ve sportu nějaká privilegia, než právě čestná uznání. A to jen pro ona stáří, jimž předcházela zasloužilá činnost. My sami tu jdeme s Havlíčkem Borovským, pokud se na tuhle situaci hodí jeho známý epigram o stáří. „Kdyby mělo stáří dodávat moudrosti, byl by *dubový špalek největším mudrcem*“. Mladí ovšem stejně nemá patent na rozum, jako jej nemá žádný jiný věk. A tak se má tahle otázka položit jinak: je tu někdo, kdo dává záruky, že to umí lépe? — Je hrozný nesmysl domnívat se, že někdo se nechce se svého místa hnout. Ve sportu vůbec je celá řada lidí, kteří by si hrozně rádi už odpočinuli. Ale nemají nikoho, kdo by převzal jejich práci.

A jsme tedy u jiné stránky: tak, jak vypadá dnes administrativní práce sportovní, neliší se nijak od oné práce, kterou konáme jinak jako své živobytí. Je to značná kancelářská dřina, psaní, zodpovědné organisování; nedivte se, že se do toho nikdo nehrne. Kdy si má takový člověk odpočinout? Kancelář ráno, kancelář odpoledne, kancelář večer. To mladí lidé příliš dobře vidí, než aby do toho letěli s otevřenou náručí. Ptáte se: kam to takhle přijde? My také. To jsou ovšem problémy, jež zaměstnávají mnoho sportovních ústředí, nejen nás. To jsou zjevy, jež se dnes vyskytují ve všech sportech. A proto se budou musit také s takového širšího hlediska všude řešit.

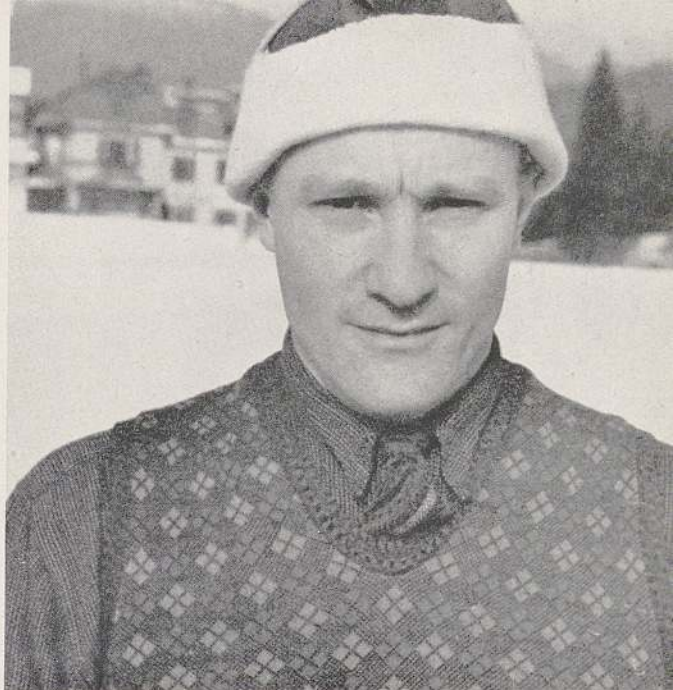
V každém případě však musíme administrativní dorost přivábit, ba připoutat k práci, kterou by ovšem vykonával tak, jak si ji představuje jako nejpraktičtější. A musíme dávat velký pozor, abychom neznechutili ty, kteří měli dobrou vůli k práci. Ona kampaň po závodech FIS jí jistě nikomu nepřidala.

To, čeho jsem se dotknul výše, totiž onen zjev — psychologicky jistě velmi zajímavý — že lidé dnes přímo odmítají pracovat *administrativně* ve sportu, ten by zasloužil pořádného rozboru. Je tu celá řada příčin, které měli dnešní sportovní pracovníci neščetněkrát příležitost poznat. V neposlední řadě je to ovšem i doba, která postavila dnes tíživěji než jindy do popředí zájmů každého jednotlivce boj o existenci. Ale jsou některé příčiny skoro paradoxní, na př. ta, že z části je to i důsledek sportovní výchovy samé, která přimkla mládež — k výkonu a ne ke stolu. Ale o tom někdy jindy,

Kal



Press Photo Service



Press Photo Service



ČTK



ČTK

Ještě několik tváří z FIS - závodů 1935: Nahoře dva švédské typy, Bertil Lilliehöök a Halvar Moritz, dole R. Dostálová - Beinhauerová (164), první z žen Velké ceny a M. Šebelová

SVAZ LYŽAŘŮ RČS A ČESKOSLOVENSKÁ OBEC SOKOLSKÁ

Vzhledem k tomu, že neurčitými zprávami byl vnášen mezi naše členstvo neklid a že bylo vzbuzováno domněnání, že snad k dohodě mezi Svazem lyžařů a ČOS nedochází proto, poněvadž není na straně Svazu dosti dobré vůle k spolupráci, usnesla se poslední schůze ústředního výboru, že mají býti kluby informovány krátce o dnešním stavu jednání s ČOS a jeho historii i předpokladech.

Jak známo, po dlouhou řadu let byly sokolské jednoty, resp. jejich lyžařské odbory, členy Svazu lyžařů tak jako jiné spolky nebo jich lyžařské odbory. Nejprve v jiných sportech, na konec však i v lyžařství rozhodla se ČOS před několika lety ku změně dosavadního stanoviska, které připouštělo členství jednotlivých sportovních odborů ve sportovních svazech a usnesla se na zásadních směrnících, které vylučují jakoukoli formu členství a připouštějí pouze spolupráci. V důsledku tohoto usnesení dala příkaz těm lyžařským odborům sokolských jednot, které byly členy Svazu, aby ze Svazu vystoupily. Od té doby není možno se dojednat s ČOS, poněvadž ČOS neústupně trvá na tom, že jakákoliv forma členství pro ni jest nepřijatelnou. Valná hromada Svazu pak v zájmu jednoty organizační přirozeně činí závislou spolupráci na jakékoliv vhodné formě členství. Všechna jednání v minulých letech obětavě s obou stran vedená ztroskotávají na tomto zásadním rozporu. Svaz lyžařů obrátil se v poslední době znovu na ČOS za účelem navázání jednání. Principy, na kterých dle mínění Svazu by bylo možno uzavřít dohodu pro obě strany přijatelnou a spravedlivou, by byly asi tyto: Svaz by uznal ČOS jako nej-

vyšší ústředí tělocvičné, ČOS Svaz jako nejvyšší ústředí lyžařské. Lyžaři, organizovaní v ČOS, by se stali členy Svazu lyžařů jakoukoliv formou, odpovídající zásadní struktuře stanov Svazu, které znají členství spolků nebo odborů, tedy mohly by se státi členy Svazu buď jednotlivé lyžařské odbory sokolské nebo nějaké lyžařské ústředí sokolské, které by mohlo míti na př. postavení zvláštní župy. Mezi Svazem a ČOS by byla uzavřena zvláštní úmluva, která by dala ČOS záruku, že Svaz nezneužije členství lyžařských odborů, resp. že zaručí, pokud jde o ně, ČOS spoluúčast v těch směrech, ve kterých to tato bude považovati za potřebné. Bude zavedena jednotná lyžařská registrace svazová, při čemž vedle ní bychom neměli námitek proti samostatné registraci sokolské a konečně závodní termíny by byly upravovány každého roku vzájemnou dohodou Svazu a ČOS.

Jak je viděti, Svaz jde opravdu ve stanovení svých návrhů do krajnosti, aby umožnil dohodu; je více než pochopitelné, že ovšem nemůže přistoupiti na to, co dosud žádá ČOS, totiž aby požívali její lyžařští členové práva členů Svazu, aniž by se jimi stali. Svaz zastává odevždy stanovisko, že pro ČOS samu je prospěšnější, kdyby šla se svými sportovci do řad sportovních svazů a spolupracovala tam aktivně na vybudování sportu, majíc díky své velké početnosti v těchto svazech příslušnou vážnost a vliv, než aby, jak to dosud činí, oddalovala se od celostátních sportovních organizací a tím, jistě že neúmyslně, přispívala k jich destrukci.

RUDOLF KRŇOUL

NAŠE MISTROVSTVÍ 1935

Hlavní dny našeho mistrovství následovaly těsně po závodech FIS a zdálo se, že nebude po unavujícím a dlouhém pobytu závodníků v Tatrách dosti zájmu a že závody budou slabě obslány. Nebylo tomu tak, u startu sešlo se hodně našich závodníků a dosti závodníků HDW. Chyběli závodníci zahraniční, ale přes to byla úroveň letošního mistrovství velice dobrá a naši závodníci vesměs podali mnohem lepší výkony, než na závodech FIS. Snad dělal to ten několikadenní odpočinek v domovech a snad i krkonošské prostředí, kde většina závodníků je, nebo cítí se doma, že zmizela ta všeobecná deprese, která na Tatrách na našich závodnících ležela.

Větší potíž byla s činovníky pro přípravné práce. Velká většina našich činovníků přijela z Tater teprve těsně před závody mistrovskými a nemohla se proto uvolnit hned zas na několik dnů pro mi-

strovství. Těch několik, co prováděli přípravu mistrovství, učinilo však přes to vše k zajištění hladkého průběhu.

Špindlerův Mlýn připravil se dobře. Se všech hotelů, pensionů a domků vlály státní vlajky a místní hasičský sbor dal se do služeb pořadatelů. Lázeňský spolek připravil všem závodníkům dobré ubytování. Návštěva obecnstva byla slušná; škoda jen, že nebylo opětně počasí takové, aby dalo závodům veselejší rámeček a že nebyla dostatečná reklama.

Na sobotu 23. února stanoven byl závod v běhu na lyžích na 18 km, dále závod žen a tř. III. na 8 km.

V předvečer závodů po několika velice pěkných dnech nastala silná obleva, která rozmočila sních na celé trati, vedené stále v nižších polohách. Ráno ještě padal vlhký sníh, skoro déšť, za silného větru.



Press Photo Service

Norské mužstvo na závodech FIS 1935

Od prava Ing. T. T. Hansen, O. Reistad, Anderson, Hatten, Brodahl, Vinjarengen, Andersen, Sörensen, Gundersen, Vestad, Hagen, Roen, Iversen, Hofsbakken

Před startem se však vyjasnilo a závod vlastní byl jet za dosti dobrého počasí. Trať vedena byla od startu v Bedřichově ke Krausovým boudám, odtud dolů k Labské přehradě, stoupala po druhém břehu na Tabulové boudy, dále přes Dlouhý důl, Sv. Petr po úpatí posledního výběžku Kozích Hřbetů nad Špindl. Mlýnem až k Bílému Labi a vracela se kol Dívčí lávky zpět do Bedřichova. Byla snad trochu plochá a vedla příliš po pláních. Měřila cca 16 km. Trať pro III. třídu a ženy zkrácena byla v Dlouhém Dole a pak o jeden oblouk těsně před cílem. Ku startu dostavilo se celkem 106 závodníků, z nichž závod dokončilo a bylo klasifikováno 97. Dva závodníci byli diskvalifikováni pro zkrácení tratě v posledních 2 km. U startu sešli se mimo Musila a Nováka všichni nejlepší naši závodníci. I H. D. W. vyslal k těmto závodům své nejlepší borce.

Titul: „Mistr RČS v běhu na lyžích pro rok 1935“ stal se kořistí Františka Šimůnka, S. K. Slavia Praha.

Další výsledky:

První číslo značí pořadí ve třídě druhé pořadí celkové.

Třída I.: 1/1 Šimůnek Frant., S. K. Slavia Praha 1.07.58; 2/2 Bartoň Ant., Český Ski Klub Vysoké 1.08.15; 3/4 Kadavý Boh., LZK Praha 1.09.13; 4/5 Vrána Rud., S. K. Slavia Praha

1.09.39; 5/6 Lahr Jan, HDW 1.09.40; 6/9 Hilčer Frant., LZK Praha 1.12.14; 7/11 Kraus Frant., HDW 1.13.35; 8/13 Buchar Jar., Č. K. s. SKI Jilemnice 1.14.04; 9/15 Berauer Gust., HDW 1.14.21; 10/18 Kadavý Jar., ČSK Praha 1.16.24; 11/23 Stehlík Leoš, KLV Praha 1.17.10; 12/24 Adolf V., HDW 1.17.18; 13/28 Hofmann Lad., LZK Praha 1.18.56; 14/29 Jech Adolf., Č. K. s. SKI Jilemnice 1.19.13; 15/34 Pech Vítězslav, LZK Praha 1.20.26.

Třída II.: 1/3 Mihalák Lukáš, Š. K. Vysoké Tatry 1.09.00; 2/7 Musil Boh., S. K. Nové Město 1.11.25; 3/8 Kralovec Josef, SNĚHARŇ Domažlice 1.11.34; 4/10 Buchar Josef, ČSK Praha 1.12.38; 5/12 Dyntr Jar., S. K. Slavia Praha 1.14.04; 6/14 Kučera Jan, LZK Praha 1.14.15; 7/16 Kužel Josef, Č. K. s. SKI Jilemnice 1.15.03; 8/17 Matějásko Jos., ČSK Praha 1.15.50; 9/19 Tauchmann Oldřich, S. K. Slavia Praha 1.16.29; 10/20 Šír Bohuslav, ČSK Praha 1.16.31; 11/21 Svatoš Jan, SNĚHARŇ Domažlice 1.16.35; 12/22 Vyležlík Leopold, Š. K. Vysoké Tatry 1.16.43; 13/25 Václavík Mir., V. S. Praha 1.17.24; 14/26 Kosour Boh., S. K. Nové Město na Mor. 1.17.39; 15/30 Dr. Votava Jiří, Č. S. p. Z. S. Praha 1.19.24; 16/31 Pavlů František, LZK Praha 1.19.33; 17/32 Lukeš Jaroslav, Č. K. s. SKI Jilemnice 1.19.53; 18/33 Kraus Jaroslav, KČST. odbor Praha 1.20.19; 19/35 Stein-

müller, KČST. odbor Mor. Ostrava 1.20.26; 20/37 Synovec Josef, LZK Praha 1.20.32.

Třída Starší A: 1/27 Martin Jaroslav, LZK Praha 1.17.57; 2/58 Feistl Josef, L. K. Olomouc 1.25.57; 3/61 Horáček Stanislav, KČST odb. Praha 1.27.11.

Třída Starší C: 1/97 Rath Emerich, LZK Praha 2.04.21.

V závodě žen na 8 km zvítězila velice dobrým časem Lelková Květa. Loňský vítěz R. Beinhauerová, vzdala se asi v 5 km.

V závodě III. třídy zvítězil František Žalský, S. K. Slavia Praha. Podrobné výsledky závodu žen a závodu III. tř. jsou tyto:

Závod žen v jízdě na lyžích na 8 km:

I. třída: 1. Lelková Květa, S. K. Slavia Praha 56.58; 2. Knapová J., L. Z. K. Praha 1.01.06; 3. Friedländerová Běla, Č. Ski Klub Praha 1.01.24; 4. Möhwaldová F., HDW 1.07.00; 5. Langová M., HDW 1.13.36.

II. třída: 1. Pekarová R., S. K. Slavia Praha 1.03.05; 2. Bertlová M., V. S. Brno 1.09.29; 3. Svatošová B., Sněhaři, Domažlice 1.09.33.

Závod III. třídy v jízdě na lyžích na 8 km:

1. Žalský František, S. K. Slavia Praha 48.34; 2. Balvín František, ČSK Praha 50.22; 3. David Vojtěch, LZK Praha 50.45; 4. Kaldarar Huda, VOČKO, l. k. Praha 51.02; 5. Otmar Jaroslav, L. K. Liberec 51.33; 6. Kučera Vojtěch, LZK Praha 52.30; 7. Chlum Miloslav, ČSK Vysoké n./Jiz. 53.10.

V sobotu odpoledne upraven a vyzkoušen byl můstek v Masarykově údolí, na kterém byly příští den provedeny závody ve skoku. V sobotu byl na můstku sníh jistě pro skoky ideální — vlhká sůl, skoro firm. Ze soboty na neděli nastal silný mrazík, který celý nájezd a dopad změnil v tvrdou plochu, takže bylo nutno v neděli ráno 24. února sníh na celém dopadu i přechodu bez lyží rozdupati, hráběmi rozhrabati a pak znova lyžemi ušlapati. Vyžádalo to velké práce a proto byl začátek dopoledního závodu ve skoku pro závod sdružený zdržen.

Nový můstek ve Špindlerově Mlýně, je jistě naším největším můstkem a jedním z nejlepších. Skáče se na něm velice lehce a po menších úpravách bude lze snadno docílit na něm skoků 80 m. K závodu nastoupilo 37 závodníků, z nichž klasifikováno bylo celkem 31 pro závod sdružený. Již dopoledne docilováno bylo velice pěkných výkonů. Lahr z H. D. W. skočil nejdlejší skok 59 metrů, Vrána a Bartoň měli stejné skoky 52 a 54 metrů, Steinmüller 54 a 55 metrů, Lukeš 55 a 55.5 metrů, Hanuš 42 a 44.5 m, Kraus 42. a 49.5 m, Havlíček 44 a 47.5 m, Šimůnek 45 a 43.5 m, Lahr 50 a 59 m, Pech 46.5 a 46 m, Adolf 45 a 48.5 m, Skrbek 50.5 a 51 m, Kadavý Bohuslav 45 a 46 m. Již po ukončení tohoto závodu ve skoku, bylo jasno, že druhý a hlavní titul — „Mistr RČS. v jízdě na lyžích pro rok 1935“ odnese si Antonín Bartoň,

Český Ski Klub Vysoké n./Jiz., jemuž bodový náskok ze závodu na 18 km stačil na jeho největšího konkurenta Lahra i na Vránu, který ve skoku docílil stejné bodů jako Bartoň. Šimůnek měl skoky příliš krátké, než aby si udržel vedoucí místo, získané na 18 km. Steinmüller, svým krásným výkonem ve skoku, posunul se ve sdruženém závodě až na 9. místo a bezpečně zvítězil ve II. třídě. Velice pěkný výkon podali Kadavý, Kraus, Jarka Lukeš (zvláště ve skoku), Šír, Adolf a Skrbek. Berauer a Möhwald měli jeden skok s pádem. Rovněž tak i Kynčl Kristián, Kahl a Václavík.

Podrobné výsledky:

První číslo značí umístění ve třídě, druhé umístění celkové.

Třída I.: 1/1 Bartoň Ant., ČSK Vysoké 238.5 bodů za běh, 208.7 bodů za skok, celkem 447.2 bodů; 2/2 Lahr Jan, HDW 229.5 — 213.9 — 443.4; 3/3 Vrána Rudla, S. K. Slavia 229.5 — 208.7 — 438.2; 4/4 Šimůnek Frant., S. K. Slavia 240 — 191.8 — 431.8; 5/5 Kadavý Boh., LZK Praha 231.75 — 192.2 — 421.95; 6/6 Kraus Frant., HDW 204 — 187 — 391; 7/7 Lukeš Jaroslav, Č. K. S. Jilem. 166.5 — 210.6 — 377.1; 8/8 Adolf V., HDW 181.5 — 191.8 — 373.3; 9/11 Kadavý Jaroslav, ČSK Praha 187.5 — 180.3 — 367.8; 10/13 Skrbek Boh., Ski Vysoké 159 — 202 — 361; 11/14 Pech Vítězslav, LZK Praha 163.5 — 189.4 — 352.9; 12/15 Hanuš Kamil, LZK Praha 163.5 — 182 — 345.5; 13/17 Hollmann V., HDW 142.5 — 172.5 — 315; 14/18 Berauer Gust., HDW 199.5 — 112.3 — 311.8; 15/23 Möhwald Alfr., HDW 139.5 — 136.7 — 276.2.

Třída II.: 1/9 Steinmüller, KČST. Mor. Ostrava, 163.5 bodů za běh, 209.4 bodů za skok, celkem 372.9 bodů; 2/10 Šír Bohuslav, ČSK Praha 186 — 182.1 — 368.1; 3/12 Dyntr Jaroslav, S. K. Slavia 201 — 161.2 — 362.2; 4/16 Mettschnabel Fr., HDW 153 — 188.4 — 341.5; 5/19 Vlach Sixtus, Ski klub Semily 147 — 163 — 310; 6/20 Lukeš Valda, B. L. K. Nový Svět 115.5 — 172.4 — 287.9; 7/21 Farský Karel, B. L. K. N. Svět 159 — 127.7 — 286.7; 8/22 Havlíček Miroslav, S. K. Slavia 87 — 191 — 278; 9/24 Šrámek Boh., Z. K. Jičín 151.5 — 121.2 — 272.7; 10/25 Kahl Josef, HDW 123 — 138 — 261; 11/26 Kadavý Václav, ČKSKI Jilemnice 96 — 163.20 — 259.20; 12/27 Šuba Josef, KČST. Mor. Ostrava 109.5 — 157.2 — 256.7; 13/28 Kubát Josef, SKI Jilemnice 148.5 — 102 — 250.5; 14/29 Kynčl Kristián, SKI Jilemnice 115.5 — 114.9 — 230.4; 15/30 Václavík Vladimír, LZK 72 — 151.2 — 223.2.

Soudcovali: I. Ing. J. Kraus, II. Dr. J. Scheiner, III. V. J. Jirků.

Pro zajímavost uvádím dále bodové posudky deseti prvních závodníků ode všech tří soudců. Všimněte si dobře, že o některých výkonech měli všichni tři soudcové „na chlup“ stejný názor a o jiných tak málo diferující, že takový soudcovský výkon možno označiti za naprosto dokonalý.



Press Photo Service

Finské mužstvo na závodech FIS 1935

Od leva: řed. Kraus (hot. Morava), Valonen, Karppinen, Pälli, Liikkanen, Husu, řed. Calonius, dr. Teich

Jméno	I. skok			II. skok		
	soudece:			soudece:		
	I.	II.	III.	I.	II.	III.
Lahr	17.—	17.—	17.—	17.—	17.—	17.—
Steinmüller	15.—	16.—	16.—	17.—	17.—	16.5
Lukeš	16.—	15.—	15.5	17.—	17.—	17.—
Bartoň	17.—	16.—	16.5	17.—	16.5	16.5
Vrána	17.—	16.5	16.5	16.5	16.5	16.5
Skrbek	15.5	16.—	16.—	17.—	16.—	16.5
Kadavý B.	15.—	16.—	15.5	15.5	16.5	16.—
Šimůnek	17.—	16.5	16.5	16.5	16.—	16.—
Adolf	16.5	16.—	16.—	15.—	15.5	15.—
Havlíček	16.—	16.—	15.5	15.5	16.—	16.—

Po tříhodinové přestávce, která stačila k vypočtení výsledků ze závodu sdruženého, k nové úpravě můstku a skromnému obědu, přikročeno bylo k závodu ve skoku prostém. Celý dopad a i nájezd posypán byl solí, důkladně prošlapán, takže můstek byl velice dobře připraven. Solí zvlhnuv sníh, čímž dostal celý dopad dosti silnou vrstvu firnu. Závod ve skoku konán byl s plného nájezdu, oproti dopolednímu závodu, kdy použito bylo pouze nájezdu kratšího. Očekávalo se, že budou docilovány velice dobré délky a také již při prvních skocích se to ukázalo. První skáče B. Kadavý 49.5 m. Za ním Skrbek 56 m, následuje

Bartoň 69 m s pádem, Šafář rovněž s pádem skáče 55.5 m, Lahr 61 m, Chlum 68 m s pádem, Havlíček 58 m, Kraus 57.5 m, Möhwald 64 m, Hartig 55, Václavík s pádem 56, Kadavý Jaroslav 56, Šimůnek 57.6, Steinmüller 64.5, Kahl 57.5, Lukeš 55.5 m. Ve druhém kole pěkným stylem skáče Skrbek 53.5 m, Bartoň 63.5, Lahr 63.5, Chlum 58, Kraus 61, Möhwald 62.5, Havlíček 56, Hartig 58.5, Václavík 58, Šimůnek 57 a následuje překvapení dne, Steinmüller krásným skokem dociluje nového československého rekordu — 70.5 metrů, Mettschnabel skáče 57, Vrána padá při 64 m, Lukeš Jaroslav skáče 59.5 m.

Závod měl dosti dobrý spád a rychlý průběh. Nebýti úrazů dvou závodníků, byl by jeho průběh naprosto hladký. Několik závodníků po prvním kole odstoupilo, někteří pak nebyli k druhému skoku připuštěni. Soudecovali: V. Hinz, V. J. Jirků a Dr. Moser.

Steinmüller, KČST. Mor. Ostrava, svými krásnými skoky a hlavně pak druhým, rekordním skokem, provedeným v bezvadném stylu, zajistil si vítězství a tím i titul „Mistr RČS. ve skoku na lyžích pro rok 1935“. Je to mladý, talentovaný závodník, odvážný, který má dostatek energie pro dlouhé skoky a hlavně jisté dopady. Mistrovský titul patří mu veškerým právem! — Ostraváci mají jistě radost, že jim přivezl první mistrovský

titul za dobu trvání lyžařského sportu na Bezkydách. Přejeme jim to ze srdce, neboť jejich terény a i můstky dávají nám naděje, že podobných chlapců vychovají více. Podrobné výsledky:

První číslo značí umístění ve třídě, druhé celkové.

Pořadí:	Jméno:	Klub:	Skoky:	Body:	
Třída I.:					
1/2	Lahr Jan	HDW	61	63.5	214.2
2/3	Möhwald Alfréd	HDW	64	62.5	213.2
3/6	Lukeš Jaroslav	Ski Jilemnice	55.5	59.5	204.8
4/8	Šimůnek František	S. K. Slavia	57.5	57	198
5/11	Adolf V.	HDW	47	57.5	195
6/12	Kadavý Jaroslav	ČSK Praha	56	51	193.3
7/13	Skrbek Bohumil	ČSK Vysoké	56	53.5	185.6
8/15	Kadavý Boh.	LZK Praha	49.5	49.6	179.3
9/17	Hanuš Kamil	LZK Praha	46	50.5	176.7
10/18	Civerný Josef	HDW	44	48.5	169.7
11/19	Hollmann Václav	HDW	44	43.5	166.1
12/21	Vrána Rudolf	S. K. Slavia	61.5	(64)	161.1
13/22	Bartoň Antonín	ČSK Vysoké	(69)	63.5	160.3
14/28	Pech Vítězslav	LZK Praha	(53.5)	49	121.5
Třída II.:					
1/1	Steinmüller	KČST. Mor. Ostr.	64.5	70.5	224
2/4	Kraus František	HDW	57.5	61	212.2
3/5	Kahl Josef	HDW	57.5	54.5	204.9
4/7	Havlíček Miroslav	S. K. Slavia	58	56	203.4
5/9	Hartig Arnošt	ČSK Vysoké	55	58.5	197.6
6/10	Mettschnabel	HDW	51	57	197.5
7/14	Midriak	Ski klub B. Bystr.	46.5	48.5	182
8/16	Lukeš Valda	B. L. T. K. N. Svět.	45	49	178.5
9/24	Václavík Vladimír	LZK Praha	(56)	58	142.4
10/25	Šír Bohuslav	ČSK Praha	(55)	53	141.9
11/26	Kynčel Kristián	Ski Jilemnice	53	(57)	130.4
12/27	Šafář Josef	S. K. Slavia	(55.5)	53	127.7
13/29	Hejduk	LZK	46.5	(46)	112.7
14/30	Plecháč Mir.	LZK	43.5	(46.5)	111.9
15/31	Kadavý Václav	Ski Jilemnice	(43)	45	108.7
16/32	Slodík Karel	Ski klub Pardubice	(40)	39	98.3
Třída III.:					
1/20	Havara Antonín	LZK Praha	46	44.5	161.2
2/23	Chlum Miloslav	ČSK Vysoké	(68)	58	154.9

Čísla, uvedená v závorkách, značí délky skoků s pádem.

Opětne uvádím bodování stylu u několika prvních závodníků. Soudeci: I. Dr. J. Moser, II. V. Hinz, III. V. J. Jirků.

Na zuby

Praktické pouzdro na cesty

THYMOLIN

THYMOLIN

pro kartáček a zubní pastu!

Lehounkové pouzdro
Kč 3-50

ORIGINÁLNÍ SOU-PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a
zubní pastou... Kč 12-80

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

Jméno:	I. skok			II. skok		
	soudce:			soudce:		
	I.	II.	III.	I.	II.	III.
Steinmüller	18.—	17.—	17.5	19.—	18.5	18.5
Lahr	18.—	16.5	17.5	18.—	18.—	18.5
Möhwald	17.5	16.5	17.5	18.—	17.—	17.5
Kraus	18.—	18.—	18.—	18.—	18.5	18.5
Kahl	18.5	18.5	18.5	17.—	16.—	18.—
Lukeš	17.5	15.5	17.5	18.—	17.5	18.—
Havlíček	17.5	15.5	17.5	18.—	17.—	18.—

Šimůnek	17.—	14.5	16.5	17.5	14.5	17.5
Hartig	16.5	15.5	16.5	17.—	15.5	17.—
Mettschnabel	17.5	16.5	17.—	17.—	16.5	17.—

Pokračování velkého zápasu o mistrovství republiky konalo se v neděli 24. března 1935 v Harrachově. Závod na 50 km a tím i příslušný mistrovský titul stal se kořistí Cyrila Musila z N. Města na Moravě. A zase mizerné počasí, že pro ně ani nemám dost vhodné slovo.

O tom tedy v čísle 8.

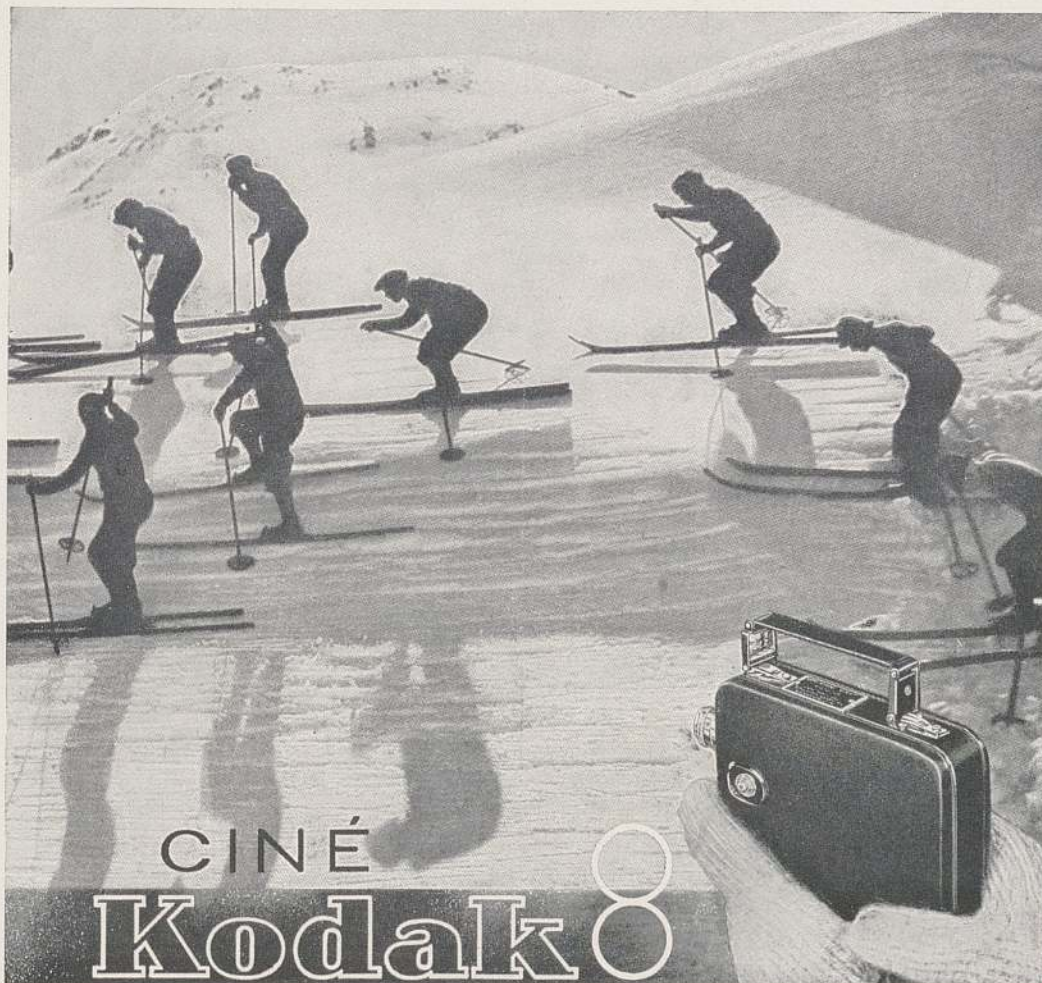
JAN ŘÍHÁNEK

LAVINY A PRVNÍ POMOC

Ohromný rozvoj lyžařského sportu vyžádal si v posledních letech četné lidské oběti; z nich velkou část nutno přičíst lavinám. V našich horách, na štěstí, není častých případů sesutí sněhových mas, jako je tomu v Alpách. Dnes se však neomezujeme na známá místa a pronikáme i do hor, které až dosud byly pro nás lyžařsky neznámé. Neomezujeme se také na naše hory. Lyžařské zájezdy do Alp nejsou již modou, nýbrž podstatnou složkou našeho dnešního lyžařského života.

Vzrůstající odvaha lyžařů, někdy neúměrná jejich technice, svědčí o lehkomyšlnosti a nezna-

losti nebezpečí hor. Dobrý lyžař uvažuje *napřed* i o všech možnostech *nezdaru*. Vždy počítá s živly a nepovažuje za zahanbující vrátit se i z polovice cesty. Špatnými jsou oni lyžaři, kteří bez uvažování, ba i bez nutné výzbroje podnikají náročné tury a mnohdy z pouhé bravury vystavují nebezpečí nejen sebe, ale i životy těch, kteří je musí zachraňovati ze situace, do níž se dostali vlastní vinou. Pravda — i výborný a rozvážný lyžař může být postižen neštěstím, ale zpravidla hlavní příčinou bývá opomenutí, nebo zanedbání základních pravidel.



VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU

Není to více snem! Denně vzrůstá počet sportovců, kteří filmuji přístrojem Ciné »Kodak« 8. Osm, neboť filmování je snazší a levnější než fotografování. Vždyť jedna scéna stojí pouze Kč 2'60

Lze objednat v každém odborném zá. oddě.
KODAK s. s. r. o. PRAHA II.

Pouze Kč 995.—

CINÉ
Kodak 8

Je velice důležité, aby si každý *napřed* uvědomil, co by činil v případě laviny, poněvadž v okamžiku, kdy je jí překvapen, je už příliš pozdě na uvažování. Málokdy v životě je třeba mít tak jasný a bystrý postřeh, přizpůsobiti se dané situaci a rozeznati důležité od podřadného a možné od nemožného.

Preventivním opatřením je stále pozorování terénu s hlediska možného nebezpečí laviny. Místa, jevící nebezpečné známky, možno překračovati jedině v případech krajní nutnosti a s největší opatrností. Mimo stálého pozorování terénu třeba mít na zřeteli měnící se podmínky sněhové.

Různé druhy lavin jsou odvislé od stavu sněhu, atmosférických poruch a pohybu ledovce. Prudký, umrzlý svah, který ráno možno překročiti úplně bezpečně, může býti krajně nebezpečným odpoledne pod slunečními paprsky. Sněhový převis může býti nebezpečím celému svahu. Prachový, vymrzlý sníh, ležící ve větších vrstvách na víchřící udusaných svazích, nemá žádné přilnavosti a svezce se velice lehko.

Největší nebezpečí lavin hrozí po napadnutí velkého množství sněhu, jehož vrstvy nejsou nijak stmeleny s podkladem; trvání tohoto nebezpečí je odvislé od povětrnosti. Někdy teprve až za šest dnů jsou sněhové vrstvy bezpečné. Některé laviny, se tvoří skoro pravidelně v téže době a každého roku zasahují určitý úsek. Taková místa jsou nejen známa, ale jsou v terénu i dobře znatelná. Zrakům zkušeného lyžaře však neuniknou ani nepatrné známky, které jej upozorňují na nebezpečná místa.

Příčinou t. zv. tekoucí laviny je vlhký, těžký sníh. Taková lavina teče jako mocný proud vody, zpočátku pomalu, ale brzo svoji rychlost zvětšuje. Odnáší sebou vše, co je jí v cestě, vytrhává i balvany a stromy a není ničeho, co by mohlo zabrániti jejímu postupu do údolí. Ohlašuje se zvláštním temným hukotem a je dobře viditelná. Tekoucí laviny sledují pravidelně svoje koryto. Jakmile zaslechne onen zvláštní hukot, ohlašující její příchod, musíme se dostat co nejrychleji

z jejího dosahu. V případě, že jsme zasaženi hlavním proudem, musíme se s krajním vypětím sil udržeti na jejím povrchu plavnými pohyby a dáti se unášeti jako vodním proudem. Byl-li postižený stržen a zasypan, musí vynaložiti veškerou vůli a všechno úsilí k uvolnění hlavy a pokud možno i horní části těla ještě během doby, kdy lavina je v pohybu. Jakmile se lavina zastavila, vlhké sněhové vrstvy se stmelují v neprodyšný celek; co následuje pro postiženého, netřeba líčit.

Jiný druh lavin je zapříčiněn velkými spoustami čerstvě napadlého, vymrzlého sněhu. Tento druh pro svoji úžasnou rychlost je daleko nebezpečnější. Předchází obyčejně silný vzdušný vír. Jakékoliv lidské úsilí je tu marné. Plavání nepomáhá, poněvadž spousty prachového sněhu padají přímo na oběti, vzduch je naplněn sněžným prachem, který nezadržitelně proniká i do nosu a úst a znemožňuje po určitou dobu dýchání. Je naprosto nemyslitelné uniknouti před takovou lavinou. Jediný účinný prostředek je chrániti ústa i nos před vnikáním prachového sněhu do dýchacích orgánů, kryti se stěnou, přitisknouti se ku svahu. Když se lavina zastaví, sníh se neslehne, ale zůstává pórovitý. Postižený, i když je zasypan, může dosti dlouho dýchat, obzvláště podaří-li se mu kolem horní části těla, zejména úst a nosu, udělati dostatečný prostor.

Tyto dva druhy lavin jsou uváděny v pohyb zpravidla přírodou samou. Další druh lavin může míti určité shodné vlastnosti s předchozími (lavina tekoucí neb prašná), ale zatím co prvé dva druhy jsou odvislé spíše od atmosférických poruch, tento druh lavin bývá přímo či nepřímou zaviněn člověkem. Je nejnebezpečnější právě pro lyžaře. Zkušený lyžař může podle sklonu svahu, terénu, jakosti sněhu a počasí přibližně odhadnouti lavinově nebezpečná místa, jejichž přecházením by se vydával v nebezpečí, že lavinu způsobí; a naopak dovede také odhadnouti, který svah je bezpečný. Úplná bezpečnost ve velehorách je ovšem pojem ilusorní. Nejdříve otázka lyží.

FOMA • film nejuhodnější pro sních, slunce a zimní krajinu

DLOUHOLETÁ ZKUŠENOST!
ODBORNÁ ZNALOST!
SPORTOVNÍ VYSPĚLOST!

A. Prichard

Dílny a pobočka:
Národní 12

PRAHA I., tel. 33017, Národní 25

S hor rovnou ke krbu

v útulné vinárně „CHATA“

V HOTELU ZLATÁ HUSA
V PRAZE

Milé osvěžení při večeři na rožni, lahodném víně a diskrétní hudbě.
Tel. 22251-5. Tel. 22251-5.

Někdo doporučuje uvolnit vázání tak, aby v případě nebezpečí lyže samy se odepnuly, nebo aby bylo možno se jich lehce zbavit. Výhoda je tu více než problematická a velikou nevýhodou možnost samovolného odepnutí lyže i když to není žádoucí. Daleko výhodnější je přecházení nebezpečných míst bez lyží a s náležitým odstupem. Mnohá místa nutno přecházeti šikmo vzhůru, ba dokonce i přímo vzhůru.

A nyní si představme lyžaře, který se nachází v nebezpečí laviny. Okamžitě musí rozpoznat, zda pohyb sněhové hmoty nastává od něho dolů, nebo nad ním. V prvním případě má možnost několika kroků do svahu uniknouti. Nepodaří-li se mu to, bývá stržen s pohybující se lavinou, má ovšem výhodu, že se nachází na jejím konci, tudíž na povrchu. To je velice důležité, poněvadž během tohoto nedobrovolného sestupu zbývá mu ještě možnost uniknouti šikmým sjezdem. Jinak je tomu, je-li stržen lavinou, která vznikla nad ním. Možno mluvit o štěstí, zbude-li mu tolik času, aby srovnal svoje lyže do šikmého sjezdu a dostal se na okraj laviny. Podaří-li se mu uniknouti z hlavního proudu laviny, má naději, že jejím okrajem nebude smeten, naopak spíše odhozen mimo nebezpečí. Jestliže však byl sražen hlavním proudem laviny, musí jako při plování usilovati, aby se udržel na jejím povrchu a v případě zasypání uvolnit kolem horní části těla dostatečný prostor, aby mohl dýchat.

Lyže mohou někdy prospěti, ale v případech, kdy lyžař je stržen hlavním proudem, aniž by měl možnost zbavit se jich, stávají se nesmírnou přítěží.

Jednotlivec v horách je vždy vystaven nebezpečí plně; proto jsem počínání jednotlivce v případech lavin popsal na prvním místě. Předpokládám však, že je dbáno základního pravidla: nechoditi do hor osamocně. A tu máme vedle postiženého i druhé členy výpravy, kteří mohou poskytnouti pomoc, nebo přivolati záchrannou výpravu. Ti, jimž bylo dopřáno z laviny uniknouti, ihned si musí uvědomiti, čím mohou přispěti svým druhům. Vyvážnutí z nebezpečí neopravňuje složití ruce v klín a k výlevům soucitu, nýbrž zavazuje vykonati vše pro záchranu kamarádů.

Nejdříve si musí přesně označiti místo, kde jejich druhové byli zachyceni lavinou a místo, kdy je naposledy zahlédli. Označení odhadujeme s míst, odkud byl případ pozorován, poněvadž jakmile vstoupíme na povrch laviny, ztrácíme možnost správného odhadu vzdálenosti. Lyže, nebo částí výstroje, které vyčnívají ze sněhové hmoty, jsou ovšem dobrým vodítkem. Červené lavinové šňůry, které mají lyžaři nositi na nebezpečných místech, uspíš hledání. Zjistíme-li při prvé prohlídce nějaké stopy, dávající předpoklad, kde asi se nachází pohřešovaný, prohledáme soustavně a pozorně místo i okolí pomocí lyží, holí, cepínu neb jiného prostředku, který nám umožňuje sondovati sníh. Narazíme-li na nějaký předmět, postupujeme se vši opatrností a v okolí jeho děláme díry k přívodu vzduchu. Pak teprve odstraňujeme sníh.

Po bezvysledném prohledání povrchu, vystoupíme nad lavinu a podle útvaru terénu, tvaru laviny a stavu sněhu odhadujeme, kam oběť mohla býti zavlčena. Táhneme-li přímkou od bodu, kde náš druh byl stržen, bodem, kde jsme jej naposledy zahlédli, dostaneme přesný směr a můžeme zjistiti, zda byl stržen hlavním proudem, nebo vytlačen k okraji laviny. V prvním případě, můžeme hledati s plnou jistotou až v místech, kde postup laviny byl zastaven. Předpokládáme-li, že nešťastník se dostal z hlavního proudu, nebo že byl sražen na okraj laviny, kde její postup je pomalejší, přeneseme pátrání na tato místa. Tento postup zachováme v případech, kdy lavina postupovala po svahu přímo dolů. Narazí-li však během svého postupu na překážku, ku příkladu na výběžek skály, na stromy, nakupeniny balvanů a pod. může se zmírniti její rychlost, ba i změnit směr. Často se stává, že lyžař bývá nalezen ve spouště sněhu, nakupené před takovou překážkou.

Podrobně jsem uvedl, co třeba okamžitě učiniti k záchraně druhů. Když aspoň dva z výpravy zůstali ušetřeni katastrofy a při prvním ohledání místa nenašli žádných stop, má jeden z nich pak sestoupiti co nejrychleji do údolí pro záchrannou výpravu. Ostatní mají pokračovati v hledání svých druhů, neboť jejich situace se každým okamžikem zhoršuje. Zachránil-li se pouze jeden člen výpravy, má prohledati důkladně místo neštěstí a okolí a teprve po pečlivém marném hledání — nikdy dříve — má sjetí do údolí pro pomoc. Při lavinových

**Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport**



**Dobré trávení
zaručuje**

FERNET-BRANCA

neštěstích se často stává, že svědkové katastrofy, jako smyslů zbavení, utíkají s místa neštěstí, aniž pozorují, že jen několik metrů od nich vyčnívá ze sněhu tělo jejich druhá. Několik hodin později, při příchodu záchranné výpravy na místo neštěstí, je ovšem již mrtev. A přece mohl být zachráněn. — Záchranná výprava bývá vyzbrojena lopatami, cepíny, tyčemi k sondování, lampami, oděvy, teplými nápoji, potravinami, saněmi atd. Při dostatečném počtu mužstva možno pokračovati systematicky v prohledávání. Nemá valné ceny, zabodne-li někdo tyč podle svého uvážení tu a tam. Je třeba určitého plánu.

Vedoucí záchranných prací má rozdělití mužstvo na skupiny a určit každé úsek. Pět, šest mužů, vyzbrojených tyčemi, se postaví vedle sebe a zabo-

dávají je co nejhlouběji. Každých 10—15 cm zabodnou tyč ve vyměřeném jim úseku a postupují systematicky v prohledávání místa. Prohlédnutá místa si označí, aby neztráceli drahocenný čas. Předměty, na něž tyč narazí při sondování, se dobře rozeznají. Kámen a kovové předměty možno velice lehce poznati; hůře je tomu s částmi oděvu, lidského těla, případně trávy neb drnu. Jakmile se tyčí dotknou předmětu, který by mohl být tělem pohřešovaného, musí postupovati s veškerou opatrností.

Záchranná výprava nesmí opustiti místo, dokud nevykonala vše pro záchranu zasypaných. V mnohých případech zasypané osoby byly vytaženy živý ještě po dvou dnech! Vydržet! To tu platí stejně o postiženém jako o zachránci.

MŮŽEME MÍT DOBRÉ SJEZDOVÉ DRÁHY

Tyto řádky, s nimiž se redakce stotožňuje a s nimiž zajisté i vy úplně souhlasíte, napsal nám univ. prof. MUDr. Heřman Šíkl. Nikdo z nás nikdy si neliboval na protivných sáňkařských a dřevařských drahách v Krkonoších i jinde. Byly a jsou tvrdým soustem každého a přece jsme to nějak pasivně snášeli. Snad i trochu falešného studu bránilo zde mnohemu veřejně mluvit o obtížnosti a lyžařské těžkosti takových cest. Otázka, kterou zde autor ventiluje, je snadno kladně zodpověditelná. Kdy se však dočkáme první kladné odpovědi?

Lyžařský sport dneška je ve znamení sjezdu. V běhu na 18 a 50 km, ve štafetě, skoku a klasické kombinaci dopracovali jsme se pěkných výsledků, ale v alpské kombinaci zůstáváme pozadu.

Příčina leží nepochybně také v povaze našich terénů. To, co vyžaduje „alpská“ jízda — dlouhé otevřené svahy o značném sklonu s dokonale sjízdňným sněhem — se u nás nalezne nanejvýš v Tatrách a to ještě jen na některých místech a při příznivých poměrech sněhových i povětrnostních; kolik je však těch, kdo si mohou zaplatit pobyt v Tatrách? Naproti tomu v Krkonoších a na Šumavě — je takových sjezdových terénů nedostatek.

U našeho průměrného lyžaře je ještě dnes pojem sjezdu nerozlučně spjat s představou vytlučené sáňkovací dráhy. „Pustit si to“ znamená zde dát v sázku zdravé kosti, neboť i velmi dobrý lyžař, troufající si na zákruty cest, můstky, houpačky, koleje od saní a jiné základy, vydává se v nebezpečí setkání se saněmi, taženými koněm nebo stoupajícími lyžaři, ne vždy dost ochotnými rychle ustoupit z cesty, především však s „padavkami“, kteří beznadějně zatarasují dráhu v místech, kde vyhnutí není možné.

Mnozí lyžaři starší generace mají jízdu po rohačkových drahách již do té míry v krvi, že i tenkrát, kdy mají možnost jízdy po krásné pláni vedle cesty, dávají přednost jízdě pluhem po cestě! U mladší generace se však rozmáhá obliba pro „alpské“ svahy, jimž se ještě nedávno lyžaři vyhýbali, na př. s Vysokého Kola k Martinovce, nebo se Studničné do Modrého dolu. Ale tyto svahy jsou velmi větrné a proto mají jen zřídka

dobry sniř a jsou poměrně krátké. Delších sjezdů alpského charakteru na Krkonoších nemáme; i tam, kde by k tomu byl náběh (na př. přes Weberovy boudy do Urtasova dolu), končí to lesní cestou pro saně. Pokud pak v nižších polohách lze použít pasek nebo luk, jsou tam zase pařezy, křoviska, příčné cesty, úvozy, ploty, drenáže a pod.

Jestliže tedy krkonošské terény, jež máme k dispozici, neposkytují podmínek pro alpskou jízdu, nezbyvá, než jim pomoci úpravou zvláštních sjezdových drah. K tomu ovšem nestačí úzké cesty a průseky, nýbrž je třeba vytvořit mýtiny v šířce nejméně 20 m. Pařezy musí jít vesměs pryč, půda se musí urovnat, odstranit mláží a rohačkové cesty nesmí tyto sjezdy křížovat. Krkonošské lesy jsou proloženy četnými lukami, nebylo by tedy třeba nijak rozsáhlých zásahů do lesních prostor; leckde by stačilo zříditi mezi loukami široké spoje.

Jsou zde sice četné překážky soukromoprávního i finančního rázu, ale právě dnešní doba, kdy lesní hospodářství je málo výnosné, hodila by se dobře k vyjednávání.

Že nejde o nemožnost, je důkazem krásná sjezdová dráha s náhorní roviny pod Klínovcem do Jáchymova, vytvořená vykácením a urovnáním pruhu lesa na nejprudším místě úbočí; tím sjednána souvislost mezi loukami v horní a dolní části svahu. Sjezd je sice krátký, ale pro milovníka alpské jízdy požitkem! Loni bylo započato se zřizováním širokého sjezdového průseku, který povede od hotelu na vrcholu Klínovce až do údolí. Jáchymovská obec, již lesy patří, dala výborný příklad.

Kdy se dočkáme na Krkonoších napodobení? Celý tamní kraj je hospodářsky závislý na sportovním ruchu. Přes to však se pro zlepšení lyžařských sjezdů a tím zvýšení návštěvy nedělá nic. Jedna věc však zvláště zaráží: dovedli jsme postavit visutou dráhu na Černou Horu, ale nikoho nenapadlo postarat se také o vhodné sjezdy. Člověk se skutečně musí divit, jak málo podnikavosti a pochopení ducha doby bylo zde projevováno. Představme si, že by zde byla dokonalá sjezdová trať, od Sokolské boudy do Janských Lázní. Našlo by se velmi mnoho lidí, kteří by rádi zaplatili jízdné lanovkou, aby si dopřáli požitku „alpského“ sjezdu i několikrát denně. Lanovka by pak většinu dne nestála (!!!), ale byla by v nepřetržitém provozu a mohla by pak být i lacinější! (Není to fantasie; analogie s Kitzbühelem a jeho visutou drahou na Hahnenkamm, je jen

jeden z mnoha příkladů.) Na takovém terénu bylo by pak možno pořádat i sjezdový závod světového formátu, snadno přístupný četnému (a platicímu) obecenstvu.

Všechny tyto možnosti zůstávají nevyužity. Lyžaři se dále trmácejí nemožným T-sjezdem a jinými jemu podobnými a lanovka (kromě sobot a nedělí) většinu dne dríme sladký sen.

Překážky, jež se snad kladou v cestu uskutečnění těchto podnětů, nejsou nijak nepřekonatelné. Spíše se zde uplatňuje jakýsi fatalismus většiny našeho lyžařského obecenstva, které — nepoznavši z vlastní zkušenosti nádheru alpských sjezdů — považuje sjíždění po rohačkových drahách za nejvlastnější podstatu lyžařského sportu a nežádá si nic lepšího.

Ale přece k něčemu takovému jednou dojíti musí! Proč to tedy odkládati?

ZÁVODY

VELKÁ SJEZDOVÁ CENA ČESKOSLOVENSKA

Výsledky

Pořadí	Jméno	Stát	Sjezd	Body	Slalom		Body	Komb.	
					I.	II.			
1.	Matt R.	Rakousko	6.59.6	96.24	32.2	31.6	1.03.8	100	98.12
2.	Zingerl Fr.	Rakousko	7.03.8	95.29	31.2	33.2	1.04.4	97.58	96.435
3.	Schroll	Rakousko	6.43.8	100	37.2	34.0	1.11.2	88.21	94.105
4.	Kraus Fr.	Československo	7.05.6	94.88	33.4	34.8	1.08.2	92.08	93.48
5.	Maier	Rakousko	6.51	98.25	33.2	39.2	1.12.4	86.74	92.495
6.	Krallinger	Rakousko	7.22.4	91.28	34.8	32.7	1.07.5	93.07	92.175
7.	Czech Bron.	Polsko	7.23.4	91.07	37.0	36.3	1.13.3	85.68	88.375
8.	Hauser	Rakousko	7.12.2	93.43	41.2	36.7	1.17.9	80.66	87.045
9.	Maruszczak St.	Polsko	7.03.2	95.42	35.8	49.3	1.25.1	73.89	84.655
10.	Knahl	Československo	7.38.4	88.09	39.6	37.8	1.17.4	81.16	84.625
11.	Lahr	Československo	7.41.2	87.55	35.2	43.8	1.19.0	79.50	83.525
12.	Schesser	Rumunsko	7.31.8	89.38	38.8	45.5	1.24.3	74.52	81.950
13.	Stehlík L.	Československo	8.19.8	80.79	38.8	38.4	1.17.2	81.35	81.07
14.	Weinschenk	Polsko	8.55.4	75.42	37.1	36.2	1.13.3	85.68	80.55
15.	Mörth	Československo	8.04.8	83.29	42.7	39.1	1.21.8	76.82	80.055
16.	Covaci	Rumunsko	8.04.4	83.37	46.1	36.1	1.22.2	76.42	79.945
17.	Lexen	Rumunsko	8.14.2	81.71	41.1	45.0	1.26.1	72.96	77.335
18.	Ascher Z.	Československo	9.21.6	71.90	36.9	39.3	1.16.2	82.44	77.17
19.	Jablóňski	Polsko	8.21.4	80.53	46.2	39.0	1.25.2	73.73	77.13
20.	Holan	Československo	8.49.0	76.33	40.5	42.5	1.23	75.71	76.02
21.	Brabec	Československo	9.00.2	74.75	40.5	42.7	1.23.2	75.49	75.12
22.	Čtvrtečka	Československo	8.28.8	79.00	44.1	45.2	1.29.3	70.36	74.68
23.	Klöckner	Rumunsko	9.02.4	74.45	39.3	44.9	1.24.2	74.63	74.54
24.	Šíma	Československo	8.09.6	82.48	48.6	47.9	1.36.5	65.11	73.745
25.	Klein-Schmidt	Československo	8.24.2	80.09	45.0	53.3	1.38.3	63.92	72.005
26.	Šabata L.	Československo	9.18.0	72.37	47.7	41.4	1.29.1	70.51	71.44
27.	Králík	Československo	9.27.2	71.20	48.7	46.0	1.34.7	66.35	68.775
28.	Stiller	Československo	8.12.2	82.04	48.9	1.08	1.56.9	53.75	67.845
29.	Béřeš	Československo	8.40.0	77.65	45.8	1.036	1.49.4	57.43	67.54
30.	Kokrhánek	Československo	8.40.0	77.65	46.8	1.078	1.54.6	54.82	66.235
31.	Kégel Ing.	Československo	9.32.6	70.52	53.2	47.5	1.40.7	62.40	66.46
32.	Vaina Ing.	Československo	9.20.8	72.00	1.03.1	1.11.1	2.14.2	46.80	59.40

Třída starších:

1.	Horčíčka V.	Československo	8.04.2	100	51.5	42.6	1.34.1	97.26	98.63
2.	Horáček St.	Československo	10.59.6	77.14	1.01.3	1.25.5	2.26.8	62.32	69.73
3.	Bauše R.	Československo	23.03.2	36.785	48.3	43.2	1.31.5	100	68.393
4.	Pauliny	Československo	15.42.2	54.005	1.36.6	1.15.7	2.52.3	53.10	53.53

Startovalo celkem 44 závodníků — klasifikováno 36.

Ženy:

1.	Dostálová R.	Československo	9.09.8	100	1.02	59.2	2.01.2	100	100
2.	Klozarová E.	Československo	9.45.4	93.91	1.27.5	1.27.7	2.55.2	69.18	81.545
3.	Daňová M.	Československo	10.28.2	87.52	1.42.6	1.36.7	3.19.3	60.81	74.165
4.	Hondlová D.	Československo	10.42.8	85.61	1.41	1.52.5	3.33.5	56.77	71.19

Startovalo 5 závodnic — klasifikovány 4.

Český Krkonošský Spolek Ski pořádal ve dnech 2. a 3. února 1935 veřejné lyžařské závody Krkonošské župy.

Dne 2. února 1935 byl pořádán závod v běhu na lyžích na 18 km jako I. část závodu sruženého. Přihlásilo se 72 závodníků, avšak pouze 40 jich přišlo ke startu. Počasí bylo krajně nepříznivé. Trať šla z náměstí na Žlábek, stoupala na Zuzánek, na Pilousek, klesala k Prachovickému mlýnu, přes Honcovu houšť do Dolních Štěpanic na pilu, odtud přes Chmelnici do Hrabačova a přes Kozinec na náměstí, kde byl také cíl. Nebyla to těžká trať za příznivého počasí, ale za počasí v sobotu dne 2. února 1935 byla velmi těžká a závodníci museli opravdu s vypětím všech sil po celé trati bojovat, také pro kontroly bylo velmi namáhavé státi na tak nepříznivém počasí dlouhou dobu na trati. Proponovaný závod na 25 km nedal se vůbec provést, ježto závodníci byli po projetí 18 km úplně vyčerpáni a pokračováním by skutečně vydávali v šanc své zdraví. Vítězem závodu na 18 km se stal Josef Kuže; Č. K. S. S. Jilemnice, časem 1.47.27 hod.

V I. třídě závodníků byli klasifikováni pouze 4 závodníci, ve II. třídě 20 a ve třídě starších A pouze jediný.

Krajně nepříznivé počasí nedovolilo pořádati závod v běhu na 8 km pro III. třídu závodní a pro ženy, na den 3. února dopoledne proponovaný. V této kategorii bylo přihlášeno 23 závodníků a 6 závodnic.

Závod ve skoku prostém a jako druhá část závodu sruženého se konal v neděli odpoledne 3. února na našem můstku na Chmelnici. Od rána byl silný vítr, který odradil návštěvníky, takže finanční úspěch byl minimální.

Výkon skokanů byl jen průměrný. Vítězem závodu sruženého i skoku prostého stal se Jaroslav Lukeš, Č. K. S. Ski Jilemnice, který stal se přeborníkem Krkonošské župy pro rok 1935 a zároveň dobyl putovního poháru Josefa Rösslera-Ořovského za nejlepší skok Čecha-Krkonošáka a putovního poháru J. Veselíka za nejdelší skok člena Č. K. S. Ski Jilemnice.

Podrobné výsledky:

Závod o přebor Krkonošské župy pro rok 1935 (závod sružený):

I. třída:	1/1	Lukeš Jaroslav	Č. K. S. SKI Jilemnice	446.90	33.5	44	46 m
II. „	1/2	Kadavý Václav	Č. K. S. SKI Jilemnice	366.90	29	36	35.5 m
II. „	2/3	Honců Karel	Č. K. S. SKI Jilemnice	229.00	16	33 p	37.5 p.

Veřejný závod sružený:

I. třída:	1/1	Lukeš Jaroslav	Č. K. S. SKI Jilemnice	446.90	33.5	44	46 m
II. „	1/2	Kadavý Václav	Č. K. S. SKI Jilemnice	366.90	29	36	35.5 m
II. „	2/3	Vlach Sixtus	Ski Semily	341.20	23	29.5	34 m
II. „	3/3	Honců Karel	Č. K. S. SKI Jilemnice	229.00	16	33 p	37.5 p.

Závod ve skoku prostém — veřejný:

I. třída:	1/1	Lukeš Jaroslav	Č. K. S. SKI Jilemnice	215.9	33.5	44	46 m
II. „	1/2	Kadavý Václav	Č. K. S. SKI Jilemnice	183.9	29	36	35.5 m
II. „	2/3	Vancl Josef	Č. K. S. SKI Jilemnice	180.9	28	32	33.5 m
II. „	3/4	Vlach Sixtus	Ski Semily	171.7	23	29.5	34 m
I. „	2/5	Hartig Arnošt	Ski Vysoké	155.7	32	44 p	46 m
I. „	3/6	Václavík Vl.	LZK Praha	153.3	29	41	42 m
I. „	4/7	Pech Vítězoslav	LZK Praha	147.2	30	37.5	42 p.
II. „	4/8	Skodík Karel	Ski Pardubice	143.3	25	33	37 p
II. „	5/9	Kyněl Kristián	Ski Jilemnice	138.8	42 p	34	41.5 m
II. „	6/10	Štrégr Jan	Skiklub Hradec Král.	92.5	19	39 p	36 m
II. „	7/11	Řehák St.	Ski Semily	88.0	39	40 p	41 p
II. „	8/12	Kanka Václav	LZK Praha	86.0	16	23 p	18 m
II. „	9/13	Honců Karel	Ski Jilemnice	85.0	16	33 p	37.5 p
II. „	10/14	Bém Old.	Ski Semily	79.0	20	26 p	37 p.

Závod ve skoku prostém — přebor župy:

I. třída:	1/1	Lukeš Jaroslav	Č. K. SKI Jilemnice	215.90	33.5	44	46 m
II. „	1/2	Kadavý Václav	Č. K. SKI Jilemnice	183.90	29	36	35.5 m
II. „	2/3	Vanel Josef	Č. K. SKI Jilemnice	180.90	28	32	33.5 m
II. „	3/4	Kynčl Kristian	Č. K. SKI Jilemnice	138.8	42 p	34	41.5 m
II. „	4/5	Štrégl Jan	Č. K. SKI Jilemnice	92.5	19 p	39 p	37.5 m
II. „	5/6	Honců Karel	Č. K. SKI Jilemnice	85	16	33 p	37.5 p.

Výsledek závodu na 18 km:

I. třída:				8/12	Kraus Rud.	L. Z. K.	1.59.38
				9/13	Hykyš Zdeněk	*Hradec Kr.	2.01.58
1/2	Buchar Jaroslav	Ski Jilemnice	1.47.38	10/14	Kubát Josef	Ski Jilemnice	2.03.53
2/7	Erlebach Josef	Ski Jilemnice	1.54.46	11/15	Kadavý Václav	Ski Jilemnice	2.04.31
3/9	Hanuš Kamil	L. Z. K.	1.56.35	12/16	Havlík Miroslav	Nová Paka	2.05.25
4/21	Ing. Dlouhý	V. S. Praha	2.10.06	13/17	Maršálek Mir.	VOČKO	2.06.08
				14/18	Štěfan Jaroslav	Nová Paka	2.06.41
				15/19	Vlach S.	Semily	2.08.01
II. třída:				14/20	Maťátko	SK. Dvůr Králové	2.09.48
1/1	Kužel Josef	Ski Jilemnice	1.47.27	17/22	Paulů Frant.	L. Z. K.	2.15.12
2/3	Tauchman Oldřich	Slavia Praha	1.49.32	18/23	Honců St.	SKI Jilemnice	2.15.30
3/4	Lukeš Jaroslav	Ski Jilemnice	1.51.41	19/24	Krémář Ad.	Hradec Král.	2.22.11
4/5	Schovánek Josef	Semily	1.53.22	20/25	Martin Štěpán	SKI Jilemnice	2.22.40
5/6	Kynčl O.	L. Z. K.	1.54.37	Starší A:			
6/8	Šír Jan	Pardubice	1.55.25	1/11	Martin Jaroslav	L. Z. K.	1.58.11
7/10	Weisshuetel	Liberec	1.58.06				

První český lyžařský můstek v Jesenické župě. V Nepřívazích [v předhoří Jeseníků, v Oderských vrchách, postaven byl nejstarším členem Jesenické župy, Lyžařským klubem v Olomouci, lyžařský můstek, který byl slavnostně otevřen v rámci oslav desetiletého trvání klubu při veřejném závodu ve skoku dne 3. února. Nejdélšího skoku dosáhl Jar. Kadavý z Čes. Ski Klubu Praha a to 28.5 m. Závodníkům jesenické župy a hlavně závodníkům olomouckým jest postavením můstku umožněno věnovati se též skoku, který byl dosud v jesenické župě zanedbán.

Přebor Západočeské župy.

Závody ty se konaly 12. ledna, kdy však mohl býti proveden pouze běh, jelikož terén pod můstkem na Špičáku, který náleží Českému Ski Klubu, zabraňoval provedení skoků. Sněhové poměry byly v neděli dne 13. ledna ideální. Trati vedly do poloviny Příkopů, horizontálkou a slepou silničkou k Tomanovu křížku mezi Pancířem a Můstkem, sjezdem po pláňích do Nového Brunstu, zpět pod Pancíř a sjezdem k hotelu Prokop na Špičáku, kde byl start a cíl. Průběh závodu byl hladký a měl velice rychlý spád. Vítězství si odnesli Sněhaři z Domažlic, kteří obsadili první dvě místa v 2. tř. V 3. tř. zvítězil značným rozdílem Binder, S. K. Olympia Plzeň, v dorostu pak Louda, Český Ski Klub Plzeň. Službu soudcovskou obstarali mladí členové soudcovského odboru v čele s předsedou Romanem Langem: Divíšek, Fryml, Řezáč a Ulč. Druhý díl přeborů, skoky, byl pak přidělen k provedení Sněhařům Domažlice na jejich novém můstku na České Kubici dne 27. ledna t. r. Již se zdálo, že vlivem počasí nebude možno uskutečniti závody ve skoku, na štěstí však v pátek sněhová vánice novým prašanem ještě více zlepšila sněhové poměry. Nový můstek Sněhařů jest konečně můstek,

který první v západočeské župě bude můstkem, který nám bude vychovávat naše skokany, neboť takový nedostatek můstků, jako jest v západočeské župě, není snad v žádné; župě, zejména byl postrádán můstek cvičný, což můstek na České Kubici plně splňuje. Uspořádání skoku bylo bezvadné, všechno klapalo. Nejlepší skoky měl Beran, Olympia, který zvítězil ve skoku prostém. Velmi pěkné výkony podali borci S. K. Sparta Plzeň, Roh a Černý, ze Sněhařů Svatoš a Kralovec. Službu soudcovskou obstarali pp. kpt. Hess, JUC. Zendulka, Fryml, Řezáč a Lucák. Prohlášení výsledků a rozdělení cen provedeno v hotelu Krásnohorské, kde promluvil za Sněhaře kpt. Hess a za župu jednatel Řezáč.

Výsledky:

Běhy: 2. třída: 1. Kralovec, Sněhaři, Domažlice 1.12.04, 2. Svatoš, Sněhaři, Domažlice 1.13.03, 3. Kreuz Karel, Olympia, Plzeň 1.13.11, 4. Kobes Josef, Olympia, Plzeň 1.17.47, 5. Kroft, Český Ski Klub, Plzeň 1.18.01.

3. třída: 1. Binder Jiří, Olympia, Plzeň 1.05.25, 2. Pugnar, Sněhaři, Domažlice 1.12.28, 3. Šašek, Brouk a Babka, Plzeň 1.18.10.

Dorost: 1. Louda, Český Ski Klub, Plzeň 38.13, 2. Kučera, Sněhaři, Domažlice 39.13, 3. Binder Frant., S. K. Olympia 39.14.

Ženy: 1. Rozumová, Český Ski Klub 44.57, 2. Svatošová, Sněhaři, Domažlice 47.38.

Skoky: 2. třída: 1. Beran, S. K. Olympia, Plzeň 138.2, 2. Bureš, Sněhaři, Domažlice 123.9, 3. Kralovec, Sněhaři, Domažlice 122.9.

3. třída: 1. Roh, Sparta, Plzeň 120.25.

Dorost: 1. Binder Frant., Olympia, Plzeň 114.0.

Sdružený: 2. třída: 1. Svatoš, Sněhaři, Domažlice 254.2, 2. Kralovec, Sněhaři, Domažlice 244.8, 3. Volfík, Sněhaři, Domažlice 205.0, 4. Beran, S. K. Olympia, Plzeň 196.6.

Dorost: 1. Binder, Olympia, Plzeň 243.5.

Přeborníkem župy jest Svatoš, S. K. Sněhaři, Domažlice a přeborníkem dorostu jest František Binder, S. K. Olympia, Plzeň. Startovalo celkem v bězích 49, dojelo 41, 8 závod vzdalo, ve skocích 11, pro závod sdružený 6 závodníků.

XVI. veřejný závod ve skoku na Špičáku. Tradiční závod ve skoku Č. Ski klubu v Plzni, který se konal v neděli 10. března t. r., měl všechny předpoklady úspěchu. Příznivý sníh s novou vrstvou prašanu, jásavě slunný zimní den a — což bylo nejdůležitější — vzorné upravený můstek ve všech částech od startu až do jedinečné, obrovské, dojezdové pláně. Profil můstku byl změněn několik dnů před závodem. Ke startu přišlo 29 závodníků. Potěšitelná byla účast třídy mládeže (12). V třídě II. startovalo 12, v tř. III. 2, v dorostu 3 závodníci. Nejlepší výkony opět ukázal dorostenecký přeborník Václav Louda, který spolu s Wudym, Schobrem a Vejšickým dobře obhájili posici pořadajícího klubu. Stylově, ale s malou jistotou dopadu skákal Beran (S. K. Olympia) a Keilhoferové z D. W. S. V. Eisenstein. Četné obecenstvo sledovalo se zájmem celý průběh skoků, zvláštní pozornosti se těšila třída mládeže, která s malého můstku skákala 18, 19 ba i 20 m! Uspořádání, průběh a spád závodu byly velmi dobré. Rekordní rychlost průběhu měly skoky mládeže, jež provedeny jen s několika pády.

Technické výsledky:

II. tř.: 1. Wudy Josef, Skiklub 23, 26, 27 (98.5). 2. Schober Konrád, Skiklub 26, 29, 30 p. (94). 3. Vejšický Zdeněk, Skiklub 27, 27.5 p., 26.5 (91.9). 4. Beran, S. K. Olympia Plzeň 25 p., 26, 27 p. (76). 5. Keilhofer Willy, D. W. S. Eisenstein 27, 27 p., 27.5 p. (68.6). 6. Keilhofer Josef, D. W. S. Eisenstein 26.5, 25 p., 24 (54.3).

III. tř.: 1. Kuchler Rudolf, D. W. S. E. 21, 22, 23.5 p. (68).

Dorost: 1. Louda Václav, Skiklub 25, 28.5, 24.5 (103.8). 2. Gabriel, D. W. S. Eisenstein 26, 26.5 p., 25 (64.9). 3. Wudy Karel, D. W. S. Eisenstein 23 p., 23.5, 22 (64.3).

Mládež: Všichni Skiklub Plzeň: 1. Kress Rudolf 18, 18 (64.6). 2. Heider Václav 14.5, 20 (62.9). 3. Kress Jirí 14, 16 (58). 4. Stöger Remeš 13.5, 15 (55.3). 5. Aschenbrener 12.5, 16 (53.3). 6. Bär František 12.5, 15.5 (52.7). 7. Schreiner I. 13.5, 13.5 (52.6). 8. Bär Josef 11.5, 12 (49.7). 9. Bretl Michal 15.5, 18.5 p. (45). 10. Weinfurter K. 14, 15.5 p. (40.40).

Lyžiarské závody o prebor stredných a odborných škol východného Slovenska, usporiadané dňa 3. II. 1935 odborom KéST v Košiciach.

Závody byly konané u chaty pod Jahodnou za velmi strídavého počasí, najmä častých snahových fujavíc; vzdor tomu docílené výsledky sú veľmi dobré.

Výsledky:

I. *Zúci 12 a 13roční trať 2 km, prihlášená 11, startovalo 9, dobehlo 9.* 1. Bukovčan Ivan, evang. kol. gymnázium, Prešov, časom 16:02; 2. Adamkovič Vojtech, maď. real. gymn. Košice 16:12; 3. Solteész Michal, maď. real. gymn. Košice 17:45; nasledovali Csink Lorant, Radványi, L. Smola Miroslav.

II. *Dievky do 16 rokov, trať 2 km, prihl. 9, start. 6, dobehlo 6.* 1. Pribáňová Naděda, čs. št. dievč. real. gymn. Košice časem 17:43; 2. Polášková Zuzana, čs. št. dievč. real. gymn. Košice 18:10; 3. Prehalová Lucie, čs. št. dievč. real. gymn. Košice 18:19; ďalej nasledovali: Ponická Nataša, Ponická Hana, Weinerová Věra.

III. *Mládež 14—16 rokov trať 4 km, prihl. 16, start. a dobehlo 9.* 1. Goldberge Otto, štát. vyšš. priemysl. škola Košice časem 27:13; 2. Janko Adolf, čs. št. real. gymn. Košice 27:44; 3. Szatmáry Ladislav, čs. št. real. gymn. Košice 30:00; nasledovali: Harmata Radimír, Seidler Vojtech, Pazdera Gustav.

IV. *Dievky starší 17 rokov, trať 4 km, start. 3, dobehli 3, prihl. 3.* 1. Pohlová Julia, odb. škola pre žen. povolanie Košice časom 30:41; 2. Gombošová Alžbeta, štát. dievč. real. gymn. Košice 37:39; 3. Hynková Helena, štát. dievč. real. gymn. Košice 40:55.

V. *Dorast 16—18 rokov, trať 8 km, prihl. 18, start. 11 dobehlo 9.* 1. Marton Štefan, štát. melior. škola Košice 40:51 (najlepší čas dňa); 2. Ruzinyiak Frant., št. vyšš. priemysl. škola Koš. 41:38; 3. Kardoš Ladislav čs. št. real. gymn. Levoča 47:30; nasledovali: Hlavacek Frant., Hrabánek Richard, Barath Pavol.

VI. *Starší 18 rokov, trať 8 km, prihl. 22, start. 14, dobehlo 14.* 1. Jirkovský Karol, štát. vyšš. priemysl. škola Košice, časom 44:07; 2. Harmata Kazimír, štát. real. gymn. Levoča 44:49; 3. Rozbořil Rastislav, štát. priemysl. škola Košice 45:23; nasledovali: Kulhánek, Vratislav, Kafka Karel, Škota Ladislav.

Klasifikace škol: 1. Štát. vyššia priemyslná škola Košice, 626 bodov, získala put. cenu rady mesta Košic; 2. Čs. št. dievč. real. gymn. Košice 614 bodov; 3. Čs. št. real. gymn. Košice 563; 4. Maď. real. gymn. Košice 544; 5. Čs. št. real. gymn. Levoča 543.5; 6. Obchodná akadémia Košice 452; 7. Št. melioračná škola Košice 278; 8. a 9. odbor. škola pre ženské povolanie Košice, a evang. kol. gymn. Prešov 160 bodov.

Putovný pohár zemského voj. veliteľa div. generála Lva Prehalu získal Marton Štefan, žiak štátnej melioračnej školy v Košiciach.

Přebor župy jizerské konal se 19. a 20. ledna ve Vysokém n./Jiz. za slunného počasí a na výborném sněhu za četné účasti obecenstva.

Všeobecně překvapily vyrovnané skoky všech závodníků, kteří bez jakéhokoliv trainingu skákali bezvadně. Ze 48 skoků byly jen 2 malé pády v rovině. Můstek se výborně osvědčil.

Nejdelší skok byl 40 m. Scházeli nejlepší závodníci ze župy, kteří byli zařazeni do národního mužstva.

Běh na 12 km: II. třída. 1. Neřuka, Vysoké n./Jiz., 47:54; 2. Vlach, Semily 50:28; 3. Albrecht, Vysoké n./Jiz. 52:51.

Dorost 8 km: 1. Zeman, Vysoké n./Jiz. 32:04; 2. Hrubý, Vysoké n./Jiz. 34:47; 3. Lenemajer, Nový Svět 36:09.

Skok II. třída: 1. Šrámek, Jičín 36 m, 36 m; 2. Farský, Nový Svět 32 m, 32 m; 3. Bouzek, Vysoké n./Jiz. 29 m, 31 m.

Dorost: 1. Hrubý, Vysoké n./Jiz. 37 m, 39 m; 2. Schmidl, Nový Svět 36 m, 39 m; 3. Zeman, Vysoké n./Jiz. 34 m, 35 m.

Přeborníkem jizerské župy stal se Farský, Nový Svět a přeborníkem dorostu Zeman, Vysoké n./Jiz.

Memorial Josefa Bíma (veř. závod ve skoku) proveden byl ve Vysokém n. Jiz. 3. března. Putovní pohár, dílo Aloise Háška z Vysokého n. Jiz., věnoval S. K. Náchod. Poměry sněhové příznivé. Závod konal se za četného účastenství obecnstva, ale malé účasti závodníků.

1. A. Hartig, Č. S. K. Vysoké n. Jiz. 108 bodů, 43 m, 44 m. 2. A. Bartoň, Č. S. K. Vysoké n. Jiz. 107.6 bodů, 40 m, 46 m. 3. M. Chlum, Č. S. K. Vysoké n. Jiz. 101.2 bodů, 38 m, 42 m. 4. Jos. Hrubý, Č. S. K. Vysoké n. Jiz. 100.4 bodů, 41 m, 42 m. 5. J. Skrbek, Slavia Praha 94 body, 38 m, 40 m. 6. O. Bím, Semily 54 body, 37 m.

K závodům přijela 6členná deputace S. K. Náchoda, který věnoval závodníkům vkusné čestné odznaky.

III. ročník lyžařského štafetového závodu o křišťalový pohár V. S. Polička (dne 9. února 1935 o 14 hod. v Poličce).

Vítězem závodu je štafeta S. K. Nové Město na Mor. v sestavě: Fousek Vít, Rohlík Miloslav, Slonek Bohuslav, časem 1.02.49 a získává putovní pohár V. S. Polička. — Jako druhá umístila se štafeta S. K. Nové Město na Mor. v sestavě: Pulkrábek Vladimír, Dufek Josef, Zajíček František, časem 1.04.33 a získává diplom. — Třetí je štafeta S. K. Polička: Stehlík Antčnín, Zehnal Alois, Beneš Josef, časem 1.09.37. — Čtvrtá štafeta je Č. V. K. Brno I.: Závistlák Julius, Staněk Oldřich, Sova Jaromír, časem 1.10.18. — Pátá štafeta je Č. V. K. Brno II.: Rajnoch Rudolf, Fratel Walter, Lerbletler Alfréd, časem 1.04.20. — Šestá štafeta je S. K. Polička: Kalášek Josef, Drlík František, Topinka Bohumil, časem 1.20.04.

Závod dorostu a III. třídy na 8 km V. S. Polička 10. února 1935:

Dorost: Zvítězil Bartoš Stanislav, S. K. Polička 29.14, získává vkladní knížku Spořitelny m. Poličky, 2. Zehnal Alois, S. K. Polička 29.31, získává plaketu, 3. Lebeda František, S. K. Polička 31.47, 4. Dvořák Jan, V. S. Polička 32.00, 5. Erbes Bohumil, S. K. Polička 32.13, 6. Jonák Rudolf, S. K. Polička 34.12, 7. Řádek Karel, S. K. Polička, 8. Pulkrábek Josef, S. K. Polička, 9. Andrlé Jaroslav, S. K. Polička.

III. třída: Zvítězil Pulkrábek Vladimír, S. K. Nové Město na M. 26.47, získává bronzovou jubilejní medaili, 2. Bouška Jaroslav, S. K. Polička 29.32, získává plaketu, 3. Topinka Bohumil, S. K. Polička 31.12, 4. Závistlák Boh., S. K. Hlinsko 33.25, 5. Jäger Vladimír, J. S. Polička 35.34, 6. Drlík František, S. K. Polička 35.53.

Mimo soutěž: 1. Jirounek Lad., S. K. Hlinsko 32.09, 2. Kalášek Josef, S. K. Polička 32.19.

Závody tříčlenných hlídek na trati 7 km, uspořádány byly v Miličíně dne 10. března.

Kategorie středních škol: I. Hospodářská škola (Pektor, Ševčík, Čížek) v čase 0.45.05. II. Gymnasium (Cihlář, Šavřda, Matoušek) v čase 0.45.45 hod. III. Reálka (Zelenka, Chodoumský, Hodys) v čase 0.45.50 hod. IV. Reálka (Mansfeld, Berger, Pošta) v čase 0.48.75 hod.

Kategorie členstva Klubu lyžařů: I. Tennis Klub (Traxler, Šanda, Votýpka) v čase 0.42.20 hod. (Nejllepší čas dne.) II. Klub lyž. (Lazsák, Lazsák, Blažek)

v čase 0.43.10 hod. III. Vys. sport (Šedivý, Marešová, Mareš) v čase 0.46.10 hod.

Kategorie starších členů Klubu lyž.: I. (Schneider, Dvořák, Roubal) v čase 0.49.00 hod.

Kategorie vojska děl. pl. 305: I. voj. Tetzner, Poustka, Illovský v čase 0.45.25 hod. II. des. Vydrář, des. Drozda, voj. Herschke v čase 0.51.20 hod.

Jedna hlídka Klubu lyžařů se vzdala pro poruchu vázání.

Pořadatelem byl Klub lyžařů v Táboře.

Přebory klubů Brouk a Babka. Lyžařský klub Brouk a Babka Praha uspořádal 17. února klubový závod v běhu na lyžích ve Velké Úpě. Současně byl uspořádán na téže trati závod v běhu na lyžích o přebor všech lyžařských klubů Brouk a Babka za účasti lyžařských klubů Brouk a Babka Praha, Plzeň, Čes. Budějovice, Brno a Mor. Ostrava.

Bylo velmi nepříznivé počasí. Dříve vyměřená trať pro II. třídu a třídu starších, v délce cca 18 km, která vedla zčásti po hřebenech, musela býti v poslední chvíli změněna. Pro II. třídu a třídu starších A vyměřena trať dlouhá cca 12 km, pro III. tř., dorost a ženy cca 6 km. U startu shromáždilo se 70 závodníků a závodnic, z nichž několik pro prudkou vichřici závod vzdalo, takže k cíli dojelo 59 závodníků a závodnic.

V závodu o přebor Lyžařského klubu Brouk a Babka Praha vítězí ve II. tř. Máchal (1,02.31), následován Lustem (1,07.31), jako třetí umístil se Janovský (1,07.59), čtvrtý dojel Škoda (1,12.48). Ve třídě starší jako první umístil se Švastal (1,24.24), druhý Fleischmann (1,24.54), ve tř. III. je první Šťastný (36.52), za dorost Hospodský (44.38), ve třídě žen Warausová (40.39). Vítězkou závodu „Memoriál Vlasty Doležalové“ stává se Warausová.

V závodu o přebor všech lyžařských klubů Brouk a Babka pro rok 1935 vítězí Lyžařský klub Brouk a Babka Praha celkovým počtem 1220 bodů, před loňským přeborníkem Lyžařským klubem Brouk a Babka Plzeň, který docílil 1148.5 bodů.

Třída II.: 1. Svoboda, Plzeň 1,00.47, 2. Máchal, Praha 1,02.31, 3. Dvořák, Č. Budějovice 1,03.57.

Třída starších: 1. Fiala, Plzeň 1,16.32, 2. Švastal, Praha 1,24.24.

Třída III.: 1. Šašek, Plzeň 31.26, 2. Pohl, Brno 34.20.

Dorost: 1. Propper, Plzeň 35.15, 2. Jirousek, Brno 39.17.

Ženy: 1. Warausová, Praha 40.39, 2. Kenská, M. Ostrava 42.01.

Závod byl dobře organisován; řídil jej tajemník Jirků, předseda pražské župy Svazu lyžařů.

Západočeské studentské přebory.

V neděli 3. února uspořádal Lyžařský odbor S. K. Olympia v Plzni společně s Tělovýchovnou sekcí Spolku československých profesorů V. ročník středněškolských lyžařských závodů jednotlivců o přebor západních Čech na Špičáku za velmi pěkných sněhových poměrů. Škoda, že v předvečer závodů panovalo v Plzni deštivé počasí, které odradilo většinu rodičů, že nedovolili svým dětem zúčastniti se zá-

vodů. K závodům bylo přihlášeno celkem 98 studentů a studentek z ústavů západních Čech, startovalo pak 58. Trati vedeny byly vesměs v poleší Pancíře, kde jest jedině možno najítí terén pro tyto studentské závody. Závody studentské jsou každoroční přehlídkou západočeských studentů v lyžařství a tak musíme mítí skutečnou radost, když primánci hrnou se ke startu kategorie sjezdové, která soustředí vždy největší počet startujících hochů a dívek. Zájem mezi studentstvem jest před i po závodech značný, každý chce věděti svoje vlastní umístění, uvažuje o celkovém umístění svého ústavu, částečně projevuje se již i zájem o namazání lyží, o konkurenci v kategorii, o trati a sněhové poměry. Letošní studentské závody mohly býti skoro ohroženy sněhovým nadbytkem, neboť v sobotu panoval takový fukér, že dvakráte bylo strháno označení trati a bylo nutno opět v neděli těsně před závody celé trati znovu označiti a projeti. Těsně před zahájením závodu se objevilo dokonce i slunce. Start a cíl byl před hotelem Prokop na Špičáku. Službu soudcovskou obstarali členové Olympie Janda, ing. Vorlíček, Bruner, L. Kůs, Vavřín, Rauch, Sedlák, Esterlová a Řezáč. Vreční pořadatelství obstaral předseda Olympie a za Tělovýchovnou sekci prof. Drahoš. Spokojeni pak vraceli se pořadatelé i studenti.

Výsledky:

Vysvětlení značek:

Rg = Masarykovo reálné gymnasium, Plzeň,

R = II. státní reálka, Plzeň,

2 pr. = II. státní průmyslová škola, Plzeň,

G = Státní gymnasium, Plzeň,

OA = Obchodní akademie, Plzeň.

I. kategorie 3 km sjezd — hoši do 14 let: 1. Novotný, Rg 5.56, 2. Zedníček, Rg 6.18, 3. Drechsler, Rg 6.37, 4. Jeschke, Rg 7.08, 5. Hrbek, Rg 7.14, 6., 7. Fügner G., Salz, Rg 7.18, 8. Schulhof, Rg 7.25, 9. Šmrha, Rg 7.28, 10. Král, Rg 7.30.

II. kategorie 4 km trať, hoši od 14—16 let: 1. Folprecht G. 17.14, 2. Pavlíček, OA 17.46, 3. Loula, Rg 18.46, 4. Vorlíček, OA 19.43, 5. Pičman, Rg, Domažlice 19.58, 6. Stuna, Rg 20.20, 7. Wilhelm, Rg, Domažlice 20.28, 8. Kitzberger, Rg, Domažlice 20.44, 9. Bedrník, Rg 21.39, 10. Strejček, Rg, Domažlice 21.56.

III. kategorie 6 km trať, hoši od 16—18 let: 1. Procházká, Rg 30.17, 2. Binder, G 31.08, 3. Soukup, Rg 31.49, 4. Propper, Rg 32.33, 5. Uhl, Rg 34.28, 6. Zahrádka, OA 34.40, 7. Bayer, R 40.39, 8. Wichera GA 41.37, 9. Božka, Rg se vzdal.

IV. kategorie 8 km, hoši od 18—21 let: 1. Šašek, GA 36.14, 2. Škarecký, 2 pr 38.15, 3. Mrvka, 2 pr 38.25, 4. Götz, Rg 40.17, 5. Rezler, Rg 41.14, 6. Skála, Rg 41.17, 7. Čipra, OA 41.4, 8. Koukolík, Rg 42.03, 9. Hrabík, Rg 42.14, 10. Kotauz, 2 pr 42.17.

V. kategorie 3 km sjezd, dívky do 15 let: 1. Poráková, Rg 7.17, 2. Lieblová, G 7.34, 3. Poláková, Rg 8.07, 4. Kubíková, Rg 8.26, 5. Králová, Rg 8.35, 6. Brunnerová, Rg 8.40.

VI. kategorie 4 km trať, dívky od 15—17 let: 1. Rozumová, OA 19.35, 2. Bručeová, Rg 28.44.

SOUTĚŽ ZNAČKY FIS (ZÁK. CHRÁN.)

VÝSLEDKY VYLOSOVÁNÍ

Na přání účastníků byla soutěž výjimečně prodloužena do 5. II. 35. Tyž den o 18. hod. provedeno bylo v místnostech Svazu lyžařů RČS vylosování.

Ceny získali:

- I. cenu: Havelík Rudolf, Smíchov, Husova 8.
- II. „ Rieger Karel, Jilemnice.
- III. „ Říha Zdislav, Karlův Týn.
- IV. „ Kozák Rudolf, Praha XII., Londýnská 76.
- V. „ pí Haflantová Libuše, Karlín, Žižkova 9a.
- VI. „ Bendl Miloš, Vysoké Mýto.
- VII. „ Fejfarová Marie, Nová Paka 762.
- VIII. „ Valenta Theodor, Praha XIII., Slovinská 2
- IX. „ Černá Liduna, Srbsko u Berouna.
- X. „ Dvořák Bohumil, Letná, tenisové hřiště Sokola pražského.

CENY

- I. cena: Jízda na závody FIS v Tatrách a zpět s bezplatným ubytováním a stravováním jedné osoby v době od 13. do 18. II. 35.
- II. „ Bezplatné ubytování a stravování jedné osoby na závodech FIS.
- III. „ Lyžařská výzbroj, sestávající z jednoho páru lyží s vázáním a holemi.
- IV. „ Lyžařské boty „FIS“.
- V. „ Spec. lyžařská vesta „FIS“ z balonového hedvábí.
- VI. „ Svetr „FIS“.
- VII. „ Flanelová košile a flanelová blůza „FIS“.
- VIII. „ Orig. čepice Savoy-FIS, kravata a šátek „FIS“.
- IX. „ Sada vosků „VELOX“ a krabička mýdla „FIS“.
- X. „ 10 filmů 6/9 v turistickém balení a 2 zvětšovací papíry Foma-royal 13/18.
- XI. „ Čajové pečivo a deserty od fmy Hodonický, v hodnotě Kč 50.—.
- XII. „ Kravata a šátek „FIS“.

Mimo uvedených dvanáct hlavních cen bylo účastníkům naší soutěže rozděleno několik desítek cen drobnějších.

Uzavírajíce soutěž, která měla za účel propagovati v řadách lyžařů prvotřídní výrobky domácích firem pod zák. chrán. zn.: „FIS“, děkujeme všem, kteří naši akci pochopili a podpořili.

Úrazy při sportu jsou nejčastěji zaviněny vysílením. Lékaři a učitelé sportu znají nebezpečí příliš velkých požadavků na srdce a svaly. 2—3 tablety Kobona odstraní všechny známky únavy, dají občerstvení, schopnost k práci a chrání před úrazy. Kobona, kterou obdržíte v lékárnách, nemá při jakékoliv sportovní činnosti scházeti.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ — Zpravodajskou ústřednu, telefon: 410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Viz insert.

LYŽAŘSKÁ BIBLIOGRAFIE

Sportovní ročenka S. K. Nového města na Moravě byla vydána k oslavám čtyřiceti let činnosti tohoto významného lyžařského klubu. Popisuje kraj, jeho sport a turistiku a zejména lyžařskou činnost klubu. Registruje přehledně i obdivuhodné výsledky novoměstského závodnického kádru. Prvá, druhá a třetí místa v mezinárodních a mistrovských soutěžích nejsou tu žádnou vzácností. Publikace má řadu obrázků a portrétů a dobrou fotografickou obálku Ing. Havlíčka. Texty od S. Dvořáka.

Beskydy - Jeseníky, turistický časopis odborů KČST žup Jeseníké, Pobeskydské, Slovácké, Těšínské a Valašské, je vydáván odb. KČST v Moravské Ostravě (mateřský klub mistra ve skoku 1935 Steinmüllera). Rediguje prof. Boh. Pater s redakční radou. List má velmi bohatou náplň ze své územní oblasti, věnuje hojně odborného zájmu lyžařství, má zajímavé obrázky, dobrý tisk. V soutěži na novou obálku listu získala redakce 35 návrhů od 19 autorů, což svědčí o tom, že má velmi dobré spojení se svými čtenáři.

Skisport in Westböhmen se jmenuje lyžařský průvodce po Krušných horách a Šumavě, zpracovaný R. F. Fantou z Plané u Mar. Lázní. Když listujete touto knížičkou, zdá se vám, že má víc insertů a reklamních vložek než obsahu sportovního. Přes to lze zde nalézt řadu praktických pokynů, ale spíše pro ty, kdo se teprve vpravují do našeho sportu. Některé články jsou však dosti hodnotné. Úprava skoro starobylá a reprodukce obrázků vesměs velmi slabá. Kniha měla jistě insertní úspěch. Nic víc.

Die Karpathen, list Karpathenvereinu, redigovaný Ing. Oskarem Zuberem (známým i ze stavby Jarolímka na Štrbském Plesu), jehož hlavním spolupracovníkem je Ing. Josef Bethlenfalvy (jehož znamenité obrázky přinášeli jsme často i my v letošním ročníku a jichž jsme výborně užili v propagační kampani FIS-závodů), vychází v Kežmarku. Má poloviční formát našeho listu a dvousloupečnou úpravu. Číslo 1. ročníku II. (1. únor 1935) věnoval zejména FIS-závodům. Přinesl portrét Oestgaardův a jeho dopis, dále (na druhém místě z řady slavnostních projevů) portrét a článek Jarolímkův a celou řadu dalších projevů, vztahujících se k závodům a k Tatrám (zejména od Dra Fr. Martina z Vídně,

Ing. Kaz. Schieleho ze Zakopaného, Aladara Hentsche z Budapešti, J. Streita a Q. Hinze z Jablonce n. N.). — Slavnostní číslo mělo i podrobný program závodních podniků, referát o spolupráci Karpathenvereinu na přípravách (v Tatranském odboru pořadatelstva), krátký přehled dosavadních FIS-závodů a účasti HDW na nich, řadu informací, snímky Jarolímka můstku atd.

The Ski-Runner je oficiální časopis Toronto Ski Clubu v Americe. Má poloviční formát našeho listu (velikost asi našich tří prvních poválečných ročníků) a nevalnou úpravu. Č. 4. ročníku VIII. je pozváním k závodům ve skoku „Thorncliffe Jump“. (Ceny: 50 centů pro dospělé a 25 centů pro děti; parkování vozů zdarma!). — Jako každá americká publikace má i tento list hojně insertů. Rediguje jej předseda klubu F. A. Hall.

Turysta v Polsce je novým měsíčníkem Polského Towarzystwa Tatranského. Vychází (na velmi bídném novinovém papíře) v Krakově. Rediguje jej mnohým z nás dobře známý Stanislaw Faecher. Věnuje dosti zájmu všem sportům v Polsku, nejvíce ovšem horám a z těch nejvíce Tatrám, což je přirozené. Úprava listu je velmi průměrná. Slabá reprodukce ničí jinak dobrý výběr obrázků. Poláci mají dost krásných horáckých a lyžařských publikací. Tenhle list se jim jaksi nepovedl.

Norway (Norwegian Trade Review) není — jak podtitulek ukazuje — publikací sportovní. A přece se nemůže vyhnouti tomu, aby nevěnovala řadu stran norské zimě a zimním sportům, zejména lyžařství. Ukazuje to, jak sport v Norsku dovedl vniknouti do celého života. Mállokdy je stavěna norská propaganda za vzor a přece je to — jak z mnoha publikací téměř denně vidíme — propaganda znamenitá a cílevědomá.

La Revue du Ski je oficiálním orgánem Francouzské lyžařské federace. Vydávána je zvláštní společností s r. o. (kapitál 40.000 fr.) ve Štrasburku a Paříži. Ředitel J. Dieterlen. Obsáhle čísla (o 60—70 stranách téměř našeho formátu) stojí 5 franků. Obsah i ilustrace skvělé. Inserce obrovská.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ — Zpravodajskou ústřednu, telefon: 410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Viz insert.

1894 — 40 LET DOBRÉ SLUŽBY LYŽAŘŮM — 1934



LYŽE

Vázání-Hole veškeré potřeby pro lyžaře Sáňky
Továrna na dřevěné zboží a sportovní potřeby

H. MEČÍŘ A SPOL.
JILEMNICE Telefon 28.

LYŽE v nejdokonalejším provedení se znač. **FIS 1935**

Značka FIS je chráněna Svazem lyžařů RČS. a propůjčena pouze pro special. vyzkoušené výrobky!

NEŽÁDEJTE VOSKY — ale

ENO VOSKY

které Svaz lyžařů RČS. doporučuje



MIX - MEDIUM - SKARE - KLISTER



ZÁVODY

MEMORIAL LUDI POLÁČKA

Klub Lyžařů Vinohradských měl několik důvodů, aby uspořádání II. ročníku Memorialu Ludi Poláčka dokumentovalo jeho snahu uspořádati reprezentační sjezdový závod.

Svého pořadatelského úkolu se klub zhostil bez jediné výtky. Trať proti minulému ročníku malou změnou zrychlena a podle úsudku závodníků tato změna ji učinila ideální sjezdovou tratí v záp. dílu Krkonoš. Podobá se profilu tratí olympijského sjezdu. Byla posunuta k východnímu úbočí Kotle a krátká rovina nahrazena mírným sjezdem lesním průsekem na paseky nad Kotelským potokem. Trať má dvě části, vyžadující rozličnou taktiku jízdy. Hořejší polovina na otevřeném úbočí Kotle se mohla jeti na rychlost. V dolejší pak méně vyspělí jezdeci jeli raději bezpečně na úkor rychlosti. Úseky v lesích mají nejmenší procento klesání; na pasekách mohl každý z jezdců ukázat co dovede. Účelně postavené kontrolní branky udržovaly v mezích bezpečnosti přílišnou odvahu i případně přeceňované schopnosti.

Organisace závodu byla přesná. Široce založená zdravotně bezpečnostní služba neměla příležitost zasáhnout. Všichni startující bez výjimky ukázali nejen své umění a odvahu, ale hlavně své poctivé závodnické srdce a smysl pro čestný boj. Absolutní vítěz závodu H. Lahr, H. D. W., dobyl obhajovací cenu „Memorial Ludi Poláčka“, čestný pohár pořádajícího klubu a plakety. Vítězové tříd obdrželi čestné poháry klubu. Umístivší se závodníci podle propisic dostali čestné plakety. Všechny ceny byly předsedou klubu rozdány ihned po závodu vítězům.

Výsledky:

Hlášeno 81, startovalo 55.

Třída I. a II. 1. Lahr H., H. D. W. 4'29''. 2. Hromádka Eda, K. L. V. 4'31¹/₅''. 3. Werner A., H. D. W.,

4'37⁴/₅''. 4. Gebert R., H. D. W., 4'48⁴/₅''. 5. Cifka J., K. L. V., 4'49²/₅''. 6. Václavík M., V. S., 4'59⁴/₅''.

Třída III. 1. Klobe G., H. D. W., 5'15³/₅''. 2. Rieger S., K. L. V., 6'37¹/₅''. 3. Kalderer H., Vočko, 7'18³/₅''.

Třída starší A a B. 1. Bauše O., L. Z. K., 6'35''. 2. Maloch J., L. Z. K., 7'46''. 3. Horáček Š., K. Čs. T., 8'11⁴/₅''.

Ženy. 1. Wünscheová J., H. D. W., 7'08¹/₅''. 2. Wünscheová Z., H. D. W., 7'23''. 3. Burkertová Fr., H. D. W., 7'25³/₅''. 4. Lelková K., S. K. S., 7'33³/₅''.

K referátu vinohradských musí redakce dodat, že i příroda závodu skvěle přála. Nad Krkonošemi ležel jeden z nejkrásnějších, téměř bezvětrných jarních slunečných dní. Nad Kotle m vlála mohutná státní vlajka a pod ní se to dopoledne černalo závodníky. Byl na to vše slavný pohled. Vinohradští zaslouží všechno uznání. Byla to i jasná odpověď na řeči, že neumíme takové závody dělat. Když jim požehná Krakonoš a hlavně dělají-li je rozumní lidé — a zejména dělají-li více než mluví-li — pak to všechno jde jako na drátkách. Proti té FIS-dříně byl tohle hotový odpočinek. To je pak radost dělat závody.

Byl to, hoši, krásný den, co?

Přebor a župný závod Záposlovenskej župy S. L. RČS. bol usporiadaný náčelníctvom tejto župy dňa 9. a 10. marca 1935 v Banskej Bystrici. Závod v skoku konal sa v sobotu popol. na cvič. mostku Ski-klubu B. B. v laskomerskej doline, ktorý dovoľuje skoky okolo 30 m. Závod v behu konaly sa v nedeľu za skvelých snehových pomerov na Suchom vrchu (pri chate KČST. B. Bystrica).

Týchto závodov zúčastnily sa iba 3 kluby s týmto počtom závodníkov: 1. Ski-klub Banská Bystrica, ktorý mal 36 závodníkov; 2. L. O. KČST. Banská Bystrica, ktorý mal 13 závodníkov; 3. L. O. KČST. Zvolen, ktorý mal 6 závodníkov. Neúčast závodníkov druhých klubov (KČST) vysvetľuje sa nielen trojím preložením závodov a veľkou rozlohou župy, ale tiež

velkým ich nezáujmom, ktorý sa javí i pri iných podnikoch župy. Povedzme si uprimne, že sme na najlepšej ceste zastaviť činnosť našej župy aspoň do tej doby, kým sa to nezlepší, alebo kým nebude s lyž. odborní sokolskými zjednaná dohoda.

Preborníkom župy stal sa na rok 1934/35 Pavel Midriak, Ski-klub B. Bystrica (250.09 bodov); preborníkom III. triedy Play Ondrej, Ski-klub B. Bystrica (246 bodov); preborníkom dorastu bol Stolár, KČST B. Bystrica (281 bodov) V behu I. a II. triedy na 16 km bol prvý Cimmermann, KČST B. B. (1.18'50''), v behu staršej triedy prof. Koudelka, Ski-klub B. Bystrica (1.32'13''), v behu III. triedy na 8 km Malinčan, KČST B. Bystrica (50'48''), v behu dorastencov na 5 km bol prvý Dobál, Ski-klub B. Bystrica (38'56'') a v behu žiakov (2 km) Bizík, Ski-klub B. Bystrica (10'63''). V skoku prostom bol prvý Májer (Ski-klub B. B.) 143.7 bodov; v skoku dorastencov Midriak (Ski-klub B. B.) 148.3 bodov.

Vrchným poriadateľom bol prof. Koudelka (náčel. župy) a sekretárom závodov V. Kocum (jednatel. župy). Ako súdovia zúčastnili sa pp. Stárka, Wunsch, ing. Hlava, dr. Dillingr, ing. Novák. J. K.

CVIČITEL

Noví cvičitelia. Nácelníctvo Svazu lyžařů schválilo jmenování těchto cvičitelů: *župa pražská*: Dr. Jiří Votava, Č. S. Z. S. Praha (č. leg. 267), Karel Rudl, LZK Praha (č. l. 268); *župa západočeská*: Mirko Kameník, S. K. Sparta Plzeň (č. l. 271), Jaroslav Koucký (č. l. 272), Ladislav Kůs (č. l. 273), Karel Petr (č. l. 274) Zdenka Petrová (č. l. 275), Rudolf Šrail (č. l. 276), Václav Štěpánek (č. l. 277), všichni Český Ski Klub Plzeň; *župa východoslovenská*: Karol Kern, KČST St. Smokovec (č. l. 269); *župa podkarpatská*: Josef Vrána, Český Ski Klub Užhorod (č. l. 270).

Noví vedoucí. Nácelníctvo Svazu lyžařů schválilo jmenování těchto vedoucích: *župa jiizerská*: Karel Kobera, Lyž. Klub Liberec (č. l. 133); *župa západoslovenská*: Zoltán Ferenc (č. l. 119), Rudolf Kříž (č. l. 120), oba KČST Trnava; *župa východoslovenská*: Bohuslav Griese (č. l. 122), Alois Karvánek (č. l. 123), oba KČST Košice, Mikuláš Kovalčík, KČST Liptovský Hrádok (č. l. 124), Laeo Dunaj (č. l. 125), Miloš Dunaj (č. l. 126) oba KČST Lipt. Sv. Mikuláš, Alois Brázda (č. l. 127), Vojtěch Hudyma (č. l. 128), Ant. Veverka (č. l. 129), všichni KČST Poprad, Stefan Vranovský (č. l. 130) KČST Sabinov, Alois Krupicer (č. l. 131), Stefan Zamkovski (č. l. 132), oba KČST St. Smokovec.

Přestupy cvičitelů. Oldřich Pokorný (č. l. 242) přestoupil z S. K. Mor. Slavia do L. K. Brno; Jaroslav Mosler (č. l. 219) z KČST Mor. Ostrava do KČST Opava; Otto Wiener (č. l. 49) z Lyžařů Klatovy do Českého Ski Klubu Plzeň.

Vyučování jízdy na lyžích za úplat. Svaz lyžařů pověřen byl ministerstvem zdravotnictví a tělesné výchovy vydáváním osvědčení profesionálním učitelům lyžařství (výnos č. 4408/35 ze 7. února 1935).

Masarykův lidový ústav poděkoval za spolupráci našich cvičitelů Ing. Horského, Jiřího Jelínka a Fürsta.

POŽITEK, KTERÝ NEŠKODÍ

Destila

CIGARETOVÁ DUTINKA S FILTREM

DESTILA

Alc. spol. pro prům. papírenský Olšany

Prodejní kancelář: **PRAHA II., Václavské nám. 4.**

LYŽAŘI

STAV SNĚHU SDĚLÍ ZDARMA

na dotaz z pouličních telefon. budek

Z Ú — Z PRAVODAJSKÁ ÚSTŘEDNA - Tel. *410-41

ZPRAVODAJSKÁ ÚSTŘEDNA Telefon: *410-41 Serie

RŮZNÉ ZPRÁVY

Norské přípravy pro zimní Olympijské Hry. Norský svaz lyžařů vypracoval již nyní přesné instrukce dro přípravu reprezentantů Norska na Zimní Olympijské hry v roce 1936 v Garmisch Partenkirchen v Německu. Na konci léta bude povoláno 40 nejlepších lyžařů z celé země do cvičného tábora ve Furusetu u Oslo, kde absolvují atletický kondiční training. Vedením tohoto kursu byl pověřen por. Ole Reistad, vůdce vítězné vojenské hlídky Norska na Olymp. hrách v r. 1928 ve Sv. Mořici. Před návratem do domovů obdrží všichni účastníci kursu přesný plán dalšího trainingu, jemuž se musí každý podrobiti. Tento plán vypracoval vítěz desetiboje na Olymp. hrách v Antverpách, Heige Lövlund. Všichni reprezentanti budou však znovu povoláni po napadnutí prvního sněhu do Solihödge u Oslo, kde zahájí další training v jízdě na lyžích. Zvláštní pozornost bude věnována zejména vytrvalostnímu závodu na 50 km a závodu sdruženému. Skokani budou cvičit na můstku v Kongsbergu. Pro slalom a sjezd bude uspořádáno několik zvláštních kursů.

Film FIS-závodů. Masarykův lidový ústav v Praze natočil dokumentární film ze závodů FIS ve Vysokých Tatrách. Doporučujeme všem klubům promítnutí na klubovních schůzích. MLÚ [film ochotně zapůjčí. Podmínky se dovíte přímo u Masarykova lidového ústavu, Praha XII., Blanická 4.

Čeština olympijským jazykem. Organizační výbor XI. Olympijských her v Berlíně (resp. Zimních Olympijských her v Garmisch-Partenkirchen) vydává vzornou tiskovou korespondenci, o níž a z níž již bylo v dením tisku mnoho psáno. K č. 16. této korespondence připojen byl bezvadně česky psaný dopis, oznamující, že počínaje číslem 17. bude tento skvělý tiskový pramen vydáván také v češtině.

Málokdo si vzpomněl, že letošní mistrovský padesátikilometrový závod, nazvaný ku cti našeho tragicky zemřelého mistra memoriálem Hančovým, jel se právě na den přesně po 22 letech ode dne, kdy v něm Hanč zahynul! A zvláštní shodou okolností opět v Krkonoších a dokonce trať tehdejšího a letošního závodu se v jednom místě kryla: na Vosecké boudě.

KOUPILI JSTE SI JIŽ OLYMPIJSKÝ LOS?

KOMU ZÁLEŽÍ NA ČESTNÉM UMÍSTĚNÍ ČESKOSLOVENSKA NA ZIMNÍCH OLYMPIJSKÝCH HRÁCH 1936, KDO CHCE PODPÓRITI NÁŠ BOJ O LYŽAŘSKÉ PRVENSTVÍ VE STŘEDNÍ EVROPE, TEN MÁ OLYMPIJSKÝ LOS!

REDAKCE

ČÍSLO 8. vychází 10. dubna 1935 s obálkou podle fotografie V. Vícha.

JESTĚ trochu o našem listě a jeho úkolech. Řekli jsme v posledním čísle na tomto místě, že Zimní Sport nejsou žádné noviny a že by bylo chybnou redigovatí jej v tomto směru. Není to ani možno. Podstata listu je zcela jiná a vyžaduje tudíž jiného způsobu redakce. Nemělo by smyslu, aby zde čtenář nacházel zprávy a referáty, které si již dříve přečetl v denním tisku. Zcela zbytečně by se tak vtíral úsudek, že přicházíme se vším pozdě. A byla by to pravda, přes to, že otiskování takových věcí nemělo by účel zpravodajský, ale registrační. Není ovšem možno tuto zásadu zevšeobecnit. Některé věci, byť byly již denním tiskem zaznamenány, musíme přece jen přinést, protože mají pro nás jistou důležitost. Z tohoto hlediska musíte se také dívat na zprávy o závodech, které jsou staršího data. Mnohdy nenajde taková zpráva v žádném jiném tisku místa, než právě u nás. Máme tu přibližně stejnou posici, jako rozhlas u širokého posluchačstva: nelze se všem zavděčit. Zpráva o závodech, která mnohého vůbec neinteresuje, vykoná svůj úkol jinde. Posílí tam, kde má posílit. Musíme přece své členstvo i tímto způsobem podporovat. I když jde o zájmy vyložené místní. — Z tohoto hlediska tedy přebíráme ony drobné zprávy.

A nyní k té hlavní linii. Je zde směr, často uplatňovaný v různých svazových instancích, aby Z. S. přinášel hlavně technický materiál. Abychom nechodili dlouho okolo: myslí se tím materiál poučný, odborný, na rozdíl od materiálu zábavného, t. zv. „lyžařské belletrie“. Tato dvě slova jsou v uvozovkách proto, že vpravdě o žádnou belletrii nejde, že se tomu jen tak říká a že jsou to vlastně více méně nezdařené pokusy o něco belletristického. Vypadá to obyčejně uboze a žádný redaktor to nespřaví tak, aby to vypadalo k světu. Kdo má ostatně takové věci rád, najde jich celé stovky v periodickém tisku určitého druhu, lacino přístupném. Je to materiál opravdu bezcenný! Nemá smyslu týrat čtenáře vyzývavě hloupými historkami o láskách a dobrodružstvích na sněhu a horách, vymyšlenými naivně a podanými formou obyčejně velmi problematičnou. — Naproti tomu věc tohoto druhu, pokud její námět je přijatelný, nepředstírající něco jiného než čím skutečně je, napsaná vtípně — a někdy psaná jen pro určitou svižnou formu, při čemž thema zůstává vedlejší — to je něco jiného a to osvěžuje. Ale takových příspěvků je pramálo. Také proto, že je pramálo lidí, kteří, jsouce opravdu vtípní, ovládají i pero do té míry, že si slovy věc nezkaží.

Tedy materiál technický, t. j. z podstaty našeho sportu, poučný. Redakce zastává plně toto stanovisko. Historiky a problematičké básničky lze si přečíst jinde. Ale kde se má hledat odborné poučení, nemáme-li u nás žádného jiného periodického orgánu, ani nějaké edice a když naše odborná literatura je tak chudá, že to až zaráží při úvaze, že u nás se lyžařství pěstuje paděsát let! To je úkol Zimního Sportu! A každý, kdo tvrdí něco jiného, neuvažuje

správně. Kdybychom vydávali aspoň každoroční ročenku, typu norského Arboku, nebo anglického Year Booku, nebo kdybychom měli pravidelnou edici s vyloženě odbornou náplní, pak by se mohl Z. S. věnovat všemu možnému. Mohl by se stát listem obrázkovým, ani ne tak reportážním jako na př. takovým albem uměleckých snímků, mohl by přinášet lyžařské a horské novely ba dokonce i celé romány (?). Ale při dnešní situaci nemůže volit jinou cestu, než kompromis.

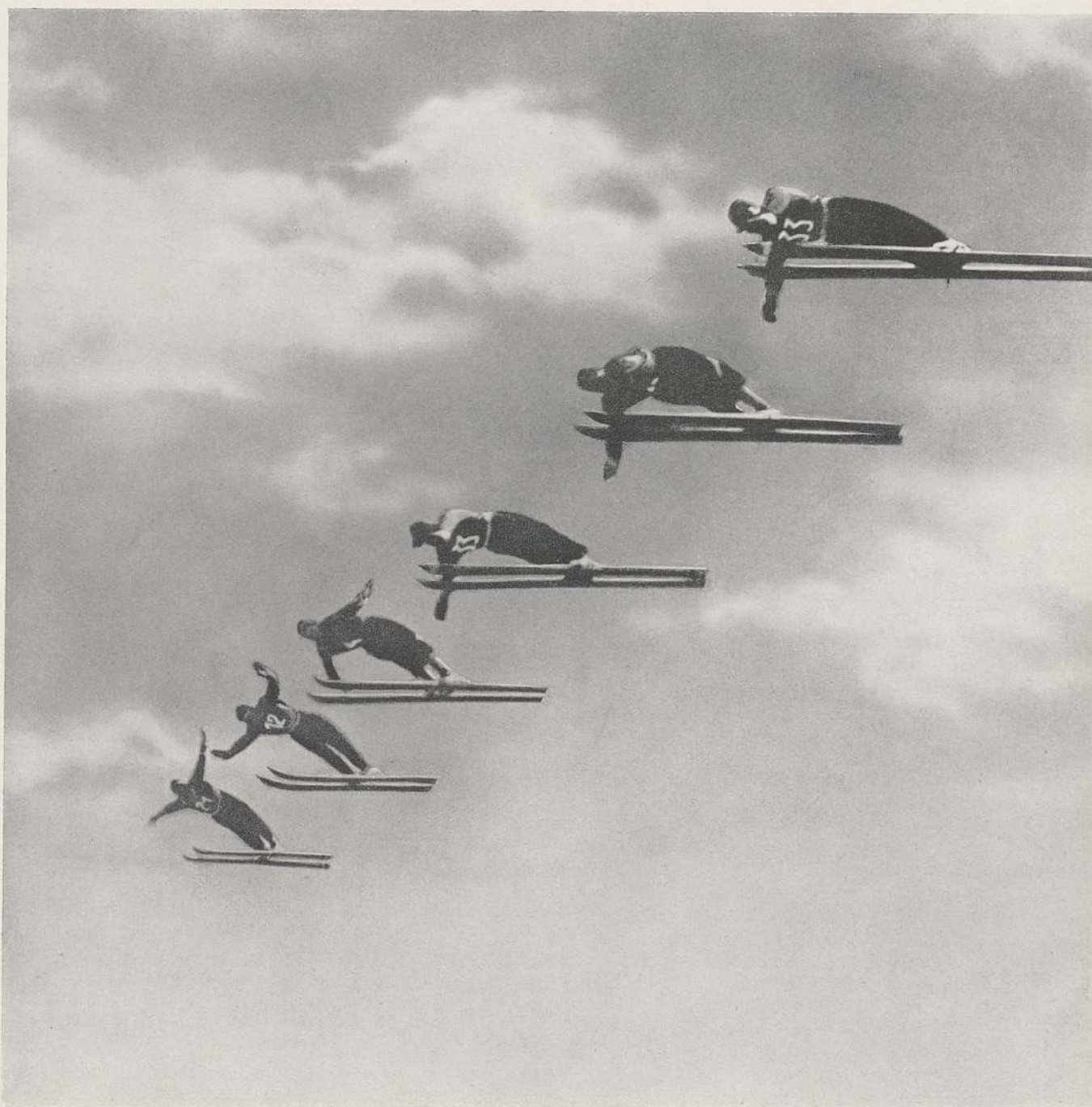
Proč kompromis? Poněvadž úkolů je mnoho. Kdybychom se omezili výlučně na přísně odborná pojednání, kde by byl materiál pro ty, kteří nemají oněch krajně odborných zájmů? Dovedete si představit na př. takovou práci o lavinách, která zabírá v anglickém Year Booku 1934 plných 152 stran o takovém obsahu slov a obrazů, že by vyplnila skoro našich 100 stran, t. j. (přihlížíme-li k insertům) asi naše čtyři prvá čísla letošního ročníku? Nebo práci o druzích sněhu v Year Booku 1933, která má plných 80 stran? Děláme tedy kompromisy: o lavinách máme jen poměrně krátké dva články a o sněhu přineseme v příštím čísle jen několik obrázků a trošinku textu. Tak je to se vším. Něco z přísné techniky, něco ze závodů, něco veselejšího, nějakou turu, trochu krajiny, něco výchovného, trochu reportáže, menší obraz o činnosti klubů, trochu obrázků ze všeho. — Jinak se to nedá dělat. Jsouce omezení finančně a tím i co do místa, zbavujeme se aspoň onoho materiálu, který nepokládáme za plněhodnotný a to je v prvé řadě všelijaké t. zv. novelistické a belletristické povídání, v každém případě jsou to verše, ovšem i různé lyrické, citové a dojmové výlevy prosou, různé legrace za každou cenu a vůbec podobné přebytkosti. Tím získáváme místo pro svůj program, v němž se snažíme prokládat těžkou odbornou látku materiálem lehčím. — Plnili jsme intensivní volání po odborné náplni listu tak, jak jsme to pokládali za nejpříjemnější. Rádi bychom znali úsudek svých čtenářů.

Kontakt se čtenáři a s příspěvateli je věc velmi důležitá a my jsme si toho byli dobře vědomi. Otázka honorářů působila vždy dost zlé krve. Lidé pro nás zadarmo psát nechtěli, zejména když od mnohých listů dostávali honoráře za věci daleko lehčí. Řadě autorů se honorář prostě nedával proto, že byly obavy, že by jej nepřijal; osobní inkasování, resp. písemné požádání o výplatu, to vše spíše odrazovalo. Proto jsme letos zavedli automatické poukazování honorářů všem autorům poštovní spůsobilou. Sledujeme tím záměrně vybudování sympatičtější sféry kontaktu mezi listem a čtenáři. Letos zde bylo při pořádání FIS-závodů i mnoho úkolů vedlejších. Ale v příštím ročníku chceme se všemi silami vrhnouti na toto pole, v němž vidíme budoucnost listu. Chceme a musíme dosíci většího rozšíření listu, většího počtu abonentů, větší inserce, většího okruhu zájmu. To je životní otázkou Zimního Sportu. Musila tomu předcházeti jistá příprava, zvýšená kvalita listu, abychom při své akci pro rozšíření listu nemluvili fráze, ale mohli poukázat na určité hodnoty.

Věříme, že nás budete na této cestě podporovat.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13.
ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNY 34 474. — PŘEDPLATNÉ NA
10 ČÍSEL KČ 35.—. JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—. MAJITEL A VY-
DAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘÍHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120



Tuto eskadru létajících chlapců nebylo ovšem možno nikde spatřit, protože byla zmontována, ale výstižně mluví o dobrém standardu našich hochů v boji o „Pohár kongresového můstku“ v Harrachově (Foto Schwarz — Harrachov, montáž Kalibera)

SLOVANSKÁ MISTROVSTVÍ

Slovanská lyžařská mistrovství byla letos pořádána (podle dohody) v Jugoslávii „Jugoslavenskim Zimsko-Sportskim Savezem“. Pro náš bratrský svaz staly se však tyto závody nad všechno očekávání perným oříškem a zkouškou trpělivosti.

K pořádání zvolil jugoslávský svaz náhorní planinu Pokljuka nad Bledem, nádherný lyžařský terén. Tam však ve dny závodů (22.—27. ledna 1935) napadlo takové množství sněhu, že mohla být provedena jen první část závodů, t. j. štafety, sjezd, slalom a závod v běhu na 18 km a druhá část, t. j. skok sdružený a prostý, musela být odložena. A zase pro naprostý nedostatek sněhu na můstcích, k dokončení závodů vhodných, nebylo jugoslávskému svazu možno nalézt vhodný termín; počítáno již i s tím, že závody bude nutno dokončiti až počátkem příští sezony, někdy v prosinci tohoto roku, ovšem za riskantního předpokladu, že bude dosti sněhu.

O průběhu první části závodů, jakož i o neúčasti Poláků na těchto zmiňuje se Leoš Stehlík v 5. čísle t. l. Teprve v prvních dnech měsíce března napadlo v Jugoslávii opět hojně sněhu a to hlavně v Karavankách. S příchodem toužebně očekávaného sněhu soustředila se v Planici, malebném to údolí, kde stýkají se hranice Rakouska, Itálie a Jugoslavie, veškerá pozornost jugoslávského a rakouského zimního sportovního světa. Tam, v tom odlehleém koutu, již třetím rokem se děje vždy touto dobou něco neobyčejného. Lublaňský inženýr Stanko Bloudek staví tam podle svých vlastních výpočtů a na základě nabytých zkušeností přírodní můstek, který dovoluje skoky stometrové. V celém kraji — i v přilehlém Rakousku — se o ničem jiném nemluví. Žije se ve stovkovém entuziasmu.

Pozvání Jugoslávského svazu přivedlo nás na myšlenku spojití dokončení slovanských mistrovství s tímto tradičním podnikem.

Telegrafický dotaz a jeden telefonický rozhovor stačil; inženýr Bloudek postavil místo jednoho můstky dva a slovanská mistrovství byla dokončena. Něco takového je ovšem možno jen v Planici. Tam se dá postavit třeba deset můstků v jakékoliv velikosti, s minimálním nákladem a v nejkratším čase, neboť terén to dovoluje.

Ubytovací poměry jsou ovšem *velice skromné*; ve vsi Rateče je hotelíček „Jalovec“ asi s 20 a 2 km dále, u mamutího můstku, turistický dům „Ilirija“ asi s 30 lůžky; něco málo účastníků možno ubytovati soukromě.

Prvé výpravy do Pokljuky zúčastnili se pod vedením tov. F. Dlaboly závodníci: Bartoň Antonín, Kadavý Bohuslav, Musil Cyril, Ing. Novák Vlad., Skrbek Miroslav, Stehlík Leoš, Šimůnek Frant. a Václavík Miroslav.

Závod štafetový dne 22. ledna 1935:

1. Československo: 1. Musil Cyril, S. L., 1. okruh 48.15 min.; 2. Ing. Novák Vl., S. L., 2. okruh, 46.07;

3. Kadavý Boh., S. L., 1. okruh, 47.05; 4. Bartoň Ant., S. L., 2. okruh, 44.47; 5. Šimůnek Frant., S. L., 1. okruh, 46.26. Celkový čas 3.52.37. Počet bodů 360.

2. Jugoslavia: 1. Jakopič August, JZSS, 1. okruh, 51.13 min.; 2. Knap Leo, JZSS, 2. okruh, 47.42; 3. Baebler Leo, ZJSS, 1. okruh, 50.15; 4. Smolej Franc, JZSS, 2. okruh, 47.52; 5. Janša Joško, JZSS, 51.22. Celkový čas 4.08.24. Počet bodů 317.25.

Závod na 18 km, dne 24. ledna:

1. Musil Cyril, Československo, 1.00.11; 2. Bartoň Ant., Československo, 1.01.57; 3. Kadavý Boh., Československo, 1.02.46; 4. Šimůnek Fr., Československo, 1.02.49; 5. Smolej Franc, Jugoslavia, 1.03.39; 6. Baebler Leo, Jugoslavia, 1.06.09; 7. Janša Joško, Jugoslavia, 1.06.48; 8. Jakopič August, Jugoslavia, 1.10.55.

Body získané v 18 km závodě: Československo 227.062, Jugoslavia 192.75.

Závod sjezdový dne 25. ledna 1935:

1. Praček Cyril, Jugoslavia, 3.15; 2. Heim Hubert, Jugoslavia, 3.22; 3. Václavík Mir., Československo, 3.25; 4. Čarman Frenk, Jugoslavia, 3.54; 5. Stehlík Leoš, Československo, 4.24; 6. Žnidar Emil, Jugoslavia, 4.31; 7. Skrbek Boh., Československo, 5.42; 8. Musil Cyril, Československo, se vzdal.

Závod ve slalomu dne 26. ledna 1935:

I. kolo: 1. Praček Cyril, Jugoslavia, 34²/₅; 2. Žnidar Emil, Jugoslavia, 36¹/₅; 3. Čarman Frenk, Jugoslavia, 38²/₅; 4. Václavík Mir., Československo, 39²/₅; 5. Heim Hubert, Jugoslavia, 40; 6. Skrbek Mir., Československo, 44²/₅; 7. Stehlík Leoš, Československo, 47²/₁₀ (v tom přírážka 3.5+7).

II. kolo: 1. Praček Cyril, Jugoslavia, 32²/₅; 2. Žnidar Emil, Jugoslavia, 36¹/₅; 3. Skrbek Mir., Československo, 38²/₅; 4. Heim Hubert, Jugoslavia, 40¹/₁₀ (v tom 3.5 příráž.); 45. Čarman Frenk, Jugoslavia, 40⁴/₅; 6. Stehlík Leoš, Československo, 45⁴/₅ (v tom 3.5+3.5 příráž.); 7. Václavík Mir., Československo, diskvalifikován.

Musil nestartoval.

Konečný výsledek alpské kombinace:

1. Praček Cyril, Jugoslavia, 1.07.00 min.; 2. Žnidar Emil, Jugoslavia, 1.12²/₅; 3. Čarman Frenk, Jugoslavia, 1.19¹/₅; 4. Heim Hubert, Jugoslavia, 1.20¹/₁₀; 5. Skrbek Mir., Československo, 1.22⁴/₅; 6. Stehlík Leoš, Československo, 1.33⁷/₁₀.

Body v alpské kombinaci: Jugoslavia 216.09, Československo 113.23.

V druhé výpravě Československa k dokončení slovanských mistrovství v Planici pod mým vedením byli závodníci: Bartoň Ant., Kadavý Boh., Steimmüller Alfred, Šimůnek Frant. a Vrána Rudolf. Výprava odjela z Prahy ve středu 13. března

Vedle vidíte jednoduchý a velmi dobrý plakát Jihoslovanů ke skokům v Planici. A řekněte, že ten chlapec na plakátě neletí! — Uprostřed je celkový pohled na můstek a dole zástupy obecnstva, které přece jen stovku nespatriily. Ale jihoslovanští hoši nemusí se proto nijak rmoutit. Vždyť Italům v Ponte di Legno se čistá stovka také nepodařila. Nor Ulland, který tam skočil v týž den 103 m, měl 100% pád (sedl si a brzdil při tom i oběma rukama). Snad tu první čistou a oficielní stovku přece jen uvidí Planica (Snímky M. Bártů)



1935 večer a dorazila do Planice ve čtvrtek večer k 8. hodině.

V pátek dopoledne, puzení zvědavostí, šli jsme okouknouti mamutí můstek, o němž již cestou vlakem mnoho bylo mluveno a na němž, jak jsme rovněž cestou zvěděli, již ve středu 13. III. docíleno bylo v tréningu pro nás pohádkového skoku 93 metrů. Byly právě vylučovací skoky pro nedělní velký závod. S různými pocity stoupali jsme nahoru, já na soudeovskou tribunu a hoši na nájezd. Jsem již na tribuně soudeovské, kde setkávám se se zástupcem polského svazu, inž. Grossmanem a starým známým, Dr. St. Kmetem. Již skáče Marusarz, Norové, Švýcaři, Rakušané, druhý Polák Czech; naši hoši sice stoupají stále výše, jdou však jaksi pomalu, ohlížejí se často, okukují jak to vypadá shora, pozorují jednotlivé skoky, až konečně mizí za nájezdovou rovinkou. Vylučujeme asi dva Rakušany, jednoho Jugoslávce. Pak dlouho nic, až konečně letí vzduchem Steinmüller, není to skok zrovna nejdelší, asi 70 metrů, dopadá však lehce a hladce sjíždí. Opět malá pauza vyplněna skoky Rakušanů a Jugoslávců a pak již to jde veselejším tempem, nejprve Bartoň, pak krásně Vrána a za nimi Kadavý a Šimůnek, všichni bez pádu, za to mně padá kámen se srdce. A již stoupají naši hoši znovu okolo soudeovské tribuny k druhým skokům. Jdou nápadně veseleji, s výrazem uspokojení na tvářích, již se nezastavují, jdou sebevědomě a je viděti, že se přímo nedočkavě těší na skoky další. Jižní slunko vydatně hřeje a sněh na můstku je v plném slunci vlhký, brání větším rychlostem a brzdí délky. Inženýr Bloudek, stavitel a udržovatel můstku, se svými lidmi stříká nájezd salmiakem. Absolvováno jest druhé kolo skoků i třetí. Naši hoši se každým skokem lepší a docilují i větších délek. Je poledne, training končí a pokračovati se bude ve tři hodiny. Odpoledne je celý můstek ve stínu, salmiak na nájezdu vykonal svoji povinnost, nájezd ztvrdl a je železnými hráběmi kypřen. Docílené skoky odpoledne jsou delší; i naši hoši natahují a hned ve třech: Vrána, Bartoň a Steinmüller dostávají se na rekordní délky: 82 metrů. Norové jsou přes 90 a z nich Andersen dociluje nejdelšího skoku, 99 metrů, Polák Marusarz 94 metrů.



Naši po dvou skocích ustávají a jedou vyzkoušet nově upravený můstek u nádraží Rateče, který dovoluje skoky jen asi 45 m, na němž podle dohody zítra ukončena budou Slovanská mistrovství a mistrovství Jugoslávie.

Věřejší training na velkém můstku planickém, kde se skákalo při nezvyklých délkách docela lehce a jistě, hochům znamenitě prospěl a dodal jistoty. Výsledky Slovanských mistrovství v sobotu, dne 16. března 1935, byly tyto:

Závod sdružený (18 km a skok):

	Délky skoku			Body	
	I.	II.	skok	běh	sdružený
1. Vrána Rudolf, Československo	35	36	221·5	232·5	454
3. Bartoň Ant., Československo	33	33	202·8	240	442·8
3. Šimůnek Fr., Československo	34	34	208·5	234	442·5
4. Kadavý Boh., Československo	32	31·5	193	234	437
5. Dečman Tone, Jugoslavia	34	35	215	204	419
6. Šramel Bogo, Jugoslavia	34	35·5	210·6	172·5	384·1
7. Jakopič Albin, Jugoslavia	30	31·5	193·7	181·5	375·2
8. Pribovšek Franc, Jugoslavia	31·5	35	207·3	157·5	—
9. Baebler Leo, Jugoslavia	33 p	33	210	149·9	356·9

Počet bodů v závodě sdruženém: Československo 444·075, Jugoslavia 383·8.

Skok prostý:

	Délky m			Body
	I.	II.	III.	
1. Steinmüller A., Československo	37·5	38	38	339·6
2. Vrána Rudolf, Československo	37·5	36	36·5	330·8
3.—4. Šimůnek Fr., Československo	35	36	36·5	323
3.—4. Bartoň Ant., Československo	36	36	36·5	323
5. Dečman Tone, Jugoslavia	34	36·5	35·5	320·9
6. Palme Franc, J. Z. S. S.	35·5	36·5	34·5	320·8
7. Šramel Bogo, J. Z. S. S.	32	36	35	315·5
8. Pribošek Franc, J. Z. S. S.	33	35	35	—
9. Kadavý Bohusl. S. L. R. ČS.	32	35	34	—
10. Klančík Karol J. Z. S. S.	32·5	34	33	—
11. Novšak Albin J. Z. S. S.	33·5	33	33·5	294·7
12. Jakopič Albin J. Z. S. S.	30	33	30	—
13. Selan Ivan J. Z. S. S.	27·5	30	31	—
14. Petrina Franc	28	31	28	—

Počet bodů ve skoku prostém: Československo 329·1, Jugoslavia 318·05.

Nejdělsích skoků v konkurenci docílil Steinmüller a to dvakrát 38 metrů.

Do závodu sdruženého byly skoky dva, ve skoku prostém tři.

Týž den dopoledne byl pořádán v blízké Kranjske Goře vytrvalostní závod na 30 km o „Prvenstvo“ jugoslávského svazu. „Prvakem“ v běhu stal se Smolej Franc, druhý byl Knap Leon, třetí Bervar Stane.

„Prvakem“ Jugoslavia pro rok 1935 stal se Vrána Rudolf, 2. byl Bartoň Ant. a 3. Šimůnek Frant.

„Prvakem“ Jugoslávského Zimsko-sportskiho Savezu ve skoku prostém prohlášen byl Dečman Tone.

Vránovi dostalo se masivního poháru, čestné to ceny ministra pro sport Dr. Auera, Bartoňovi a Šimůnkovi pohárů od Jugoslávského svazu.

V druhém ročníku Slovanských mistrovství v jízdě na lyžích vítězí Československo počtem bodů 1473,467 před Jugoslávií s počtem bodů 1429,915.

Disciplína	St. RČS.	J. Z. S. S.	Polski zw. narciarski
Štafeta 5×10 km	360	317·25	000
18 km	227·06	193·75	000
Norská kombinace	444·075	383·8	000
Alpská kombinace	113·25	216·09	000
Prostý skok	329·1	311·525	000
Bcdy v II. kole	1473·465	1421·415	000
I. kolo (Zakopané 1934)	1323·755	1108·185	1318·375
Body do III. kola	2797·220	2529·600	1318·375

Slavnostní rozdělení cen bylo v neděli odpoledne po ukončení velké konkurence ve skocích na mamutím můstku za účasti zástupců ministerstev, zemských úřadů, vojska a měst, jak referuje inž. Bártů.

Třetí utkání slovanských národů bude pořádáno příštím rokem v Československu. Doufáme, že se zúčastní opět Polsko a po prvé i Bulharsko, kde se jeví o závod veliký zájem.

Kde uspořádáme ročník 1936 Slovanských mistrovství není ještě rozhodnuto. V nejbližší době zřídíme již pro tyto závody zvláštní pořadatelské ústředí.



Stále FIS 1935. — Vlevo je Bartoň po finale štafety. Zrak má vbodnut do země jako tu hůl. Že by tolik truchlil? A uprostřed je jeho soupeř Němec Bogner, který — převzav šátek od Motze, stojícího na kraji obrázku — mohutně „to natírá“ z dohledu československé štafety, vzdálené v této chvíli 24 vteřin zpět. A vpravo jsou dva vojáci, obsluhující „nervy závodu“. Pro ně neexistovaly žádné atmosférické podmínky či Beaufortova stupnice vichru, nýbrž jen rozkaz (Snímky Press Photo Service)

MIROSLAV BARTŮ

PLANICA

Ve středu 13. března usedá naše sedmičlenná výprava na Wilsonově nádraží do rychlíku. Pod vedením Ing. Macháčka odjíždějí tito borci: Steinmüller, Bartoň, Šimůnek, Vrána a Kadavý. Já jsem soukromým účastníkem.

Za necelou hodinu má každý pohodlné místo a spí se. Na hranicích celníci vzpomínají na minulý zájezd do Jugoslávie a přejí mnoho zdaru. Ráno po osmé hodině snídáme již na lineckém nádraží, abychom za několik minut pokračovali v cestě na Salzburg. Po krátké jízdě osobním vlakem upozorňuje Bartoň, že zapomněl v restauraci nové rukavice. Po telefonickém oznámení v Salzburgu dostává se mu ujištění, že při zpáteční cestě budou pro něho v Linci připraveny. V Salzburgu krátká polední přestávka, prohlídka města a potom již nepřetržitá jízda Alpami až na hranice. V Jesenici přesedáme na trať Rateče-Planica.

Již na nádraží slyšíme vypravovati o délce skoků na mamutím můstku na Planici, docílených Nory. Do vlaku přisedají sympatičtí Švýcaři Marcel Raymond a Quido Borter, náš starý známý ze závodů FIS z Tater. V Kraňské Goře přisedá Komár, člen Z. S. S. Ljubjana a poděluje nás odznaky z Planice. V sedm hodin jsme u cíle. Na nádraží tiskne nám ruku starý známý Dr. Kmet, který ještě před třemi

roky v Novém Světě závodil. Ubytovatelé zavádějí nás do nedaleké vesnice s jediným hotelem. Nemluví se o ničem jiném, než o skocích na „skalnicích“. Nasloucháme a sami se dáváme unášeti jejich nadšením. Setkáváme se s některými známými jugoslávskými závodníky, kteří jsou většinou poněkud poznamenáni pády na obličejích.

Ráno o desáté hodině stojíme pod můstkem. Těžko lze popsatí dojem, kterým působí poprvé. Máme štěstí! Přichází k nám sám konstruktér můstku inž. Bloudek, plynou česťtinou nám vykládá a odpovídá na naše dotazy. Ing. Bloudek studoval v Mostě v Čechách, na technice v Praze a již při prvním svém zaměstnání v Ettrichových dílnách v Trutnově zabýval se myšlenkou postavit větší můstek na skok. Nejvíce jej zajímala otázka a studium letu lyžaře ve vzduchu. Sám ovládá dokonale zákony aerodynamiky a dlouhá léta jest to jeho koníčkem. Po několik večerů sedá s námi u stolu a velmi ochotně vypravuje nám o výsledcích svých pokusů se stavbou velkého můstku na Planici. Nejdříve hledal příhodný terén, který by byl pokud možno nejvíce chráněn od vlivu větrů. Po několikaletém hledání a pokusech podařilo se mu naléztí ideální místo pro jeho stavbu v údolí planickém. Se tří stran vysokými, strmými horami

obklopené údolí zdálo se mu nejlepším místem. Před třemi lety bylo započato se stavbou. Několik nadšenců pustilo se s odvahou do díla. Po neustálém studiu terénu a propočtech vyzkoušen byl loni bratry Ruudovými. S výsledky byl spokojen a ani jej nepřekvapily. Tisíce lidí obdivovalo loni ke konci března bratry Ruudy. Výsledky nepřetržitě a vytrvalé práce jediného člověka nesou ovoce. Malá chata poblíže můstku brzo nepostačuje a uvažuje se o stavbě velkého turistického hotelu.

Za nejdůležitějšího činitele při skoku považuje Bloudek nájezd. Postavil nájezd zcela přirozený a věnuje mu velikou péči. Stará se o to, aby při závodu byl sníh nájezdu stejného složení a pomáhá si všemi možnými způsoby. Postříkuje sníh na nájezd salmiakem, přikrývá jej plachtami a okolní sníh rovněž. Dopadovou plochu řeší v křivce dvou lomených parabol, již považuje za nejkldnější. Pozorovali jsme, že nebylo při treningu a při závodech ani tři procenta pádů. Částečnou příčinou toho jest však pokročilá doba (tedy dobře „zaskákaní“ borci) a potom jejich výběr. Úpravě dopadu a dojezdu věnuje obzvláštní péči. Dopad neustále přeměřuje a má celý štáb vycvičených spolupracovníků, kteří dbají svědomitě všech jeho pokynů. Rozhodujícím při déle skoků jest nájezdová rychlost. Fotografickou cestou ji měří a podle výsledku neustále nájezd upravuje.

Spěcháme vyslechnouti první posudek našich hochů. Charakteristické jest zvolání Bartoně při prvním pokusném skoku, když se ocitá ve vzduchu: „Hrome, to je rychlost!“ Vědí, že jakmile si zvyknou na nezvyklou rychlost, bude skok daleko lehčí. Skáčí ještě dvakráte. Při obědě podrobně rozebírají jednotlivé skoky a pochvalují si příjemný pocit letu vzduchem a poměrnou lehkost skoku. Odpoledne se pokračuje.

Když ocitá se nájezd celý ve stínu a stopa poněkud namrzává, zvyšuje se nájezdová rychlost a skoky jsou ihned o deset metrů delší. To svádí Nora Andersena k rekordnímu pokusu. Běře si prudce nájezd a mohutně se — jako od stěny — odráží kupředu. Dopadá k číslu sto. Ticho. Měříči znovu a znovu přeměřují, až konečně hlásí: devadesát devět metrů. Mohutný aplaus a „Živio“ nese se údolím. Světový rekord ve skoku jest překonán! Sympatický Nor sám nechce věřit. Sensacechtivé obecenstvo chce viděti rovnou stovku. Ing. Bloudek však dává znamení k uzavření můstku.

Blíží se den závodu. Sobotní vlaky přivázejí sta a sta lyžařů. Je nutno se podívat, kde všichni ti lidé budou nocovat; tak málo lůžek. Jasná obloha v neděli ráno dává tušiti dobré počasí. Již o osmé hodině vypadá to na malém ratečském nádraží jako v mraveništi. Zvláštní vlaky z Bělehradu, Lublaně, Záhřebu a Rakouska svázejí tisíce a tisíce zvědavých diváků

Četa vojska uzavírá neširoké údolí a poukazuje k jedinému příchodu, kde jest pokladna. Vstupné 20 dinarů. V jedenáct hodin má započítí závod. Zkouší se rozhlasové zařízení, telefon, bezpečnostní služba, buffet atd. (Pozn. red.: Jak se to zkouší buffet?)

Na tribuně jest zřejmý neklid. Došel telegram od norského svazu; zakazuje start Norům. Následuje malá porada, která se usnází: po skončení závodu bude malá přestávka. Pak předvedou Norové několik exhibičních skoků. I nejlepší z přítomných Poláků, Švýcarů, Rakušanů a našich.

Jsou hlášeni: 1. Max Hauser, Rak., 2. Markus Maier, Rak., 3. Andreas Krallinger, Rak., 4. Walter Kuster, Rak., 5. Stanislav Marusarz, Polsko, 6. Eduard Galeitner, Rak., 7. Walter Reinhard, Rak., 8. Ervin Ludescher, Rak. 9. Josef Bradl, Rak., 11. Quido Borter, Švýcarsko, 12. Reymond Marcel, Švýcarsko, 13. Hans Mariacher, Rakousko, 14. Kadavý Bohuslav, Svaz lyžařů, 15. Walter Delle Kart, Rak., 16. Walter Steinwender, Rak., 17. Novšak Albin, Rak., 18. Gregor Höll, Rak., 19. Steinmüller, Svaz lyžařů, 20. Gustav Maier, Rak., 21. Vrána Rudolf, Svaz lyžařů, 22. Bartoň Antonín, Svaz lyžařů, 24. Bronislav Czech, Polski zw. narciaarski, 25. Helmut Schmidt, Rak., 26. Šimunek Frant., Svaz lyžařů, 27. Šramel Bogo, J. Z. S. S., 28. Viktor Weissenbacher, Rakousko.

Z Rakušanů odstupují však od startu pro jakousi vnitřní nepěknou záležitost všichni až na Hölla. První startuje Marusarz. Známe dobře jeho styl. Zde však překonává sám sebe. Dlouhá doba letu ve vzduchu dovoluje mu, aby náležitě uplatnil svoje umění. Lyže naprosto rovnoběžně, mohutný předklon, mírné kroužení paží, jistota dopadu. To dovede nadehnouti publikum. Skáče 84 m. Následuje Švýcar Borter — 77 m. Jeho krajan Reymond, vítěz ve skoku při závodech FIS v roce 1933 v Innsbrucku, dociluje pouze 73. Náš Steinmüller 77½ m.

Startuje Vrána. Chce úzkou stopou docílití větší rychlosti a to se mu stává osudným. V posledním okamžiku před odrazem stačí pouhý dotek špičky lyží a již tlakem vzduchu v letu dostává rotaci hlavou dopředu a dolů. Vzrušující okamžik! Bohudík, vše dobře dopadlo. Vrána chránil si hlavu a dopadá na ruce. Lyže však padá do obecenstva, kde je obratně zachycena.

Následuje pro nás nejpříjemnější překvapení. Bartoňův skok 85½ m. Nejdelší skok v prvním kole a československý rekord.

Další kolo nepřináší pro naše závodníky zlepšení. Marusarz zvyšuje na 87½ a dociluje prvního místa před našim Bartoněm.

Na jugoslávský rekord ve skoku s úspěchem útočí ihned dva nadějní borci Šramel a Novšak, který výkonem 74 m stává se jeho držitelem.

Závod vysílán byl lublaňskou stanicí. Ve dvanáct hodin byl jsem pozván, abych promluvil česky do mikrofonu.

Výsledky:

1. Stanislav Marusarz, Polsko, 84, 87·5, 80·5, 326·1;
2. Antonín Bartoň, Československo, 85·5, 82, 78, 312·9;
3. Reymond Marcel, Švýcarsko, 73, 86·5, 72, 304·6;
4. Quido Borter, Švýcarsko, 77, 86, 76, 298·9;
5. Bronislav Czech, Polsko, 74, 69, 64·5, 285·3;
6. Steinmüller Artur, Československo, 77·5, 68, 75, 283·9;
7. Šramel Bogo, Jugoslavijska,



Z velké ceny Československa. Dvě scény u startu slalomu. Vlevo opět dokument zájmu (12 Gabriel, 106 Polák Bronislav Czech, 83 Lahr, 28 Kokrhánek, 50 Čtvrlečka, 156 Daňová, 154 Polák Jabloňski, 27 Roth, 163 Eva Klozarová). — Vpravo: startér při práci, připraven čeká Šabata z ČSK Praha (Snímky Press Photo Service)

68, 72, 67, 270-9; 8. Gregor Höll, Rakousko, 79, 83-5, (81), 265-2; 9. Šimůnek František, Československo, 72, 65, 61, 258-1; 10. Kadavý Bohuslav, Československo, 61, 62, 61, 241-4; 11. Novšak Albin, Jugoslavia, 67, (74), 62, 217-6.

Po oficiálním zakončení závodu následují ukázky Norů. Obecenstvo kvituje s povděkem toto rozhodnutí pořadatelstva a odměňuje prvního Nora neutuchajícím potleskem, je to Farub. Docílí 84 m. Druhý startuje Larsen-Urdahl a končí 78 m. Guttormsen 79, Sørensen jde na 85 a konečně Andersen dokonce na 87 m. Náš Bartoň docílí 81 m, ale na přechodu padá. Höll 87 $\frac{1}{2}$ m.

V druhém kole Norové natahují: Farub 88, Urdahl 79, Guttormsen 88, Sørensen 88. Jako poslední skáče Andersen. Mohutným odrazem ocitá se vysoko ve vzduchu a plavně přistane na 94 m. Obecenstvo vniká do dojezdu a v nezadržitelném nadšení odnáší Andersena na ramenou.

Pořadatelé hlásí konec. Obecenstvo chce však ještě jednou viděti Nory při skocích přes devadesát metrů. Norové ochotně vyhovují a jdou znovu na start. Polák Marusz dostává se rovněž na 91 m. Sørensen na 93. Andersen zakončuje však definitivně závod obrovským skokem 95 m.

Skvělý je pohled na rozcházející se obecenstvo. Lidské mraveniště proudí k restauračním provisorii. Hloučky nadšenců obklopují Nory a žádají je o podpisy.

V duchu kladu si otázku: co by dělaly tyto masy lidstva v případě nepříznivého počasí při či po závodu? Kdybychom měli tohle štěstí s počasím

při FIS-závodech, jakou slávou byli bychom dnes pokryti? Teprve při takovémto — po ubytovací stránce úplně hazardérském — podniku vidíme nejen co umí počasí zkazit, ale jak úžasně nespravedlivé a neobjektivně založené byly invectivy našeho a některého zahraničního tisku proti našim FIS-závodům.

Ale rozjímáme trochu nad oním „létáním“ ve vzduchu. Při těchto dlouhých skocích, docílených rychlostí, má divák zvláštní pocit, jako by se vzduch změnil ve vodu. Aby totiž skokan přemohl odpor vzduchu a docílil potřebného předklonu, musí si pomáhati i rukama a v pravém slova smyslu ve vzduchu plovati. Jelikož let vzduchem trvá nezvykle dlouho, je plný pohybu a působí napínavým dojmem až do vzorně klidného dopadu. Tak skákala v Planici většina skokanů. Jen velcí rutiněři (na př. Nor Sørensen), razí si dráhu vzduchem aerodynamickou pozicí těla, aby kladli vzduchu co nejmenší odpor. Toliko při dopadu zvedají dlaně proti vzduchu — jako by se od něho odráželi — přímí tělo a ladně dopadají.

Ing. Bloudek je lyžařský „fanda“, ale nežene se za žádnými rekordy. Zná podrobně všechny můstky poslední doby. Porovnává a studuje a na základě svých zkušeností hledá maximum dosažitelného výkonu; klade při tom v první řadě váhu na bezpečnost závodníka.

Abychom si mohli učiniti představu o velikosti můstku, uvádím několik čísel pro porovnání s můstkem Jarolímkovým. První čísla znamenají můstek Jarolímkův, druhá Bloudekův:

Délka nájezdu	82 m	100 m
Vertikální výška nájezdu	50 m	51 m
Vertikální výška dojezdu	56 m	71 m
Délka dojezdu od hrany můstku k přechodové rovince	100 m	170 m

Ohromná délka dojezdu a mírný protisvah (100 m) činí pohled na můstek imposantní. I pohled z dálky, kdy se vám zdá jakoby vyříznut ze stráně, budí dojem jistoty. Okolí jest mírně porostlé bukovými nevysokými stromy.

Sobotní noviny přinášejí nadšené sloupce referátů z Planice. Čechoslovákům věnována jest značná pozornost a „tekmovalce Vrána“ stává se velmi populárním svým přirozeným humorem. Hoši se zájmem čtou zprávy z lublaňského „Jutra“ a schovávají je. Mladý redaktor Frič bydlí s námi a podrobně nás informuje o průběhu loňských závodů. Sněhu měli dostatek. Pouhé jméno bratří Ruudů naráz přilákalo několik tisíc diváků.

V pátek při večerní rozesmál nás inž. Macháček. „Podávám telefonicky zprávu do Prahy Četce,“ praví, „a ke konci se zmiňuji o délce skoků Nora Andersena: Při dnešním treningu docílil devadesát devět metrů. „Kolik??“, ozývá se z Prahy. „No, devadesátdevět.“ „Kolik?“ Třikrát jsem musil opakovat baťovské číslo.“ — Teprve po desáté hodině večer jsme v rozhlasu mohli zjistiti, že Praha uvěřila.

Planica žije večer rušným životem. Mladí se procházejí po jediné a tudíž hlavní ulici a vesele prozpěvují. Na všech tvářích vidíme radostnou nedočkavost. Počasí závodům přeje. Již o deváté hodině počíná příjemně hřát slunce. Vojsko uzavírá celé údolí a koná pořadatelské funkce. Obsazuje dopad, dojezd i nájezd. Můstek jest poměrně úzký a proto jest zapotřebí opatrnosti. Vidíme rozsáhlé restaurační přípravy v přírodě. Množství uzenin, ovoce, chleba, i různých nápojů po celé délce k nejbližší chatě „Ilirii“. Před jedenáctou hodinou jsou všechny přípravné práce skončeny.

Před čtvrtou hodinou jest na terase před „Ilirii“

nabito. Popředí terasy musí býti násilím vyklizeno, aby bylo učiněno místo pro překrásné ceny, funkcionáře, čestné hosty, protektory, zástupce cizích mužstev a závodníky.

Starý pionýr lyžařského sportu Dr. Žižek ujímá se za Jugoslavenští Zimsko-sportski Savez slova. Na to generální tajemník Joso Gorec vyhlásil výsledky a rozdal ceny. Že sympatický Polák Marusarz bude první, to se vědělo určitě. Kdo však bude druhým? Bartoň! Zůstává pouze 14 bodů za Marusarzem. Radost přítomných Čechoslováků je ohromná. K nové radosti, že Vránovi se nic nestalo, přistupuje další z velmi čestného umístění Bartoně.

Nejkrásnější pohár obdržel Marusarz, je od ministra vojenství; pohár min. tělesné výchovy Dra Auera dostal Bartoň; Reymond obdržel čestnou cenu města Bělehradu. I další pohár za nejdelší skok dne v konkurenci obdržel Marusarz, takže si domů odvážel o dvě zavazadla více.

Kolem páté hodiny odpoledne je na nádraží ohavná tlačence. V pravidelných intervalech odvázejí vlaky návštěvníky. Další a další přicházejí však na malé nádraží. Naposledy pohlíží se s obdivem na blízký můstek.

Návrat našich závodníků do hotelu Jalovec byl skoro triumfální. Bartoňův rodák p. Škrabálek (zaměstnán v Brunově továrně u Lublaně) se všemi zaměstnanci a známými očekávali Bartoně a Vránu. Vrána vůbec byl hrdinou dne. Musil se ukazovati, dělali dřepy, že má ruce a nohy v pořádku. Lublanští studenti, kteří měli v pondělí přebor, přisedají k našemu stolu a o zábavu není nouze.

V pondělí připravujeme se k odjezdu. Naši jdou ještě naposledy na malý můstek, kde se právě konají akademické přebory. Překrásné počasí láká hosty k delším turám na rozhraní tří států.

Poslední večer na Planici. Naši mladí přátelé z Lublaně zůstávají ještě poslední den v našem středu a odkládají svůj odjezd na úterý. V úterý v devět hodin doprovázejí nás všichni na nádraží. Tisknou se ruce. „Da se zopet vidimo!“

FOMA • film nejobodnější pro sněh, slunce a zimní krajinu

Na zuby



THYMOLIN

pro kartáček a zubní pastu!

Praktické pouzdro na cesty

Lehoučké pouzdro
Kč 3:50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12:80

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II., Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

JEŠTĚ FIS 1935

KAREL M. ZIMMER

STAROSTI HOSTITELSKÉ

Když se uvažovalo o společenských podnicích, které v rámci závodů FIS ve V. Tatrách mají být pořádány, vzpomněl jsem si na slavnostní večer, který byl pořádán při závodech FIS v Innsbrucku v roce 1933 v slavnostním sále Zemského domu, jehož se zúčastnili nejen všichni členové direktoria FIS, zástupci cizích států, vedoucí delegací a mužstev, nýbrž téměř všichni cizí závodníci, ba i členové zahraničních výprav, které v Innsbrucku byly přítomny, jakož i veliká řada domácího obyvatelstva. Byly tam předváděny četné skupiny horalů v pestrých tyrolských krojích, s vlastními hudbami a tanci, nehledě k ostatnímu programu; večer byl opravdu velmi animovaný a srdečný; umožňoval shlédnouti všechny vynikající účastníky a závodníky, kteří se tehdy na FIS dostavili.

Něco podobného nebylo, bohužel, při závodech FIS 1935 v Tatrách možno, poněvadž při ubytování hostů a závodníků na trati od Štrbského Plesa až do Tatranské Lomnice, nebylo tak jednoduché všechny tyto účastníky v jeden večer na jedno místo soustřediti a nebyl zejména v žádném z těchto míst takový slavnostní sál, jehož by se k podobnému podniku dalo použítí. Bylo proto nutno spokojiti se se společenskými podniky rázu menšího a aspoň v jejich rámci umožniti účastníkům vzájemné seznámení.

Prvý z těchto podniků byl čaj, pořádaný v den zahájení závodů, ve středu 13. února 1935, v Grandhotelu „Praha“ v Tatranské Lomnici. Čaje se zúčastnili: zástupce protektora závodů presidenta Masaryka ministr Dr. Dérer, předseda senátu Dr. Soukup, cizí diplomaté, členové direktoria FIS, zástupci úřadů ústředních i slovenských, téměř všichni cizí závodníci a měli se zúčastniti i závodníci naši; ti se však bohužel dostavili jen v počtu velmi malém. Správné to nebylo. Přítomnost téměř veškerých cizích závodníků umožnila seznámení s četnými vynikajícími mistry lyžařského umění. Škoda, že nutnost rozchodu po různých místech tatranských způsobila předčasné ukončení. Čaj však svému poslání plně vyhověl.

Ještě téhož dne konal se na Štrbském Plesu slavnostní banket pro členy direktoria FIS. Kdo měl příležitost zúčastniti se tohoto večera, musí potvrditi, že byl velmi zdařilý. Banket, věnovaný organizačnímu výboru FIS Ústředním ředitelstvím státních lázní, uspořádán byl — díky péči šéfa presidia ministerstva zdravotnictví Dr. Hovorky a ústředního ředitele Státních lázní Dr. Sládka — opravdu munificentně a s vybraným vkusem. Vyznačoval se od počátku až do konce velmi srdečnou a upřímnou náladou všech zúčastněných a také proslovy byly jí prodechnuty.

Vzpomínka našeho čestného předsedy J. V. B.

Pilnáčka — na nezapomenutelného pionýra českého lyžařství Rösslera-Ořovského a vzpomínka předsedy FIS, komandanta Oestgarda a předsedy norského svazu Smith-Kiellanda na pobyt v Čechách v době předválečné, při začátcích českého lyžařství a na jejich předhánění se s tehdejšími závodníky a nyníjšími funkcionáři Jarolímekem a Scheinerem, byly opravdu okamžiky nezapomenutelnými.

V týž večer, 13. února 1935, konal se také v Popradu slavnostní večer „Přibíjení na žerď praporu, věnovaného horskému pluku 3. v Popradě“; zúčastnili se jej i oficiální zástupci organizačního výboru FIS i Svazu lyžařů. Tento večer a také slavnostní dekorování komandanta Oestgaardem řádem Bílého Lva a slavnostní oběd druhého dne v Popradu, kterého se rovněž zúčastnili zástupci Svazu Lyžařů i organizačního výboru, nepatřily sice k vlastním společenským podnikům závodů, nýbrž byly slavnostmi v podstatě vojenskými, význam jejich pro závody FIS spočíval však v tom, že se konaly časově v době těchto závodů a že se týkaly i osoby předsedy Mezinárodní lyžařské federace.

Hlavními společenskými podniky závodů byly dva oficiální bankety, konané dne 14. února v Novém Smokovci a to jednak banket v sanatoriu Dra Szontágha na počest členů direktoria FIS a cizích delegací za účasti zástupců československých úřadů, cizích diplomatů a vynikajících lyžařských pracovníků československých, jednak banket, pořádaný Správou lázní v Grandhotelu Starý Smokovec na počest cizích žurnalistů.

Oba tyto bankety byly významnými společenskými událostmi a splnily požadavky, které byly na ně kladeny. Banket v sanatoriu měl velmi zdařilý program umělecký, o který pečoval bratislavský odbor; střídavě byl provozován i při banketu žurnalistů. Účast na banketu cizích žurnalistů byla velmi značná (jako vůbec účast cizích žurnalistů na závodech) a vystoupení podtatranských horalů v původních krojích, tancích a hrách s cikánskými hudbami, které se konalo k hodině půlnocní, vzbudilo u žurnalistů velmi živý ohlas a zájem.

O jedné episodě z tohoto banketu žurnalistů nutno se zmíniti. Docházely zprávy, jako by cizí žurnalisté nebyli o průbězích závodů tiskovou službou náležitě a zejména včas informováni; nebyl to nikdo jiný, než právě osoba nejpovolanější, předseda FIS komandant Oestgaard, který ve svém přípitku na žurnalistickém banketu tiskovou službu výslovně pochválil a upozornil žurnalisty, že „nesmějí býti tak nedočkaví, aby chtěli znáti výsledky závodů dříve, než jsou vybojovány.“



M. Hartmannová, Velká Fatra a údolí Váhu s Chlebu

N. Karliček, Poslední sníh na Žďárských Vidlách





J. Zeman, Schwarze Schneide (3370 m) se sedla pod Rotkoglem

N. Karlíček, Jaro na Hlúpém



V sobotu 16. února konalo se na Štrbském Plese rozdělení cen z konkurencí, do té doby vybojovaných. Krásný sál nově zřízeného francouzského restaurantu hotelu Hwiedzdoslav propůjčoval této slavnosti důstojný rámec; škoda jen, že i tento prostorný sál, ačkoliv byl upraven přednáškově, poskytoval příliš málo místa pro četné hosty.

Krásné sborové zpěvy slovenských učitelů byly důstojným úvodem této slavnosti, která však svým bohatým programem byla poněkud unavující.

Tohoto večera, stejně jako i čaje na uvítanou 13. února v Grandhotelu „Praha“ v Tatr. Lomnici, zúčastnily se též dámy, které jinak se zřetelem k nedostatku místa a omezenosti jednotlivých banketů nemohly býti, bohužel, zvány; banketu žurnalistů zúčastnily se pouze cizí žurnalistky.

Ukázalo se, že při banketu menšího rozsahu (jako byl banket na Štrbském Plese pro direktorium FIS) lze připustiti neúčast dám. Při velkém banketu (v sanatoriu Dra Szontagha) však neúčast dám byla velmi postrádána; fakt, že dámy nebyly zvány, způsobil, že četní naši slovenští přátelé, nemohli-li přijíti s dámami, nepřišli ani sami. V tom směru čeští a hlavně pražští účastníci prokázali větší pochopení a jejich dámy větší obětavost. Vždyť ty nebyly zvány také. Nutno však po pravdě konstatovati, že při podobných podnicích mají býti dámy rozhodně pozvány i za cenu event. jiných obětí.

Poslední společenský podnik, čaj v sanatoriu Dra Guhra v Tatranské Poljance s rozdělením cen ze závodů ve skoku prostém a na 50 km, v úterý 19. února, měl v sobě již dosti chvatu a neklidu, způsobeného jednak odložením závodu, jednak nastávajícím rozchodem; také odjezd četných funkcionářů způsobil, že toto rozloučení nemohlo býti provedeno tak, jak bychom si toho byli přáli. Ale snad je právě dobře, když loučení se provede rychleji.

Chci-li se ještě povšechně zmíniti o společenském

životě na závodech FIS, musím konstatovati, že živý styk a zábava vyvinuly se pouze na Štrbském Plese, kde po celou dobu bylo velmi rušno a živo, jak v kavárně hotelu Kriváň, tak ve společenských místnostech Hwiedzdoslavu. Naši závodníci však byli tomuto společenskému ruchu bohužel až příliš blízko.

Členové direktoria FIS obklopeni byli po celou dobu svého pobytu vybranou československou společností. Škoda, že někteří z nich přijeli do V. Tater na dobu příliš krátkou; nepřízeň počasí nadto nedovolovala podniknouti ony krásné výlety a výstupy, které jsme podnikli se zástupci norskými; nebylo také možno soustřediti vedoucí cizích delegací, kteří většinou bydleli se svými mužstvy, abychom i jim mohli věnovati stejnou *společenskou* péči, jako tomu bylo u členů direktoria, diplomatů a ostatních vynikajících hostů na Štrbském Plese, kteří jistě odnášeli si nejlepší vzpomínky.

Ke konci chtěl bych se ještě zmíniti o módě závodů. Letošní závody FIS nepřinesly celkem žádných zvláštních novinek, jak tomu bylo na př. v Innsbrucku, kde se najednou objevilo tolik oněch bílých kabátků, štyrských kloboučků, červených puněch a celá ona pestrost lyžařského úboru, která od té doby lyžařský svět ovládla. V tomto směru byly to snad jediné pestré kostkované košile a některé nové vzory baretů a čepic, hlavně pánských, které byly novinkou letošních závodů. A ještě něco dlužno konstatovati: mistři lyžařského umění Norové, zůstávají stále při svých jednoduchých modrých krojích i čepicích; nosili je závodníci i funkcionáři, jmenovitě i Oestgaard a Smith-Kielland. Novinkou byla u nich jen nová fařona jejich windjacků: šedé, dlouhé, téměř ke kolénům, s přišitými kápěmi. Ukázalo se ovšem, že tato jednoduchost úboru není lyžařskému umění nikterak na újmu.

JOSEF JÍLEK

CENY VÍTEŽŮ

Když jsme po závodech se Smith-Kiellandem balili do připravených beden ceny získané norským mužstvem, nebrala jeho radost konce; každou trofej znovu prohlížel, na rameno mně poklepával a trousil různou chválu a obdiv. Jeho upřímnou radost kalila jen obava, jak doveze tuto kupu beden, vyplňující celý jeho pokoj, do daleké domoviny.

Bylo to celkem osm beden, obsahujících skutečně drahocenné trofeje: byla tam cena presidenta republiky T. G. Masaryka, protektora závodů (bronz královéhradeckého sochaře Škody), znázorňující lyžaře ve sjezdu. Dále veliký stříbrný věnec (půl metru v průměru), věnovaný předsedou senátu (zhotovila fa Malý v Praze); harrachovský žlutý křišťálový pohár od země slovenské; cena

dr. ing. Polívky (originální plastika prof. Znoje, znázorňující lyžaře, jak maže lyže); dále křišťálový zelený pohár firmy Moser, darovaný tov. Baťou; bronzový lyžař ve skoku, cena města Bratislavy; obraz Tater v masivním stříbrném rámu, cena to cizineckého svazu v Bratislavě a krásný stříbrný, moderně stylisovaný pohár ministerstva obchodu.

Finská štafeta odvážela si jednu z cen světového jména, kopii sochy sv. Jiří, věnovanou zemí slovenskou. Originál stojí na hradě pražském. Umělecký odlitek zhotoven byl firmou Anýž v Praze. Mimo to získali Finové veliký křišťálový pohár vzácného brusu do hloubky, s rytými obrazy a znaky jednotlivých zemí, věnovaný ministerstvem zdravotnictví. Třetí trofej Finů byl mo-



Vítězové mistrovského Hančova memorialu 1935 v Harrachově: vlevo vítěz a mistr Cyril Musil (S. K. N. Město na M.), uprostřed Mihalák (Š. K. Vys. Tatro), který obsadil druhé místo a dovedl odsunout na třetí místo Koldovského (LZK Praha), který je na snímku vpravo s tajemníkem Krňoulem (Snímky Schwarz, Harrachov)

derní, do hloubky broušený a rytý pohár ministerstva školství.

Švédové získali cenu ministerstva národní obrany, krásnou plaketu z křišťálového skla, s vyrytým lyžařem ve skoku, montovanou na mramoru a kombinovanou se stříbrem (výrobek firmy Javůrek a Vrabeč). Štafeta švédská získala křišťálový pohár krajinského presidenta slovenského Országha.

Štursův „Vítěz“, překrásné dílo nesmrtelného rodáka *novoměstského*, byl věnován ministrem zemědělství Drem J. Hodžou; získal jej *selský synek* z *Nového Města* Cyril Musil. Jaká to shoda okolností!

Předseda poslanecké sněmovny dr. Staněk věnoval hlavu Žižky v bronzu, dílo mistra Dvořáka, kterou sám vybral. Když někdo namítal, že jest to sice krásné dílo, ale nesymbolisující vítězství, odpověděl: „Žižka byl hrdina; závodník, který skočí 70 m, či ujede 50 km, je také hrdina“. — Ano, byli to skuteční hrdinové, ti odvážní hoši, kteří v sobotu a v neděli ve vichřici skákali v Mlynické Dolině.

Polská delegace odvážela si dvě čestné ceny: malý bizzarní, tenkostěnný pohár dr. Šafaříka, s vyrytými, karikaturně stylisovanými figurkami lyžařskými. K němu pak družil se masivní, representiční, křišťálový pohár hlav. města Prahy, mistrovský to kousek sklářů firmy Moser.

V čítárně hotelu „Kriván“ uspořádali jsme výstavku čestných cen. Protože na Tatrách se ukázali mezinárodní pobertové, dal jsem naše poklady, reprezentující cenu 30.000 Kč, hlídati

detektivním inspektorem. Toto opatření bezmála však přivedlo do kriminálu dokonce člena cenové komise, inž. Koutského. Nevěda o mém opatření (tajnost je přece tajnost), chtěl ještě dodatečně něco v uspořádání změnit. Oba ti poctivci si myslili něco o drzosti. Detektiv si říkal: ale jsou ti chlapi už opravdu drzí, takhle přede mnou — a Koutský: ale tohle přestává všechno, hergot —. Skončilo to samozřejmě dobře, ale Koutskému k řadě jeho titulů přibude při tradičním veličnočním zasedání labanských rytířů nový; zatím jej neprozrazuji.

Počet čestných cen dosáhl čísla 23; byla to vesměs díla, zhotovená našimi umělci a našimi dělníky.

Dvacet beden odváželi jsme v Praze na nádraží, dvacet beden jsme opatrovali ve vlaku (vyplňovaly několik oddílů) a dvacet beden složili v „Jiskře“ cenovému referentovi do jeho pokoje číslo 32. Ale to už mu bylo hej, když měl všechno pohromadě.

Čestných plaket bylo celkem 106 kusů; vyšly z dílny prof. Odehnala a razila je státní mincovna v Kremnici. Tyto čestné plakety, jednotně provedené, obdržely čtyři první štafety, 24 závodníků v závodě na 18 km, 24 závodníků v závodě na 50 km, 21 závodníků v kombinaci a 21 závodníků ve skoku.

Kdo a co si odvezl

Hagen Oddbjörn, Norsko (1. v závodě sdruženém) cenu presidenta republiky, Valonen Lauri, Finsko (2. v závodě sdruženém) cenu ministra železnic R.

Bechyně, Bogner Villi, Německo (3. v závodě sdruženém) cenu Státních lázní.

Finská štafeta (1.) získala cenu země slovenské (Sv. Jiří), norská štafeta (2.) cenu předsedy senátu dra Soukupa a švédská štafeta (3.) cenu krajin-ského presidenta Országha.

Karppinen Klaes, Finsko, (1. na 18 km), cenu ministra zdravotnictví Dr. Spiny, Hagen Oddbjörn, Norsko, (2. na 18 km), cenu země slovenské, Hoffsbaken Olaf, Norsko, (3. na 18 km), cenu dr. ing. Polívky.

Ruud Birger, Norsko, (1. ve skoku), cenu ministra obchodu, Inž. Dostálka, Andersen Reidar, Norsko, (2. ve skoku), cenu tov. Bati, Anderson Alf, Norsko, (3. ve skoku), cenu města Bratislavy, Marusarz Stan., Polsko, (4. ve skoku), cenu dr. Šafaříka. Englund Nils, Švédsko, (1. na 50 km), cenu ministra Národní obrany B. Bradáče, Karppinen Klaes, Finsko, (2. na 50 km), cenu ministra školství Dra Krčmáře, Brodahl Trygve, Norsko, (3. na 50 km), cenu Čizineckého svazu v Bratislavě.

Zvláštní ceny

Czech Bronislaw, Polsko, získal za nejdelší skok v obou konkurencích cenu města Prahy.

Kadavý Boh., Československo, nejlepší závodník Svazu lyžařů v závodě sdruženém, dobyt cenu země slovenské.

Lahr Jan, Československo, nejlepší závodník Malé dohody v závodě sdruženém získal cenu ministra zahraničních věcí Dra Beneše.

Steinmüller Alfréd, Československo, nejlepší závodník Svazu lyžařů ve skoku prostém, dobyt cenu předsedy poslanecké sněmovny Dra Staňka.

Koldovský Frant., Československo, nejlepší závodník Svazu lyžařů na 50 km, odvezl si cenu předsedy vlády Malypetra.

Béřeš Gustav, Československo, nejlepší Slovák na 18 km, cenu země slovenské.

Musil Cyril, Československo, nejlepší závodník Svazu lyžařů na 18 km, dobyt cenu ministra zemědělství Dra I. Hodži.

NĚKOLIK SLOV NÁČELNÍKOVÝCH

Jak jsme se zde již mnohokrát zmínili, neobstálo před přísnými zraky mnohých — ponejvíce ovšem nepovolaných — soudců prostě nic z toho, co dohromady tvořilo závody FIS 1935. Poněvadž mnozí šli i na to, čeho si z celých závodů sami nejvíce vážili, na provedení technické, požádali jsme náčelníka Svazu lyžařů, arch. Karla Jarolímka, aby nám napsal o tom své mínění. Zde je.

MŮSTEK

Již počátkem července 1934 prohlédla zvláštní komise místa v Tatrách, která přicházela v úvahu pro můstek k závodům FIS. Za nejvhodnější uznala přestavbu dosavadního můstku v Mlynické dolině na Štrbském Plese.

Vypracoval jsem projekt, který byl schválen můstkovým referentem FIS, Ing. Straumannem. Stavbu můstku museli provést místní zájemci o závody FIS a předati hotovou Svazu lyžařů; zadání stavby místním podnikatelům provedl pak místní organizační výbor, který také měl dohled na stavbu samu.

Pro závody FIS byl výhradně nařízen můstek, jehož kritický bod je na 70 metrech, takový, který dovoluje maximální skoky 70 m. Zde snad by bylo dobře vysvětliti — co je to „kritický bod“. Je to místo na doskočišti, kam nejdále může dobrý skokan při dobrém sněhu a přiměřeném nájezdu ještě bezpečně doskočiti. Vzdálenost tato měří se od hrany můstku ve sklonu doskočiště. Stává se, že mnohý jistý skokan skočí i přes kritický bod, ale vždy riskuje. Průměr skoků na takovémto můstku, bývá kolem 65—67 metrů.

Zemní práce na můstku prováděla fa Ing. Zuber z Kežmarku, byly skončeny asi koncem října a tamnějším dozorem kolaudovány. Při osobní návštěvě zjistil jsem však některé odchylky, projekt nebyl přesně dodržen. Mnou nařízené úpravy nebylo však již možno pro nastalé mrazy provést

a nejnnutnější mělo býti upraveno sněhem. Podnikatel, provádějící zemní práce, musí zjištěné vady (což se týče zejména přejezdu s doskočiště na rovinu) provést během letošního léta.

Nájezdovou věž a tribuny provedla fa J. Šašinka z Popradu. Můstek (až na zmíněné nutné opravy) byl hotov začátkem prosince; pak se čekalo na sníh, aby bylo provedeno *to nejnnutnější vyzkoušení můstku* a pak jeho nutná úprava sněhem. Každý můstek i při přesném dodržení projektu potřebuje po vyzkoušení menší úpravy a zejména, když byly podnikatelem učiněny jisté odchylky.

Mimo to se stává, že sníh napadá v nestejném množství na přechodu nájezdu, na stole můstku a zejména na doskočišti a na přejezdu do roviny. V tomto případě (a stává se to velice často) změní se celý profil můstku a zejména žádaný poměr hrany můstkového stolu ku kritickému bodu. Bohužel i zde nás pronásledovala nepřízeň počasí: na můstek napadlo dostatek sněhu teprve ve dnech 4. až 6. února.

Dne 7. února byly provedeny první skoky, načež přijížděli již závodníci a začal každodenní training. Uzavření můstku na delší dobu, *kdy měl býti přesně upraven poměr hrany můstku ku kritickému bodu*, úhel doskočiště a provedena oprava přejezdu, nebylo možné.

To vše měl jsem osobně provést po definitivním uzavření můstku, ale od 14. února až do závodu

JAK SE TVÁŘÍME

FIS 1935



V první řadě je vládní rada zemského úřadu v Bratislavě L. Bernovský, jeden z hlavních pracovníků závodů a centrální ředitel Státních lázní Dr. B. Sládek, pečlivý vládce Štrbského Plesa. — V druhé řadě: mezinárodní sekretář Dr. K. Finger, jak vidíte, naprosto spokojený; uprostřed Dr. X. Hnátek, šéf pořadatelské sekce, který pro samé starosti nemohl nasadit ani před aparátem pořádný úsměv a konečně vpravo pokladník Svazu J. Kunce, z jehož vysokého čela a záhadného úsměvu za nic na světě nevyčtete, měl-li v této chvíli kasu plnou či ne. — A dole: když se Rakušanům ve štafetě zle dařilo, vyjadřovaly jejich tváře situaci; Gadner říká: „Co jsi dělal, člověče?“ A Matt: „Co jsem mohl!“. — Zato tváře našich vojáků, kteří měli vědomí dobře vykonané práce, září radostí; uprostřed populární tvář Ing. Pilnáčka (Snímky: hořejší dvě řady Kalibera, spodní vlevo J. Kodat, vpravo A. Sekanina)

padal sníh a nepřestalo vichrové počasí; téměř nadlidskou prací provedeno bylo jen to nejnútnejší: udržeti doskočiště ve stavu alespoň trochu schopném provedení závodů vůbec. Provedení větších úprav bylo za daného stavu nemožno. Jak nás počasí i v tomto ohledu pronásledovalo, co nám způsobilo starostí a pak snad přivodilo zbytečné výtky, zejména od neoborníků, o tom se tu nebudu znovu šířit. Odborníci, kterým to bylo známo, soudili jinak. Tak, jak jsme si to musili přečíst v mnohých našich novinách, dovede psát opravdu jen ten, kdo tomu nerozumí.

Můstek svým zařízením a komfortem jistě můžeme řadit mezi nejlepší, na nichž dosud závody FIS byly vybojovány.

TRATĚ

Vyznačení tratí jakož i zařízení telefonních a oběrstvovacích stanic i umístění kontrol bylo jistě bezvadné. Snad jsme byli méně spokojeni s vyhledáním tratí. Jisto však je, že situování jich bylo by mnohem lepší a muselo by uspokojiti i nejnáročnějšího, kdyby tu opět nebylo nepříznivých sněhových poměrů, zejména před závody.

Tratě byly navrženy již v době letní místním tech. odborem. Měly se podle dispozic prostudovati již o Vánocích a v lednu; bohužel mohlo se to provést až po 4. únoru, kdy napadl pořádný sníh. Ale i pak byly tu jisté obtíže: na mnohých místech byl sníh tak sypký a promrzlý, že jsme se bořili po kolena a lyže při tom narázely na kameny. Jen proto mnoho krásného terénu muselo být vynecháno v neprospěch závodu.

ÚPRAVA STARTŮ

Z jedenácti závodů FIS, včetně všech Olympijských Her, viděl jsem jich devět. Všichni, kteří byli ssebou, musí doznati, že úprava startu a cíle byla u nás dosud snad nejlépe provedena.

Již předem pronášené výtky, že start a cíl běhu na 18 km měl být na jezeře Štrbském, ukázaly se v den závodu samotného v pravém světle. Plně se ukázalo, jak toto rozhodnutí bylo dobře uváženo. Ve vichřici dne 15. února byl start jinde, než v chráněném údolí Mlynice, nemožný.

Zahájení závodů FIS vztyčením naší státní vlajky za zvuků státní hymny při závodech štafet bylo jistě pěkné; bylo to naším originálem, jehož obrázek krásně doplňoval zdařilý hromadný start 12 štafet.

Počátek všech závodů byl téměř na vteřinu přesný. Zdržení skoku prostého nestalo se z důvodů technických, ale pro nedostatky v dopravě obecně, jež způsobila vichřice. I přeložený závod na 50 km byl za krajně nepříznivých poměrů připraven a mohl vlastně být odstartován, ale přerušena doprava mezi St. Smokovcem a Štrbským Plesem přivodila jeho přeložení o 24 hodin.

OZNAMOVÁNÍ VÝSLEDKŮ

závodů FIS bylo tak rychlé jako dosud nikde. Mezičasy byly stále oznamovány a ještě během závodu vydávány tiskem. Konečné výsledky všech závodů běžeckých byly rozdávány několik minut po projetí posledního závodníka cílem.

Výsledky závodu sdruženého byly známy asi za 1½ hod. po ukončení skoku a výsledky závodu ve skoku prostém asi 2 hod. po ukončení. Soudcoval jsem tento závod FIS v Cortině d'Ampezzo, v Zakopaném, v Oslo, v Oberhofu, v Lake Placid a v Innsbrucku. Víím, kdy tam jsme mohli dáti výsledky žurnalistům a do tisku. Bylo to ve všech případech mnohem později.

Průběh závodu ve skoku byl hladký a za daných poměrů i rychlý, naopak v neděli byl zdržován úmyslně, aby nebyl ukončen dříve, než dojde opožděné obecně.

Vytýkati, že horlivý host pomohl na doskočišti šlapati sníh, je nesprávné; činil to jen před skokem svých závodníků. Kolikráté totéž již dělal mnohý, jen trochu svědomitý vůdce jinde. Já sám několikráté, ale nikde jsem o tom nečetl pak výtky.

LÁZNĚ

po každém běžeckém závodě byly připraveny; po štafetovém závodě v lázeňském domě v Tatr. Lomnici, po 18 km závodě ve vodoléčbě hotelu Hwiedzoslav a po 50 km závodě v lázeňské budově ve St. Smokovci.

PŘEDPLATNÉ JE ŽIVOBYTÍM KAŽDÉHO LISTU — NAŠE JE JEN 35 Kč!

ZAPLATILI JSTE JE JIŽ? — NÁŠ ÚČET V POŠTOVNÍ SPOŘITELNĚ MÁ Č. 34.474 PRAHA

VPLATNÍ LÍSTKY JSME PŘILOŽILI K ČÍSLU 4

PRÁCE SOUDCŮ PŘI SJEZDU A SLALOMU

V č. 3. ohlásili jsme serii článků o alpské disciplíně. Z různých příčin musili jsme řadu občas přerušiti. Patří do ní tyto články: v č. 2. J. K. Honzů: *Sjezd a slalom*, v č. 3. V. Myšák: *Trať pro sjezdový závod*, v č. 5. V. Myšák: *Trať pro slalom*, (možno sem zařadit i článek K. Rudla: *Velká sjezdová cena Československa*, v č. 7.). Dnes přinášíme pokračování.

Na kongresu Mezinárodní lyžařské federace v Paříži 1932 bylo povoleno vypisovati závody ve sjezdu a slalomu a jejich kombinaci i jako mezinárodní. Kongres proto přijal a do mezinárodního závodního řádu zařadil pravidla pro tyto disciplíny.

Pravidla tato, z nichž dále uvedu jen stručný výtah, byla přejata Technickým sborem Svazu lyžařů prozatím v plném znění do našeho závodního řádu.

Proč prozatím?

Dosud mají největší zkušenosti se sjezdem a slalomem alpské svazy. Zkušenosti speciálně alpské. Podle závodních řádů těchto svazů byla mezinárodní pravidla vypracována a lze právem očekávat, že pro jiné terény a kraje bude je třeba upravit. Proto byla zřízena při FIS zvláštní studijní komise pro jejich úpravu a jednotlivým svazům doporučeno jejich studium. Podle zkušeností a výsledku studií upraví se mezinárodní závodní řád.

Závoditi možno buď ve sjezdu, či slalomu nebo v kombinaci obou disciplín.

Sjezd.

Trať pro sjezd a slalom má být co nejdělsí s velkým výškovým rozdílem. Jede se pravidelně jednou, jen výjimečně ve dvou kolech. Mimo start a cíl a několik kontrolních branek není trať přesněji určena. Praporky červené, směrové, označují sice nejkratší a nejbezpečnější trať, ale závodník není vázán držeti se jich na určitou vzdálenost. Praporky žluté — jako vždy — znamenají nebezpečí a varují před velkou rychlostí.

Start může býti hromadný, ve skupinách nebo (což bývá nejčastěji) jednotlivý. Startovní interval $\frac{1}{2}$ —2 minuty. Čas se měří vždy s přesností na $\frac{1}{5}$ vteřiny. I při elektrickém měření, kde možno dosáhnouti přesnosti značně větší. O pořadí rozhoduje pouze docílený čas. Jede-li se ve dvou kolech, součet časů obou kol. Jediná přírážka (5 vt.) se při tomto závodě přičítá jen tehdy, když při hromadném neb skupinovém startu závodník odstartoval o něco dříve („ulil se“).

Kontrolní branky musí býti projety oběma nohama; jinak je závodník diskvalifikován. Mine-li závodník branku, může se do ní vrátit.

Pouhé uchopení jedné neb obou holí oběma rukama na způsob brzdění, tím spíše pak skutečné brzdění holemi („alagér“) trestá se diskvalifikací. Vypůjčení si během závodu část výstroje (hůl, lyži, řemen a p.) trestá se rovněž diskvalifikací. Závodník dokončil závod, když oběma nohama projel

cílem. Závodník, který ztratí nebo zlomí během závodu lyži, může dokončiti závod na jedné lyži. Projití cílem neb části tratě bez lyží trestá se diskvalifikací.

Slalom.

Trať pro slalom je proti sjezdové kratší, má menší výškový rozdíl a je přesně vyznačena brankami. Branky tvoří skupiny jako vlásenka, velký oblouk, vlnovka a p. Branka musí být stejnobarevná (z praporků stejné barvy). Barvy branek se střídají. Doporučuje se používati jen dvou barev (na př. červené, modré, červené atd.). Některé figury mají však všechny branky stejné barvy (na př. velký oblouk). Svah, na němž se slalom pořádá, má být upraven (upěchován) tak, aby pády zanechávaly co nejmenší stopy.

Slalom se jede pravidelně ve dvou kolech. Jen je-li trať dostatečně dlouhá, může býti provedeno pouze jedno kolo. Závod vždy zahajuje jezdec mimo konkurenci.

Pořadí startu určí se losem. Při závodě v kombinaci může být stanoveno pořadí startu podle výsledku závodu ve slalomu. Startovati smí se pouze jedenkrát. Opakovati start možno jen tehdy, když závodník byl na trati náhodně zdržen (na př. divákem), ovšem se svolením velitele trati. Přírážky „docílené“ před přerušením, přičítají se pak do opakovaného závodu. Na trati smí být pouze jeden závodník. Další může startovati teprve v okamžiku, kdy předchozí projel cílem. Velitel trati smí ještě před dokončením závodu vyloučiti závodníka, který na obtížnost trati nestačí. Závodník, který špatně startoval, musí být zavolán zpět.

Je lhostejno, se které strany závodník projede brankou. Pořadí branek musí však být zachováno. To znamená, že závodník, který minul branku na př. č. 14 a projel další č. 15, musí, aby nebyl diskvalifikován, vrátiti se do branky č. 14 a projeti znova brankou č. 15.

Závodník projel správně brankou, projel-li oběma nohama prostorem mezi patami praporkových holí. Projede-li tímto prostorem pouze jednou nohou, přičte se k jeho času jednoduchá přírážka. Projede-li částí lyží — nohy mohou býti mimo branku — přičítá se dvojitá přírážka. Za každou chybu udělí se patřičná přírážka. Neprojetí brankou znamená diskvalifikaci.

Ve druhém kole může velitel trati libovolně změnit sestavu branek. Trať má být zahájena opět jedním jezdcem mimo soutěž. Přírážky pro druhé kolo se stanoví podle nejlepšího času tohoto kola.

Pořadí se stanoví podle docíleného času, včetně přírážek.

Jednoduchá přírážka činí při nejlepším docíleném času (bez přírážek): do 40 vteřin 4 vteřiny; při čase od $4\frac{1}{10}$ vt. do 45 vt. 4·5 vteřiny; při čase od $45\frac{1}{10}$ vt. do 50 vt. 5·0 vteřiny; při čase od $50\frac{1}{10}$ vt. do 55 vt. 5·5 vteřiny; při čase od $55\frac{1}{10}$ a čase vyšším 6·0 vteřiny.

Dvojitá přírážka je přirozeně dvojnásobkem. Nemění-li se v druhém kole pořadí branek, rozhoduje pro stanovení přírážky v obou kolech nejlepší docílený čas vůbec.

Čas měří se při ručním měření na $\frac{1}{5}$ vt., při elektrickém měření (chronometrem) na $\frac{1}{10}$ vt. (Pozor na rozdíl při sjezdu, tam i elektricky pouze $\frac{1}{5}$!).

Soudci u praporků odpovídají na dotaz závodníka, zda projel či neprojel brankou buď „Vpřed“ nebo „Zpátky“ (nikdy „zpět“ — to se dá snadno přeslechnouti za „vpřed“)! „Vpřed“ i tenkrát, když závodník obdržel jednoduchou či dvojitou přírážku.

Ustanovení o brzdění holemi atd. jak platí pro sjezd, platí ovšem i zde.

Kombinace

Sjezd a slalom provedou se jako samostatné závody podle pravidel výše stručně uvedených.

Sjezd může být a pravidelně také bývá vylučovacím závodem pro slalom. Limit musí být ovšem vyhlášen ještě před závodem ve sjezdu.

Pro stanovení pořadí v kombinaci je třeba, aby závod ve sjezdu a jedno kolo slalomu byly dokončeny. Jak ve sjezdu, tak i ve slalomu obdrží první závodník (nejlepší čas) 100 bodů. Ostatní body vypočtou se podle této rovnice: počet bodů =

$$\frac{\text{nejlepší čas (T)}}{\text{čas závodníka (t)}} = 100$$

Konečné pořadí určí se podle aritmetického průměru sečtených bodů. Při stejném počtu bodů rozhoduje lepší umístění ve sjezdu.

Závod mužstev

Závod může být uspořádán ve sjezdu, slalomu i v kombinaci. Při kombinovaném závodě změny sestavy mužstva jsoucího již v závodě smí povolit jen předseda soudcovského sboru.

Pro stanovení pořadí sečtou se časy všech závodníků mimo posledního. Výsledek je časem mužstva. Při kombinaci obdrží nejlepší mužstvo 100 bodů. Body ostatních vypočtou se podle rovnice uvedené výše.

Při stejném počtu bodů rozhoduje (u kombinace) lepší čas jednotlivce ve sjezdu.

RUDOLF KRŇOUL

NAŠE MISTROVSTVÍ 1935

HANČŮV MEMORIAL

Příslowecná smůla, která se všem letošním sva-zovým podnikům v podobě špatného počasí lepila na paty, pronásledovala i pokračování a dokončení našeho mistrovství, závod na 50 km, pořádaný o měsíc později než závod na 18 km a skoky. Mistrovská padesátka konala se dne 24. března 1935. Technický Sbor po dobrém uvážení se rozhodl pro Nový Svět-Harrachov, kde podmínky k tomuto závodu jsou jistě jedny z nejlepších. Terén okolí Nového Světa-Harrachova skýtá velké možnosti k vyvedení padesátky v poměrně malém okruhu, takže jednotlivá místa kontrol jsou velice blízko startu, tedy snadno dosažitelná. Mimo to v Novém Světe-Harrachově máme vždy dobrého pomocníka v Bucharově lyžařském a turistickém klubu, jehož členové vědí dobře, co je pro tak velký závod zapotřebí a jsou vždy pohotově. Dalším význačným činitelem je i laskavá ochota Správy státních lesů a jejich zaměstnanců, kteří neváhají — kdykoliv je toho zapotřebí — přiložit ruku k dílu. Platí jim všem náš srdečný dík; naši hoši vzpomínají jistě milých tváří lesáků, podávajících jim občerstvení u Klimeše, na Alžbětince, na Alfrédce a jinde.

Když jsem začal ve středu před závodem značiti trať, bylo krásné jarní počasí; celá serie krásných jarních dnů. Ještě v sobotu měl jsem radost z pěk-

ného firnu, zvláště v úseku mezi Dvoračkami a Voseckou boudou. Byl pěkný, trochu mokrá, dobře jedoucí a hlavně dobře ovladatelný. V sobotu odpoledne, když jsem doznačoval poslední úsek z Lubochu přes Alfrédku, najednou se zatahlo modré nebe a spustil se pravý jarní dešť, který sníž úplně rozmácel, takže se hluboko bořil a stopa, dobře projetá, byla sotva viditelná. S velkými obavami hleděli jsme vstříc nedělnímu závodu. Dole přšelo a nahore to nebylo o nic lepší. Večer vykonány všechny potřebné přípravy, vydány jednotlivým kontrolám tabulky, zásobovacím stanicím pak zá-doby jídel, čaje a kakaa, aby hned ráno mohl každý jíti na své stanoviště.

V neděli o 6. hodině byla situace zrovna zoufalá. Kontroly se scházely v závodní kanceláři hotelu „Herčík“ již úplně promoklé. Telefonováno bylo s Voseckou, která hlásila minus 3 stupně a asi 10 cm nového sněhu. Rovněž i Labská a Dvoračky. Po poradě s náčelníkem rozhodnuto bylo, že vykonány budou přesto všechny přípravy tak, aby závod mohl být proveden. Kontroly odešly na svá místa, úsekáři odjeli se značkami doplniti značení a prošlapati trať. Před 8. hodinou bylo hlášeno, že v úseku mezi Alžbětinkou a Voseckou, tedy v muldách, jsou značky vytrhány (!) a že bylo nut-

no celý tento úsek znovu vyznačiti. O půl deváté byla trať podle hlášení na všech místech spojena a úplně hotova. V tu dobu také v Harrachově přestávalo pršet, takže závodníci o 9. hodině byli odstartováni za dosti slušného počasí. Několik minut po odstartování posledního závodníka však znovu začalo drobně pršet a déšť trval až do poledních hodin. Zatím venku na trati bojovali naši závodníci veliký boj. Nebyl to ani boj o vítězství jednoho nad druhým, jako nad přírodou. Již dlouhá léta nejez se žádný závod na 50 km za tak nepříznivých podmínek. Každý závodník, ať již první či poslední, který trať projel a závod dokončil, byl hrdinou; to jistě každého muselo potěšiti. Jak těžký byl boj s přírodou, je viděti z toho, že závodníci drželi se pohromadě a projížděli celou trať ve velkých skupinách; kdo nemusel, netrhl se od skupiny, až v místech sjezdu nebo ke konci trati.

Nutno ovšem uznati i zvláště velkou oběť, kterou přinesli závodní činovníci, neboť nebylo věru žádnou maličkostí státi od časných hodin ranních až do 3. hodiny odpoledne v dešti a plískanici na místech, vystavených větru. Každý přijel z kontroly promoklý na kůži.

Start závodu byl na louce za hotelem Herčík. Odtud vedla trať po rovině, přes můstek přes Mumlavu na severní bok Čertáku, stočila se k západu, oběhla celý Čerták a vystoupila na něj do výše 1007 m. Překonalí tedy závodníci v prvních 7½ km stoupání 303 m (start v Harrachově je 704 m n. m.). Z Čertáku měla trať po náhorní planině mírný sjezd, mírný výstup na Janovu skálu, dále k myslivně ve Studenově, odtud přešla na severní stranu hřebene, pokračovala nad Seifenbachem a nad Seifským potokem až k cestě z Harrachova na Dvoračky do výše 900 m. Stoupala nejdříve dosti značně, pak povlovně po boku Lysé hory až na Dvoračky do výše 1125 m. Na Dvoračkách bylo 15 km. Z Dvoraček stoupala dále trať úbočím až na hřeben těsně pod vrchol Lysé hory do výše 1250 m. Odtud střídavý sjezd a výstup před Zadní Plech, stále po hřebeni na Plešivce, až do výšky 1150 m. Z Plešivce, kde na obrátce bylo 19 km, vedla trať stále střídavě před Alžbětinku, přes mul-

du Mumlavy, prameny Mumlavice, pod Sokolníkem, až na Voseckou boudu do výše 1245 m, kde bylo 28 km. Z Vosecké vedla dále trať na Hraniční louku, odkudž sjezd až do výšky 1150 m a střídavě zas dále bokem koryta Lubožského potoka pod vrcholek Lubochu do výše 1260 m. To byl nejvyšší bod trati. Z tohoto místa vedena byla trať kolem vrcholu Jakšína v četných zákrutech na Mumlavský vrch do výšky 1219 m a následovala pak serie střídavých sjezdů na Alfrédku ve výši 1100 m. Z Alfrédky mírný výstup na vrcholek Mrtvého vrchu a průseky stále sjezd ke Kacířským kamenům asi do výše 1000 m. Z Kacířských kamenů střídavě rovina a sjezd k celní silnici a pak po staré celní cestě do Nového Světa za sklárnu, odkudž Harrachovou cestou skoro k boudě u vodopádu Mumlavy a do cíle za hotelem Herčík. Na Jakšíně bylo 35 km, na Mumlavském vrchu 39 km, u Alfrédky 41 km, na celní silnici 46 km. Na trati bylo celkem 19 kontrol, hlavní občerstvující stanice byly na Dvoračkách, na Vosecké a na Alfrédce. Dále pak podáván byl čaj v myslivně ve Studenově a na Alžbětince. Mimo to bylo na trati ještě několik soukromých občerstvovacích stanic, zřízených našimi vedoucími kluby, které svorně poskytovaly závodníkům bez rozdílu klubové příslušnosti občerstvení.

Jak jeli závodníci?

Sestavil jsem tabulku prvních dvaceti závodníků. Je zajímavé srovnávat umístění v jednotlivých úsecích a zvláště zajímavé bude pro závodníky, v tabulce uvedené, srovnají-li si svůj výkon v tom kterém úseku. Konec závodů přinesl ovšem, jako obyčejně, velká překvapení, z nichž největším bylo odsunutí Koldovského, který tak znamenitě si celou druhou polovinu vedl, v posledních dvou km z druhého na třetí místo. V tomto úseku mocným finishem dostal se před něho talentovaný Slovák Mihalák. Cyril Musil jel krásný závod. Od startu až do cíle udržel si stále vedení a zvítězil náskokem více než 5 minut. Jeho bratr Bohuslav i třetí novoměstský závodník Budík podali rovněž krásný výkon. Po dlouhé přestávce, zaviněné úrazem při skoku, objevil se u startu Feistauer Jaro-

Jméno	Pořadí	Start. číslo	U Hled'sebe 8.5 km	Dvoračky 15 km	Na Plešivci 19 km	Vosecká 28 km
Musil C.	I.	49	0.46.00	I.	1.21.30	I.
Mihalák.	II.	54	0.48.30	III.	1.29.00	V.
Koldovský.	III.	36	0.49.30	V.	1.28.30	II.
Musil B.	IV.	58	0.47.30	II.	1.27.00	IV.
Budík.	V.	39	0.51.00	VIII.	1.28.00	VII.
Feistauer Jar.	VI.	50	0.50.30	VII.	1.31.00	XI.
Ing. Novák.	VII.	23	0.50.00	VI.	1.33.30	X.
Buchar Jar.	VIII.	34	0.50.30	VII.	1.30.30	VI.
Dr. Hauner.	IX.	35	0.53.00	XII.	1.33.00	IX.
Vrána.	X.	37	0.49.00	IV.	1.27.30	III.
Dyntr.	XI.	33	0.54.00	XIV.	1.33.00	X.
Hofman.	XII.	32	0.51.30	X.	1.30.00	VIII.
Kovář.	XIII.	18	0.51.15	IX.	1.34.00	XIV.
Šimůnek.	XIV.	51	0.50.00	VI.	1.30.30	XIII.
Hanuš.	XV.	9	0.53.30	XIII.	1.37.10	XVI.
Hylčér.	XVI.	7	0.55.30	XVI.	1.38.00	XIII.
Tauchman.	XVII.	48	0.50.30	VII.	1.30.30	XI.
Lucák.	XVIII.	52	0.51.30	X.	1.34.30	XIV.
Vyležík.	XIX.	42	0.52.30	XI.	1.34.30	XVII.
Kralovec.	XX.	31	0.55.00	XV.	1.34.00	XII.

Jméno	Pořadí	Start. čís.	Alfrédka 41 km	Kacířské kameny 43·5 km	Nový Svět 47·5 km	V cíli — Harrahov 50 km				
Musil C.	I.	49	3.35.00	I.	3.45.04	I.	4.16.00	I.	4.27.55	I.
Mihalák	II.	54	3.40.30	IV.	3.51.10	IV.	4.22.30	IV.	4.33.19	II.
Koldovský	III.	36	3.36.30	II.	3.45.30	II.	4.19.30	II.	4.33.53	III.
Musil B.	IV.	58	3.38.30	III.	3.48.20	III.	4.21.30	III.	4.34.49	IV.
Budík	V.	39	3.45.30	VI.	3.54.12	V.	4.27.00	V.	4.38.49	V.
Feistauer Jar.	VI.	50	3.49.30	VII.	3.58.42	XI.	4.30.30	VI.	4.40.51	VI.
Ing. Novák	VII.	23	3.49.30	VII.	3.58.18	IX.	4.31.00	VII.	4.42.51	VII.
Buchar Jar.	VIII.	34	3.45.00	V.	3.55.00	VI.	4.30.30	VI.	4.44.04	VIII.
Dr. Hauner	IX.	35	3.49.30	VII.	3.58.50	XII.	4.34.00	X.	4.44.29	IX.
Vrána	X.	37	3.45.30	VI.	3.55.17	VII.	4.31.00	VII.	4.44.55	X.
Dyntr	XI.	33	3.49.30	VII.	3.57.55	VIII.	4.33.00	VIII.	4.46.17	XI.
Hofman	XII.	32	3.49.30	VII.	3.58.20	X.	4.33.30	IX.	4.46.48	XII.
Kovář	XIII.	18	3.50.30	VIII.	4.00.37	XIV.	4.34.30	XI.	4.47.02	XIII.
Šimůnek	XIV.	51	3.51.00	IX.	4.01.30	XV.	4.36.00	XII.	4.47.03	XIV.
Hanuš	XV.	9	3.56.00	XII.	4.05.12	XVIII.	4.37.00	XIII.	4.48.35	XV.
Hylčér	XVI.	7	3.52.00	X.	4.00.05	XIII.	4.34.00	X.	4.48.54	XVI.
Tauchman	XVII.	48	3.53.30	XI.	4.04.23	XVII.	4.39.30	XIV.	4.49.38	XVII.
Lucák	XVIII.	52	3.53.30	XI.	4.03.00	XVI.	4.39.30	XIV.	4.50.00	XVIII.
Vyležlík	XIX.	42	3.56.30	XIII.	4.06.04	XX.	4.41.30	XVI.	4.51.58	XIX.
Kralovec	XX.	31	3.58.00	XIV.	4.05.56	XIX.	4.40.00	XV.	4.52.06	XX.

slav a jeho výkon, hlavně v posledních 5 km, zajistil mu 6. místo. Vláda Novák, který rovněž po delší přestávce objevil se u startu, jel dobrý závod. Trpěl velmi zimou a měl špatně namazáno. Takticky dobře a vypočítavě jel závod Dr. Hauner. Vrána, který v polovině trati byl na 2. a 3. místě, s posledních dvou km odpadl ze sedmého na 10. místo.

Závodníci novoměstští nastoupili ke startu po prvé s novými lyžemi, velice lehkými, zhotovenými ze sosnového dřeva, jichž skluznice byla polepena hickorou. Znamenalo to velkou výhodu, zvláště při těžkém sněhu. Mnoho závodníků na trati trpělo křečemi, což lze vysvětlit tím, že v nižších polohách závodníci promokli, ve vyšších polohách pak byl citelný chlad a závodníkům šaty na těle mrzly; tím i svalstvo na nohách tuhlo. Škoda, že k závodu nedostavil se žádný novinář, aby na vlastní oči mohl shlédnouti průběh tak těžkého závodu a posouditi zblízka práci závodníků. Závod na 50 km přinesl by jim jistě mnohé a mnohé poznatky.

H. D. W. své závodníky ku startu neposlal, stačí mu snad úspěchy jeho vytrvalců, které docilují na bezvýznamných závodech v blízkém německém pohraničí. Jeho závodníci specialisují se více na závody, vzbuzující obdiv u lázeňských hostů, jichž sportovní cena však je nepatrná. Nevadí — nepostrádali jsme jich vůbec.

Ku startu dostavilo se celkem 47 závodníků, dva vzdali se již ve čtvrtém km. Na Dvoračkách vzdali se další dva, na Vosecké tři a na Alfrédce jeden. K cíli dojelo 39 závodníků, z nich jeden po limitovaném čase.

Vítězem závodu se stal a titul „Mistr RČS. v závodě na vytrvalost pro rok 1935“ získal *Cyril Musil*, S. K. Nové Město na Mor. Podrobné výsledky prvních dvaceti z třídy I. a II. uvedeny jsou v tabulce. Ve třídě starších na 1. místě umístil se *Jedlička*, L. Z. K. Praha v čase 5.08.16 hod.; 2. *Martin Jaroslav*, L. Z. K., 5.11.17 hod.; 3. *Dr. Břejla*, S. K. Slavia, 5.35.08.

Závodem na 50 km ukončena byla soutěž o mistrovství klubů, v níž titul „Mistrovský klub RČS pro rok 1935“ získal Sportovní klub Slavia Praha.

Pořadí v mistrovství klubů uvedeno je na konci.

Lyžařská mistrovství RČS pro rok 1935 jsou ukončena. Přinesla nám mnoho poznatků, z nichž hlavní je ten, že máme dostatek mladých a nových chlapců, kteří po svědomitém výcviku mohou doplniti řady našeho mezinárodního závodního teamu. Bude to nutné v nastávající zimní sezoně, kdy nás očekává velmi odpovědný úkol — hájení barev naší republiky na Zimní Olympiádě v Garmisch-Partenkirchen. Musíme se připravit velice dobře, abychom dostali se opět tam, kde jsme dlouho byli, mezi nejlepší ze Střední Evropy.

	18 km	sduž.	skok	50 km	celkem
1. S. K. Slavia Praha	857.25	1.510.20	690.20	835.50	3.893.15
2. L. Z. K. Praha	816.75	1.343.55	659.60	867.75	3.687.65
3. Č. K. S. Ski Jilemnice	733.50	1.117.20	443.90	615.00	2.909.60
4. Ski klub Vysoké n./Jiz.	397.50	808.20	698.40		1.904.10
5. Český Ski klub Praha	774.00	735.90	334.20		1.844.10
6. S. K. Nové Město na Mor.	397.50			690.00	1.087.50
7. KČST. odbor Mor. Ostrava	273.00	356.60	224.00		853.60
8./9. VOČKO l. k. Praha	394.50			456.00	850.50
8./9. Š. K. Vysoké Tatry	418.50			432.00	850.50
10. KČST. odbor Praha	460.00			304.50	764.50
11. L. T. B. K. Nový Svět	274.50	300.10	178.50		753.10
12. Vysokoškolský Sport Praha	552.00			183.75	735.75

		18km	sdruž.	50 km	celkem
13.	S. K. Sněhaři Domažlice	402.00		201.00	603.00
14.	K. L. V. Praha	270.00		141.00	411.00
15.	Z. K. Jičín	247.50	121.20		368.70
16.	Ski klub Semily	147.00	163.00		310.00
17.	S. K. Dvůr Králové n./L.	109.50	196.60		306.10
18.	Ski klub Pardubice	162.00		98.30	260.30
19.	Vysokoškolský Sport Brno	241.50			241.50
20.	L. K. Liberec	232.50			232.50

JAN ŘÍHÁNEK

LAVINY A PRVNÍ POMOC

Při popisu prašných lavin (v č. 7.) jsem se zmínil, že vzduch je tak prostoupen sněhem, že naprosto zabraňuje dýchání. Okolnost ta je tím závažnější, že i nepatrný časový zlomek stačí, aby do plic prašný sníh vniknul a přivodil omdlení. A nyní si představme oběť, která v takovém stavu je zachycena a zasypana vrstvou prachového sněhu, byť i nepatrnou. Může se přihodit, že postižený neprocitne z mdloby a umírá i v takových případech, kdy části jeho těla vyčnívají ze sněhové

vrstvy. Proto musíme postiženého co nejrychleji vyprostiti, odstraniti z jeho úst a nosu zbytky sněhu a zavésti umělé dýchání, jinak je ztracen. Pomoc v takových případech musí býti rychlá (stalo se již, ač tělo oběti bylo ještě teplé, že veškeré oživovací pokusy byly bezvýsledné).

Stává se někdy, že v ústech a nosu oběti se nenachází žádný sníh, ač podle všech předpokladů byla smrt zaviněna vniknutím prachového sněhu do dýchacích orgánů, ergo — zadušením. Nesmíme

**CINÉ
Kodak**

**VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU**

Není to více snem! Denně vzrůstá počet sportovců, kteří filmují přístrojem Ciné »Kodak« Osm, neboť filmování jest snazší a levnější než fotografování. Vždyť jedna scéna stojí pouze Kč 2'60

Lze objednat v každém odborném záložně
KODAK s.s.p.o. PRAHA II.

Pouze Kč 995'—

zapomenouti, že působením přirozeného lidského tepla se sníh rychle rozehřeje a v podobě několika málo kapek se nachází v dýchací trubici, nebo vnikne do plic a zabraňuje normálnímu dýchání. Nastává obdobný stav jako u utonulých a neuvědomíme-li si tuto možnost, nepochopíme také, proč se postiženému nepodařilo dostat se z laviny vlastní silou, i když byl zasypan jen částečně. Často bývá smrt připisována náhlému duševnímu otřesu, srdeční mrtvici; ač případy ty nejsou nemožné, jsou jistě řídkým zjevem, obzvláště u mladých osob.

Jiný možný způsob smrti zadušením přichází se v případech, kdy nešťastník je stržen lavinou do těžkého sněhu. Hlavní proud laviny ho snesl do údolí, do míst, kde lavina se zastavila nebo zůstal zasypan v místech, kdy lavina se rozdvojila. V okamžiku, kdy postup sněhových vrstev je zastaven nějakou překážkou, hoření postupující vrstvy se tlakem nakupují mnohdy do několikametrové výše a těžký sníh stává se tlakem horních vrstev vbrzku neprodyšným. Kromě nedostatku vzduchu nemůže lidské tělo vydržeti také nesmírný tlak. Určité části (hlava a údy) uchovávají svoji normální podobu, ale hrudník, břicho a krk bývají tlakem úplně deformovány. Tlak na břišní dutinu a sevření hrudníku vyháňá z plic veškerý vzduch. Po takovém abnormálním výdechu by mělo následovati plné nabrání dechu, to však je neuskutečnitelné, poněvadž hrudník je sevřen a stlačen sněhovými vrstvami a mimo to i naprostý nedostatek vzduchu znemožňuje dýchání. Konec je rychlý a neodvratný, nepodaří-li se hned v prvých několika vteřinách vyprostiti oběť ze zajetí. Nalezené oběti obyčejně nejeví žádných známek zoufalého úsilí o vyvážnutí, žádných známek zoufalého boje, poněvadž život se nezadržitelně zastaví v několika minutách. Barva pleti obětí, nalezených třeba i po dlouhé době, kdy jejich těla mezitím úplně zmrzla, má stále modročervený odstín.

Je tu ještě jiná možnost — pozvolné umírání při plném vědomí. Představme si nešťastníka, který si udělal kolem hlavy a horní části těla volný prostor, jehož nos, ústa a prsa jsou tak volná, že může po určitý čas dýchat. Je při plném vědomí a po prvých okamžicích prožité hrůzy počne pracovat jeho mozek. Osoby slabé vůle propadají bezradnosti a bezradnosti; jediné povaha silná tělesně i duševně hledá možnost uniknutí. Nenachází-li se příliš hluboko a nelezí-li hlavou dolů, nemá-li nohy a lyže nějak zaklíněny a může-li se trochu pohybovat, pak má alespoň naději, že se mu podaří zvětšiti kolem sebe volný prostor a postupně se uvolňovati ze zajetí. Denní světlo a sluneční paprsky, pronikající do značné hloubky sněhové vrstvy, naznačují dobře směr, kudy se možno dostat k povrchu. Pažemi, případně holí, možno si udělati ve sněhu otvor a zajistiti si přístup vzduchu a někdy i vysvobození. Jeho druhové, kteří zatím prohledávají povrch laviny, jistě si povšimnou i dosti nepatrného pohybu neb známky života a přispějí ku pomoci. Stává se někdy, že nešťastník, zasypaný lavinou, se dovolává pomoci hlasitým křikem.

Je zajímavé, že on sám velice dobře rozeznává přibližující a vzdalující se kroky zachránců na povrchu laviny a jejich hlasy. Jeho volání však neproniká na povrch. Hlasité volání je účelné jedině tehdy, když zasypaný rozpozná, že se někdo k němu přibližuje; proto je dobře je omeziti na nejmenší míru a šetřiti své síly. Zachránění je i otázkou času. Staly se případy, že byly zachráněny osoby po několika hodinách, ba i po několika dnech.

Známý švýcarský lékař Dr. R. Campel, známý odborník ve studiu pohybu ledovců a lavin (jehož zajímavé přednášky byly pro mne velice cennou pomůckou) sestavil na principu lékařských naslouchátek zvláštní železnou sondovací trubku, která ponořena do sněhových vrstev přejímá zvuky a přenáší je na povrch. Sám jako odborník byl často volán v případech neštěstí v okolí Pontresiny a přístroj často zkoušel v kritických chvílích.

Vraťme se však k našemu nešťastníku v lavině, který žije a očekává vysvobození. Hodiny čekání a nejistoty připadají věčnosti. Nachází se v situaci, že naprosto se nemůže vysvoboditi vlastními silami a jeho osud je závislý na postupu záchranných prací. Bezúčelné využití nebo promrhaný čas zhoršuje jeho situaci. Přístup vzduchu po určité době se zmenšuje, neboť sněhové vrstvy se slehávají, stávají se nepropustné a ztěžují výměnu vzduchu. Volný prostor kolem hlavy a horní části těla se zmenšuje a lavina začíná pomalu, ale jistě svíratí svou oběť. Není žádnou zvláštností, když i mladí lidé po několika hodinách, ztrávených v úzkosti mezi životem a smrtí, se po vysvobození tělesně shroutí a zešedivějí.

Po několika hodinách, ztrávených pod lavinou, se přidružuje k nebezpečí zadušení nebo tělesného vyčerpání další závažný činitel — poněhlé ubývání lidské teploty. To samo stačí k smrti. Nebezpečí to se zvětšuje mokřým šatstvem. Teplota lidského těla se poněhlou snižuje; to zmenšuje oběh krve, již nedostatečný nemožností pohybu nebo nedostatkem potravy. Nejdříve bývají zasaženy konce končetin, prsty u nohou a rukou, kam přívod krve není pod vysokým tlakem. Pak bývá zachvácen nos a uši, vbrzku však počínají tuhnouti ruce až po lokty a nohy až po kolena a postupně dále až k ramenům a kyčlím. Nešťastník propadá únavě, sladké bezcitnosti a chvilkovému bezvědomí, tep se snižuje a stává se slabý a nepravidelný.

Mimo přímých účinků lavin jsou však i účinky nepřímé, které mohou ztížiti situaci postiženého. Kameny a úlomky skal, stržených lavinou, mohou poranit oběť takovým způsobem, že není schopna sama svým úsilím se zachrániti nebo nějak přispěti ke své záchraně. Ztráta orientace v lavině může nešťastníka svést k omylům; místo aby hledal cestu k povrchu laviny, postupuje opačným směrem. Další závažnou okolností, která se může přidružiti, je možnost srdeční neb mozkové mrtvice, způsobené náhlým nepředvídaným duševním otřesem, nebo pocitem nesmírné úzkosti a hrůzy.

Zvláštní druh nebezpečí skýtají převisy. Vydáté sněžení nebývá provázáno větrem a naopak pořádný víchř znamená brzký konec vánice. Teprve

působením větru se sníh slehá, jeho vrstvy se stávají přilnavější a pro lyžaře bezpečnější. Rušivým elementem však jsou náhlé změny povětrnostní. Silná vrstva čerstvě napadlého sněhu, na které vlivem oteplení a krátce nato silným ochlazením se utvoří tvrdý povrch, je krajně nebezpečná. Sníh pod umrzlým povrchem se nikdy neslehne, je sypký, porovitý a přičinění takové vrstvy lyžemi na prudkém svahu může uvolnit sněhové spousty a uvést je do pohybu. Není třeba připomínati, že ideální podmínkou pro soudržnost sněhových vrstev by byl prachový sníh, který by se slehával sám svojí vahou, ovšem za neměnicích se atmosférických podmínek. Povětrnostní změny a působení větru mohou bezpečnost svahů zvětšiti, ale i zhoršiti; a tu jsme u sněžných převisů; ty jsou tvořeny právě působením větru.

Čerstvě napadaný sníh, uvedený větrem do pohybu, ukládá se na závětrných hranách vrcholů. Sníh na povrchu převisu, na straně návětrné, bývá utlučen nárazy větru, kdežto pod převisem, na straně závětrné, není nijak pevně stmelěn s převisem a nezaručuje jeho bezpečnost. Vlastní vahou, kterou přilnavost sněhu a vrchní stmelené vrstvy nemohou udržeti, sřítí se převis a může způsobiti i další pohyb sněhových vrstev. Působí tudíž vítr příznivě, ale i nepříznivě na soudržnost a adhesi sněhových vrstev.

Je všeobecně známo, že člověk může bezprostředním dotykem způsobiti pohyb laviny. Méně známy však jsou případy, kdy lyžař, mnohdy i na vzdálenost několika set metrů, uvede lavinu v pohyb. Sněhová vrstva, na povrchu dobře stmelená, povolí pod tíží lyžaře, sesedne se a pohyb ten se přenáší za doprovodu zvláštního dunivého zvuku do značného okruhu. Je-li pohyb přenesen až na místa lavinově nebezpečná, může to míti za následek nepřímé uvedení laviny do pohybu.

Tím by bylo probráno všeobecně nebezpečí lavin; musím se však ještě zběžně vrátiti k první pomoci. Předpokládejme, že záchranné výpravě se podařilo naléztí a vysvoboditi zasypaného účastníka. Na prvý pohled je velice těžko určití, zda je ještě živ. Zjišťování tepu bývá dosti obtížné; dobrou pomůckou může býti zrcátko, které přidržíme u úst neb nosu a zjistíme tak dech. Je-li celé tělo ztuhlé, nebo dokonce zmrzlé, není již naděje. Jinak je tomu, je-li tělo ještě trochu teplé a možno-li pohybovati údý. Takové případy skýtají naději na záchranu, i když dech a tep jsou nepatrné. Barva pleti může nám býti dobrým vodítkem k okamžitému posouzení stavu. Přírozená, narůžovělá barva obličeje svědčí o krátké době bezvědomí, během něhož postižený ještě dýchá; delší dobu bezvědomí prozrazuje žlutavě-šedý nádech pleti, pokryté potem, červeně-modrý odstín značí rychlou smrt udušením a konečně mramorová bledost obličeje prozrazuje pozvolnou smrt vyčerpáním, vyehladnutím a zmrznutím.

Dvě závažná nebezpečí ohrožují postižené: zadušení a zmrznutí. Všeobecně je známo, že nedostatek vzduchu znamená neodvratný konec, často však je opomíjeno, že pokles teploty lidského těla,

hlavně u osob v bezvědomí, je stejně nebezpečným činitelem. Není-li současně s umělým dýcháním dbáno o postupné zvyšování teploty těla, může býti veškerá námaha marná. Po opatrném, stále se stupňujícím tření suchým sněhem zrychlujeme krevní oběh třením těla prádlem a pokrývkami, načež zachráněného opatříme teplým šatstvem. Často se stává, že nezkušené zachránce se pokoušejí vpraviti do úst osoby v bezvědomí teplé nápoje, čímž se dopouštějí nenapravitelné chyby, poněvadž nápoje se nedostávají do žaludku, nýbrž dýchačí trubici se mohou dostat do plic a situaci postiženého jen zhoršiti.

Zachráněný je nyní uložen, teplota horní části těla a hlavně hrudníku byla uměle zvýšena a on počíná lépe dýchat. Teprve pak prohlédneme jeho končetiny a jeví-li známky omrznutí, postupujeme v jejich ošetření opětně pozvolným, stále se stupňujícím třením, ovšem s veškerou opatrností, abychom prsty, uši neb nos nepoškodili. Po náležitém ošetření a za úplného vědomí postiženého se postaráme o jeho převoz do bezpečí, kde ho předáme do ošetřování lékaři. Jedině on může zachráněnému dáti injekci ku povzbuzení srdeční činnosti a za jeho dozoru možno prováděti další ošetřování lázněmi a teplými nápoji.

Nejúčinnější způsob umělého dýchání je metoda Sylvestrova. Zaručuje značnou výměnu vzduchu; nepřímý tlak na hrudní koš s jeho stran a tlak na dutinu břišní a bránici nevystavují zachráněného nebezpečí vnitřního zranění. Zachráněného položí-

**Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport**



**Dobré trávení
zaručuje**

FERNET-BRANCA

me na tvrdý, rovný podklad (nejlépe na nosítka) a pod jeho záda, asi do výše lopatek, podložíme složené šatstvo nebo tvrdý polštář. Jeden ze zachránců se posadí tak, aby uchopil jeho hlavu do svých rukou, položí ji do svého klína a opře o hrud'. Hlava nemá nikdy viseti volně dolů, poněvadž poloha ta zabraňuje dýchání. Brada má být ve své přirozené poloze, mírně skloněná. Mírným pohybem natočíme hlavu zachráněného vpravo, otevřeme ústa a pravou rukou uchopíme jeho jazyk, který přidržujeme venku pomocí suchého kapesníku. Levou rukou utíráme občas jeho ústa a krk a dbáme, aby i nozdry byly volné.

Druhý zachránce odstraní veškeré šatstvo, které by mu vadilo v provádění umělého dýchání a posadí se obkročmo na stehna zachráněného. Pravou svojí rukou uchopí pevně v zápěstí levou ruku zachráněného a opačně levou rukou uchopí jeho pravou ruku v zápěstí. Takto uchopené ruce složí křížem na těle zachráněného v místech pod posledním žebrem a silným tlakem na břišní dutinu a na hrudní koš s jeho stran vypudí z plic veškerý vzduch. Tlak ten je nepřímý, poněvadž je způsobován vlastně tahem skřížených paží směrem dolů. Svými lokty stlačí zkřížené paže zachráněného a smáčkne tím pružnou část hrudníku, zatím co zkřížené ruce vy-

konávají tlak na břišní dutinu a tím též na bránici. Tímto způsobem vyprázdníme úplně hrudní koš. Současně s vytlačeným vzduchem může z hrdla zachráněného unikati šlem nebo nápoje, které musí druhý pečlivě odstraniti, aby nebyly vtaženy zpět do plic mocným vdechnutím, které bude následovati. Nato uvolníme tlak zkřížených rukou, rozpažíme jeho ruce co možno nejvíce a pak rychlým pohybem jeho ruce vzpažíme. V tomto okamžiku možno velice snadno zaslechnouti hluboké vdechnutí. Následuje opět zkřížení rukou a vyhnání vzduchu z hrudního koše a uvolnění téhož, kteréžto pohyby konáme 16 až 20 v minutě. Pohyby musí býti konány tak dlouho, až zachráněný začne sám normálně dýchat a teprve po dvou až třech hodinách bezvýsledné práce se můžeme vzdáti veškeré naděje. Mají-li býti pohyby ty účinnými, jsou dosti namahavé a věci jen prospěje, když zachránci si vzájemně vyměňují svoje role.

Tím jsem látku v celku a všeobecně vyčerpал. Doporučuji však, aby do předsezonních přednášek v klubech bylo toto thema: laviny a první pomoc, zařaděno.

Příspěje k rozšíření známosti těchto nebezpečí. Často varování včas zachráni život. A tyto řádky nebyly ničím jiným než varovným hlasem.

TROCHU DEBATY

Otázka, nad kterou se musíme zastavit. Položil ji „Winter“. Tento známý mnichovský lyžařský list, redigovaný C. J. Lutherem, který byl naším hostem na závodech FIS ve Vys. Tatrách, přinesl v č. 10 obsáhlý referát o závodech. (Nemůžeme říci, že bychom byli nespokojeni s tímto referátem (podepsaným „Eil“). Jsme ovšem hrubě nespokojeni s tím, že tentýž Winter, který dovedl v č. 10 přinést celkem dosti objektivní referát, ocitoval si v čísle příštím s velkým gustem článek Českého Slova, v němž byl podán o závodech tak zdrcující posudek, jaký mohl vyjít jen u nás. Jsme nespokojeni jednak s tím, že právě domácí hlas se tu stal výborným nástrojem, ale i tím, že Winter brzo zapomněl na pohostinství, které jsme poskytli jeho redaktorovi v míře, v jaké jsme je neposkytli žádnému jinému cizímu žurnalistovi. Ale máme zkušenost pro příště.) Ke konci svého referátu v č. 10. položil Winter otázku, kterou se musíme blíže zabývat, poněvadž je významná. Zní prostě: „Kde byl ten lyžařský lid?“ Ten lyžařský lid, který představuje národní sport. A my přece tvrdili v propagační kampani a tvrdíme stále, že u nás je lyžařství národním sportem. Ale poslyšme, co Winter doslova praví: „Ze všech účastníků zejména Norové nejsilněji pocítovali, že tomuto bojišti FIS-závodů, tak, jak bylo připraveno a využito, schází lyžařská kultura. Rozuměj dobře: míní se domácí lyžařstvo. Kde byl lyžařský lid a s ním i ozvěna? Tatry nemají tam, kde jsme je nyní poznali, žádných lyžařských dědin...“ atd. Na tuto otázku, položenou dosti prostě, nelze jen tak prostě odpovědět. Napřed bychom musili zodpovědět jinou otázku: pořádali jsme FIS-závody, t. j. boj lyžařských národů, nebo jsme ukazovali svůj lyžařský sport jako národní, svůj lyžařský lid?

Odpověď je jasná. Pořádali jsme závody. A ty jsme položili do hor, s jejichž krásou nemohou žádné jiné v Československu soutěžit.

Kdybychom chtěli zavést cizince mezi svůj lyžařský lid, vedli bychom je nepochybně do Krkonoš, do Krušných, Orlických, Jizerských hor, na Šumavu. Tam by viděli jezdit už čtyřleté děti a také šedivé starce. Tam by viděli celých padesát let naší lyžařiny. Je skutečností, která se nedá prostě oddisputovat, že do Tater zaváděli jsme lyžařství teprve po válce a že místní poměry jsou tam takové, že vývoj nešel nijak rychle, nebo aspoň tak, jak by si každý dobrý přítel našeho sportu i Tater přál. My sami dobře víme, že ten lid, který v Krkonoších v zimě jezdí, chodí v Tatrách pěšky. — My bychom také mohli položit Němcům otázku, proč mají své bruslaře na takovém Riisersee a ne v Pomořanech a Vých. Prusku, kde jsou taková jezera a takové mrazy? O to tu zatím nejde. Jde o to, s jakým velkopanským výrazem si dovoluji Němci klásti nám takové otázky, byť je balili do názorů Norů. Norové dobře vědí z Krkonoš, máme-li opravdu lyžařský lid, nebo jestli to jen říkáme. A Němci to také dobře vědí. Na tohle se musíme dívat jinak. Němci dobyli letos v mezinárodní lyžařině pozoruhodných úspěchů: Bogner, Motz, Meinel, jejich štafeta a vůbec celý team. Dobrá. To rádi konstatujeme. Ale nám, kteří jsme ještě nedávno — a dlouho — tuto posici drželi, musilo se to dát nějak znát. A tak se provedlo promptně. —

Tím ovšem nijak neřešíme věcnou náplň této otázky. Jsme si dobře vědomi dnešního stavu věci. A bude jen v její prospěch, budeme-li se jí zabývat. Nejen zde, ale hlavně tam, na Tatrách. Jinými slovy: je zcela jasno, kde je cíl tatranské lyžařské práce.

ZPRÁVY

JEŠTĚ NĚKOLIK ZAHRANIČNÍCH HLASŮ O ZÁVODECH FIS 1935

Propagační referent FIS-závodů, Ing. Procházk (Fénix), požádal jednak osobně, jednak písemně zahraniční žurnalisty o sdělení jejich dojmů ze závodů a z Tater. Došla jej řada projevů, jež pochopitelně nelze pro jejich celkovou obsáhlost doslova otiskovati. Přinášíme proto jen některé ve výtazích. Sluší se zdůrazniti, že jde o projevy opravdu objektivní, nikoliv o pouhé zdvořilostní fráze, že mnohde je právem leccos vytýkáno, co opravdu zaskřípalo (doprava, vzdálenosti a pod.), ale celkový tón těchto projevů je pro pořadatelstvo skutečným zadostiučiněním a oceněním práce a výkonů. Projevy ty mají tím větší cenu, že byly napsány již v době, kdy bylo možno si po časovém odstupu učiniti seriosní obrázek. V první chvíli leckdo podlehl okamžité náladě, psychoze z počasí a pod., kdo nyní rozebral své dojmy a zjistil velký klad, který podnik přinesl. Všeobecně je počasí oceňováno za největšího nepřítele podniku a pořadatelstva, nepřítele, s nímž nebylo lze úspěšně zápolit a který dovedl vniknout do všech řad. To jsme si ostatně řekli již sami. Hlasy cizinců nám to jen svorně dosvědčují. — Nehledanými slovy chválí cizinci přijetí a péči, která byla o ně projevoována. Stejně žurnalisté, jako zahraniční officiosové lyžařští a jejich ústředí. Švýcaři (S. S. V.), kteří jsou přece zkušenými rutinéry v pořádání velkých lyžařských podniků, vyjadřují se s pravým sportovním přátelstvím, oceňují dílo v celku a ujišťují, že si odnesli nejlepší vzpomínky. — Žurnalisté zabývají se pochopitelně zejména chodem tiskové služby. D. N. B. (Deutsche Nachrichtenbureau) praví doslova, že zprostředkování výsledků dělo se nejrychlejší cestou a za jediný případ (kdy balík hotových výsledků, určený pro žurnalistický hotel ve Smokovci a včas expedovaný, byl zavezen nedopatřením autobusové posádky na jiné místo) nenese pochopitelně tisková organizace žádné viny. — Norsk Telegrambyra prohlašuje systém dodávání výsledků, jakmile tyto byly známy, za znamenitý. — Külföldi Sporthirlapírók Szindikátusa nemá žádné přičiny si na chod tiskové služby jakkoliv stěžovati a zdůrazňuje, že přáním žurnalistů, projeveným jejich deputací před vlastním zahájením slavností, bylo v plné míře vyhověno. — Przeglad Sportowy, který nijak neplýtvá uznáním pro nás a má dokonce mnohý ostrý názor, říká o propagandě závodů, že byla až příliš dobrá. Z dalšího textu vysvítá, že to myslí tak, že vzniknul pak jakýsi rozdíl v dojmu, co se podle propagandy očekávalo a jak to vlastně vyhlíželo, zejména pokud jde o Poláky. — O ubytování a péči na místě mají všichni slova uznání; Sverre Wendelbo (Nor) říká, že hotely ve V. Tatrách byly velmi drahé, ale pokoje vkusné a krásné, kuchyně znamenitá a obsluha prvotřídní. Všude se potkal s velikou laskavostí. — Eugen Bánó (Maďar) prohlašuje hotely za skutečně prvotřídní a vyzdvihuje jejich pohodlí, zdvořilost personálu a všestranné vycházení vstříc. Soudí, že se Tatrý po této stránce hodí k mezinárodním podnikům tak, jako žádné druhé místo. — Zástupci německé D. N. B. byli jak v T. Poliance, tak v T. Lomnici zna-

menitě spokojeni a prohlašují ceny za laciné. — Red. St. Rothert (Varšava) soudí, že poměr k novinářům byl zásadně bezvadný, je sice částečně nespokojen pokud jde o polskou výpravu a vidí v některých případech vliv politického poměru obou států (což ovšem je úsudek naprosto nesprávný, my se naopak všemožně snažili ukázati náš nejpriznivější poměr k polským sportovcům!), správně však poznamenává, že kdyby slunce a počasí pomáhalo, bylo by vše zcela jiné. — Dobře si cizinci všimnuli zeměpisné situace závodního území. Poláci pokládají řešení Št. Pleso—Tatr. Lomnica (resp. ještě vzdálenější krajní body tratí závodních) za nešťastné a soudí, že v tom byla příčina některých nepřesností; s dopravou nebyli nijak spokojeni. Ale uznávají vis maior sněhové bouře. Spatřují ve všem příliš mnoho „businessu“ (?). — Němci soudí, že ve Špindlerově Mlýně byli bychem v každém případě sklidili lehce (!) dokonalý úspěch. Dopravní aparát nemohl v žádném případě na tak rozsáhlém horském území klapati. Přijímají to jaksí jako samozřejmý důsledek rozlohy. Tvrdí, že se v novinách často zveličovaly maličkosti (což je stoprocentní pravda). — K. Hack (Víděň) zdůrazňuje loyální názor cizích žurnalistů k hostitelskému státu. Burghard von Reznicek (Berlín) má za to, že závody přinesly sportovně velkolepé výkony, trpěly nepřízní počasí, které bylo opravdu abnormální a že vinu na některých závadách nesou jistě veliké vzdálenosti tatranského závodního obvodu. Uznává ohromný úkol pořadatelstva a odsuzuje podceňování jeho výkonu. Z Tater samých odnáší si hluboké a krásné dojmy. — Maďarští žurnalisté soudí, že v Tatrách šlo o hrdinské boje. Jejich dojmy v celku jsou opravdu příznivé. Počasí mnoho zkazilo a mělo na vše vliv. Vzdálenosti byly organizačně nepřeklenutelné, úkol obrovský. K výkonu celku však gratulují. — Také Noři prohlašují dílo za obrovské (!). Litují zeměpisného plánu, soudí, že rozloha byla velikou překážkou, přes niž se doprava nemohla uspokojivě díti. Odsuzují předpojaté a nespportovní útoky některého tisku. —

V celku vidíme, jak výstižně mluvil švédský novinář Gösta Melin, jak v č. 6. Zimního sportu, tak i v Národních listech: celkový dojem výborný. Tatrý jako hory to vyhrály a jejich hotelová úroveň všeobecně zvitězila. Nepřízeň počasí způsobila, že objektivní posuzovatel musil se obdivovati boji pořadatelstva s přírodou. Živly zaviniily některé nedostatky, ale od pouhých lidí nebylo možno žádati, aby poroučeli přírodním silám. Celkem je výsledek celého podniku pozitivní. —

To byl tenor Melinův. A došel úplného potvrzení v mezinárodní korespondenci, kterou dnes máme v ruce. Výtisky novin s nepředloženými útoky zmizely již kromě několika archivů s povrchu světa. Ale korespondence zůstane uložena, aby byla svědectvím.

A to svědectví mluví pro nás. Čekali jsme a dočkali jsme se.

Kolik našich závodníků přihlášeno bylo na Zimní Olympijské Hry. Čs. Výbor Olympijský v těchto dnech zabezpečuje noclehy pro účastníky Zimní Olympiády 1936 v Garmisch-Partenkirchen. Proto všechny zimní svazy podaly Olympijskému výboru předběžnou přihlášku, s jakým počtem účastníků se počítá. Svaz lyžařů RČS. přihlásil k účasti celkem 37 osob a sice 27 závodníků-lyžařů, 5 závodníků pro bobsleigh, jednoho technického vedoucího, jednoho administrativního vedoucího, 1 trenéra, 1 vedoucího bobsleighu a 1 kuchaře. Obeslány budou všechny druhy lyžařských závodů, tedy alpský sdružený závod, štafeta, 18 km, sdružený závod, skok a 50 km. Mimo to zúčastní se ženy závodu ve sjezdu a slalomu, který uspořádán bude v rámci Olympiády, ale nebude její součástí. Koncem dubna odjel do Garmische zástupce Svazu lyžařů RČS., aby našel vhodné ubytování pro naše závodníky. **RK**

Kolik je registrováno závodníků. Dnes má Svaz registrováno 2959 závodníků a 242 závodnic. Z tohoto počtu je celkem 82 závodníků I. třídy, z nich pro závody v běhu 59, ve skoku 56, pro závod sdružený 39, pro sjezd a slalom 6 a pro všechny závody vůbec 4. Nejstaršímu závodníkovi I. třídy jest 47 let (důvěrně prozrazujeme, že je to náčelník Jarolímek). Nejmladším závodníkovi I. třídy je 21 let. Po ukončení sezony budou vyškrtnuti ti, kteří ve smyslu § 35. závodního řádu déle než tři roky nestartovali ve své třídě. **RK**

Výměna staničních tabulek. V létě letošního roku vyměněny budou na všech stanicích Svazu lyžařů RČS. staniční tabulky za nové. Přikročeno bude i k výměně pamětních knih na horských boudách. **RK**

Nové můstky. Letošního roku má být provedena výstavba několika nových můstků, hlavně cvičných. Má být přikročeno k výstavbě cvičného můstku ve Ždiáru ve Vysokých Tatrách, kde Športový klub Vysoké Tatry má velice dobrý kádr nadějných závodníků. Brněnská župa projektuje stavbu většího můstku, neboť v celé oblasti župy není vůbec velkého můstku a můstek v Novém Městě na Moravě stačí jen na počáteční training. I na Špičáku na Šumavě bude nutno přikročiti ke stavbě nového velkého můstku, neboť dnešní, který je majetkem Českého Ski klubu v Plzni, nevyhovuje a jeho přestavba vyžádala by si značných nákladů. Plzeňští mají již vyhledané velice vhodné místo na severním svahu Špičáku, kde by se dal postavit můstek na 70 metrů. Prospělo by to jistě celé Šumavě; mohly by tam být zas jednou po dlouhé době závody o mistrovství RČS., neboť výstavbou nových hotelů v okolí Špičáku a Železné Rudy získáno bylo dostatečné množství dobrých bytů k ubytování velkého počtu účastníků. I Sněhaři v Domažlicích chtějí můstek na Kubici přestavěti, případně postavit nový můstek větší. Není rozhodnuto dosud, zda bude se stavěti můstek v Janských Lázních, který podle plánů by byl větší můstek ve Špidlerově Mlýně, tedy naším největším. **RK**

Ještě k lyžařskému vlajkování. Nestačí napsat jen článek o správném zacházení s vlajkou. Přečte se a založí. Řada defektů ve vlajkování je u nás tak vžitá, že je třeba stálého burcování, abychom se jich konečně vystříhali. Zejména stále straší ono nemožné zavěšování státních i jiných vlajek na příčné rahn (křížem přes stožár), takže visí k zemi. To je defekt neomluvitelný. Bylo nám nadhozeno, že si netroufáme vytknouti takové defekty při podniech svazových. V tomto směru neexistují žádné výjimky. Aby nám tedy v našem nesmlouvaném stanovisku nebyly vytýkány jakékoliv ohledy, konstatujeme zde, že na můstku ve Špidlerově Mlýně opravdu visely při mistrovství ve skoku vlajky proti předpisům: vlajka Svazu visela na příčném rahně tak, že znak ležel vodorovně, místo aby byl svisle. — Ale jděme ještě dále: při slavnostním zahájení FIS-závodů štafetami v Tat. Lomnici vztyčovala se státní vlajka za zvuků státní hymny. Vztyčení samo provedeno bylo naprosto bezvadně, vlajka se nedotkla ani čpem země a byla ve správné posici. A přece se zde stala chyba. Při vztyčování státní vlajky mají všichni účastníci aktu stát *čelem k ní*. Stalo se však, že celá řada závodníků na startu stála k vlajce zády, ba stálo tak i několik oficiálních osobností. Nic nepřekáželo závodníkům, aby se otočili, byť byli na lyžích a být mělo za chvíli dojiti ke startu. Totéž platí o každém jiném. — Za to však musíme konstatovati, že jinak bylo při FIS-závodech vlajkováno na závodističích vzorně a bezvadně. A tak i v prostorách mimozávodních. Vůbec jsme v Tatrách viděli i na soukromých domech jen málo vlajkových chyb (ale přece příčná rahn). Když však vichřice mnohou vlajku na domech roztrhala, nebo srazila do polovice stožáru, měla se vlajka sejmouti a buď nahraditi novou, nebo se měl nechat stožár prázdný. — Při zacházení se státní vlajkou nikdy nezapomínejte, že je *symbolem státu!*

Skvělý důkaz, že pojednání Říhánkovo v č. 7. a 8. našeho listu o nebezpečí lavin a jak mu čeliti, spočívá na dobrých znalostech, podal případ, který se v posledních dnech odehrál v Alpách. Lavina zasypala dva lyžaře, kteří nepozbyli vědomí, nebyli šťastnou náhodou sněhem utěšeni, dovedli si kolem sebe udržeti pod vrstvami sněhu dostatečný prostor, prorazili lyžemi povrch laviny, čímž si zajistili přívod vzduchu a označili tím i svoji polohu v lavině a pak čekali — nemohouce nic dalšího podniknout — na záchránce. Měli i tolik logické duchapřítomnosti, že se uložili i do spacích pytlů, které měli s sebou a tím se bránili účinkům zimy. To vše jim zachránilo život. Byli nalezeni, přes všechna svá opatření sice již v bezvědomí, ale ničemně přivedeni k životu. Kdyby nebyli osvědčili tolik chladné mysli, tolik zdravého úsudku a tolik znalostí, byli by nalezeni jistě mrtvi. I tak k tomu již mnoho nescházelo. Nečtěte jen taková varování, ale vryjte si je do paměti!

Komise pro značení cest Svazu lyžařů RČS. zkouší již delší dobu odolnost různých materiálů, jakož i náterů proti změnám povětrnostním. Nabytých zkušeností bude použito k jednotnému značení všech lyžařských oblastí. Zkoušky ochotou hoteliéra B. Hlouška dějí se na Labské boudě v Krkonoších v místech větru, mrazu a dešti nejvíce vystavených.

Kolová čokoláda
Při únavě vzpruží Kobona
Kč 750 v lékárnách

BIBLIOGRAFIE

Pplk. Václav Dusil: Sníh, hory, slunce. Vydal Sportovní klub Vysoké Tatry. Obálka, dřevoryt a úprava malíře O. Štáfla. Kniha vydána v 1000 výtiscích v únoru 1935. — Musíme se u ní trochu zastaviti. Její rukopis jsme měli v ruce už na podzim a jeho historie je tato: na jaře 1934 vyzvalo nás (Svaz lyžařů) ministerstvo obchodu k vypracování, resp. sebrání zimního materiálu o Československu, který by byl vydán jako obsáhlý leták, nebo jakýsi stručný průvodce, hovičí moderním publikačním požadavkům v nejrůznějších evropských jazycích. Leták, jeho úpravu a vydání a celou režii by hradilo ovšem ministerstvo obchodu, my jsme měli sebrat jen hrubou náplň textovou i obrazovou. To bylo tedy na jaře před rokem a tehdy jsme začali připravovat závody FIS. A tak se i takhle propagační možnost zařadila do FIS-propagandy, ačkoli jí vpravdě nebyla; ale přece jen se tu dalo pro FIS něco dělat. Ministerstvo nemělo námitek proti vložení zvláštních listů, zvoucích k FIS-závodům do všech exemplářů, které by byly expedovány před zimou a v zimě 1934-35 a dokonce by je opatřilo i svým nákladem při tisku letáku, jaksi za odměnu naší práce. A hned jsme dopsali celé řadě svých spolupracovníků o příspěvky, resp. zpracování těch kterých hor podle systému, který jsme si pro ten účel vypracovali. — Poněvadž šlo mnohdy o práce značně náročné, nemohli jsme takovou službu chtít zadarmo a nabízeli jsme ovšem honorář. Dlužno však připomenouti, že ústřední redaktor této sbírky (to jsem já, redaktor t. l.) neměl ani slíbeno, ani nedostal za svoji práci ani haléře od nikoho. Po pěkné korespondenci se sešla zajímavá a krásná řádka popisů našich hor, měli jsme radost. Dosud nikdy jsme neměli tak znamenitý, stručný, výstižný, podle jednotlivých směrnic zpracovaný a mnohdy i formou vynikající materiál. Poslední rukopisy sešly se na podzim a odevdali jsme je ministerstvu obchodu. Práce se zúčastnili: Vl. Hipman (Brdy), Norb. Lang (Šumava), J. Ambrož (Krkonoše), Boh. Hanuš (Krušné Hory), K. Mlynář (Orlické Hory), S. Dvořák (Českomoravská vysočina), Ad. Novotný (Jeseníky), Moj. Opěla (Beskydy), M. Karlíček (M. Fatra), J. Koudelka (Nízké Tatry), J. Kaše (Podkarpatská Rus) a Václav Dusil: Vysoké Tatry. —

Dusilova zpracování Vysokých Tater bylo skvělou prací. Až příliš velikou pro náš účel. Nikterak jsme se netajili vysokou hodnotou Dusilova díla a upozornili jsme na ni zejména naše tatranské přátele. Pplk. Dusil ovšem zcela právem požadoval za svoji námahu, aby jeho práce neležela a co nejdřív spatřila světlo světa. A tu jsme mu dobře vyhovět nemohli. Celý elaborát letáku mělo ministerstvo obchodu a věc se tam pro různé překážky dostávala jen pomalu kupředu. Pplk. Dusil nebyl s tím ani trochu spokojen a věděli jsme, že by teprve nebyl spokojen, až by viděl, že z jeho práce zbyl v letáku jen výtažek. Bylo totiž nemožno ji celou zařadit, vždyť stačila na samostatnou knihu, jak dnes vidíte. A bylo škoda z toho dělat torso. Proto jsme se všichni dohodli: ministerstvo nic nenamítalo, my dali práci Š. K. Vysoké Tatry, pplk. Dusil byl spokojenější a všechno bylo v pořádku —



až na to, že knížka vyšla pozdě. Ale zimní leták, slibovaný ministerstvem obchodu *nevyšel vůbec*. Všechny obsáhlé práce vyjmenovaných autorů, na které jsme mnohdy tak spěchali, odpočívají bez využití. FIS-leták jsme si vydali sami, k němu jsme ovšem onoho materiálu nemohli použít. Pak přišly FIS-závody. Tatránští měli s nimi ovšem velmi mnoho práce, ale co naplat, kniha měla vyjít aspoň v lednu! A vychází *jen česky*, zatím co by původní účel této materie byl získat příliv cizinců do Tater a proto byl onen průvodce-leták proponován *pouze v cizích řečech*. Snad jen malý zlomek nákladu byl by český, či slovenský.

A nyní ke knize samé. Byla jí jistě věnována sverchovaná péče. Je jistě přijímána všude s pochvalou.

Dusilův text se čte skvěle. Výběr obrázků je znamenitý. A přece není náš dojem takový, jaký by měl býti zejména po přečtení trochu neskromného úvodu Slavíkova v místech mluvících o jeho klubu. Knihu vítáme. Je dokladem toho, že naši vážní sportovní a horští pracovníci mají hluboký poměr k svému sportu a svým hřm, že je to skutečná láska. Práce Dusilova je vzácným kredem člověka, Tatrám oddaného celou svou bytostí. Jak úvod prozrazuje, psal ji na rozloučenou s činností v horách, k nimž tolik přilnul a které tak miloval, protože je tak výborně znal. Aby nebylo našim slovům zpředu špatně rozuměno: pplk. Dusil poslal nám svoji práci na naši žádost pro leták, ale připravoval ji již mnohem dříve, žil jí a byl by jí jistě napsal v každém případě. Je lépe, mnohem lépe, že jí bylo takto využito. Kniha vypravena byla s pietou, věci a Dusilova poměru k Tatrám hodnou. Ale přece — podle našeho, snad mladého, názoru — mělo býti při její výpravě vzato více zřetel k moderním grafickým formám. Dalo se udělat s onou textovou i obrazovou náplní vysoké kvality daleko více, kdyby nebyl pro ni zvolen vkus opravdu předválečný. Dílo Dusilovo by daleko více vyniklo v grafické úpravě moderní, rozumějme si dobře, nikoliv hypermoderní a surrealistické, ale podle vkusu našich dní. To se sice nestalo, ale nepochybujeme že kniha sklídí vzácný úspěch. Je to záslužné dílo.

Hádanka profesora Mix. Karlíčka, kterou jsme připojili k rubrice „Jak se tváříme“ v čísle 5. a kterou jsme vám slíbili v „příštím“ čísle prozradit, vyzrazujeme až nyní. Vezměte si do ruky č. 5., zadívejte se dobře na obrázek a nehledejte žádný obrys známých a neznámých vrcholů. Není to žádný kopec, nýbrž jen zcela nepatrný kopeček, *zasněžená hromádka štěrku u cesty kdesi v Liptovských Holích*.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. vyhradně na ZÚ — Zpravodajskou ústřednu, telefon: 410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Viz insert.

KOUPILI JSTE SI JIŽ OLYMPIJSKÝ LOS?

KOMU ZÁLEŽÍ NA ČESTNÉM UMÍSTĚNÍ ČESKOSLOVENSKA NA ZIMNÍCH OLYMPIJSKÝCH HRÁCH 1936, KDO CHCE PODPOŘITI NÁŠ BOJ O LYŽAŘSKÉ PRVENSTVÍ VE STŘEDNÍ EVROPE, TEN MÁ OLYMPIJSKÝ LOS!

REDAKCE

ČÍSLO 9. vychází 29. dubna 1935 s obálkou podle fotografie Ing. Josefa Bethlenfalvyho.

DESKY NA ZIMNÍ SPORT? Prof. J. K. z B. Bystrice navrhuje pořízení jednotných desek na vazbu letošního ročníku našeho listu. Již před lety byly pronášeny podobné návrhy, ale nedošlo k jejich realizaci pro poměrně malý zájem. Nicméně — ačkoliv je už velice pozdě — pokusíme se zájemcům vyhovět. Cenu — samozřejmě že nejlacinější, jakou budeme moci stanovit — oznámíme v příštím čísle v redakčních sděleních. Prosíme, aby ti, kdo mají zájem o desky na Zimní Sport, ihned napsali administraci listu (adresa: Svaz lyžařů, Praha II., Žitná 14). Počtem přihlášek bude se ovšem řídit i výše ceny.

ZVĚŠTĚT NÁŠ ODĚRATELSKÝ KÁDR. To je heslo, které v létě ovládne naši práci. Zimní Sport odebírá jen menšina lyžařů, organizovaných ve Svazu lyžařů. Bohužel. Některé případy jsou dokonce nevysvětlitelné. Jsou funkcionáři, staří, nebo vysocí pracovníci klubů, žup, ba i Svazu, kteří Zimní Sport neodebírají. Zejména při pořádání závodů FIS měli jsme vzácnou možnost zjistit, že mnoho známých jmen pracovníků, kteří se činně zúčastnili díla, nemáme v seznamu svých předplatitelů! To platí v první řadě o pracovnících ze Slovenska! Nechápeme prostě, jak je to možné. Lidé, kteří stáli v čele důležitých odborů a komisí FIS nebo byli pověřeni odpovědnými úkoly, neodebírají Zimní Sport! A to ani nemluvíme o řadě jiných případů. — V době příprav se na nás vrhl Hlinkův „Slovák“, že si v Zimním Sportu jen podkuřujeme, že tam slova slovenského není a že ve slavnostním FIS-čísle musí být slovenského aspoň tolik, kolik českého. To je stará píseň „Slováka“, už hodně otřelá. Byly-li závody na Slovensku, bylo naší prvou povinností vzít největší zřetel k slovenštině. To jsme udělali v Zimním Sportu i v závodním programu a udělali jsme to sami a samozřejmě a mnohem dřív, než nám to „Slovák“ pánovitě poručil. Ale tehdy jsme mu chtěli odpovědět. Nedošlo k tomu, protože jsme nechtěli naletět na žádnou výzvu k polemice. Chtěli jsme to vyřídit aspoň dopisem, ale pak jsme neučinili ani to. Jeden z našich vývodů vám však můžeme říci: jen necelé sto exemplářů našeho listu jde na Slovensko. I když jsou všichni ti lidé Slováci, je to málo, ale mezi tou stovkou je hodně Čechů. Jak se dostat z tohoto začarovaného kruhu? Zatím je našich předplatitelů-Čechů drtivá většina. Nemá smyslu pro ně psát Zimní Sport slovensky. A Slováci snad neodebírají náš list, protože v něm je slovenštiny málo. Ale když v něm bude slovenštiny 50%, ba víc, máme jisto, že Slováci se stanou jeho předplatiteli v takové míře jako Češi? A neztratíme pak zase některé české předplatitele, že tam bude mnohem méně češtiny? Kudy na to? Slovenští lyžaři očekávají začátek od nás a my jej čekáme od nich. — Otázku budeme řešit v celku s ostatními.

JIŽ BRZO SI VYŽÁDÁME PÍSEMNĚ SEZNAMY ČLENTVA ode všech klubů. Seznamy speciální, jednoduché, jen s adresami, jen pro náš účel. Srovnáme si seznamy s naší odběratelskou kartotékou a na nové adresy zašle-

me ukázkové první číslo příštího ročníku již časně na podzim.

PROSÍME již nyní všechny klubovní jednatele, aby si lask. připravili k tomu účelu materiál, resp. seznamy adres svých členů, aby nám mohli promptně odpovědět. Prosíme, aby nám bylo vyhověno obratem. Zpracování vyžádá si velmi mnoho času a my s ním musíme být před podzimem hotovi. Příští ročník Zimního Sportu bude mít nový veliký cíl: co nejvíce zvětšit počet abonentů! Vidíte na úrovni letošního ročníku, že máme nejlepší vůli dát vám do ruky dobrý list. Pomozte nám v jeho rozšíření. Je to jeho životní otázkou.

OTÁZKU slovenských odběratelů vyřešíme v tomto plánu tedy tak, že zašleme příští ročník všem členům slovenských klubů Svazu lyžařů (stejně jako všem českým). Doufáme, že nám žádný organizovaný člen Svazu lyžařů neodrekne a nevrátí a že zaplatí předplatné.

PANU E. S. H. Honorářový případ, kterým jsi nás, vážený příteli, překvapil svým listkem z 15. 4., je tak poučný pro naše čtenáře a zejména spolupracovníky, že jsem musil k odpovědi zvolit tuto cestu a ty jako starý novinářský pracovník to jistě uznáš a promineš. — „Asi“ v roce 1929—30 jsi poslal Z. S. článek, který si od tebe redakce nevyžádala a který jsi napsal, abych tak řekl na vlastní risiko. Já jsem tehdy redaktorem nebyl, jak je ti známo a za vkus svých předchůdců neodpovídám. Ale článek se jim asi nelíbil a neotiskli jej. Když jsi jim jej poslal znovu, vrátili ti jej, čímž dali svůj úmysl neotisknout jej zřejmě najevo. (Vracet ti jej ani nemusili, protože měli tehdy v záhlaví listu větu, že „rukopisy redakci zasláné se nevracejí“.) Článek od tebe redakce nechtěla, neotiskla jej, ba jeho kopii dokonce vrátila. Dnes — po pěti letech — chceš, abychom ti za tento nevyžádaný, neotisknutý a vrácený příspěvek vyplatili honorář? Kde jsi nechal logiku?? My sotva můžeme platit za otisknuté věci; děláme to s krajním finančním sebezapřením — protože na finanční spokojenosti spolupracovníků závisí úspěch listu. — Za neotisknuté a zejména nevyžádané a vrácené věci ti nevyplatí honorář žádný list na světě. My tedy také ne. — Kdyby každý užil tvé konstrukce úsudku, mohli bychom list hned zavřít. Stačilo by totiž, aby každý odběratel prostě nám napsal bez vyzvání článek s prostým sdělením, že to posílá místo předplatného. Ale u Grégrů nám bohužel tisknou Zimní Sport za hotové, nikoliv za stoh článků, musíme jim platit stávkami a nikoliv lyžařskými rukopisy. Nemůžeme přece dělat list z vody. Rádi platíme honoráře za otisknuté věci a jistě vyplatíme honorář i za neotisknutou věc, kdybychom si ji objednali a pak změnili svůj úmysl. Víc dělat nemůžeme. — Musíme prosit všechny naše odběratele, aby ukázali, že jim na osudu našeho listu a vůbec naší lyžařiny záleží a předplatné laskavě zaplatili. Víme, že je doba zlá. Kdo nemůže list odbírat, má to říci předem, nebo jej vrátit. Ale je jeho povinností za ponechaný ročník zaslat předplatné. Apelujeme na všechny odběratele a prosíme je, aby nám náš těžký úkol zasláním předplatného ulehčili. Vždyť těch 35 Kč za Zimní Sport není tak mnoho a je to jakési naše lyžařské kredo.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-12.
ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNY 34 474. — PŘEDPLATNÉ NA 10 ČÍSEL KČ 35.—, JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—, MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘÍHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120



JAR. JANKOVSKÝ, DUBNOVÝ SNÍH NA KOTLI

S LANEM A LYŽEMI DO VELEHOR

Mohl bych před vašimi zraky vykouzlití představu nádherných plání, pokrytých prachovým sněhem, světelné efekty, hru barev, jiskřící sních, panorama horských velikánů a do toho rámce zasadit skupinu sjíždějících lyžařů. K doplnění celku hluboké stopy a mraky prašanu. Byla by to představa lyžaře jako pána hor, pronikajícího s jistotou a s jakousi dávkou bezstarostnosti do království zimy. Byla by to představa líbivá, ale — naprosto nesprávná.

Jdeme-li zpět (ne o staletí, jen o několik roků), zjistíme, že skutečné hory přes 3000 m byly přístupny jen v krátké letní sezoně a že právě letní alpismus podnítl snahu proniknouti na tyto vrcholy i v zimě. V zemích skutečných velehor je přesně odlišováno lyžařství a alpistika. Alpismus pak je rozdělen na letní a zimní. Lyžařství jako sport a zimní alpismus, ačkoliv mají mnoho shodného, jsou dva úplně odlišné pojmy.

Lyžařství jako sport možno provozovati v horách přibližně do výše 3000 m; jdeme-li výše, přestává být sportem a je zimní alpistikou. S plnou jistotou pak prohlašuji, že není žádné speciální velehorské lyžařské techniky, poněvadž ve skutečných velehorách stávají se lyže pouhým dopravním prostředkem. Závěr toho je, že dobrý alpista se lehce stává i dobrým lyžařem, ale ne každý dobrý lyžař má všechny předpoklady dobrého alpisty.

Alpismus je u nás popelkou mezi sporty, ač ve skutečnosti je králem všech sportů. O alpismu zimním se ani nezmiňují, poněvadž není u nás příznivých podmínek. Kolébkou alpistiky jsou Švýcarsy, země jedinečných přírodních krás, nakupených na poměrně malém prostranství.

Již dávno byl zavržen názor, že alpistika, provozovaná jako sport, je výhradní doménou několika jednotlivců. Už jsou dávno pryč doby, kdy každá nehoda nebo neštěstí byly uměle zveličovány a o alpistech mluveno s jakýmsi despektem jako o blázních, riskujících své životy. Alpistika, rozumně provozovaná, má velký význam na vytváření povahy jednotlivce, zdokonaluje ji, vytváří silného jedince pevných nervů, spoléhajícího plně na sebe sama a poskytuje mu možnost změřiti nejen svoji tělesnou, ale i duševní sílu a to za okolností, kdy klid a rozvaha vyhrává život. Plně platí pro alpistu pořekadlo: podívati se nebezpečí do tváře, znamená polovici úspěchu.

Probíráme-li řady neštěstí v horách, položíme si otázku: proč se vracíme do hor, proč se vystavujeme nebezpečí, když stále se opakující katastrofy nám jasně dokazují, že nebezpečí v horách je? Vzdor všem těm důkazům nenasyčenosti a hladovosti hor po lidských odvažlivcích, musíme doznati, že vše to neodradí nadšence, který ochutnal vznešenou nádheru hor, kdo s námahou a někdy i nebezpečím dosáhl vrcholku, kde odpočívaje, radoval

se z krásy i ze svého výkonu. Je to hluboký dojem. Člověk se vrací. Není to však pouze nadšení, je to také instinkt, bičující lidskou povahu: vyhledávati neznámo. Tyto dvě silné jednotky napomáhají nám nejen vytrvati, ale i překonati strach z nebezpečí a dosáhnouti cíle.

Povahově je alpista uzavřený a skromný; nerad líčí své dojmů a zážitky. Pohádkové barvy velikánů, měnicích svá světla a stíny každým paprskem vycházejícího slunce, v mlhách se probouzející rána, nezapomenutelné západy slunce, přežité bouře a překonaná nebezpečí, všechny ty nezapomenutelné dojmy uchovává ve svém nitru. Rovněž tak málokdy mluví o vykonaných výstupech. Z toho seznáte, že skutečný lyžař a opravdový alpista mají mnoho společného. Štane se vám někdy ve vlaku nebo v chatě, že slyšíte vyprávěti lyžaře, házejícího na všechny strany telemarky, kristiánky, švihy a přeskoky a věru kdyby jeho lyže měly vlastnost lidského ucha, jistě by se rděly nad drzostí svého pána, který často je jejich otrokem. Právě tak je tomu s alpisty. Skromnost je jedna z dobrých vlastností skutečných sportovců.

Skromnost a uzavřenost není známkou sobectví. Ujišťuji vás, že není mužnějšího a bodřejšího druhu nad alpistu. Poskytne nejen radu, ale i pomoc každému, nedbaje, že vydává svůj vlastní život v nebezpečí. V chatách, kde mnohdy se setkávají národnostní protivy, žasnul by neznalý, vida upřímný stisk ruky a přátelský rozhovor. Byl jsem jednou v malé společnosti na chatě, kde bylo zastoupeno pět národností a kde se mluvilo několika jazyky a přece jsme nepocítovali národnostních rozdílu. Namítnete snad, že zákon hor a hroziící nebezpečí vzájemně sdružuje, já bych však k tomu připojil, že také společný zájem a stejné nadšení napomáhají k navázání a utužení přátelských styků.

Zdar horských tur a horolezeckých obzvláště, nepřihlížíme-li k nepohodám, je závislý hlavně na osobních vlastnostech alpisty samotného. Veškeré pomocné prostředky, usnadňující výstupy, mají jen podřadnou cenu a jejich skutečná hodnota projevuje se teprve fysickou a duševní silou toho, kdo jich používá.

Osobnost má v alpistice dvojí důležitost. U každého jednotlivce musíme posuzovati jednak jeho tělesné a duševní schopnosti a mimo to musíme míti na zřeteli schopnosti čistě alpistické, to je znalost hor, schopnost orientace a znalost techniky.

Hlavní podmínkou uskutečnění proponovaných výstupů je zásada: nepodnikati nikdy výstupů, jejichž uskutečnění by přesahovalo síly jen jediného z účastníků. Jedině opravdový zájem a stupňující se nadšení může poskytnouti dostatek síly k překonání tělesných námah, obtíží podnebí, velkých výšek a nepravidelnosti výživy. Mimo to třeba si vytknouti přesně dosažitelný cíl a postu-

povati pozvolna od lehkých horských výstupů k namahavějším.

I nejzdatnější alpista jistě přizná, že na počátku sezony není v tak dobré kondici jako během posledních výstupů, podnikaných v minulém roce. Potřebu naprosté svěžesti k výstupům nám dokazují neštěstí, přihodivší se obyčejně v neděli. Celý týden, věnovaný povinnostem povolání, noc ztrávená ve vlaku, nebo nástupem do chat, namáhavý nástup atd. vyčerpají tak, že samotný výstup, k jehož zdaru přispívá tělesná i duševní svěžest, bývá podnikán ve stavu, kdy bychom vlastně potřebovali odpočinku. Velký počet neštěstí v horách nám dosvědčuje, že příčinou byla nejčastěji ochablost sil a vůle.

Právě tak jako alpistika, provozovaná opravdu rozumně, může posílit organismus jednotlivce, oslabený nebo náchylný k různým nemocem, ba i uspíšiti jejich vyléčení, může v opačných případech míti zhoubný vliv a způsobiti těžké poruchy těch, kteří si nejsou vědomi svých tělesných vad, zabraňujících jim provozování alpistiky jako sportu. Podniknouti výstup beze všeho uvažování, bez patřičných příprav, znamená pro jednotlivce zhoršení zdravotního stavu a může přivésti v záhubu i ostatní účastníky výpravy.

Neštěstí v horách bývají zaviněna většinou nešťastnou shodou okolností. Ničemně nepsaným zákonem hor je, že každá nedbalost nebo opomenutí základních pravidel se krutě vymstí. Před zahájením každé lyžařské sezony důtklivě upozorňujeme, aby jednotlivci nejezdili samotni na tury; pro velehory platí toto pravidlo dvojnásobně. K otázce výběru účastníků: v horách je kladena velká důležitost na každého jednotlivce. Více než za jiných okolností je třeba býti opatrným ve výběru svých společníků. Od onoho okamžiku, kdy turista se uvolil přivázat se na společné lano se svými druhy, musí si uvědomiti, že svůj život vkládá do jejich rukou a že současně přebírá zodpovědnost za životy svých druhů. Býti vázán na společném laně znamená tolik, jako vzájemně si svěřiti své životy nebo smrt, budoucnost své rodiny, štěstí své ženy a dětí, svoji existenci — zkrátka vše. Kolik je těch, kteří neváhali podniknouti výstup nad jejich síly jedině proto, že jejich přítel je vyzval, nebo že si najali vůdce, který — zlákan ziskem — neměl strachu vydati vlastní život v nebezpečí. Často se stává, že vůdce žádá, aby výstup byl podnikán za spoluúčasti druhého vůdce neb alespoň nosiče a pouští od své žádosti jen z obavy, že alpista by si mohl najati jiného, který by byl ochoten jej doprovázeti sám. Úsluhy takové platí se obyčejně příliš draze. Nezkušenost a neschopnost i jen jediného z účastníků vystavuje nebezpečí všechny účastníky vázané na společném laně. Stačí chybný krok při výstupu, sklouznutí na strmé sněhové pláni nebo ledovci, aby zavinily smrt všech účastníků. Kdyby si každý uvědomil velikost tohoto nebezpečí, jistě by dbal slov zemřelého předsedy Klubu alpistů čsl., gen. dr. Pečírky, že tam, kde končí turista, začíná horolezec a nešel by nepřipraven do hor. Já jen doplňuji jeho

slova: tam, kde přestáváme provozovati lyžařství, stáváme se alpisty.

Tento případ, který zní jako anekdota, dokazuje názorně, jak dobrý alpista je opatrný ve výběru svých druhů.

Alpista dobrého jména hledal společníky na cestu do hor. Byli mu doporučováni dva mladí lidé, osoby naprosto spolehlivé a skuteční nadšenci. Poněvadž není dobře na prvý ráz někomu slepě důvěřovati, nabídl vykonati napřed společný malý výlet do hor za účelem vzájemného poznání a současně kladl podmínku, že při výstupu i sestupu půjde poslední. Cestou do chaty šel skutečně poslední a pozoroval každý pohyb svých vpředu jdoucích druhů. Příštího dne v chatě, jeden z nich vstáváje, klopýtl o svůj nedbale pohozený cepín a natáhl se v celé své kráse a velebnosti. Mimo to marně hledal svoji lucernu, kterou večer před tím zapomenul na lavici před chatou a k dovršení své ztřeštěnosti zvrhnul na sebe celý šálek čokolády. To ovšem stačilo k posouzení jeho zbrklosti. Náš alpista mu řekl klidným hlasem: „Milý příteli, vy jste hrozný nešika. K vám se nepřipojím.“

Několik roků později se naši účastníci znovu setkali a připomenuli si onu příhodu. Týž alpista hájil opětně zásadu, že je třeba býti nejvýš opatrným při výběru společníků. Svoji pozorovací schopnost prozradil těmito slovy: „Již cestou do chaty pozorujte bedlivě chůzi jednotlivce, všimněte si dobře jak pokládá nohy do vysekaných stupňů ve sněhu neb ledovci, všimněte si jistoty jeho postoje, jak se hledí vyvarovati možným pádům, jak zajišťuje atd. Pak lehce poznáte, s jakým druhem alpisty máte co dělati. Zbytečno je ztráceti drahocenný čas vykládáním základních pravidel neznámým lidem.“

Kdyby všichni alpisté byli tak obezřelí ve výběru svých společníků, jistě bychom neměli tolik katastrof. Není mojí snahou odraditi vás od návštěvy hor, je to jakési připomenutí všem, kdo nepřipraveni odjíždějí do hor. Ti, kteří měli příležitost podívat se do velehor, zajisté milerádi přispějí vám radou. Neznalostí techniky ať již letní nebo zimní alpistiky můžete se státi nepříjemnou přítelům a zkažit radost ze zájezdu nejen sobě, ale i svému druhu.

K výbroji a výstroji alpisty: nelíší se příliš letní od zimní. A můžeme říci, že obyčejná lyžařská výbroj je pouze doplněna. Především důkladné boty, ba možno říci důkladnější, než jsme zvyklí nositi. Okované boty mají určité přednosti, ale nevýhodu, že velice brzy v nich cítíme nepříjemnou zimu. Daleko lépe se osvědčují náledníky, které připínáme ve vysokých polohách, kde nemůžeme dále pokračovati po lyžích.

Otázka lyží: snaha míti co největší jistotu ve sjezdu a pokud možno i největší možnost pohybu zašla tak daleko, že byly doporučovány lyže neúměrně krátké a příliš široké. Délka 120 cm sice zaručovala velikou možnost pohybu, ale šíře 10, ba mnohdy až 12 cm, byla na závalu. Nastal tudíž návrat k osvědčeným tvarům a rozměrům lyží, jsou používány lyže o něco kratší nežli normální o šíři pod vázáním 8 až 8¹/₂ cm. Lyže musí býti dostateč-

ně tvrdé, ale ne na úkor jejich pružnosti. Mimo starých řemenových vázání se osvědčuje nejlépe spodní Huitfeld.

Nezbytnou součástí výzbroje jsou tulení pasy, bez nichž překonávání velkých výstupů je nemyslitelné. I nejlepší vosky nám tak neposlouží při 4—6 hod. výstupech. Lepší druh pasů je oهن k nalepení. Dá to trochu práce, poněvadž nalepení musí být důkladné, aby nám cestou nespadyly. Pasy jsou nalepovány na speciální sjezdové vosky, které po výstupu se velice lehce rukou rozetrou a máme lyže připraveny ke sjezdu.

K otázce umělých hran: jsou prostě nezbytností. Jsem zastáncem názoru, že lyžař jezdí na plných plochách lyží a že i švihy provádí na plochách a ne na hranách. Nechci však otázku lyžařské techniky slučovati s otázkou umělých hran. Ve velehorách, při sjezdech o výškových rozdílech kolem 2000 m, není žádnou zvláštností, setkáme-li se během sjezdu se sněhem různých kvalit. Stalo se mi, že na začátku sjezdu s výše 2800 m jsem měl ideální prachový sníh, po 500 m sestupu jsme přišli na měkký, skoro firnový sníh, načež pro nás byl nepřijemným překvapením ztvrdlý sníh s malým popraškem a v 600 m se naše lyže dusily v tupém sněhu. Tato různorodost sněhu donucuje lyžaře, aby hledal obranná opatření.

Otázka dobrých umělých hran není dosud vyřešena. Máme umělé hrany z masy, z oceli a mosazi; každý druh má určité přednosti, ale i vady. Hlavní zásadou je, že umělou hranou nesmí lyže ztratit svoji pružnost.

Další součástí výzbroje je cepín a lano. Cepín nesmí být příliš dlouhý; osvědčené druhy jsou cepíny švýcarské a pak výrobky rakouské továrny ve Fulpmes.

Lana, jichž používáme na ledovcích, jsou 30 až 40 metrů dlouhá. Pro letní alpistiku doporučujeme lana kroucená, pro ledovce se užívá také lana pletených. Lana z hedvábí, tolik se osvědčující ve skalách pro svoji jedinečnou pružnost a pevnost, naprosto zklamala při používání na ledovcích. Při největší opatrnosti se dostávají do styku se sněhem a namočením ztrácejí nejen svoji pružnost, ale i pevnost.

Oblek zimního alpisty musí být důkladný a praktický. V horách se nedbá módy. Pumpky posledního střihu, bílé punčochy a různé druhy kamašů nemohou vytlačit dobré, dlouhé kalhoty, sice uniformního střihu a nepříliš estetického vzhledu, za to však důkladné a zabraňující proniknutí sněhu. Tam nahore si přestáváme hrát na lyžaře.

Opatření dobrými černými brýlemi, nějakým krémem, nezbytnými náhradními součástkami (náhradní špičku lyže!) nutnou zásobou jídla, sušeného ovoce a nějakého teplého nápoje, můžeme se vydati na cestu. Dobrý kompas a mapa jsou zárukou a vůdcem v případech špatného počasí.

Ještě trochu o lyžařské technice: svého času, když jsem měl příležitost přesvědčiti se o přednostech arlbergské školy, považoval jsem tento styl jízdy za naprosto bezpečný a také vyhovující alpským poměrům. Na naše poměry nezvykle velký

přivrat, nízké těžiště a hluboký předklon zaručují plnou stabilitu lyžaře a jistotu na prudkých svazích. Máme-li však touto technikou sjížděti velké svahy, dostaví se i při nejlepší jakosti sněhu vbrzku únava a vyčerpání. Jízda přivratnými oblouky je namahavá a vysilující a mimo to vyžaduje i stálého duševního soustředění. Tento způsob jízdy si dovolíme jedině v místech, kde nám hrozí nebezpečí ledovcových trhlin, ba dokonce někdy použijeme i tolik námi zavrhaného oboustranného přivratu. Možno, že jste byli překvapeni špatným stylem jízdy při pozorování některých lyžařských filmů, ale v místech, kde nám hrozí každé chvíle nebezpečí, nemůžeme použiti krásných, elegantních švihů a velkých rychlostí. Musíme míti na zřeteli především bezpečnost. Mimo to jízda na laně vyžaduje souhru. Výstřelek znamená nebezpečí.

Na otevřených, nezalesněných prudkých svazích je však třeba skutečné techniky, aby bez vyčerpání bylo možno absolvovati dlouhé sjezdy.

Výstupy, ač namahavé, přece nejsou tak vyčerpávající jako sjezdy. Při výstupech je to pouze tělesná námaha, kdežto při sjezdech, kde lyžař je ve stálém střehu, kdy nejen zrakem, ale i rozumově musí odhadovati každou změnu terénu, kdy na každý duševní impuls musí okamžitě reagovali jeho organismus — to vše je krajně vyčerpávající — a proto se setkáváme u lyžařů, po absolvování dlouhých sjezdů, nejen s tělesnou, ale i s duševní vyčerpání.

Nezvykle, řekl bych až nepříjemně nezvykle, na nás působí prudký sklon svahů. Každý, kdo poprvé přijede do Alp, musí překonat pocit nejistoty. I ta nejlepší, nevyzkoušená lyžařská technika na začátku zklame. Na prudkých, otevřených svazích můžeme použiti jedině švihů a to jedině švihů prováděných při velké rychlosti. Předpoklad: přímý nájezd na svah, úměrný předklon k danému svahu, lyže stejnoměrně na plných plochách a stopa trochu širší. Rozhodující okamžik pro změnu směru jízdy: důraznější předklon, jakési položení horní části těla na vzduch, vynesení váhy těla mimo lyže a již z této polohy se tělo od boků vzpřimuje, vývrtkový pohyb se přenáší až do ramen, při čemž nohy jako by na okamžik zmrtvěly. Je to skutečně pouhý okamžik a již cítíme opětně v nohách plnou jistotu postoje. Obě lyže jak při nájezdu, tak i při provádění švihů jsou vedeny ploše. Švihy prováděné při velkých rychlostech zaručují naprostou jistotu, neunavují, dávají možnost kdykoliv změnití směr neb zmírnití rychlost jízdy.

Technika sjezdová umožňuje dokončovati dlouhé sjezdy s racionelním využitím sil. Není žádným uměním dostat se nahoru, ale není naprosto žádnou rozkoší sjížděti s pády. Každý pád znamená přerušeni tempa, vyšinití z normálních kolejí. Obdobný pocit jako u závodníka, který na několik minut byl nucen přerušiti svůj běh.

Velehorské lyžařství je těžký sport, ba někdy i nebezpečný. Ale je krásný, je krásný. Připravujte se pečlivě. Podívejte se do hor v létě, abyste se s nimi seznámili a pak se do toho dejte. Je to pro vás nový lyžařský svět!



Sníh

a sníh je veliký rozdíl. Zde máte dva krásné druhy: nahoře vzorný prach, ne příliš hluboký, ne příliš sypký, ne příliš zmrzlý a dole firn v pravém jarním stadiu, což je jeden z nej-
skvělejších sněhů, na jakých kdy jezdíme
(Snímky O. Schütz)



DR. BOHUSLAV BRAUNER

Právě když závody FIS ve Vys. Tatrách byly v plném proudu, zemřel v Praze jeden z prvních českých lyžařů a známý průkopník našeho sportu, universitní profesor Dr. Bohuslav Brauner.

Stál u kolébky českého lyžařství a přečkal všechny své přátele z tehdejších časů. Dr. Mandl, Dr. Prachenský, Matuš, Milde, Vanderlind, Hron, Dr. Fiedler, Krajíček, Buchar, Rössler-Ořovský, ti všichni jej předešli ve smrti. Lyžařskému sportu byl celem oddán. Ještě ve svých 76 letech vyjížděl na lyžích do okolí Špičáku, který byl jeho oblíbeným místem. Byl jedním ze zakladatelů šumavského lyžařství a získal si o jeho rozšíření tam nemalých zásluh. Jako lyžař zůstal Šumavě po celý život věrný. Již r. 1900 byl osou malé lyžařské společnosti, jejíž základnou byla stará „Prokopárna“ na Špičáku. Český Ski klub Praha, jehož byl zesnulý jedním z nejstarších členů, měl tehdy dvě „zájmové skupiny“: krkonošskou, kterou reprezentoval Rössler-Ořovský a šumavskou, vedenou prof. Dr. Braunerem. Zesnulý jezdil sice

také na Krkonoše, ale utrpěl jednou menší úraz při sjezdu s Malého Šišáku ke Špindlerově boudě, přestal Krkonoše navštěvovati a pevně se přimklul k Šumavě. Do Krkonoš se vrátil až po desítkách let ve společnosti svého malého vnuka.

Prof. Dr. B. Brauner byl veselým a vyhledávaným lyžařským společníkem. Při svých turách si s oblibou zaveršoval ve staničních knihách. Zejména v knihách ze Špičáku lze nalézt mnohou jeho předválečnou básničku; jsou výstižnou ilustrací tehdejších poměrů lyžařských, společenských i národních. Podpisoval se zpravidla „Dr. Brown, „basník“ šumavský.“

V prof. Dr. Braunerovi odešel nejen jeden ze svědků našich lyžařských počátků, výrazná lyžařská postava své doby a pionýr našeho sportu, ale i učenek světového formátu, jehož vědecké dílo šířilo daleko za hranicemi slávy českého jména.

V historii československého lyžařství náleží prof. Dru B. Braunerovi významné a čestné místo.

ZDENĚK MOHR

SJEZD A LANOVKA

Článek prof. Dr. H. Šikla v č. 7. měl u nás neobyčejnou odezvu. Dnešní projev Dr. Z. Mohra má sice zcela stejný tenor, ale odlišnost zpracování a argumentace dovoluje nám jej v plném znění přinést. Věc je opravdu vážná a ti, v jejichž rukou spočívá, neměli by tyto řádky jen čísti, ale proměnit v čin. Co kdybychom jednou — naschvál — udělali něco pořádného a věs!

Kdo pozoruje na našich horách lyžaře a jejich techniku sjíždění menších a větších svahů, neubrání se dojmu, že značné procento z nich jezdí velice slušně a že průměr t. zv. turistické jízdy (hlavně sjíždění, které nyní, bohudík, ovládlo mysl našich lyžařů a lyžařek) jest celkem dobrý. Je to proto, že naši lidé jsou nadprůměrně nadáni chápat se všeho nového a dělají ze všeho modu, při tom v průměru vysoko sportovně vyspělí jsou v každém odvětví sportu mimořádní fanoušci, kteří se zájmem uchopí se každé možnosti, která se objeví jako něco nového. Kdyby se prakticky využilo této vlastnosti, našim lidem vrozené, jistě by to vedlo k cíli a hlavně k závodním úspěchům.

Kdo přijede do Rakouska nebo do Švýcarska, pozná ihned, proč alpské země mají tak dobré sjezdaře. Předně proto, že mají neomezené množství dlouhých svahů, více méně příkrých, s tisíci-metrovými výškovými rozdíly a s několikakilometrovými distancemi a že sjezd, který má u nich již mnohaletou tradici, přestal již býti modou a stal se požitkem. Slalom ovšem, jako speciální odvětví lyžařiny, u masy lyžařů pokulhává za sjezdem. Je to ostatně samozřejmé. Dalším a jistě jedním z největších faktorů praxe a úspěchů sjezdařů alpských zemí jsou — lanovky. Dostati

se pohodlně nahoru a s odpočatými nohama sjíždět, jistě prospívá zdokonalení sjezdové techniky. Většina lyžařů, kteří by chtěli mít požitek v Krkonoších ze sjezdařiny, jej vlastně ani nepoznají, poněvadž z různých důvodů většinou jezdí příliš krátké svahy, takže nikdy nepřijdou ani do stadia, kdy vlivem dlouhého nepřerušovaného sjezdu a vlivem námahy při provádění švihů začínají „dřevěnět“ nohy a kdy sjezdař jen opětovným přemáháním této nepříjemné bolesti a cvičením se v umění odpočnouti si při sjezdu docílí toho, že tato bolest se ani při delších sjezdech nedostavuje. Kdo a kolikrát za den by sjel a opět vystoupil na př. trať Studničná Hora—Modrý Důl, nebo Kotel—Mísečky a pod. tak, aby ji sjel hodně přísně, pokud možno bez úmyslných přerušení? A to, prosím, se jedná o výškové rozdíly ne větší 600 m a vzdálenosti ne delší 3500 m. Rád bych věděl, kolik lyžařů, jichž mysl teď cele zaujímá jen sjezd, na těchto tratích trenuje, vyjma případy, kdy se má jet sjezdový závod. To raději se jezdí s kratších svahů, ačkoliv se na takových krátkých sjezdech lze celkem málo naučiti.

Lenost lidskou, případně odpor lidí přemáhat větší a delší stoupání lze paralyzovati zařízením, které se zove — lanovka. Lanovka vytáhne lyžaře



Sníh

a sníh je veliký rozdíl. Zde máte dva málo sympatické druhy: nahoře za vlhka napadaný a navátý, pak zmrzlý, čili pro lyžaře hotové peklo; dole nový, hluboký, těžký (Snímky O. Schütz)



několikrát denně, pokud mu to ovšem jeho finanční prostředky dovolují, do tisícimetrové výšky odpočatého, takže se pak může více věnovat kontrole sjezdové techniky a rozkoše sjezdu. Mnozí, kteří ještě nepoznali dobrodiní lanovky a jejího pohodlí při treningu sjezdů, jistě budou nad tím křičet rameny a stavět mne i s mými názory do řady lyžařských astrachánů a udýchaných staříků, ale ti, kteří dobrodiní lanovky již okusili, budou soudit jinak. Připomenou si, že ihned, jakmile přišli do lyžařského střediska, kde jezdí lanovka, propadli zvláštní touze po sjezdu, která je ostatně vlastní každému lyžaři a která tato touha byla stoprocentně realizována a ukojena tímto „rafinovaným“ dopravním prostředkem. Mezi těmito jsou i někteří z našich vynikajících sjezdařů, kteří svá zdokonalení čerpali právě z veliké možnosti treningu, usnadněného lanovkou.

Dobrodiní lanovky nese sebou další důležité důsledky, neboť tam, kde lanovka funguje, je též nutno, aby bylo postaráno o dostatečné množství sjezdových tratí, které mnohdy nutno vytvořit, respektive upravit uměle. Lesy prosekat, pařezy vytrhat, skály srovnat a pod.

Lanovka má ještě další přednost, která je jednou z největších. Stane-li se vám totiž, že přes noc a den vám napadne v Alpách, na místě, kde právě dlíte, metr i více nového sněhu (což se v Alpách dosti často přihází), takže ježdění jest pro hluboký sníh a neprošlápnutou stopu téměř vyloučeno, je nejlépe se přestěhovat do některého lyžařského střediska, kde je lanovka a kde jsou od ní vedeny do údolí sjezdové tratě. Neboť tam, i když sněží, jezdí tolik lidí, že trať je vždy proježděna tak, že lze vždy dobře sjíždět. Během času, zvláště nesněží-li delší dobu, vyjezdí se trať tak „dokonale“, že vzniknou úplné tobogany. Ale tu opět může dobrý sjezdař využít své iniciativy a přejíždět střelou střídavě přes vyvýšeniny i díry toboganu střídavě vjížděje do vyjeté dráhy, což skýtá bezpečné radovánky, skvělý trening a neomezené možnosti pokud se týče cvičení rozhledu a bleskových rozhodnutí.

Abychom u nás měli nejen dobrý sjezdařský průměr, ale hlavně dobré sjezdové závodníky, je nutno, aby byl umožněn trening sjezdu. A to se děje nejen častými sjezdovými, resp. slalomovými kursy, ale i — lanovkami. V našich horách máme dosud jen dvě lanovky. Prvá z nich vede z Janských Lázní na Černou Horu v Krkonoších a druhá z Hor. Hanichova u Liberce na Ještěd. Bohužel ani jedna ani druhá nemůže vyhovět těm, kdož by v jejím bezprostředním okolí chtěli trenovat sjezd, neboť, zdá se, že tyto lanovky byly vystavěny jen a jen proto, aby vyvezly nahoru turisty a lyžaře, případně, aby je zase svezly dolů. Představte si, s jakou radostí byste v neděli večer sjížděli z Černé Hory do Janských Lázní, nebo do Maršova, kdyby tu byla taková skutečná sjezdová trať, která by byla vhodně a vtipně vedena střídavě lesem, pasekami a volnými pláněmi! Představte si, že by s Černé Hory vedla aspoň jedna jediná skutečná sjezdová trať dolů do údolí, takže byste příště již

nemuseli sjíždět s nechtutí a odporem po úzké a vždy umlácené T—cestě, která požitku ze sjezdu absolutně poskytnouti nemůže. Jak by jedna jediná sjezdová trať s Černé Hory prospěla celým východním Krkonošům a jejím návštěvníkům! A uvážíte-li, prosím, že s Černé Hory by bylo možno vésti více takových sjezdových tratí a uvážíte-li dále, že lidské povaze jest vrozena touha rychle sjíždět a že právě tato touha byla v poslední době ještě posílena modou sjezdaření, jistě mi dáte za pravdu, co by pro provoz takové lanovky, jako jest naše krkonošská, znamenalo, kdyby v jejím okolí byly skutečné sjezdové tratě. *Pak by naši lidé nemuseli jezdit do Alp.* A pak by také lépe využili neděle za špatného počasí a sněhu, neboť tyto dvě veliké nepříjemnosti jsou paralysovány právě čilým ruchem na těchto tratích. A tento ruch jest umožněn provozem lanovky, který se ovšem samozřejmě též projevuje velkým finančním efektem. Že by ovšem naše lanovky musely pak jezdit za přijatelnější ceny než dosud, je samozřejmé, neboť jinak by se na nich čilý provoz těžko udržel.

Nevím, zda Janské Lázně, resp. Liberec tak málo rozumí obchodu, či zda zřízení sjezdových drah brání jiné okolnosti, ale jisto jest, že odpovědní činitelé měli by se o to zajímat a postarati se, aby takové sjezdové tratě se zřídily aspoň v blízkosti těchto dvou lanovek, když to není dosud dobře možné jinde. Bylo by dobře, kdyby Janské Lázně a Liberec si uvědomily, že tam, kde od lanovek do údolí vedou sjezdové tratě, byť umělé, že tam nejen lanovkám, ale i celému blízkému okolí kvete zlatá pšenice a že taková lanovka má v zimě tak výnosné obchody, že v létě ani nemusí býti v tak intenzivním provozu jako v zimě, jako je tomu na př. na mnoha místech v Alpách.

Nemáme sice takových možností treningu sjezdu a slalomu jako šťastnější obyvatelé alpských zemí, poněvadž naše hory jsou proti masivu Alp rozlohou i výškou malé, *ale možnosti v našich horách přece jen máme.* Jen jich využít! Ve Vysokých a Nízkých Tatrách, Liptovských Holích, Malé Fatře a dokonce i v Krkonoších! Představte si jen, jakým skvělým zařízením by byla na př. lanovka vedoucí na vrchol Ďumbieru a jak by se zde daly trenovat sjezdy!

Nechci pěti lanovkám příliš velkou chválu, abych nebyl podezříván, ale možnost treningu na sjezdových tratích a hlavně stoprocentní využití času i za krajně nepříznivých sněhových poměrů mne k tomu donutily.

Jest samozřejmé, že sjezdařit lze bez používání lanovek. Je to jaksi mužnější. Ale je též jisto, nehledíme-li již ani k hospodaření silami, že pomocí lanovky ušetříme více času, čili že v kratší době můžeme se věnovati neúměrně více treningu, což je vlastně v moderní době nejdůležitějším. Čas jsou peníze. Čas v moderní době hraje největší roli a většina lyžařů má právě času velmi málo. Mnozí, nemajíce zimních dovolených, mohou jezdit jen v neděli. A přece by rádi sjížděli majíce k tomu vlohly a chuť. Uvažte jen, prosím, jak mnoho lze



L. Stehlik, Z treningu běhu jihoslovanského národního mužstva na Bledu v lednu 1935

jezdit za časově krátkou neděli. A teď ještě, je-li mlha nebo je-li špatný sníh, pak bývá mnohdy neděle, jediný den v týdnu, který byste rádi využili k treningu, zkažena. Tyto nepříjemnosti může lanovka odstranit.

Apeluji na všechny odpovědné činitele, aby laskavě uvážili tyto okolnosti a nedostatky. Neboť

dokud nebudeme mít možnost jezdit na sjezdových drahách zpřístupněných lanovkami, dokud dále nebude pořádáno větší množství sjezdových a slalomových kursů, dotud nebudeme mít dostatečné množství sjezdových a slalomových jezdců, ze kterých by mohli vyrůst dobří závodníci a těch přece potřebujeme jako soli.

XAVER HNÁTEK

DOROST PŘEDEVŠÍM

Článkem MUDra X. H. navazujeme na kapitolu „Dorost“ v č. 3. letošního ročníku, kde jsme uveřejnili zajímavé příspěvky k dorostenecké otázce jak s theoretického, tak z praktického, ba i závodního hlediska. (L. Svoboda, Výchova lyžařské mládeže a dorostu; L. Zemanová, Dopis místo článku; prof. J. Koudelka, Návrh závodního řádu pro mládež). Po kolikáté už burcujeme svědomí našich odpovědných činitelů a míst: připravovat se musíme v létě, v zimě není kdy na přípravy, zima je čas díla a výkonu! O otázce dorostenecké to platí dvojnásob. Schází-li nám jinde mnoho, schází nám v dorostenecké sféře doslova vše! Kde je obětavý člověk, který konečně to vezme do pevné ruky a zorganizuje rozumně, prakticky a ukázněně náš dorost? Jinými slovy: utvoří dorost? A zorganizuje jeho výchovu? To je muž, kterého dnes nejvíc potřebujeme. Nesmíme žít jen dnešku, musíme myslet na budoucnost a zejména ve věci dorostu musíme mít pocit člověka, sázejícího duby.

Lyžařský sport přestal již dávno být tím, čím byl dříve. Není to dávno, kdy byl jen zábavou, zájezdy do hor byly výlety za osvěžením, za sluncem a měly jen jeden cíl: odpočinek nervům a načerpání nových sil. Není pochyby o tom, že i v dnešní době tyto důvody, pro které se dřív jezdilo, stále ještě platí u velké části našich lyžařů — hlavně u tak zv. starší generace. Ale při tom je třeba si připomenout ještě jinou, novou složku, s kterou se stále častěji víc setkáváme.

Lyžařský sport dobyt si — řekl bych svým sportovním obsahem — velmi důležitého místa mezi sportovními disciplinami. Národní mužstva celého světa měří svou zdatnost v jízdě na lyžích a také naše národní mužstvo snaží se obsadit v silné mezinárodní konkurenci čestné místo a získati naší státní vlajce ono krásné olympijské vyznamenání!

S tohoto hlediska musíme teď pohlížeti na lyžařský sport. Ne už jen jako na sport pro zájmy jednotlivců, ale jako na sport celku, Svazu a státu.

Bude-li mít Svaz lyžařů dobré závodníky, bude mít náš stát své dobré lyžařské jméno.

Při naší vrozené lyžařské talentovanosti není vyloučena naděje, že se dostaneme mezi první, nejlepší lyžaře vůbec. Podmínky k tomu zde jsou: ideální lyžařské terény, nadšení i láska ke sportu, každým rokem vzrůstající řady lyžařského národa. Je však třeba je pevně organisovat a dobře vychovávat.

Letošní FIS-závody mohly nás naučiti mnohému, ale především musely nás upozornit, že závodník nemůže závodit věčně, že závodnická kariéra, má-li snést srovnání s mezinárodní konkurencí, je časově velmi omezena a že zkušeností osvědčených závodníků lze ke konci využít jen jako zkušeností vychovatelů pro jejich dobré následovníky.

Nových závodníků je nám zapotřebí, nových závodníků, kteří vyjdou ze školy těch zdatných, osvědčených nynějších. Není to nevděk k našim mezinárodním borcům, není to snižování jejich významu; je však nutno, aby tito zkušení závodníci utvořili kolem sebe sbor mladých, kterým by své zkušenosti předávali!

Dorostu závodnického je nám zapotřebí! Otázka dorostenecká je otázka, na kterou bude třeba najít co nejrychleji odpovědi. Není dorostu a tam, kde je, nevěnuje se mu taková péče, jaké vyžaduje.

Pražská župa cítí tento nedostatek již dlouhou dobu. Proto se rozhodla v roce před závody FIS tuto otázku řešit společně se svými kluby. Rozeslala na všech svých 107 klubů dotazník, který se týkal péče o dorost, ale *výsledek této akce byl víc než žalostný!* Odpovědělo pouze 6 klubů: Odbor klubu čs. turistů Beroun, Klub Oldskautů Varjag Praha, Lyžařský klub odbočky Svazu čs. důstojníků, Klub lyžařů vinohradských, Vočko, lyžařský

klub Praha a Vysokoškolský Sport. Ostatní kluby — a mezi nimi jsou i velmi významné — neprojeví zájmu o společné řešení této důležité otázky. Z odpovědí však, které došly, lze vybrati několik cenných rad, jak postupovati dále.

Zájem o lyžařský sport mezi dorostem dá se vzbuzovati různými cestami:

I. theoreticky: tiskem: články v novinách — hlavně pro rodiče, články ve studentských časopisech; lyžařskými filmy i ve školních představeních, přednáškami závodníků na středních školách. Zainteresovat ředitelství škol, učitele, rodiče přednáškami a hlavně vydatnou osobní agitací. Vydat letáky o jízdě na lyžích, o jejím významu mezinárodním, o našich výsledcích, o závodnících, o výhodách, které přináší organisace v klubech.

II. prakticky: umožnit pro dorost levné nebo i bezplatné členství, vymoci slevy na drahách (připojením zvláštního vagonu ke sportovnímu vlaku výhradně pro dorost), uskutečňovat levné, třeba společné zájezdy do hor, za vedení dobrých a dorostu rozumějících vůdců, do vhodného výcvikového střediska.

Vytvořit pro dorost v klubech prostředí, které mu odpovídá, podčhytí romantiku mládí, oddělit schůze starých členů od schůzek dorostu, připravit pro dorost přednášky závodníků atd. Starat se o dorost i v době letní a hlavně pamatovat na něho v klubovém rozpočtu.

Námětů ankety přišlo dost při početně malém zájmu klubů. Předkládám je tak, jak došly a přál bych si, aby jarní a letní doba v klubech přinesla nové a další, aby mohl Svaz, župy i kluby s novou sezonou začít uskutečňovat velký program, který ovšem nutno připravit již nyní. Teď je vhodná doba — na podzim je už pozdě! Přemýšlejte a napište.

JIRÍ VOTAVA

VÝŽIVA PŘI HOROLEZECTVÍ

Na mezinárodním kongresu sportovních lékařů, konaném v září 1934 v Chamonix, přednášel na toto téma francouzský lékař Dr. George Labey. Ve své přednášce uvedl několik názorů a návrhů, hlavně pokud se výběru potravin a nápojů týče, které nejsou úplně shodné s našim způsobem výživy, ale ukazují spíše na francouzskou kuchyni.

Horolezec spotřebuje ohromné množství energie, které daleko převyšuje ono množství, jaké spotřebuje i těžce pracující člověk za normálních podmínek. Zatím co pracující člověk spotřebuje denně asi 2400 kalorií, stoupá spotřeba horolezce na 4000 až 6000 kalorií. Důvody toho jsou několikeré.

1. Velká práce svalová, vynaložená na výstup, k níž přistupuje práce svalová, vynaložená na zdolávání přírodních překážek při lezení, zajišťování, úpravě terénu (prošlapování stopy, vysekávání stupů, zatlukání skob atd.). Nutno uvážit, že alpista nese do výše nejen svoji váhu, nýbrž i mnoho kilogramů svého šatstva, výstroje a výstroje, eventuelně potravin.

2. Velká ztráta tepla v chladném horském vzduchu, několikrát se násobící při větru, mlze, vánici atd.

3. Změna způsobu života proti normálním poměrům. Každý organismus spotřebuje daleko větší množství energie, dostane-li se do jiných životních podmínek, než na které je zvyklý.

Tento velký výdej energie musí býti nahrazen potravou, od níž žádáme dvě věci: *maximum energetické hodnoty a minimum váhy.*

Výběr potravin.

Z hlediska teoretického dělíme potraviny na uhlohydráty, tuky a bílkoviny.



L. Stehlík, Z treningu běhu jihoslovanského národního mužstva, na Bledu v lednu 1935

Uhlohydráty jsou hlavním zdrojem energie pro svaly, snadno se stráví a tělo je může hned upotřebiti pro svalovou práci, aniž by je muselo příliš měnit. Mají býti na prvním místě zastoupeny v potravě alpejistově.

Tuky mají vysokou hodnotu kalorickou, jsou hlavním zdrojem tepla tělesného, ale jsou hůře stravitelné.

Bílkoviny jsou látky náhradné, kterými se nahrazují spotřebované části těla. V potravinách máme jednak bílkoviny živočišné, jednak rostlinné.

Vitamíny jsou sice nezbytně nutné, ale lze se obejíti bez nich po kratší dobu. Nedoporučuje se žít po více dnů jen z konzerv.

Potraviny, které s sebou берeme do hor, musí prakticky vyhovovat těmto podmínkám:

1. Míti co nejmenší váhu, tedy obsahovati co nejméně vody. Těmto podmínkám nevyhovuje chléb (ale přes to jej берeme s sebou, protože je nutný), čerstvé maso, ovoce, brambory.

2. Míti velkou energetickou hodnotu: tuky (máslo, sádlo), sýr, sušené ovoce, ryby v oleji.

3. Povzbuzovati chuť, když při únavě ochabne: masové výtažky, kompoty, eukrovi.

4. Potraviny musí býti takové, aby přidáním vody se z nich mohla udělati nějaká objemnější massa, která vyplní žaludek a dává subjektivní pocit sytosti: zeleninové moučky (hrachová), ovesné vločky.

Poměr jednotlivých složek potravy mění se ovšem podle okolností: při výstupech v zimě nebo za zimních podmínek spotřebuje se samozřejmě více tuku, při těžké práci v teplejším prostředí více uhlohydrátů. Tělo samo touží po potravě,

jakou potřebuje a chuť je toho dobrým ukazatelem. Je jistě každému známa nechuť k jídlům mastným, když je teplo a naopak chuť na máslo a slaninu, když je zima.

Dr. Labey jmenuje řadu potravin, vhodných pro horské tury, z nichž některé pro zajímavost uvádím:

Masa: vepřové, hovězí, zajíc, nakládaný jazyk, vesměs v konzervách.

Ryby: sušené neb v oleji.

Chléb: 400—500 g denně.

Večce: rozmíchaná v láhvi, k jídlu za studena.

Mléko: nepít při výstupu, ale hojně při sestupu.

Sýr: je vlastně obměnou mléka, je snadno stravitelný a má velkou energetickou hodnotu.

Rýžová kaše s ovocem.

Ovoce a šťávy ovocné se mají podle názoru autorova vždy bráti s sebou.

Podle našich názorů pozměnili bychom jistě poněkud tento seznam a doplnili jistě alespoň: slaninou, šunkou, salámem neb uzeným masem, čokoládou atd.

Rozdělení jídel za dne.

Hlavní jídla jíme mimo vlastní horskou turu, buď před ní, nebo po ní. Práce svalová a trávicí se navzájem vylučují. Nejlépe je uspořádat hlavní jídlo večer: zažívání děje se pak v noci.

K snídani doporučuje Labey přeslazenou kávu a chléb s máslem a zavařeninou, případně syrová vejce. Není dobře najísti se příliš před začátkem tury. I když je oběd pozdě, není doba do něj tak dlouhá, aby nastalo zmenšení výkonnosti tělesné

následkem hladu. Ostatně hladověním nesnižuje se výkonnost tak rychle, jak se myslí.

Naproti tomu k větším škodám může dojít, když se někdo přejí před turou. Tím se tělu ukládá značná práce trávicí, která je překážkou sportovní výkonnosti. Vyrazí-li se na turu časně, je dobře pojíst za 2—3 hodiny; požije se chléb, čokoláda, sýr atd. Druhé jídlo, hojnější, je nejlépe na vrcholku, nebo není-li to možno, brzy po začátku sestupu. Ale žádné obsažnější jídlo se nemá jíst, když nás čeká nějaká těžká překážka. Jinak je dobré mít v kapsách něco malého k snědku: čokoládu, sušené ovoce atd. Často na těžkém a nebezpečném místě několik soust dovede znamenitě pozvednouti náladu.

Hlavní jídlo je samozřejmě večer. V chatách vysoko položených doporučuje dr. Labey za hlavní jídlo polévku z moučky zeleninové, na př. hrachové, do níž se dá tuk, vejce, chléb, maso a dále do ní doporučují francouzští autoři jednu neb dvě tabletky bouillonu s bromem, k zajištění klidného spánku a zamezení křečí v nohách.

Nápoje.

Množství vody, které alpista během dne vyloučí, je značné a dosahuje někdy 5 až 6 litrů. Nahrazuje se z největší části nápoji, jen z malé části vodou, obsaženou v potravinách. Při výstupu se nemá pít, jen pokud je nutno zapít pokrmy. Málokdo vynáší s sebou na vrcholek větší množství nápoje, proto se pije hlavně při sestupu a večer v chatě.

Podle Labey-e vypije se k snídani $\frac{1}{4}$ litru tekutiny a asi $1\frac{1}{2}$ litru během tury: zbytek se vypije večer asi takto: při příchodu do chaty $\frac{1}{2}$ litru čaje, limonády, piva neb mléka; $\frac{1}{2}$ litru tekutiny obsahuje polévka a ovoce; $\frac{1}{4}$ litru vína; $\frac{3}{4}$ litru nápoje k jídlu; $\frac{1}{4}$ litru nápoje po jídlu.

Během tury samé je vhodné pít kávu nebo čaj. Dobrý je přeslazený nálev z čaje, za studena připravený, který můžeme si připravit koncentrovaný podle tohoto návodu: večer dá se do litrové polní láhve 24 kostek cukru, 12 lžiček čaje a $\frac{1}{4}$ litru vody. Druhého dne doplní se pak obsah u nejvýše položeného pramene na jeden litr. Voda ze sněhu a ledu nepůsobí vůbec žádných poruch zažívacích, jak se myslí. Její fádni chuť se upraví ovocnou šťávou nebo alkoholickým nápojem.

Na alkoholické nápoje má Dr. Labey názor poněkud odlišný od našeho, odpovídající více západním zvyklostem. Doporučuje víno, ovšem jen večer; při větší únavě označuje šampaňské jako ideální nápoj, neboť spojuje v sobě účinky alkoholu, cukru a kyseliny uhličitě. Pro užívání alkoholických nápojů v horách vůbec určuje tyto zásady: neužívat alkoholických nápojů, zvláště ne koncentrovaných, k uhašení žízně a nepít větší množství alkoholik večer před turou. Při výstupu nepít alkoholu, musí-li se překonávat velké překážky, ale alkohol je dobrou vzpruhou, zvláště morální, před krátkou, třeba těžkou překážkou, jakož i při biwakování. Ovšem nezapomínat, že alkohol snižuje tělesnou teplotu, třeba by způsoboval subjektivní pocit tepla. Konečně možno užití alkoholu jako léku při přílišné únavě, nehodách a horské nemoci.

JOSEF KALIBERA

CO POTŘEBUJEME

Především si mnoho uvědomit a stejně mnoho jednat.

Pravdou je, že všichni amatérští sportovní pracovníci jsou činni především ze záliby. Ze zábavy, chcete-li. Jak k tomu kdo přišel? Je to pochod docela vysvětlitelný: líbil se nám ten či onen sport, to jest — aby bylo jasno — jeho výkon. Dali jsme se do něho. Uznali jsme samozřejmě potřebu být organisováni, jednak vůbec pro možnost výkonu sportu, jednak z ukázněnosti, jednak pro výhody organisace, také vzhledem ke sportovním stykům, společnosti atd. Jsme tedy v klubu. A když člověk projeví jen trochu zájmu, už se ho chopí klubovní „direktoři“. V tom okamžiku se ocitá ve výboru. Zde mnoho ze sportovních pracovníků končí. Zpravidla proto, že časově i jinak nemohou se víc vázat. Ale když jste jen trochu agilnější, neujdete tomu, aby — i když sami zprvu nemáte takových ambicí — se vám jednou nenabídlo „místo“, to je kandidatura do nějakého vyššího organizačního článku. V našem případě tedy župa a svaz. A protože nikdy nebyl nadbytek

pracovníků na vyšších a zodpovědných místech, ocitá se pak agilní člověk brzo v širším vedení. Lze tedy všeobecně říci — protože proti své vůli nebyl „nahoru“ nikdo nakomandován — že ti, kdo jsou u vedení, jsou tam ze zájmu. Už prostě proto to musím tvrdit, že taková práce stojí nejen mnoho času, ale i mnoho energie, nervů a peněz. Ziskem je tu právě ono uspokojení, plynoucí ze záliby ze sportovní práce. Nic jiného. Jinak je tomu ovšem u profesionálních sportovních pracovníků, zaměstnanců sportovních organizací a pod. Ale i tam dlužno mluvit o velkém procentu zájmu a záliby, protože i oněmi placenými pracovníky stávají se lidé, kteří mají za sebou zpravidla jisté období amatérské práce ze zájmu a které kolo života přivedlo časem k rozhodnutí zaměnit jině profesionální zaměstnání za zaměstnání v oboru svého sportu.

To, že pracuji ve sportu ze záliby, nezmenšuje však nijak míru zodpovědnosti, kterou funkcionář přejímá se svou funkcí. Amatérská stránka věci nemůže a nesmí být nikdy položkou v účtu, jak



V hořejší řadě od leva: zasněžený Karel Vaniček z KLV, uprostřed Jar. Lukeš z ČKS Ski Jilemnice, s pravým krkonošským výrazem a Josef Buchar z ČSK Praha, řehtající se na plný plyn. — Dole: Mil. Chlum z ČSK Vysoké, svěží krkonošský mládenec, uprostřed Lilitta Garkischová z KLV, dorostenka, skvělá sjezdačka a slalomistka, objev z Velké ceny a konečně Boh. Skrbek z ČSK Vysoké, tvářící se aspoň jako Malcolm Campbell, když udělá zas nový světový rekord

jsme hospodařili se zodpovědností. Jinými slovy: nesmí se nikdy říci: co ode mne chcete, dělám to ze záliby, suďte to jen s hlediska mého času atd. — Veřejně ve sportu pracující člověk stojí pod veřejnou kontrolou. Dnes není sport věcí jen čistě sportovní. S nejvyššího hlediska je součástí státního života, vždyť často reprezentuje stát a jeho dobré jméno za hranicemi, je podstatnou složkou státní propagandy, je i důležitým faktorem státního hospodářství, obrany státu a mnohých jiných složek jeho života. A to je měřítko zodpovědnosti. To si musíme denně připomínat. Zde přestává být sport soukromou věcí. Bohužel u nás je tento podíl sportu na státním životě právně a organizačně velmi slabě upraven. Ponechán je celkem vlast-

nímu vývoji a stát omezuje se na jeho podporu — byť mnohdy vydatnou — různými cestami a prostředky. Jak se který sport — to je jeho lidé — dovedl v různých směrech uplatnit, samozřejmě v poměru ke svým výkonům, rozsáhlosti a důležitosti, taková je jeho pozice v celkovém státním aparátu. Rozhodně u nás není sport státem plánovitě řízen. Volá se po tom již řadu let. Volají po tom — což je zajímavé — sami sportovci. Není pochyby, že všemu našemu sportu by plánovitě řízení státem prospělo. Vidíme v četných evropských zemích úspěchy takových systémů. Ale jsme zanechání zatím sami sobě co do iniciativy a pronikání vpřed na poli sportovním a to určuje míru naší zodpovědnosti. Je to plných sto procent.

To platí o všech sportech a také samozřejmě o lyžařství.

Jaká je dnes naše situace, dobře víme. Lyžařský sport se rozrostl do ohromné šíře. Také do hloubky? Zajisté, ale rozhodně ne ve stejném poměru k šířce. Technickou kvalitu sportu určují nejvyšší výkony jeho závodníků. Nic by nebylo platno pověsti naší lyžařiny, kdyby celý národ jezdil na lyžích, ale jeho závodníci by byli na mezinárodních kolbištích poráženi.

Bohudíky to o nás nelze říci. Naši hoši si vždy vedli po této stránce tak, že se můžeme na jejich dílo dívat s klidným svědomím. Ale to není vše. Za hranicemi se jde všude vehementně kupředu a my musíme udržet, ba předstihnout ono tempo. Potřebujeme závodníky, mnoho závodníků. Stále se naříká na nedostatek závodnického dorostu. Jsou to dost oprávněné stesky. A přece ne zcela. Je tu dosti mládeže, která jde do toho s chutí. Ale musí se vést. Vést plánovitě, soustavně, velkoryse. — A co je k tomu potřebí? Peněz, lidí a plánu. Plán, dobrý a do detailu propracovaný plán není z této trojice věcí právě nejobtížnější. Máme dosti zkušených odborníků, kteří nosí takové věci již dávno v hlavě a máme řadu návrhů, řadu eventualit, řadu možností, tu lehčeji, tu tíže proveditelných, ale v celku nadějných, jež by rozhodně vedly k úspěšnému cíli, kdyby bylo možno je důsledně uskutečnit. Peníze a lidé! To jsou dvě ohromné překážky. O nedostatku pracovníků, kteří se dovedou v pozadí obětovat, jsme tu již jednou

mluvili. Svědomití lidé těžko vezmou na sebe úkol, který je mnohdy nad jejich síly a při jehož plnění stojí sice před zraky veřejnosti a její kritiky, ale bez její podstatné pomoci. Mnohé trpké zkušenosti odrazují a není nic, co by lákalo. — A peníze, to je otázka, na níž nemají odpovědi jiní a významnější činitelé. Nesmíme ovšem propadat pesimismu, ani nežít v růžových představách, ani přesunovat zodpovědnost. Musíme si pomoci sami. Sami musíme hledat lidi pro výchovu mladých, sami musíme shánět peníze. Sami musíme dbát o zvýšení platební morálky našeho členstva. Čím bude finančně silnější klub, tím spíše bude moci zaplatit župě a svazu příslušné příspěvky, tím více bude moci sám investovat na sport. Sami musíme dbát o rozšíření počtu platícího členstva. A nejen to. Potřebujeme mecenáše. Musíme získávat pro podporu našeho sportu finančně silné jedince!

Je to sice příznakem doby, ale v každém případě nikoli příznakem pokroku, musíme-li program své vnitřní výstavby omezovat z nedostatku peněz, místo abychom jej rozšiřovali. Co znamenitých námetů našlo svůj hrob u prázdné pokladny!

Co potřebujeme? Peněz, schopných lidí u zeleného stolu a zdatných lidí na závodní dráze, uvědomění si pravé situace, bezkompromisní chápání zodpovědnosti, velkorysé moderní hledisko, rozmach, práci bez řečí, kázeň a jasný cíl.

Injekci, která obsahuje tohle všechno a ještě řadu jiných věcí, na které zatím nebylo v těchto rádečích místa.

ZÁVODY

RUDOLF KRŇOUL

POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU

10. března konal se v Novém Světě-Harachově závod o pohár kongresového můstku, jímž obyčejně každoročně uzavírána je naše skokanská sezona. Letošní ročník závodu byl jubilejní, neboť závod se konal již po desáté. Vždy shromažďoval u startu naše nejlepší závodníky a proto také výkony, zde docílené, jsou velice dobré. Letošního roku vydařil se závod nad očekávání. Klidně můžeme říci, že to byl jeden z nejlepších závodů ve skoku vůbec a bezé sporu nejkrásnější skokanský závod letošní sezony. Od časného rána po celý den bylo v Novém Světě-Harachově překrásné počasí. Mírný mráz, slunečno a bezvětrí, kterážto okolnost hraje zvláště velkou úlohu při skocích na Ptačinci. Dopoledne před závodem provedena byla úprava můstku. Již dopoledne při zkouškách bylo patrné, že můstku velice prospělo zkrácení skoro o 4 metry. Ukázalo se, že je stále ještě našim nejlepším můstkem. Má dlouhý a klidný nájezd, značně dlouhou rovinu pod můstkem a dobře řešenou dopadovou plochu; následek: dobré a dlouhé skoky a bezpečnost při dopadu. Skokan po celou dobu letu je stále ve stejné výši a teprve před dopadem ponáhlu přibližuje se svahu tak, až lyže bez velkého nárazu klidně klouznou.

Výsledky této neděle dokázaly, že můstek po malé rekonstrukci dovolil by skoky ještě delší. Stačí zkrátit jej o 2 až 3 metry a zvýšiti o jedno pole nájezdovou věž. — Vlastní závod měl velice klidný a rychlý průběh. Ke startu dostavilo se 37 závodníků, o jejichž kvalitě svědčí to, že ze 120 skoků pouze 11 bylo s pádem a nebyly to skoky nijak krátké. Pohybovaly se stále mezi 50 až 60 metry. Závodníci z Vysokého odnesli si primát dne, umístili se mezi prvními 6 a pustili mezi sebe jen Šimůnka a Lukeše Jar. Vítěz závodu, Tonda Bartoň, měl svého největšího konkurenta v mladém a nadějném klubovém kolegovi Chlumovi, který v celkovém pořadí umístil se na druhém místě. Šimůnek třemi vyrovnanými skoky zajistil si třetí místo, jilemnický Lukeš pak místo čtvrté. Vítěz druhé třídy, Hartig, objevil se letošního roku po prvé v plné formě. Velice dobré byly výkony Farského, Šafaře a Kynčila.

Soudcovskou službu obstarali pánové Jirků, Ing. Kraus a Průcha; měřiči délek Ďoubalík a Metyš; ředitelem skoku B. Zadák. Ostatní funkce obstarali obětaví členové Bucharova Lyžařského a turistického klubu v čele se svým předsedou Josefem Feistauerem.

Vítězem závodu stal se Antonín Bartoň, Český Ski klub Vysoké n./Jiz., je držitelem poháru kongresového můstku pro rok 1935. Podrobné výsledky jsou následující:

(První číslo značí pořadí ve třídě, druhé pořadí celkové.)

Třída I.: 1/1 Bartoň Antonín, Č. S. K. Vysoké, 68, 64, 69·5 m, 327·60 bodů; 2/3 Šimůnek František, S. K. Slavia, 65, 65, 59·5, 318·40; 3/4 Lukeš Jaroslav, Č. K. SKI Jilemnice, 64, 66, 59, 312·80; 4/6 Skrbek Miloslav, Č. S. K. Vysoké, 62, 60, 60, 308·40; 5/12 Kadavý Bohuslav, L. Z. K., 53·5, 57·5, 61, 295·70; 6/14 Erlebach Josef, Č. K. SKI Jilemnice, 58, 54, 60, 289·90; 7/20 Hanuš Kamil, L. Z. K., (66), 63, 62, 259·80; 8/21 Misar Josef, B. L. T. K. N. Svět, 52, 49·5, 46, 259·60; 9/24 Vrána Rudolf, S. K. Slavia, (68), 67, (69), 238·20; 10/27 Pech Vítězslav, L. Z. K., (52), 55, 58·5, 225·80.

Třída II.: 1/5 Hartig Arnošt, Č. S. K. Vysoké, 63, 63, 62 m, 310·70 b.; 2/7 Farský Karel, B. L. T. K. N. Svět, 63, 57·5, 62, 303·50; 3/8 Šafář Josef, S. K. Slavia, 63, 62, 62, 303·30; 4/9 Kynčel Kryst., Č. K. SKI Jilemnice, 57·5, 61·5, 63, 302·20; 5/10 Havlíček Miloslav,

S. K. Slavia, 57, 59, 54·5, 297·20; 6/13 Hejduk Miloslav, L. Z. K., 57, 54, 56·5, 295·30; 7/15 Bém Oldřich, Ski klub Semily, 56, 54, 52·5, 286·70; 8/17 Strégl Jan, Č. S. K. Hradec Kr., 53, 53·5, 58, 273·70; 9/18 Kadavý, V. Č. K. SKI Jilemnice, 50, 45, 51·5 266·70; 10/19 Finke Jaroslav, Vys. Sport Praha, 55·5, 51, 49, 266·10; 11/22 Tonder Josef, B. L. T. K. N. Svět, 39·5, 40, 44, 247·50; 12/23 Dyntr Jaroslav, S. K. Slavia, 39, 39·5, 42·5, 242·20; 13/25 Rydval Stanislav, S. K. Slavia, (57·5), 56, 53, 232·20; 14/26 Lukeš Valda, B. L. T. K. N. Svět, 51, 51, (60), 228·20; 15/28 Menec Vladimír, S. K. Slavia, 39, 35, 40, 220·30; 16/29 Kovář Jan, L. Z. K., (61), (62), 60, 214·30; 17/30 Šrámek Bohuslav, Z. K. Jičín, 55·5, 53·5, (54), 207·30; 18/31 Šír Bohuslav, Č. S. K. Praha, (64), 59, (62), 194·30.

Třída III.: 1/2 Chlum Miloslav, Č. S. K. Vysoké, 67, 60·5, 66 m, 326·60 b.; 2/11 Havara Antonín, L. Z. K., 63, 59, 59, 296·80; 3/16 Císař Josef, L. Z. K., 62, 60, 61, 285·80.

Dorost (mimo soutěž): 1 Lenemayer, B. L. T. K. N. Svět, 55, 56, 58, 304; 2 Schmidt Rudolf, B. L. T. K. N. Svět, 39, 49, 55, 281·20.

KAREL RUDL

XIII. ŠTAFETY PRAŽSKÉ ŽUPY

Tradiční štafety pražské župy měly jednou po dlouhé době v nejpozdějším termínu svého pořádání (31. března) hojně velmi dobrého sněhu. Ty tam jsou ovšem doby, kdy u startu sešlo se až na 50 štafet a kdy závod stal se lyžařskou manifestací. Spousta závodů vyčerpává kapsy klubových pokladníků, takže již podruhé musíme se smířiti s omezenou účastí.

Místo pro společný start v bezprostřední blízkosti Kolínské boudy jest ideálně dlouhé, široké a letošním rokem stejnoměrně vysněžené. Byl to nádherný pohled na pole závodníků, kteří ve vyjetých kolejích prašanu ujížděli do cípu lesa, který je v pravém slova smyslu pohltil. Tam po vlnách klikatého terénu mezi smrčím trať vyústila as na 50 m na cestu T, z které přišla opět do lesa na paseku. Pokračovala mírným sjezdem k Hrnčířské boudě. Po známé pláni klesla dále do lesa, na nejobtížnější část, paseku o velkém sklonu, ústící do lesního údolí Červeného potoka, podél kterého stoupala krásnými partiemi k můstku cesty z Dlouhého dolu na Hrnčířskou boudu. Cestou pokračovala as 100 m, aby opět odbočila do lesa, přetala cestu k Lesní boudě a po rovině v lesním terénu vyústila na Lenzenberg k Scharfové pile k vysokému lesu, podél kterého následoval mírný, později prudký sjezd po lenzenbergské pláni přes můstek stuffenseitský. Protější stráni kol chaty HDW trať stoupala do vysokého lesa, potom horizontálou přes paseku a opětným stoupáním lesním průsekem kol Čihadla na cestu k Weberovým boudám. Touto cestou klesla, aby opět odbočila na krásné průseky ústící ke Kolínské boudě k cíli. Trať 9 km dlouhá, byla dosti obtížná. Uplatnila se v ní plně technika běhu, stoupání i sjezdu.

Lyžařský závodní klub obsadil ve všech kategoriích první místa. Zvláště pěkný výkon podala jeho dorostenecká štafeta. Dorostenci Kučera a Bulůšek jeli vytríbeným stylem. Mají správný náklon těla, plynulý

chod nohou a ekonomickou práci. Instruktorská akce ing. Vládi Nováka nese ovoce. Štafeta Klubu lyžařů vinohradských měla náhradníka, proto časový rozdíl za vítěznou štafetou L. Z. K. byl dosti velký. Nejlepšího času dne na okruhu docílil Koldovský, první muž štafety L. Z. K., 39.29 min.

Závod měl hladký průběh. Trať byla dostatečně obsazena kontrolami z klubů L. Z. K., KČST., Č. S. K. Praha a Brouk a Babka. U cíle fungovali: vždy agilní předseda župy V. J. Jirků, Mr. Zd. Kock, Alex. Průcha, sekretář závodu N. Pokorný a velitel trati župní náčelník arch. K. Rudl. $\frac{1}{2}$ hodiny po dokončení závodu byly výsledky oznámeny a vyvěšeny.

I. a II. tř. společná:

1./1. L. Z. K. Praha (Koldovský 39.29, ing. Vl. Novák 40.01, Hylčér 41.40) 2 hod. 01 min. 10 vteřin; 2./2. K. L. V. Praha (Hromádka 41.45, Cífkva 41.58, Votava Zd. 45.39) 2.09.22; 3./3. L. Z. K. Praha (Dr. Hauner 44.57, Hanuš 43.07, Hofman L. 43.21) 2.11.25; 4./4. L. K. Vys. Sport Praha (Dr. Spazier 44.01, Čabelka 44.25, Putterlík 43.28) 2.11.54; 5./6. Č. S. p. Z. S. Praha (Perman 49.27, Novák B. 52.13, Dr. Votava 46.20) 2.28.00; 6./7.—8. L. K. Vočko Praha (Mottl 49.20, Hesoun 47.50, Kaldarer 50.54) 2.28.04; 7./10. Č. S. K. Praha (Šír 48.50, Stibral 52.25, Stejskal 50.11) 2.31.25; 8./12. Č. S. p. Z. S. Praha (Holub 49.43, Marks 58.05, Kastl Al. 49.59) 2.37.47; 9./13. L. K. Brouk a Babka Praha (Máchal 55.54, Janovský 52.43, Lúst 55.24) 2.44.01; 10./14. K. Č. S. T. Nová Paka (Havlík 55.53, Fejfar 1.03.09, Koblre 51.41) 2.50.43.

III. třída:

1./5. L. Z. K. Praha (Čurda 46.07, Holubec 47.06, David 45.53) 2.19.06; 2./7.—8. K. L. V. Praha (Mimra 53.04, Švejdar 50.46, Rieger Sv. 44.14) 2.28.04.

Dorost:

1./9. L. Z. K. Praha (Bulušek 47.48, Kučera 46.09, Bílek 56.15) 2.30.12.

Třída starších:

1./11. L. Z. K. Praha (Jedlička 48.35, Kopřiva 56.53, Martin 47.47) 2.33.15.

Neklasifikovány štafety:

(Vaniček Pr., K. L. V., 45.44, Josífek, Č. S. p. Z. S., 50.06, Bloman Kar., K. L. V. 47.24) 2.23.14 (kombinovaná); L. K. Vys. Sport Praha (ing. Jugl 54.45, ing. Kočka 56.27, ing. Hrabal 51.28) 2.42.40 (první ztratil štafetu).

Jednotlivci:

1. Koldovský, L. Z. K., 39.29; 2. ing. Novák Vl., L. Z. K., 40.01; 3. Hylčér, L. Z. K., 41.40; 4. Hromádka, K. L. V., 41.45; 5. Cifka, K. L. V., 41.58; 6. Hanuš, L. Z. K., 43.07; 7. Hofman L., L. Z. K., 43.21; 8. Putterlík, L. K. V. S., 43.28; 9. Dr. Spazier, L. K. V. S., 44.01; 10. Rieger Sv., K. L. V., 44.14; 11. Čabelka, L. K. V. S., 44.25; 12. Dr. Hauner, L. Z. K., 44.57; 13. Votava Zd., K. L. V., 45.39; 14. Va-

níček Pr., K. L. V., 45.44 mimo; 15. David, L. Z. K., 45.53; 16. Čurda, L. Z. K., 46.07; 17. Kučera, L. Z. K., 46.09; 18. Dr. Votava j., Č. S. p. Z. S., 46.20; 19. Holubec, L. Z. K., 47.06; 20. Bloman, K. L. V., 47.24 mimo; 21. Martin, L. Z. K., 47.47; 22. Bulušek, L. Z. K., 47.48; 23. Hesoun, Vočko, 47.50; 24. Jedlička, L. Z. K., 48.35; 25. Šír, Č. S. K., 48.50; 26. Mottl, Vočko, 49.20; 27. Perman, Č. S. p. Z. S., 49.27; 28. Holub, Č. S. p. Z. S., 49.43; 29. Kastl, Č. S. p. Z. S., 49.59; 30. Josífek, Č. S. p. Z. S., 50.06 mimo; 31. Stejskal, Č. S. K., 50.11; 32. Švejdar, K. L. V., 50.46; 33. Kalदारar, Vočko, 50.54; 34. ing. Hrabal, L. K. V. S., 51.28 mimo; 35. Koblí, KČST. Nová Paka, 51.41; 36. Novák, Č. S. p. Z. S., 52.13; 37. Stibral, Č. S. K., 52.24; 38. Janovský, L. K. Brouk a Babka, 52.43; 39. Mimra, K. L. V., 53.04; 40. ing. Jugl, L. K. V. S., 54.45 mimo; 41. Lust, L. K. Brouk a Babka, 55.24; 42. Havlík, KČST. Nová Paka, 55.53; 43. Máchal, L. K. Brouk a Babka, 55.54; 44. Bílek, L. Z. K., 56.15; 45. ing. Kočka, L. K. V. S., 56.27 mimo; 46. Kopřiva, L. Z. K., 56.53; 47. Marks, Č. S. p. Z. S., 58.03; 48. Fejfar, KČST. Nová Paka, 1.03.09.

LYŽAŘSKÉ ZÁVODY ČOS

Profesor Josef Koudelka z Ban. Bystrice zaslal nám článek, kde se kromě různých věcí, souvisících s otázkou „modu víkendů“ mezi ČOS, a SLRČS., dotýká i závodů ČOS. v B. Bystrici. Část článku, jednájící o závodech, uveřejňujeme. Za škrtnutí druhé části se autorovi omlouváme.

Lyžařské závody ČOS. konaly se ve dnech 7.—10. února v Banské Bystrici. Ani bych snad o nich nepsal, kdyby zpráva Sokolského věstníku č. 8. byla správná, objektivní a nekončila ostrým výpadem proti Svazu lyžařů. Vždyť vím dobře, že vlastně pořádání těchto závodů umožnili členové Svazu lyžařů, ať už propůjčením můstku, anebo jiných potřeb k závodům ve skoku i běhu, či jinou pomocí technickou nebo administrativní. Ale zmíněná zpráva se těchto věcí vůbec ani slovem nedotýká; naproti tomu vzpomíná a děkuje všem jiným, kteří při těchto závodech pomohli.

Víme sice dobře, že oplatit práci a pomoc bylo naší povinností, ale povinností druhé strany (nebo aspoň slušností) mělo být, aby se toho aspoň v úřední zprávě vzpomnělo. Musím tedy doplnit tuto zprávu tak, že sokolský závod ve skoku konal se *na lyžařském můstku gen. M. R. Štefánika, který je majetkem Skiklubu Banská Bystrica (člena Svazu lyžařů RČS) a byl k tomuto závodě po svolení SLRČS jmenovaným klubem za mírný poplatek propůjčen.* Za pomoc jsme také pomohli

hli a půjčili všechny druhé potřeby ochotně a zdarma.

Na to všechno se ve zmíněné zprávě úplně zapomnělo; má však i jiné nedostatky, zejména po stránce technické. Podle ní trať na 8 km v první polovině převážně „stoupala“ a v druhé „klesala“ a měla prý výškový rozdíl 300 m!!, což je ovšem věc při tak krátké trati nemožná. Trať na 16 km nebyla velmi těžká, nýbrž jen střední, protože výškový rozdíl nebyl 400 m, ale pouze 240 m. Celkové stoupání nebylo 600 m, ale nejvyšší bod trati byl 600 m. *Tuto trať jsem připravoval sám*, proto mohu posloužit přesnými údaji, po kterých se mně ovšem nikdo neptal. O závodech ve skoku raději zpráva pomlčela; připomínám jen to, že dobrá polovina závodníků na tak velkém můstku neměla skákat, protože byl pro ně životu nebezpečný a je velkým štěstím, že tam nedošlo k žádnému většímu úrazu. Vychovávat závodníky ve skoku není tak jednoduchou věcí; je k tomu třeba mnoho času, peněz a hlavně zkušeností.

Úrazy při sportu jsou nejčastěji zaviněny vysílením. Lékaři a učitelé sportu znají nebezpečí příliš velkých požadavků na srdce a svaly. 2—3 tablety Kobona odstraní všechny známky únavy, dají občerstvení, sehopnost k práci a chrání před úrazy. Kobona, kterou obdržíte v lékárnách, nemá při jakémkoliv sportovní činnosti scházeti.

MNOHÝ Z VÁS JEŠTĚ NEZAPLATIL PŘEDPLATNÉ!

SLOŽENKY PŘILOŽENY BYLY K Č. 4. NÁŠ ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNY MÁ Č. 34.474. UŽIJTE BIANCOSLOŽENKY ZTRATILA-LI SE VÁM NAŠE!

NEJSME KOUZELNÍCI — NEMŮŽEME DĚLATI LIST BEZ PENĚZ!

NALÉHAVĚ PROSÍME O PŘEDPLATNÉ!

Svaz hodlal v neděli 7. dubna uspořádati rychlostní slalom na svahu Kotelských roklí podle nového způsobu, užitého na FIS závodech v Mürren. Spousty nového sněhu, mlha a stále padající sníh, zabránily uspořádání tohoto zajímavého závodu. Podle propozic jel se tedy jen závod ve sjezdu s poloviny Kokrháče do Lesního zátiší, tedy na známé trati Memorialu Ludí Poláčka. Jelo se na velmi těžkém novém sněhu, který hlavně v dolních částech trati kladl značné požadavky na technickou i fyzickou zdatnost. Startovalo celkem 55 závodníků (z toho 9 žen). Nejlepší čas měl mistr A. Bartoň z ČSK. Vysoké. Jel krásně závod, vyhrál o vteřinu nad velmi pěkně jedoucím Aschrem z LZK., ač musel na trati zdolávat mnohé překážky, které mu četnými pády připravili jeho konkurenti. Bartoň startoval totiž jako předposlední. Nejlépe na tom byly ženy, které jely první. Tím se také vysvětlují jejich pozoruhodné časy, což platí zejména o Dostálové-Beinhauerové, jejíž šestý čas v soutěži byl skutečnou sensací! Beinhauerová porazila i závodníky zvučných jmen a bude jistě dlouho vzpomínati na tento úspěch. K dobré formě našich sjezdářek přispěl nemálo několikadenní sjezdový kurs, který absolvovaly těsně před závodem. Mimo soutěž jeli později se přihlásivší závodníci HDW, kteří i v tomto závodě potvrdili svoji vysokou úroveň.

Výsledky: Společná třída (muži): 1. Bartoň Antonín, ČSK. Vysoké, 3.31. 2. Ascher Zika, LZK. Praha, 3.32. 3. Hromádka Eduard, KLV. Praha, 3.37. 4. Čtvrtečka Jan, KČST. odbor Praha, 3.49.2. 5.—6. Stehlík Leoš, KLV. Praha, 3.59.4. a Vaníček Prokop, KLV. Praha, 3.59.4. 7. Brabec, LZK. Praha, 4.01.4. 8. Škoda, KLV. Praha, 4.13.2. 9. Cífka, KLV. Praha, 4.13.2. 10. Rieger, KLV. Praha, 4.16.2. 11. Myšák, ČSK. Č. Budějovice, 4.16.6. 12. Čabelka, Vysokoškol. Sport Praha, 4.23.2. 13. Ing. Vaina, ČSK. Praha, 4.27.2. 14. Stibral, ČSK. Praha, 4.35.2. 15. Bauše, LZK. Praha, 4.38. 16. Šabata, ČSK. Praha, 4.39. 17. Dr. Mohr, ČSpZS. Praha, 4.52. 18.—19. Maloch, LZK. Praha, 4.57.4 a Stejskal, ČSK. Praha, 4.57.4. 20.—21. kpt. Kovárna, LK. důstojníků Praha, 5.00.2 a Krásný, LTC. Praha, 5.00.2. 22. Votava, KLV. Praha, 5.12.2. 23. Zamastil, ČSK. Praha, 5.15.4. 24. Mach, Vysokoškol. Sport Praha, 5.20.2. 25. Dobřenský, Vysokoškol. Sport Praha, 5.25. 26. Jugl, Vysokoškol. Sport Praha, 6. 10. 27. Jarolímek Olda, SK. Dvůr Králové, 6.13.2. 28. Ing. Kern, Klup alpistů, 6.15. 29. Chlumský, LZK. Praha, 6.16.2. 30. Kunze, ČSK. Praha, 6.18.4. 31. Jedlička, LZK. Praha, 6.24. 32. Hněvkovský, LZK. Praha, 6.45.2. 33. Fořt, Vysokoškol. Sport Praha, 7.44. **Ženy:** 1. Beinhauerová-Dostálová, Vysokošk. Sport Brno, 3.44. 2. Lelková Květa, SK. Slavia Praha, 4.09.2. 3. Klozarová Věra, LZK. Praha, 5.07. 4. Klozarová Eva, LZK. Praha, 5.20. 5. Irmenbachová Ema, LZK. Praha, 5.36. 6. Kindlová Evža, SK. Slavia Praha, 5.44. 7. Bauševová, SK. Slavia Praha, 8.14. 8. Vainová, ČSK. Praha, 9.38.4. 9. Loydová, Vysokoškolský Sport Praha, 10.07.4. *Mimo soutěž:* 1. Werner, 3.34. 2. Douth A., 3.35. 3. Douth J., 4.09. 4. Hermann, 4.54. 5. May 5.56, všichni HDW.

Polská mlha! Na deset kroků není vidět. Ledový vítr rádí od soboty. Psa vyhnat z chalupy byl by hřích! Je ostatně otázka, šel-li by. Okna chaty zaváta sněhem, musí se svítit i ve dne.

Ale závod se pojede. Snad dole bude počasí lepší. Poslední přípravy, závodníci s velkou tajemností mažou a hladí své lyže. Konečně je všechno u startu. Je to sjezd, to se rozumí a měří asi 6 km.

Závodníci vyšších čísel se zahřívají madonami a alpouny a nižší čísla odstartovávají. Konečně stojím před přísným zrakem pana startéra. Na vtípy nemám času odpovídat. Opravdu? Vyzrazil jsem od startu jak náleží do husté mlhy. Hlubokým dřepem dostal jsem tempo a hledím si je udržeti. Pro mlhu a sníh ani nevidím, zda někoho doháním, nebo je-li už za mnou můj následovník. Držím se stopy a letím a vytáčím, ale především se držím stopy. Značka se mihne a konečně někoho předjízdim. Bázeň před sebe větším svahem s člověka spadne a už jsem v tom na celých 100%. Teď neexistuje nic, než závod, to je: vyhrát! Oči plny slz od větru, chvílemi ani nevidím. Proletím brankou na louku, po které se válí líně šedá mlha, nevidím nic, těžko v rychlosti vystihnout správný směr, vše čerstvě zaváté. Nasazuji na nejčerstvější stopu a sjíždím příkrým svahem k nějakému stavení. Hledám značku, nevidím nic, ale najíždím znovu na čerstvou stopu.

U chalupy: Kde je značka? Rozcuchaný kluk posílá mě vlevo, kam prý všichni jeli. Stopy by byly, ale značky pryč, byly-li tu vůbec. Ale našel jsem konečně

**Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport**



**Dobré trávení
zaručuje**

FERNET-BRANCA

závodníka č. 4. Je vzteklý a vrací se. Vracet se? Ne — a tak jedeme spolu dál; vybrali jsme si čerstvou stopu, která se nám jaksi líbila. Za lesem dohonili jsme třetího. Poznáváme již polskou stranu. Ještě jeden malý sešup a jsme u Pilsudského. Polští zajíci na nás stríhají ušima. Smějí se?

Sjeli jsme po lávce přes potok na silnici. Kam teď? Do prava, do leva? Kde jsme? Vedle v každém případě.

Potkáváme starého „Poloka“. Zpytám se go. „Ja, ja, panocku, teraz tu jechali narciarzi a ten, co měl, numero trzi, jechal bez krik, měl jen kušky, štachet a kapelušek jako náš kierownik.“

Bardzo dobre! Klidným tempem šouráme si to kupředu. Stařík za námi volá: „Oto, oto, ešče dva narciarzi . . .“ A tak se nás sešlo v Pískách 10, slovy deset.

Husím pochodem postupovali jsme k Jablunkovu, připadali jsme si jako vyhoštěnci.

Ze 23 závodníků dojelo k cíli pouze 6. Každý jiným směrem. Ostatní seděli již v Jablunkově v hotelu u horkého čaje a litovali, že ani zdaleka neviděli zamrzlý náš cíl.

A čímž to byly závody? L. K. Brouk a Babka, Mor. Ostrava!

Bojím se, bojím, následků, že jsem vám to prozradil.
Josef Komárek.

(Bát se, stará hradčanská krásu, nemusíš. Ale takovéhle věci se uveřejnit musí. Mají-li být poctiví závodníci, musí být především poctiví pořadatelé. Špatné značení je chyba školácká a zaslouží aspoň tiskového výprasku. Legrace spravi mnoho, ale ne všechno.)

PROČ VYHRÁVAJÍ NOVOMĚŠTŠTÍ

Letošní mezinárodní úspěchy Cyrila Musila, závodníka Sportovního klubu v Novém Městě na Moravě, znovu proslavily toto město, kolébkou moravského lyžařství, které dalo našemu sportu již mnoho postav a jistě ani v budoucnu nezůstane v pozadí. Cyril Musil byl bezesporně v uplynulé sezoně naším nejlepším závodníkem a novoměstští borci byli jedni z nejvážnějších soupeřů na všech domácích závodech. Bohužel novoměstský Sport. klub, bohatý na dobré lyžaře, je méně bohatý na statky pozemské a nemůže své závodníky posílat všude. Nemá mecenášů, podpor, ani subvencí, jeho nemovitý majetek (chata na Harusovci a lyžařský můstek) je zatížen značným dluhem a jediným zdrojem příjmů vedle členských příspěvků je výtěžek lyžařských závodů, často velmi malý. Přes to věnoval v minulých letech každoročně značnou částku na obesílání závodů, aby jeho závodníci získali závodní techniku a rutinu. Letos, kdy značně přispěl Svaz lyžařů a brněnská župa SL, se výdaje na závodníky zmenšily skoro o dvě třetiny; ale při tom ovšem jezdili závodníci na závody až takřka v poslední den a odjížděli domů hned po závodě bez odpočinku, vždy celou noc ve vlaku, jen aby nezpůsobili klubu velká vydání. A tak může ten malý a chudý S. K. Nové Město na Mor. svými vlastními silami dosáhnout největších úspěchů, ačkoliv je od Prahy tak daleko a má poměrně velmi malý reservoir lyžařských sil. Vždyť

lyžařská oblast novoměstská, tvořící nepatrný ostrůvek Českomoravské vysočiny, je omezena jen na Nové Město a nejbližší okolí na sever a severozápad; není zde souvislého pásma lyžařského ani více sportovních lyžařských středisek jako v Krkonoších, odkud by se mohl doplňovat kádr závodníků a získávat spolupráce a pomoc.

A jestliže přes tyto málo příznivé podmínky je reputace novoměstských tak dobrá, je to zásluhou jejich schopností fyzických, rozumné životosprávy, poctivého vypětí sil při závodě, dobrého tréninku na lyžích již od mládí a hlavně toho, že pracují tělesně po celý rok, těžce a poctivě. Horská, málo úrodná půda nevydá plodů bez mozolů; není pak divu, že závodníci novoměstští dovedou bojovat s přírodou, s počasím, s větrem a mrazem; vždyť jsou tomuto boji již od mládí zvyklí. Zde je, chcete-li, tajemství jejich úspěchů.

A zvláště pyšný je novoměstský Sport. klub na chování, kázeň a vystupování svých závodníků, vedených Cyrilem Musilem. Jejich skromnost, neokázalost, družnost, neznající primadonství a povýšenosti, umění vyhrávat i klidně přiznat neúspěchy bez zbytečného mluvení a omlouvání, jim získaly respekt a vážnost. Přidejte k tomu nekuřáctví, abstinenci v alkoholu i in puncto veneris, žádné flámy ani hýření a máte obraz dobrých sportovců, jakými novoměstští opravdu jsou.

Sportovní úspěchy novoměstských jsou letos pozoruhodné: vítězství Cyrila Musila na 18 km na mistrovství slovanských národů v Jugoslavii; jeho nejlepší umístění ve štafetách a na osmnáctce na závodech FIS v Tatrách; jeho vítězství na 50 km v mistrovství ČSR; jeho první místo mezi čl. závodníky na 18 km v Garmisch-Partenkirchenu; hlídka novoměstská vyhrává podruhé na celostátním závodě brannosti; mladší Bohuslav Musil je 7. na mistrovských 18 km a 4. na 50 km; získává titul přeborníka země Moravskoslezské; L. Pudík je pátý v mistrovství ČSR na 50 km a první na župních závodech na 30 km; novoměstští vítězí v župním závodě štafetovém, v Poličce, v Německém Brodě. Žeň bohatá.

Novoměstští závodníci budou sami hledět letos v létě pečlivým tréninkem získat nejlepší kondici pro Zimní Olympiádu v Garmisch-Partenkirchen. Budou také vyzbrojeni novými speciálními lehkými lyžemi, na kterých už letos tak krásně jeli těžkou a namahavou paděsátkou.

Chteete-li Novému Městu morálně pomoci, navštivte tento krásný kraj; jedno zda v létě nebo v zimě. Jistě se vám bude líbit. Sport. klub N. Město vydal ke svému čtyřicetiletí informační brožurku o své činnosti a o novoměstském kraji a rád ji každému zdarma na požádání zašle.
S. D.

Inženýr Stane Bloudek z Lublaně, náš rodák z Telče n./M., budovatel mamutího můstku na Planici v Jugoslavii, na kterém docíleno bylo rekordního skoku 99 metrů, dá nám k dispozici svoje zkušenosti s profilem, jakož i jím naměřené rychlosti při nájezdu a dopadu. Tento materiál přinese náš list.

Úrazy při sportu zaviněny jsou nejčastěji přílišnou únavou. KOBONA chrání, neboť zvyšuje sílu nervů a výkonnost. Cítíte se volnými a jistými.

FOMA • film nejvhodnější pro sníh, slunce a zimní krajinu

VŠELICOS

Letošní lyžařské velikonoce se skvěle vydařily. Těsně před nimi sice procházela naší republikou citelná tlaková níže, která způsobila mnohé povětrnostní poruchy, takže vyhlídky na velikonoční slunce zdály se už minimální, ale jádro nízkého tlaku se včas odstěhovalo na Balkán. Ve všech našich horách nastalo tedy o velikonočních doslova ideální počasí, mnohde téměř bezmračné a bezvětrné. Jako obvykle mnozí citelvé velikonočního slunce přebrali a doplatili pak hořečkami a spáleninami na svůj hlad po ultrafialových paprscích. Sněhu bylo všude dosti — díky dobrým zásobám z února a března, ba i dubna. Firm měl téměř všude dobrou jakost a ta způsobila, že se velikonoce pro celou řadu vyšších hor tentokrát nestaly faktickým koncem lyžařské sezony, ale že se ještě po nich ve velkém počtu na hory jezdilo.

Parzen-Derby: vítěz *O. Fusser*. Druhý je i u nás dobře známý *R. Matt*, třetí *R. Romiger*. David Zogg z Arosy jezdí již za třídu starších, kde přirozeně vyhrál. V dámské kategorii zvítězila *A. Rüegg* před *Orsinigovou*.

Naši přátelé z *Kongsbergu* jsou v Norsku pionýry sjezdářství. Na jaře uspořádali doma slalom, v němž zvítězil *Alf Konningen*, 2. *Tveit*, 3. *Christiansen*, 4. *Kaarby*.

Marně se staví FIS do cesty proudu, jímž je shon ve stavbě velikých můstek. („mamutích, olbrímích“ — chcete-li — „ještěřích, dynosaurích, plesiosaurích, titanských, atlantských“.) Po *Ponte di Legno* a *Planici* (celou, dnes už velmi pěknou řadu ohromných můstek v Alpách, zejména ve Švýcarsku, ani nejmenujeme) najednou i „*Marikollen*“ a „*Stuibakken*“ — podle jmen už poznáte, že jsou dokonce v Norsku. Na *Marikollen*, který je u *Viggja* a který byl postaven podle plánů *Reidara Andersena* (to je správné, že si sami závodníci staví můstky), se skáče 90 m, což se nám nezdá být u Norů sice nic divného, ale přece poněkud těžším hříchem ve vlasti FIS, než kdekoli jinde. To je vůbec zajímavé: oficiální lyžařské kruhy

norské vždy se stavěly nejoddaněji po bok FIS v boji proti velikým můstkům. A přece to byli vždy titíž *Norové*, kteří svými skutky — a mluvíme konkrétně, svými můstkami a skoky jasně ukazovali rozdíl mezi slovem a — činem. Zkrátka se jde v Norsku za stovkou. Noří si přece nedají vzít něco takového. Proto v houftech obsazovali v letošní sezoně všechny můstky, kde se dalo něco takového udělat, aby aspoň pro národ zachránili to, co pro sebe neudělala jejich zem. Ale zatím se postarali, aby měli pro takové výkony a pro onen trojiciferný cíl i své vlastní můstky doma. A aby se jich nedalo v tomto hornatém Norsku postavit na sta. Na sta! — Kromě „*Marikollen*“ hned druhý můstek „*Stui*“, který je jen zrekonstruován ze staršího a na němž se hned šlo přes osmdesát. Oba můstky byly otevřeny v letošním březnu. A nepřišel žádný zákaz ani od FIS, ani od Norského svazu. Bodejť by přišel, když sám můstkový referent FIS dělá plány na stovkové můstky a prohlašuje za proveditelný skok 150 m. Pročež: co my? Kde bude ten náš stovkový můstek? Že bychom hádali?

Rakušané trestají. A jak! Jak jsme slyšeli a četli, měli *Rakušané* mezi sebou nepěkný incident při skoku v *Planici*. *Ö. S. V.* věc ihned a přísně vyšetřil a obratem potrestal účastníky. A jak obětavě je potrestal! Nevzal jim možnost závodit. Vzal jim možnost reprezentovat za hranicemi. Řeknete, že takovým trestem trpí v prvé řadě svaz sám. Snad ano. Ale je to rozhodnutí sportovní. Proč odsuzovat někoho, kdo srostl se sportem, k nucené nečinnosti, nebo ilegálnímu, jaksi pašeráckému závodění? Ale kdo se neumí za hranicemi chovat, za hranice nepatří. A nyní se podívejme i na termín: zákaz startu za hranicemi zní do 17. března 1936, tedy na celou příští sezonu! A potrestáni jsou tito závodníci, z nichž mnohé osobně známe: *Mayer* (*Salzburg*), *Hauser* (*Salzburg*), *Krallinger* (*Bischofshofen*), *Helmuth Schmidt* (*Graz*), *Bradl* (*Mühlbach*), *Dellekarth* (*Wien*), *Mariacher* (*Kitzbühel*), *Maier* (*Villach*), *Steinwender* (*Villach*), *Reinhardt* (*Salzburg*) a *Weis-*

Na zuby

Praktické pouzdro na cestu



Lehounké pouzdro
Kč 3:50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12:80

pro kartáček a zubní pastu!

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

senbacher (Villach). — Jak se zatočilo s neposlušným závodníkem Bosio za exces v Tatrách, je dobře známo: okamžitě poslán domů a ihned *trvale* distancován. — A nyní ruku na srdce: i u nás se musí za každou cenu zvýšit kázeň mezi závodníky. Lepší cestou než tresty je ovšem porozumění mezi závodníky samými. Ale: *Kázeň za každou cenu!*

Inu — Francouzi! Že se tu a tam zkomolí cizí jméno v novinách, to je jakási stereotypní chyba. Ale ničeho příliš. V kterémsi francouzském listě v referátě o Tatrách jsou tato jména: *Karpmen* (Karppinen), *Hacken* (Hagen), *Hasbaken* (Hofsbakken), *Restad* (Reistad), *Madslo* (Matsbo), *Ivercken* (Iversen), *Agen* (Hagen), *Valoren* (Valonen), *Hofaclen* (Hofsbakken), *Lar* (Lahr), *Beraner* (Berauer), *Ren* (?). — Francouzi jsou v tomhle směru pověstní. Ale jsou jisté meze.

Prapodivná lyžařina je v románě „*Hučící země*“ od Bernarda Horsta (Sfinx, Janda, Praha 1930). Původní české dílo, nikoliv překlad. Hrdinové románu tam až příliš cítí remeny a přezky lyží, skáčí sice očíslovaní, ale také „ovlajkovani“ (?) a vůbec vyvádějí pěkné věci. Hrdina Degl „pohybuje se na lyžích s onou hřbetovou mrštností, která zdvihá nohy už od *beder*“ (!). Siegl, jiný chlapík románu, „uměl se dobře vymršťovat se zdupaného můstku a klesal pružně, s jasnými očima a téměř nikdy se nepřevalil“. — Můstek v tomto románě je nějak divně zaranžován, má nějaké kolíky a závodní dráhu a dole branku, kterou musí každý skokan projet. Ale čtete sami: „Obešel můstek a kolíky, značící závodní dráhu i branku dole, kde bude stát muž s vlajkou v mrznoucí pěsti. A viděl to už docela jasně. Ostrý, svištěcí vzduch, který rozdírá tváře, zatím co už trup a nohy klouzají dole po tvrdém, zrnitém povrchu, ostrý pohyb vlajky, tiché skřípění sněhu a už cosi divoce buší do prsou, klesáš užasle a jasně do planoucí, bílé, příznačně bílé propasti. A potom dopad dolů, kdy je nutno vyvinout všechnu pružnost tlap a velkou mrštnost hřbetu, sklesnout divoce a tiše jako šelma, vzpřímit se a překotně projíždět brankou, kde se zapotáčí v očích vlajka jako ve snu.“ — „Páni z města s trapečky a hejna slečinek, které přece jen největší radost měly z toho, že se mohly veřejně procházet v stráni v kalhotech, stoupala zezdola. Pořadatelé, s jiným v tváři a se svazovými odznaky na šedých svetrech, obcházel kolíky a zkoumali můstek.“ — „Zatím doléhal mráz, rozdíral téměř tváře a po čertech zalézal do norských kalhot městských slečinek, které docela zmodraly účinkem mrazu. Potom nastoupil okamžik uprostřed ztíšeného mužstva, kdy závodníci s čísly na prsou se už seřadili vzadu, u kolíků (sakra, co to může být za kolíky? Zprvu si člověk myslí, že to jsou čísla s „metry“, ale kolíky vzadu? Pozn. red.) a nějaký muž v huňatém, žlutém svetru předčítal jejich jména, sahaje jim na prsa. Sta krků se vzepjalo, když z řady vystoupil jakýsi lhostejný, strohý muž, jeden z těch uschlých měšťáků se šedivými spánky, kteří mají jen kosti a z nichž se stalo železo následkem neustálého a vytrvalého sportu.

Vypjal se, pohnul a když sklesla signalisující vlajka, vyrazil ku předu, na zdupaném sněhu. Odrazil se a potom už jen divoce sjížděl, zakomíhal a vznesl se s můstkem, padaje dolů. Mlčení zdvihalo se v stráni a ti, co se nahýbali dolů přes okraj, viděli, jak klesl, shrbil se a zdvihl, ujížděje k brance (?). To bylo vše jenom okamžik, ale náhle se divoce otrásl, zachvěl a už se převrhl stranou do sněhu. Ostatně měl krátký skok, to i se shora bylo zřejmo. Bylo vidět, jak tam k němu utíkají a za okamžik se už znovu zdvihala vlajka v ruce signalisujícího muže. Druhý skákal Degl. Zaduřpal, prohnul šíjí a zasvištěl dolů po sněhu a odrazil se s můstkem neviditelnými křídly jako pták. Všichni vykřikli vzrušením a běželi k okraji zlomu. A viděli ho tam, jak se řítí docela vzpřímený a s roztaženými pažema jako by neměl ani dopadnout. Byl to nádherný skok, řítí se vysoko klenutým vzduchem jako krahujec, prohnul se dole jako tažený luk pružným nárazem do zmrzlého sněhu a sjížděje s prohnutými koleny, zdvihl se do plně výšky a zasvištěl vzpřímený brankou, jako smršť, zadíraje se až teprve daleko za ní ve zdupaném sněhu. Nezapotácel se, ani se nenahnul. Teprve tam ztuhly jeho nohy jako ochlazené železo. Slečinky zavýly úžasem, páni z města se zamračili, stařenka s hrošimi hyžděmi zatleskala a zaskučela v perličím smíchu. Ale Herold si zabušil do prsou a přikládaje k ústům prsty vyrazil z hrdla trojitý ryk, že se až všechn svah otrásl jeho loupežnickým hvizdem.“ — „Třetí skočil Siegl, ale nezabil se.“ (!) — „Jeho výhoz (!) s můstkem nebyl však přesný a on sice dopadl zdanlivě dobře, ale svalil se již v příštím okamžiku, zarýváje se tváří do zmrzlého sněhu. Sotva se Marta dozvěděla, že žije a když ho pak viděla s Deglem znovu nahoře, jak ji míjel právě u kolíků (!) ...“ — „Slečinky z města div mu nesahaly na prsa, stařenka s hrošima nohama se mu přiblížila těsně až k tváři a tázala se v umělých rozpacích, zdali by nebyl ochoten dávat jí ve skoku kursy.“ — „Potom skákali tři páni z města, vesměs málo zdařilými skoky. Jen jeden z nich, opět taková železná suchota, sjel jako pstruh (!), zakomíhal a projel stoje, aniž se byl nosem zaryl do sněhu.“ — „Potom skákal Hoffner Kurt se svými štíhlými pružnými zády, mihl se jako černý blesk a už sjížděl divoce a rovně podle vlajky dolů, kde vzepřel lyže (!) a zarazil se. Klesl dobře, jen těsně před koncem se trochu zapotácel, ale projel se zdviženou šíjí (!).“ —

Tohle snad stačí. Je to hrůza. Je možno se tomu smát a hodně. Ale jak bylo možno to napsat? A jak mohl redaktor této knihovny, muž slavného literárního jména, zařadit něco takového, byť snad román měl své kvality jinde a v něčem jiném. Proč se u nás vidí umění v tom, že se nemožné zkresluje skutečnost. Nepatří k spisovatelské opravdovosti napřed se dobře seznámit s věcí a pak jí užít ve své práci, i když je třeba jen rámcem. Do románu samého, do jeho děje a dramatického spádu tahle „lyžařská“ partie vůbec nepatří, nemá tam žádně úlohy. Autor si ji mohl ušetřit. Ale to bychom se byli zas tak nezasmáli.

A OLYMPIJSKÝ LOS JIŽ MÁTE?

CVIČITEL

Škrtnutí cvičitelé: *Spěváček* (č. 95) dříve KČST., Kr. Vinohrady. *Kaufmann* Bedřich (145) Český Klub Kanoistů. Dr. *Hilgartner* Karel (188) KČST., Praha. Všichni ze župy pražské. — Důvod: prokázaná nečinnost.

Důtka udělena cvičitelům inž. Malochovi, L. Z. K. a Štochlovi M., KČST., Praha.

Vyučování za úplaty povoleno Karolu Kernovi, KČST., St. Smokovec.

Štkpt. Příkryl — cvičitel č. 149. V upomínku na tohoto skvělého pracovníka zůstane jeho jméno povždy v seznamu cvičitelů.

J. Budzak, horský vůdce ze Ždiaru, člen KČST. St. Smokovec, uznán in memoriam vedoucím a pozůstalým předána legitimace a odznak.

Noví cvičitelé: *Holub* Jaroslav, KČST., Košice, l. č. 95 (dříve č. 72), *Šillinger* Bohumil, KČST., Praha (č. l. 280), inž. *Jugl* Vilém, VS. Praha (č. l. 281), *Hora* Josef, ČSK. Praha (č. l. 279), *Vaniček* Karel, KLV. Praha (č. l. 279), Ant. *Rumpelmayer*, ŠKVT. (č. l. 283).

Noví vedoucí. Ze župy *Jesenické*: S. Mošová, KČST., Přerov, č. l. 134; Motýka Bohuslav, KČST., Přerov, č. l. 135; Sekot Miloš, KČST., Přerov, č. l. 136; Pour Josef, KČST., Frývaldov, č. l. 137; Večeřek Jaromír, KČST., Frývaldov, č. l. 138; Machačka Miloš, KČST., Olomouc, č. l. 139; Hříbková Božena, KČST., Olomouc, č. l. 140; Černošek Oldřich, KČST., Olomouc, č. l. 141; Würth Josef, KČST., Olomouc, č. l. 142; Černošková Slávka, KČST., Olomouc, č. l. 143; Čajánek Mikuláš, KČST., Krnov, č. l. 144.

Ze župy *pražské*: Stehlík Leoš, KLV., Praha, č. l. 145; Očenášek Vlad., YMCA., Praha, č. l. 146; Irmenbachová E., LZK, Praha, č. l. 147; Waitz Dimitrij, AO KČST., Praha, č. l. 148; Husák Ant., S. K. Slavia, Praha, č. l. 149; Fořt Vlad., VS., Praha, č. l. 150; Kraus Jaroslav, KČST., Praha, č. l. 151; Hunáček Bohumil, KČST., Praha, č. l. 152; Kodat Jan, KČST., Praha, č. l. 153; Šlauf Josef, KČST., Praha, č. l. 154; Urban Frant., KČST., Praha, č. l. 155; Štochl Jaroslav, KČST., Praha, č. l. 156; Svoboda Zd., KČST., Vinohrady, č. l. 157; Pokorný Josef, KČST., Vinohrady, č. l. 158; Šebek Bohumil, KČST., Vinohrady, č. l. 159; Šrámek Frant., KČST., Vinohrady, č. l. 160; Vomačka Ant., KČST., Vinohrady, č. l. 161.

Ze župy *krkonošské*: MUC: Novák Jindř., SK. Chrudim, č. l. 162; Pourová Ant., SK. Poděbrady, č. l. 163.

Ze župy *beskydské*: Menšík Vojt., KČST., Vsetín, č. l. 164; Dr. Marek Vlad., KČST., Orlová, č. l. 165; Hlaváč Jindř., KČST., Orlová, č. l. 166; Sušil Vlad., KČST., Vsetín, č. l. 167.

Ze župy *jihocheské*: Mild Václ., KČST., Písek, č. l. 168; Aiblová Anna, KČST., Č. Budějovice, č. l. 169; Dr. Volf Vilém, KČST., Písek, č. l. 170; Skála Josef, KČST., Písek, č. l. 171; Dr. Volf Zd., KČST., Písek, č. l. 172.

Kandidáti mimo Svaz. Současně s kandidáty pražské župy vyzkoušeno bylo 5 pánů ze Svazu dělnických turistů. Požadavkům kladeným na vedoucí

POŽITEK, KTERÝ NEŠKODÍ

CIGARETOVÁ DUTINKA S FILTREM

DESTILA

Alc. spol. pro prům. papírenský Olšany

Prodejní kancelář: PRAHA II., Václavské nám. 4.



dostali všichni. Jsou to pp.: Šmíd Lad., Mudra Jar., oba z Prahy; Kotrouš K. z Brna; Kule R. z Plzně a Buřič J. z Chomutova.

Průkazky a odznaky budou jim vydány, až přistoupí za členy Svazu lyžařů.

ODVEDENÍ ZÁVODNÍCI, POZOR! Všichni závodníci Svazu lyžařů, kteří byli odvedeni k činné službě vojenské, nechť oznámí obratem na korespondenčním lístku, kdy a kde byli odvedeni, které je jejich doplňovací velitelství a k jakému vojenskému útvaru byli přiděleni. — Zprávy tyto adresujte přímo sekretariátu Svazu lyžařů RČS., Praha II., Žitná 14. Kluboví jednatele, tajemníci a náčelníci, upozorněte na tuto vyhlášku své závodníky, příp. zprostředkujte dodání potřebných zpráv. Nezapomeňte udati správnou adresu závodníkovu. Dbejte, aby uvedená data byla správná a přesná. A hlavně — ihned!

Titulní obrázek na úvodní straně ročníku je letecký snímek štkpt. M. Staňka: V. Tatry, Rysy, sedlo Váha, Vel. Vysoká od jihozápadu.

Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport



Dobré trávení zaručuje

FERNET-BRANCA

POSLECHLI JSTE NAŠÍ DOBRÉ RADY? MÁTE JIŽ OLYMPIJSKÝ LOS?

VÍTE, ŽE ZAKOUPENÍM OLYMPIJSKÉHO LOSU PODPORUJETE NEJEN NAŠE LYŽAŘSTVÍ JAKO CELEK A PŘISPÍVÁTE K SPORTOVNÍ REPREZENTACI STÁTU PŘED SVĚTEM, ALE ŽE PODPORUJETE I SVAZ LYŽAŘŮ A DOKONCE I SVŮJ VLASTNÍ KLUB?

KDO OLYMPIJSKÝ LOS JEŠTĚ NEMÁ RYCHLE SI JEJ
ZAKOUPÍ! — TAH JE JIŽ 6. ČERVNA 1935.

REDAKCE

ČÍSLO 10. vychází 15. května 1935 s obálkou podle fotografie V. Vícha.

REDAKCE DĚKUJE všem svým spolupracovníkům, příspívatelům, zpravodajům a informátorům za jejich lask. spolupráci. Po zkušenostech letos nově nabytých půjdeme do nového ročníku s větším elánem.

RADA SOUHLASNÝCH PROJEVŮ A UZNÁNÍ, jež letos redakce obdržela, svědčí, že naše čtenářská obec snažila se porozumět snahám vydavatelstva po zdokonalení úrovně listu. Redaktor i administrátor děkují všem čtenářům listu za jejich zájem a prosí je, aby zůstali listu věrni a snažili se získat nové odběratele.

V POSLEDNÍM ČÍSLE vložili jsme v redakční rubrice podle jakého plánu chceme pokračovati v příštím ročníku. Radu svých vnitřních opatření počali jsme již uskutečňovati. Upustili jsme od zvláštního vyzvání klubů k předkládání zvláštních seznamů adres členstva pro naše účely, protože tyto seznamy přicházejí do Svazu v rámci jiné členské evidence a my zpracováváme již tento materiál k rozšíření svého adresáře.

PŘÍŠTÍ ROČNÍK bude jubilejní — dvacátý pátý. Je to úctyhodná řada a my učiníme vše, aby tento jubilejní ročník měl rámeček důstojný stáří listu.

PRVNÍ ČÍSLO příštího ročníku hodláme vydati již v září 1935, abychom mohli náležitě zachytit předzimní zájem a abychom nebyli nuceni opožďovati se na jaře v důsledku různých překážek, jež se vždy vyskytnou i při nejlepší vůli se všech stran.

LETOS byly v našem svazovém lyžařském životě poměry výjimečné, způsobené pořádáním závodů FIS. Tento evropský podnik zaměstnal všechny svazové i mimosvazové, klubové, župní a jiné funkcionáře tak, že FIS-závody jsme ve všem intenzivně pocítovali. Bylo třeba, zejména v hlavní části sezony, t. j. na podzim a uprostřed zimy, vykonati tak mnoho a zaměstnati kde koho, že mnozí byli doslova udřeni. Nedivte se proto, že tyto poměry se obrážely obzvláště intenzivně v pracovní sféře našeho listu. Věřu, těžko se dělal letošní ročník za takové situace. Prosíme vás proto, abyste soudili shovívavě.

DNES máte celý ročník v rukou jako hotové dílo. Dříve, než vyslovíte konečný úsudek, vezměte do rukou všechna letošní čísla, prolístejte je, utvořte si celkový obraz, porovnávejte, uvažte vše, co jsme vám vykládali s naprostou upřímností a otevřeností v redakčních rubrikách — a pak teprve suďte. Nechceme od vás slyšeti nějaká lichotivá slova. Naopak, budeme vám zavázáni, upozorníte-li nás na chyby, abychom se jich mohli vystříhati. To má pro nás větší cenu. Předem však říkáme, že zpoždění některých čísel bylo letos zaviněno jednak mimořádnými poměry, jednak speciálními překážkami, jež se občas vyskytnou a než se odstraní — čas uteče. Uvažte, že vydavatelstvo by přece bezdůvodně neodkládalo. Každý odklad je nepřijemný především nám a nikdo přece nevěří, že bychom si sami chtěli takové nepřijemnosti působit. Proto příště začneme mnohem dříve, abychom měli víc času v rezervě.

Děkujeme všem! Na podzim na shledanou!
LYŽÍM ZDAR!

A CO PŘEDPLATNÉ? UŽ JSTE JE ZAPLATILI?

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-12.
ÚČET POŠTOVNÍ SPŮRITELNY 34.474. — PŘEDPLATNÉ NA 10 ČÍSEL Kč 35.—. JEDNOTLIVÉ ČÍSLO Kč 4.—. MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘIHÁNEK, PRAHA-IV., ČÍSLO 1120



JAN ŘIHÁNEK, MONT BLANC

MONT BLANC

Po týdenním pobytu ve Valisských Alpách seděli jsme v útulné hale hotelu Riffelberg a při dobrém víně luštili problém: jeti do Vispu vlakem nebo jít pěšky? Přívrženci chůze měli většinu a největší obhájce pohodlného cestování byl pověřen dopravou našich těžkých batohů.

Za časného rána opouštíme malý hotel nad Zermattem. Jasný, neprohřátý vzduch skýtá nám naposledy nádherný pohled. Pod námi Zermatt, ještě ve stínu, zatím co polokruh ledovců se leskne v ostrém ranním slunci. Několik vteřin stačí, aby chom se rozloučili s jejich krásami a již se rozbíháme cestou k Zermattu. Za chvíli nás pohleuje hluboký jedlový les a našim zrakům se jen občas objevuje štíhlá silhueta Matterhornu. Ranní stín hlubokého údolí nás pohltil; jdeme ostrým tempem podél hučícího potoka k vesničce Täsch. S jedné strany skupina Weishornu, s druhé skupina Mischabel nás provází až k vesnici Randa; cesta pokračuje zelenými lukami do Sv. Mikuláše. Po chvíli oddechu a malém občerstvení oživla opětně včerejší debata. Přívrženci pohodlí hledí znovu otrásti našim předsevzetím projít pěšky celým údolím až do Vispu. Část se odpoutává a my pokračujeme hrdě dále. Poměrně dobrá polní cesta přechází v pěšinu, vinoucí se po úbočí, kde několikrát ztrácíme výškový rozdíl. Ve Staldenu se vzdává další účastník, a já s Dr. P., oba znaveni, ač vzájemně si to nechceme přiznat, pokračujeme dále. Lehkost chůze jsme již dávno cestou ztratili. Vůle a automatické pohyby nohou nás pomalu šinou vpřed a cítíme oba, že i jen chvilka odpočinku by znamenala konec naší cesty. Kované boty nepříjemně drhnou nově upravený povrch silnice do Vispu, kde nepříjemně skřípaly na dláždění chodníků. Docházíme na nádraží, kde přívrženci pohodlí klidně obědvají, zatím co pro nás je jediným občerstvením černá káva. Na více nebylo kdy. Za chvíli nasedáme do rychlíku k Martigny a při rytmických nárazech kol a mírném kolébání vlaku jsme těžko přemáhali dostavivší se únavu.

V Martigny přeseďme do vozů zubačky a vyhlídkový vůz je pro nás příjemnou změnou. Po dvou kilometrech jízdy najíždí vůz na ozubenou kolejnici, začíná rychle v serpentínách stoupat a našim zrakům se zjevují hluboké strže a vodopády říčky Trient. Pomalým tempem vůz leze po skalnatých úbočích; divoké srázy s malebnými výskami, skutečný přírodní film, běžící pás alpských scenérií. Na chvíli se zjeví bílé vrcholky skupiny Grand Combin, v paprscích zapadajícího slunce se zalesknou pláne ledovce Trient a již vjíždíme do pohraniční stanice Chatelârd. Po hladké pasové a ještě rychlejší celní prohlídce přeseďme do francouzských vozů a s nastávajícím večerem sjíždíme do Chamonix. Prvý dojem nijaký. Večerní šero pohltilo okolí a nás vítají pouze světla a ruch mon-denního horského města. Po ubytování a večeri

sedíme při černé kávě na terase hotelu a sprádáme plány. Teplý, vlahý večer a klesající barometr hrozily udělati mocný škrt v našich dispozicích. Vzájemně jsme se utěšovali, že den i dva dny odpočinku nemohou uškodit programu ani nám a s přáním dobré noci jsme se rozešli do svých pokojů.

Prozradím na sebe, že jsem se po celý večer těšil na chvíli našeho rozehodu, poněvadž té noci jsem byl ubytován z nedostatku místa v koupelně a myšlenka, jak tam budu řídit, mně pronásledovala po celý večer. Koupal jsem se nejen před spaním, ale i ráno a se sobeckou radostí jsem poslouchal, jak jeden z účastníků se marně dobýval do koupelny a hrozně se rozčiloval. Příhoda ta měla ještě dohru po snídani.

Postižený si stěžoval, že má pokoj s vyhlídkou na Brévent na místo na Mont Blanc.

„Mně by na tom tak příliš nezáleželo,“ pospíšil jsem si s odpovědí.

„A měnil byste snad . . .“

„Ovšem, podívám se na váš pokoj, snad se nějak dohodneme.“

Po snídani jdeme do jeho pokoje.

„Pěkný, výhled na Mont Blanc sice nemá, ale já bych byl celkem spokojen.“

„A váš pokoj . . .“ táže se netrpělivě přítel.

„Je sice trochu primitivně zařízen, v prvním poschodí,“ odpovídám, „ale byl jsem tam spokojen. Ostatně, před snídání jste se ke mně zuřivě dobýval. Bydlím totiž v koupelně a . . .“

Zdvořile poděkoval za moji ochotu a večer jsem neměl více chuti na výměnu. Dočkal jsem se totiž protilehlého pokoje a milému účastníku naší výpravy jsem nabídl, že z okna mého pokoje se bude moci koukat na Mont Blanc až polezu nahoru. Ostatně malá nepříjemnost, kterou ráno spolkneme, přináší dobrou náladu.

Dopoledne jsme věnovali prohlídce Chamonix a zkoumání barometrů. Naše předtucha byla správná — neslibovaly nic pěkného. Neklidná atmosféra pronikala i nás. Přinášela rozruch do naší jednotnosti, nicméně přece jsme se čtyři vypravili dopoledne na Brévent. Výškový rozdíl 1500 m zdál se nám malíčkovit a pohrdli jsme lanovkou. Brzy však jsme se přesvědčili, že lanovkám je věnována nadměrná péče a skoro žádná cestám pro pěší. Lesní cesta, pokrytá oblázky a místy vyrvaná až na skalní podklad, nebyla nijak příjemná. Vyhrátý vzduch činil výstup úmorným. Na Plan Praz jsme se hanebně vzdali dalšího výstupu a pohodlně rozloženi na měkké trávě obdivovali jsme hru světla a stínů na celé skupině Mont Blancu. Vzduch byl těžký, slunce jen občas proráželo mraky a jeho paprsky nemilosrdně píchaly. O vrchol Mont Blancu se tříštily těžké bouřkové mraky, které se trhaly jako cáry a hnány prudkým větrem letěly k severozápadu. Jedinečné přírodní divadlo. Barvitost prude letících mraků, přehajících světla a stíny po ledov-



Jan Řihánek,

Aiguille du Bionnassay

cových pláních a divokost scenerie dávaly tušiti, jak nebezpečný by mohl býti výstup, volený v nevhodný čas. Vhodnost volby je rozhodující a my nemuseli nijak pospíchat. Ani příští den nesliboval realizaci našeho programu. Zatím ležel náš vrehol před námi a když jsme si odmyslili divokost a rozmar přírody, zdál se nám tak lehce dostupným, že nám připadalo skutečně směšným, aby skýtal nějakých mimořádných těžkostí.

Ani příštího dne jsme nepodnikli žádného výstupu a dopolední procházkou k ledovci Argentière a odpolední prohlídkou údolí divoké říčky Servoz jsme příjemně ztrávili den. Nicméně po večeri jsme seděli na terase hotelu bez nálady. Hovor vázl; byli jsme přímo nabíti atmosférou rozkolísaných neji-

stot. Dostí pozdě večer jsme se rozhodli, že příštího rána půjdeme nahoru — na jiný vzduch. Chamonix nám rozhodně nesvědčilo.

Dvoudenní výlet, práce v ledovcích a trochu lezení za pěkného počasí vneslo mezi nás opětně dobrou náladu. Po dnu odpočinku jsme se pevně rozhodli, že příští ráno vyrazíme. Barometr sice k večeru opětně trochu klesl, ale čas nezadržitelně utíkal a myšlenka na konec dovolené působí vždy trochu skličujícím dojmem. Najal jsem vůdce, nakoupili jsme potraviny a s trochou úzkosti a netrpělivosti jsme se onoho večera ukládali ke spánku.

Příštího rána jsme nasedali do vlaku, v St. Gervais pak do zubačky. Náladu mezi námi byla dobrá

a tenhle výstup byl příjemný. S trochou neporozumění pro určitý druh turistů pozorujeme spolucestující, kteří podnikají tento *namahavý* výstup zubačkou k ledovci Bionnassay, vystupují na každé zastávce z vagonů za stupňujících se výrazů obdivu a na konečné stanici, pokochavše se pohledem na trhliny ledovce a štít Bionnassay, usednou k malému občerstvení a vrací se toutéž cestou zpět. Stávají se na okamžik hrdiny dne a večer v záři kaváren vyprávějí o romantické kráse hor.

Nám zastávky připadaly bezúčelně dlouhé a teprve na konečné stanici, ve výši asi 2300 m, nás překvapil pohled na prudký sráz štítu Bionnassay a členitost jeho ledovce. Krása hor je skutečnost a vcházíme do ní s němým obdivem.

Stoupáme vzhůru, zprvu pěkným chodníkem, který nás vyvádí na bočný svah se stálým výhledem na protilehlou skupinu Triolet. Cesta je příjemná: bohatá pastva pro oči a fotografický aparát. Ve výši 3000 m přicházíme na první sněžné pole, odbočujeme doleva a jdeme dále souvislým sněžným polem, v němž se nepříjemně boříme. Přechod na skálu; vybočujeme na planinu přímo před chatou Tête Rousse. Pokračování je nemožné. Firnový sníh je tak měkký, že místy se boříme po kolena. Vůdce nám ohlašuje, že budeme pokračovati ke čtvrté hodině, až sníh začne opět tvrdnouti. Po občerstvení se vystavujeme horskému slunci, prohlédíme krajinu a ze spousty lyží před chatou zkouším, zda bych na některých mohl vychutnati chvílku rozkoše pohybu.

Před čtvrtou hodinou nastupujeme další cestu. Znovu na sněžné pole, sníh sice není ještě pevný, ale jde to již lépe a zanedlouho se dostáváme do stínu. Stoupáme prudkým svahem ve skále, obráceným k jihu, kde záchyty jsou zvětralé a cestou uvolňujeme balvany. Bezpeční, že za námi nikdo nevystupuje, dopřáváme si toho divadla. Uvolněné kameny klouzají po svahu, po ploše, zprvu mírnou rychlostí, která se stupňuje a při nárazu na prvou překážku vyletí obloukem do výše a pak následuje šílený let, jehož směr a rychlost nemožno odhadnouti.

Posledních 100 m svahu není nijak příjemných. Záchyty, možno-li vůbec nazvati tak zvětralou skálu a balvany, prostoupené zbytky sněhu, neskýtají žádné jistoty a sklouznutí by znamenalo nepříjemný pád a nedobrovolné sledování cesty uvolněných balvanů. Přecházíme však opět na ledovec a po pevném jeho povrchu přicházíme až ke konečné etapě dnešní naší cesty, k ochranné chatě pod vrcholem Aig. du Goûter, ve výši 3817 m. Dřevěná ochranná chata je vybavena nejnutnějším zařízením ku přespaní a pojme asi 18 osob. Nejsme sami, před námi již přišly dvě skupiny. Zajišťujeme si místa, která jsou vždy úměrná počtu návštěvníků a touha nás ještě žene do blízkého okolí. Jdu po hřbetu na nedaleký vrchol Aig. du Goûter. Slunce je právě v západu. Poslední paprsky barví růžovým nádechem Dôme du Goûter a vyčínající za ním kupoli Mont Blancu. S postupujícím vyzařováním přechází růžový odstín do pastelově šedého zabarvení, obrysy se kreslí ostřeji na zelenavé

obloze a vše dostává neznámé, skoro neuvěřitelné zabarvení. Vracím se pomalu k chatě.

Náš vůdce se mezitím proměnil v kuchaře. S cigaretou na rtu a pobroukáva si nějakou melodii, kouzlí pro nás večeri. Nezapomíná ani na černou kávu a jako dobrá matka navařuje do termoslahví dostatek čaje na zítřek.

Večer se rozpoutala na jihovýchodní straně bouře. Těžké mraky zavalily údolí Miage a Brenva s italské strany a hrozivě se nakupily pod námi. Je-li opravdu něco hrůzně krásného, pak je to bouře v horách. Vzdálené hřmění, přicházející jakoby z útrob země, těžké mraky, osvětlované prosvítavajícími blesky a měnící každé chvíle svoji hrůznou podobu, ten var běsnícího živlu v údolí, jak v uzavřeném kotli, byl nezvyklým, jakoby pro nás uchystaným divadlem. Dlouho jsme seděli na útesu před chatou, ač druhého dne jsme měli vycházeti o čtvrté hodině. Byl jsem v obavách o zítřek. „Zítřka budeme mítí nejkrásnější den,“ odpověděl na můj dotaz vůdce.

Ráno nás probouzel zpěv vůdce a příjemná vůně vařící se čokolády. O půl čtvrté vycházíme do neprůhledného, studeného rána. Povrch sněhu byl pevný a při několika stupních mrazu jsme šli rychle kupředu. Minuli jsme rozsáhlé pláně Dôme du Goûter a za probouzejícího se rána jsme stanuli u observatoře Vallot (4362 m). Po levé straně se tyčily mocné srázy Mont Maudit, dosud ve stínu, zatím co vpravo v údolích se stříbřitě barvily ranní páry. Předpověď vůdce byla správná. Připínáme náledníky a vůdce nám mezitím nabízí trochu čaje pro osvěžení. Zbývají nám pouze dva hřebety a výškový rozdíl 445 metrů. Bosses du Dromadaire (velbloudí hrby) však jsou perným oříškem. Úzká, prudce stoupající hrana, s charakteristickou známou velbloudího hřbetu, ve výši 4500 m, vytvořená navátým sněhem, se překonává s krajními obtížemi. V těch místech se projevují obyčejně známky horské nemoci.

Až dosud se nám šlo velice dobře a nepocítovali jsme nijakých známek únavy nebo horské nemoci. Nastupujeme dále, krok v souladu s dechem. Vstupy jsou pevné a náledníky dobře zabírají na umrzlém sněhu. Zájem pro krajinu se ztrácí, vše jako by se na okamžik propadlo, stoupáme s hlavou svěšenou, oči upřeny na vstupy a jen napnutí nebo uvolnění lana nás upozorňuje, že osud náš je spjat s osudem kamaráda. Několik chvilkových oddechů a první hrb je překonán. Jde to sice pomalu, ale dobře. Po chvíli odpočinku postupujeme po hřbetu dále a narážíme na další hrb. Zdá se příkrější prvého. V jedné ruce lano, v druhé cepín, oči upjaté k zemi pozorují vstupy, které vyvstávají před námi jako schody do nekonečna. Každé mimovolné napnutí lana upozorňuje, že kamarád potřebuje chvíli oddechu.

Hřbet se zužuje a přechází v hranu. Za mnou postupuje účastník, jehož nápadná bledost mne nutí k opatrnosti. Několikrát se napjalo lano v okamžicích, kdy — přenášeje váhu těla s jednoho vstupu do druhého — měl jsem velice labilní postoj. A nyní opět. Na příkrém hřbetu, stoje na levé



Jan Říhánek, Mont Blanc

noze a pravou předkročenu o dobrých 40 cm výše, právě v okamžiku, kdy jsem odlehčil levou a přenášel váhu těla na pravou nohu a chtěl nadnésti tělo, strhlo mne napjaté lano zpět. Chvilce nejistoty, mrtvého klidu, převažuji se trochu zpět, ale pud sebezáchrany sráží moji pravou nohu zpět, pokrčuji levou nohu a snížením postoje vyrovnávám napjaté lano. Věru, nemilá věc v takovém místě. A možno se jí vyvarovati pouhým zavoláním: „chvilku počkat, nemohu“. Popřáváme mu malý odpočinek a postupujeme dále s opatrností. Překonán i druhý hrb, hřbet je již širší a svahy nestráší již tolik svojí příkrostití. Ještě jedno vzednutí hřbetu, mnohem mírnější a dosahujeme Tournette (4670 m), odkud již pohodlně stoupáme po dosti širokém hřebenu o sklonu asi 45° až na vrchol.

V 7:45 jsme na vrcholu. Zkousím svůj tep — normální — a nepocituji ani zvýšený tlukot srdce. Ostatní jsou trochu zmlklí, snad únavou, snad dojmů.

Slunce je dosud nízko nad obzorem a ozařuje ranní páry, vystupující z údolí na italské straně. V dálce se rýsují měkké kontury Valiských Alp, zatím co k severu a k jihu dlouhé stíny na štítech a ledovcích dávají plastiku celému obrazu. Rozhled s vrcholku, převyšujícího o několik set metrů celou skupinu, připomíná malebné obrázky Alp s letadla. Přechod na nedaleký italský vrcholek skýtá pohled na prudce se sklánějící srázy ledovce Brenva, na Dent du Géant a ozářené štíty Grandes Jorasses. Vzdálenější vrcholky, nižší 3000 metrů,

jsou v ranním zabarvení nejasné. Naše zraky zabloudily i dolů, na Chamonix a výstavné hotely nám připadají jako titěrné dětské hračky.

Chvilkový únik ze života, ze střízlivého, logického světa. Krása kolem přenáší nás do pomyslna, zbaveného přítěží fyzických zákonů a v něm obdivu bychom lehce zapomněli na návrat.

Jemná připomínka vůdce, že musíme sestoupiti dříve než sníh příliš změkne, nás vrací do skutečna. S politováním přijímáme jeho slova a nastupujeme zpáteční cestu. Výstup byl namahavý, ale sestup po hřbetu až k observatoři je krajně nepřijemný. Pohled dolů, na prudké srázy po stranách úzkého hřbetu, bych nedoporučoval nikomu, kdo trpí závratí. Sestupujeme s cepíny v rukou, připraveni zabořiti je do sněhu při vratkém kroku neb sklouznutí kamaráda.

Konečně máme za sebou ty nepříjemné svahy, které přitahují zraky a vybíháme na malou rovinu před hvězdárnou. Potkáváme potácející se hmotu, uvázanou s obou stran na laně, kterou dva vůdci potáhnou na vrcholek. Přejeme jim příjemnou zábavu a pouštíme se s chutí do našich zásob. Nechce se nám ještě dolů, vaříme novou dávku čaje a nejraději bychom pozorovali, jak oni dva vůdci dopraví to potácející se břemeno na vrchol.

Sníh však rychle měkne a proto v 10 hodin pokračujeme v sestupu. Po hřbetu až do sedla pod Dôme du Goûter, kde odbočujeme vpravo a po bezpečném ledovci jdeme rychle dolů. Ve výši asi 4000 m přicházíme k první ledovcové trhlině. Za-

jištění ze zadu, přeskakujeme jeden po druhém s chutí první překážku a v duchu se těšíme na další. Sesutá lavina po levé straně nás nutí odbočít a již přicházíme do míst, kde ledovcové trhliny se na nás šklebí se všech stran. Postupujeme opatrně, sledující stopy. Přecházíme po sněžných mostech četné trhliny, ba dokonce i po primitivním žebříku, umístěném nad trhlinou v šíři asi 10 metrů. Mjíme chatu Grands Mulets, postavenou na granitové výspě a vcházíme do skutečného bludiště nakupených věží, trhlin a bizarních ledovcových útvarů, místa spoje dvou ledovců. Mocným tlakem postupujících ledovcových mas vyrůstá tu chaos, aby při nejbližším prudším pohybu se s hukotem opětně zřítíl a zatarasil cestu. Konečně se dostáváme z tohoto bludiště, přecházíme bosson-

ský ledovec a na protějším svahu již zříme cestu ke konečné stanici lanovky. Právě se hotovíme přejít místo pod jižním svahem Aig. du Midi, když varovný hlas vůdce „Attention au caillou“ nás srazil ke skále. Nad námi v divokém přemetu zahučel těžký balvan a dopadl asi 10 m od nás. Rychle přecházíme nebezpečné místo a z uctivé vzdálenosti odhadujeme, odkud nám přišel onen pozdrav s hůry.

Opovrhujeme lanovkou, krásným dopravním prostředkem a po rozloučení se svým vůdcem vstupujeme v nekonečných serpentinách do údolí.

O půl třetí vcházíme opětně do hotelu a po obědě pohlížíme s pýchou na náš realizovaný sen — Mont Blanc.

KAREL RUDL

LANOVKA—ŽIVOT SJEZDAŘŮ

Fakt, že potřebujeme lanovku v našich horách, zejména že jich potřebujeme několik právě v Krkonoších, na místech nejen nejfrekventovanějších, ale i lyžařsky a zejména sjezdařsky nejhodnějších, ten fakt se prostě nedá oddisputovat. Dnes přinášíme další konkrétní a odůvodněný návrh. A nepřestaneme v uveřejňování dalších v příští sezoně. Prosíme o další rozbor této otázky. Ale podívejte se na to trochu i se stránky hospodářské a finanční. Nesmíte se spokojit jen s apodiktickým tvrzením: bude to určitě výnosné. Ovšem, že to musí být výnosné. Ale kudy na to? Musíte to řešit, neházet jen myšlenkami, propočítávat to! Nekonstruuje jen plán stavební, ale i operační. Dokažte, že dovedeme být i podnikateli.

Kolikráte jste již mezi sebou slyšeli stereotypní: „Holky a kluci, pojďte si to dát ještě jednou, to bylo prima.“ — Co pak o to, ono by se to „dalo“ třeba ještě pětikrát, ale ta námaha výstupu k vrcholu, o ztrátě času nemluvě. V Krkonoších, ani v jiném našem pohoří nemáme lanovky pro lyžaře. Výslovně říkám pro lyžaře, neboť lanovka z Janských Lázní na Černý vrch lyžařsky nemá valného významu. Je to pohodlné, rychlé a drahé dosažení Sokolské boudy a boudy na Černém vrchu s jedním sjezdem nazpět do Janských Lázní, který sněhově (jižní strana, příliš vysazená do kraje), výškovým rozdílem, terénem i jinak dnes naprosto nevyhovuje. Které centrum sjezdů jest v Krkonoších nejlepší? Beze sporu Studničná hora (1550 m). Jest zde pět kvalitních sjezdů: čís. 1: *Studničná—Modrý Důl* a po prosekání lesa i — *Obrů Důl*. Čís. 2: *Studničná—Luční—Richtrový boudy—Vlhký Důl—Pec*. Čís. 3: *Luční* — muldou a údolím potoka Kl. Grundwasser do *Dlouhého dolu* — sv. *Petr—Špindlerův Mlýn*. Čís. 4: *Studničná—Luční—Bílá Labe—Špindlerův Mlýn*. Čís. 5: *Studničná—Werlichův Důl* (známý HDW Mai-rennen) a konečně v bezprostřední blízkosti několik prudkých sjezdů na německou stranu v místech boudy prince Jindřicha a Hamplový boudy. Přidáme-li k tomu fakt, že

tato oblast Krkonoš má vždy největší kvantum sněhu a že sněh v těchto místech trvá nejdéle, neboť jsou nejvýše položená a hlavně nejdále vzdálena z kraje, ptáme se, proč zde na vrcholu Studničné hory dávno již není vybudován hotel a proč k tomuto hotelu nejde lanová dráha z Pece s přestupní stanicí v Modrém Dole. Podnik, při stále vzrůstajícím lyžařském i turistickém provozu naprosto určitě výnosný, dal by se uskutečnit s pomocí hotelů v Peci, Modrého Dolu, *Luční boudy*, *Obří boudy*, *Rennerovky*, *Havlovy boudy* (i vojensky důležité) atd. Hotel „Studničná“ stal by se jistě nejvýnosnější boudou, vyhledávanou v každé roční době (i v létě je to blízké východisko na Sněžku). Vzpomeňme jen boudy na Výrovce, která při minimálním komfortu, avšak v ideální poloze stala se dnes nejhledanější boudou ve východních Krkonoších. Konečně i lyžařské středisko Pec získalo by ještě více na oblibě jako cíl několika krásných sjezdů. Pokud vím, blíží se své realizaci lanová dráha z Tatranské Lomnice na Lomnický štít v Tatrách. Daleko potřebnější a rentabilnější by byla lanovka Pec—Modrý Důl—Studničná s vybudováním hotelu na jejím vrcholu. Vývoj sjezdové techniky bral by se pak rychlým tempem kupředu.

NEMYSLETE JEN NA LANOVKY, ALE I NA NAŠE PŘEDPLATNÉ!



M. Staněk, Vys. Tatry s letadla, Furkotské sedlo, Lorenzovo sedlo, Capie pl., Štrbský štít, Hlinská věža (od jihovýchodu)

PETR VOSK

ZKUŠENOSTI VLASTNÍ KŮŽE

Vycházím do ošklivého rána. Štrbské Pleso se těžce probouzí. Nad Patrií se divoce trhají těžké mraky. Proklatě, včerejší pěkný den se změnil v psotu. Vlajky na stožárech při každém nárazu větru vztekle plesknou. Prudkost větru dává slabou naději, snad roztrhá těžké mraky. Snad. Kopu vztekle do sněhu. Dosud je prašný. Ale co když ustane vítr a začne sněžit? Myslí probíhá v divoké směsici seznam všech možných vosků. Věčný problém mazání. Eh co, start je o deváté a nyní je sedm. Do té doby se může počasí změnit. Vypínám na chvíli mozek. Někdy je lépe mysliti na věci úplně bezvýznamné.

Za hodinu zkouším znovu sních a také namazané lyže. Počasí se zhoršilo, sních trochu zvlhnul a je tupý. Lyže do svahu podklouzávají a na sjezdu se dusí. Přemazávám, přizpůsobuji mazání a kdyby se mne kamarád v tom okamžiku zeptal, jak mažu, jistě bych mu nemohl říci jména všech upotřebených vosků. Ještě poslední pohlazení lyží, připínám číslo, do jedné kapsy pár kostek cukru, do druhé řemínek a jdu ke startu.

V 9.47 startuji a je teprve 9.15. Času mám dostatek. Znepokojuje mne prašný sních v Mlynické dolině. Trochu lepší, ale víc než 90 závodníků

přede mnou jistě důkladně upraví stopu. Nárazy větru přinášejí od startu občas vzdálený šum a výkřiky. Stavím se do řady.

Číslo? Ale ano, mám číslo — a rozepínám svůj kabát. Zřetelně rozeznávám monotonní hlas startéra.

Drží dobře vázání? Aby zase nezlobilo, jako posledně. Vítr cloumá vlajkoslávou.

Připraven?

Ještě minutu. Odkládám kabát a šoupáním očišťuji lyže.

Ovšem, krátké kalhoty jsou daleko pohodlnější.

Zima? Jen pojdte na půl hodiny a uvidíte, jak vám bude teplo.

Žádné vtipy a jedem.

Konečně ...dvě, jedna, teď! Prudce vyrážím. Hlasy okolostojících splývají ve vzdálený šum. Za startem na ostré zatačce srovnávám s námahou rozbíhající se lyže. Objektiv filmového aparátu zachycuje můj nepěkný styl a připadá mi, jako by se chechtal.

Trať je lemována diváky a dobrých 100 metrů přede mnou zahýbá do lesa finský závodník. Jde dobře, vyrovnaně. Nasazuji ostré tempo a za chvíli i mne pohlcuje les. Na lesní cestě je sních

výborný. Za chvíli, v ostré zatáčce, mímím první kontrolu. Následuje sjezd s příjemnými houpačkami. Ještě jedna, hup, nyní kousek rovinky a již začíná výstup. Rychle! Rychle! Silueta závodníka se ztrácí přede mnou mezi stromy. Jistě má dobře mazáno. Jen aby mně držel vosk. Čelisti stisknuty, ústa zavřena a namáhám se srovnati dech. Prvé krůpěje potu vyrazejí na skráních a srdce jako by se tlačilo vzhůru. Krevní přetlak, v uších začíná slabé hučení, ale vůle našeptává — vydržet, vydržet...

Hlava schýlená a oči sledují rytmickou práci nohou. Málem bych byl vrazil do balvanu u cesty. Zvedám na okamžik hlavu. Trať stále stoupá; tuším, že v dáli se zahýbá. Ztrácím pojem času a projeté vzdálenosti. Výstup mi připadá věčností. Konečně počíná les řídnouti, výstup je mírnější a vybíhám na malou rovinku.

A nyní sjezd. Není tak hrozný, odpočinu si. Vesele dál. Boj je krásný. Řítím se dolů a nárazy větru příjemně chladí zpocený obličej. Jen rychle, rychleji! V zatáčce přede mnou se mihla postava.

Volnou dráhu! Volnou dráhu! Jak musí být protivný závodník, křičící: Volnou dráhu!

Letím na protisvah. Špičky lyží vězí ve sněhu a závodník přede mnou se zvědavě ohlíží. Po nešťastném pádu chtěl pokračovati v jízdě právě v tom okamžiku, kdy jsem zvolal: Volnou dráhu!

Vyprošťuji lyže a bohapustě kleji. Zřejmě ztrácím klid. Čas letí a na skráních vyskakují krůpěje úzkosti. Konečně mám volné lyže i trať. Příčina mého zdržení je již dávno napřed. Sjíždím a hledím dohoniti ztrátu času. Trať zahýbá vlevo a hned zase vpravo. Najíždím směle a rychle zatáčku a v tom jsem na zemi.

Lyže sklouzla po vyčnívajícím kořenu. Ležím na zemi a nějaký sílenec vzadu řve: Volnou dráhu! Rychle vstávám a v očích mi blýská vztek. Vztek na vyčnívající kořen, na rozbitou trať, na předjížděcího závodníka, který nemotorným skokem se přenesl přes překážku, vztek na velitele trati, že jí nebyla věnována patřičná péče, že nebylo označeno nebezpečné místo, na sebe, že jedu jako začátečník — zkrátka na všechno.

Klid, klid, klid — tluče vůle na moje bubínky. Již to jde znovu. Do nohou se vlévá potřebná jistota, mímím výstražné znamení, kontrolu a vjíždím na malý můstek.

Nač ta nadměrná péče? Do potoka přec nikdo nepojede a jiné cesty zde není. Nový výstup na krku. Musím předstihnouti závodníka, který mne tak zdržel. Myšlenka, že bych jej měl před sebou na příštím sjezdu, činila by mne nervosním. Nasazují ostré tempo. Bohudíky, vosk drží dobře. Na obličejí vyraží nové krůpěje potu, stékají a jejich slaná příchut' je protivná.

He, kde jsou ti vtipálkové, kteří mysleli, že mně bude zima.

Na otevřeném úseku trati vidím, jak někdo těžce stoupá přede mnou. Zachvacuje mne známý pocit zuřivosti, který nemohu vyraziti hrdlem a který se proměňuje ve vypětí síly a vůle, v úsilí — předběhnouti jej dříve, než začne sjížděti. Do-

tahuji, rvu se s každým metrem a konečně jej nechávám za sebou. S předkloněným tělem jej mímím a zadržuji na chvíli dech, aby nebylo znáti krajní vypětí.

Málem bych byl vrazil do kontroly, ukazující mi změnu směru. Ostrý záhyb vpravo a s radostí nabírám vzduch do plných plic.

Konečně nahoře a obracím zpět. Není to sice polovic, ale cesta zpět je vždycky vzpružením. Ještě 11 kilometrů. Krásná trať, skutečný požitek. Teď alespoň mohu běžeti klidným, dlouhým krokem a změna je příjemná. V otevřeném údolí vidím před sebou dva nebo tři závodníky — snad se mi podaří je dostihnouti. Ten v hnědém se zdá býti unavený.

Opět nějaký zuřivec křičí: Volnou dráhu! Tohle musí býti silný záchvat zuřivosti. Má číslo 124, musil startovati nejméně čtvrt hodiny po mně. Pokouším se přidat, musím — alespoň hnědého musím dohoniti před sjezdem.

Trať vbíhá do lesa a nový sjezd. Začíná však sněžití. Dosud mám vítr v zádech, takže příliš nevadí. Nicméně rozhled je omezen a tím i rychlost ve sjezdu. Svah klesá, ostrý záhyb vpravo a již letím otevřeným průsekem dolů.

Žuch! Té díře jsem se nemohl naprosto nijak vyhnouti. Lyže sice přejely, ale marně jsem se namáhal vyrovnati. Ostatně, nebyl jsem sám. Děť je tu jak po bubnové palbě. Ale teď již to půjde lépe. Mírný svah je příjemným odpočinkem pro chvějící se nohy. Poslední terénní schod mne vyhazuje z lesa, zahýbám vpravo a dostávám váníci se strany.

Kontrola. Chudáci. Jak jich lituji. Zасыpaní sněhem, pobíhají kolem stolu a čekají s nelíbenou mrzutostí na chlapce, vybíhající z lesa.

A opět výstup. Tentokrát lemovaný již zase řadami diváků. Jaký je to požitek státi zde ve váníci, mrznout a přihlížeti závodům? Kdá má větší požitek ze sportu, já, nebo oni?

Ještě sedm kilometrů. Můj systém mazání je skvělý.

Ti vtipálkové od startu by měli zakusiti opravdovou rožkoš závodníka během jízdy. Běžím opět čistým stylem mezi houstnoucími řadami diváků. Tvář prozrazuje lhostejnost k okolí — maska zakrývající skutečnou únavu. Nevinná lež.

Na otevřené cestě seká nemilosrdně vichřice se strany do obličej. Za sebou slyším dech a známý zvuk prudce kupředu vyražených lyží.

Prosím, prosím... , uvolňuji dráhu.

Děkuji... , předbílá vyrovnaným tempem.

Číslo přes 130, prvý roztomilý závodník, s kterým jsme si právě vyměnili místa. Originál, jeden z těch, kteří běží nejrychleji, mají oči pro vše a nezapomenou vzíti s sebou od startu i zdvořilost.

Mímím hotel, s díky odmítám nabízené občerstvení. Znovu sjezd lesem. V korunách stromů to skučí a občasně nárazy větru štěkají.

Opět kontrola, změna směru — a výstup. Snad již poslední.

Ještě dva kilometry. Jak rychle ty kilometry ubíhají a přece se sotva vleku. Někdo křičí: Vý-



M. Staněk, Vys. Tatry s letadla, Dolina Päti Polských Stawów, v pozadí Roztocká dolina (od jihozápadu)

borně! Děkuji, kamaráde. Neuvědomuji si, kdo to je. Je to únavou? Vidím přece zřetelně stopu před sebou. Jen rychle, rychle kupředu. Dlouhý závodní krok, vyrážející celé tělo, změnil se v nejisté kroky slečinky začátečnice. Jako by mne něco táhlo zpět. Vítr bije do sehnutého trupu a do obličejů vhodí občas nepříjemně vlhký sníh. Lyže klouzají, krok je nejistý. Proklaté vosky.

Ještě 600 metrů? Škoda, teď se mi to teprve začíná líbit.

Proč ta odpověď? Přece každý lehce pozná, že

únavou se sotva potácím. Je to k smíchu. Ale vůle mne žene dále.

Poslední kontrola. Sjezd do cíle. S hlavou sehnutou, bráně se nárazům vichřice, začínám sjíždět. Vydrž! Ještě chvíli. Oslepen sněhem ztrácím stabilitu, vrávorám, teď jedu jen na jedné lyži. Upadnu nebo ne? Vyrovnávám posledním vypětím sil a projíždím cílem.

Opět se na mne šklebí objektiv filmového aparátu.

Už nemusím běžet? Jaká pohova.

ZÁVODY

JIŘÍ KRAUS

VELIKONOCE SVAZU LYŽAŘŮ V TATRÁCH

Příslavná nepřítel povětrnosti, jež téměř všechny velké svazové závody v letošní sezoně krutě pronásledovala a způsobila tolik zlého, napravila o Velikonočních své excessy. Relativně hodnoceno napravila je sto procentně a bylo toho opravdu zapotřebí, neměli-li jsme si odnésti z celé letošní zimy jen vzpomínky nepěkné. Díky bohatému, ač trochu opožděnému sněhovému nadělení koncem března a začátkem dubna, byly po této stránce již předem tatrské velikonoční sva-

zové závody ve sjezdu a slalomu zabezpečeny. Nejistou zůstávala však otázka, zda bude možno — s ohledem na zkušenosti let minulých — provést také závod ve skoku na Jarolímkově můstku. Bohužel i letošní zkušenost potvrdila, že velikonoční termín je pro závod ve skoku trochu pozdní, ačkoliv nebýt toho, že letošní Velikonoce zaběhly hodně do jara, mohl být přece ještě několik dnů před nimi proveden. Takto však slunečné, teplé počasí posledních dnů předvelikonočních doko-

nale vyčistilo nájezd můstku a odkrylo velké plochy násypu na dopadu; riskovat za tak teplého počasí výdaje s úpravou můstku, nebylo možné.

Jinak předvelikonoční dny byly takové, jak si je ve svých ideálních představách o lyžařských Velikonočních lícíme. Samotné svátky byly pak již zmotněným ideálem. Skvělé slunce od rána do večera, krásný firm, konservovaný v noci slabým mrazíkem, krásně vysněžený terén ve vyšších polohách. Ti, kteří naplnili Tatry na Štrbském Plese, Popradském Plese, Hrebienoku a ostatních horských chatách, doufající ve splnění krásných představ o slunci, sněhu a lyžích, museli být spokojeni. A stejně byli spokojeni ti, kteří v níže položených tatranských střediscích obdivovali ze zimního spánku probouzející se přírodu. V jednom směru však velikonoční svazové závody neuspokojily. Neuspokojily malou a řekl bych *velmi malou účastí závodníků* a ještě menší účastí pracovníků. Velikonoční svazové závody ve Vysokých Tatrách, nejen proto, že jsou to závody s mezinárodní účastí, zasluhovaly by větší zájem také s ohledem na jejich tradici a na prostředí, ale také proto, že jsou vlastně oficiálním zakončením svazového závodního programu.

K letošním velikonočním závodům bylo hlášeno na závod ve sjezdu 28 mužů a 2 ženy, na závod ve slalomu 39 mužů a 3 ženy, celkem z 16 klubů. Nejpčetněji byl zastoupen Vysokoškolský Sport Brno 6 závodníky a 1 závodnicí. *Ze zahraničních účastníků startovali Maďari vybraným desetičlenným teamem. Poláci, kteří byli k účasti srdečně pozváni a startovali na předvelikonočních závodech Karpathenvereinu ve Velké Studené dolině, závodů našich se nezúčastnili; stejně závodníci H. D. W. a Karpathenvereinu. Je to srozumitelná demonstrace všech tří. Běheme ji na vědomost, dobře si ji zapisujeme.*

ZÁVOD VE SJEZDU V DOLINĚ ZLOMISK

Sobota, 20. dubna 1935

Trať závodu ve sjezdu trasovali jsme celkem shodně s tratí loňskou. Změny doznala pouze v posledním úseku před cílem, v němž nebylo dobře možno vyvésti ji úbočím Ostervy k sjezdu na zamrzlou hladinu Popradského Plesa pro několik lavinových polí, jimiž byla v této části do značné výše zavalena. Byla proto vyznačena podél Ladového potoka na břeh jezera, kde umístěn byl letos cíl. Start byl pod Ošarpancem ve výši cca 2150 m. Od startu vedla prudkým tobogánem do úzkého kuloáru a první kontrolní branky. Tato část byla nejtěžším úsekem trati a svědkem složitých pádů. První kontrolní branka byla pak startem k závodům žen. Trať pokračovala na dno doliny mezi Dračím Štítem a Dračím hřebenem na druhou terasu v Zlomiskách, kde umístěna byla druhá kontrolní branka a druhá sanitní hlídka, přímým sjezdem spustila se na první terasu do třetí branky (stanoviště první sanitní hlídky), přes první terasu dolů k potoku a po levé jeho straně (ve směru jízdy) do cíle na břehu Popradského Plesa ve výši 1515 m. Trať byla dlouhá cca 3500 m s výškovým rozdílem 635 m. Byla zhruba vyznačena ve čtvrtek, v pátek pak — po mém příjezdu do Vysokých Tater — projeli jsme ji odpoledne s Pepíkem Krňoulem znovu a definitivně vyznačkovali,

umístivše kontrolní branky. Podmračné počasí toho dne a mrazivý větřík, které nečekaně po předešlých krásných dnech Tatry překvapily, nenaladily nás příliš optimisticky. Ale druhý den, uvítavší nás nádherným sluncem a klidem, dal zapomenouti včerejším obavám.

Den závodu. Společný odchod závodníků stanoven byl na 9. hodinu z chaty u Popradského Plesa. Přivstali jsme si proto na Št. Plese a po 7. hodině stoupali již na Drigant — tatranské slunce již hezky připalovalo. Myslili jsme si, že jsme první na trati, ale řada lyžařů i pěších, vybavených proviantem a ochrannými maskami krémů všech druhů na obličejích, mířila stejným směrem — bezpečný barometr, že na Popradském Plese bude se něco dít, co stojí za podívání. U chaty na Popradském Plese bylo již živo a dopravní ruch dirigován obzřetelným panem Fiškou. Rozdali jsme startovní čísla a o 9. hodině první skupiny závodníků, promíchané kontrolami a lyžařskými entusiasty, „přeplovaly“ jezero k výstupu na trať. Krásné klidné počasí, nádherné slunce, ozářivší vysoké tatranské štíty, tvořily ideální rámec závodu a slibovaly upřímně i dobré zakončení. Červená nit' praporků, vyznačujících trať, ztrácela se na první terase zároveň s nejranějšími vyznačovací slunce a s ozvěnou radostných hlasů. Odešli startéři, kontroly i sanitní hlídka a ve skvělé náladě stavěli jsme slavobránu cíle. Několik kroků od nás, v ose největšího proudu diváků ujala se nevděčné funkee pokladní obětavá paní Peková se svými asistenty, nenechávajíc ujít ani myš a odevzdaně snášeje ne vždy lichotivé povzbuzování. Ale hlavní věc, že odznaky šly na odbyť; brzo bylo třeba doplnit zásobu. Konečně cíl připraven, vyloženy stopky a tabulky a volné chvíle věnovány slunci. Dvanáct hodin. Povel „připravit!“ Vykonán. A tu již stopujeme prvního závodníka: Škodu z K. L. V. První čas naznačuje, že závod bude rychlý a že možno čekat překonání loňského nejlepšího času. Vidíme, že trať je bezpečná a sníh že dobře jede. V krátkém intervalu a za velkého napětí vjíždí do cíle „pětka“, favorit Eda Hromádka; čas 2.59 min. Míjí řada jiných a s vystupňovaným napětím očekáváme „čtrnáctku“ Čtvrtečku a „šestnáctku“ Cífkou. Předpokládáme, že mezi těmito třemi bude závod rozhodován. Konečně krásným stylem přijíždí Čtvrtečka a jeho čas 2.46.1/5 min. překvapuje. Je o 13 vt. lepší loňského času vítěze Hromádky. Ještě Cífkou — má však interval větší než 2 a půl minuty a je zřejmé, že vítězem zůstane již sympatiický turista Čtvrtečka. Závod má dobrý spád, dojíždějí všichni — je to dobré znamení, že závod skončí bez jakékoliv nehody. Přece však jeden schází — Dr. Zdeněk Mohr. Pád v kuloáru a malý úraz v kotníku vyřadil jej bohužel ze závodu. Z ostatních velmi dobře jel Putterlík z V. S. Praha, Formandl z V. S. Brno, Scholtz z ŠKVT, držela se i III. třída a zejména starší A. v čele s Bukajem a plk. Šourkem. V ženách vítězí favoritka Dostálová-Beinhauerová, V. S. Brno, mající velkou konkurentku v Miladě Šebelové. V 12.40 hod. je závod ukončen. Jsme všichni spokojeni. My, že jsme se dobře zhostili svých funkcí, závodníci, že jeli velmi dobrý závod. B. Peka, který po dobu závodů namáhal stopky, bere je v opatrování, balíme tabulky, cílovou dekoraci a vracíme se na chatu, abychom připravili vy-



M. Staněk, Vys. Tatry s letadla, Sedlo Kopy, Votrubova chata, v popředí Kozí vrch (od jihu)

hlášení výsledků a rozdali ceny. Výsledky jsou v okamžiku seřaděny, rozhozeny do tříd, současně Pepík Krňoul, svědomitý a dobře se osvědčivší sekretář závodů, rozepsal výsledky na stroji a zakrátko čtu na verandě chaty opáleným tvářím našich chlapců i diváků výsledky a rozdávám ceny, povýšiv nečekaně do funkce vrchního pořadatele. Vedle hezké a hodnotné nové putovní ceny pánů Fišky a Štáfle, kterou odnáší vítěz Čtvrtečka spolu s originálem mistra Štáfle, byla tu serie cen: lepty O. Štáfle s knihami pí Vlasty Štáflové s autogramy autorky a obou našich příznivců v tomto krásném koutě Tater. Máme zde obětavé a upřímné spolupracovníky, máme i obětavou pomoc v širších vrstvách lyžařských. Přesvědčily nás o tom letošní Velikonoce. Všem srdečné lyžařské díky. Škoda, že nestartovali Poláci a Maďaři. Poláci nebyli hlášení vůbec, ač dleli v Tatrách, Maďaři se pro sjezd omluvili, majíce v nohou včerejší těžký sjezd Karpathenvereinu ve Velké Studené.

Pořadatelské funkce rozděleny byly takto: startéry byli Josef Krňoul a tajemník Zalčík; kontrolami u branek: Jarý a Stwiertna, Šlauf a Vacata, Dohnal; u cíle: B. Peka a já. Službu pokladní obstarala pí Peková.

Výsledky závodu ve sjezdu o „Cenu Popradského plesa“.

Třída I.: 1./1. Čtvrtečka Jaroslav, KČST. odbor Praha 2.46.^{1/5}; 2./2. Hromádka Eda, K. L. V. Praha 2.59; 3./3. Cífka Jan, K. L. V. Praha 3.04.^{4/5}.

Třída II.: 1./4. Putterlík Karel, Vys. Sport Praha 3.14.^{2/5}; 2./5. Formandl Jaroslav, Vys. Sport Brno 3.16.^{1/5}; 3./6. Scholtz Ladislav, Š. K. V. T. Smokovec 3.16.^{3/5}; 4./8. Škoda František, K. L. V. Praha 3.25;

5./9. Dohnal Miroslav, Vys. Sport Brno 3.28.^{4/5}; 6./11. Daňo Josef, Ski klub Bán. Bystrica 3.41.^{4/5}; 7./12. Raclavský Jan, Vys. Sport Brno 3.49.^{2/5}; 8./13. Králík Tibor, Ski klub Bán. Bystrica 3.54.^{3/5}; 9./15. Beranovský Jiří, Vys. Sport Brno 4.10; 10./16. Hudyma Vojtech, KČST. odbor Poprad 4.20.^{4/5}; 11./17. Kovanda Julos, Ski klub Bán. Bystrica 4.41.^{3/5}; 12./20. Ptáček Josef, KČST. Košice 8.50.^{2/5}.

Třída III.: 1./10. Machačka Jaromír, KČST. Mor. Ostrava 3.35.^{1/5}; 2./14. Nekvapil Karel, Č. V. K. Brno 4.01.^{3/5}.

Třída St. A: 1./7. Bujak Franta, Š. K. V. T. Smokovec 3.17.^{3/5}; 2./18. plk. Šourek, KČST. Vysoké Mýto 6.06.^{3/5}; 3./19. Knap Václav, KČST. odbor Praha 8.07; 4./21. Markalous Jan, KČST. odbor Praha 9.10.

Ženy: 1. Beinhauerová-Dostálová, Vys. Sport Brno 3.16; 2. Šebelová Milada, P. J. Radhošť M. Ostrava 3.33.^{2/5}.

Neděle, 21. dubna. Jaký nádherný den pro závod ve skoku. Přenášíme v duchu do tohoto radostného prostředí závody FIS a představujeme si skvělý požitek a dojem, které by za tak krásného počasí bývaly zanechaly. Volné neděle využili jsme k přípravě zítřejšího závodu slalomového; přišla nám dokonce vhod. Zjistili jsme totiž, že terén u vodopádu „Skok“ a zejména svah Přední Bašty, kde měli jsme v úmyslu vyznačiti slalomovou trať, byl na mnoha místech zavalen lavinami. Vyzbrojeni lopatami, vydali jsme se v dopoledních hodinách do Mlynické Doliny, abychom prohlédli terén a zakousli se do nepohodlné laviny. Mlynická Dolina tonula v záplavě slunečních paprsků a okolí vodopádu „Skok“ připadalo nám jako pravé

lyžařské El Dorado. Po prohlídce terénu jsme shledali, že stále nejvhodnějším zůstává svah pod Přední Baštou a pustili jsme se do srovnání laviny, která jediné nám dělala starosti. Bohudík byli jsme s ní brzo hotovi, vyčistivše ji v rozsahu potřebném pro nejvhodnější slalomové figury. A hned jsme také myšlenou trať vyzkoušeli, zakreslili si situaci branek, které zítra budeme stavěti a pak užívali jsme plnými doušky velehorských krás, sněhu, slunce a lyží.

ZÁVOD VE SLALOMU. Pondělí, 22. dubna.

Do třetice všeho dobrého. Velikonoční pondělí nezadalo v ničem krásným dnům předešlým. Vypravili jsme se do Mlynické Doliny brzy ráno, doprovázejíce saně tatranské záchranné služby, určené pro dnešní závod, které transportovaly také občerstvovací stanici p. Nedobrého, jež později, kdy teplota v kotlině pod vodopádem „Škok“ dostupovala trochu nezvyklých výšek, se skvěle osvědčila. S tratí, připravenou již předešlého dne, byli jsme rychle hotovi, telefonní družstvo 3. horského pluku z Popradu spojilo start a cíl linkou, bezvadně po celou dobu závodů fungující, postavili jsme cíl a o $\frac{3}{4}$ na 11. byl závod připraven. Po prudkém svahu vystupují závodníci ke startu a strážci ke svým brankám. Opožděně přicházejí maďarští závodníci, zdržení zpožděným příjezdem na Štrbské Pleso; vyhovujeme jejich žádosti a odkládáme začátek závodu na $\frac{1}{2}$ 12. Protisvah a balvany podél trati jsou hustě obsazeny. Startérem je opět Pepík Krňoul, branky obsadili naši obětaví pomocníci ze sjezdového závodu, u cíle je Peka, kpt. Brázda, Ing. Racek, pí Peková a já. Přesně o $\frac{1}{2}$ 12. zahajuje závod mimo konkurenci Jírka Jelínek. Jede velmi dobře a docíluje krásného času $52\frac{2}{10}$ vt. Následuje rovněž mimo konkurenci Scholtz z ŠKVT, diskvalifikovaný pro projetí trati před závodem. A startuje číslo 1, kapitán maďarského mužstva L. Iglauer (Iglói), závodník Starší A. třídy. Jede bezvadným stylem, rychle a potvrzuje velmi dobrou třídu Maďarů, prodělávších tuhý výcvik. Jeho čas $50\frac{6}{10}$ je překvapením. Nečekali jsme však, že zůstane nejlepším časem prvního kola a bude v druhém kole pouze vyrovnán loňským vítězem Kövarem. Následují další, závod má rychlý spád. Maďar Emanuel, Raclavský, Bujak, Maďari De Molitor a Decky, Čtvrtečka, Daňo; naše naděje Hromádka (číslo 27) a Cífka (hned o číslo za ním), opět Maďari Kövary a Berezky, pak Králik, Zelko, Putterlík a ženy: Maďarka Vasváryová, Dostálová-Beinhauerová a jako třetí Šebelová. A končí první kolo. V 15minutové přestávce děláme bilanci prvního kola. Maďari jsou skvělí, naši chlapečci se jim však vyrovnávají. Nejlepší čas má sice Iglói, $50\frac{6}{10}$, ale hned za ním je Čtvrtečka spolu s Deckym časem 52, následují Hromádka časem $52\frac{4}{10}$, Zelko 53, Kövary 55. Cífka má bohužel čas $1.00\frac{8}{10}$. S napětím očekáváme průběh druhého kola. Čas Iglóiho $52\frac{2}{10}$ je opět skvělý, De Molitor má 54, Decky 55, Čtvrtečka ztrácí časem $1.01\frac{2}{10}$, Eda Hromádka padá, mnoho ztrácí a vzdává, zato Cífka docíluje krásného času $51\frac{6}{10}$ a hned za ním Kövary vyrovnává nejlepší čas prvního kola $50\frac{6}{10}$. V kategorii žen zůstalo sice pořadí z prvního kola: Dostálová-Beinhauerová, Šebelová a Vasváryová nezměněno, ale Milada Šebelová měla vítězství na dosah ruky. Zůstala jenom vteřinu

a $\frac{4}{10}$ za vítězem Dostálovou. Je zřejmé, že Maďari obsadí první místa; naši chlapečci jezdí velmi dobře, potřebují se však ještě oštrilet a hlavně získat klid, potřebný pro tento druh závodů. V 13.10 závod končí, balíme a rychle sjíždíme na Št. Pleso počítat, abychom v 15.30 mohli ohlásit výsledky a rozdat ceny. O $\frac{1}{2}$ 4. naplnila se kavárna hotelu „Kriváň“ a místopředseda Svazu lyžařů Dr. Ludevít Izák zahajuje rozdělení cen slovenským proslavem, uvítav maďarské závodníky jejich jazykem.

Celkem startovalo ve slalomovém závodě 30 závodníků a 3 závodnice, závod dokončilo a bylo klasifikováno 26 závodníků a 3 závodnice. Diskvalifikován 1 závodník. Putovní cenu Karla Danko získává závodník Starší A. třídy, Maďar L. Iglói, jeho opravdu skvělý výkon odměněn velkým potleskem. Výsledky:

Výsledky závodu ve slalomu „O cenu Karla Danko“.

Třída I.: 1./2. Kövary Karol, Maďarsko $55.0, 50\frac{6}{10}$, $1.45\frac{6}{10}$; 2./3. Decky Andreas, Maďarsko $52.0, 55.0$, 1.47 ; 3./6. Cífka Jan, K. L. V. $1.00\frac{8}{10}, 51\frac{6}{10}, 1.52\frac{4}{10}$; 4./7. Zelko Jozef, Maďarsko $53.0+5\frac{1}{2}$, $54\frac{4}{10}, 1.52\frac{9}{10}$; 5./8. Čtvrtečka Jar., KČST. Praha $52.0, 1.01\frac{2}{10}, 1.53\frac{2}{10}$.

Třída II.: 1./4. De Molitor Ortwein, Maďarsko $54\frac{8}{10}, 54.0, 1.48\frac{8}{10}$; 2./5. Matyášfalvy Erich, Maďarsko $54.0, 55\frac{4}{10}, 1.49\frac{4}{10}$; 3./9. Emanuel Antal, Maďarsko $57\frac{2}{10}, 1.01.0 1.58\frac{2}{10}$; 4./11. Putterlík Karel, V. S. Praha $1.03\frac{6}{10}, 58.0, 2.01\frac{6}{10}$; 5./12. Veindl Josef, KČST. Žilina $1.03\frac{2}{10}, 59.0, 2.02\frac{2}{10}$; 6.—7./13.—14. Raclavský Jan, V. S. Brno $1.04\frac{4}{10}, 58\frac{2}{10}, 2.02\frac{6}{10}$; 6.—7./13.—14. Berezky Ladislaus, Maďarsko $1.08, 58\frac{6}{10}, 2.02\frac{6}{10}$; 8.—9./15.—16. Formandl Jaroslav, V. S. Brno $1.01\frac{6}{10}, 1.06\frac{6}{10}, 2.08\frac{2}{10}$; 8.—9./15.—16. Daňo Josef, Ski K. B. Bystrica $59+5\frac{1}{2}, 58\frac{2}{10}+5\frac{1}{2}, 2.08\frac{2}{10}$; 9./20. Beranovský Jiří, V. S. Brno $1.12\frac{8}{10}, 1.08\frac{6}{10}, 2.21\frac{2}{10}$; 10./21. Dohnal Miroslav, V. S. Brno $1.16\frac{8}{10}+5\frac{1}{2}, 1.00\frac{6}{10}, 2.22\frac{2}{10}$; 11./23. Šebela Jaromír, Radhošť M. O. $1.16\frac{4}{10}+11.0, 1.04\frac{2}{10}, 2.31\frac{6}{10}$; 12./24. Hudyma Vojtěch, KČST. Poprad $1.20.0+11.0, 1.05\frac{8}{10}, 2.36\frac{8}{10}$; 13./26. Škoda František, K. L. V. $1.27\frac{2}{10}+11.0, 1.07\frac{6}{10}, 2.45\frac{8}{10}$.

Třída St. A.: 1./1. Iglói Ladislaus, Maďarsko $50\frac{6}{10}, 52\frac{2}{10}, 1.42\frac{8}{10}$; 2./10. Bujak Frant., ŠKVT. $1.01\frac{4}{10}, 59\frac{8}{10}, 2.01\frac{2}{10}$; 3./19. plk. Šourek, KČST. V. Mýto $1.13\frac{6}{10}, 1.05\frac{6}{10}, 2.19\frac{2}{10}$; 4./22. Adler-Racz Josef, Maďarsko $1.17\frac{2}{10}, 1.09\frac{8}{10}, 2.27.0$.

Třída III.: 1./17. Machačka Jaromír, KČST. M. O. $1.02\frac{4}{10}, 1.01\frac{4}{10}+11.0, 2.14\frac{8}{10}$; 2./25. Nahálka Martin, ŠKVT. $1.33\frac{8}{10}, 1.11.0, 2.44\frac{8}{10}$.

Ženy: Třída I.: 1. Beinhauerová R., V. S. Brno $1.08, 1.31.0+6.0, 2.45.0$; 2. Šebelová Milada, Radhošť M. O. $1.22\frac{4}{10}, 1.24.0, 2.46\frac{4}{10}$; 3. Vasváry Eva, Maďarsko $1.39\frac{6}{10}+12.0, 1.36\frac{8}{10}+6.0, 3.35\frac{4}{10}$.

Díky krásnému počasí skončily letošní Velikonoce Svazu lyžařů ve Vysokých Tatrách plným úspěchem. Můžeme být spokojeni a s námi i všichni ti, kteří nám přispěli. Byli to zejména: Správa státních lázní v čele s ředitelem Lichtágem a restaurátorem Danko, byl to dále ředitel Nedobří, Správa tatranské elektrické vicinální dráhy, poskytnuvší účastníkům 50% slevu, Zemské vojenské velitelství v Košicích a Velitelství horského pluku 3. z Popradu. Všem srdečný dík!



Nahoře: Dva začátky; levý snímek zachycuje začátek FIS - závodů u zeleného stolu v Praze: taj. Krňoučte jména, Ing. Přibyl losuje, v pozadí zapisují a kontrolují: Jelínek, Zadák, Zbyněk, Ing. Kraus atd.; pravý snímek ukazuje začátek FIS - závodů na sněhu: Ing. Jauris zahajuje štafety krátkým proslovem; v řadě nejvyšších čestných hostů stojí prezident Országh, předseda senátu Dr. Soukup, ministr Dr. Dérer a komandant Oestgaard. Dole: Jaroslav Feistauer z Č. K. S. Ski Jilemnice, Miloš Zapletal, referent cvičitelů beskydské župy a Josef Kubiš z P. J. Radhošť, M. Ostrava

V. KOCUM

ALPSKÁ KOMBINACE NA DUMBIERU

Teprve letošní příznivá zima ukázala v plném světle možnosti, které mají jedinečné dumbierské terény pro pořádání závodů tohoto druhu. I. ročník závodu v sjezdu a slalomu, který byl pořádán Západoslovenskou župou loňského roku, přes to, že se vydařil, měl potíže hlavně s délkou sjezdové trati, neboť abnormální tepla, která byla loni v dubnu, hodně pochuchala sněhovou příkrývkou a závod musel býti hodně zkrácen. Zato letos bylo možno odvahu závodníků plně vyzkoušet. 3.5 km sjezdu s výškovým rozdílem přes 800 m, to je již pěkný sjezd; uvážíme-li čas vítěze Ružinského, který sjel tuto trať za 3.21.3 min., vypočítáme si velmi slušnou průměrnou rychlost. Škoda, že právě letošního roku nebyla konkurence silnější. Přijel sice Eda Hromádka, který jel krásný závod, bohužel v posledním úseku trati se poranil

a vyřadil se tak z účasti na slalomu, přes to ve sjezdu obsadil druhé místo časem 4.01.2. Třetí místo patří Daňovi, který docílil času 4.34.1, za ním jen rozdílem 3 vteřin je Jánoš, jeho klubový kolega 4.37.2. Mydlo ze Skiklubu Bratislava a Kováč ze Zvolena, kteří obsadili 5. a 6. místo, příjemně překvapili. Králíkovi při jeho skvělé technice chybí dostatečná odvaha.

Start byl skoro až na vrcholu Dumbiera ve výši 2040 m, dvě branky zmírnily velkou rychlost až do sedla k chatě; odtud byla trať svedena dvěma oblouky do Bystrej doliny na Trangošku, která má letos ohromné spousty sněhu i v dolních partiích ve výšce 1100 m.

Trať závodu vyznačil obětavý náčelník župy Koudelka; byla úplně bezpečná; zranění závodníka Hromádky je velmi těžko si vysvětlit, hledali jsme

pařez, na který měl údajně Hromádka narazit, ale marně, nenašli jsme v trati nic.

Slalom, který se jel na 1. máje, jsem vytyčil s Králičky do Mýtnej doliny. Byl asi 400 m dlouhý s výškovým rozdílem 150 m. Po neúčasti Hromádkově byl závod skoro čistě „slovenskou záležitostí“; potěšila nás zlepšená úroveň jízdy našich chlapců: Daňo, Králík, Ružinský a Weider jeli již slušným tempem a pěkným stylem. Nejlepšího času docílil Daňo v druhém kole, 1.00.2; kdyby si nebyl v prvním kole zbytečně nadjížděl jednu slepou branku, mohl být prvním. Vítěz slalomu Králík jel závod opatrně, zkušenosti z Tater mu dokázaly, že mnoho riskovati v tomto závodě se nevyplácí, v obou kolech měl vyrovnaný čas, 1.03, 1.02. Daňo v prvním kole měl čas 1.09.0. Ružinského časy v jednotlivých kolech byly 1.03.3 a 1.05, začal však velmi ostrým tempem, které mu vyneslo dvě trestné přírážky, když na stejném místě v obou kolech projel ve vlásence branku jen jednou nohou. Kornel Reinhardt z Bystriického Skiklubu a Kekély ze Žiliny obsadili 5. a 6. místo, Weider ze

Žiliny po přírážkách Ružinského dostal se před něho na třetí místo časem 2.17.

Startovalo 21 závodníků, tři se vzdali a jeden byl diskvalifikován pro brzdění holemi. Po oba dva dny se sešlo na Dumbieru více jak 100 diváků, kteří byli odměněni pěknou podívanou. Počasí závodům po oba dva dny přálo, sněh byl bezvadný, závod neměl jediného protestu.

V závodě sdruženém byl Ružinský první, Daňo druhý a Králík třetí všichni ze Skiklubu Banská Bystrica. Nájemce chaty p. Petrla vyšel pořadatelům všemožně vstříci, daroval ceny pro závod, ubytoval závodníky a funkcionáře po čas závodů denně za Kč 20.—, což při chvalně známé kuchyni paní Petrlové bylo zadarmo. Dumbierský závod se stává populární; nepochybujeme, že si vybojuje čestné místo mezi druhými velkými závody pořádanými u nás. Fakt, že se jede až v máji, kdy sněhové podmínky jsou již málokde příznivé ke konání závodů, mu bude jistě jenom na prospěch. Proto „Do videnia“ napřesrok!

Z CIZINY

Sjezdová komise FIS v Garmisch-Partenkirchen. V místě příštích Zimních Olympijských Her, v Garmisch-Partenkirchen, zasedá v měsíci květnu t. r. zvláštní komise FIS pro sjezd a slalom. Předsedou je Dr. Martin, Rakousko, jejími členy Angličan Arnold Lunn, Ital hrabě Bonacossa, Švýcar Dr. Amstutz, Francouz de la Chapelle a Němec baron le Fort.

Komise bude projednávat návrh na definitivní úpravu závodního řádu pro sjezd a slalom, který má být předložen zasedání předsednictva FIS a kongresu FIS u příležitosti Olympiady v Garmisch-Partenkirchen. Komise prohlédne dále všechny trasy sjezdových tratí v Garmisch a určí, na které má být vybojován olympijský závod ve sjezdu. Bude to pravděpodobně trať z Kreuzjochu, na níž se jelo již letošní mistrovství Německa. Start je ve výši 1720 m, cíl 750 m, výškový rozdíl skoro 1000 m. Cíl spojen je se startem lanovou drahou na Kreuzeck. Značná část této trati vedena jest lesem, v kterém vykáceny byly široké průseky.

R. K.

Slavný švédský závod Vasův jel se letos opět po jednorocí přestávce na historické trati Sälen-Mora ve švédském kraji Dalarna. Tentokrát byla dráha zkrácena z 94 km na 89 km. 40 závodníků proběhlo trať za mrazu 30° a když se spočítaly časy, zjistilo se k všeobecnému překvapení, že dva krajané: Artur Häggblad (vítěz z r. 1933) a Hjalmar Blomsted mají přesně stejný čas 6.08.55. O cenu se tedy losovalo a připadla Häggbladovi. Již jednou byl Vasův závod mrtvým, v r. 1928. Tehdy postavili Hedlund a Utterström dokonce traťový rekord stejným výkonem 5.33.23!

První lyžařské závody v Rakousku se konaly v Mürzschlagu 2. února 1893.

Mistři Rakouska 1935: 18 km: H. Hauser; sjezd: H. Hauser; skok: A. Krallinger; kombinace těchto tří disciplín: H. Hauser; štafety: zemské mužstvo Tyrol; dámský sjezd, slalom a kombinace: A. Ruegg.

Mistrem Maďarska 1935 je Rakušan Walter Dellekarth. Toto mistrovství vybojováno bylo jako trojnásobná kombinace.

Mistrem Bulharska 1935 je rovněž Rakušan Rudolf Rieger.

Mistrem Francie 1935 je populární Sigmund Ruud. Mistrovství jelo se jako čtyřkombinace (18 km, skok, sjezd a slalom). To ovšem musil vyhrát Ruud.

Mistrem Itálie 1935 je Ital Andrea Vuerich. Opět třikombinace.

Mistrem Velké Británie 1935 je Němec Kraysi. Mistrovství je pouze alpská kombinace.

Mistrem Polska 1935 je St. Marusz. Jelo se v Zakopaném.

Mistrem Švédska 1935 je Harald Hedjerson. Vybojováno bylo ve Falunu.

Mistrem Spojených států severoamerických 1935 je „Američan“ R. Nikkelsen. Uspořádáno bylo u Cantonu v Jižní Dakotě.

Mistrem Finska 1935 je P. Mattila. Byla to klasická kombinace, uspořádaná poblíže Helsinky.

Holmenkollen 1935. 50 km vyhrál Gjöslin za 3.43.37, druhý Johnsen, třetí Samuelshang. — 18 km získal Arne Rudstadstuen za 1.15.4, druhý byl Larsen. — Skok vyhrál Hans Beck, druhý byl Švéd Erikson. (Nejdelší skok měl Gundersen — 51 m!). — V kombinaci zvítězil Oddbjörn Hagen, druhý Olaf Hofsbakken.

Seveřané pro sebe. Ve švédských a finských lyžařských kruzích fedruje se velmi usilovně návrh (a nalézá velkých sympatií), aby se každoroční FIS-závody ponechaly Středoevropanům a místo nich aby Seveřané pořádali vlastní zvláštní závody, v nichž by zůstali jaksi mezi sebou. Švédové a Finové jsou názoru, že nemohou ve Střední Evropě ničeho získati, zatím co každoroční jejich cesty k FIS-závodům pohltí velké částky peněz. Již před závody je určitě jasno, že prvá



MEZINÁRODNÍ VESLAŘSKÁ REGATA V TŘEBONI

Ve veslařství najdete nejlepší letní náhradu za lyžařský sport. — Není krásná tato soéna z česko-rakouského zápasu na hladině třeboňského Světa? Letos je slavná Třeboňská regata 29. a 30. června. (Snímek J. Šiman)

místa případnou Norům, Švédům či Finům. Je tedy důrazně žádáno zavedení speciálních závodů pro Seveřany, podle vlastních zvyklostí a tuhých severských pravidel. Budou sportovně dokonce kvalitnější a budou je stát daleko méně peněz než zájezdy na FIS-závody. Tedy něco jako obnovení slavných Nordických her? Myslenka a jejím důvodům nelze upřít mnoho oprávněnosti. Ale co tomu říká FIS? A také nám není známo, co tomu říkají Norové.

Rusové již řadu let dokazují výhody praktického užívání lyží při pochodech na velké vzdálenosti. Ruští důstojníci startovali 1. října 1934 v Chabarovsku a v polovici února dojeli do Moskvy; urazili na lyžích 8700 km. Jeli přes hory, řeky, jezera, roviny. Jeli v slunci, mrazu, bouři, víchru a vánici, jeli za krásných i špatných dní. Překonávali každé počasí, každý snůh i každý terén. Mrazy byly často až 50°! V průměru urazili denně 70 km! A jeli denně, bez přestávky po čtyři a půl měsíce! Pět jich vyjelo a všech pět přes úžasné překážky všeho druhu dorazilo k cíli.

Lyžařský skok a — smrt. Je to neobvyklé spojení. A náleží v lyžařském sportu na štěstí k nejzávažnějším výjimkám. V jižním Norsku, nedaleko přístavního města Arendal, konaly se závody ve skoku. Po jejich ukončení pokusil se mladý norský skokan Albert Dalsrud o můstkový rekord. Vzal však tak úžasný předklon, že dopadl na hlavu a ještě téže noci zemřel na následky zlomeniny lebky.

Sjezdový závod na laně. Koncem měsíce dubna uspořádán byl v Bavorských Alpách Akademickým Ski Klubem mnichovským zajímavý pokus o sjezdový závod tříčlenných mužstev, jejichž členové jsou spojeni alpistickým lanem. Trať závodu volena byla již s ohledem na značné potíže při jízdě na laně. Bylo v ní však dosti branek, jichž projíždění vyžadovalo naprosté souhry celého mužstva, zvláště na pruských svazích a v zatáčkách.

Slovanský přebor 1936. III. ročník přeboru Slovanských národů v jízdě na lyžích, uspořádán bude

v příští zimní sezoně Svazem lyžařů RČS. v Československu. Svaz lyžařů RČS. ve smyslu řádů přeboru, otevírá dnem 1. června t. r. sekretariát Slovanských přeborů a určí organizační výbor, který přebory provede. Termín závodů, jakož i místo, kde závody budou konány, určeno bude předsednictvem a náčelnictvem Svazu lyžařů RČS. Předběžná pozvání a oznámení o otevření sekretariátu byla zaslána již Polskému Związku Narciarskému, Jugoslavenkému Zimsko Sportskimu Savezu a Bulgarskimu Ski Sajuzbu. První ročník přeboru pořádán byl v roce 1934 v Polsku v Zakopaném, druhý ročník v roce 1935 v Bobinji a v Planici v Jugoslavii. V obou těchto ročnících zvítězilo Československo a je držitelem putovní ceny věnované ministrem zahraničí, Dr. Ed. Benešem. Čtvrtý ročník přeborů má být pořádán v roce 1937 Bulgarskim Ski Sajuzem v Bulharsku. R. K.

Ing. R. Straumann, známý můstkový referent FIS, není jen pouhým funkcionářem, je to vynikající odborník v konstrukci a stavbě můstků, v jejich aerodynamicko-mathematickém základě a duchu, je skutečným vědcem lyžařských můstků, ba dokonce idealistou tohoto oboru, zcela propadlým své vášni. „Svůj“ můstek, na němž provádí pokusy a komplikovaná měření, má ve švýcarském Langenbrucku (Jura). Tamní můstek, který je druhým největším můstkem švýcarským, patří mezi několik nejlepších na světě. Straumann zkoumá tam při každých závodech své předpoklady, své these a své závěry. Nestojí pouze zamyšlen a ponořen do svých snů, nezkoumá pouhýma očima, jako tak často vidíme u nás, nespolehá se na svůj zrak a svoji paměť, na svůj odhad. Svá měření — zejména měření dráhy skokanů vzduchem — provádí mistrným komplikovaným způsobem, užívá k tomu moderních pomůcek a přístrojů. Je jeden z mužů, který neváhal otevřeně přiznati nepřesnost i té nejpřesnější lidské ruce. „Nebere“ čas žádnými stopkami, nýbrž *fotografuje čas*. Fotografuje dráhu skokanů zvláštní kinokamerou, která současně zachycuje skokana i jdoucí chro-

nometr, takže může přesně časově určit „odchod“ závodníka s hrany můstku. Ing. Straumann potřebuje jistá časová zjištění ke svým výpočtům, jimiž chce získati naprostou jasnost o okamžiku odrazu a několika nejbližších následujících okamžicích. Věnuje nyní všechno své úsilí těmto měřením. Aby se dokonale pojistil, neboť tady jde o zlomky vteřin, dává závodníkům do cesty nit, spojenou s kontakty a měří ještě elektricky. A ještě druhým aparátem fotografuje, zcela s boku. A zase jsou u toho zvláštním způsobem postavené latě, perspektivně vypočítané a postavené za účelem změření výšky a dráhy skokana ve vzduchu v části brzo po opuštění hrany stolu. (První aparát fotografuje šikmo vzhůru.) A po závodech Straumann celé noci počítá rychlost, dráhu a všechno možné. V příštím ročníku přineseme o Straumannových pokusech a metodách podrobnější pojednání.

Švýcaři proti Straumannovi. Schweizerischer Ski Verband (S. S. V.) uveřejňuje v č. 17. svého ústředního listu „Ski“, roč. 1935, toto úřední prohlášení, podepsané presidentem Simonem a sekretářem Rüfenachtem: „Pod záhlavím „FIS a veliké můstky“ objevilo se v těchto dnech v tisku pojednání pana Ing. R. Straumanna, můstkového experta FIS a šéfa skoku S. S. V., podepsané „Si“ (t. j. sportovní infor-

mace), kde pan Straumann se vyslovuje jedině pro veliké můstky.

Tyto vývody pana Straumanna žádají si tohoto vysvětlení:

Celý komplex otázek: veliké či malé můstky, je ještě stále předmětem studia. Proto nemáme v úmyslu se zde touto materií zabývat. Naproti tomu však litujeme, že pan Ing. R. Straumann, který se tolik zasloužil o stavby švýcarských můstků, vnesl tyto otázky ze svého vlastního rozhodnutí do veřejnosti a zejména ve formě, která může poškodit naše dobré kamarádské vztahy k Norům.

Prohlašujeme, že pan Ing. Straumann nedal své vývody k dispozici ani na náš příkaz a ani ve vlastnosti člena předsednictva S. S. V.“ —

Bohužel nemáme v této chvíli po ruce Straumannův článek ze švýcarského tisku. Ale z mnohých jiných jeho projevů, jejichž ohlas jsme zde částečně již registrovali během roku, dovedeme si představit, co v něm asi bylo. Straumann je nepokrytě pro veliké, ba ohromné můstky, vždyť tvrdí, že lze dobře skočiti 150 m! Ale v každém případě to, že byl desauován švýcarským svazem, není nijak příjemné. V příštím ročníku, jak jsme výše řekli, se k Straumannovi podrobněji vrátíme.

JEŠTĚ ZAHRANIČNÍ POSUDEK O FIS ZÁVODECH

Známý norský redaktor P. Chr. Andersen z Aftenposten poslal nám tento dopis: „Jak jste se již v Aftenposten dočetli, nemohu se ke kritikům připojit. Soudím, že technické uspořádání závodů nebylo o nic slabší, než kterýchkoliv jiných největších závodů FIS. To platí o všech bězích i o obou skocích. Ale pořadatelé měli smůlu. Přišly sněhové bouře a podle mého mínění byla tato nepřízeň počasí hlavní příčinou mnohé sžíravé kritiky mých tiskových kolegů. Kdyby bylo zabráněno dopravním nesázím v den hlavního skoku, které vznikly v důsledku sněhových poměrů, byla by vypadala ozvěna závodů docela jinak. Jsem mínění, že kritika šla na špatnou adresu. Místní policie měla však předvídati, že sněhové vánice a malé automobily budou pramenem těžkostí. Dívám-li se na závody samé, pak shledávám průběh štafetového závodu

a 18 km závodu velmi dobrý. Naproti tomu myslím, že lze právem leccos vytknouti autorovi stopy 50 km závodu. Jeho trassa nedostála některým lyžařským požadavkům. Průběh závodů ve skoku byl vzhledem k těžkým povětrnostním podmínkám plně uspokojující. Musím rád zdůraznit, že jsem opouštěl Vysoké Tatry s nejlepšími dojmy o práci a ochotě funkcionářů. Znovu velice děkuji zejména tiskovému komité. Vysoké Tatry velice rád znovu navštívím!“ — To je hlas jednoho z největších sportovních žurnalistů evropských, jehož jméno i list má obzvláštní zvuk. Jeho slova jsou pro nás velikým a potěšujícím zadostiučiněním. Nedívaje se ani napravo, ani nalevo držel se ve svých člancích, uveřejněných bezprostředně po závodech, jen svého zdravého a bystrého úsudku. A ten vyzněl pro nás. Děkujeme mu.

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY

Denní program Zimních Olympijských Her 1936 v Garmisch-Partenkirchen.

Čtvrtek, dne 6. února 1936:

- 11.00 hod.: Slavnostní zahájení v Olympijském zimním stadionu.
- 14.30 hod.: Hokej.
- 21.00 hod.: Hokej.

Pátek, dne 7. února 1936:

- 9.00 hod.: Hokej.
- 11.00 hod.: Sjezd pro ženy a muže.
- 14.30 hod.: Hokej.
- 21.00 hod.: Hokej.

Sobota, dne 8. února 1936:

- 9.00 hod.: Hokej.
- 11.00 hod.: Slalom pro ženy.
- 14.00 hod.: Bobsleigh.
- 14.30 hod.: Hokej.
- 21.00 hod.: Hokej.

Neděle, dne 9. února 1936:

- 10.00 hod.: Hokej.
- 11.00 hod.: Slalom pro muže.
- 14.00 hod.: Bobsleigh.
- 14.00 hod.: Krasojízda: povinná jízda.
- 21.00 hod.: Hokej.

FOMA • film nejvhodnější pro sníh, slunce a zimní krajinu

- 9.30 hod.: Ukázky „Eisschiessen“ na Riessersee.
- 10.00 hod.: Ukázky „Eisschiessen“ na Riessersee.
- 11.00 hod.: Ukázky „Eisschiessen“ na Riessersee.
- 13.00 hod.: Ukázky „Eisschiessen“ na Riessersee.

Pondělí, dne 10. února 1936:

- 9.00 hod.: Štafetový závod (4×10 km).
- 9.00 hod.: Krasobruslení: povinné eviky.
- 9.00 hod.: Ukázky „Eisschiessen“ na Riessersee.
- 13.00 hod.: Ukázky „Eisschiessen“ na Riessersee.
- 14.00 hod.: Ukázky „Eisschiessen“ na Riessersee.
- Večer: Banket účastníků.

Úterý, dne 11. února 1936:

- 9.00 hod.: Krasobruslení: povinné jízdy.
- 11.00 hod.: Rychlobruslení (500 m).
- 14.00 hod.: Bobsleigh.
- 14.30 hod.: Kanadský hockey (na Riessersee).
- 21.00 hod.: Kanadský hockey (na Riessersee).

Středa, dne 12. února 1936:

- 9.00 hod.: Krasobruslení: povinné jízdy.
- 10.00 hod.: Rychlobruslení (5.000 m).
- 10.00 hod.: Závod v běhu na 18 km (prostý a sdružený).
- 14.00 hod.: Bobsleigh.
- 14.30 hod.: Kanadský hockey (na Riessersee).
- 21.00 hod.: Kanadský hockey (na Riessersee).

Čtvrtek, dne 13. února 1936:

- 9.00 hod.: Krasobruslení: povinné jízdy.
- 10.00 hod.: Rychlobruslení (1.500 m).
- 11.00 hod.: Závod ve skoku na lyžích (sdružený).
- 14.30 hod.: Krasobruslení: jízda dvojic.
- 21.00 hod.: Kanadský hockey.

Pátek, dne 14. února 1936:

- 8.30 hod.: Závod vojenských hlídek (ukázkový závod).
- 9.00 hod.: Rychlobruslení (10.000 m).
- 10.00 hod.: Kanadský hockey.
- 14.30 hod.: Krasobruslení: volné jízdy pánů.
- 21.00 hod.: Kanadský hockey.

Sobota, dne 15. února 1936:

- 8.00 hod.: Závod vytrvalostní na 50 km.
- 10.00 hod.: Kanadský hockey.
- 14.30 hod.: Krasobruslení: volné jízdy dám.
- 21.00 hod.: Kanadský hockey.

Neděle, dne 16. února 1936:

- 11.00 hod.: Závod ve skoku na lyžích (prostý).
- 14.30 hod.: Kanadský hockey.
- Závěrečná slavnost na Olympijském zimním stadionu.

Ohlášení výsledků a rozdělení diplomů a plaket.

Organizační výbor IV. Zimních Olympijských her 1936 vyhrazuje si právo se souhlasem příslušných mezinárodních svazů a soudců tento program změnit, jestliže poměry povětrnostní nebo počet účasti bude změnu ve prospěch sportu vyžadovati.

Poznámka ke Kanadskému hockey: Uvedené hockeyové zápasy budou se konati na Olympijském zimním stadioně, pokud není nic jiného uvedeno. Ostatní závody, které event. velikou účastí budou toho vyžadovati, na druhých kluzištích, a budou vždycky včas publikovány.

R. K.

Ubytování na Zimní Olympiadě 1936. Koncem měsíce dubna meškala v Garmisch-Partenkirchen komise Čs. Výboru Olympijského, vedená mezinárodním tajemníkem prof. Drem Widimským. Úkolem komise bylo zajistiti československým účastníkům Zimní Olympiady již nyní ubytování. Komise zúčastnil se v zastoupení Svazu lyžařů RČS. tajemník R. Krňoul. Z jeho referátu, předneseného na schůzi předsednictva a náčelnictva Svazu, vyjímáme následující:

Československá komise byla první, která k zajištění noclehů pro svoje účastníky do Garmisch-Partenkirchen zajela. Jedině Norové zajistili si již ubytování dříve a sice u příležitosti letošního lyžařského mistrovství Německa, pořádaného koncem ledna 1935. Otázka ubytování větších skupin působí v Garmisch-Partenkirchen dosti značné obtíže, neboť nikde není možno zajistiti pro sportovce ubytování tak, aby expedice byla sama v pensionu nebo hotelu a nebyla promíchána civilními hosty, kteří tráví svoji dovolenou v Garmisch-Partenkirchen. Jednotlivé pensiony a hotely příliš vázány jsou na návštěvu svých stálých hostů a těmto rezervují také největší procento svých pokojů. Přesto, že lhůta k přihláškám výkonných účastníků Olympiady končila v dubnu, neměla oficiální ubytovací kancelář dosud vykonány přípravy pro ubytování těchto tak, aby měla evidenci, které objekty by se pro ubytování jednotlivých skupin hodily. Po delším hledání a jednání podařilo se zajistiti čs. delegaci pro 20 člennou výpravu hockeyistů ubytování v pensionu „Clauzenhof“, 20 člennou výpravu bruslařů bylo nutno rozdělit do dvou skupin po 10 a ubytovati je v pensionátech „Regina“ a „Alpenblick“.

Nejtěžší otázkou bylo obstarati ubytování pro 35 člennou výpravu Svazu lyžařů a proto také otázka tato dosud nebyla uspokojivě vyřešena. Přirozeně, že Svaz lyžařů RČS. má zájem na tom, aby jak členové lyžařského olympijského mužstva, tak i členové bobového mužstva, dále pak vedoucí, trenér a delegáti Československa na kongres F. I. S., bydleli pohromadě, pokud možno nejbliže lyžařského stadionu a pokud možno na pokraji města tak, aby závodníci mohli trénovati v terénu, kudy vedeny budou závodní trati. Mimo to bylo nutno jednati o možnostech vzítí čs. výpravě s sebou do Garmisch-Partenkirchen vlastního kuchaře, který by při nejmenším měl dohled nad úpravou jídel a určoval by vhodná jídla pro naše závodníky. V tom směru vedeno jest mezi Svazem lyžařů RČS. a oficiální ubytovací kanceláří jednání a pravděpodobně ubytováno bude naše mužstvo ve vile hotelu „Kainzenbad“, nalézajícího se v těsném sousedství lyžařského olympijského stadionu, v němž

konán bude jak závod ve skoku prostém, tak i závod sdružený a v němž budou starty k závodům běžeckým.

Ceny v Garmisch-Partenkirchen jsou s ohledem na naši valutu jistě velmi značné. Cena denní pence pro závodníka na den pohybuje se mezi 8.— až 9.— RM, k čemuž nutno připočítati ještě poplatky za koupel a pod. cca 1.— RM, takže musí se počítati při dnešním kursu s obnosem Kč 95.— na jednoho závodníka denně. Uvážíme-li, že má býti na Zimní Olympiadu vysláno 22 závodníků-lyžařů a 6 závodníků pro bobsleigh, jichž pobyt stanoven jest v Garmisch od 1. do 17. února 1936, vidíme, že výlohy s obsláním Zimních olympijských her budou jistě velmi značné.

Svaz lyžařů RČS. chtěl si původně najmouti celý pensionát nebo vilu v Garmisch-Partenkirchen na celou dobu Olympiady, kde sám ve vlastní režii a s vlastním personálem vyvažoval by pro celou naši výpravu. Bohužel bude nutno pravděpodobně od tohoto plánu ustoupiti, neboť pouze nájem pensionu pro naši výpravu na dobu 16denní obnášel by 2.340.— RM, což reprezentuje našich asi 22.000.— Kč. V nájmu zahrnuto jest pouze používání prádla ložního a kuchyňského, nádobí, kuchyně a pod., kdežto poplatky za světlo, otop, vodu, personál atd. musel by hraditi přímo Svaz.

Garmisch-Partenkirchen připravuje se horečně na Zimní Olympiadu. Na lyžařském stadionu dokončují

se stále ještě poslední úpravné práce, seje se tráva na obou můstcích, upravuje se dojezdová rovina, na jejímž konci staví se právě velká restaurační budova, která sloužiti bude též jako lože pro čestné hosty. V okolí stadionu upravují se rozsáhlá parkoviště a rozšiřuje se nádraží, ležící těsně u stadionu, nádraží „Kainzenbad“. I ve městě samém pozorovati jest zvýšený stavební ruch. Silnice se všady rozšiřují, asphaltují, začíná se stavěti nová radniční budova, která má býti hotova do Zimních her, hlavní nádraží v Garmisch je celé přestavováno a rozšiřováno o několik kolejí. Stadion pro hokej a krasobruslení je již rovněž úplně vybudován. Má umělé kluziště a místo asi pro 10.000 diváků. Nevýhodou jeho jest, že má pevné mantinely, takže stává možnost snadného zranění hráče. Na konečné úpravě bobsleighové dráhy, nalézající se na Riesersee, započato bude v nejbližší době. Provedeny budou jen menší úpravy zatáček, neboť dráha byla již v několika posledních letech vyzkoušena a plně vyhovuje.

Všechny závodní a informační kanceláře umístěny budou ve velkém dřevěném baráku, který postaven bude těsně u hlavního nádraží na velkém prostranství. Z původního projektu postaviti pro všechny novináře zvláštní budovu sešlo, neboť výlohy spojené s touto provizorní stavbou, která pro jiné účely by nevyhovovala, byly by příliš značné.

R. K.

SVAZ LYŽAŘŮ

Letní výcvik našich závodníků. V rámci příprav na Zimní Olympijské Hry 1936 v Garmisch-Partenkirchen, organisován bude Svazem lyžařů ve všech župách letní výcvik, jehož zúčastní se povinně všichni závodníci, přicházející v úvahu pro obslání Olympijských Her, ale který přístupen bude i všem ostatním závodníkům Svazu. Začátkem léta uspořádáno bude celkem 13 kursů, vedených zkušenými odborníky, na nichž závodníci obeznámeni budou s tím, jak mají prováděti letní výcvik a hlavně výcvik podzimní, předsezonní. Kursy uspořádány budou podle usnesení Náčelnictva ve 13. výcvikových táborech a to: v oblasti Jizerské župy ve Vysokém nad Jizerou, pro severní oblast Krkonošské župy v Jilemnici, pro Západočeskou župu v Domažlicích, pro Jihočeskou župu v Českých Budějovicích, pro Pražskou župu v Praze, pro jižní oblast Krkonošské župy a Českomoravskou vysočinu v Novém Městě na Moravě, pro Brněnskou župu v Brně, pro Jesenickou župu v okolí Olomouce, pro Beskydskou župu v Ostravici, pro Západoslovenskou župu v Banské Bystrici, pro Tatranskou oblast Východoslovenské župy ve Ždiaru nebo ve Važci, pro Východoslovenskou župu (východní oblast) v Košicích a pro Podkarpatskou župu v některém místě, které určeno bude Podkarpatskou župou.

Ve všech výcvikových táborech přihlíženo bude k tomu, aby závodníci obeznámili se co nejpodrobněji s individuální přípravou přes letní sezonu s účelnou životosprávou. Výcvikový kurs uspořádán bude vždy v sobotu odpoledne a v neděli celý den, aby závodníci v největším počtu mohli se ho zúčastniti. *Závodníci,*

kteří chtějí se výcviku zúčastniti, necht' podají co nejdříve přihlášku. Účast závodníka na kursu není vázána na vlastní župu, nýbrž může se zúčastniti i kursu, pořádaného v jiné župě. Přihlášky podávejte na kor. lístku na adresu: Svaz lyžařů RČS., Praha II., Žitná ul. 14. Každému přihlášenému zaslán bude Svazem podrobný seznam kursů, v němž uvedeno bude, kdy kurs se koná, výše výloh, spojených se stravováním, co musí míti závodník s sebou a všechny podrobnosti.

Přeřazení závodníků do I. třídy Na základě výsledků, docílených při velikonočních závodech 1935 ve Vysokých Tatrách, přeřazují se do I. třídy pro sjezd a slalom následující závodníci:

Jaroslav Čtvrtečka, odbor KČST. Praha,

Karel Putterlík, Lyžařský klub Vysokoškolského Sportu Praha,

Růžena Dostálová-Beinhauerová, Vysokoškolský Sport Brno,

Milada Šebelová, Pohorská Jednota Radhošť Moravská Ostrava.

R. K.

FIS-pochod, který k závodům FIS 1935 složil letos v lednu *Josef Smetana*, stal se oblíbenou skladbou, již často slyšíme zejména od vojenských hudeb, ale také z rozhlasu, při promenádních a zahradních koncertech a pod. Autor věnoval svůj FIS-pochod Svazu lyžařů.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ — Zpravodajskou ústřednu, telefon: 410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Viz insert.